

Giới thiệu Cô Gái Của Sự Bí Mật 2

Truyện Cô Gái Của Sự Bí Mật 2 là một truyện khá mới được giới thiệu với bạn đọc trên trang đọc truyện online, bên cạnh những truyện nhận được sự ủng hộ của đông đảo bạn đọc như: Khi Lướt Qua Nhau, Vai Diễn Định Mệnh,... thì truyện teen này cũng đã kịp khẳng định một vị trí trong lòng bạn đọc. Không có quá nhiều tình tiết hấp dẫn, không phải quá nặng nề mà đơn thuần chỉ là truyện về thế giới tình yêu tình bạn những thông điệp cuộc sống

Một cô gái may mắn sống sót qua một ngày gia đình bị bọn xã hội đen giết. Và từ cái ngày đó, có thể nói là bước ngoặt của cuộc đời cô, mang trong mình rất nhiều bí mật.

“Cô Gái Của Sự Bí Mật 2” được tác giả viết tiếp của truyện “Cô Gái Của Sự Bí Mật”, nhưng phần tiếp theo này có thể hoặc không xuất hiện những nhân vật cũ nhưng thay vào đó là những người mới. Có những tình huống bất ngờ và mới lạ sẽ diễn ra, đọc truyện bạn sẽ thấy rõ hơn điều này. Bí mật là thứ vốn dĩ ta không thể mang theo cũng chẳng thể đem lại

Là một câu chuyện thuộc thể loại truyện teen nhưng nó cũng là cả một quá trình với nhiều diễn biến phức tạp, dòng đời sẽ xô đẩy cuộc sống của cô ra sao? Cùng theo dõi trên trang đọc truyện online để biết rõ hơn về cô gái bí mật này nha!

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

1 năm, sau ngày chuyến bay chở Kiệt gặp nạn, mọi người đã ko tìm ra xác của anh và 10 hành khách khác. Xu đã khóc biết bao nhiêu lần, rồi biết bao nhiêu nước mắt, nhưng tất cả đều vô vọng, cảnh sát cũng chẳng tìm ra được, có thể những cái xác đã bị sóng biển cuốn trôi ra ngoài đại dương mệnh mong kia rồi. hay là Kiệt vẫn còn sống, vì một lý do nào đó mà anh ta chưa thể về với mẹ con Xu.

Xu đã chờ đợi, sẽ chờ đợi và mãi chờ đợi, Xu vẫn tin vào 1 ngày nào đó Kiệt sẽ quay về, quay về với gia đình này. Xu đã sống, cố gắng sống thật tốt để nuôi dạy 2 đứa trẻ tội nghiệp, XU vừa đóng vai trò của 1 người mẹ và vừa là 1 người cha, Xu muốn 2 thiên thần của mình sẽ ko phải thiếu thốn tình cảm của người cha mà hầu như đứa trẻ nào cũng có. Ba mẹ Kiệt cũng dồn hết tình thương của mình cho 2 đứa cháu bé bỏng, ngày ngày Xu phải đi làm, hiện tại Xu trở lại tiếp quản sự nghiệp của nhà Kiệt, việc chăm 2 đứa trẻ giao lại cho ông bà nội(ba mẹ Kiệt).

Những người bạn của Xu(An, Long,...) ai cũng cảm thấy thương XU rất nhiều, Xu chỉ mới tìm lại được niềm vui của mình, vậy mà giờ đây Xu lại.

Và 1 năm sau đó, My đã kết hôn với Thành, Anh cũng kết hôn với Ken. Anh và Ken ko ở Việt Nam mà đã sang Mỹ sinh sống và tiếp quản công ty của gia đình tại đó. Anh ko nỡ rời xa cha mẹ, rời xa mọi người, nhất là trong lúc ko biết Kiệt sống chết ra sao. Nhưng do ba mẹ Anh cùng với Xu khuyên nên chấp nhận, vì dù sau Anh vẫn có thể về đây thăm nhà mà, ba mẹ Kiệt thì cũng đã có Xu bên cạnh rồi.

Mấy anh em kia thì ai cũng tìm được 1 nửa của mình, và họ dần tạo ra sự nghiệp riêng, star bây giờ rất mạnh trên thương trường, hiện tại đang có ba Trụ sở lớn tại 3 miền khác nhau ở Việt Nam, miền Bắc do Nhất và TRúc tiếp quản, Miền Trung giao cho NHị và Tam, miền nam chính là giao cho Minh và Trân. Thành thì cũng tự mình mở 1 công ty mới tên M&T. My thì vẫn làm việc tại bệnh viện T, và hiện cô đang dần tiếp quản chức Viện trưởng ở đây. (đứng ra viện trưởng cũ muốn giao lại cho Xu nhưng hoàn cảnh bây giờ

7 năm sau,

_ “mẹ ơi. Sách y của con đâu?” 1 cô bé từ ngoài chạy vào phòng, bên trong là 1 cô gái, à ko, 1 phụ nữ xinh đẹp, đang ngồi trước chiếc máy vi tính, ko hề rời mắt khỏi nó

_ “mẹ đẹp rồi. con đọc rồi mà”

_ “con muốn đọc nữa, mẹ đưa cho con đi mà”

_ “con bao nhiêu tuổi rồi? bây giờ đáng lẽ ra con phải học lớp mấy, con biết ko?”

_ “con 9 tuổi rồi, con lớn rồi, mẹ đừng bắt con đi học nha, làm ơn nha, học ở đó chán lắm, con biết đọc, biết viết, biết cả rồi” cô bé bước lại giường của mẹ mình rồi ngồi lên

_ “mẹ hối hận khi mời người về dạy cho hai đứa sớm như vậy đó”

_ “thôi mà mẹ, đừng la em nó mà » thêm 1 bé trai bước vào, trên tay còn đang cầm 1 quyển sách kinh tế học

_ “mẹ chưa nói con đây, Trương Hoàng Phi, con đã lấy mấy cuốn sách kinh tế của mẹ phải ko?” bây giờ người phụ nữ rời mắt khỏi máy tính, nhìn sang đứa bé trai

_ “con chỉ mượn thôi, đọc xong con sẽ trả mà” đưa bé trai

_ “phải đó mẹ, con cũng chỉ mượn đọc thôi, rồi con cũng trả mà. mẹ..... mẹ cho con mượn đi mà.....” cô bé nũng nịu ôm lấy người mẹ

_ “ko được, mẹ phải cho con đi học chung với mấy bạn cùng tuổi mới được,”

_ “mẹ..... mẹ đừng như vậy mà, tụi con học hết mấy cái đó rồi mà.....” Cô bé giả vờ tội nghiệp

_ “mẹ quyết định rồi, 2 đứa sẽ phải đi học. ko bàn cãi nữa.....”

_ “híc híc,... con ko chịu đâu.... huhu....” cô bé càng khóc to hơn, cậu con trai vẫn cầm quyển sách trên tay, mắt thì ko rời khỏi mấy dòng chữ đó....

Và 3 người này chính là 3 mẹ con Xu đó mọi người à

_ “chuyện gì... chuyện gì... sau lại khóc như thế?” ông bà nội của 2 đứa trẻ nghe tiếng con bé khóc liền chạy lên

_ “ông nội... bà nội... mẹ hết thương Nhím rồi... huhu....” con bé chạy đến ôm lấy ông bà nội của nó rồi khóc càng to hơn

_ “chuyện gì vậy con?” bà Trương hỏi con dâu

_ “con chỉ muốn cho 2 đứa đi học thôi à” Xu

_ ” đi học thôi mà, làm gì cháu của ông lại khóc vậy chứ” ông Trương cười hiền, vuốt tóc con bé

_ “ko, con biết hết rồi, anh Phi cũng vậy, tụi con đến đó cũng đâu có ích gì đâu. hức... hức..”

_ “nhưng con còn nhỏ, phải đi học cho giống bạn bè cùng trang lứa” Xu

_ “nhưng con ko muốn.... huhu....” cô bé lại khóc

_ “thôi... thôi... nín... nín... đi, bà thương nha.... bây giờ con đi học thì con sẽ quen thêm nhiều bạn mới nè. Vậy ko phải rất vui sau?” bà Trương

_ “ko, con có Khang con của dì An nè, Hùng con của dì Thủy nè, Thy con của dì Nhi nè, rồi có bé Ngổ con của dì My nè, rồi còn có anh Phi nè, con có nhiều bạn lắm rồi” cô bé, đưa bàn tay của mình, vừa đếm vừa nói

_ “được rồi, con sẽ đi học” từ này giờ cậu bé trai mới phát ngôn, xu biết tính 2 đứa con mình, đứa trai, ít nói nhưng khi nói ra là như đinh đóng cột, đứa con gái thì thích phá phách, đặc biệt là phá anh trai nó, nhưng mà người anh trai ấy hết mực yêu thương đứa em gái song sinh của mình, đáp trả lại thì người em gái luôn luôn nghe lời anh 2, như thế là đã hiểu, cậu con trai quyết định đi học thì cũng là lúc đứa bé gái ấy phải tuân theo, dù ko muốn 1 chút nào cả. về mặt ỉu xiu của cô bé gái ấy đã lộ ra

_ “thưa ông, bà nội con về phòng.... thưa mẹ con về phòng” cậu con trai bước đi trước, tiếp đến là giọng nói hết sức sống của cô nhóc

_ “thưa ông, bà nội con về phòng.... thưa mẹ con về phòng”

Tại phòng Phi

Rầm..... cú đóng cửa trời giáng của Nhím, (cô bé gái) kia giành cho cánh cửa

_ “Phi, sao anh lại chịu đi học?”

_

_ “em đã nói là ko đi mà. Sao anh lại chống đối em như thế, ghét 2 nhất..... » cô bé tò ý giận

_ “đừng giận” đứa bé trai cộc đầu cô bé

_ “ui... đau..... Phi ko thương em hả?”

_ “ko”

_ “thật ko?”

_ “thật”

_ “Phi đừng hời hợt nha”

_ “ừ”

_ “nhớ đó nha...hức...” cô bé đứng dậy, toan bước đi, nhưng bị anh trai nắm tay, kéo lại

_ “đùa đấy” và kèm theo nụ cười ảm áp dành cho cô bé

_ “hehe, em cũng đùa đấy, tối nay em ngủ ở đây nha”

_ “ko”

_ “đi mà Phi yêu dấu của em...nha...nha...” Cô bé Nhím cứ dụi đầu vào người anh trai mình, đây là chiêu bài mà cô hay dùng với người anh này, mỗi lần cô bé dùng chiêu này thì cậu Phi nhà ta ko thể nào từ chối được

_ “ừ, mệt quá..”

_ “ye,.....” Cô bé nhảy cẫ lên, người anh trai nhìn thấy mà cảm thấy vui cùng

_ “1 lần này thôi”

_ “ạ..ạ...” cô bé cứ gật đầu lia lịa nhưng cũng đã bao nhiêu lần rồi, cô bé vẫn cứ như thế đấy.

Vào một ngày nọ,

Tính tong...tính...tong..... Tiếng chuông công vang lên, hôm nay, ông ba Trương có việc nên cả 2 đã đi ra ngoài, nhà chỉ còn lại 3 mẹ con. Xu bước ra mở cửa

_ “xin lỗi, bà tìm ai?”

_ “cho tôi xin chút nước được ko cô” bà cụ tay chống 1 khúc cây, đang cảm thấy đói và khát.

_ “ạ được, bà vào đây” Xu mời bà ấy vào nhà

_ “đây là nước và có 1 bát cơm, mời bà” Xu lễ phép, 5 phút sau

_ “ngon quá, no quá, cảm ơn cô”

_ “ạ, ko có gì đâu bà”

Bà lão nhìn xung quanh căn nhà

_ “cô có 2 đứa con à?”

_ « ạ phải »

_ “1 trai và 1 gái, đúng chứ”

_ “ạ đúng. Sao bà biết?” Xu

_ “à, ta muốn nói cho cô biết 1 điều, đứa con gái của cô chính là nguyên nhân gây ra những tai nạn bất ngờ cho những người trong nhà này đấy’

_ ”bà đang nói gì vậy?”

_ “cô nên đưa cô bé ra khỏi căn nhà này để tránh cô bé làm hại đến những người xung quanh, nếu ko, đúng vào năm 10 tuổi, con bé lại sẽ gây ra 1 hậu quả không lường được nữa đấy”

_ “à, chắc bà nhầm ai rồi, thôi. Để cháu tiễn bà nha”

_ “ko. Ta ko nhầm, chính là con bé đấy, con hãy nhớ lời ta, ta sẽ còn đến nữa. tạm biệt con” bà lão nói rồi bước ra khỏi nhà XU, Xu cũng đang suy nghĩ về những gì bà ấy nói, nhưng rồi thôi “sao mình lại có thể tin lời của bà ấy nói cơ chứ.”

_ “Nhím.....” giọng của Phi từ trên cầu thang đang đi xuống, XU nghe thấy, liền nhìn xem Nhím đang ở đâu(Nhím là tên ở nhà của con gái Xu á nha),

_ “sao lại ở đó” Phi

Bây giờ Xu mới nhìn thấy Nhím đang nấp trong kệ tủ

_ “nãy giờ con ở trong ấy sao?” XU hơi lo lắng

_ “mẹ có bỏ con ko?” Nhím hỏi, Xu cũng đã hiểu

_ “mẹ có bỏ rơi Nhím ko. Mẹ đừng bỏ Nhím mà, Nhím sẽ đi học, sẽ ngoan, ko chọc anh Phi nữa. ko làm mọi người giận nữa, mẹ đừng bỏ rơi Nhím nha...” cô bé nước mắt lưng tròng nói với mẹ mình. Xu ôm lấy cô bé vào lòng

_ “ko. Mẹ ko bao giờ bỏ Nhím của mẹ đâu, ko bao giờ bỏ rơi 2 đứa đâu, ngoan nha”

_ “mẹ hứa nha, đừng bỏ Nhím, Phi cũng hứa, đừng bỏ Nhím nha”

Dù chưa hiểu rõ sự tình nhưng thấy em gái như vậy, Phi cũng hứa với cô bé

_ “anh Phi hứa, sẽ bảo vệ NHÍM, ko bao giờ bỏ Nhím đâu.yên tâm nha, mọi người đều thương NHÍM”

1 năm sau

_ “ông nội ơi, sao mẹ lâu về quá vậy ông”

_ “từ từ. chút nữa mẹ cháu về mà”

_ “hôm nay, mẹ hứa dẫn 2 anh em con đi chơi nè, lâu rồi con ko đi với mẹ, mẹ mau về sớm, sớm mới được....”

_ “hôm nay mẹ con tặng quà sinh nhật cho 2 đứa chưa?” bà Trương

_ “dạ, chưa nữa. chắc chút mẹ con tặng sau đó.hihi” cô bé rất vui mừng. vì nguyên ngày hôm nay, được rất nhiều quà sinh nhật, chỉ duy nhất do Xu bận nên chưa tặng được, nhưng bù lại, Xu hứa sẽ đưa cả 2 đi chơi bất cứ chỗ nào 2 đứa thích

_ “a....a....mẹ về...mẹ về...” Nhím chạy ra, khi thấy xe của mẹ cô ấy vừa vào.

Xu vào nhà tặng quà cho cả hai rồi ba mẹ con cùng nhau ra ngoài như lời Xu hứa

Món quà mà XU tặng cho 2 đứa con yêu của mình cũng rất đơn giản, chỉ là 2 chiếc đồng hồ giống hệt nhau mà XU đã đặt người làm riêng cho cả 2, chỉ khác ở chỗ, của Phi, có khắc chữ P, của Nhím lại khắc chữ Y đó là chữ cái đầu tiên của cả 2(Trương Hoàng Phi, Trương Hoàng Yến), cả 2 rất vui khi nhận được món quà này. 3 mẹ con đã đi rất nhiều nơi, đi ăn, đi khu vui chơi, rồi cả 3 cùng nhau đến 1 công viên, đang ngồi ở 1 ghế đá, thì Xu có điện thoại

Cô nàng, tránh sang 1 bên để nghe điện thoại, trước khi đi, cô còn căn dặn 2 đứa ngồi đó đợi mình, nhưng Xu vừa đi được 1 lát thì

_ “Phi còn tiền ko?”

_ “còn 1 ít, chi vậy?”

_ “phi mua cho em cây kẹo bông gòn kia đi, em muốn ăn”

_ “đợi mẹ lại rồi mình cùng đi mua hế”

_ “ko. Em muốn ăn liền...Phi mua cho em đi” Nhím nũng nịu, Phi đành phải chấp nhận

_ “ờ đây, đừng đi đâu đó, 2 trở lại liền”

_ “dạ”

Phi nói rồi đến chỗ bán kẹo để mua, Nhím ở lại ngồi một mình cảm thấy buồn, cô nàng liền đi đến chỗ của mẹ, nấp sau tảng đá định hù mẹ mình thì Nhím chợt khựng lại khi thấy mẹ mình đang đứng với 1 người đã từng gặp mặt, cô nàng liền nấp xuống

_ “còn nhớ ta chứ?”

_ Xu gật đầu chào

_ « cô đã làm theo lời ta chưa ? cô nên bỏ com bé đó đi, đừng để nó ở bên cạnh, nếu ko gia đình cô sẽ bị tan nát, sẽ bị nó phá tan đấy »

_ “mẹ ơi...sao mẹ ko trả lời với bà ấy,...mẹ ko bỏ con...mẹ trả lời đi mà....trả lời đi...sao mẹ im ru vậy...mẹ” Nhím ngồi xoay lưng về phía Xu và bà lão, ngồi sau tảng đá, Nhím nhắm mắt lại, cố nín thở để nghe hết câu chuyện nhưng nào ngờ, Xu đã im lặng, phải chăng XU lại đồng ý với ý kiến bà lão đưa ra.

_ “im lặng tức là cô tin ta, vậy hãy để ta mang đứa bé đó ra đi, cô và gia đình sẽ yên ổn”

_ “mẹ ơi...con ko đi với bà ấy đâu,...con ko muốn đi, con ko muốn xa mọi người, sau mẹ lại im lặng như vậy.....” Nhím lại nói một mình

“CON KO MUÔN.....CON GHÉT MẸ.....” Nhím nói to lên, bây giờ XU mới giật mình, nhìn thấy Nhím chạy, XU tháo ngay 2 cái tai phone ra, chạy theo cô bé,thì ra, lúc bà lão tới Xu đang nghe cuộc điện thoại của người trong công ty báo cáo nên đã ko lên tiếng trả lời, thậm chí, Xu cũng ko

hề nghe bà lão ấy nói những gì,

Trở lại hoàn cảnh của mẹ con XU, thấy con gái chạy nhanh như vậy, XU đuổi theo, Phi cũng thấy và chạy đến,

_ “đừng chạy nữa...nguy hiểm...coi chừng.....Á.....”

1 màu đỏ đã bao trùm lấy Xu, 1 vũng máu, chưa kịp nói lời nào, và cũng chưa tìm hiểu được nguyên nhân, giờ đây.....

Ồ...í...e.....

Xe cấp cứu được gọi đến,.....những cô y tá lập tức đưa bệnh nhân vào cấp cứu, cửa phòng đóng lại và một cuộc đấu tranh với tử thần diễn ra, bên ngoài phòng cấp cứu chỉ còn lại 2 người, 2 người ấy ko ai khác chính là anh em Phi, con bé đã chạy rất nhanh, đến đường lớn, 1 chiếc xe vượt đèn đỏ băng ngang, và cuối cùng, người mẹ đã hi sinh bản thân mình, đẩy đưa con vào trong lề,kết quả bây giờ người mẹ ấy đang nằm trong phòng cấp cứu, mà đáng lẽ ra người phải hứng chịu chính là Nhím, con gái Xu.

Tích tắc chỉ nửa tiếng đồng hồ, bác sỹ đã bước ra, với vẻ mặt thất vọng, người nha vẫn chưa đến, hiện tại chỉ có 2 đứa trẻ, liệu chúng có chịu nổi cú sốc này ko chứ.

_ “mẹ cháu sao rồi bác sỹ” Phi chạy đến hỏi

_ “xin lỗi.” Bác sỹ tỏ vẻ hối tiếc. Nhím đứng bất động

“tại con...tất cả là tại con.....tại con.....con đã hại mẹ...tại con...bà ấy đã nói đúng.....tại con...con xin lỗi» Nhím khóc, khóc rất nhiều.....cô bé bỏ chạy thật nhanh, Phi liền đuổi theo, nhưng đã quá muộn, cô bé đã biến mất trong màn đêm, ông, bà nội Phi đến, An và Long cũng đã đến, chỉ có My là ko có mặt, vì cô ấy đang đi công tác chưa về... Long, An và mọi người đã cho người đi tìm Nhím, nhưng màn đêm u tối, tất cả đều vô vọng, cô bé đã chạy đến nơi nào, ko ai biết được, và cũng từ đây, 1 trang mới của cuộc đời cô bé 10tuổi được mở ra....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Hôm sau, trên tất cả các đài truyền thông đều đăng tin tìm trẻ lạc. mọi người đều rất lo lắng cho Nhím, nhưng ngày qua ngày, tất cả đều vô vọng, chẳng có 1 tin tức nào về con bé cả. và cũng bắt đầu từ lúc đó, Phi càng ít nói hơn, có lẽ đây cũng là cú sốc lớn đối với 1 đứa trẻ như Phi, cậu bé, ít nói, ít cười, lạnh nhạt với người ngoài....

Tại 1 nơi nào đó.....

_ “chào cô, xem như tôi đã trả ơn cô xong rồi, đứa bé được dự đoán có số mệnh lớn hơn con gái cô, và sẽ cướp đi tất cả của con gái cô đã biến mất, tôi đi đây, chúc cho gia đình cô luôn hạnh phúc”

Và trở lại với bé NHím

Cô bé đã chạy, cố gấn hết sức để chạy, những giọt nước mắt cô ấy rơi, rơi, rơi rất nhiều. bây giờ cô bé đang ở đâu đây, sao mà lạ quá, chẳng thấy ai hết vậy chứ, cô bé nhớ mẹ, nhớ anh trai, nhớ ông , bà nội. nhớ tất cả mọi người. bây giờ cô cảm thấy lạc lõng, cô bước đi, những bước chân nặng trĩu, cô mệt mỏi, cô muốn về nhà. Nhưng ko. Ko thể về,c ô là 1 đứa xui xẻo của gia đình, “Mẹ đã nói Ba mất lúc 2 đứa vừa sinh ra, có phải là chính do mình mà ra, bây giờ mẹ cũng do mình hại, ko thể về đó được, nhưng mình nhớ mọi người quá” cô bé lại rơi nước mắt. 1 màu đen của màn đêm bao phủ, nó cũng giống như hoàn cảnh bây giờ của Nhím, toàn màu đen,và nơi đâu mới tìm được ánh sáng đây.

a.....

1 tiếng la vang lên, và hiện tại cô bé đang bị rơi xuống 1 cái hố, đất,bùn lầy lội, dính hết cả người của cô bé, hoảng hồn, cô bé sợ, cô bé muốn cầu cứu, nhưng bây giờ làm sao? Biết nhờ ai bây giờ, anh Phi, mẹ Xu, ông bà nội, tất cả đã xa rồi, cảm thấy thất vọng, cảm thấy hụt hẫng và cảm thấy sợ...cô bé ngồi co ro 1 mình, nhưng rồi ánh sáng đã tìm thấy cô ấy, chiếu thẳng vào mặt cô ấy, con bé chói mắt, cố ngược mặt lên

_ “bạn làm gì dưới đó vậy?” giọng nói của 1 đứa con trai vang lên

Cô bé Nhím vẫn im lặng

_ “bạn có sao ko? Để mình kiểm dây kéo bạn lên nha” nói rồi cậu bé chạy đi, 5 phút sau, cậu ta trở lại, trên tay còn cầm theo sợi dây thật dài

_ “bạn nắm lấy dây nè, để tôi kéo bạn lên nha” cậu bé ném 1 đầu dây xuống cho Nhím

Nhím thấy sợi dây đang ở trước mặt mình nhưng cũng ko dám nắm lấy

_ “bạn cầm đi, tôi kéo bạn lên,” cậu bé vẫn vui vẻ, nhìn thấy nụ cười thân thiện ấy, Nhím cảm giác rất thân thuộc, cô bé liền nắm chặt lấy sợi dây

_ “nắm chặt nha, tôi kéo à...1...2...1...2...1...2...” cậu bé cố hết sức mình để kéo Nhím khỏi đó, 1 lúc sau

_ «trời ơi...mệt quá» cậu bé nằm lăn ra đất thở hổn hển, quay sang nhìn Nhím thì thấy cô nàng đang nhìn mình, cậu bé thấy ngại ngại sao ấy

_ «sao lại nhìn tôi như vậy, kéo bạn mệt quá.» cậu bé ngồi dậy

«sao bạn lại rơi xuống đó vậy, nhà bạn ở đâu, cha mẹ bạn nữa, sao bạn lại đi 1 mình»

Nhím nhìn cậu bé đó, ko nói lời nào, những câu hỏi mà cậu bé đó đang hỏi cũng là nỗi đau trong lòng Nhím

_ “ko biết” Nhím lên tiếng

_ “hả, bạn vừa nói đó hả, giọng nói hay quá ta, mà sao lại ko biết chứ” cậu bé ngơ ngác

_ “ko biết”

_ “vậy giờ tôi với bạn lên công an nha, nhờ họ tìm người nha cho bạn”

_ “ko”

_ “sao lại ko, chứ giờ bạn muốn làm gì?”

_ “ko biết”

_ “sao lại ko biết, bạn thật khó hiểu”

_.....

_ “bạn ko biết, ko chịu, vậy tôi về nhà à, bạn tự tìm nhà nha” cậu bé nói

Nhím vẫn im lặng, cậu bé đứng dậy, bước đi vài bước thì quay lại nhìn, Nhím vẫn ngồi đó, đi thêm vài bước nữa, cậu bé liền bị khựng lại, chắc do cậu ấy ko nỡ, liền quay lại

_ “hay bạn về nhà mình đi, có gì mai tính, giờ tối lắm rồi, ở đây, nhiều hổ lắm, ko cẩn thận cậu lại té xuống đó nữa à.”

Nhím nhìn cậu bé, rồi cũng gật đầu. thế là 2 cô cậu cùng nhau đi, đi được 1 lúc, cậu bé nắm lấy tay Nhím, giật mình, Nhím tát cho cậu ấy 1 cái, vừa đau, vừa ngạc nhiên

_ “sao bạn đánh tôi” cậu bé còn chưa hiểu được nguyên nhân. Nhím vẫn ko nói gì. Cậu bé mới chợt nhớ ra

_ “à, là tôi nắm tay bạn đó hả? ở đây nhiều hổ lắm, ko nắm tay dắt bạn đi thì bạn lại rơi xuống rồi sao?” cậu bé giải thích, Xu nhìn thấy vẻ mặt tươi cười của cậu ấy, mà ko thể nào ko tin cho được

_ “xin lỗi”

_ “ko có gì, giờ đi được chưa” cậu bé đưa tay ra, Nhím chần chừ rồi cũng nắm lấy tay cậu bé, suốt chặng đường cậu bé cứ nói chuyện suốt

_ “đoạn đường này, người ta thi công nửa chừng thì lại bỏ, bởi vậy mới có nhiều hổ như vậy nè, ở đây cũng ko có nhà nữa, chỉ mỗi nhà tôi thôi à.”

_.....

_ “mà bạn tên gì vậy?”

_ “Ý.....” Nhím định nói mình tên yến nhưng chợt khựng lại

_ “tên gì...tôi ko nghe rõ?”

_ “Ý”

_ “à, là Ý hả? mà sao bạn lại đến đây?”

_.....

_ “ko muốn nói thì tôi cũng ko hỏi nữa đâu”

_.....

_ “mà bạn ít nói thiệt đấy”

_.....

_ “thôi, tới nhà tôi rồi”

Đứng trước mặt NHím bây giờ là 1 căn nhà lá, nhỏ xíu, nhìn rất cũ kỹ, ở trước nhà là 1 cái sân trống

_ “hì hì...nhà mình nhỏ quá phải ko?” cậu bé lấy tay gãi đầu, tỏ ý ngại ngùng

_ “ko”

_ “hìhì. Thôi vào nhà đi”

Nhím theo cậu bé bước vào, bên trong nhà cũng khác gì mấy so với bề ngoài của nó, tuy nhiên rất gọn gàng và sạch sẽ, nhà chỉ có 1 cái bàn gỗ, 3 cái ghế, 1 chiếc giường tre, hình như bên trong có 1 phòng nữa, phía sau nhà là 1 cái ao, kế là nhà bếp và nhà tắm.

_ “bạn ra sau tắm rửa thay đồ đi, nhìn bạn bẩn quá trời”

_ “ko có quần áo” Nhím

_ “à. quên, giờ sao ta, bây giờ tối rồi, sao tôi đi mượn đồ cho bạn đây, hay bạn mặc đồ cái này nha” cậu bé đưa cho Nhím bộ đồ của mình

Nhím nhìn thấy và vẫn chưa nhận

_ “hì hì. Thiệt sự thì tôi hông có quần áo nữ, bạn mặc đồ đi nha,”

Bất đắc dĩ NHím đưa tay nhận lấy rồi theo cậu bé ra nhà sau để tắm

_ “tối quá.” Nhím

_ “ừ, ở đây chưa có điện đâu, bạn đợi tôi đi lấy đèn dầu xuống nha” cậu bé vui vẻ bước đi

_ “đây, để đây sáng rồi, bạn vào tắm đi, mình nấu cho bạn tô mì nha, chắc bạn đói lắm rồi hả?”

_ “ừ, cảm ơn”

Nhím thì tắm, cậu bé thì lo lấy hoay nấu mì

30 phút sau, Nhím bước ra, cậu bé cứ nhìn ko thôi

_ “chuyện gì?” Nhím thấy khó chịu về ánh mắt đó

_ “ko.ko. bạn dễ thương quá, da trắng nữa, lúc nãy tưởng bạn đen lắm chứ,hìhì, thôi ăn mì nè” cậu bé đặt tô mì xuống bàn, NHím ngồi xuống và bắt đầu ăn, dù đơn giản là 1 tô mì bình thường nhưng hôm nay đối với Nhím nó như 1 món ăn thượng hạp vậy đó

_ “tôi tên Khang, Nguyễn Nhật Khang, 10 tuổi, tôi ở đây 1 mình à. còn bạn”

_ “tên Ý, 10 tuổi”

_ “ừ, mà bạn kiêu lời quá hé, thôi, ăn rồi ngủ, ngày mai tôi đưa bạn về, bạn ngủ ở trong phòng đó, tôi ngủ ngoài này, vậy nha”

_ “tôi sợ tối”

_ “vậy, tôi để đèn trong đó cho bạn, thôi ngủ nha, mai tôi còn phải đến trường nữa”

_ “ừ.”

Vậy là cả 2 đều vào ngủ, nhưng Nhím thì làm sao có thể yên giấc được chứ, mọi chuyện chỉ vừa bước qua 1 trang mới mà thôi, rồi Nhím sẽ ra sao, ngày mai NHím ko thể về nhà được, Nhím sẽ đi về đâu đây.?

Hôm sau, Khang dậy từ rất sớm để nấu cơm, Nhím thì vẫn còn mệt mỏi sau những chuyện đã xảy ra ngày hôm qua

_ “Ý ơi, bạn dậy đi, mình ăn sáng, tôi phải đi học rồi mới đưa bạn về nhà được”

_..... cô bé Nhím vẫn im lặng

Khang phải bước vào, lay người Nhím

_ “ui, ui, bạn.....bạn.....”

_ “hả?” giọng ngái ngủ của Nhím

_ “đậy ăn sáng nè...”

ở nhà, có khi nào Nhím phải dậy sớm như thế này đâu chứ, nhưng hôm nay, bắt buộc bé Nhím nhà ta phải tuân theo, ngồi dậy, dụi dụi 2 mắt, nhìn thấy Khang đang nhìn mình

_ “chuyện gì?”

_ “ơ...ko có gì, dậy ăn sáng, mình đến trường rồi mới đưa bạn về nhà được”

_ “ờ”

Khang lúng túng, nói xong liền chạy ra ngoài, Nhím cũng bước ra sau

_ “bàn chải đánh răng mới đó, có bộ quần áo nữ nữa đó” Khang nói, Nhím xuống nhà sau thì thấy những thứ Khang nói. Buổi sáng chỉ có cơm và canh đậm bạc, Nhím ăn cũng ko nhiều lắm, vì chẳng còn tâm trạng nào để ăn cả. An xong cả 2 đến trường của Khang. Nhím ngồi ở ngoài ghế đá, đợi Khang học xong,

Đến 11h30, tiếng chuông báo hiệu giờ ra về đã đến, Khang nhanh chóng chạy ra tìm NHím

_ “mình đi về nhà bạn thôi” Khang vui vẻ

_ “ko”

_ “sao lại ko? Bạn ko nhớ nhà mình ở đâu à? để tôi với bạn đến nhờ mấy chú công an giúp đỡ nha”

_ “ko”

_ “chứ giờ bạn muốn sao?”

_ “ko biết.”

_ “hay bạn mất trí nhớ hả? giống trong phim ko?”

_.....

_ “nhanh đi, tôi phải đi làm nữa đó”

_.....

_ “trời ơi à. khổ tui ghê” Khang

_.....

_ “mệt quá, bạn đi với tôi ko?”

Nhím nhìn Khang rồi gật đầu. vậy là 2 cô cậu cùng nhau đi đến 1 quán ăn nhỏ, nhưng lại rất đông khách

_ “sao nay đến trễ vậy Khang?” giọng của bà chủ vang lên

_ “dạ, tại cháu bận chút xíu việc, hihi” Khang tươi cười, để chiếc cặp xuống rồi bắt tay vào việc chạy bàn

_ “bạn ngồi đó đi, đợi tôi” Khang

NHím ngồi vào 1 góc của cái quán

_ “ai vậy nhóc?” Bà chủ

_ “bạn cháu đó cô” Khang vừa làm vừa trả lời

_ “bạn mượn quần áo của mình cho bạn đó hả?” 1 cô bé, tóc thắt 2 bím xinh xắn hỏi Khang

_ “ừ. Hihi, đúng rồi đó” Khang

_ “bạn ấy dễ thương quá ta” cô bé

_ “Liên! Nhanh lên” tiếng bà chủ lại vang lên

_ “dạ! con tới liền” cô bé liền chạy đến bưng lấy tô hủ tiếu đến cho khách

<< Nguyễn Nhật Khang, là cậu bé vui vẻ, thích giúp đỡ mọi người khác, cậu ta có nước da ngăm ngăm, nhìn chung cũng chẳng bằng các hot boy khác, nhưng cười rất có duyên, là 1 học sinh giỏi của trường suốt mấy năm liền, Khang và Liên như 1 cặp bài trùng và là niềm tự hào của cả trường, vì cả hai thường tham gia những cuộc thi lớn và đều giành giải về cho trường>>

<< bà chủ(cô Tư), sống cô đơn 1 mình, mở 1 quán hủ tiếu nhỏ, là người tốt bụng, tuy hay la mắng 2 đứa, Liên và Khang, nhưng cô rất thương yêu bọn chúng, có ý giúp đỡ, nhưng cô ko nói, chỉ nói muốn cả 2 giúp mình chạy bàn thì sẽ trả lương. Thế là, 2 đứa, cứ sau giờ học là lại đến giúp cô chủ, và 1 điều kiện mà cô Tư đặt ra là, dù phụ giúp việc nhưng kết quả học tập cả 2 ko được sa sút, vào những ngày gần thi thì cô chủ ko cho 2 đứa nó đến vì sợ bọn chúng bị điểm kém>>

Trở lại quán ăn

Liên đang vội vàng chạy đi, chạy lại để đem hủ tiếu cho khách thì bỗng nhiên, Liên trượt té, tưởng đâu là xong cả rồi, cô nàng nhắm mắt chịu đựng, đợi nghe 1 cái “xoảng”(tiếng tô vỡ) và ịch(tiếng Liên té) nhưng đợi hoài chẳng thấy, Liên mở mắt ra thì Liên đang dựa vào người của....nhìn kỹ ra thì mới thấy....đó chính là Nhím, 1 tay Nhím đỡ lấy Liên, tay còn lại Nhím đang cầm tô hủ tiếu, hầu như mọi người đang đổ dồn ánh mắt vào cả hai đứa, Liên thì cứ nhìn Nhím ko thôi

_ “trả” Nhím lên tiếng, Liên liền đứng dậy, nhận lấy tô hủ tiếu,

_ “cám...cám...on bạn” Liên vẫn chưa hoảng hồn.

Nhím lại ngồi lại vị trí cũ. Khang đang làm việc mà lâu lâu lại nhìn Nhím, cô nàng biết mà cũng ko nói gì, cũng chẳng thêm phản ứng, cô Tư cũng vậy, cô ấy có vẻ thích thú với cô bé này đây.

15h

_ “trời ơi...mệt quá.....” Khang lên tiếng khi vừa dẹp số tô cuối cùng

_ “mệt thì nghỉ đi, ai kêu tới đây làm gì?” cô Tư

_ “con ko tới, cô nhớ con đến phát điên rồi sao. Hehe..” Khang

_ “ộc,...ộc.....ta mới ăn no nha, nhà người làm ta ới ra hết bây giờ” cô Tư giả vờ ới

_ “haha. Cô ới đi....con xem cô có ới được ko” Khang

_ “ăn đi, ông thần. công chúa cũng ăn đi” cô Tư đặt 2 tô hủ tiếu trước mặt Khang và Liên

“còn đây là cho cô bé này” cô tư cũng đặt thêm trước mặt Nhím 1 tô

Khang và Liên thì tự nhiên ăn, chỉ có Nhím là chưa cầm đũa lên

_ “ăn đi, ngon lắm đó” Khang vừa ăn vừa nói

_ “đúng rồi, bạn ăn đi. Ngon lắm” Liên cũng tiếp lời

nhím quay qua nhìn cô Tư, cô ta chỉ cười chứ ko nói gì. nhím cũng bắt đầu cầm đũa lên, cả 3 chém sạch cả nước lẫn cái

_ “ngon quá,...no quá..” Khang vỗ vỗ vào bụng mình

_ “ta nấu mà ko ngon sao được, haha” cô Tư

_ “sặc.....tieu...tieu con rồi...” Khang

_ “chuyện gì...chuyện gì...uống nước mắc nghẹn hả? cô Tư vuốt vuốt ngực cho Khang

_ « nghe cô nói con muốn.... » Khang tỏ vẻ nôn ra

_ « tổ cha mi, dám nói ta vậy hả ? » cô Tư cốc đầu Khang

_ “hehe. Ko nói với cô nữa.” Khang quay qua Nhím

_ “bạn có học võ hả?”

Nhím nhìn Khang, ngạc nhiên rồi lại trở về vẻ mặt ban đầu

_ “ko”

_ “sao hồi nãy bạn đỡ Liên rồi chụp lấy tô phở nhanh thiệt đó” Khang

_

_ “ừ lúc nãy, mình cảm ơn bạn nha. Mà bạn tên gì vậy?”

_ “Ý”

Liên cảm thấy ngạc nhiên khi mà Nhím lại có thái độ lạnh nhạt như vậy

_ “mà giờ bạn tính sao?” Khang hỏi Nhím

_ “ko biết”

_ “sao lại ko biết hoài vậy?” Khang

_

_ “chuyện gì?” cô Tư lấy ghế ngồi cùng 3 đứa trẻ

_ “chuyện là con tìm gặp bạn này, giờ con muốn bạn ấy về mà bạn ấy ko nói nhà ở đâu, cũng chẳng chịu đến công an”

_ “sao con ko về” cô Tư hỏi nHím, Nhím nhìn cô ấy, rồi im lặng cúi mặt

_ “giờ con muốn sao?” cô Tư

_ “con ko biết”

Cả 4 người ngồi im lặng

_ “cô ơi, hay cô nhận nuôi bạn đó đi” LIÊN lên tiếng

_ “đúng rồi đó cô” Khang cũng đồng tình

_ “nhưng...” Cô Tư có vẻ do dự

_ “cô giúp bạn ấy đi mà cô...nha cô...” KHang

“cô chỉ đứng ra nhận bạn ấy ,con sẽ nuôbạn đó, cho bạn ấy về ở với con cũng được mà” Khang

_ “ko phải ta ko muốn, vì ta có lý do riêng.” Cô Tư

_ “thôi mà cô. Giúp người là việc tốt mà cô” Khang

Cô Tư suy nghĩ hồi lâu rồi quyết định

_ “được thôi. Ta sẽ nhờ người quen, làm giấy tờ cho con. Mà con tên gì? Nhiều tuổi rồi” cô Tư hỏi Nhím

_ “ạ. Trương Ngọc Như Ý, 10 tuổi” Nhím

_ “ừ, nhưng ta sợ sẽ ko nuôi nổi con đâu”

_ “ko sao mà cô, bạn ấy để con nuôi” Khang cắt ngang

_ “con giỏi quá hé, thân mình còn lo chưa xong mà đòi...” cô Tư

“thôi, như vậy đi, cô sẽ làm giấy tờ cho con, rồi việc học của con sao đây? Con có đi học ko?”

_ “cô cứ đăng ký cho bạn ấy học cùng với con đi” Khang

_ “nhưng phải có giấy chuyển trường, hay sao chứ” cô Tư

_ “cô ơi, cô có thể đến gặp hiệu trưởng trường con cho ông ấy kiểm tra trình độ học của bạn Ý, nếu được thầy sẽ cho bạn ấy học mà cô, 2 tụi con sẽ năn nỉ giúp, thầy thương 2 đứa con lắm” Liên

_ “phải..phải đó cô” Khang

_ “nhưng trình độ của cô bé này ra sao đây” cô Tư có vẻ nghi ngờ

_ “bạn đồng ý ko?” Khang

_ “ừ” Nhím

_ “quyết định vậy nha cô” Khang

_ “ừ. Vậy thì cô sẽ thử. Nhưng cô có thể ko cho con ở cùng, vì cô có lý do riêng” cô Tư

_ “dạ, được rồi mà cô, con sẽ cho bạn ấy ở cùng mà, cô giúp chuyện giấy tờ dùm con đi” Khang

_ “biết rồi. ngày mai ta tới trường hỏi cho, tối nay con luyện cho con bé đi” Cô tư

_ “dạ, vậy tụi con về nha” Khang cùng với Liên và NHím ra về

Trên đường đi

_ ”mình tên Liên, rất vui được làm bạn” Liên đưa tay ra, Nhím cũng bắt tay lại

_ “Ý”

_ “có vẻ như bạn ít nói quá nhỉ?” Liên

_ “ừ.” Nhím

_ “bây giờ bạn đến nhà mình, mình đưa cho bạn mấy bộ đồ mặc đỡ nha, đồ tuy ko mới nhưng cũng sạch sẽ lắm” Liên

_ “cám ơn”

_ “bạn nói chuyện nghe hay lắm, bạn nên nói nhiều hơn” Liên

_ “ừ” Nhím

_ “vậy sẵn ở nhà mình rồi 2 đứa mình đưa sách cho bạn xem bài lại nha, thầy hiệu trưởng chắc chắn sẽ cho đề trong sách chứ gì” Liên

_ “đúng rồi đó” Khang

_ “ừ” Nhím

Nhà Liên

Nhà Liên cũng ko khác gì nhà Khang cho lắm, cũng sập xệ, cũ kỹ

_ “2 bạn ngồi đi, chắc ba mình chưa về” Liên vào trong lấy ra 2 ly nước đặt lên bàn

_ “đây là sách nè, bạn xem lại đi” Khang

“hai tụi mình đưa mấy cái đề kiểm tra cho bạn làm thử nha.”

_ “ừ” Nhím

_ “nhưng bạn xem bài lại đi rồi mới làm được chứ” Khang

_ “ko cần” nhím

Khang và Liên đều ngạc nhiên, đưa thử những bài kiểm tra cho Nhím, chỉ trong vòng 5 phút, những bài toán đã được giải xong và đúng hoàn toàn. Khang và Liên vô cùng bất ngờ

_ “bạn làm nhanh vậy?” Liên

_ “đúng hết luôn” Khang

_ “ừ” Nhím

_ “vậy ko cần ôn nữa rồi, có gì mai mình gặp nhau tại trường” Liên

Khang, Nhím chia tay Liên, cả hai cùng về nhà Khang

_ “đừng nhìn nữa” Nhím lên tiếng khi biết từ khi rời khỏi nhà Liên đến giờ Khang đều ko rời mắt khỏi mình

_ “ờ..ờ...xin lỗi” Khang cúi mặt

Thế là cả 2 tiếp tục đi, đến nhà Khang cũng là lúc đồng hồ điểm 19h

_ “bạn tắm đi, rồi ở nhà nha. Tôi có việc phải đi” Khang

_ “việc gì?” Nhím

_ “hi hi. Ko có gì? thôi bạn ở nhà, đừng đi lung tung, coi chừng bị lạc đó” Khang nói rồi tạm biệt Nhím. Cô bé vẫn muốn biết cậu ta đi đâu, nên liền đi theo sau.

Và việc mà cậu bé Khang ấy nói chính là đi lượm lon nhựa, những cái lon, chai nhựa ở công viên, ở lề đường hay ở bất cứ đâu mà cậu bé nhìn thấy đều được cậu ta nhặt kỹ càng

_ “bạn ko mệt à, sao đi theo tôi hoài vậy?” Khang vẫn cúi nhặt cái lon

_ “ờ...” y như vừa bị bắt quả tan, Nhím ko nói nên lời

_ “bạn có thấy xấu hổ khi làm bạn với tôi ko. Thậm chí, tương lai chúng ta có thể phải ở cùng 1 nhà. Nếu bạn ko muốn thì tôi ko ép đâu ,hi” Khang nở 1 nụ cười gượng

_ “ko” NHím

_ “ko muốn ở cùng tôi à” Khang

_ “ko xấu hổ”

_ “thật chứ?”

_ “thật”

_ “hihi, vui quá đi ta u” Khang lấy lại vẻ vui tươi của mình

_ “ba mẹ cậu...”

_ “bạn định hỏi ba mẹ tôi hả. 2 người họ mất rồi, mẹ tôi mất lúc tôi 5 tuổi, nghe ba nói là mẹ bị ung thư, ko có tiền chữa bệnh nên mới mất. còn ba tôi mất lúc tôi mới 7 tuổi, một phần thương nhớ mẹ tôi, 1 phần lao lực quá độ nên đã kiệt sức.”

_ “ông bà?”

_ “à,ông bà tôi hả? tôi cũng chẳng biết, chỉ biết là tôi có ba và mẹ, khi cả 2 qua đời mọi người muốn đưa tôi vào cô nhi viện để xem có ai nhận về nuôi ko, nhưng g tôi ko muốn, tôi muốn ở căn nhà của ba mẹ mình à.”

_ “rồi sao sống”

_ “việc học của tôi thì cũng tốt, được miễn học phí. Lúc đầu mọi người hay cho gạo và thức ăn, nhưng dần dần cũng ít, tôi được cô Tư, cô bán hủ tiếu lúc trưa đó, nhận vào làm, được ăn, rồi trả lương nữa. buổi tối tôi đi lượm chai nhựa như bây giờ nè, nói chung cuộc sống tôi cũng tạm gọi là được.”

_ “vậy còn tôi”

_ “bạn muốn hỏi có thêm bạn sao tôi nuôi bạn nổi hả?”

_ “ừ”

_ “thì tôi đâu tính tới đó thôi”

_ “sao giúp tôi?”

_ “hihi, cũng ko biết nữa” Khang gầy đầu

“mà thôi, mọi chuyện xong rồi, mà bạn có học võ phái ko. Nói thật đi”

_ “ko có.”

_ “hey, tưởng có chứ”

_ “sao?”

_ “tôi cũng học võ nè, miễn phí đó nha, hihi” Khang nói với vẻ tự hào

“tôi tiếp thu nhanh nên thầy dạy miễn phí cho tôi á, bạn mà biết võ thì đi cùng tôi luôn”

_ “thôi, ko cần”

_ “vậy thì thôi vậy”

Thế là NHím cũng cùng đi nhặt lon với Khang luôn, nhặt xong cả 2 cùng về, rồi lại cùng ăn mì.

Sáng hôm sau

Nhím cùng với cô Tư, Khang và Liên đến trường. cô Tư trình bày cho hiệu trưởng nghe cộng thêm sự năn nỉ của 2 học trò cùng, thầy hiệu trưởng đành phá lệ ra đề cho Nhím.

Bất ngờ thay, những cái đề của thầy cho toàn là nằm ngoài chương trình, hết sức lo sợ cho NHím. Nhưng cô nàng cũng bắt tay vào làm, chỉ trong vòng 30 phút, bài làm đã hoàn thành. Mọi người đều bất ngờ, Nhím đưa bài làm cho hiệu trưởng, ông ấy càng bất ngờ hơn, cả 3 người, cô Tư, Khang và Liên hồi hộp chờ đợi công bố của thầy hiệu trưởng

_ “duyet, điểm tuyệt đối” Hiệu trưởng

_ “hu..ra...” KHAng và liên nắm lấy tay Nhím, nhảy lên, nhảy xuống

_ “thầy chấp nhận cho em vào học”

_ “dạ. cảm ơn” Nhím cúi đầu chào

Thầy hiệu trưởng rất vui mừng vì mình vừa tìm được 1 học sinh giỏi nữa cho trường, nhưng ông đâu có ngờ rằng.....

Những ngày sau đó, Nhím luôn đi cùng Nhi và Khang. Họ học cùng nhau, làm cùng nhau, mỗi tối Nhím với Khang cũng cùng nhau đi lượm chai. Nhưng chuyện làm cho mọi người bất ngờ nhất là kết quả học tập của Nhím, tất cả các môn đều dừng lại ở con số 7,0. Có lúc đang trả bài, Nhím đột nhiên ngừng lại. và đó là lúc cô nàng được 7 điểm, cứ thế, bất kỳ môn nào cũng vậy, cứ 7 điểm đều đều. và chuyện lạ là những bài tập khó hay bất cứ chuyện gì Khang và Liên ko biết thì đều được Nhím giải đáp. Có lúc Khang và Liên hỏi tại sao Nhím làm như vậy nhưng nhận được câu trả lời là “thích” từ Nhím.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Cuộc sống cứ thế mà tiếp diễn, nhưng càng ngày càng ổn định hơn. Mấy tháng sau đó Nhím ko đi lượm chai nhựa với Khang nữa, mà cô nàng đã đi làm gì đó. Khang có hỏi mà Nhím ko trả lời. rồi dần dần. khu giải toả đó ko được thực hiện, người dân lại trở vào đó sinh sống, điện và nước được kéo đến mọi nhà.

Cuộc sống ở nhà Nhím cũng dần trở về quỹ đạo, ai nấy đều rất thương nhớ NHím, nhưng sự thật đã diễn ra, họ chỉ biết tin vào số mệnh, tin là con bé vẫn còn ở đâu đó bên cạnh họ.

Thấm thoát cũng đã đến lúc thi chuyển cấp, Khang và Liên muốn thi vào trường Sun(ngôi trường mang tên MOON ngày xưa đã đổi thành Sun) vì tại đây, nếu thi được điểm tuyệt đối thì sẽ ko cần lo lắng đến học phí nữa, mặt khác ngôi trường này rất có tiếng từ xưa đến giờ.

Hiện tại, cả 2 dự sẽ thi vào đây, Nhím cũng được Khang và Liên nộp hồ sơ vào đây luôn, các bạn trong lớp thấy Khang và Liên thi vào trường đó thì chẳng có ai ngạc nhiên, chỉ thấy tức cười khi 1 đứa học lực khá như Nhím lại tính thi vào đó cơ chứ.

Ngày thi thì cận kề đến, Khang và Liên giành hết thời gian cho việc ôn tập, riêng Nhím cứ đi đi về về, về đến nhà lại đem cái laptop mà Nhím đã đi làm để dành tiền mua được ra để xem cái gì đó. Cả Khang và Liên cũng ko dám nói gì nhiều. vì mấy năm nay, Nhím vẫn rất kiêu lời với mọi người, và kết quả làm cho Khang và Liên tự hào là chỉ cần Nhím nói vài chữ là cũng hiểu.

Ngày thi

_ “cố lên nha” Liên nắm lấy tay Nhím

_ “ừ” Nhím

_ “bạn cũng vậy nha” Liên nói với Khang

_ “ừ. Cố lên, cả 3 phải cố lên. ...chazo” Khang vui vẻ đầy tự tin

Cả ba bước vào phòng thi.

_ “sao rồi. làm được ko?” Khang hỏi Nhím khi thấy cô bé bước từ phòng thi ra

_ “được.” nHím

Khang cũng chẳng đợi NHím hỏi mình vì chờ đợi cũng vô ích, thôi thì cậu ấy tự khai luôn

_ “tôi cũng tạm ổn, ko biết Liên sao ta, lâu quá”

_ “ê...ê...Liên..đây nè” Khang vẫy tay khi thấy Liên, cô bé đi lại

_ “chắc 2 bạn làm được hả” Liên tươi cười

_ “hihi, chắc Liên cũng vậy chứ gì”

_ “ừ. Thi cũng được,hihi” Liên

_ “thôi mình đi về đi.” Khang

_ “về trước đi” Nhím

_ “bạn đi đâu?” Khang

_ “mua đồ” Nhím

_ “Ý muốn mua gì? Để Liên đi cùng nha” Liên

_ “tôi cũng muốn đi nữa” Khang

_ “tuy” Nhím nói rồi đi trước, nếu 1 người lạ mà thấy thái độ của NHím như vậy, ai cũng sẽ nghĩ Nhím là cô bé chảnh chọe, nhưng do đã quá hiểu tính Nhím nên cả 2 chẳng buồn chú ý nào cả.

Cả 3 cùng nhau đến cái tiệm tạp hoá nho nhỏ

_ “bạn định mua gì vậy?” Khang hỏi khi thấy Nhím cứ đi vòng vòng

_ “đây” Nhím giơ 1 hộp trang điểm lên

_ “hết rồi hả, xài gì nhanh vậy?” Liên

_ “nghĩ sao bạn ấy chỉ xài màu nâu nâu, xám xám, ui,... thấy ghê.....” Khang

_ “gì?” Nhím trừng mắt

_ “hihi, ko có gì...tiểu thư mua đi...mua đi...”

_ “mà sao Ý lại hoá trang mình ra như thế này vậy” Liên

_ “bởi vậy, thấy tôi hông, muốn kiếm 1 làn da trắng như bạn mà cũng chẳng thấy, còn bạn có thì lại che giấu, khổ ghê” Khang làm vẻ mặt buồn

_ “ờ, sao hỏi hoài bạn ko khi nào nói vậy?” Liên

_ “thích thôi” Nhím

_ “coi kìa, phải da ngăm ngăm mà đẹp trai như tôi thì ai mà nói làm gì. Đã đen lại có tàn nhang, rồi nốt ruồi, rồi đeo kính cận dỏm, nhìn chẳng thấy gương mặt của bạn đâu luôn à” Khang

_ “hả? chời ơi, Khang ơi.....oi.....xuống đê, xuống đê, sao lại leo lên cột điện rồi, ko xuống là điện giật chết à” Liên

_ “hìhì” Nhím đang cười, nụ cười rất hiếm hoi

Đứng hình 5s...6s...7s....

_ “ê” Nhím quơ tay trước mặt Khang và Liên

_ “ừc....chuyện gì” Khang vẫn chưa khỏi ngạc nhiên

_ “khùng” Nhím buồn ra 1 câu

_ “ê, đừng nghĩ tui thương rồi ăn nói vậy nha” Khang làm mặt nghiêm

_ “hả?” Liên

Nhím thì nhìn Khang ko rời, hình như cậu ta vừa nói cái gì thì phải....

_ “ơ...ơ.....lộn...nói đùa đấy. hề hề” Khang

_ “thôi về” Nhím

Rồi cuối cùng cũng đã có kết quả. Cả 3 đều đạt điểm tuyệt đối.đều đậu vào ngôi trường đó. Cả 3 phải mướn 1 nhà trọ gần trường để học vì từ nhà đến trường rất xa. Liên và Nhím ở cùng phòng, Khang cũng mướn 1 phòng bên cạnh.

Từ khi đến nơi mới để học, cô Tư cũng đã dẹp bỏ cái quán hủ tiếu của mình đi nơi khác, và cũng từ đó, 3 đứa mất liên lạc với cô ấy.

Lúc mới vào trường mới, cả 3 giống như sinh vật lạ vậy đó, vì thật sự ở đây, chỉ toàn là con cháu các nhà quyền quý học thôi, đặc biệt là Nhím với vẻ bề ngoài như thế nữa chứ.

Nhưng rồi cũng thích nghi được với hoàn cảnh. Liên với vẻ ngoài xinh xắn, tính tình hiền dịu nên rất được lòng các chàng trai, Liên đã được xếp vào những gương mặt thanh tú của trường. Còn Khang với vẻ ngoài hoà đồng, menly, thì cũng được các cô gái để ý đến, kết quả học tập thì 3 đứa nó luôn đứng đầu trong lớp

ở đây, cả 3 phải đi tìm việc làm thêm để trả tiền nhà trọ, tiền ăn uống, thế là Khang và Liên xin vào 1 quán ăn làm bồi bàn. Riêng Nhím lại ko đi cùng, nhưng mỗi tháng cô nàng đều đưa tiền trọ đầy đủ. Khang và Liên có hỏi tiền ở đâu ra, nhưng chỉ nhận được sự im lặng từ Nhím.

Sau đây là bản tin kinh tế.

Hôm nay giám đốc của tập đoàn KA(mọi người nhớ tên của tập đoàn nhà Kiệt chứ) đã trở về nước sau chuyến đi ký hợp đồng tại Mỹ. được biết chuyến đi này là cuộc gặp gỡ của 2 tập đoàn lớn, KA và MC với chủ đầu tư lớn tại Mỹ. 2 tập đoàn đối thủ này đã tranh lấy bản hợp đồng này và kết quả giám đốc TRương Hoàng Phi đã giành được.

Sau đây là bản tin chính trị

Trưởng bộ công an vừa bị bắt với tội danh tham nhũng và nhận hối lộ, được biết những bằng chứng phạm tội của ông ta được 1 người vô danh tung lên các trang mạng xã hội, bộ công an đang điều tra xem người nào đã làm chuyện này. Và nghi vấn được đặt ra là những bằng chứng gây ra vụ phá sản của các công ty mua bán vũ khí cùng với những quan chức phạm tội gần đây là do cùng 1 người gây ra.

Phụp..... chiếc ti vi được tắt đi

_ « cháu trai của chúng ta lại lên ti vi nữa rồi ông nhĩ »

_ « phải, nhưng thật sự tôi ko nỡ, thằng bé chỉ mới 16 tuổi thôi mà »

_ « nó cứ lao vào công việc như vậy cũng ko tốt lắm đâu »

_ « nhưng biết làm sao ? đã bao lần tôi khuyên thằng bé, nhưng nó cứ muốn làm vậy đó »

_ « chắc cú sốc ấy vẫn còn ám ảnh thằng bé »

_ « ko biết bé Nhím của chúng ta đang ở đâu »

Người phụ nữ sụt sùi khóc

_ « ông trời sẽ phò hộ cho con bé mà, bà đừng như vậy »

_ « tôi nhớ con bé, nhớ thằng Kiệt nhớ con XU, tôi... » người phụ nữ lại khóc

Người đàn ông ôm lấy vợ mình vào lòng, và 2 ông bà đó ko ai khác chính là ông bà Trương.

2 năm sau

_ “lại thêm 1 năm nữa rồi, mệt quá” Khang

_ “học mau, ra trường mau, đi làm mau” liên

_ “mà nè, năm nay mình lại học chung nữa đó, sướng nhỉ,hehe” Khang

_ “ờ. Mà bạn xem cái gì hoài vậy Ý” liên

_ “tín tức” Nhím

_ “đâu đâu...cho tôi coi với nè....” Khang chạy lại ngồi cạnh NHím, Liên cũng vậy

_ “tập đoàn KA và MC là 2 tập đoàn đứng đầu mà” Liên

_ “ừ” Nhím

_ “2 tập đoàn đó nghe đâu bằng mặt ko bằng lòng đó” Khang

_ “ừ” Nhím

_ “ừ, ko biết ai sẽ là người thắng cuộc trên thương trường ta, KA thì có lâu lắm rồi. MC thì mới thành lập khoảng 6, 7 năm nay nhưng lại vươn lên như vậy, chứng tỏ họ ko tầm thường rồi” Liên

_ “ừ” Nhím

_ “làm gì mà ừ hoài vậy?” Khang

_ “thì ừ” Nhím

_ “mệt quá. Liên, chúng ta đi làm thôi, mặt kệ bạn ấy đi” Khang nắm tay Liên kéo đi

_ “anh Phi, cố lên”

Tại nhà của Phi

_ “Hôm nay sao đông đủ vậy ông bà?” Phi từ trên lầu bước xuống thì đã thấy đủ mặt bá quan văn võ. Vợ chồng Long, vợ chồng An, vợ chồng Thủy cùng những quý tử, quý nữ của họ

_ “con xuống đây ngồi đi” AN

_ “ạ” Phi bước xuống ngồi cạnh ông bà nội mình

_ “hôm nay chúng ta đến đây là muốn nhờ con giúp 1 việc” An lên tiếng, nói với Phi

_ “ạ. chuyện gì?” Phi

_ “bọn ta sẽ cho mấy đứa phá của này đi học trở lại và nhờ con canh chừng bọn nó giúp chúng ta” AN

_ “nhưng, còn việc công ty” Phi

_ “đừng lo, chỉ 1 năm thôi, ông bà sẽ quản được mà” ông Trương

_ “con giúp đi nha, di chi tin tưởng mỗi con thôi” AN

Phi nhìn qua mấy thằng bạn, con bạn của mình, sao đột nhiên hôm nay chúng nó im lặng, ngoan ngoãn nghe lời giữ vậy nè.

_.”con đồng ý chứ. Chúng ta đã bàn bạc rồi, 1 là cho tụi nó đi học lại, 2 sẽ cắt tất cả tài khoản của chúng. Bây giờ chúng nó chọn phương án 1, nhưng ko yên tâm với cô cậu này nên ta mới nhờ đến con” Long

_”con xem như giúp bọn ta nha” Thuý

Phi vẫn còn do dự

_ “được rồi, nếu con ko đồng ý thì bọn ta sẽ cắt lương của tụi nó vậy” AN

_ “ko được” 1 phản ứng

_ “con ko chịu” thêm 1 cô bé

_ “con ko muốn”

Bây giờ cả 3 người con của 3 gia đình đang nhìn Phi với ánh mắt van xin, nài nỉ, thà là đi học chứ làm sao mà họ chịu cắt lương cơ chứ. Các cô cậu này đã ăn chơi từ nhỏ đến giờ, nếu cắt lương xem như đang giết chết họ vậy

Phi thấy họ như vậy thôi đành ậm ừ đồng ý

_ “vậy là tốt rồi, cảm ơn con rất nhiều, ta sẽ sắp xếp cho mấy đứa lên Sun để học, nhưng nếu đứa nào gây chuyện thì cẩn thận đó” Long

_ “yes,sir” cả ba bọn chúng đồng thanh

_ “và 1 điều nữa đây, phương tiện đi học của cả 3 là, 1,xe đạp, 2 là tài xế đưa rước. ko cần nói nhiều, quyết định vậy đi” Thuý

_ “dạ” về mặt ịu xù của cả ba hiện lên

Tại trường Sun

Loa..loa...loa.....

Tin mới...tin mới...tin nóng hổi...vừa thổi vừa nghe đây.....

1 tên con trai cầm quyền vờ xoắn lại như chiếc loa, thông báo cho mọi người, ai nấy cũng xôn xao, ồn ào.....

_ “chuyện gì, nói lẹ coi” g1

_ “nhanh lên” g2

_ “mọi người bình tĩnh. Đây là thông tin vô cùng chính xác, giám đốc của KA, Trương Hoàng Phi cùng với hot boy đào hoa Trần Lê Sơn(con trai Khoa-An), Nữ sát thủ tình yêu Nguyễn Yến Ly(con gái Long – Nhì), và anh chàng lăng tú Bùi Quốc Quân(con trai Huy-Thuý), sẽ học tại trường của chúng taya....”

_”á.....”những tiếng hét của các cô gái

_ “trời ơi, trường ta lại hội tụ nhiều người nổi tiếng thế sao?” g1

_ “trời ơi. Hoàng tử của lòng em” g2

_ “ko được, phải đi trang điểm mới được” g3

_ “cái gì vậy má...trời ơi. Ngày mai mới tới má ơi.....” 1 cậu con trai lên tiếng

3 đứa tụi nó, Khang, Liên và Nhím thì đã nghe toàn bộ, nhưng vẫn trơ trơ cái mặt ngơ ngơ ra, chẳng có 1 chút phản ứng nào cả

_ ‘ngày mai chạm mặt rồi sao? Anh còn nhớ em ko?’

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

1 ngày mới đã bắt đầu, hôm nay, tại trường Sun có rất nhiều học sinh đang đứng chờ sẵn để được tận mắt nhìn thấy những nhân vật tạm gọi là nổi tiếng khắp nơi.

Trường sun bây giờ có rất nhiều học sinh đang đứng trước cổng trường(giống như đang chờ đợi thần tượng vậy đó).

Riêng 3 bé nhà ta thì vẫn còn nhón nhở chạy xe trên đường, vừa đi vừa nói chuyện lủi lo(à, chỉ có Khang và Liên lủi lo thôi, Nhím thì vẫn ngồi sau im lặng mà nghe à)

_ “ề này, hôm nay chắc trường vui lắm đây” Khang

_ “ờ. Toàn là những người nổi tiếng mà” Liên

_ “cậu cũng muốn gặp họ nữa à?” Khang

_ “thì gặp cho biết cũng đâu có sao” Liên

_ “nặng quá,,,,,,,,,” Khang đang cố đạp xe lên 1 con dốc

“trời ui, nặng quá.....hì.....hò.....”

_ “thôi đi ông, tưởng ông như vậy chờ có Ý mà nặng gì, xạo quá” Liên

_ “nặng thiệt chứ bộ, ngày nào bạn cũng chờ thử xem, híc” Khang

_ “xuống đi” Nhím

_ “làm gì?” Khang

_ “bạn ấy kêu Khang xuống để bạn ấy chờ cho đó, haha, than nữa đi” Liên

_ “ơ” Khang

_ “ơ cái gì. Xuống đi” Liên khiêu khích

_ “hè hè, đùa đấy.....thôi chạy nhanh lên, trễ học rồi” Khang đánh trống lảng rồi cố tình đạp thật nhanh

_ “ê...ê...chờ Liên với....”

Tại trường Sun

_ “sao lâu quá vậy ta” g1

_ « từ tư, chắc chút nữa họ tới à » g2

_ “gì vậy mấy thiếu, làm gì gấp giữ vậy, người bình thường thôi mà, chờ ời à.....” 1 chàng trai ổng ẹo cầm chiếc quạt giấy quạt qua quạt lại(phần này tg ko nhằm ý động chạm đến ai nha, chỉ mang tính minh hoạ thôi)

_ “vậy chứ bạn ra đây làm gì?” g1

_ “ờ...ờ..thì tại đông vui nên ra xem thôi, ko được à, hứ....”

_ “đông vui hay tại mê trai đẹp à?” g2

_ “thôi mệt 2 bà quá, kệ tui đi.”

Và giây phút mọi người chờ đợi cũng đã đến, 4 chiếc xe màu đen, mới toanh dừng trước cổng trường. mọi người đều nín thở chờ đợi, và

Cạch.....

Cạch....

Cạch....

Cạch...

4 chiếc xe đồng loạt được mở ra, và từ bên trong bước ra 4 vị thiên thần trong truyện cổ tích(tg phóng quá).

“Ồ.....” đồng loạt các học sinh đều lên tiếng. quá quen với cảnh này, son, Ly và Quân thì niềm nở, tươi cười nháy mắt với mọi người, làm cho biết bao trái tim của các nữ sinh, nam sinh chết lặng, chỉ có Phi là vẫn lạnh như tờ.

Họ bước với biết bao ánh mắt ngưỡng mộ, hò hét của mọi người, và chỉ khi tiếng chuông báo hiệu giờ học đã đến thì mọi người mới ngậm ngùi tiếc nuối

về lớp của mình.

Tại phòng 12a1(lớp của Khang, Liên và NHím)

Trước đó vài phút chẳng có 1 bóng người trừ ba chúng nó, cả ba cũng biết lý do tại sao rồi, vì khi vào cổng trường thì chúng nó đã thấy được hoàn cảnh(hey, khổ ghê, thần tượng cái đẹp, hay mê trai, mê gái đây trời)

Và bây giờ, vẫn chưa có ai vào lớp, nhưng xa xa đã nghe được những giọng bàn tán của lũ bạn

_ “ko biết họ học lớp nào ta” g1

_ “ui, chàng thật là lạnh lùng quá đi” g2(ánh mắt hình trái tim...chớp...chớp)

_”tao yêu bạn Quân mất rồi, lẳng tử của lòng em” g3

_ “công chúa trong cổ tích nữa” b1

Bala...bala...bolo...bolo.....

Biết bao lời bàn tán về nhóm người vừa mới đến này chứ. Ba chúng nó vẫn thản nhiên như chẳng có việc gì, ai làm việc nấy. Liên thì chăm chú đọc truyện doremon của mình, Khang thì xem truyện conan, riêng NHím thì đang ò...ó...o...ngủ mất tiêu rồi

Đúng 7h30

Giáo viên chủ nhiệm của lớp đang đi trên hành lang, hướng về lớp tụi nó

_ “ê bây, nay đâu có tiết cô chủ nhiệm phải ko?” b1

_ “ừ. Chắc bà ta dạy lớp bên cạnh đó” b2

_ “ê mày, lớp mình cuối dãy rồi, sao bà đó đi thẳng tới đây vậy” b1

Vừa dứt lời thì cô giáo cũng đã vào đến lớp, cả lớp vẫn còn ồn ào cái vụ học sinh mới vào

e..hem.....

E..Hem...

E...HEM

(vẫn vô dụng, giọng của cô giáo quá nhỏ để có thể lấn áp được cái tổ ong vò vẽ này mà”

IM LẶNG.....cô giáo lấy hết công sức

Cả lớp mới bắt đầu có phản ứng, nhìn thấy sắc mặt của bà cô như hoá diêm sơn, đứa nào cũng muốn té ngựa

_ “cái lớp gì mà nhiều chuyện thấy ớn. tui biết là mấy em được vào lớp này là mấy em giỏi rồi, nhưng giỏi là giỏi ở học tập thôi, chứ còn.....ôi thôi...đã nói bao nhiêu lần rồi.đừng có mà.....” Cô giáo bắt đầu bài ca con cá đối với lớp, cứ ngày nào gặp cô này là cũng vậy. lớp 12a1 là lớp có thành tích học tập xuất sắc nhất, nhưng tuy nhiên ko phải học giỏi thì ngoan đâu, 2 cái này tỷ lệ nghịch với nhau đây. lớp này nghịch ngợm vô đối.

_ “tôi nói các em nghe rõ ko?”

_ “dạ rõ” cả lớp đồng thanh

_ “biết bao lần rõ rồi mà cứ”

_ “dạ thưa cô, sắp vào tiết rồi” cô bạn lớp trưởng đứng dậy nhắc nhở cô giáo là sắp đến tiết học mới rồi, làm cho bà cô què hết cỡ, mấy đứa trong lớp thì được 1 trận cười đã luôn. Cô giáo bực bội

_ “tiết đầu được nghỉ. Hôm nay tôi xuống đây để nói cho các em biết chúng ta sẽ có bạn mới vào học. mà xuống đến đây bạn la rầy các cô cậu thì tôi lại quên mất”

_ “dạ, ai vậy cô, cho ra mắt đi cô” b1

_ “đẹp trai ko cô?” g1

_ “ko? Đẹp gái chứ » b2

_ “bạn mới của chúng ta gồm có 4 người”

_ “ê....ko lẽ....” g1

_ “ko phải chứ?” g3

Tiếng xôn xao khắp lớp lại được vang lên

_ “im lặng....”

“cái lớp bất trị thiệt chứ....mấy em có thấy tôi đứng đây ko mà ồn ào vậy hả.....”

_.....im lặng

_ “4 bạn này sẽ vào đây để giới thiệu, mấy đứa vào đi” cô giáo

_ “cô ơi, em mới chân quá nè” Ly vừa bước vào đã làm cho mấy anh chàng ngả nhào với cái vẻ nũng nịu đáng iu đó

_ “à. xin lỗi mấy đứa nha, tại cô bạn xử mấy cái đứa này mà hơi trễ”

_ “hihi, ko sao đâu cô ơi. Bạn ấy giả bộ đó” Quân cũng cười 1 nụ cười sát gái

ịch....ịch....(hót boi tới rồi....)

_ “thôi mấy đứa tự giới thiệu đi. Mấy đứa được sắp xếp học ở đây vì chỉ có lớp này là ít học sinh hơn các lớp khác thôi”

_ “tụi em biết, nghe đồn, lớp này toàn là nhân tài ko à” Sơn cũng lên tiếng và kèm theo 1 nụ cười nhẹ

_ “xin chào các bạn mình là Nguyễn Yến Ly, mong được giúp đỡ»

_ “thiên thần của lòng tôi...ịch ịch”

_ “còn mình là Bùi Quốc Quân”

_ “đẹp trai quá đi....”

_ “u anh mất rồi..”

_ “mình là TRẦN Lê Sơn, mong được giúp đỡ”

_ “chep...chep....người đầu mà dễ thương thế ko biết”

_ “Trương Hoàng Phi”

_ “lạnh quá,,...nhưng thật là men....”

_ “được rồi...được rồi...bây giờ mấy em tìm chỗ ngồi nha, còn nhiều bàn trống mà”

Mọi người ai cũng muốn, được ngồi cạnh mấy anh chàng đó, nhưng biết sao bây giờ, ai cũng có bạn ngồi cùng rồi, chỉ có đây bà cuối là chưa có ai thôi, cả 4 người đành phải phi thẳng xuống đó thôi, trên đường xuống đó thì cả 4 người vô tình nhìn thấy 1 cảnh tượng lạ(đối với họ thôi), sao lại có chuyện như thế xảy ra cơ chứ, từ trước đến nay, họ đi đâu cũng phải có người ngược nhìn theo mà ganh tỵ, mà ngưỡng mộ, thế mà 3 con sinh vật lạ này lại ko 1 chút phản ứng gì hết vậy chứ ?

Suy nghĩ của 4 người họ đây

‘có chuyện vui rồi’

‘nhìn đàn ông phết’

‘mình hết hấp dẫn rồi à’

‘đặc biệt’

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Thế là cả 4 người quyết định ngồi sau bàn của ba chúng nó, LY và Quân ngồi sau bàn Khang và Nhím, Phi và Sơn ngồi sau bàn Liên với 1 người bạn khác.

Bây giờ vẫn chưa hết tiết được nghỉ, nên cả lớp, đặc biệt là mấy bạn nữ cứ bu xung quanh mấy người mới này hoài, làm ồn đến nỗi, kinh động đến chúa tể sơn lâm rồi

BỘP..... tiếng của 1 cây thước vừa chạm xuống bàn, mọi người giật mình quay lại thì thấy, chúa tể của các giám thị đang đứng chính ỳnh 1 đồng trong lớp, thầy Chính, gương mặt nghiêm nghị, trên tay cầm theo 1 cây thước. mọi người đều lật đật chạy về chỗ ngồi của mình

_ “đây là trường học, ko phải cái chợ, các cô cậu biết chứ” Thầy Chính

_.....im lặng, chẳng ai dám hó hé 1 câu

_ “ko học thì để lớp khác người ta học, các cô cậu biết 2 chữ LỊCH SỰ viết ra sao ko?”

_.....vẫn im lặng

_ “còn cái gì đây, 1,2,3...đứng lên” thầy Chính chỉ tay về phía LY, Quân và SOn, cả 3 đứng dậy

_ “dạ”

_ “học sinh mới à?” Thầy CHính

_ “dạ”

_ “thế các cô cậu đến đây làm gì?”

_ “dạ học” đồng thanh

_ “thế các cô cậu là cái gì ở trường này?”

_ “dạ, học sinh ạ” đồng thanh

_ “thế các cô cậu nhìn mình giống học sinh ko?”

_.....

_ “cô cậu đang mặc gì thế?”

_ “đồ này đang thịnh lắm đó thầy” Quân

_ ” thế cậu làm mình tính à, thần tượng à, đến đây thi biểu diễn thời trang hay sao?”

_ “em...”

_ “còn cậu này, cả cô nữa. xem lại mình đi, đầu tóc thì nhuộm đủ màu, rồi gì nữa đây, mặc đồ hở hang, màu mè lung tung. Bắt đầu ngày mai, các cô cậu phải thay đổi hoàn toàn cho tôi, ko thì đừng trách. Tôi biết các cô cậu xuất thân từ gia đình danh giá nhưng đến đây vẫn là học sinh như bao người khác, rõ chưa”

_ “dạ” giọng cả 3 ịu xù

_ “Khang, Liên và Ý” Thầy Chính

_ “dạ” cả 3 đứng dậy

_ “trưa nay lên gặp thầy để chuẩn bị cho buổi cho buổi khai giảng sắp tới”

_ “dạ”

_ “còn các cô cậu, im lặng ngồi đó cho tôi, nếu mà tôi còn nghe ồn ào, thì cùng nhau xuống sân chạy bộ đó”

_ “dạ”

Thầy chính ra khỏi lớp, ai nấy cũng thờ phào nhẹ nhõm

_ “hey.hết hồn” lớp trưởng

_ “mấy bạn im lặng nha, có gì ra chơi bàn tiếp”

Thế là cả lớp đành im lặng, 4 người đó lại 1 phen kinh ngạc, họ cảm thấy ở 3 chúng nó có cái gì đó ko giống như những đứa ở đây.

‘chắc anh ko nhận ra em rồi’

Giờ ra chơi.

Thường ngày cứ đến giờ này là mọi người ủa ra như đàn ong vỡ tổ, thế mà hôm nay lại khác. Mọi người vẫn chưa bước ra khỏi lớp vì.....

_ “đi xuống cantin thôi Ý” liên

_ “ừ.”

_ “tôi đi nữa” Khang

Thế là cả 3 cùng nhau đi, cũng chẳng biết trời xui đất khiến sao(tg xui đó,hihi), 4 người đó cũng đi theo sau 3 chúng nó. 4 người đi đến đâu đều được mọi người dõi nhìn đến đó, xuống tới cantin thì cantin lại bắt đầu đông hơn khi có mặt 4 người họ. 3 chúng nó thì tìm 1 bàn trống để ngồi xuống và "xem phim"...hihi

_ “ê, trông họ cũng được đó chứ” Liên

_ “ờ, cũng được, ko đến nỗi” Khang

_ “bạn nữ đó cũng xinh chứ” Liên

_ “cũng được, nhưng thua 1 người”

_ ”ai vậy?” Liên

_ “hihi, biết mà còn hỏi” Khang

_ “à..hehe...biết mà” Liên

Cuộc nói chuyện của Liên và Khang vô tình đập vào tai của 4 người, nghĩ sao từ trước đến giờ ai cũng nói mình đẹp trai, xinh gái vậy mà hôm nay lại có kẻ nói mình cũng được thôi, trời ơi, bị hạ nhục quá mà, tức quá, cả ba(Ly, Quân và Sơn) lại đứng trước mặt 3 người, Phi thì cũng đi theo, nhưng chẳng nói năng gì cả

Cộp...cộp...cộp....Quân gõ tay xuống bàn vì chúng nó đang bận ăn mà

_ “chuyện gì vậy?” Khang ngược mặt lên

_ “xin lỗi, vừa nãy mấy bạn vừa nói gì về chúng tôi à?” Quân

_ “à, có. Có chi ko bạn?” Khang

_ “lúc nãy bạn nói chúng tôi như thế nào?” Sơn

_ “à. thì cũng bình thường, có gì đâu” Khang

_ “bình thường á. Bạn biết chúng tôi là ai ko mà nói vậy hả?” Ly

_ “mấy bạn là ai có liên quan gì tới bọn này đâu. Chúng tôi thấy sao thì nói vậy thôi mà.” Liên chen vào

_ “bạn nghĩ sao mà nói chúng tôi vậy hả? chắc mắt mấy bạn có vấn đề rồi” Sơn

_ “bạn ăn nói đàng hoàng nha” Khang

_ “tôi nói làm sao, tôi cứ nói đấy, mấy bạn là 1 lũ ô hợp, nhà nghèo, ko có mắt nhìn người” Sơn

_ “đủ rồi đó, bạn đừng quá đáng nha” Khang đứng dậy, bỏ luôn cái bánh mình đang ăn

_ “giờ sao? Muốn đánh nhau à, thằng này ko ngán đâu?” Sơn

_ “đủ rồi” giọng nói lạnh băng của 2 người vô tình vang lên cùng 1 lúc, mọi người nhìn về phía 2 người đó.

_ “đi thôi” Nhím lên tiếng rồi bước đi trước, Khang và Liên cũng theo sau, trước khi đi Khang và Liên ko khỏi tặng 4 người đó ánh mắt sắt bén, riêng Nhím khi đi ngang qua Phi, 2 ánh mắt vô tình chạm vào nhau, nhưng rồi Nhím cũng bỏ đi luôn

_ “nhìn như thế mà ăn nói khó ưa,” Khang tức giận

_ “ờ. Ko ngờ luôn đó” Liên

_ “bực bội” Khang vẫn chưa nuốt nổi cục tức

_ “thôi đừng tức nữa mà” Liên

_ “ba đứa đó, bây giờ thấy ko ưa nổi rồi nha” Sơn

“người thì xấu xí, người nhìn cũng dễ thương mà ko có mắt, còn cái thằng đó nữa, muốn gì chứ, muốn đấu với tôi à. ko có cửa đâu”

_ “cẩn thận nha” Phi lên tiếng

_ “chuyện gì” Ly

_ “tôi giám sát các cậu đấy” Phi

_ “ko phải chứ, ko lẽ như thế mà cũng mách lại với ba mẹ sao?” Quân

_ “cậu nghĩ sao?” Phi

_ “đừng chứ. Cậu mà nói lại là chúng tôi bị cắt lương đó” Sơn

_ “đúng rồi, bạn tốt, đừng ác với bọn tôi vậy chứ” Quân

_ “đúng, đúng. Đừng làm như thế. Làm người ai làm thế” Ly

_ “làm thế mới làm người” Phi

_ “thôi mà, xem như xé nháp, lần này bỏ qua nha” Sơn

_ “nha” Quân

_ “nha..nha...” Ly

_ “ok, lần này bỏ” Phi

_ “ye....thương bạn tốt nhất”

Cuộc nói chuyện của họ cũng đã chấm dứt khi tiếng chuông báo giờ vào học vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Buổi học cuối cùng cũng đã kết thúc, ai nấy đều vui mừng, nhất là Ly, Sơn và Quân. Vừa ra đến cổng trường thì đã có 4 chiếc xe đến rước mấy thiếu gia và cô tiểu thư nhà ta. Ai cũng ngược nhìn theo với ánh mắt ngưỡng mộ, ước gì người được đi cùng họ là mình.

Riêng Khang, Liên và Nhím thì phải ở lại trường theo lời thầy Chính lúc sáng.

_ “dạ chào thầy” ba đứa cuối chào

_ “vào đi mấy đứa” Thầy Chính

Ba đứa bước vào phòng giám thị

_ “mấy em ngồi đi”

_ “dạ” ba đưa cùng ngồi xuống ghế

_ “ừ, năm nay thầy lại dạy môn toán lớp mấy đứa nữa đây” thầy Chính

_ “dạ”

_ “giống như mọi lần, thầy được giao tổ chức các buổi lễ cho trường, thầy cần sự giúp đỡ của 3 em”

_ “dạ, lần này thầy muốn tụi em làm gì ạ?” Khang

_ “thì cũng như mấy lần trước, mấy em toàn quyền lập kế hoạch cho buổi lễ khai giảng sắp tới, rồi đưa bảng kế hoạch, thầy sẽ duyệt”

_ “nhưng năm nay thầy muốn sự kiện như thế nào đây?” Liên

_ “thì càng đặc sắc càng tốt” Thầy Chính

“3 em thử định hướng kế hoạch thầy nghe thử xem?”

_ “những năm trước đều có ca nhạc, biểu diễn thời trang. Đó đều là những tiết mục cơ bản phải có” Khang

_ “năm nay chúng ta làm thêm gì nữa đây?” Liên

_ “đúng vậy, năm nay thầy muốn mấy em suy nghĩ ra 1 số tiết mục thật đặc sắc, vì khai giảng lần này đúng vào dịp kỷ niệm 50 năm thành lập của trường chúng ta đó” Thầy Chính

_ “cũng hơi khó đây, ko tính tuần này thì còn 2 tuần nữa là tới rồi” Khang

_ “như vậy nên thầy mới cần sự giúp đỡ của 3 em đây, cố gắng giúp thầy với.”

3 đứa ngồi im lặng, đột nhiên

_ “cho thi đua” giọng nói lạnh lẽo của Nhím vang lên, Thầy Chính, Khang và Liên đều nhìn về phía cô nàng

_ “đúng rồi. chúng ta tổ chức thi đua đi thầy, Nhím hay đó nha” Liên

_ “vậy mấy em nói thử xem”

_ “lát nữa sẽ bàn bạc chi tiết nếu thầy thấy được thì tụi em tối nay sẽ lập 1 kế hoạch, ngày mai sẽ phổ biến cho toàn trường” Khang

_ “rồi, mấy em nêu ý tưởng thử xem”

_ “chúng ta tổ chức thi đua trong 2 tuần, bắt đầu từ tuần sau” Khang

_ “chúng ta thi về kết quả học tập” Liên

_ “rồi thi về việc chấp hành nội quy của trường” Khang

_ “chúng ta sẽ cho thang điểm 100. Nếu có bạn trong lớp vi phạm thì căn cứ vào mức nặng nhẹ sẽ bị trừ điểm” Liên

_ “và nếu đã có trừ thì chúng ta sẽ có thể để các bạn gỡ điểm lại” Khang

_ “đúng vậy, chúng ta có thể tổ chức vài trò chơi để mấy bạn có thể cộng điểm” Liên

_ “ừ, mấy em nói cũng được, cụ thể hơn nữa xem, giống như trò chơi gì, hay là mức điểm trừ ra sao, cộng thế nào?” Thầy Chính

_ “chúng ta vẫn tổ chức văn nghệ, nhưng lần này chúng ta cho các lớp thi với nhau. Được ko thầy?” Liên

_ “đúng rồi, chủ nhật tuần sau chúng ta duyệt văn nghệ, chọn ra những tiết mục hay để vào chung kết trong buổi lễ khai giảng luôn, có thể diễn kịch, ca nhạc, múa, nhảy... đêm chung kết sẽ có 1 phần đặc sắc hơn là sẽ do thầy cô ra 1 thách thức cho các đội được vào vòng, thử thách gì thì tụi em ko biết, đó là do các thầy cô tự cho nha” Khang

_ “rồi chúng ta có thể tổ chức kéo co, trò chơi này có thể tăng tính đoàn kết của mọi người” Liên

_ “ừ, cũng được. mấy em nói tiếp đi”

_ “đã là cuộc thi thì sẽ có thắng có thua, vì vậy sẽ có thưởng có phạt” Khang

_ “em nói thử thưởng phạt ra sao?”

_ “phần thưởng thì tùy trường, cái đó, thầy hỏi thử xem trường chúng ta có cho phép ko? Còn phạt thì cũng sẽ mang tính tập thể, dù là chỉ 1 số bạn làm ảnh hưởng đến lớp, nhưng khi bị thua cuộc thì cả lớp phải chịu phạt, hình phạt có thể là làm cỏ ở sân sau của trường hay lượm rác gì đó, và để mọi người cố gắng tích cực tham gia thì hình phạt sẽ đặc biệt thêm chút nữa, tức là lớp bị phạt sẽ bị phạt suốt 1 tuần, trong tuần đó, lớp đó ko bị bất cứ 1 vi phạm nào thì sẽ được tha, nếu vẫn có người vi phạm nội quy của trường thì hình phạt cứ thế mà thực hiện tiếp tục” Khang

_ “em cũng nặng tay lắm đó nha” Thầy CHính cười thích chí

“lần này lớp em cần thận đấy, nhớ là lớp em có học sinh mới nha”

_ “ạ. hihi” Khang

_ “còn gì nữa ko?” Thầy Chính

_ “còn việc giám khảo chấm phần văn nghệ nữa thầy. hôm sơ khảo, Thầy hãy mời vài giáo viên nữa để chấm nha, trong đó có thầy luôn nha thầy. còn hôm chung kết trao giải thì Thầy có thể mời thầy hiệu trưởng, cô hiệu phó làm giám khảo được ko thầy? vì đảm bảo cho sự công bằng à?” Liên

_ “ok. Chuyện nhỏ.”

_ “như vậy chắc đủ rồi đó thầy ời” Khang

_ “ừ. Thầy hiểu rồi, thầy sẽ dựa vào đề nghị của mấy đứa mà làm theo, ngày mai thầy sẽ cho thông báo với tất cả các lớp. thầy cảm ơn ba đứa nhiều nha.”

_ “đâu có gì đâu thầy, hihi” Khang

_ “thầy cứ nói quá” Liên

_ “hihi, ừ. Cảm ơn cô bé ít nói này nhiều nha” Thầy xoa đầu Nhím

_ “vậy tụi em về trước nha thầy” Khang

_ “ừ. Mấy em về đi”

_ “ạ. tạm biệt thầy” ba đứa cuối đầu chào thầy rồi cùng nhau ra về

Trên đường về nhà trọ 3 chúng nó

_ “hôm nay lại xin nghỉ 1 ngày làm rồi” Khang

_ “thôi kệ. thầy nhờ ko lẽ ko đến” Liên

_ “hihi, ừ, tại nói vậy đó mà” Khang

_ “mà này, Ý. Bạn hay thật đấy” Liên

_ “lần nào c ũng do bạn nêu ra định hướng cả, tại hạ xin bái phục” Khang

_ “đói rồi” Nhím

_ “à, quên nữa, chúng ta vẫn chưa ăn trưa nữa mà, thôi chạy lẹ về nhà kiếm gì ăn thôi...đi nào.....” Khang cố gấn tăng tốc

_ “ê..ê.....lần nào cũng bỏ lại tôi là sao?” Liên cũng cố chạy theo

Tại quán bar Z

_ “hôm nay thật bức bối quá đi mà” Quân đang ngồi trên ghế, 2 bên có 2 em đang kè kè theo

_ “ờ. Học với hành, chán chết” Sơn, cũng đang ôm hôn 1 cô nàng nào đó

_ “thôi ráng chứ biết sao. Ko đi học thì các bậc phụ huynh cắt lương cả lũ đấy” Liên

Phi thì vẫn ngồi đó, ko nói gì

_ “mà đáng ghét thật chứ. Cái ông thầy đó nữa chứ, là cái quái gì lại có quyền la chúng ta chứ. Rồi 3 đứa khó ưa, kì dị kia nữa. lúc đầu nhìn chúng nó cũng hơi đặc biệt, bây giờ mới thấy vô cùng đặc biệt, nói đúng hơn là khó ưa, đồ nhà quê” Sơn

_ “Ờ. Tao sẽ tìm cách chơi mấy đứa đó 1 vỏ mới được” Quân

_ “nhưng nhìn kỹ thì cái người con trai đó nhìn nam tính đó chứ,hihi” Ly

_ “ề, bà đang nói gì vậy?” Son

_ “ơ..ơ....đâu có gì..hihi” LY

_ “đúng vậy, phải cho mấy đứa ko có mắt đó biết chúng ta là ai mới được” Son

_ “nhưng trước tiên, mấy đứa lo mà làm con ngoan trò giỏi đi” giọng nói ko cảm xúc của Phi vang lên

_ “Ờ. Xém quên. Phải lo đi nhuộm lại đầu tóc nữa chứ, chán thiệt...” Ly

_ “ko lẽ chúng ta lại chấp nhận dễ dàng vậy sao?” Son

_ “quân tử trả thù, 10 năm chưa muộn mà” Quan

_ “ok, thôi, uống đi, ko lo nữa, tối đâu, tính tới đó” Son

_ “cho các cậu 1 tiếng nữa. ko về là tôi về trước đó” Phi

_ “trời ơi, gì vậy mày. Mày tính làm cái camera theo dõi tụi này thật đó hả?” Son

_ “mày nghĩ sao?” Phi

_ “ko phải chứ?” Ly

_ “trời ạ. Muốn chết với thằng này quá” Quân

_ “tao bận lắm, mấy đứa lo đi, 1 tiếng bắt đầu” Phi giờ chiếc điện thoại đang bấm giờ lên, 3 người kia nhìn thấy mà vừa tức, vừa bức, ko ngờ thằng bạn chí cốt lại làm thật như vậy. nhưng thôi kệ, được đi chơi còn hơn ko.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Tại 1 ngôi biệt thự

_ “con gái, về rồi à, đi học vui ko con?” 1 người phụ nữ có dáng phẩy phẩy đang ngồi trên sofa

_ “hihi, vui lắm mẹ à, hôm nay con nhìn thấy anh ta rồi. anh ấy đi cùng mấy người bạn của mình” cô con gái chạy lại bên mẹ mình

_ “ừ, con thấy cậu ta sao?”

_ « hihi. Lạnh. Nhưng nhìn lại rất nam tính, đẹp trai, nói chung là ok »

_ « mẹ đã nói mà, cậu ta sẽ làm con thay đổi cách nhìn về bọn con trai mà »

_ « dạ. có tin mẹ rồi. thôi con lên lầu với ba đây. Chút///..... » cô bé hôn lên má mẹ mình rồi chạy lên lầu

‘con gái yêu của ta. Mẹ sẽ làm những gì tốt nhất cho con’

Buổi tối. tại phòng trọ của Nhím

_ « Ỗi ời. Ra ăn cơm nè. Khang qua rồi nè » Liên gọi Ỗi khi cô nàng đã ở trong nhà tắm suốt 1 tiếng đồng hồ rồi

_ « ừ » Nhím

_ “khô chưa, mình sao thì để vậy đi, ai kêu thay đổi chi rồi ngày nào cũng phải tắm hơn cả tiếng đồng hồ, người xấu thì cứ tỏ vẻ là đẹp lắm, người thì đẹp mà cứ làm cho xấu đi, khổ ghê” Khang cảm râm. Liên thì quá quen thuộc với cảnh này rồi, ngày nào cũng vậy, Nhím thì như vậy, còn Khang thì cứ nói

mãi

Cạch...

Tiếng cánh cửa phòng tắm được mở ra, đầu tiên Khang đã nhìn thấy ánh mắt sét đánh giành cho mình

_ “hi..hi...ăn....ăn....com...ăn...com nè...Ý dễ thương...hề hề” Khang cố đánh trống lảng, tránh ánh mắt của Nhím

_ “haha...sợ chưa, coi kia...hồi nãy cảm rằm quá trời, sao giờ thay đổi lạ vậy ông thần” Liên ko nhìn nổi cười

“thôi, ngồi xuống ăn đi Ý”

Nhím ngồi xuống và vào bữa cơm gia đình nhỏ này, đã mấy năm rồi, Nhím vẫn chưa thể quên được quá khứ, nhưng nhờ có Khang và Liên mà Nhím cảm thấy được an ủi 1 phần nào, dù là Nhím chưa hề nói ra.

_ “nè, ăn cái này đi” Khang gấp cho Nhím miếng cá

_ “cám ơn” Nhím

_ “của Liên đâu?” Liên

_ “đây..đây..từ từ...” Khang cũng gấp thêm 1 miếng cho Liên

Đang ăn, bỗng nhiên Nhím đứng dậy, Khang và Liên ko hiểu Nhím đang định làm gì

_ “chuyện gì vậy?” Khang

Nhím đến chiếc giường của mình, lấy trong cặp ra 2 cái hộp

_ “tặng 2 người” Nhím đưa 2 cái hộp cho Khang và Liên

_ “cái gì đây?” Khang

_ “xem đi” Nhím lại tiếp tục cầm bát cơm lên ăn. Khang và Liên nhận lấy và mở ra

_ “điện thoại sao?” Liên ngạc nhiên

_ “của tôi cũng vậy?” Khang

_ “chuyện là sao vậy Ý?” Liên

_ “ừ. Cái này đắt lắm đó. 2 cái cũng khoảng 7, 8 triệu chứ ko ít đâu” Khang

_ “sao Ý có tiền mua giữ vậy?” Liên

_ “đi làm” Nhím

_ “mà bạn làm gì? Sao lại nhiều tiền như vậy hả?” Khang nói giọng ko vui

_ “thì đi làm” Nhím

_ “bạn nói đi, bạn làm gì. Sao lại có nhiều tiền vậy chứ. Ko lẽ.....ko lẽ.....” Khang áp úng

Nhím bỏ bát cơm xuống, nhìn vào mặt Khang, chờ đợi....

_ “ko lẽ...” Nhím

_ “ko lẽ bạn lại đi làm những chuyện ko đàng hoàng hay sao hả?” Khang

Nghe như sét đánh ngang tai, Liên cũng bất ngờ, sao Khang lại có thể nói như vậy cơ chứ. Nhím ko kiềm lòng nổi,

Chát,.....

Và 1 cái tát đã ăn sâu vào má của Khang, Nhím nhìn Khang với ánh mắt giận giữ rồi bỏ ra ngoài. Khang vẫn chưa kịp nhận định chuyện gì đang diễn ra

_ “Ý...Ý....bạn đi đâu vậy” liên gọi theo, nhưng Nhím đã đi khuất rồi

_ “Khang. Bạn bị gì vậy? sao lại nói Ý như vậy. Bạn biết Ý ko phải là loại người đó mà. Bạn quá đáng thật đó.” Liên

_ “tài....tài Khang.....” Khang vẫn chưa nói nên lời

Thật sự, Khang nghi ngờ cũng ko trách được, vì 1 đứa học sinh cấp ba thì làm gì có thể kiếm được nhiều tiền như vậy chứ. Và lại Nhím lại có 1 nhan sắc tuyệt vời như vậy,do đó Khang mới.....1 mặt nào đó, vì quan tâm quá nên Khang mất bình tĩnh mà lại thốt ra những lời đó.....

Xẹt.....âm.....

Ào...ào.....

Ngoài trời bắt đầu nổi gió, sấm chớp rền vang, mây đen kéo đến

_ “sắp mưa hay gì kia, mau đi tìm Ý về nhanh lên” Liên ra lệnh, thế là Liên cùng với Khang phải chia nhau đi tìm Nhím

Còn Nhím thì sao, tâm trạng rối bời. người bạn bấy lâu nay ko tin tưởng mình, đau lòng thật đấy. tiền đó do NHím kiếm được thật mà. Nhím chỉ muốn cảm ơn 2 người họ đã lo cho Nhím suốt mấy năm nay thôi mà, do Nhím ko biết thể hiện nên chỉ muốn mua quà thay lời muốn nói thôi mà. Nào ngờ đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Mưa bắt đầu rơi, sao tự nhiên lại đúng lúc như vậy chứ, Nhím vẫn đi, chẳng biết cô nàng đang đi đâu nữa. rồi mưa lại càng nặng hạt hơn, Nhím ghé vào 1 máy hiên của 1 căn tiệm đã đóng cửa để tránh mưa. Ngồi bên hiên, nhìn những hạt mưa rơi làm cho tâm trạng càng thêm khó chịu. sao bây giờ Nhím thấy cô đơn quá, Nhím thấy nhớ mẹ, nhớ anh Phi và nhớ ông, bà nội quá, làm sao Nhím mới trở về được đây? Bao lâu nay ko có Nhím cuộc sống mọi người vẫn tốt, nếu Nhím trở về có khi nào lại mang đến xui xẻo cho mọi người ko? Biết bao suy nghĩ rối bời đang luẩn quẩn trong tâm trí của Nhím

Riêng về Khang và Liên thì sao? Khang vẫn đi tìm Nhím, trong cơn mưa lạnh lẽo. Khang đã hối hận, hối hận về những lời nói của mình, hối hận vì hiểu lầm Nhím, nếu có thể quay ngược thời gian trở lại, Khang sẽ ko bao giờ nói những lời đó. Nhưng sự thật vẫn là sự thật, làm sao có thể rút lại những gì đã nói ra đây. Nhím đang ở đâu. Mưa lại lớn, Nhím có gặp chuyện gì ko? 1 tâm trạng hết sức là bất ổn đang tràn ngập trong Khang.

Đã đi xung quanh suốt 2 tiếng đồng hồ, Khang và Liên đành quay về trong tuyệt vọng, cả 2 ướt sũng như chuột lột. 2 đứa đành ở phòng trọ chờ đợi Nhím trở về, chứ giờ chẳng còn cách nào nữa

Cạch....

9h30 tối

Nhím mở cửa phòng bước vào, gương mặt ko còn 1 chút máu vì đã dầm mưa, Nhím bước thẳng vào nhà vệ sinh, đi ngang qua Liên và Khang nhưng Nhím vẫn xem như ko thấy cả 2.

10 phút sau, Nhím bước ra với bộ đồ khô ráo đã thay và leo lên giường nằm ngủ.

Khang định hỏi, định nói 1 cái gì đó với Nhím, nhưng lại bị Liên cản lại. “bây giờ ko phải là lúc để giải thích, hãy để Ý nghỉ ngơi đi. Khang cũng về phòng đi, có gì mai nói”

Khang nghe lời Liên, lẳng lặng bước về phòng, trước khi đi, Khang còn quay lại nhìn Nhím rất lâu, nhưng cô nàng đã nhắm mắt lại.

Bây giờ cả 3 đều có những cảm xúc, và những suy nghĩ của riêng mình.....

Sáng hôm sau, vẫn như mọi ngày, Khang vẫn chờ Liên và Nhím trước cửa phòng để chờ Nhím đi học, nhưng hôm nay lại có 1 sự buồn ko hề nhẹ đối với Khang chính là, cô nàng NHím nhà ta quyết định để Liên chờ đi học chứ ko phải là Khang nữa. Khang buồn, nhưng biết sao bây giờ, có lẽ Nhím vẫn chưa hết giận Khang đây mà. Hôm nay, trên suốt đoạn đường đi, chỉ toàn là Liên độc thoại thôi, cả Nhím lẫn Khang đều chìm trong im lặng.....

Tại trường, hiện tại, các học sinh đang rất hào hứng với bảng kế hoạch vừa được thầy CHính thông báo, 1 số lại thấy rất ko vui vì những cách thức phạt đó.....

Cụ thể bảng kế hoạch có các trọng tâm sau:

1/ phần thưởng của lớp thắng cuộc sẽ được 1 điều ước, tức bất cứ điều gì trong phạm vi nhà trường thực hiện được.

2/ là hình phạt giống như Khang nói hôm qua

3/ đêm chung kết sẽ có 1 vị giám khảo đặc biệt là nữ nhạc sỹ, ca sỹ, Huyền Anh(tg chế đại thời nha), đây là 1 cô ca sỹ trẻ tuổi, nhưng tài sắc vẹn toàn, ai lọt vào con mắt xanh của cô ấy, có thể được cô ấy đào tạo thành 1 ca sỹ thực thụ, đây cũng là điều tạo nên sự phấn khởi cho mọi người

Hôm nay lại có 1 điều đặc biệt nữa dành cho các thiếu gia và tiểu thư nhà ta, đó là chỉ trong ngày hôm qua thôi thì trường Sun lại có thêm mấy fc nữa rồi. Trước đó là đã có được mấy tiểu thư, thiếu gia rồi, lần này lại có thêm, Ly, Son, Quân và Phi nữa. hiện tại 4 người này vẫn đang dẫn đầu về số người....gọi sao ta, mình gọi là fan đi nha...hihi

Bảng xếp hạng như sau:

Nam

Hạng 1: Phi, 12a1. với vẻ ngoài lạnh lùng, nhưng lại đầy quyền rũ, mặt khác Phi còn là giám đốc của KA nữa mà, biết bao người muốn có được chàng ta

Hạng 2 : Khang, 12a1. từ vị trí dẫn đầu bảng, Khang đã bị rơi xuống hạng 2, ko giàu có, cũng chẳng đẹp trai như những người khác, nhưng với tính tình hoà đồng, dễ chịu, thích giúp đỡ và nụ cười duyên dáng, cộng thêm làn da rắn chắc mà Khang vẫn trụ được ở top đầu của bảng xếp hạng.

Hạng 3: Son và Quân, 12a1. cùng đang nắm giữ, với nụ cười sát gái, gia thế hiển hách thì cả 2 cũng đang thừa hưởng 1 lượng fan ko hề nhỏ

Hạng 4 : Nguyễn Hoàng Phi Nam, học sinh lớp 11a1, là 1 con người khó hiểu, nhưng lại cực kỳ baby

Nữ

Hạng 1 : đồng hạng 1 là Liên và Ly, 12a1. So về sắc đẹp, Liên có thể ko bằng các tiểu thư khác nhưng Liên lại làm các anh chàng xao động bởi tính cách dịu dàng và học lực khá là xuất sắc của mình. Ly với vẻ đẹp sắc xảo cũng đã đốn ngã biết bao trái tim của các chàng, để đồng hạng với Liên.

Hạng 2: Trương Huỳnh Mỹ Chi, 11a1 và Nguyễn Anh Kỳ, 11a1. Chi là cô gái vừa mới vào trường này là đã chiếm ưu thế với vẻ mặt siêu kute của mình, Chi hiện là con gái rệu của chủ tịch tập đoàn MC. Còn Anh Kỳ cũng là cô nàng siêu dễ thương, là con gái của.....từ từ sẽ rõ. Nhưng Anh Kỳ lại ít khi xuất hiện ở trường vì 1 lý do...từ từ sẽ rõ luôn....

Hạng 3: Thái Gia Trang, lớp 12a6, cô nàng hiện là con gái của chủ tịch tập đoàn Thái Thị, với mặt hàng kinh doanh chủ yếu là các thiết bị điện tử, cung cấp khắp cả nước và là người có máu mặt trong giới kinh doanh. Cô nàng này ko phải học dở mà học đến a6 đầu nha, cô gái này cũng là 1 bí ẩn đó.

Còn 1 số tiểu thư khác nữa, tg tạm giới thiệu bao nhiêu đó thôi

Lớp 12a1

Bọn người của Phi hôm nay vô cùng khác lạ nha, tóc thì gọn gàng, ko còn nhuộm vàng đỏ gì nữa, mặc cả đồng phục đầy chỉ. Trong qua giống như các thiên thần rồi.

_ “alo..alo.....” Lớp trưởng đang cố gấn vắn hết giọng của mình

“mọi người im lặng nè, cho mình xin vài phút coi”

Cả lớp ko còn nhón nháo nữa

_ “mấy bạn chắc cũng biết trường sắp tổ chức thi đua chào mừng ngày khai giảng và kỷ niệm 50 năm thành lập của trường rồi chứ?”

_ “rồi” cả lớp đồng thanh

_ “vậy bây giờ chúng ta, cần vài tiết mục văn nghệ nè, rồi chọn ra 10 bạn, 5 nam, 5 nữ kéo co nữa. ai có thể tham gia thì tự đăng ký cho mình, hoặc là có thể đề cử ai đó mà bạn thấy có khả năng đề biểu quyết”

Cả lớp lại bắt đầu xôn xao, bàn tán

_ “đầu tiên là văn nghệ, mọi người muốn thi gì đây?”

_ “ca nhạc”

_ “nhảy hiện đại”

_ “múa”

.....

Có rất nhiều ý kiến được đề xuất, và bằng cách thông qua biểu quyết, Lớp trưởng quyết định 2 tiết mục

_ “như vậy, phần văn nghệ chúng ta sẽ thi hát và nhảy hiện đại, 2 tiết mục này sẽ được ai thực hiện đây?” Lớp trưởng

_ “Hát thì Khang với Liên là 1 cặp bài trùng rồi, còn nói gì nữa” 1 bạn trong lớp nói

_ “ừ, đúng vậy” thêm 1 người nữa

_ “khoan...khoan đã...như vậy là đâu có được...nói về hát tôi đây cũng biết ko ít đâu...nếu cho cậu ta đại diện lớp thì phải thắng được tôi chứ” Sơn đứng lên ý kiến

_ “cũng tốt, vậy chúng ta có thể cho thi đấu với nhau để cử ra người đại diện” Lớp trưởng

“còn bạn nào muốn tham gia nữa ko?”

_ “nếu ko có ai nữa thì chúng ta chọn 1 ngày nào đó để cho Khang và Sơn hát thử nha”

Nghe lớp trưởng nói, Sơn nhìn Khang đầy thách thức

_ “ko cần đâu, lần này tôi sẽ ko tham gia” Khang đứng lên

_ “sao vậy?” Lớp trưởng

_ “tôi ko muốn tham gia nữa. mọi người cứ chọn người khác là được rồi” Khang

_ “chưa gì mà đã sợ rồi à?” Sơn thách thức, Khang ko nói gì

_ “con rùa” Sơn lại buông ra 1 câu nữa. nhưng Khang cũng chẳng có tâm trạng nào mà cãi với Sơn

_ “như vậy, hát sẽ do Khang và Liên cùng đại diện lớp nha” Lớp trưởng

_ “ơ. Xin lỗi mọi người. Khang ko tham gia thì Liên cũng ko tham gia đâu, mọi người chọn người khác nha” liên

_ “sao vậy chứ? Nếu Liên ko hát, vậy biết chọn ai bây giờ?” Lớp trưởng khó xử

_ “ko cần lo, để tôi” Ly lên tiếng

_ “rồi, như vậy là xong phần hát nha. Bây giờ đến nhảy hiện đại nè, ai sẽ tham gia”

_ “rồi...bạn...bạn và bạn...” Lớp trưởng chọn 3 người vừa giờ tay

_ “bây giờ đến kéo co”

“mình sẽ tự chọn luôn nha”

Lớp trưởng nói rồi tự đề cử mình, Phi, Sơn, Quân, LY, Khang, NHím và ba bạn khác nữa tham gia.

_ “rồi. xem như là ổn. các bạn nhớ là đừng vi phạm bất cứ nội quy của trường nha, cố lên, lớp chúng ta phải chiến thắng”

_ “ye.....” cả lớp đồng thanh

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Suốt buổi học hôm nay, Khang cứ quay qua nhìn Nhím suốt, nhưng đáp lại vẫn là sự thờ ơ, lạnh lùng của Nhím

Reng.....giờ ra chơi đã đến

_ “mình xuống cantin đi Ý” Liên

Ý cùng với Liên bước đi, theo sau vẫn như mọi ngày chính là Khang.

Bọn người Phi cũng theo sau đó

Tại cantin

_ “4 người mới vào kia, đúng là siêu, siêu đẹp à nha” g1

_ “nhưng tao vẫn thích anh Khang của tao hơn” G2

_ “đúng vậy, tao vẫn Thấy anh Khang hơn hết” g3

_ “nhưng nhìn anh Quân kia, đẹp trai quá đi mất” g4

_ “anh SOn nữa” G5

_ “nhưng tất cả đều thua cái vẻ lạnh lùng của anh Phi” g6

...bala....bolo.....

_ “ngồi đi, Khang đi mua bánh”

Nói rồi Khang bước đi, còn lại chỉ có Nhím và Liên tìm 1 bàn trống để ngồi

4 người kia cũng ngồi ở 1 bàn gần đó

_ “ề, con Liên đó là gì của anh Khang mà cứ kè kè theo anh ấy hoài vậy? rồi con nhỏ xấu xí kia nữa chứ” 1 cô bé lớp 11

_ “biết đâu, hình như 3 người họ rất thân với nhau, đi đâu cũng có nhau” 1 cô bé khác

_ “ề...ề.....bạn làm gì vậy?” giọng của 1 người con trai vang lên,

_ “xin lỗi, tôi ko cố ý”

_ “bạn làm ướt áo của tôi rồi xin lỗi ko thôi à?”

_ “chứ giờ bạn muốn gì.”

_ “quý xuống xin lỗi tôi đi”

_ “bạn đùa à, ko bao giờ có chuyện đó”

_ “bạn hay lắm, tôi bắt bạn phải làm, xin lỗi tôi đi”

_ “nếu tôi ko làm thì sao?” 2 ánh mắt nảy lửa chạm vào nhau

Và đó chính là cuộc chạm mặt của Khang và Son. Trong lúc Khang đang đem 2 ly nước cam, cùng vài bịch bánh ra thì ngờ đâu, ko biết vô tình hay cố ý Son đi tới và cả 2 ly nước đều đổ ập vào người Son

_ “muốn thử ko?” Son túm lấy cổ áo của Khang

Bây giờ trọng tâm của mọi người đang đổ dồn về 2 người họ

_ “bạn buông ra ko?” Khang

_ “tôi ko buông đó, làm gì tôi” Son vừa dứt lời, Khang liền dùng tay phải nắm lấy tay của Son, khoá ra sau, vì bất ngờ mà Son đành chịu trận(Khang có võ mà lị)

_ “thả tôi ra...” giờ đến lượt Son

Khang liền buông tay ra, thì Son lại nhào tới, đánh Khang, nhưng chàng ta đã né kịp

_ “dừng lại đi, tôi ko muốn đánh nhau” Khang

_ “ko muốn hay ko dám, đồ phụ nữ” Son

_ “tùy cậu” Khang định quay lại bàn để ngồi thì Son liền tấn công tiếp

_ “đu rồi nha” Khang vẫn đang né

Quân và Ly thì vẫn ngồi đó xem phim, Phi thì chắc chắn ko bao giờ tham gia vào mấy chuyện vô bổ này rồi.

Riêng Liên thì đang rất hồi hộp

_ “ko biết Khang có sao ko đây nữa”

Nhím vẫn ngồi đó nhìn, vì trông sơ lược thì Sơn chắc chắn ko đấu lại Khang rồi, nhưng vì Khang ko muốn gây chuyện thôi.

Còn những học sinh khác thì sao ta

_ “sao 2 hotboy lại đánh nhau thế kia”

_ “ko biết ai sẽ thắng nhĩ”

_ “chắc là anh Khang rồi”

Bala....bolo.....

_ « thôi, đừng đánh nữa..... » Liên chạy vào can ngăn, bất ngờ đang sẵn thế tấn công Sơn đánh thẳng vào Liên, nhưng nhanh tay Khang kịp kéo Liên về phía mình, Khang đẩy Liên ra, bất ngờ Sơn ra đòn tấn công tiếp tục và đánh thẳng vào lưng Khang té nhào, tiếp tục cuộc chiến, nhưng ko ngờ cánh tay của Sơn lại bị chặn lại bởi 1 người

_ “đủ rồi.”

_ “buông tay ra” Sơn cố lấy tay mình ra khỏi tay người đó

_ “Ý, buông cậu ta ra đi” Khang đứng dậy

Và người vừa ngăn cản Sơn chính là Nhím. Nhím thả tay ra

_ “lên thôi”

Khang đỡ lấy Liên rồi đi lên lớp, đi qua biết bao nhiêu ánh mắt bất ngờ, lẫn ganh tỵ

_ “con nhỏ xấu xí đó lại ra lệnh cho anh Khang à?”gl

_ “thằng đó dám đánh cả Liên của tao hay sao chứ, đáng chết?”

_ “nhìn Khang và Liên đẹp đôi quá nhĩ”

Bala...bolo.....

Sơn thì tức nói ko nên lời

_ “ê....” Quân vỗ vai Sơn

_ “Gi?” Sơn nạt

_ “tao có làm gì mày đâu mà nạt tao vậy hả?” Quân

_ “mà sao hồi nãy con nhỏ đó cản ông, mà ông ko xử nó luôn” Ly

_ “ai?” Sơn

_ “con nhỏ xấu xí đó” Ly

_ “ừ...ờ.....tại tui thấy nó là con gái nên tha đó” SOn

_ “tha, hay là ko xử nốt” giọng nói lạnh lẽo của Phi cũng vang lên

_ “cái gì, tui đây mà ko đánh nốt 1 đứa con gái sao?” Sơn

_ “ko đúng à?” Phi

_ “thôi. Mệt. lên lớp....bực bội.... » Sơn nói rồi, bỏ đi trước

Phi, Ly và Quân đi theo sau

_ “ê, mà công nhận, cậu tên Khang đó được lắm á...hihi” Ly cười cười

_ “được cái gì mà được” Son

_ “đừng nói là mày ko đánh thắng người ta rồi bực dọc nha” Quân

_ “tao mà ko đánh lại à? Hôm nay tao chỉ nhường thôi » Son

_ « phải ko đó » Ly

_ “ý bà là sao?” Son liếc Ly

_ « thôi,nhớ là đến học, ko phải đánh nhau » Phi

Cả 3 đành im lặng lên lớp

12a1

_ “Khang có bị thương ko?” Liên

_ “Ko sao. Liên còn đau ko?” Khang

_ “ko sao đâu, hihi, chân hơi đau 1 tí à” Liên

_ “cám ơn bạn nha Ý” Khang

_.....

_ “lúc nãy nhờ Ý can lại, nếu ko bạn đó lại đánh Khang rồi, mà sao Ý can cậu ấy nổi vậy?” Liên

_ “ừ”

_ “ngồi xuống” Nhím kêu Liên ngồi xuống ghế, Nhím khom xuống,

_ “bạn định làm gì vậy?” Liên thấy Nhím đang lấy tay cảm chân mình lên

_ “trật gân rồi” NHím

_ “chịu đau nha” Nhím

“giữ Liên đi” Nhím nói với Khang(hôm nay Nhím nói nhiều ghê chưa)

_ “ừ” Khang

Nhím xoa xoa chân Liên rồi

Rắc.....

_ ”a.....” Liên bấu vào tay Khang

_ “xong rồi” Nhím ngồi dậy, về chỗ ngồi

_ “sao. Liên thấy đỡ chưa?” Khang

Liên mở mắt ra, quay thử cổ chân,

_ “ơ, đỡ rồi nè....hihi” Liên

_ “ừ, vậy Khang về chỗ, vô học giờ nè” Khang

_ “ừ, cám ơn Ý nha” liên nói với qua.

Hình ảnh từ nãy giờ cũng vô tình được 4 người họ(Phi, Quân, Ly và Son) nhìn thấy, nhưng cũng chẳng ai nói gì cả.

Reng.....

Cuối cùng giờ ra về cũng đã đến. vừa đến nhà xe, NHím đã giành lấy chiếc xe của Liên

_ “tôi chạy”

_ “ừ, vậy để Khang chờ Liên cho”

Trên đường về

_ “hôm nay chắc Liên phải nghỉ làm rồi” Khang

_ “thôi, nghỉ nhiều quá, ông chủ ko cho làm à” Liên

_ “chứ chán như vậy sao làm?” Khang

_ “ko sao đâu mà” Liên

_ “để tôi làm cho” Nhím lên tiếng

Khang và Liên ngạc nhiên

_ “để tôi làm cho. 1..2...3...4. hôm nay Ý nói 1 câu có 4 chữ luôn kìa” Liên

“tiến bộ quá ta”

_

_ “ừ, vậy Ý đi làm dùm Liên 1 ngày nha, mà đi làm ở đây, Ý ko được trang điểm thế này đâu”

_ “ừ”

_ “vậy cảm ơn bạn nhiều nha, hihi.” Liên

Thế là hôm nay, sau khi về đến nhà, ăn uống xong xuôi, Khang chờ Nhím đến 1 nhà hàng AK để làm phục vụ tại đây.

_ “Ý nè” Khang

_

_ “Ý” Khang

_ “gì?”

_ “Khang xin lỗi”

_

_ “thật sự, hồi tối, Khang ko cố ý nói Ý vậy đâu, tại Khang lo cho Ý thôi à, Khang chỉ sợ Ý.....”

_ “ko có gì?”

_ “mà Ý ko thể nói Ý đi làm thêm cái gì cho Khang biết được hả?”

_

_ “thôi, ko nói thì thôi, Khang ko ép đâu. Nhưng, Khang cũng cảm ơn vì món quà nha. Ý nhớ cho Khang số điện thoại nha”

_ “ừ”

_ “hihi, vậy là Ý hết giận Khang rồi nha”

_ “ừ”

_ “hôm nay, Ý trong dễ thương lắm đó”

_ “ừ”

Hôm nay, theo lời Liên nói thì phục vụ ở đây, dù ngoại hình ko quá đẹp, nhưng phải dễ nhìn, vì vậy mà Nhím phải trút bỏ bớt lớp phấn màu trên làn da của mình để cho dễ coi hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Tại nhà hàng Ak

Nhím dù chưa đi làm ở đây lần nào, nhưng công việc rất thành thực, tuy ko cười nhưng vẻ mặt thân thiện của Nhím cũng làm cho các vị khách rất hài lòng.

Nhưng chẳng biết trời xuôi, đất khiến thế nào lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn

_ “phục vụ đâu, kêu quản lý ra đây” 1 nhóm người tiếng vào

1 lát sau, quản lý nhà hàng tức tốc chạy ra

_ “à, mấy thiếu gia đến rồi à, xin mời vào” Quản lý kính cẩn

_ “hôm nay tôi muốn đổi hướng nên đến đây”

_ “chứ ko phải bị cấm, ko cho đến bar mới đến đây hả?” 1 người trong nhóm

_ “bà im đi, què quá”

“ông có bao nhiêu món ăn đem ra đây hết đi, rượu cũng vậy”

_ “ạ..ạ.xin mời thiếu gia” quản lý

ở góc khuất của nhà hàng

_ “đẹp mà chánh quá”

_ “ừ. Có tiền thì có quyền mà. Thôi đi làm. Ko lát nữa bị la bây giờ”

Tại bàn của mấy vị khách lúc nãy

_ “ề, người ta nói ông chánh kìa”

_ “kệ đi, người ta ganh tị chứ gì”

_ “mà tự nhiên bữa nay thằng Phi khùng lại kêu đến đây”

Nói đến đây, mọi người cũng đã biết họ là ai rồi nhé, Ly, Quân và Sơn đấy

Khoảng 15 phút sau, trên bàn họ đã đầy kín các loại thức ăn đặc tiền

_ “ề.....” Ly

_ “chuyện gì?” Sơn

_ “đó ko phải là Khang lớp mình sao?” Ly

_ “đâu/.....”

_ “đó.....”

_ “cậu ta chứ à?” Quân

_ « haha, ko ngờ lại gặp ở đây nha....hắn chết chắc..... » Sơn

_ “ông muốn làm gì nữa đây” y

_ “haha, có gì đâu, chơi tí thôi” Sơn

“Quản lý”

Người quản lý chạy đến, Sơn nói với ông ấy cái gì đó, ông ấy chỉ gật, gật đầu mà thôi

1 lát sau

_ “quý khách cần gì ạ” Khang bước đến đứng cạnh bàn của Sơn

_ “haha, tôi nghiệp, trông cũng được mà lại đi làm nghề này” Sơn

_im lặng

_ “lấy cho tôi 1 chai rượu” Sơn

_ “dạ, xin quý khách chờ 1 lát” Khang đi vào trong và bước ra với chai rượu trên tay

_ “rót cho tôi” Sơn

“rót xong thì phải cầm lên đưa cho tôi chứ”

Khang làm theo, lấy ly rượu đưa cho Sơn, ly rượu được trao vào tay Sơn, Khang liền bỏ tay ra, cùng lúc đó, Sơn cũng buông ra và

Xoảng.

_ “è..giờ là sao đây. Cậu muốn kiểm chuyện à?” Sơn đứng dậy

_ “tôi đã đưa cho bạn rồi mà” Khang

Quản lý chạy ra, xin lỗi riu rít

“xin lỗi cậu, cậu ta ko cố ý đâu, để tôi cho người dọn”

_ “ko được, kêu cậu ta, dùng tay nhặt hết cho tôi” Sơn

_ “nhưng.” quản lý

_ “ko sao, để cháu” Khang ngồi xuống nhặt

_ “cẩn thận nha” Quản lý.

_ “xong rồi, cháu đem dẹp đây” Khang bước vào

_ “xin lỗi mấy cô cậu, mời mấy cô cậu dùng bữa” quản lý

_ “kêu cậu ta ra đây cho tôi” Sơn

_ “nhưng.”

_ “nhANH LÊN.”

_ “thôi được rồi, cậu đợi 1 xú” ông quản lý lại đi vô tìm Khang

.

.

_ “2! Lâu quá ko gặp nha” 1 cô gái đang cùng với Phi bước vào

_ “chào người đẹp, ngồi đi” Quân đứng dậy, kéo ghế mời cô bé

_ “sao hôm nay lại có hứng đến nhà hàng của em thế này?” cô gái

_ “tại thằng Phi chứ ai, anh mà muốn đi ăn như vậy chắc” Sơn

_ “hihi, em biết mà, làm sao mà mấy anh có thể rời bỏ cuộc vui sớm thế được chứ”

_ “dạ, quý khách cần gì ạ” Khang lại bước ra

Phi nhìn thấy Khang và vẻ mặt đắc thắng của Sơn thì cũng đủ hiểu chuyện gì đang xảy ra rồi

_ “phục vụ thì phải đứng đây chứ hỏi gì?” Son

_im lặng

_ “anh Khang hôm nay ko đến với chị Liên à?” cô gái hỏi

_ “Kỳ Kỳ, em cũng biết hần sao?” Son chỉ tay vào Khang

_ “thì đây là nhân viên của nhà hàng em mà, có gì ko anh?” cô gái tên Kỳ Kỳ lên tiếng

_ “à, ko có gì, cậu còn đứng đó làm gì, rót rượu cho mọi đi” Son nói với Khang

_ “ê. Ko cần đâu, anh vào trong đi, ở đây để em” Kỳ Kỳ

_ “ko được, phải để cậu ta làm” Son

_ “ơ, anh bị gì vậy hả. “ Kỳ Kỳ

_ “ko có gì, anh thích thế”

_ “thôi, để tôi làm cho cô chủ” Khang nói rồi bắt đầu rót cho mọi người

_ “xong rồi, anh vô đi” Kỳ Kỳ

_ “ko, đứng đó, lát nữa tôi cần giúp đỡ” Son

_ “cái anh này...”

_ “thôi ăn đi” Son

_ “mà nè, sao hôm rài ko thấy em ở trường vậy, ko phải em học ở đó sao?” Quân

_ “đúng rồi, muốn đi học lắm chứ, mà 2 cha có cho đi đâu. Hic” Kỳ Kỳ

_ “trời, còn tụi anh đây chẳng muốn học lại bị bắt đi nè” Son vừa ăn vừa nói

_ “trời, em ước gì đi học cho vui, mà toàn bị 2 cha bắt đi làm ko à, đó. Anh xem cái nhà hàng này đi, em đang quản lý nè, rồi mấy cái nữa, 2 cha cứ nói muốn cho em thừa kế ko à. biết vậy hồi trước em ko thèm đi du học làm gì, học xong rồi là hết được đi chơi luôn, hic” Kỳ Kỳ

_ “ê, đi lấy cho tôi chai nước suối” Son nói với Khang

_ “anh mà uống nước suối hả?” Kỳ Kỳ

_ “kệ anh, đi lẹ đi chứ” Son

Khang lại phải đi vào trong và đem ra 1 chai nước suối theo lời Son

_ “ơ, xin lỗi, phiền cậu lấy cho tôi ly nước cam, tôi quên là mình ko thích nước suối”

Khang lại tiếp tục vào

_ “a...rót cái muống rồi, cậu lấy dùm tôi cái khác đi”

_ “à, món này nguội rồi, cậu đem vào kêu đầu bếp hâm nóng lại dùm tôi”

_ “món này ko cay lắm, cậu đem vô.....”

Món này rồi món kia, Son cứ kiểm chuyện bắt Khang đi tới đi lui để chọc tức cậu ta, nhưng sai lầm lớn đối với Son. Khang là người chịu đựng rất giỏi, cậu ko hề than vãn hay tỏ ra tức giận gì cả, điều này làm cho Son tức lắm

_ “thôi, anh Khang chọc giận gì anh hả?” Kỳ Kỳ

_ “ko có” Son

_ “chứ sao anh kiểm chuyện với người ta vậy chứ?” Kỳ Kỳ

_ “ơ, đó là nhiệm vụ của cậu ta, anh có kiểm chuyện gì đâu” Son

_ “đẹp trai mà ko có não, tội nghiệp,...tội nghiệp.....” giọng nói của 1 cô gái từ bàn bên cạnh phát ra, cô ấy vẫn ngồi đó và uống nước 1 mình

_ “ai vậy, ai vừa mới nói vậy. là cô em sao, cô em đang nói vậy hả?” Sơn bước qua bàn đó

_ “tôi nói bạn à, tôi có nói là Trần Lê Sơn là người ko có não đâu à.haha, đừng nói với tui có tật giật mình nha”

_ “cô...cô là ai.mà dám.....có tin là tôi.....”

_ « đánh tôi à ? tôi sợ cậu chắc, để xem 1 thằng con trai đánh 1 đứa con gái chân yếu tay mềm sẽ bị người khác nói như thế nào ta, đặc biệt là hốt boi giả tạo như cậu sẽ bị lộ bộ mặt thật ra mà xem, haha »

_ « cô...cô là ai.....sao cô..... » Sơn tức, nói chẳng nên lời

_ “đi ko đổi tên, ngồi ko đổi họ Thái Gia Trang là tôi, tôi là Thái Gia trang”

_ “cô là con gái tập toàn Thái Thị” Quân

_ “rồi sao?” Trang

_ “Gia Trang, Gia Trâu gì, ko có Thái thị mẹ nào hết đó, cô dám xúc phạm tôi thì dù là ai tôi cũng ko bỏ qua đâu?”

_ “vậy anh làm gì tôi?”

_ “thử xem, tôi đây cũng rất thích đánh phụ nữ đó” Sơn giơ tay lên

Nhưng sao cánh tay ấy lại cứng đơ ra rồi, à, thì ra là bị bạn Khang nhà ta nắm lại

_ “thôi, hiểu lầm ko à, bỏ tay ra đi anh Khang” Kỳ kỳ

Khang liền bỏ tay ra thì bị nhận ngay 1 cú đấm vào mặt từ Sơn

_ “tiểu nhân, đánh lén, bạn có sao ko?” Trang đỡ Khang

_ “dừng lại đi anh Sơn” Kỳ Kỳ

_ “em tránh ra coi”

_ “thôi đừng làm loạn nữa” Ly

_ “đúng rồi, dù gì đây cũng là nhà hàng của Kỳ Kỳ, nể mặt chút đi, với lại đang có rất nhiều người ở đây, mày đâu muốn mất hình tượng chứ” Quân.

Đúng vậy, nhìn xung quanh thì mọi người đang tập trung vào họ kia mà. Sơn thấy vậy liền cho qua nhưng ko quên để lại lời đe dọa

_ “cẩn thận tao đó.....”

“cô cũng vậy.....”

_ “anh vào đi Khang” Kỳ Kỳ

Trang dìu Khang bước vào

_ “bỏ tay tui ra đi, tui tự đi được” Khang đi vào, nhưng Trang vẫn lẻo đẻo theo sau

_ “có sao ko?” giọng nói lạnh tanh của Nhím như đánh thức Khang trong cơn đau

_ “hi hi, ko sao. Chuyện nhỏ mà” Khang

_ “nói dối”

_ “hi hi. Ko có thiệt mà, thôi, làm tiếp đi, chút xíu nữa mình được về rồi”

_ “a,...a.....Ý/.....” Trang đột nhiên lên tiếng, Khang nhìn Trang rồi nhìn qua Ý

_ “2 người quen nhau hả” Khang

_ “haha, quen chứ, biết lâu rồi, Ý làm.....” Trang bị Ý nhìn sét đánh nên ko dám nói tiếp

_ “làm gì?” Khang

_ “hìhì, ko có gì. Mà nay sao cậu lại đến đây làm rồi” Trang

_im lặng

_ “Ý đi làm thế bạn của tôi” Khang nói giúp

_ “à, thì ra là vậy, mà nè.....” Trang đang nói thì

_ « hôm nay, cậu có thể về sớm, chắc hôm nay mệt lắm phải ko ? » ông quản lý

_ “dạ, ko có gì đâu chứ” Khang

_ “thôi, mấy thiếu gia này tính tình ngang bướng từ đó giờ, hôm nay, 2 đứa cứ về trước, cô chủ cho phép đó”

_ “dạ, vậy thôi, để cháu với bạn về” Khang

Ông quản lý bước đi

_ “mình về thôi Ý”

_ “ừ”

_ “vậy còn tôi” trang chen vào

_ “về đi” nhím

_ “thích đi với bạn à” Trang

_ « tránh ra » Nhím nói khi mà Trang đã ôm chặt lấy Nhím

_ « giỡn xiu thôi mà, hehe, » Trang

_ “vậy 2 đứa mình về trước, cậu ở về sau nha” Khang

_ “ừ. Pipi, hẹn gặp lại” Trang

Thế là Khang và Nhím ra về, sau đó thì Trang cũng được tài xế đến rước, bây giờ chúng ta quay lại cuộc nói chuyện của nhóm Phi nha

_ « sao anh làm kỳ vậy ? » Kỳ Kỳ

_ « ko có gì ? » Sơn

_ « tại nó đánh ko lại người ta nên tìm cách chơi khăm đó mà » Quân

_ « mày im đi » Sơn

_ « mà cậu ấy làm ở đây lâu chưa Kỳ ? » Ly

_ « anh Khang hả chị ? » Kỳ

_ « ừ »

_ « 3 năm rồi, anh ấy với chị Liên thường đi cùng nhau đến làm lắm, hôm nay sao ko thấy chị Liên tới đó mà » Kỳ

_ “em biết gì về cậu ta ko?” Ly

_ « nghe đâu, lúc mới đậu vào trường Sun là 2 người đó đã đến đây xin việc, mong có tiền đóng nhà trọ và ăn uống, 2 người đó làm việc giỏi lắm đó nha » Kỳ

_ « mà làm gì bà hỏi giữ vậy ? » Quân

« đừng nói kết cậu ta rồi nha »

_ « hehe, cũng được, con người cầu tiến, đâu giống 2 ông »

_ « thôi nha, đừng động chạm à » Quân

_ « thể em biết gì về cô bạn xấu xí lớp anh ko ? » Phi bây giờ mới lên tiếng

_ « à, chị Ý đó hả, cũng là bạn với anh Khang và chị Liên, 3 người họ thân lắm, tính tình chị đó ít nói, nhưng được cái học giỏi, chỉ vậy thôi, mà anh hỏi chị vậy ? » Kỳ

_ « à, ko có gì » Phi

Thế là cuộc nói chuyện kết thúc tại đó, và tg cũng kết thúc ngày hôm nay tại đây thôi, sự thật, sự thật, tất cả vẫn đang là dấu ???

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Sáng hôm sau.

_ “hôm nay lại để Khang chở rồi”

_ “hihi, ừ. Vài bữa trả công cho Khang là được rồi”

_ “ơ, cũng được, nhưng hơi bị thiên vị à nha, từ đó giờ chở Ý sao ko đòi trả công ta”

_ “hihi, nói đùa á, được chở 2 người đẹp là vinh hạnh của tôi mà, đâu dám đòi trả công đâu, hihi”

_ “hehe, biết vậy thì tốt...”

_ “trời...xiu.....”

_ “thôi, đừng xiù, té tôi à”

_ “hehe.....”

Đó là cuộc nói chuyện giữa Khang và Liên, hôm nay, Khang vẫn phải chở Liên đến trường, dù chân đã đỡ đau lắm rồi. Nhím vẫn đi bên cạnh nhưng do thói quen, nên Nhím đã ko hề chen vào câu chuyện của cả 2.

Tại Trường Sun

Lớp 12a1

_ “mày ơ” Son

_ “cái gì? Để yên cho tao ngủ chút” Quân đang úp mặt xuống bàn

_ “ngủ cái gì mà ngủ, nói nghe nè” Son

_ “cái gì?” Quân ngước mặt lên

_ “tao muốn đấu với thằng đó”

_ “ai?”

_ “thằng Khang”

_ “Why?”

_ “tao ghét thằng đó, tao muốn nó phải mất mặt. tao điều tra rồi, nó được con gái trường này xem trọng lắm” Son

_ “mày đang ghen tỵ đó hả?” Quân

_ “chứ gì nữa, thấy người ta tốt hơn mình rồi ganh ghét, khiếp” Ly cũng chen vào

_ “ê, 2 người là bạn ai vậy hả? bình người ngoài là sao ? » Son tức giận

_ “sự thật mà” Phi cũng lên tiếng

_ “mày nữa hả thằng quỷ nhỏ” Sơn

_ “thôi đi, người ta vô rồi kìa” Ly nói khi thấy Khang, Liên và Nhím bước vào

_ “ê,...” Khang khều tay Nhím

“ê...ê.....”

_ “gi?” Nhím vẫn đang tập trung vào chiếc điện thoại của mình

_ “hỏi tôi Khang quên hỏi Ý cái này?”

_ “gi?”

_ “Ý với cái bạn tên Trang đó quen nhau sao vậy? mà bạn đó lại biết mặt thật của Ý hay sao đó”

_ “là bạn thôi”

_ “vậy sao Khang chưa nghe Ý nhắc tới lần nào vậy.....”

_ “ê, 2 người to nhỏ cái gì đó?” Liên cũng xen vào

_ “có gì đâu, đang nói xấu Liên đó, hehe” Khang

_ “cái gì, dám ko hả?” Liên đưa tay lên đe dọa

_ “hehe, làm sao dám, làm sao động đến ổ kiến lửa chứ.....” Khang

_ “bạn nói gì hả?” Liên tức giận

_ “hihi, ko có gì, đừng có giận, giận mau già, ề đó nha.....” Khang

_ “kệ tui” Liên quay mặt đi chỗ khác

Nhím chỉ mỉm cười nhẹ, lắc đầu rồi lại ko nói gì. Khang thấy, Khang đã thấy Nhím cười, Khang biết trong thâm tâm Nhím rất yếu đuối, vẫn là 1 cô bé như mọi người, muốn được vui chơi, được hạnh phúc, cần có 1 cuộc sống bình yên, nhưng chắc chắn đã có 1 bức tường vô hình nào đó cản lại mà Khang vẫn chưa thể tìm ra được.

Thế là cả 2 cũng ko còn nói chuyện nữa khi mà tiếng chuông báo hiệu giờ vào học đã đến,

Nhanh

Nhanh

Nhanh

và

Reng.....

Giờ ra chơi đã đến

_ “xuống cantin thôi” Khang

“ê, bộ còn giận hả?” Khang khiêu vai Liên, khi thấy cô nàng ko thêm để ý tới mình

.....

_ “ui...ui...giận thiệt hả?” Khang

.....

_ “ui,,.....Khang giỡn thôi mà, giận thiệt hả?”

.....

Mặt của Khang giờ có biểu hiện hơi lo sợ rồi kia, ko lẽ là mình đã giỡn quá đà hay sao,

_ “Ý...ý....Liên giận tôi thiệt kìa” Khang quay qua nói với Nhím, như cầu cứu 1 điều gì đó, nhưng thật sự là làm người rồi

_ “ừ.”

_ “đi thôi Ý” Liên nắm tay Nhím kéo đi, bỏ lại Khang ở sau

_ “ê...ê....đội tôi nữa” Khang chạy theo

_ “3 người đó như con nít ấy” Quân

_ “ai?” Ly

_ “thì này giờ bà thấy ai mà hỏi?” Quân

_ “hehe, dễ thương đó chứ” Ly

_ “ê. Ko được rồi nha. Bà lạ lắm nha, ko lẽ bà kết thằng đó hả? cái gì bà cũng nói tốt là sao?” Sơn chen vào

_ “có sao tôi nói vậy thôi, đi xuống cantin ko, ko đi tôi đi à” Ly nói rồi bước đi, ba chàng trai cũng theo sau

_ “đi chứ, ngu gì ko đi, đói chết ai chịu, hìh” Sơn

_ “tôi thấy ông trẻ con hơn 3 người kia đó” Ly

_ “thôi nha, đủ rồi à, đừng có thấy tôi ko nói rồi làm tôi nha” Sơn

_ “tôi làm gì ông” Ly

_ “thôi.....stop,.....cho tôi can nha.....rãnh rồi, gà nhà đá nhau hả?” Quân

_ “tại bà đó” Sơn

_ “tại ông đó”

_ “tại bà”

_ “tại ông”

_ “thôi.....” Và bây giờ lệnh của sếp trên đã ra, Phi lên tiếng, cả 3 đều im lặng mà đi, nhưng 1 lát sau lại

_ ”tại ông”

_ “tại bà”

_ “tại ông”

Vẫn còn giọng lí nhí của Sơn và Ly, cả Phi và Quân đành bó tay 2 người này luôn.

_ “ê, đó ko phải 3 người đó sao?”

Nghe Quân nói, Sơn và Ly liền ngưng lại, ko nói nữa mà quay về phía Quân chỉ

_ “họ chứ ai, mà có chuyện gì vậy ta?” Ly

_ “hehe, chắc thằng đó bị đánh ghen chứ gì, đi lại xem thử coi” Sơn kéo Ly và Quân, Phi cũng theo sau

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Tại cantin, nơi mà Khang, Liên và Nhím đang bị bao vây bởi mấy người lạ

_ “mày là Liên, 12a1” 1 tên con trai mặt mày hung dữ, độ khoảng hơn 20t rồi

_ “phải, là tôi, có chuyện gì sao?” Liên e dè hỏi

_ “haha, mày chỉ có chút nhan sắc thể mà định quyến rũ người yêu của tiểu thư nhà tao à?”

_ “anh nói gì vậy?” Liên

_ “nói gì à, mày định giả nai há. cho mày chết nè” Hắn ta định giơ tay đánh Liên thì ngay lập tức bàn tay to lớn ấy đã bị chặn đứng bởi Khang

_ “chắc anh nhầm người rồi đó” Khang

_ “mày là thằng nào, dám xen vào chuyện của tao, tránh ra, ko thì đừng trách”

_ “tôi là bạn của Liên, anh nhầm người rồi đấy, bạn ấy ko phải là người như vậy đâu” Khang

<ở phía="" bên="" ngoài="">

_ “ngốc thật, hạn người đó mà đi giải thích làm gì?” Ly

_ “im đi, đợi xem coi” Son>

_ “à, thì ra mày là bạn nó, vậy hôm nay tao dạy cho lũ này 1 bài học, từ nay về sau nhớ là đừng có mà mê hoặc bạn trai người khác nha. Đánh hết tội nó cho tao” người con trai ra hiệu cho lũ bạn nhào vô đánh Liên và Khang

Mọi người ở ngoài đứng nhìn, đứa thì thích chí vì có người dằn mặt Liên dùm họ, kẻ lại tiếc thương cho cô nàng xinh đẹp, người thì lại lo lắng cho chàng hoàng tử của họ, nhưng tất cả cũng chẳng ai dám ra tay, vì đâu ai muốn thêm hoạ vào thân.

<_ “giúp ko?” Ly

_ “thôi, kệ đi” Quân

_ “giúp làm gì, haha, tên đó nay chết chắc” Son

_ “nhưng.....” Ly vẫn có ý định muốn giúp đỡ

_ “đợi đi, cậu ta ko đơn giản đâu” Phi>

>

Thế là 4 người cũng chẳng ai vào giúp cả, để 1 mình Khang đấu với mười mấy tên côn đồ, vừa đánh, vừa phải bảo vệ Liên và Nhím. Lúc này Liên rất sợ, mọi chuyện là sao đây chứ? Liên có biết chuyện gì đâu.

_ “2 người tìm chỗ tránh đi” Khang

Nhím nắm lấy tay Liên lôi đi, định xông ra khỏi vòng vây, nhưng lại bị bọn chúng tấn công liên tục, Khang phải cố gắng chống đỡ mới bảo vệ được 2 nàng

_ “cẩn thận” Nhím vừa phát ngôn xong là 1 tên đã nằm dài xuống đất với cú đánh của Nhím

_ “bạn.....” Khang ngạc nhiên

_ “cẩn thận đó” Nhím cắt ngang

_ “ừ, 2 bạn cũng phải cẩn thận đó nha” Khang

_ “chu cha oi.....dừng lại coi.....” giọng nói của 1 người con gái vang lên, nhưng chẳng ai thèm để ý đến cô bé cả.

_ « DỪNG LẠI..... » cô nàng lấy hết sức hét lên, bây giờ mọi người mới ngừng mọi hoạt động quay lại phía cô nàng

_ “con nhảy ranh, mày là ai mà dám la hét ở đây hả?” tên cầm đầu hung dữ

_ “bỏ tiểu thư đây, đi ko đổi tên, ngồi ko đổi họ, Thái Gia Trang là ta, ta là Thái Gia Trang”

_ “Thái Gia Trang hả?” tên cầm đầu

_ “ừ”

_ “chưa nghe....”

_ “cái gì, người đứng là nhà quê, ta mà cũng ko biết, thôi, kệ nhà người, bây giờ chúng ta có chuyện để nói với nhau đây” Trang

_ “chuyện gì, con nhảy như mày biết gì mà nói”

_ “mấy người ý đông ăn hiệp ít à? như vậy đâu phải quân tử” Trang

_ “chúng tao đây là gian hồ, làm gì là quân tử. haha” tên cầm đầu nói rồi cả đám đàn em cũng cười theo

_ “nói chung là bốn tiểu thư đây thấy các người ăn hiệp 1 cô gái là ko tốt, vì vậy hôm nay, ta quyết định ra tay giúp đỡ, xử hết các người”

_ “hahahahaaa....các người nghe thấy con bé hỷ mũi chưa sạch này nói gì ko? Định xử chúng ta đấy” bọn chúng lại cười to hơn, làm cho Trang tức muốn bốc hỏa

_ “thôi ko nói nhiều nữa, tụi bây, đánh tụi nó cho tao, đặc biệt là con Liên đó” tên cầm đầu lại ra lệnh

_ “mấy người này thật là xem thường ta mà....” Trang lăm bắm rồi bay vào đá ngay tên cầm đầu té nhào

_ “hey, cho người chết....”

_ “mày dám....đánh luôn con này cho tao”

<ờ bên="" ngoài="" cuộc="" chiến="">

_ “con nhỏ đó hăng thiệt” SƠn

_ “cô ta cũng ko phải tay vừa đâu” Quân

_ “chắc khỏi cần giúp rồi” Ly lên tiếng khi thấy 1 nhóm người khác chạy tới đánh mấy tên côn đồ đó, chỉ vài phút là bọn người đó đã nằm lăn lóc trên đất cả rồi

_ “tiểu thư” bọn người đến sau cuối chào Trang

_ “ừ, đến đây làm gì, ta chơi chưa đã gì hết”

_ “bọn người này tính sao đây tiểu thư”

_ “đợi ta hỏi xem” Trang quay qua nhìn Khang, Liên và Nhím

_ “tính sao đây” Trang

_ “thôi, thả họ đi” Liên lên tiếng

_ “sao dễ dàng vậy chứ” Trang

_ “thật sự tôi ko biết tiểu thư của mấy người là ai, tôi cũng ko cướp bạn trai của cô ấy. đó là sự thật. mấy người đi đi” Liên

_ “thả đi” Trang ra lệnh

Bọn chúng cố gượng dậy và chạy đi thật nhanh

_ “cám ơn bạn” Liên

_ “hihi, có gì đâu, bạn là bạn của Ý, tức là bạn của Thái Gia Trang này, đừng khách sáo” Trang khoát tay qua vai Liên

_ “hết chuyện rồi, mọi người giải tán đi” người của Trang lên tiếng để giải tán đám đông

<<_ “cái thằng đó lại ko sao?” Sơn

_ “hết phim” Phi

_ “muốn lại nói chuyện quá” Ly>>>

_ “ngồi đi” Khang cùng với Trang, Liên và Nhím ngồi xuống cái bàn trống, dù bây giờ mọi người ko còn vây quanh nhưng những ánh mắt vẫn chưa rời khỏi 4 đứa nó

_ “mọi chuyện là sao vậy?” Khang

_ « tôi đâu có biết chuyện gì đâu ? » Liên nói với vẻ mặt buồn xo

_ « tôi biết nè.hihi » Trang

_ « sao ? bạn biết gì ? » Khang

_ “thì biết mấy người lúc này” Trang

_ “sao bạn biết, mà họ là ai vậy?” Khang

_ “là người của tiểu thư nhà Lý Thị chứ đâu, có phải mấy hôm nay có người tặng hoa, quà gì đó cho bạn ko?” Trang

_ “ừ, cũng có, mấy bữa nay trong bàn của mình sáng nào cũng có hoa hết, nhưng thật sự là mình ko biết của ai hết, mình cũng đâu có nhận đâu” Liên

_ “hihi, ừ, đúng rồi đó. Chắc là tên đó đang quen cô ta rồi lại muốn cura cảm bạn nên cô ta mới cho người xử bạn đó” Trang

_ “mà sao bạn biết?” Khang

_ “hehe, tại tôi cũng là nạn nhân nè. Mà làm sao cô ta có thể làm gì tôi được chứ.” Trang cười đắc chí

_ “mà quên, bạn là bạn của Ý hả? giới thiệu đi” Trang

_ “tôi là Liên, rất vui được làm bạn” Liên

_ “hihi, tôi là Trang, bạn ngoài lề của Ý. Còn đây là Khang, biết cả rồi hé »

_ “bạn của Ý sao tụi này ko biết vậy ta?” Liên

_ “sao ko trả lời đi, im ru vậy trời?” Trang nói với Nhím

_ “gì.? Vô học” Nhím vừa dứt câu thì tiếng chuông báo hiệu giờ vô học đã đến, dù vẫn còn nhiều câu hỏi, nhiều thắc mắc nhưng mọi người đành chia tay nhau tại đây và hẹn gặp lại sau.

Tại 1 con hẻm

_ “cả lũ toàn là vô dụng”

_ “xin lỗi tiểu thư”

_ “các người xử luôn thằng đó cho tôi”

_ “nhưng đó là bạn trai của tiểu thư mà?”

_ “nhiều chuyện, ta muốn các người làm gì thì phải làm thế đó, biến hắn thành tàn phế cho tôi. Rồi tìm cách theo dõi nhất cử nhất động đám người hôm nay”

_ “dạ”

_ “đám động tới người của tao à?”

Buổi trưa khi tan học

_ “ê.....” Tiếng của Trang từ xa vọng lại

_ “hử” Trang

_ “chào bạn.” Liên

_ “đi đâu đây?” Nhím

_ “trời ơi, sao vô tình với tôi vậy bạn hiền, nở lòng nào nói chuyện lạnh lùng với tôi như thế” Trang

_ “có chuyện gì?” Nhím

_ “hehe. Nhớ Ý quá nên muốn gặp thôi à”

Nhím im lặng định dẫn xe đi, nhưng lại bị Trang kéo lại

_ “ê. Giờn chút thôi, tôi có việc muốn bà giúp nè” Trang

_ “ko” Nhím lại dẫn xe đi, nhưng rồi lại bị kéo lại

_ “ê. Sao vô tình vậy? giúp tôi 1 lần nữa đi mà” Trang nài nỉ, vẻ mặt rất cún con

_ “chuyện gì vậy?” Khang

_ ”chuyện là.....” Trang giả vờ định nói ra, nhưng lại bị ánh mắt sét đánh của Nhím nhìn trúng

_ “đi thôi” Nhím

_ “hehe, ngoan như vậy ko tốt hơn sao? Phải đợi tòi đây uy hiếp hả, haha. Mượn Ý của 2 bạn vài tiếng tòi trả nha”

“chú về trước đi, cháu đi với bạn 1 chút” Trang chạy lại nói với chú tài xế

_ “về trước đi” Nhím cũng nói với Khang và Liên

_ “ừ. Vậy 2 tui mình về trước, Ý về sớm nha, cẩn thận đó” Khang

_ “trời ơi à, tui có bắt cóc Ý luôn đâu mà cản dận kỹ giữ vậy?” Trang

_ “ồ, thì nói vậy mà”

Thế là cả 4 cùng nhau chia tay tại đây, Khang và Liên cùng về, NHím với Trang thì đi đâu đó

_ “muốn gì đây?”

_ “thích bà chờ tui nên mới nói vậy đó mà, hihi”

NHím đột nhiên thắng xe lại

_ “ko,ko, có việc nhờ thiệt, ko đùa đâu”

Nhím lại đạp xe tiếp

_ “có việc này, giờ có người muốn ba tui đưa cho họ 1 số tiền thì số hàng nhập khẩu mới được đưa vào, mà hiện tại nhà tòi đang rất cần số hàng này”

_ “thì đưa tiền”

_ “nhưng nếu có lần này thì chắc chắn sẽ có lần sau, nên tòi muốn bà giúp tòi 1 lần nữa”

“coi như giúp mọi người chứ ko riêng vì nhà tòi mà, hihi”

“ê, năn nỉ đó, bà làm yên xuôi cả mà, xem như lần này bà lại làm thêm cho tòi đi hế..nha...nha...”

_ “hết cần tiền rồi”

_ “thì kiếm thêm chút đỉnh cũng được mà, quyết định vậy đi, mai bà cứ đến nhà tòi, ok. Tòi hứa ko nói ai biết đâu”

_ “ừ, xuống đi”

_ “sao. Chưa đến nhà tòi mà”

_ “ko chờ nữa”

_ “ê, bỏ con giữa chợ hả?”

_ “ừ. Xuống”

_ “ê...chơi kỳ vậy...ê.....” Trang gọi với theo nhưng Nhím đã khuất bóng mất rồi

“alo. Chú đến đường xx đón cháu liền nha”

Tút...tút...

_ “con măm thúì, hầy đợi đây...híc”

Tại 1 căn biệt thự

_ “hôm nay thì sao con gái”

_ “cũng bình thường mẹ à”

_ “thế con có tiếp xúc với cậu ta chưa?”

_ “chưa mẹ à, đợi từ từ thôi, con còn muốn tìm hiểu thêm. Thôi, con lên lầu với ba đây”

Tại nhà của Phi

_ “cháu đi học thấy vui chứ” Ông Nội

_ “bình thường ông à” Phi

_ “cháu nên tiếp xúc hoà đồng với mọi người hơn, đừng mãi mê với công việc, dù sao cháu cũng chỉ 18t thôi”

_ “cháu biết, ông đừng lo. Thôi, cháu lên phòng nghỉ nha ông”

Phi bước đi, để lại ông cụ ngồi 1 mình với nỗi buồn sâu thẳm, ông biết làm gì đây? Làm sao để Phi có thể như những đứa trẻ khác, có thể sống vui vẻ và hạnh phúc như bao người khác, nỗi đau ấy khi nào mới hết, vết thương ấy khi nào mới lành hẳn đây chứ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Mình lướt lẹ cho nhanh hết tuần nha

Hôm nay là thứ 6

Lớp 12a1

_ “alo...alo...sắp cuối tuần rồi, mọi người chuẩn bị cho hoạt động thi đua bắt đầu từ thứ 2 tới đó nha” Lớp trưởng

_ “mấy bạn nhớ ăn mặc đúng đồng phục, tóc gọn gàng nha, do tuần này thầy Chính đi công tác nên ko thường xuyên đi kiểm tra đó, bắt đầu thứ 2 là chuẩn bị tinh thần đi”

“có nghe rõ ko?”

_ “rõ..” cả lớp đồng thanh

_ “hèn chi mấy hôm nay ko thấy ông ta đâu, tưởng ông tha cho bọn mình rồi chứ” Sơn

_ “ko dám đâu, tao thấy rồi, nhìn ông này ko như mấy thầy cô khác đâu, chắc ông ko nể mình là con cái nhà ai đâu” Quân

_ “thôi kệ, gần đi, học có 1 năm nữa cho mấy” Ly

_ “ừ...mệt ghê” Sơn Phi thì nãy giờ vẫn ung dung gục mặt xuống bàn mà ngủ, à ko đang nghe nhạc hay nghe cái gì đó

_ “xem gì xem hoài vậy?” Khang ngó qua Nhím

_

_ “tin thời sự hả?” Khang

_ “có chuyện gì? Chuyện gì đâu” Liên bước qua ngồi cạnh Nhím

_ “nhiều chuyện à: Khang

_ “kệ người ta, mà có chuyện gì vậy hả?” Liên

_ “ơ, cái ông này là đội trưởng đội kiểm soát hải quan mà” Liên

_ “ừ, chứ ai, nghe nói bị bắt rồi” Khang

_ “sao vậy? ông ấy làm lâu lắm rồi mà?” Liên

_ “nghe đâu ăn hối lộ hay gì đó, chứng cứ bị tung hết lên trên mạng kia” Khang

_ “trời. sao ghê vậy,”

_ “ai biết đâu, người ta đang điều tra xem ai đã đưa chứng cứ này lên đó” Khang

_ “lâu lâu lại có người bị tung bằng chứng phạm tội lên trên mạng, vậy là vài bữa ai mà dám làm chuyện phạm pháp nữa, dù sao cũng phải cảm ơn người đã tung tin này đó chứ” Liên

_ “ừ, mà làm gì Ý xem mấy cái này hoài vậy?” Khang

_ “ko có gì” Nhím Và câu chuyện cũng kết thúc khi tiếng chuông báo hiệu giờ vô học đã đến

Tít tít..... Tiếng tin nhắn của chiếc điện thoại vang lên(tg báo thôi nha, chứ điện thoại cái rung à) “trưa nay, hẹn gặp ở cổng sau của trường. nếu ko đến hãy cẩn thận bạn của mày”

Giờ ra chơi

_ “tôi ngồi được chứ” Trang

_ “tự nhiên, bạn ngồi đi” Liên lịch sự

_ “ê, thấy tôi bà ko vui hả, chẳng có 1 thái độ gì hết là sao?” Trang nói khi nhìn thấy cô nàng Nhím cứ mãi lo uống ly nước của mình

_ “hihi, Ý là vậy mà, bạn đừng trách” Liên

_ “biết mà, tính tình kỳ ghê, vậy mà cũng có mấy người bạn tốt như mình là sao trời” Trang

_ “ê. Làm gì nay im lặng vậy bạn đẹp trai” Trang hỏi Khang, Liên và Nhím cũng quay qua nhìn Khang vì từ khi xuống cantin Khang đã chưa nói câu nào

_ “hihi, đâu có gì đâu, mấy bạn nói đi, tôi nghe là được rồi” Khang

_ “ê, Khang có chuyện gì hả?” Liên

_ “ko có thiệt mà” Khang

_ “sao lại thấy Khang lo lắng quá vậy?” Liên

_ “đâu có gì, chắc tại Khang hơi mệt xíu à, hi hi”

Khang. Nghe Khang nói như vậy, Liên đành ko hỏi nữa, Nhím thì cứ nhìn về mặt lắm của Khang mãi, nhưng rồi cũng thôi, chẳng nói gì

_ “ê Ý” Trang

_ “gì?”

_ “tôi muốn nhờ bà 1 việc nữa”

_ “ko”

_ “trời, chưa biết nhờ gì mà”

_ “ko là ko”

_ “thiệt là ko hả. có tin là tôi nói..... » Nhím liền liếc Trang

_ « hi hi, tôi giỡn đó, ko nói gì đâu. » Nhím lại tiếp tục uống nước.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14

Hôm nay mọi chuyện có vẻ như chẳng có gì xảy ra, nhưng đó là chuyện của buổi sáng thôi

Tan học

_ “hôm nay Liên với Ý về trước đi, Khang bận 1 chút, Khang về sao”

_ “có chuyện gì à? hôm nay Khang ko đi làm sao?” Liên

_ “ko có gì, Khang giải quyết xong rồi đi làm, ko muộn đâu, hihi”

_ “ừ, vậy Khang về sau nha, Liên với Ý về” “mình về thôi Ý” Liên nói với Nhím. Nhím cũng chẳng nói gì, Liên lên xe để Nhím chở. Sau khi thấy 2 người họ khuất bóng, Khang vòng đầu xe chạy ra cổng sau

Tại cổng sau trường Sun

_ “tao tưởng mày ko dám đến chứ”

_ “lại là mấy người sao?”

_ “chứ mày tưởng ai. Lần này mày sẽ ko thoát nổi đâu”

_ “sao mấy anh lại gây chuyện với chúng tôi chứ hả? chúng tôi có làm gì sai đâu. Chuyện lần trước cũng là hiểu lầm thôi. Liên có cướp bạn trai của ai đâu”

_ “haha, chuyện lần trước xem như xong, nhưng do mày với đám bạn mày gây chuyện với tiểu thư nhà tao nên tụi bây điều phải trả giá”

_ “tiểu thư các người thật là rảnh rỗi, ko có việc gì làm nên đi kiếm chuyện vô cớ vậy sao?”

_ “lần này là mày, lần tới sẽ là bạn của mày. Xừ nó đi” tên đó ra hiệu cho người của hắn tấn công Khang,

_ “tôi ko muốn đánh nhau” Khang vẫn tránh né

_ “mày ko muốn hay ko thể, đánh tàn phế nó cho tao”

Bọn chúng cứ nhào vô đánh Khang tới tấp, lúc đầu Khang còn tránh, né nhưng rồi cuối cùng Khang cũng phải ra tay, dù Khang ko muốn đánh nhau chút nào cả, tình thế ép buộc thôi mà. 10 phút sau đó, cả bọn đều đã mệt, Khang cũng vậy

_ “các người dừng lại được chưa hả?” Khang

_ “đánh nó tiếp cho tao”

_ “tiểu thư các người là ai, gọi ra đây, tôi muốn nói chuyện với cô ta” Khang

_ “mày là cái thá gì mà đòi gặp tiểu thư chứ”

_ “vậy tôi là người muốn gặp, được chứ” giọng nói của 1 người con gái vang lên

_ “là bạn hả?” Khang

_ “lại là con nháy nhà người”

_ “haha, có chuyện vui thì phải có tôi chứ, bạn có sao ko?”

_ “ừ, tôi ko sao, sao bạn lại ở đây?” Khang

_ “hihi, nãy giờ đang xem bạn đánh, tôi chưa tính ra mặt đâu tại 2 bà đó hồi thúc quá nên mới ra đây nè”

_ “2 bà nào?” Khang

_ “là Liên nè, với...” Liên và Nhím cùng bước ra

_ « sao cả 2 lại đến đây nữa » Khang ngạc nhiên Vậy người còn lại mọi người đoán được ai ko, đó là Trang á mà

_ “có gì nói sau đi, giờ xử bọn này trước đã” Trang “giờ các người có thể cho tôi gặp Lý tiểu thư chứ”

_ “sao mà biết.”

_ “thôi, ko nói dài dòng nữa. kêu cô ta ra đây, có Thái tiểu thư tìm”

_ “haha, có mấy người như tụi bây thì cần gì tiểu thư tao ra mặt.. Xử hết chúng đi”

_ “dừng lại.....” giọng 1 người con gái khác vang lên, cô gái có vẻ mặt thanh tú, tóc buộc cao, và còn đang mặc đồng phục của trường có tên là THPT Ánh Sáng

_ “tiểu thư.” Bọn người đó cuối đầu chào

_ “chào Lý tiểu thư” Trang nhếch môi

_ “chào Thái tiểu thư. Con gió nào lại thổi tiểu thư nhà Thái thị xen vào chuyện của tôi thế này?”

_ “haha, xin lỗi cô nha, chúng ta nước sông ko phạm nước giếng, nhưng họ là bạn tôi, cô động đến họ xem như là đã gây chuyện với Thái Gia Trang này” Trang

_ “haha, cô nghĩ cô là ai?”

_ « tôi là tôi, tôi chỉ muốn nói cho cô biết đừng gây chuyện với họ nữa »

_ « nếu tôi ko đồng ý thì sao ? »

_ “cô đừng trách tôi” Trang

_ “haha, đe dọa tôi à, Lý Thanh này từ trước đến giờ chưa biết sợ là gì cả”

_ “thế cô thử xem” 2 ánh mắt nhìn nhau, chẳng ai chịu nhường ai, xẹt.....xẹt.....phát ra tia lửa điện luôn rồi kìa

_ “thôi, xin lỗi nha, tôi muốn nói vài câu” Liên Cả 2 tiểu thư im lặng

_ “thật sự là tôi ko có cướp bạn trai của bạn đâu, tôi chẳng biết người đó là ai hết, tất cả đều hiểu lầm cả mà. Mọi người đừng gây chuyện với nhau nha” Liên

_ “trước đó có thể là ko có gì, nhưng bây giờ sẽ có.” Lý Thanh lên tiếng

_ “ý cô là sao?” Trang

_ “họ là bạn cô chứ gì, để xem cô bảo vệ họ được bao nhiêu. Nhớ là hãy theo sát họ, nếu ko.....haha”

“chúng ta đi” Lý Thanh bỏ đi, nhưng vẫn còn vẫy tay kiểu khiêu khích, làm cho Trang tức muốn lộn ruột

_ “con nhỏ đáng ghét, muốn chơi thì bọn tiểu thư đây chơi với cô”

_ “thôi, hết chuyện rồi, mình về thôi” Khang “cám ơn bạn nhiều nha” Khang nói với Trang “mà sao mọi người lại biết mà đến đây vậy?”

_ “cũng tại Khang, có gì thì phải nói cho mọi người biết chứ, đi 1 mình như vậy nguy hiểm lắm, biết ko?” Liên trách

_ “hihi, tại Khang nghĩ có thể giải quyết được mà, với lại mấy bạn là con gái, sao thích hợp tới mấy chỗ thế này” Khang

_ “ê, con gái con trai gì ở đây, con gái mà còn giỏi hơn con trai thì trai gái gì chứ” Trang

_ “ừ..ừ...mà sao mọi người lại đến đây vậy” Khang

_ “do Ý nè, Ý thấy Khang khác khác nên mới giả vờ đi về, khi đi 1 lát Ý mới quay đầu xe lại đi theo Khang đó” Liên “vậy còn Trang” Khang

_ “thì do Ý nhắn tin cho tôi nè, nói có chuyện vui nên tôi mới tới đây nè,hehe” Trang “mà cô ta sẽ ko bỏ qua dễ dàng vậy đâu, mọi người phải cẩn thận đó, đặc biệt là Liên với Khang nha”

_ “ừ, tụi này biết mà, tự nhiên lại có chuyện à” Khang

_ “có cần tôi cho người theo bảo vệ ko?” Trang

_ “ko cần đâu, hihi, có tôi bảo vệ Liên với Ý được rồi» Khang

_ “anh hùng giữ hế, hihi, tôi kết bạn rồi nha, đàn ông dễ sợ luôn” Trang nắm lấy tay Khang

_ “trời trời.....” Khang giật tay lại

_ “haha, đùa thôi, tôi biết Khang với Liên là 1 đôi mà, tôi đâu cướp người yêu bạn được,” Trang

_ “bạn nói gì vậy?” Liên hơi đỏ mặt

_ « bạn đừng nói bậy nha, hiểu lầm chút à » Khang

_ “mắc cỡ gì ko biết nữa. thấy Liên đỏ mặt là hiểu rồi. Rồi Khang nữa, sao lại đến đây, bất chấp nguy hiểm, ko phải vì Liên chứ vì ai? Đừng có giấu nữa mà” Trang

_ “thật sự ko có mà, đừng nói bậy” Khang nhìn qua Nhím xem sắc mặt của cô nàng ra sao,

nhưng tất cả đều vô vọng đối với Khang, Nhím vẫn giữ thái độ lạnh lùng đó

_ “thôi, kệ 2 người vậy, về thôi. Hôm nay là 1 ngày chẳng vui tí nào” Trang

_ “ừ, về đi” Liên “ừ” Khang

_ “về trước đi” Nhím bây giờ mới lên tiếng

_ “bạn định đi đâu nữa” Liên

_ “đi đâu, tụi này đi cùng, chứ đi 1 mình nguy hiểm lắm” Khang

_ “đi ko?” Nhím hỏi Trang, cô nàng cũng bất ngờ khi thấy Nhím lại hỏi mình như vậy

_ “ờ..ờ..đi...mà đi đâu”

_ « lên đi » Nhím lên xe rồi ra hiệu cho Trang ngồi phía sau, thế là 2 nàng cùng đi với nhau

_ « yên tâm, tôi sẽ bảo vệ cho Ý mà » tiếng Trang vọng lại Khang và Liên cũng nhìn theo 2 người họ khuất bóng rồi mới lên xe về

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

“đi đâu vậy? sao hôm nay lại có hứng muốn đi với tôi vậy?” Trang

_.....

_ “ề, bà bị gì vậy? nóng hử ? » Trang

_.....

_ “mệt quá à, quen bà 2 năm rồi, mà chưa biết được bà là con người thế nào cả? chán quá” Trang

_ “tôi có việc muốn nhờ”

_ “1..2...3..4...5...trời, 5 chữ cơ đấy, hiếm quá nha...chuyện gì mà lại khiến bà nói nhiều quá vậy?” Trang

_ “cho người bảo vệ họ”

_ “lại 5 chữ, bà muốn cho người bảo vệ Khang và Liên hả?”

_ “ừ.”

_ “nhưng hồi này Khang nói ko cần mà”

_

_ “thôi được rồi, tôi sẽ cho người âm thầm bảo vệ, ko để 2 người đó biết đâu”

_ “cám ơn”

_ “khách sáo thật đó nha. Mà nè, bà có thể cho tôi biết về bà ko, 2 năm trôi qua rồi, tôi chỉ biết vài điều cơ bản về bà thôi à”

_ “hết rồi”

_ “hết mới lạ, tôi nghĩ bà có cái gì đó che giấu nè, giống như conan ấy, cậu ta là chàng sinichi đẹp trai biến thành 1 cậu nhóc, có thể bà là 1 nàng công chúa đang lưu lạc ngoài dân gian thì sao? Hehe”

_ “nhảm nhĩ”

_ “mọi chuyện đâu ai biết trước được điều gì”

_ “nhảm quá, về”

_ “ê, ko lẽ bà chỉ nhờ tôi nhiều đó rồi ko trả công gì hay sao?” Trang

_ “muốn gì?”

_ “muốn gì cũng được hả?”

_ “ko?”

_ “thôi mà, chịu ý tôi lần này thôi”

_ “chuyện gì?”

_ “tôi hỏi, bà chỉ cần trả lời có hay ko, đúng hay sai thôi, ko được nói dối. với lại, bà phải 1 lần cho tôi thấy gương mặt thật sự của bà, dù biết bà ko có vẻ ngoài như thế này, nhưng lần nào cũng gặp gương mặt, dù ít nhieu cũng có trang điểm xấu xí của bà hết”

_

_ “chuyện bình thường thôi mà, bà để tôi biết chút xíu về bà đi”

_ “ừ”

_ “hehe, ok. Vậy tôi hỏi đây”

“tên của bà?”

_

_ “ê, sao ko trả lời?”

_ “lạc đề”

_ “à quên. Bà có phải tên Ý ko?”

_ “ko.”

_ “bà có anh chị em ko?”

_ “có”

_ “bà...hỏi sao giờ ta, này giờ là đủ hiểu bà ko tầm thường rồi”

_

_ “gia đình bà ở đâu?”

_

” lại lạc đề nữa, quên hoài. Vậy tôi hỏi cái gì đây?” “thôi, mệt quá, ko hỏi nữa... chán rồi...” Thế là Nhím chờ Trang về ngôi biệt thự của cô nàng, cả 2 chia tay nhau tại đây Trang suy nghĩ rất nhiều về ý, thật ra Ý là người thế nào? 2 đứa quen nhau vào 2 năm về trước, lúc đó, Trang đi đánh nhau với người ta vô tình bị bọn chúng đánh rơi xuống nước, lúc đó, Trang có biết bơi đâu, đám người đó bỏ đi, và ông trời đã đưa Nhím đến gặp Trang. Nhím đã cứu Trang lên và đưa Trang về nhà. Và cũng tình cờ, khi bị ướt, Ý đã bị lộ 1 phần nhan sắc của mình.....còn những chuyện sau đó nữa, có thời gian thích hợp tg lại kể tiếp..... Riêng Nhím thì sao, dù phiêu bạc, nhưng gặt hái to lớn nhất của cô nàng là kết được 3 người bạn tốt như Khang, Liên và Trang, Nhím ko thể nào đánh mất đi họ, cũng như Nhím đã đánh mất đi mẹ mình. Nhím mong là mình sẽ ko đem đến tai hoạ cho mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

16h

Tại 1 căn biệt thự

”ngọn gió nào lại thổi mấy anh chị đến đây vậy?” 1 cô gái từ trên lầu bước xuống

”trời ơi, có cần phải nói vậy ko, nhớ em gái nên đến đây vậy mà”

”tín nổi ko trời”

”mà cậu Tam, Tứ đâu?”

”2 ba đi làm chưa về, mà anh chị đến tìm em có việc gì ko?”

”trời, sao cứ nghĩ xấu mấy anh chị ko là sao?”

”hihi. Vú ơi, lấy cho con ba ly nước cam nha”

”em ko đi chơi à?”

”hihi, em đi đâu đây, đi làm về là mệt rồi, chẳng muốn đi đâu hết”

”cậu Tam, Tứ ko hề cảm đoán em đi đâu hết, sướng quá rồi, tụi nghiệp anh đây nè”

”anh hay quá, em cũng đi làm chứ bộ, em mà ăn chơi như mấy anh thế nào cũng bị cảm cung cho mà xem”

”mà Kỳ Kỳ nè...”

”gì vậy chị Ly?”

”ngày mai ở bar M có tổ chức thi nhảy, toàn là những người có máu mặt trong làng dân chơi ko à”

”rồi sao chị?”

”chị muốn đến đó tham dự”

”vậy chị cứ đi, nói em làm gì?”

”vấn đề là chị cùng với 2 thằng cha này bị cấm rồi, mấy phụ huynh ko cho đi nữa, nếu đi là bị cắt tài khoản à”

”vậy chị muốn em giúp gì à?”

”em đi chung với bọn chị đi, chị rủ thêm ông Phi nữa, nói là mình đến đó xả Stress, các bậc phụ huynh sẽ tin em với Phi mà”

”trời, chị Ly, anh Quân với anh Sơn định lôi em vô chuyện này hả?”

”Kỳ Kỳ dễ thương, Kỳ Kỳ tốt bụng mà, giúp anh chị lần này đi. Tụi anh là dân chơi nổi tiếng mà lại ko có mặt trong buổi tiệc ngày mai thì mất mặt lắm”

”sợ mất mặt nên kéo con gái của ta vào chuyện này à” giọng 1 người đàn ông vang lên

_ “chào cậu Tam, cậu Tứ” Ly, Quân và Sơn đồng thanh

_ “mấy đứa đang dụ dỗ con gái cưng của 2 chúng ta à?” Tam

_ “hihi, đâu có cậu. tụi con chỉ nhờ em ấy chút việc thôi mà cậu” Sơn

_ “mấy đứa cũng bớt chơi bời cho ba mẹ mấy đứa đỡ lo” Tứ

_ “ạ, tụi con biết mà cậu, tại tụi con còn đang tuổi chơi mà cậu, ko chơi thì uống lăm” Sơn

_ “ừ, nhưng cũng phải vừa phải thôi, đừng có quá đà” Tứ

_ “ạ” 3 đứa đồng thanh

_ "vậy là 2 cậu cho Kỳ Kỳ đi với tụi con hé" Sơn

-

_ "cũng được, xem như ta cho con bé xả stress vậy" Tam "nhưng nhớ là ko được gây chuyện đó nha"

_ "yeh....cậu Tam muôn năm" 3 chúng nó đồng thanh

_ "đừng có nịnh"

_ "2 ba cho con đi chơi sao ko cho con đi học. hic" Kỳ làm mặt giận

_ "trời. ko ai như em. đi chơi ko muốn mà muốn đi học" sơn

_ "con đã học xong rồi còn gì. ba cũng đáp ứng cho con đăng ký học tại Sun nữa đó chỉ"

_ "toàn hư danh. có tên nhưng con có được học thường xuyên đâu" "2 ba chẳng thương con gì hết"

_ "con gái lớn rồi mà còn nhõng nhẽo à. 2 ba ko thương con thì thương ai" Tứ

_ "thôi. cậu đừng chịu ý con bé nữa, nó làm nũng ai mà chịu nổi" Tam

_ "ba này....." kỳ kỳ làm mặt giận cả 3 người họ và Tam, Tứ đều cười cô bé làm cho nàng ta càng bốc hỏa hơn. (nói đến đây chắc mọi người đã hiểu rồi hế, An Kỳ chính là con nuôi của Tam và Tứ. và tất cả như duyên số cả thôi. kỳ kỳ chỉ là 1 đứa trẻ ko cha, ko mẹ, cô nàng đã gặp 2 ba của mình lúc cận kề cái chết. ở cái tuổi thứ 4, 1 đứa bé bị bỏ vào cái thùng rác lạnh lẽo, chẳng ai quan tâm, và duyên số đã đưa Tam và Tứ đến để cứu và đưa cuộc đời.con bé sang 1 trang mới như ngày hôm nay)

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Thứ 7

Hôm nay là ngày cuối tuần, mọi người sẽ được tan học sớm hơn mọi bữa. ai cũng háo hức cho ngày nghỉ ngày mai cả, tâm trạng của học sinh lẫn giáo viên đều rất thoải mái.

Tan học

_ “ê. Hẹn 5 giờ chiều nha” Sơn nói với Ly và Quân

_ “ông nhớ xin mấy phụ huynh dùm bọn này nha” Ly nói với Phi

_ “ừ” Phi bỏ 2 tay vào túi quần rồi đi trước

_ “ê. Bà điện thoại nhắc Kỳ Kỳ nữa đó” Quân

_ “biết rồi. thôi về đi, tối nay tôi phải chuẩn bị kỹ lưỡng mới được” Ly

_ “ok, bye,...chiều gặp”

Thế là cả 3 cũng chia tay nhau tại đây

_ “ê Ý” Trang từ đằng xa thấy Nhím cùng với Khang và Liên chuẩn bị ra về nên gọi, cả 3 quay mặt lại

_ “chuyện gì?” Nhím

_ “hôm qua bà hứa với tôi cái gì, nhớ ko?” Trang hỏi, Nhím vẫn im lặng nhìn Trang tỏ vẻ ko nhớ

_ “đừng nói quên nha.” Trang có vẻ thất vọng

_

_ “chuyện là.....” Trang nói nhỏ tránh cho Liên và Khang nghe thấy

_ “ừ. Nhớ” giờ Nhím mới nhớ ra

_ “vậy bà thực hiện đi” Trang

_ “khi nào?” Nhím

_ “tối nay. 6h tối tôi đến rước bà nha”

_ “tại sao?” Nhím

_ “thì tại bà hứa rồi, 1 lần thôi cũng được mà” Trang

_ “nhưng....”

_ “thôi, đừng nhưng mà, 1 lần này thôi, ko có gây phiền phức cho bà đâu,...nha.....” Trang tỏ vẻ nài nỉ

Nhím suy nghĩ 1 lát rồi cũng gật đầu đồng ý

_ “ok,hìhi, chiều nay gặp nha”

“tạm biệt 2 người đẹp và anh chàng đẹp trai” Trang vẫy tay rồi bước đi

_ “Trang muốn bạn làm gì vậy?” Khang

_ “ko có gì” Nhím

“về thôi”

Nghe Nhím nói, Khang và Liên cũng chẳng hỏi thêm làm gì nữa, cả 3 cùng nhau đi về

_ “cuối tuần rồi, con thấy sao, con gái?”

_ “ạ. cũng bình thường mà mẹ. tối nay có buổi tiệc tại bar M, con muốn đến đó tham dự”

_ “được thôi. Mẹ sẽ cho vài người theo bảo vệ con”

_ “ạ, tùy mẹ. vậy con lên với ba đây”

_ “ừ. Lên 1 lúc rồi xuống ăn nha con”

_ “ạ”

Tại nhà Kỳ Kỳ

_ “con gái ơi” Tam từ ngoài cửa bước vào phòng Kỳ Kỳ

_ “gì vậy ba. Để con ngủ mà”

_ “trời ơi. Đã 11h trưa rồi, con gái con lừa ngủ tới giờ chưa dậy”

_ “hôm nay ko đi làm, ba để con dưỡng sức. tối nay con phải đi chiến đấu nữa” Kỳ Kỳ vẫn nhắm tịt 2 mắt lại

_ “dậy, ăn trưa, à, ăn sáng nè. Ồm nhôm như cây sào rồi”

_ “tại 2 ba bắt con đi làm đó, phải cho con đi học là con đâu ốm vậy” miệng thì nói nhưng mắt thì vẫn còn chìm trong giấc ngủ

_ “thôi mà con gái, dậy, ba thương nè” Tam kéo chăn của Kỳ Kỳ ra, rồi kéo luôn cả Kỳ Kỳ ngồi dậy, nhưng như con lật đật vừa ngồi dậy, Tam buông tay thì Kỳ lại ngã xuống giường ngủ tiếp

_ “con ko dậy thật à?”

_.....

_ « đừng có hối hận nha »

_.....

_ “con ko dậy là ba ko đăng ký cho con đi học nữa đó nha”

_.....

_”1.....

“2.....

“3.....

_ “à. Con dậy rồi.....ghét ba nhất” Kỳ Kỳ xuống giường lấy hết sức dậm chân xuống nền gỗ về giận dỗi rồi đi thẳng vào nhà vệ sinh, Tam nhìn theo mỉm cười

_ “hihi. Vệ sinh cá nhân rồi xuống ăn nha con gái”

_.....

Tam ra ngoài đóng cửa phòng lại. cả Tam lẫn Tứ rất thương yêu đứa con này. Ko phải Tam và Tứ ko muốn con bé đi học, mà tại vì Tam và Tứ muốn đứa con gái này luôn ở bên cạnh họ, thật sự họ chỉ muốn giữ đứa con này khư khư suốt ngày thôi, mặt khác lại sợ Kỳ Kỳ đi học rồi bị các tiểu thư khác ức hiếp nữa. chuyện học đường rất phức tạp. nhưng làm như Tam và Tứ liệu có đúng chẳng? Vì đứa con nào cũng cần trải qua kinh nghiệm mới thực sự trưởng thành, chẳng có con đường nào toàn màu hồng cả. ba mẹ thì muốn con cái của mình luôn được bình yên và hạnh phúc nên luôn tạo mọi điều kiện tốt nhất cho con, nhưng các bậc phụ huynh có biết ko? Tụi trẻ cũng muốn tự lập, bởi ba mẹ đâu thể nào lo cho chúng nó suốt đời được, những đứa trẻ trong mắt ba mẹ sẽ ngày 1 lớn hơn, biết suy nghĩ và chính chắn hơn nếu như chúng nó có thể vượt qua những cám dỗ cuộc của cuộc sống và vấp ngã của cuộc đời, và chúng sẽ là niềm tự hào của ba mẹ, chắc chắn là vậy. thôi, tụi hơi bị lạc đề rồi, trở lại câu chuyện nào. Sau khi vệ sinh cá nhân xong, kỳ Kỳ xuống nhà và ăn cùng với Tam và Tứ.

Thời khắc quan trọng của ngày hôm nay cũng dần đến

5h chiều, cả bọn, Quân, Sơn, Ly, và Phi đều đang tập hợp tại nhà Kỳ Kỳ, chuẩn bị đến buổi tiệc. hôm nay, các thiếu gia và tiểu thư nhà ta ai cũng xinh đẹp hơn rất nhiều, ko phải với vẻ đẹp như những nàng công chúa thuần thà, là lợt, mà hôm nay, Ly lại mặc 1 chiếc áo pun trắng, khoác thêm chiếc áo da, 1 chiếc dây chuyền dài, khuyên tay hình chữ thập, cộng với chiếc quần bó sát ngang đùi, 1 đôi giày cao gót, tóc được uốn xoắn nhẹ, trang điểm hơi kỹ lưỡng 1 tí nữa, nhìn cô nàng rất cá tính và sành điệu. Riêng Kỳ thì đơn giản hơn, vì thật sự hôm nay Kỳ Kỳ chỉ là muốn giúp mọi người đến đó, chứ cũng chẳng có hứng gì mấy. Tóc được buộc cao 1 bên, áo thun đen, quần bó sát, và 1 đôi giày cao gót, trang điểm nhẹ, vẻ đẹp của Kỳ nhìn nhẹ nhàng và thanh thoát hơn. Mấy chàng trai thì rất lịch lãm, Sơn nguyên bộ ves trắng, trái ngược Sơn, Quân chơi nguyên 1 cây đen. Còn Phi cũng giống Kỳ Kỳ, rất đơn giản là áo pun, quần jean, rất bình thường, chỉ có cái vẻ mặt lạnh lùng là chẳng bình thường thôi à.

Cả 5 người chuẩn bị xong thì lên xe và thẳng tiến đến bar M(tài xế lấy xe chứ họ ko được phép chạy đâu nha)

Và đúng 6h, như lời hứa, Trang cũng đã đến trước cửa nhà trọ của Nhím, đứng ngoài xe đợi cô nàng Nhím mà Trang sốt cả ruột chẳng biết bộ dạng thật sự của Nhím sẽ ra sao,lúc sáng, Trang đến nhắc lại lời hứa hôm qua của Nhím là sẽ cho cô nàng thấy gương mặt thật sự của mình. tò mò quá đi mất. hôm nay nàng Trang nhà ta ăn mặc cũng vô cùng là dễ thương nha, Trang diện 1 bộ đầm giống như 1 cô công chúa thật sự vậy đó, trong sáng, thuần khiết và ngây thơ hết sức.

_ “ê.”Nhím tiến lại gần Trang vỗ vai 1 cái, cô nàng giật mình quay mặt lại

1s...2s...3s..4s....5s.....

_ “ê” Nhím lại vỗ vai Trang thêm cái nữa, lần này cô nàng mới hoàn hồn

_ “chuyện....chuyện....gi?”

_ “giờ sao?” Nhím

_ “sao...sao...là sao?” Trang vẫn nhìn chằm chằm vào Nhím

_ “bị gì vậy?” Nhím

_ “bà đây sao Ý?” Trang vuốt vuốt mặt cô nàng

“mặt ko son, ko phấn, da thật đây mà, trắng hồng, trời ơi. Môi đỏ tự nhiên, tròi, mắt ko cận, lông mi cong vuốt, dài, mắt to, ánh mắt vui tươi. Sao lại hoàn mỹ thế ko biết nữa?”

_ “rảnh rồi” nhím đẩy tay Trang ra

_ “bà để im coi, cười miếng coi” Trang

_ “khùng hả?” Nhím nheo mắt khó chịu

_ “chết tôi rồi, bị bà hóp hồn rồi” Trang

_ “khùng” Nhím cốc đầu cô nàng

_ “đau, làm gì ghê vậy? khen mà cũng ko cho nữa”

_ “xong rồi” Nhím định bước vô nhà trọ nhưng lại bị Trang kéo lại,

“ê, hôm nay đi với tôi đến nơi này nha, hứa rồi mà”

_ “đi đâu?” Nhím

_ “đi rồi sẽ biết”

_ “ko”

_ “đi đi mà, xem như chiều ý tôi lần này đi, xem như trả công tôi cho người bảo vệ Khang với Liên đi, nha”

Nhím có vẻ như do dự, nắm bắt thời cơ, Trang nói tiếp

“bà đi với bộ dạng này ko ai nhận ra đâu, với lại đi 1 lát rồi về, ở chỗ đó tôi chẳng thích tiếp xúc với ai, toàn là giả tạo, bà đi thì có người nói chuyện với tôi rồi, nha...đi nha.....”

Nhím im lặng 1 lúc rồi cũng đồng ý. Nhím cũng chẳng cần thay đồ hay trang điểm gì thêm cả, rất giản đơn, áo pun, quần jean, chỉ mang thêm 1 đôi giày bata nữa thôi. Tóc buộc cao, gương mặt thì khôê chẻ vào đâu, 1 gương mặt vô cùng hoàn mỹ, chỉ thiếu mỗi nụ cười, nếu Nhím cười lên sẽ lộ rõ 2 lúm đồng tiền, và 1 chiếc răng khênh, chắc là thừa hưởng từ Xu đây mà, tg từng nói, càng lớn Nhím càng giống mẹ mình mà, chỉ khác mỗi ánh mắt, ánh mắt của Xu có vẻ trầm buồn, nhưng ánh mắt của Nhím dường như biết cười vậy đó.

Tại bar M

6h30

5 người kia đã đến lâu rồi. Sơn và Quân vừa bước vào thì đã có biết bao là tiểu thư vây quanh hai người họ, Ly cũng vậy, rất được các anh chàng thiếu gia con nhà giàu đến để tiếp chuyện, chỉ có Phi và Kỳ thì cùng nhau tìm 1 cái bàn trong góc khuất để ngồi thôi, nói như vậy ko phải là 2 người họ ko được để ý mà do, ánh mắt lạnh lùng của Phi và vẻ mặt thờ ơ của Kỳ đã khiến cho mấy anh chàng, cô nàng kia ko dám đến gần.

_ “sao đến đây?” xe của Trang dừng trước cổng M

_ “thì buổi tiệc ở đây mà, xuống xe đi, mình vào 1 lát rồi về à”

Nghe Trang nói như vậy, Nhím đành ngậm ngùi bước xuống xe, nếu biết trước là đến mấy nơi xa xỉ như thế này thì Nhím ko bao giờ chấp nhận, nếu cô nàng ko lưu lạc, thì chắc chắn những nơi như thế này sẽ ko hề xa lạ với Nhím, chỉ do cuộc sống hiện tại quá đơn giản và bình yên nên Nhím chẳng có hứng thú gì với những nơi thế này. Trang khoát tay Nhím kéo vào trong, khi Trang bước vào thì có vài tiểu thư và công tử đến để chào hỏi xã giao, Nhím cảm thấy kình tòm khi tất cả đều là giả dối, trên gương mặt của mọi người đều hiện hữu những nụ cười giả tạo, nhưng bên trong thì ganh ghét, nói xấu hay có thể là đang tìm cách hạ nhau. bắt tay, nói chuyện 1 lát, Trang xin phép rồi kéo theo Nhím vào 1 cái bàn trống trong góc khuất, nhưng trùng hợp thay, nó lại gần bàn của Phi và Kỳ đang ngồi nữa chứ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

_ “bà thấy ko quen à” Trang hỏi khi gương mặt Nhím tỏ vẻ hơi khó chịu

_ « ừ »

_ “gần nha, 1 chút rồi mình về”

_ “ừ”

_ “xin chào quý khách đã đến dự buổi tiệc ngày hôm nay” giọng của 1 anh chàng đẹp trai với chức vụ MC vang lên, ko khí bắt đầu im lặng và mọi người hướng về phía sân khấu, hay gọi là 1 cái sân nhảy thì đúng hơn

“hôm nay, tại bar M sẽ diễn ra 1 cuộc thi vũ đạo để lựa chọn được nữ hoàng của đêm nay, xin cho 1 tràng pháo tay” người MC nói với giọng hết sức hưng phấn, mọi người đều cảm thấy hứng thú hơn

“và xin tự giới thiệu với mọi người, MC đêm nay là tôi, Nguyễn Hoàng Phi Nam”

Lần này thì các cô gái hò hét âm ỉ

_ “cuộc thi hôm nay sẽ có mặt của những tiểu thư, những tay chơi nổi tiếng, những người đó chính là.....” MC cố kéo dài

“lát nữa sẽ biết”

“bây giờ buổi tiệc sẽ bắt đầu, những ai muốn thi thì hãy nhanh tay đăng ký với tôi nha” Nam vừa dứt câu, thì tiếng hò hét cộng với âm nhạc bắt đầu vang lên

_ “ê, 2 người ngồi đây ko chán à, lại tìm thú vui đi chứ” Sơn, Quân và Ly bước lại bàn của Phi và Kỳ đang ngồi

_ “mấy anh chị cứ chơi thoải mái, em ko thích bị người khác phiền” Kỳ

_ “ê, đó ko phải là tiểu thư Gia trang sao?” Quân

_ “đâu?” Sơn nhìn xung quanh

_ “con nhỏ đó chứ à?” Sơn

_ “ê, còn cô gái ngồi kế cô ta là ai mà xinh thế nhỉ”

_ “ông bắt đầu thả dê rồi à, người đẹp ngồi đây mà ko ngắm” Ly

_ “ê, mà công nhận nhỏ đó đẹp thiệt” Quân cũng lên tiếng

_ “ai đâu, ai đâu mà dám ở trước mặt tôi khen người khác vậy?” LY

_ “cô gái ngồi cạnh Thái tiểu thư kia” Quân đánh mắt về phía bàn của Nhím

_ “à, ừ. Cũng được,” Ly

_ “mất bà bị gì rồi, đẹp vậy mà, thôi. ở đây, để tôi qua hỏi thăm cái đã, hì” Quân

_ “ê, tôi đi nữa” Sơn cũng đứng dậy bước theo Quân

Phi thì cũng chẳng thèm để ý đến mấy chuyện tán gái của mấy thằng bạn, cứ cầm ly nước lắc qua lắc lại rồi lâu lâu lại uống 1 ngụm như đang uống rượu vậy đó

Tại bàn Trang

_ “xin chào Thái tiểu thư, tôi có thể ngồi được chứ?” Quân lịch sự

_ “chào cậu, tự nhiên” Trang

Quân lịch sự ngồi xuống

_ “tôi ko mời cậu ta”

Trong lúc Quân ngồi thì Sơn cũng định ngồi nhưng ngờ đâu tiểu thư nhà ta lại khó chịu như vậy, Sơn tức lắm, nhưng thôi, phải nhịn, việc lớn chưa thành

mà

_ “à, xin lỗi Thái tiểu thư, tôi có thể ngồi được chứ” Sơn

_.....Trang ko nói gì

_ “im lặng là đồng ý nha” Sơn tự mình ngồi xuống

_ “tiểu thư có định thi ko?” Quân,

_ “à, chắc là ko. Tôi định 1 lát nữa là về”

_ “sao lại về sớm vậy. à. đây là...”(vô đề tài rồi kìa, hihi) Quân khẽ nhìn qua Nhím, từ nãy giờ chàng Sơn nhà ta ko rời đôi mắt khỏi gương mặt của Nhím, NHím biết nhưng cũng chẳng làm gì, cứ ngồi lấy tay lắc lắc ly nước cam.

_ “đây là bạn tôi, tên..... » Trang chợt nhớ lại

« tên Như »

_ “à, vậy ra là bạn à. Xin chào Như, tôi tên là Quân » Quân đưa tay ra có ý bắt tay, nhưng Nhím chẳng hề có vẻ như đáp trả, chỉ vờn vờn

_ « chào »

Thấy thái độ của Nhím, Quân rút tay lại,

_ “có vẻ Như ko thích tiếp xúc với người lạ thì phải?”

_ “hihi, cậu ấy là vậy đấy, ít tiếp xúc với người khác lắm” Trang Sơn vẫn ko nói câu nào, cứ nhìn chăm chăm vào NHím mãi, bây giờ Trang mới phát giác ra ánh mắt của cậu ta

_ “ê. Làm gì nhìn bạn tôi loài vậy? vô duyên” Trang

Sơn chợt giật mình, ko nói nên lời, vì hành động của SOn đúng là hơi bất lịch sự mà

_ “à, xin lỗi bạn nha, chắc tôi làm bạn ngại à. tôi tên Sơn, rất mong được kết bạn” Sơn nói với Nhím, cũng đưa tay ra, nhưng đáp lại vẫn là sự thờ ơ của Nhím

_ “bạn tôi ko làm bạn với những kẻ vô duyên, háo sắc đâu” Trang phán 1 câu xanh rờn, cục tức dâng lên tới cổ họng, nhưng đang trước mặt người đẹp thì phải nhịn, nhịn và nhịn, cổ dâng xuống

_ “tôi đã xin lỗi rồi mà, tại bạn xinh quá, tôi ko thể kiềm chế được thôi, xin lỗi bạn nha » SOn

_ “đã bảo là bạn tôi ko thích mấy con « dê » rồi mà» Trang

_ “vào WC đây” Nhím nói nhỏ với Trang rồi đứng dậy, gạt đầu 1 cái rồi bước đi. Trang hiểu Nhím ko thích hoàn cảnh như thế này nên muốn tránh đây mà. Nhím chỉ vừa bước khỏi thì

ịch...(chưa ngẩng đầu nha), Nhím va phải một người nào đó

_ “xin lỗi” cả 2 cùng đồng thanh

1s...2s...3s...4s.....nhìn nhau, rồi Nhím bỏ đi trước nhưng lại bị 1 bàn tay khác kéo lại

_ “NHím” cái tên đã lâu lắm rồi ko có người gọi lần nào, hôm nay, ký ức ngày xưa chợt ùa về, Nhím vẫn chưa kịp bình tĩnh

_ “ê, cậu làm gì bạn tôi vậy?” Trang thấy tình huống đó liền tiến đến chỗ của Nhím đang đứng

_ “là em phải ko NHím” người con trai vẫn ko chịu buông tay ra

_ “ê, mày là gì vậy Phi?” lần này đến lượt Quân

_ “nếu là em thì hãy nhận đi, sao lại tránh mặt 2 hả NHím”

_ “Phi, mày đang nhắm gì vậy? làm đau tay người ta” Sơn cũng lên tiếng khi thấy tay của chàng Phi đang siết chặt tay của NHím

_ “xin lỗi, nhầm rồi” giờ Nhím mới phát ngôn, vung tay thật mạnh, thoát khỏi bàn tay của Phi Nhím liền đi thật nhanh vào nhà vệ sinh. Phi định chạy theo nhưng bị 2 thằng bạn cản lại

_ “mày khùng hả? định làm gì con người ta vậy?” Quân

_ “là Nhím, em gái tao mà” Phi vẫn cố đi, nhưng ko được

_ “Nhím đã mất tích lâu rồi, nếu thật sự là Nhím thì lúc này đã nhận mày rồi, ko lẽ nào lại làm ngơ như vậy? mà làm sao mày lại nói cô gái đó là em gái mày” Son

_ “đúng, gương mặt đó, rất giống mà.” Phi

_ “mày đừng vì nhớ em gái mà như vậy, người ta nghĩ mày lợi dụng để tán gái đó” Son

_ “buông tao ra, tao muốn vào nhà vệ sinh rửa mặt” Phi muốn mình tỉnh táo trở lại, hôm nay Phi chưa hề uống 1 ngụm rượu nào cả, chẳng lẽ chàng bị ảo giác hay sao. Nhưng gương mặt đó, sao lại giống như vậy.....biết bao suy nghĩ cứ lẩn quẩn trong tâm trí của Phi

Nhím vào nhà vệ sinh liền lấy nước tát vào mặt, mong là những dòng nước mát lạnh sẽ làm Nhím bình tĩnh hơn. _’là anh Phi. Anh ấy vẫn nhớ mình sao? Cảm giác gì thế này. Đau. ...đau lắm.mẹ.con nhớ mẹ.nhớ anh, nhớ mọi người.cứ tưởng thời gian sẽ làm cho mọi chuyện vào quên lãng, ngơ đâu. ...’ Những lúc gặp ở trường, Phi chẳng nhận ra Nhím, lúc đó Nhím cũng chỉ nghĩ là mọi người đang sống tốt và có lẽ đã quên đi Nhím, ngơ đâu, hôm nay lại. NHím thấy cái gì đó cay cay ở khoé mắt, cái gì đó đang rơi, lại là nước mắt ư.Nhím đã cố mạnh mẽ, cố gấn ko khóc, cố gấn thay đổi bản thân, vậy mà hôm nay, ...cô nàng thật yếu đuối,

10 phút sau, Nhím lấy tay gạt đi những giọt nước mắt còn đọng lại, rửa mặt thật sạch, rồi bước ra

_ “Nhím” lại là Phi, cậu ta đã đứng trước cửa phòng nhà vệ sinh để chờ đợi 1 cái gì đó. Nhím nhìn anh trai mình, định bước đi, nhưng lại bị Phi chặn lại

_ “là em mà, sao em lại như vậy? sao lại tránh anh Phi? Sao lại bỏ nhà đi như vậy chứ? Em ko còn thương mẹ, thương ông bà nọ và thương 2 nữa hay sao” về mặt buồn bã của Phi

‘ko...ko...em nhớ, em vẫn theo dõi cuộc sống của mọi người, em yêu gia đình mình, nhưng.....’những suy nghĩ của Nhím bị cô cố nén lại, những cảm xúc dâng trào cũng bị đè xuống

_ “xin lỗi, anh nhầm rồi” Nhím

_ “ko thể, nếu ko phải em, sao em lại khóc, đúng ko. Nhím, em đã khóc”

_ “anh nhầm rồi”

_ “ko thể nào, em rất giống mẹ, ko lẽ em lại quên gương mặt của mẹ rồi sao?”

‘ko...em ko quên. ...làm sao em có thể quên được chứ....chính vì ko muốn nhớ nên em mới giấu đi gương mặt này....”

_ “tránh ra” Nhím

_ “ko. Em đừng như vậy mà Nhím”

_ “ề, cậu vô tới đây luôn hả? đúng là nhóm người y chan, thấy con gái là theo đến cùng à” Trang từ ngoài đi vào

_ “đi thôi Như” Trang nắm lấy tay Nhím kéo đi

_ “Như, em tên Yến, Trương Hoàng Yến”

_ “cậu nhầm rồi đó, bạn tôi tên Như. Thôi mình đi” Trang bước qua mặt Phi, kéo theo Nhím, Phi cũng chẳng thể níu kéo gì hơn nữa, vì sao? Vì bây giờ Phi ko chắc đó có phải là NHím, là em gái Phi ko?

_ “alo...alo....mọi người chú ý.... Cuộc thi của chúng ta sẽ bắt đầu ngay bây giờ” tiếng MC vang lên

_ “về trước nha” Nhím nói với Trang

_ “ngồi đây, 1 chút thôi, tôi lại chào hỏi vài người rồi mình về, 1o phút à” Trang

_ “ừ”

Nhím lại ngồi ở bàn cũ, Trang thì tìm vài người bạn để chào hỏi, đây cũng là dịp giao lưu kết bạn với những thiếu gia và tiểu thư của các đối tác của nhà Trang mà.

Phi bước trở về bàn của mình, nhưng ánh mắt lại đặt ở bàn bên cạnh. Ly đã chuẩn bị cho phần thi của mình, Quân và Son thì cũng theo để cô vũ cô nàng

_ “chào anh” 1 cô gái tiến gần lại Phi

Phi ngán đầu lên “chào”

_ “em ngồi được chứ?”

_ “tự nhiên”

Im lặngPhi lại im lặng, người đẹp đang ngồi cạnh mình nhưng lại chẳng có 1 cảm giác gì cả.

_ “anh ko muốn biết em là ai à?” cô gái đó lên tiến

_ “là ai?” 1 câu hỏi qua loa

_ « em là Trương Huỳnh Mỹ Chi »

_ “ừ” giọng rất thờ ơ của Phi, vì Phi vẫn đang quan sát nhất cử nhất động của người ở bàn bên cạnh

_ “anh ko biết em là ai sao?”

_ « biết »

_ “thế anh ko có gì muốn nói với em sao?”

_ “ko”

_ “anh...” cô gái có vẻ giận

“anh để ý đến cô gái kia à?”

_ “ko”

_ “sao anh nhìn cô ấy hoài vậy?”

_ “ko có gì”

_ “bộ anh làm từ sắt đá hay sao?”

_

_ “nói chuyện với con gái lạnh lùng quá vậy?”

_ “tôi là vậy”

_ “anh.....”

_

_ “nhưng anh rất thú vị, em đi đây” cô gái nói và cười 1 cách rất thích thú rồi bước đi

_ “về thôi” Trang bước lại bàn Nhím

Cả 2 cùng nhau đi

Phi lại tính bước ra cần nhưng

_ “đừng ép buộc người khác. Nếu là Nhím chị ấy sẽ nhận anh. Nếu ko nhận, có thể là có 1 lý do nào đó, anh phải tin tưởng chị ấy” giọng nói của Kỳ Kỳ làm cho Phi thất tỉnh, ngồi xuống và nhìn bóng dáng cô bé khuất khỏi quán bar...

Bây giờ cũng đã 8h30 tối rồi.

Nhím được Trang chở về nhà, nhưng cô nàng đã ko về, đến nơi, chào tạm biệt xong, Trang cũng về, còn NHím lại đi dạo, tâm trạng lúc này ko được thoải mái cho lắm, Nhím phải làm sao? Có nên trở về với mọi người ko?

10h tối

_ “mẹ à. con nhớ em lắm. hồi tối con tưởng là Nhím đó mẹ. con chắc đó là em mà, nhưng sao em nó ko nhận con. Con phải làm sao đây. Mẹ hãy chỉ cách cho con với”

_ “về sớm vậy con gái”

_ “chán lắm mẹ ơi, bình thường à”

_ “thế đi chơi mà ko vui à?”

_ « hihi, ko vui, nhưng thú vị, hôm nay con đã nói chuyện với anh ta »

_ “rồi sao”

_ “thú vị, hihi”

_ “tâm trạng con tốt quá nhỉ”

_ “chắc vậy. thôi. Mẹ ngủ ngon nha...chút...”

_ “hôm nay Ý đi đâu vậy? vui ko?”

_ “đi chơi. Bình thường”

_ “sao nhìn sắc mặt Ý ko khoẻ hả?”

_ “ko có”

_ “có chuyện gì sao?”

_ “ko có”

_ “ko nói Liên biết được à?”

_ “ko có. Ngủ ngon”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Chủ Nhật

Hôm nay là ngày nghỉ nên mọi người chẳng ai đến trường để làm gì cả

_ “Ý nè.”

_ “hả?”

_ “hôm nay sinh nhật Ý mà”

_ “ừ”

_ “hay mình tổ chức buổi tiệc nho nhỏ nha”

_ “thôi, khỏi đi”

_ “sao vậy? “

_ “ko thích”

_ “thôi mà, có gì đâu, giờ mấy giờ rồi, 8h giờ rồi, chắc Khang đi chợ sắp về rồi đó, hôm nay bạn ấy sẽ nấu ăn, mừng sinh nhật của Ý,hihi”

_ “ê, ra phụ tôi xách đồ coi, nặng quá nè” Khang từ ngoài bước vào, 2 tay xách hai túi nilon lớn

_ “ra liền” Liên chạy ra “mua nhiều giữ ta”

_ “mình ăn cả ngày luôn mà” Khang

_ “ko đi làm à?” Nhím

_ “hihi, sinh nhật bạn, bọn này xin nghỉ rồi” Liên

“thôi, ko tổ chức ko được đâu, mua đồ hết rồi, hôm nay Ý cứ ngồi đó, để Liên với Khang làm là được rồi” Khang và Liên lấy hoay lo lật rau, làm thịt, ...Nhím muốn phụ nhưng cả 2 cản lại. hôm nay là sinh nhật Nhím, nhưng đó chỉ là sinh nhật giả mà thôi, vì ngày sinh nhật thật cũng chính là ngày mà Nhím ko muốn nhớ nhất, Nhím cố quên, nhưng sao cứ đến ngày đó Nhím lại cảm thấy rất buồn, rất buồn.

_ “Trang tiểu thư”

_ “cậu tìm tôi có việc gì?”

_ “tôi muốn hỏi người hôm qua.....”

_ “cậu dai thật đấy, đã bảo hôm qua là bạn tôi, cậu nhận nhầm người rồi”

_ “vậy cô ấy ở đâu? Tôi có thể gặp mặt được ko?”

_ “bạn tôi ko còn ở đây nữa”

_ “vậy cô ấy đi đâu”

_ “đi 1 nơi xa lắm, mà thôi, mới sáng đã đến phiên tôi rồi”

_ “cô ấy đi đâu vậy, làm ơn cho tôi biết đi”

_ “tôi ko biết”

_ “cô phải biết chứ”

_ “tại sao tôi phải biết. ko biết là ko biết. nếu ko có gì thì tôi vào nhà đây, đừng phiền tôi”

Đó là cuộc nói chuyện giữa Phi và Trang, Phi đã đến tận nhà Trang để tìm cách hỏi thăm tin tức của Nhím, nhưng tất cả là vô dụng, Phi cảm thấy hối hận vì tại sao đêm hôm qua ko cố gắng giữ Nhím lại, để bây giờ mọi chuyện trở lại con số 0. Phi ra về, cậu ấy đi dọc con đường, hôm nay là chủ nhật, mọi người đều đi tìm cho mình 1 cách giải trí riêng, ai nấy cũng cười cười nói nói bên người thân và gia đình, bây giờ Phi thấy cô đơn quá, nhớ mẹ, nhớ em gái, con đường đông đúc nhưng sao cảm thấy lạc lõng và cô độc quá.

“mẹ. con phải làm sao đây?”

_ “chào mẹ. chút....”

_ “chào con gái cưng, sao ko ngủ thêm chút nữa”

_ “dạ thôi, ngủ nhiều, mập lắm mẹ à”

_ “hi, con gái ta mà sợ mập”

_ « mẹ này »

_ “hôm nay con có định đi chơi ko?”

_ “con chưa có kế hoạch nữa”

_ “ừ, vậy con ăn sáng đi”

_ « dạ, mà ba mẹ ăn chưa ? »

_ “để mẹ đem lên phòng cho ba con”

_ “dạ,”

_ “ê. Hồi tôi chơi vui thiệt đó”

_ “đúng vậy, lâu rồi ko chơi thả ga như đêm qua”

_ “và chúc nữ hoàng cũng thuộc về bốn tiểu thư nữa chứ,hihi” “mà đêm qua ông dẫn em nào vào.....”

_ “suyt..đừng nói lớn, phụ huynh nghe thấy là chết à”

_ “ừ,..ừ...ồ...ay...a....trọc...ra....”(bỏ tay ra được chưa) “phù, ghét thờ muốn chết. ông thì sung sướng rồi nhỉ”

_ “hehe, thiếu gia ta đây phải như thế chứ sao. Mà thằng Quân cũng có hơn gì tôi”

_ “mày im nha, chuyện của ai nấy lo à”

_ “thằng nào cũng như thằng nào thôi,haha”

_ “ê. Mà sao mặt ông còn trầm ngâm vậy?” Ly hỏi Quân

_ “nhớ cô gái hồi tôi, gương mặt thật thanh tú, ko quên được. đúng là giai nhân” Quân

_ “ừ hé, cô bạn đó đúng là mỹ nữ thời @ mà”

_ “2 ông lại muốn thả dê à?” Ly

_ “hôm nay qua rủ thằng Phi đi chơi nha” Sơn

_ “định đi đâu đây?” Ly

_ “mình đi.....” Reng....reng..... Sơn chưa nói hết câu thì tiếng chuông điện thoại của anh chàng đã vang lên

_ “alo “

_.....

_ “ok, tui tao tới liền” Tút..tút....

_ “ai vậy?” Ly

_ “thằng Phi rủ đi nhậu kia” Sơn

_ “trời đất, thằng này nay khủng hả?” Quân

_ “ko biết, chắc nó có chuyện buồn.” Sơn

_ “thôi, vậy đi gặp ông coi có gì ko” Ly

Vậy là câu chuyện kết thúc, 3 người họ thẳng tiến đến nơi hẹn với Phi

10h30

_ “xong rồi.” Khang

_ “nhìn ngon quá nha” Liên

_ “thấy sao?” khang hỏi Nhím

_ “thơm”

_ “ko ngon à?” Khang

_ “chưa ăn mà” Nhím

_ « hihi, thôi chuẩn bị nhập tiệc nào » Khang nói, Liên và Nhím cùng ngồi xuống nền, ở giữa là 1 nồi lẩu đang nghi ngút khói, mùi thơm,rất ấm áp, rất hạnh phúc(chep..chep...tg cũng thích ăn lẩu nữa, híc)

_ “e hem.....” giọng của 1 cô gái vang lên

_ “à, Trang, sao bạn tới đây” Liên ngạc nhiên

_ “ko mời tôi vào à?” Trang

_ « hihi, vào đi » Liên

_ “sao bạn đến đây vậy?” Khang

_ “vì cái này” Trang giờ tay đang cầm 1 cái hộp gì đó

_ “cái gì vậy?” Liên

_ “tặng bà cái này” Trang đưa cho Nhím cái hộp nhỏ hơn “còn đây là bánh kem, sinh nhật thì đâu thể thiếu, hihi”

_ “Trang cũng biết sinh nhật Ý hả?” Liên

_ “hihi. Phải biết chứ, vậy có thể cho tôi nhập tiệc chung ko?” Trang

_ “được..được chứ...rất vui là đằng khác” Liên

_ “bạn ngồi đi” Khang đi lấy thêm 1 cái chén

Trang tháo chiếc hộp bánh kem ra, thấp nén, rồi bắt đầu

Happy birthday to you

Happy birthday to you

Happy birthday

Happy birthday

Happy birthday to you

Tiếng vỗ tay của 3 người vang lên

_ “cầu nguyện rồi thổi nến đi” Trang Nhím cũng làm theo

_ “ye....sinh nhật vui vẻ” cả 3 đồng thanh

_ “nhập tiệc thôi” Khang Cả 4 người bắt đầu vào chén sạch nôi lâu, rồi xoi luôn nửa cái bánh kem, ai cũng no nê

_ “bây giờ mình đi tặng 2 đi” Trang

_ “đi đâu?” Liên

_ “karaoke. Ok” Trang

_ “hihi, chơi luôn. Lâu lâu mới chơi 1 bữa mà » Khang

_ “ừ, vậy mình đi” Liên

_ “thôi. Ko đi đâu” NHím lên tiếng

_ “ề, hôm nay bà ko có quyền từ chối, im lặng mà chấp hành. Bà ko đi, tôi cho người áp giải bà đi.” Trang “rồi, thay đồ đi rồi mình đi” Liên và Nhím đành phải vào thay quần áo, Khang cũng vậy, và Quán karaoke NICE thẳng tiến.

_ “uống gì đây?” Trang hỏi khi cả 4 đã ngồi yên vị trong phòng karaoke

_ “c2 đi,” Liên

_ “nước suối” Nhím

_ “nước suối” Khang

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

_ “cho tôi 1 c2, 2 nước suối và cho thêm 10 lon bia” Trang nói với người phục vụ

_ “ê, sao bạn lại gọi bia vậy?” Liên

_ “hôm nay vui, uống 1 ít ko sao đâu” “thôi, mình hát đi. Để tôi hát trước” Trang nói rồi lấy máy bấm 1 bài hát

Tiếng hát của Trang bắt đầu vang lên Ngày hôm nay ta cùng hợp hoan nơi đây. Mọi người bên nhau ta hát mừng sinh nhật. Một hai ba ta cùng thổi tắt nến, happy birthday, happy birthday to you. On this day, all together will be And we'll all sing for your birthday. One two three we blow all the candles Happy birthday, happy birthday to you. Happy birthday, happy birthday to you. And happy birthday, happy birthday to you

_ “tới ba người đó” Trang Và Liên cũng bắt đầu cất tiếng Đến lượt Khang

Đời người nào ai chẳng mong mỗi khi đau buồn nhiều hay khốn khó, sẽ có lúc khi thấy tâm hồn cần sẽ chia những kỉ niệm cũ. Bạn tôi ơi xin hãy nhớ đến nhau. Tình bạn là khi chúng ta biết quan tâm thật nhiều, ko tính toán. Một ánh mắt lo lắng khi bạn nhìn thấy tôi mất đi niềm tin, tình bạn chúng ta thật quý biết bao nhiêu.

Chorus: Gọi tên tôi nhé bạn thân ơi, có tôi luôn cùng chia sẻ, để rồi ta lại có thêm niềm tin. Gọi tên tôi nhé bạn thân ơi, lúc cô đơn cùng tôi đến, khi vấp ngã sẽ có tôi bên

cạnh. Cuộc đời ko êm đềm trôi mãi, tháng năm bao lần sóng gió, hãy để ta được sẻ chia cùng nhau. Gọi tên tôi khi cần bạn nhé, trái tim tôi chỉ muốn nói ta sẽ giữ mãi mãi cho tình bạn luôn bền lâu.

_ “rồi, bây giờ đến nhân vật chính đi” Trang

_ “ko hát đâu” Nhím

_ “ko được phải hát, phải hát” Khang

_ “đúng rồi, phải hát” liên

_ “ba muốn hát bài gì, tôi chọn cho” Trang Và sau đó, thể theo yêu cầu của mọi người, Nhím bắt buộc phải hát, và 1 bài hát mà Nhím chọn đó là Đây bầu trời rộng lớn ơi, có nghe chẳng tiếng em gọi.

Mẹ giờ này ở chốn nao, con đang mong nhớ về mẹ. Mẹ ở phương trời xa xôi, hay sao sáng

trên bầu trời. Mẹ dịu hiền về với con nhé, con nhớ mẹ. Lời nguyện cầu từ chốn xa, mong ước con yên bình. Mẹ thật hiền tựa nắng mai ấp ôm con tháng ngày. Mẹ giờ này ở chốn rất xa, trong mơ con đã thấy mẹ. Mẹ dịu dàng hát khúc ca, sao con thấy mẹ buồn. Nhìn cánh đồng xa xanh, con nhớ mong về mẹ. Mẹ trở về với con ấm áp bên mái nhà. Và từ bầu trời rất cao, mong ước con yên bình. Mẹ ngồi buồn ở chốn xa nhớ thương con vắng mẹ. Gửi về mẹ nhiều cánh hoa, thấm sương long lanh giữa núi đồi. chợt giật mình tỉnh giấc mơ, sao không thấy mẹ. nghẹn ngào thương mẹ bao la, mong đến bên mẹ hiền. Mẹ ở lại với con nhé, con đến với mẹ. Mẹ nguyện cầu và ước mong, con sống trong yên lành. Mẹ hiền nào biết không con chỉ mong có mẹ. Và từ bầu trời rất cao, mong nhớ con mỗi ngày.

Mẹ đừng buồn nhiều nữa nhé con đang đến, mẹ ơi !

Bài hát kết thúc, mang theo bao nhiêu là cảm xúc, bao nhiêu là suy nghĩ, Nhím đã đem tất cả các tình cảm của mình hoà vào cùng bài hát ấy. Bốp... bốp..bốp...cả 3 người bắt đầu vỗ tay

_ “tuyệt vời. lần đầu nghe bà hát mà hay quá” Trang

_ “trời ơi, bấy lâu nay giấu nghề nha” Liên

_ “trên cả tuyệt vời” Khang

_ “mình cạn ly cái đi, chúc mừng sinh nhật Ý, và chúc mừng lần đầu chúng ta đi chơi cùng nhau” Trang

_ “nhưng tôi ko biết uống” Liên

_ “ko sao. Chỉ 1 ít thôi, nâng ly nào” Trang

Cả 4 người cùng nhau nâng ly, hình như có 1 chút hơi men nên ai cũng cảm thấy hưng phấn hơn, Trang thì cứ lén lút ra kêu phục vụ đem thêm vài lon bia vào nữa, cứ thế mà 10 lon bia đầu uống hoài chẳng hết. Liên đã bắt đầu ngà ngà say, vì cô nàng chưa hề uống lần nào mà. Nhìn lại chỉ có Trang và Nhím là tỉnh nhất, đặc biệt là Nhím, vì sao, ko phải vì uống giới đâu nha, vì cô nàng xấu tính này đã lấy c2 thay vào cho bia đấy bà con à, có ai nhận ra đâu, hi. Khó tâm hết sức

Cạch..... tiếng cửa phòng của họ đột nhiên mở ra, 3 người, Khang, Liên và Trang đang nhảy múa, cũng phải dừng lại xem có chuyện gì

_ “chuyện gì vậy?” đèn trong phòng mờ mờ, ảo ảo, Trang chẳng thấy mặt ai, cứ tưởng phục vụ vào

Tự nhiên người đó tiến thẳng đến ghế, cạnh Nhím và nằm xuống.

_ “ai vậy?” Trang

_ Cả 3 người bước lại thì

_ “đây là Phi lớp mình mà” Liên lên tiếng

_ “cậu ta đi đâu đây vậy?” Khang

_ “thằng cha này muốn gì đây” Trang “dậy, tỉnh lại coi” Trang lay người Phi

_ “hình như bạn ấy xin ha gì đó” Liên

_ “tỉnh dậy coi, ko là đừng trách nha” Trang đe dọa Nhưng đáp lại vẫn là sự im lặng của Phi ịch.....và nguyên 1 con voi mang tên Phi vừa bị tiểu thư Gia Trang cho 1 chương bay thẳng xuống nền nhà

_ “chuyện gì vậy” giọng nói lè nhè trong con say của Phi, Phi cố chống tay đứng dậy, nhưng ko vững liền bị ngã xuống, nhưng may mắn thay, Nhím liền đỡ lấy

_ “Ai đây..” lại là giọng lè nhè của Phi, Phi nhìn Nhím, vô tình hay cố ý, Phi đột nhiên lấy tay tháo cặp kính của Nhím xuống, 2 ánh mắt nhìn nhau,

_ “đẹp lắm.” Phi phán 1 câu rồi lại ngã xuống ghế nệm

_ “tự nhiên từ đâu chui ra cục nợ vậy trời,” Trang

_ “chắc bạn ấy đi với bạn chứ gì, hay mình đi qua mấy phòng bên cạnh thử xem” liên

_ “ok.” Trang

Vậy là cả ba bắt đầu công cuộc tìm người thân cho trẻ lạc, đúng là xui xẻo, đang chơi vui vẻ lại có người phá đám như vậy

_ “sao 2 lại say như vậy? có phải 2 giận em lắm ko? Em cũng nhớ nhà mình lắm, nhớ cả 2 nữa. nhưng.....” Nhím lấy tay vuốt mặt Phi, đã lâu rồi Nhím ko nói nhiều như vậy

“2 lớn hơn nhiều rồi, đẹp trai lắm. nhưng sao em với 2 ko giống nhau nhỉ?hi.”

Nhím vẫn độc thoại 1 mình, tính tình thật sự của Nhím vốn rất hay nói hay cười, thích vui vẻ, nhưng bây giờ Nhím đang cố che giấu đi tất cả, tất cả, Nhím muốn để nó vào trong 1 ngăn của quá khứ, nơi đó mãi mãi sẽ theo Nhím, nhưng Nhím sẽ ko bao giờ 1 chạm lại nó

Trở lại với ba người kia nè, khi đi gõ cửa mấy phòng thì họ cũng đã tìm được người của đứa trẻ thất lạc Phi rồi, nhìn cái mặt của Sơn là Trang ko ưa nổi, lại có men bia hơi say nữa, nhưng thôi kệ, dù sau cũng xem như xong việc, Sơn và Quân phải ra tay nghĩa hiệp kéo thẳng bạn thân chí cốt trở về phòng của mình

14h

Mọi người cũng chơi thoải mái, hôm nay, Trang là người trả tiền cho tất cả vì cô nàng nói đây là buổi tiệc mà cô nàng mừng sinh nhật cho Nhím cũng như kết thân với 2 người bạn mới Vừa ra khỏi cửa của Nice thì

_ , “à. Trang cũng về à” quân

_ « ừ, về thôi. Một rồi. đi trước đây » Trang Cả bọn bước đi, hôm nay ai nấy cũng rất vui vẻ, ra đến ngoài đường rồi mà còn hát nữa chứ

_ “chào tiểu thư Thái Gia Trang” từ đằng sau, 1 giọng nói vang lên, nghe đúng đích danh của mình Trang quay lại, 3 người kia cũng vậy, cảnh tượng ập vào mắt họ là chạm mặt ngay mấy người quen

_ “lại là anh à” Liên

_ “haha, cô còn nhớ tôi sao?”

_ « sao mấy anh lại muốn kiếm chuyện với tui tui hoài vậy ? » Khang

_ « chúng mày muốn chết à » Trang

_ « con này mạnh miệng, trông tui bây đã say cả rồi, haha, lần này đừng hòng thoát khỏi tay bọn tao. Lên... »

_ « thích thì chịu »

Chương 21

đám người đó chỉ khoảng 10 tên thôi, bao nhiêu đây, ngày thường thì chẳng nhằm nhò gì với mấy đứa nhà ta, nhưng hôm nay thì lại khác, tất cả đều có hơi men trong người, sức lực thì biến đi đâu cả, thân thể cứ mềm nhũn, ai ra đòn cũng ko dứt khoát và mạnh mẽ cả. và kết quả là Khang bị đánh ngã lăn ra

_ “bạn vô dụng quá, xem tôi nè” Trang nói rồi nhào tới

Liên thì đỡ Khang đứng dậy. Trang đánh, đánh, cũng còn sức đấy, nhưng chỉ 1 lát sau, bọn chúng cứ né, né, giống như đang chơi trò mèo vờn chuột vậy đó, thấy Trang đã thấm mệt bọn chúng mới bắt đầu ra tay.

Đá.... hên quá, Trang đã né kịp và cũng loạng choạng

_ “Cẩn thận” Liên hét lên khi thấy 1 tên chuẩn bị lấy tay đánh vào gáy của Trang ịch.... “đánh lên bốn tiểu thư hả” Trang vừa xoay người lại cho tên đó 1 phát nằm dài

_ “ê. Là nhóm người hồi nãy kia” Quân

_ “hình như họ bị chặn đánh ha gì đó” Ly

_ “Mình giúp ko?” Quân

_ “kệ đi” Son

_ “đánh nhau há...đánh...đánh....” Phi vẫn còn lè nhè nhưng vẫn cố đi đến nơi của Nhím đểquánh nhau...

_ “mày hả bươi” 1 tên vừa bị Phi đánh ngã, Trang giật mình quay lại thấy Phi. Anh chàng như con sói lao vào cuộc chiến,(chắc đang buồn nên muốn vận động tay chân đây mà)

Thấy bạn mình thích gây chuyện như vậy, Son, Quân và Ly cũng đành vào cuộc để giúp,

Tưởng chừng còn vài ba tên nữa là xong, ngờ đâu, đằng xa lại kéo đến khoảng 10 mấy tên nữa. trời ơi, đâu mà nhiều quá vậy. bây giờ phải làm sao. Tất cả mệt quá rồi. tính đi, tính lại thì cũng tại Trang cả, mọi ngày cho người theo để bảo vệ Liên và Khang, tự dưng hôm nay hứng lên cho nghĩ hết, rồi tự nói mình sẽ bảo vệ được mọi người nữa chứ, giờ thành ra thế này

_ _ “đông giữ vậy mấy đứa” Son

_ “tía má ui, tại mày nhiều chuyện nè. tao hết sức rồi đó” Quân

_ “chơi kiểu này ko vui đâu nha” Ly

_ “mấy tên khốn này” Trang

_ “làm sao bây giờ” Liên lo lắng

_ “chơi luôn chứ sao?” Khang cũng sung sức, ngày thường thì nhát nhút, ủa lộn nhút nhát, bây giờ có men vào anh hùng thấy ghê luôn.

_ “tụi bây chết chắc...haha...đánh cho bọn chúng bò cũng ko nổi cho tao” người con trai ra lệnh.

Hiệp 2 lại bắt đầu, đừng ai đánh nấy chỉ mong là đừng đánh lộn bò nhà thôi. Phi thì rất là mệt rồi, dường như chẳng còn sức nữa

Bụp,,.....1 cú đập vào mặt Phi, anh chàng ngã xuống, nhưng lại cố đứng lên, lấy tay quẹt vệt máu ở khoé miệng

_ “ông có sao ko?” Ly

Như người trong mộng vừa tỉnh, 1 cú đánh mà là cho Phi nhìn rõ mọi thứ hơn, từ nãy giờ Phi chỉ muốn trút giận nên mới nhào vô, bây giờ nhìn kỹ lại mới biết mình đã rơi vào cuộc chiến thật sự rồi

_ “ê. Cẩn thận. chúng có dao đó” Quân

_ “bọn thôi tha, tụi bây chết đi” Son, cùng lúc đó ịch...1 tên vừa ngã và...bụp,...bụp...bụp...Son đánh tới tấp vào mặt tên đó đứng dậy phủi tay “đừng chơi xấu với anh mày nhá”

_ “cẩn thận” Lân này lại là 1 người khác lên tiếng

_ “cảm ơn” Tiếng lẽ nhe của Phi nói với Nhím khi cô nàng vừa đánh ngã 1 tên định đánh lên Phi

Đánh 1 lúc nữa, cả đám đã thương tích đầy mình, đám ở đây là mấy người của mình đó.huhu. chỉ có Liên và Nhím là chưa bị sao, vì mọi người phải bảo vệ 2 người ko biết võ này mà. Hey. Khổ. Giờ sao đây. Nhóm người kia cũng chẳng hơn gì họ, nhưng chúng còn được lực lượng đông, thôi, đành ra tay vậy

_ “cẩn thận”

ịch

1 tên định đâm lên Trang vừa bị đá ngã bởi cú đá dứt khoát của nàng Nhím

Bịch

ịch

ịch

bịch

.và cuối cùng cả đám bọn người xấu nằm lăn lóc như mấy con cóc, cả nhóm đều hầy hùng trước sức mạnh của Nhím, tính ra thì Nhím cũng như mọi người thôi. Biết võ đấy, nhưng ít sử dụng, tại hôm nay gặp trường hợp đặc biệt thôi. Chứ ngày thường cả đám này chỉ để cho Trang và Khang là đủ rồi.

Chú ý..chú.ý...tất cả các ánh mắt như phát ra âm thanh thông báo, chú ý đến mục tiêu chung đó chính là Nhím

_ “gì vậy?” Nhím

_ "bà biết võ?" Trang

_ “đừng nói nữa” Nhím

_ “bạn....” Khang cũng muốn hỏi, nhưng lại thôi

_ “về thôi” Nhím đỡ lấy Trang, Liên thì đỡ lấy Khang

_ “cám ơn” Nhím buông 1 câu với nhóm người của Phi rồi bước đi

Đi khoảng 10 bước thì

A.....

.

.

“Phi.....”

Cả nhóm của Nhím quay lại, đập vào mắt họ trước tiên là vết màu đỏ, cái gì vậy, mọi người đứng hình, đó là máu mà. Phải là máu, nhưng của ai? Tại sao lại có? Rồi người đang nằm ở dưới đất là ai? Phi mà. Sắp xếp những thứ hỗn độn lại, cho ra 1 kết quả. Phi vừa bị đâm,và vết máu ấy, con người ấy đã bất tỉnh

Nhím thả tay Trang ra, chạy lại

_ “Phi..Phi...mày sao rồi...tỉnh lại coi” Quân

_ “đáng chết,...đáng chết....” Son đâm túi tui vào cái tên vừa đâm lên Phi lúc nãy, nhân cơ hội thờ ơ của mọi người ko để ý mà hắn ta dùng con dao đâm trúng vào ngực Phi

_ “mau gọi xe cấp cứu” Ly

Nhím thì chạy lại, đỡ lấy đầu anh mình, chuyện gì thế này, anh trai mình đang nằm đó, gương mặt nhợt nhạt, tái xanh, máu ra nhiều quá, rất nhiều

Ồ...ý....e.....

Chiếc xe cứu thương đến, Phi được đưa vào bệnh viện, Nhím và 1 số người khác cũng bắt taxi chạy theo sau. Bởi vì bây giờ Nhím ko là gì của Phi cả thì làm sao có thể đi chung xe được chứ.

Bệnh viện T thẳng tiến, mọi người gọi trước cho My, My hiện tại là viện trưởng ở đây, nhưng cô nàng vừa đi công tác, vì vậy việc phẫu thuật sẽ giao lại cho 1 bác sỹ khác. Phòng cấp cứu đóng lại. Nhóm của Nhím cũng vừa vào tới

_ “ông đừng có chuyện gì đó” Ly lo lắng

_ “có nên báo cho ông bà nội ko?” Son

_ “Ko.” Cả 3, Quân, Ly và Nhím đồng thanh. Quân và Ly lên tiếng là đúng, còn Nhím, tại sao tại cũng nói nữa. mọi người nhìn Nhím, cô nàng biết nên “đừng để họ lo” như vậy cũng đủ để che lấp bí mật bên trong rồi...

15 phút sau

Tin...

Cửa phòng cấp cứu mở, cô y bước vội ra ngoài, mọi người lo lắng đứng dậy “bệnh nhân sao rồi bác sỹ?” Ly

_ “mọi người đừng phiền. cậu ấy mất máu quá nhiều, mọi người ai là người nhà bệnh nhân hãy đi xét nghiệm xem cùng với bệnh nhân ko?” Cô y tá, mọi người lo lắng và hoảng sợ hơn

_ “Tôi nhóm máu A” Nhím phát ngôn

_ “cậu ta cũng vậy, mời em đi theo chị” cô y tá đi trước Nhím vội bước theo sau ‘sao Ý lại biết cậu ta nhóm máu gì? Chị y tá chưa nói mà?’ suy nghĩ của..... Nhím được chị y tá cho đi xét nghiệm rồi bắt đầu lấy máu ngay lập tức, mọi công việc đều được làm 1 cách nhanh chóng.

2 tiếng sau.

Tin

Bây giờ vị bác sỹ bước ra, trên gương mặt vẫn còn lưu lại vẻ mệt mỏi nhưng vẫn ko giấu được sự vui mừng

_ “cậu ấy đã qua cơn nguy kịch, mấy đứa đợi khoảng 1 tiếng nữa là cậu ấy được đưa ra phòng bệnh thường” bác sỹ

_ “ạ.cám ơn bác sỹ nhiều” Ly

_ “đó là nhiệm vụ của tôi mà”

Vị bác sỹ bước đi, ai cũng thở phào nhẹ nhõm, đặc biệt là Nhím, vì sao? Trong lúc lấy máu để truyền cho Phi mà Nhím luôn sợ. Sợ những gì trong quá khứ sẽ lặp lại. chẳng lẽ Nhím thật sự là khắc tinh của gia đình sao? Phi chỉ mới chỉ gặp lại Nhím 1 lần, rồi hôm nay cũng có liên quan đến Nhím, thật sự Nhím ko tin, ko muốn tin mình lại đem xui xẻo đến cho người thân, nhưng mọi chuyện lại quá trùng hợp, Nhím phải làm sao đây?.....

_ “mình về thôi” Nhím đã an tâm rồi. cô nàng muốn về, cả 4 người cùng nhau quay lưng đi

_ “cám ơn bạn” Ly lên tiếng

_ “ừ” chỉ vồn vện bao nhiêu đó mà thôi. Trang gọi tài xế đến chở 3 đứa chúng nó về nhà trọ rồi cô nàng mới về nhà

_ “tắm đi” Nhím nói với Khang “bôi thuốc” Sợ Khang và Liên ko hiểu mình muốn gì nên cô nàng phải bổ sung thêm(hihi, nói đại 1 câu cho rồi, vậy mà cũng tiết kiệm lời nữa)

Khang nghe lời Nhím quay về phòng, tắm rửa sạch sẽ, Liên cũng vậy, cô nàng cũng đã mệt lắm rồi, vừa tắm xong là nàng ta nằm cái ịch xuống giường và ồ.ồ.ồ...ngủ mất tiu. Khang quay trở lại phòng Nhím với thân thể sạch sẽ, chỉ có điều vết thương vẫn còn lưu trên gương mặt điển trai kia

“qua phòng Khang” Nhím đi trước, Khang leo đèo theo sau, vì Nhím sợ làm cho Liên thức giấc á mà

_ “nhẹ nhẹ thôi nha” Khang

_ “hôi quá”Nhím

_ “hôi cái gì, tôi vừa mới tắm mà” Khang hít,..hít..xem có mùi trên cơ thể mình ko

_ “hôi bia” (À, thì ra là vậy. biết mà, uống cũng nhiều mà, sao tránh khỏi còn mùi cơ chứ, khi nói chuyện là mùi bia nó sẽ phả ra cho mà xem. ...hihi.)

_ “hihi, tại hôm nay vui mà....” Khang

_.....

_ “a...đau...nhẹ nhẹ thôi” Khang

_.....

_ “mà Ý nè”

_ “hả?”

_ “à. Ý...”

_ “gì?”

_.....Khang ngập ngừng

_ “chuyện gì?”

_ “ko có gì,hihi”

_ “say rồi à?”

_ “đâu có, Khang mà say gì. Uống nữa còn được đó” (cái này say chắc luôn, nói nhiều và ko tự nhận mình say nè)

_ “ừ”

_ “mà Ý nè”

_ “gì?”

_ “Ý”

_ “cái gì” Nhím tỏ vẻ ko có kiên nhẫn

_ “Ý quen cậu ta à?”

_ « ai ? »

_ “Phi. Trương Hoàng Phi”

_ “ko. Sao hỏi”

_ “vậy sao Ý biết cậu ta nhóm máu A. ko quen thì.....” Khang có vẻ hơi buồn

“rồi lúc Ý ôm lấy cậu ta vào lòng khi thấy cậu ấy bị thương nữa, ánh mắt của Ý,buồn, đau lòng...”

_.....

_ “Ý có gì dấu mọi người à?”

_.....

_ “hay Ý thích cậu ta, hi, cũng đúng mà, cậu ta đẹp trai, con nhà giàu, có tài, ai mà chẳng thích” Khang cười gương rồi ngược mặt lên bầu

trời thông qua cửa sổ,hôm nay trời nhiều sao thật đấy

Nhím nhìn Khang, nói chẳng nên lời, biết nói gì đây? Nói Phi là anh trai của Nhím à?

_ “đúng. Có tiền thì có quyền mà, phải ko. Mà lại công thêm đẹp trai nữa thì ai mà bằng. Như Khang nè. ừ. Thì mọi người cũng cho là có duyên đấy, nhưng rồi sao? Vẫn là 1 thằng mỗ côi, chẳng có gì, làm thêm từng ngày để kiếm sống, hi, đúng là.....” Khang lại cười, 1 nụ cười chua xót(hihi, ko say mới lạ đó, nói nhảm kinh khủng luôn kìa”

Nhím vẫn chẳng nói gì, vẫn lắng nghe, vẫn muốn nghe tâm sự từ Khang, vì thường ngày anh chàng luôn giữ 1 cười trên môi mình, ngày hôm nay thì khác, những suy nghĩ đã được hé lộ

_ “Ý...” đột nhiên Khang nhìn Nhím

_ “hả?” Nhím có vẻ e dè hơn

_ “Khang.”

_Nhím vẫn nhìn vào mắt Khang, chờ đợi 1 cái gì đó

_ “Khang thích Ý, thích từ lâu lắm rồi, Khang muốn đem lại hạnh phúc cho Ý, nhưng.”Khang ngập ngừng 1 lúc

_ “nhưng nếu Ý đã có người khác thìthì Khang sẽ ko miễn cưỡng, hôm nay, Khang muốn.” Lại ngập ngừng

_ “?????????”

_ “khang muốn.” về mặt hơi ửng hồng và rồi.

(a..a....cái gì kia, tg vừa thấy cái gì...híc..híc....tg ko nhìn lên đâu nha.... Nhìn công khai ko à.hihi)

Trở lại với hoàn cảnh nào, chuyện gì vừa xảy ra, Khang định nói gì, sao lại ko nói....mà lại dùng hạnh động luôn rồi kia.

(chep...chep....tg biết diễn tả sao đây? Tự nhiên môi kè môi mất rồi.....ngạc nhiên, xen lẫn với bối rối cộng thêm 1 chút e thẹn, mắc cỡ, Nhím mất hết vài giây để nhận ra đang có chuyện gì, khi biết được mình vừa bị người khác “cướp” đi cái first kiss của mình, cô nàng cố đẩy ra...nhưng..... huhu..hông được.....đành chấp nhận vậy...thôi thì sẵn tiện hôm nay, đáp trả luôn cho rồi......hihi) thế là Khang được đáp trả, nụ hôn đầu của cả 2 được kéo dài trong.....(mọi người tự cho đi)

Khang thả Nhím ra, cô nàng liền quay mặt đi chỗ khác,

‘ngại ngừng quá, xấu hổ quá. Chuyện gì vậy chứ? Mình đang làm gì vậy?’ đấu tranh tư tưởng của Nhím

Khang thì cũng có thua gì Nhím đâu, đỏ mặt hết rồi kia, thường ngày có đánh chết cũng ko dám nói ra, hôm nay còn dùng hạnh động cơ chứ (mọi người học hỏi đi nha, hehe). Khang nghĩ Nhím sẽ mắng hay có thể cho mình 1 cái tát cơ chứ, nhưng ngoài dự đoán cả rồi, đang cười mỉm thì

Chát.....

ęc....tiêu rồi, 1 cái tát thẳng vào mặt Khang, Nhím bước thẳng về phòng mình, đóng cửa lại và chạy thẳng vào nhà tắm. Khang thì như 1 người từ trên mây bị rơi xuống cái hố sâu, bây giờ bao trùm Khang chỉ là sự lo lắng, sợ hãi, lo lắng Nhím giận mình, Sợ Nhím nghĩ mình là 1 tên sở Khanh, lợi dụng, háo sắc

_ “á.....” Kahng vò đầu bứt tóc

Còn Nhím nhà ta thì đang làm gì...nhìn kia nhìn kia....nhìn mặt mình trong gương kia, đỏ cả lên rồi....sờ thử xem.... Tim đập mạnh quá vậy?....cảm giác gì thế này....vui hả....lo lắng....hay là hạnh phúc.....tay kia..tay kia...đang chạm vào môi nữa kia.....còn miệng nữa kia, đang cười hay sao đó.....những hạnh động e thẹn cô 1 cô gái...vừa bị thần tình yêu bắn trúng mũi tên rồi.

Nhím đã biết yêu rồi sao? Thật ko? Bao lâu nay Nhím ko cảm nhận được ta. Hay do Nhím cố che dấu đi cảm xúc thật của mình, có lúc Khang được nhiều cô bạn xoay quanh trò chuyện, Nhím ko nói gì, nhưng có cái gì đó hơi ghét ghét Khang, lúc Trang nói Khang và Liên và 1 đôi, Nhím lại thấy hơi buồn buồn, có phải đây là dấu hiệu của tình yêu ko ta?(hihi, tg hông biết nữa, chưa biết yêu mù,,hehe)

Tít..tít.....tiếng tin nhắn vang lên

_ “Khang xin lỗi Ý nhiều nha (mặt buồn)”

_

_ “đừng giận Khang mà. Tại Khang ko kiềm chế được. xin lỗi Ý mà (mặt khóc)”

_

_ “làm ơn trả lời Khang đi(mặt khóc)”

_

_ “thật sự Khang thích Ý thật lòng, tại Khang ko dám nói.....(mặt buồn)”

_

_ “huhu, trả lời Khang đi mà, giận thì nói giận chứ đừng im lặng vậy mà.(mặt khóc) (mặt khóc) (mặt khóc)”

_

_ “khang biết lỗi rồi mà. xin lỗi. .xin lỗi. .xin lỗi” ẹc...tội nghiệp thằng bé, từ nãy giờ Nhím có ra khỏi nhà tắm đâu mà đọc được. tí tí.

mừng quá.mừng quá, cuối cùng cũng có 1 tin trả lời rồi “ngủ ngon”

Trời vốn vẹn chỉ bao nhiêu thôi, nên vui hay buồn đây?, ý nghĩ của nó là sao? Nhím còn giận Khang ko, anh chàng phải thức suốt đêm nay mà suy nghĩ rồi.....

Mình nói về cảnh của Phi đi nha, ba người bọn họ chưa dám báo về cho ông bà nội của Phi, Ly liền gọi cho Kỳ Kỳ biết và kêu cô nàng gọi cho ông Bà nội, nói là đêm nay Phi sẽ ở lại chơi với mọi người. Kỳ Kỳ cũng làm theo và tức tốc đến bệnh viện để xem tình hình ra sao rồi

_ “tất cả đều vô dụng. ta ko kêu các người giết hấn ta mà”

_ “xin lỗi tiểu thư”

_ “ko có lần sau. Đây là tiền than thuốc cho các anh em đi”

_ “cám ơn tiểu thư”

_ “ko có lệnh của tôi, ko được hành động. thế nào nhóm người đó cũng tìm các người để trả thù cho mà xem. Dám động vào cậu ta”

_ “ạ, rõ”

_ “tốt. mọi người về đi”

_ “ba nè. sao ba ko nói chuyện với con”

_

_ “ba cứ suốt ngày ở bên chiếc máy tính là sao?”

_

_ “ba. Ba có nghe con nói ko?”

_

_ “ba.....” Cạch.....

_ “thôi. Đến giờ ba con uống thuốc rồi, con xuống đi”

_ “ạ”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Thứ 2

Thứ 2 là ngày đầu tuần, là lá la.....

Hôm nay, là khởi động 1 tuần mới và cũng là ngày.....

Các bạn có nhớ tuần này sẽ có sự kiện gì ko. từ hôm nay sẽ chính thức cuộc thi đua bắt đầu, ở trường ai nấy đều trở thành những cô cậu học sinh ngoan, trò giỏi đây nè, đồng phục chỉnh tề, đầu tóc gọn gàng, vệ sinh từng phòng học thì sạch sẽ hết sức luôn, bởi chẳng có lớp nào muốn chịu hình phạt đáng ghét đó mà.

Lớp 12a1, tại đây đã vắng bóng 1 anh chàng đẹp trai rồi, mấy bạn nhớ ai chứ. Phi nhà ta đó, bị thương hôm qua mà, sáng dậy ê ẩm cả người nhưng cũng chẳng nhớ là mình đã làm anh hùng như thế nào đâu

< 6h

Tại phòng bệnh của Phi

_ “ơ...” tiếng rên khê của anh chàng, tay thì đưa lên trán, xoa xoa 2 thái dương

_ “anh tỉnh rồi à?” Kỳ Kỳ đã suốt đêm qua ở lại đây mà, vì Kỳ thấy 3 người kia đều có men say, đồng thời 3 người kia mà ko về nhà thì ko xong với các bậc phụ huynh của mình đâu.

_ “đau đầu quá.” Phi khê nói

_ “bị đâm ngay ngực mà đau đầu hả? anh uống nước nè” Kỳ

Bây giờ Phi mới phát giác ra là thật sự ko chỉ ở vùng đầu mà tất cả, thân thể như là 1 trái chuối ép, nhẹ lép vậy đó, chẳng có sức lực.

_ “anh bị sao vậy? anh đang ở đâu” Phi cố mở mắt và nhớ lại nhưng tất cả đều vô dụng

_ “nghe đâu hôm qua mấy anh chị làm “super men” ha gì đó”

_ “hả?” Phi tỏ vẻ ngơ ngác

_ “mệt, nói chung là hôm qua anh chị đi quánh nhau với người ta, rồi anh bị đâm thế là vào đây nằm, xong” Kỳ

_ “vậy hả? sao anh ko có ấn tượng gì ta” Mặt Phi vẫn ngây thơ ‘vô số tội’ luôn.

_ “ừ, em nói dối với ông bà là anh đến nhà em đó”

_ “Kỳ, cảm ơn em. Mà tại sao anh lại đánh nhau?” Phi

_ “em cũng biết gì đâu, chỉ nghe thoáng qua là do anh nhiều chuyện, xen vào chuyện người khác ha gì đó,” Kỳ

_ “trời...” Phi cũng ngạc nhiên, từ đó giờ Phi chưa hề như vậy mà

_ “mọi chi tiết anh đợi đến trưa rồi hỏi mấy người kia nha, bây giờ anh nằm đây, em đi kiếm cháo cho anh. Ok”

_ “ừ. Em đi đi”

_ “nằm đó nha. Đừng động mạnh đó” Kỳ Kỳ căn dặn.

Phi vẫn xoa 2 vầng thái dương của mình, chẳng nhớ gì cả, thôi, anh chàng đành ngủ tiếp vậy. và chúng ta kết thúc tại đây nha, trở về thực tại nào>>>

Lớp 12a1

Liên, Khang và Nhím đều đã ngồi vào vị trí của mình cả rồi, nhưng có 1 sự khác lạ ko hề nhẹ chính là thái độ của Khang và Nhím, hihi. Liên vẫn còn hơi mệt vì ngày hôm qua nên khi vào đến lớp thì đã gục xuống bàn để ờ ờ o...ngủ tiếp rồi. Khang và Nhím thì, thì sao đây ta, mỗi người 1 nơi hả? ko ngồi cùng bàn mà, nhưng sao lại thấy xa cách quá vậy? mọi ngày Khang cứ lú lo suốt, thế mà hôm nay lại im lặng mới ghê chứ. Nhím thì vẫn vậy, vẻ mặt lạnh lùng và thờ ơ ấy vẫn luôn tồn tại trên gương mặt kia. Khang đôi lúc nhìn lên qua Nhím, nhưng khi bị cô nàng phát hiện thì liền quay đi chỗ khác, giống như 1 tên trộm, lén la lén lút vậy đó à. Chẳng biết Nhím đang nghĩ gì về mình, hành động lúc tối nữa chứ

“A.....” tự nhiên Khang lại vỗ tay xuống bàn, đồng thời là đứng dậy và cộng thêm hét lên,.. mọi ánh mắt lại đổ dồn vào cậu ta, tội nghiệp, gương mặt ngưng chừa kia

_ “xin.xin,...lỗi.....ko có gì, mọi người cứ tiếp tục đi” Khang ngồi xuống, vuốt tim. Nhím thì lại nhìn Khang chằm chằm, chẳng biết cô nàng nghĩ gì nữa

_ “đừng nhìn Khang nữa” Khang cảm thấy gương mặt, a.a.....Nhím cũng vậy kìa, liền quay mặt đi chỗ khác, xấu hổ quá, ai đòi con gái lại đi nhìn con trai như vậy, đỏ mặt lên luôn rồi kìa.....

/

3 người kia bắt đầu bước vào lớp, chính là Ly, Quân và Sơn đây.

Nhím thấy, muốn lại hỏi thăm tình hình sức khỏe của anh trai lắm, nhưng có nên ko? Như vậy mọi người có nghi ngờ gì ko? Hay là?, nhưng may mắn quá, dường như được gỡ rối rồi

_ “cậu ấy khỏe chứ?” Khang quay xuống hỏi Ly

_ “ừ, khỏe. Tỉnh lại rồi. cảm ơn bạn” Ly từ tốn

_ “hihi, tại này phải cảm ơn mấy bạn đó chứ, mọi chuyện đều có liên quan đến bọn này mà” Khang

_ “hihi, ko sao đâu, tại ông Phi thích nhiều chuyện chứ đâu phải tại mấy bạn” Ly

_ “ề, tại họ chứ còn ai. ở đó mà nói chuyện khách sáo” Son chen vào

_ “ông vô duyên quá, im lặng cho người ta nói chuyện coi” Ly liếc xéo

_ “ơ. Cái bà này. Thái độ gì đây?” Son tức giận đứng dậy

_ “ông mới thấy độ gì đó?” Ly cũng ko kém

_ “thôi...thôi...cho tôi xin. 2 người bị gì vậy? đừng có cãi nhau cho tôi nhờ” Quân can thiệp

_ “mày ko thấy bà bệnh người ngoài hả?” Son

_ “ông nói gì, tôi nói ko đúng hả?” Ly

_ “đúng cái con khi khô”

_ “ý ông là sao, giờ muốn gì?”

_ “bà đừng nghĩ tôi nể bà nha”

_ “ông định làm gì tôi?” Ly ngheh mặt thách thức

Son tức lắm

_ “thôi. 2 người điên đủ chưa?” Quân hét lên, trời...mọi người đang nhìn kia, ngại quá đi mất. cả 3 đành im lặng ngồi xuống, nhưng ánh mắt của Son và Ly thì vẫn còn đang chiến đấu hết sức tàn khốc....xẹt...xẹt.....

Khang cũng đành phải quay lên thôi, chứ biết làm gì hơn giờ

Mọi người đang nhao nhao, đùa giỡn thì

“e....hem.....” tiếng của ai kia

“im lặng nào....”

_.....vô dụng với lớp

_ “ngheim tức nào....”

_.....vẫn vô dụng

_ “BÓP>>>>BÓP.....” tiếng cây thước chạm xuống mặt bàn nghe mà lạnh cả sống lưng, nhưng như thể dường như mới có thể ảnh hưởng đến cái lớp này được....

ịch...ịch....ai về chỗ nấy ngay lập tức....

_ “cái lớp gì mà.....lần nào tôi vô là cũng nói.....mấy em ko thấy mệt hả/.....” lại là bài ca than vãn của bà cô chủ nhiệm

“thôi, ko nói nữa. vô vấn đề chính đây. Hôm nay, có học sinh mới chuyển vào lớp ta. Mấy em nhớ hoà đồng đó”

Cô giáo vừa dứt câu

“DẠ....” đồng thanh

Và từ ngoài 1 cô gái bước vào.

“mình tên là LÝ Thanh.....từ trường Ánh Sáng chuyển đến » kèm theo là 1 nụ cười vô cùng quyến rũ, vậy là lại thêm 1 hotgirl nữa rồi, hay là sẽ thêm 1 mối nguy hại đây?

Nghe cái tên Lý Thanh quen quen, Liên liền búng tỉnh ngược mặt lên nhìn thì, ôi. Nhận ra người quen rồi, ko biết nên nói là bạn mới hay là thù cũ đây nữa, cả Nhím và Khang đều cảm thấy có cái gì đó ko ổn ở đây.

_ “em tự làm quen và tìm chỗ đi nha, cô đi trước” cô giáo bước đi

Lý Thanh nhìn đảo mắt xung quanh,

Xẹt....ịch....ánh mắt xác định mục tiêu rồi, nhìn trúng Khang rồi chuyển qua Liên, 1 nụ cười nửa miệng đầy thách thức được dành cho cả 2. Cô ta đi

thăng xuống bàn,...bàn ai đây ta.....bàn Sơn kia

“mình có thể ngồi cùng với bạn chứ?” Thanh kèm theo 1 nụ cười chết người....(ý ý, bàn này có người rồi mà.....đừng mê gái bỏ bạn nha)

__ “được chứ. Bạn ngồi đi” thường thì nói là phải đi đôi với hành đứng ko các bạn, và hành động ở đây chính là ném cái cặp của Quân và đẩy anh chàng tránh ra chỗ khác với ánh mắt biết nói ‘mày đi ra, chỗ tao cura gái’

Trời. nhìn thăng bạn thân chí cốt của mình lại đối xử với mình như vậy, tức lắm chứ, nhưng làm sao đây, hồng lẽ lại giành bàn với con gái, mắt mặt lắm, cố gấn nén cục tức xuống, Quân bước qua bàn của Ly ngồi, vì hôm nay ko có Phi mà. Nhìn cái vẻ mặt háo sắc của Sơn nhìn Thanh là Quân ko chịu nổi rồi, biết là cô ta đẹp, mà có cần phải làm quá vậy ko? Chẳng xem bạn bè ra gì hết à, tức lắm,...tức lắm....nhưng thôi kệ....vào học mất rồi, tức làm gì nữa, để ra chơi rồi tức tiếp.

Và giờ ra chơi cuối cùng cũng đến, đàn ông vỗ tổ bắt đầu đi tìm mặt, căn tin là nơi “hội ngộ danh bà 8” đây mà

__ “tiểu thư nhà Lý thị lại đến đây học đó bây” b1

__ “học lớp nào?” b2

__ “12a1 chứ lớp nào. Mà năm nay trường mình toàn là người nổi tiếng ko ta” b1

__ “thôi đi mấy ông ơi. Nhiều chuyện quá, con nhỏ đó cỡ nào mà giữ vậy?” 1 cô gái cắt ngang

__ “cỡ đó đó...” b1 chỉ tay, à. thì ra là Lý Thanh cũng đã xuống đến căn tin và đang ngồi ở cái bàn trống cùng với Sơn rồi

__ “ê, con nhỏ đó với anh Sơn sao thân quá vậy?”

__ “ai biết, có chút nhan sắc thì đình quyền rũ con trai chứ gì?”

__ “đúng là nhìn cái mặt khó ưa”

Bala...bala.....nói chung là có rất nhiều lời bàn tán xôn xao

__ “hi...” Trang từ xa đi lại bàn của Nhím

__ “hi. Bạn ngồi đi” Khang kéo 1 cái ghế cho Trang

__ ”cảm ơn Khang đẹp trai.hihi” Trang thì tâm trạng đang rất vui, nhưng nhìn lại về mặt của 3 người thì, ôi thôi, chán quá

__ “ủa. bộ có chuyện gì hả?” Trang Khang ko trả lời, đánh mắt về phía bàn của Sơn, Trang nhìn theo thì, hiểu luôn, người quen mà, sao lại ko biết cơ chứ. Trang liền đứng dậy, đi qua bàn của Sơn. Khang. Liên và Nhím liền đi theo, sợ cô nàng sẽ làm bậy

__ “chà..chà.....Lý tiểu thư mà cũng đến đây chơi nữa à” Giọng của Trang đầy mai mỉa

, Lý Thanh biết ý đồ của Trang mà

__ “chào Trang tiểu thư, mời ngồi. tôi đến đây để học chứ ko phải chơi” giọng nói vô cùng là ngọt ngào

Trang tự lấy ghế ngồi xuống

__ “à, mới đến đây là đã câu được 1 con cá rồi sao? Cô tài quá nhỉ, chắc tôi phải học hỏi cô nhiều đó” Trang nhìn Sơn với ánh mắt đầy hàm ý. Bàn kế bên Quân và Ly đã thấy nhưng thôi, vì đang giận mà, mặt kệ thăng bạn làm trò đùa cho thiên cũng được

__ “tôi đây ko thích cá đâu, chỉ thích những người đẹp trai như Sơn đây thôi” giọng nói vô cùng là nhẹ nhàng, vô cùng là yếu điệu, song hành với lời nói là đôi tay của Thanh nắm lấy cánh tay Sơn(kiểu này anh chàng tiu rồi. .hi hi),

__ “chu choa ui.....nói trắng ra là cô mê trai ấy à...haha” Trang cười đắc chí

__ “ồ, thì sao? Cô tức à”

__ « làm gì phải tức. cỡ như Khang đây(nắm lấy tay Khang kéo lại) thì còn có cửa lọt vào mắt xanh của tôi, cậu ta à... ..(tay phui phui tò ý...)...thôi thôi.....cậu ta có mơ cũng chẳng được »

__ “cô nói gì vậy hả?” Sơn nghe thấy, tức giận rồi đó

__ “tôi nói ko đúng à, hạn con trai mà thấy gái nào cũng sấp tấp thì toàn là đáng vứt đi” Trang, chắc cô nàng nhớ lại hôm bữa khi thấy bộ mặt thật của Nhím thì Sơn cũng đã trưng cái bộ mặt “dê cụt” của mình ra đó mà, hôm nay thì đến Thanh

__ “kệ tôi, cô ghen à”

_ « haha, tỉnh lại đi cưng. ... Mơ à »

_ “kệ cô ấy đi Son, hơi đâu nói với cô ấy” Thanh nũng nịu, son liền nghe theo

_ “cô đừng hòng phá hoại tình cảm giữa tôi và Thanh, sẵn đây, thông báo cho mọi người biết, tôi chính thức theo đuổi Thanh, ai có ý muốn tranh giành cứ nhào vô” Son và Thanh cùng nhau đi, nhưng trước khi đi, Thanh ko quên để lại 1 nụ cười nửa miệng đầy khiêu khích mà chỉ 1 số người mới có thể nhìn thấy được. mọi người lại được 1 câu chuyện để 8 tiếp rồi, chính là mối quan hệ mới này, 1 scandal ko hề nhỏ

_ “ê. Thằng đó nó điên hả?” Quân như ko tin vào tai mình, từ trước đến giờ, quân chưa hề thấy Son nghiêm túc như vậy

_ “biết chết liền, nhưng tôi thấy ko ưa con nhỏ đó” Ly

_ “mấy bạn phải cẩn thận hơn đó nha” Trang căn dặn

_ “ừ. Nhưng sao bạn đó lại đến đây?” Liên

_ “chẳng biết cô ta định giờ trò gì, nhưng nên nhớ là phải cảnh giác đối với cô ta, đừng quá thân thiết với cô ta” Trang

Khang và Liên thì tỏ vẻ đồng ý, cứ gật đầu, chỉ có Nhím vẫn ngồi khuấy khuấy ly nước của mình mà thôi.

Vào học

Do Liên ngồi trên bàn của Son và Thanh nên Thanh đã lợi dụng thời cơ. làm quen thôi ...

1 tờ giấy được đưa lên

_ “hi, tôi là Thanh. Muốn được làm quen với Liên. Mọi hiểu lầm hôm trước mình bỏ qua nha. Mình làm bạn nha”. Liên đọc xong, với tính tình nai tơ của mình thì Liên chắc chắn tin là thật rồi

_ “ừ. Liên cũng rất vui được làm bạn với Thanh” tờ giấy được đáp trả

_ “ừ. Nhưng Thanh thấy bạn của Liên ghét Thanh lắm”

_ “Trang hả? ko có đâu. Tại Trang lo Thanh sẽ hại bọn tôi như hôm trước”(thật thà ghê chưa)

_ “hôm trước chỉ là hiểu lầm thôi. Thanh đã biết Liên với Khang quen nhau rồi”

_ “a. ko có. Đừng hiểu nhầm nha”

_ “sao nhầm, Thanh thấy Khang với Liên xứng lắm đó”

_ “ko. Khang với Liên là bạn thôi à”

_ « Thật ko ? sao thấy ánh mắt Liên nhìn Khang khác lắm »

_ “đâu có, bình thường mà”

_ “hay tại do Liên nhường cho Trang?”

_ “hả? là sao?”

_ “ờ. Thì Trang cũng thích Khang nên Liên nhường, phải ko?”

_ “sao Thanh biết Trang thích Khang?”

_ “thì hồi nãy ở dưới căn tin đó, hành động nắm tay Khang của Trang đó”

_ “à. Trang với Khang cũng chỉ là bạn thôi”

_ “à, vậy thì tốt, tưởng đâu Liên nhường Khang cho Trang chứ, tình yêu thì phải ít kỹ, tranh giành, hiểu ko? Ko phải Thanh có ý gì đâu. Tại thấy Liên hiền nên Thanh nhắc nhở thôi à”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

Tan học

_ “mày đến bệnh viện thăm thằng Phi ko?” Quân hỏi Sơn

_ “đến chứ, nhưng để tao đưa Thanh về cái đã”

_ “thôi, ko sao đâu, hay để Thanh đi cùng với Sơn đến thăm bạn rồi về sau cũng được” Thanh

_ “ừ vậy cũng được, mình đi” Sơn lại nắm tay Thanh kéo cô nàng đi cùng xe với mình, Quân và Ly nhìn theo, nhìn thấy gai mắt lắm, ko ngờ thằng bạn thân của mình nó lại như vậy chứ, tức nhưng cũng chẳng nói được gì, Ly và Quân cũng lên xe thẳng tiến đến bệnh viện

_ “ê. Mấy bạn cần tôi đưa về ko?” Trang

_ “thôi khỏi đi, đâu đến nỗi vậy, hihi” Khang

_ “phải làm vậy chứ, bảo vệ bạn Khang đẹp trai nhà mình chứ, hihi” Trang chọc Khang, cậu ta chỉ mỉm cười, nhưng ở trong thâm tâm của 1 ai đó đang nhen nhói 1 nỗi niềm khó tả, ‘Trang thích Khang’ cái dòng chữ ấy lại hiện lên trong đầu Liên. Cô nàng đang có suy nghĩ gì vậy? ‘yêu là phải ích kỷ’

_ “thôi, Trang về đi, tụi này về được mà” Khang

_ “ừ. Tôi về, có gì alo tôi nha, chụt....” Trước khi đi Trang còn giành cho Khang 1 nụ hôn gió nữa cơ đấy. Liên nhìn theo Trang, ánh mắt gì đây? Ghen? Đố kỵ? ghét?....chẳng biết nữa

Cả 3 cũng cùng nhau đi về, nhưng có 1 chuyện lạ là

_ “Hôm nay Khang chở Liên nha” Liên

_ “hả? sao vậy?” Khang tỏ vẻ ngạc nhiên, vì thường ngày Liên vẫn muốn chạy 1 mình, Khang chở Nhím, chỉ có lúc trước Liên bị thương nên Khang mới chở thôi mà

_ “có sao đâu. Ko được hả?” Liên có vẻ hơi buồn, Nhím thấy có cái cảm giác gì đó khác lạ toả ra từ người Liên, từ thái độ cho đến hành động

_ “ơ...ừ...đâu có....được chứ” Khang đáp ứng rồi cũng đành chấp nhận, Nhím chạy 1 mình, Khang chở Liên

_ “Liên nặng lắm ko?” Liên

_ “hihi, ko nặng lắm” Khang

_ “vậy ngày nào Khang cũng chở Liên nha”

_ “hả?” Khang lại tỏ vẻ ngạc nhiên

_ “làm gì mà ngạc nhiên giữ vậy? bộ chở Liên Khang ko thích à?”

_ “đâu...đâu...có...mà sao hôm nay thấy Liên lạ vậy?”

_ “đâu có, Liên bình thường mà”

_ “nhưng....”

_ “thôi, lo tập trung chạy đi, để té à” Liên vòng tay qua eo Khang

1 cảm giác khó tả đối với Khang, trong thâm tâm, Khang đối với Liên như 1 người bạn rất thân, có thể trên mức tình bạn, giống như người thân trong gia đình chẳng, nhưng hành động của Liên rồi những lời nói hôm nay, Khang có vẻ nhận ra được điều gì đó, kể cả Nhím cũng vậy, hành động của Liên, Nhím đều thấy cả. nhưng biết nói gì đây? Biết làm gì đây?

Tại bệnh viện

_ “hello” Sơn bước vào vẫy tay chào Phi và Kỳ với vẻ mặt vô cùng là vui vẻ. Phi đang ngồi tựa vào thành giường, Kỳ Kỳ thì đang gọt trái cây cho Phi, Thấy thằng bạn chí cốt bước vào, định nở 1 nụ cười tươi đón nó nhưng ai ngờ, nụ cười ấy liền bị giấu đi khi theo sau Sơn là 1 người lạ tức là Thanh đó

_ “ê mày, thấy anh em vào thăm mà ko vui hả?” Sơn

_ “anh chị kia đâu?” Kỳ lên tiếng

_ “chúng tôi đây” Quân và Ly cũng bước vào, vẻ mặt ko được vui cho lắm

_ “đây là...” Kỳ chỉ tay vào Thanh

_ “bạn mới của anh và cũng là bạn gái tương lai của anh đấy, hihi” Sơn khoát tay qua vai Thanh, cô nàng cũng chẳng nói gì, chỉ cười nhẹ, Phi thì nhìn thái độ và ánh mắt của Quân và Ly đang hướng về thẳng bạn của mình cũng đoán ra được cái gì đó ko ổn ở đây

_ “ông khoẻ chưa” Ly lại ngồi xuống giường cạnh Phi

_ “tôi khoẻ rồi, mà chuyện hôm qua là sao vậy?” Phi

_ “chuyện là.....a...^555%.....abcd.....” ly kể lại cho Phi nghe tất cả từ đầu cho đến cuối luôn

_ “vậy là cô gái cùng lớp đã hiến máu cứu tôi à?” Phi

_ “ừ, ông cũng may mắn lắm đó” Ly

_ “ừ, vậy để khi nào đó tôi cảm ơn người ta mới được”

_ “rồi 1 chuyện nữa mình cần làm là phải tìm ra cái bọn làm ông bị thương, hôm qua gấp đưa ông vào bệnh viện nên chưa kịp bắt tội nó” Ly

_ “ừ.”

_ “thôi, mày uống nước ko. Để tao ra ngoài mua nha” Quân lên tiếng, tự dưng lại muốn đi mua nước, trong khi nước vẫn còn ở trên bàn. À, nhìn kỹ lại mới nhận ra nha, Sơn và Thanh cứ nắm tay nhau suốt, Sơn cười tít cả mắt làm cho Quân càng ghét hơn, ko phải ghen tị mà càng thấy hành động đó thì Quân lại nhớ đến buổi sáng, Sơn làm gì Quân. Chướng tai, gai mắt Quân bỏ ra ngoài. Ly hiểu ý ông bạn nên ko cản lại, vì thật sự Ly ko hề mền Thanh, vừa xuất hiện đã làm Sơn điên đảo tâm hồn, và tình bạn cũng dần bị rạn nứt

_ “Thanh đi vệ sinh 1 chút nha” Thanh nói nhớ với Sơn, rồi bước ra ngoài

_ “mày cua con đó hả?” Phi

_ “mày đừng nói chuyện vậy chứ, con nhỏ nào. Người ta tên Thanh, nói chuyện lịch sự xúi đi” Sơn

_ “ông bị con đó hót hồn rồi à?” Ly

_ “con đó, con nào, đã nói là Thanh.” Sơn

_ “tôi thấy vẻ mặt cô ta có cái gì lạ lắm, ông cẩn thận đó” Ly

_ “xi...bà cứ tưởng ai cũng như bà ăn chơi, rồi hay làm nghi ngờ lung tung à” Sơn

_ “tôi chỉ nhắc nhở ông thôi”

_ “cảm ơn, tôi đây tự biết mình đang làm gì”

_ “ừ, vậy thì tốt, có gì đừng hối hận” Ly

_ “ko bao giờ” Sơn mạnh mẽ. Ly cũng chẳng biết nói gì hơn, Phi và Kỳ cũng đã nghe tất cả, nhưng biết nói gì khi cả 2 đều chưa biết sự thật về cô nàng Thanh này

Cả 4 người ngồi im lìm

_ “sao ngồi đây vậy?” Thanh hỏi Quân khi thấy chàng ta đang ngồi trên chiếc ghế ngoài hành lang, trên tay đang cầm 1 chai nước suối

_ “thích”

_ “có vẻ Quân ko có thiện cảm với tôi thì phải” Thanh ngồi kế Quân

_ “ừ”

_ “hihi, nói thẳng vậy đó hả? ko sợ Thanh buồn sao?”

_ “ko”

_ “hihi, nhưng ko sao. Thanh thích những người con trai thể này, nghĩ sao nói vậy, chẳng nịn nọt hay tân bốc”

_.....

_ “Quân có người yêu chưa?”

_ “hỏi làm gì ?”

_ “hihi. Hỏi cho biết vậy mà.” Thanh

_ “nhiều chuyện.” Quân. Sao đối với các cô gái khác Quân đều ko có cảm giác bất an, nói chuyện lại rất nhiều, nhưng khi tiếp xúc với Thanh thì dường như có 1 cái gì đó ngăn cản lại, ko cho Quân được phép quá thân thiết với người này, phải nên cảnh giác

_ “hihi, Thanh thích Quân rồi đó nha, nói chuyện lạnh quá, rất cá tính”

_.....Quân im lặng, chẳng biết cô ta định giờ trò gì đây nữa

_ “Quân ko có cảm giác gì với Thanh sao?”

_.....thật sự khi nhìn Thanh, 1 vẻ đẹp quyến rũ, hút hồn như thế thì chẳng có thằng con trai nào mà ko thể xiu lòng, chỉ là ít hay nhiều thôi. Quân lại uống 1 ngụm nước, mong là có thể trấn tĩnh lại bản thân. Thanh nhìn thấy hành động đang kiềm chế của Quân thì có vẻ gì đó hơi vui vui, cô nàng giật lấy chai nước trên tay Quân, uống đặt môi mình đúng lên ngay chỗ môi Quân vừa uống lúc nãy, hành động như vậy là sao?

_ “ngọt thật đấy. trà Quân” Thanh đưa lại chai nước cho Quân, Quân nhìn Thanh với ánh mắt ko nói thành lời, Thanh kẻ mặt mình càng lúc càng sát với mặt Quân, 2 ánh mắt nhìn nhau chỉ cách có vài cm nữa thôi, Quân đang đắm chìm trong gì vậy. ko được.ko được. anh chàng như sực tỉnh, định đứng dậy đi, nhưng vừa làm hành động đứng dậy quay đi, thì lại bị bàn tay của Thanh kéo quay người trở lại, mắt đỏ, Quân ép Thanh ngã vào vách tường, thân hình to lớn của Quân như che khuất cả thân thể Thanh, Quân vẫn chưa lấy lại bình tĩnh và xác định chuyện gì đang diễn ra thì 1 sự thật đáng buồn đã diễn ra, chính là hình ảnh dễ gây hiểu lầm này đã bị.....

Bụp.....và 1 cú đấm trời giáng được đáp thẳng vào mặt Quân

_ “thằng chó, mày muốn làm gì hả? Bọn gái tao mà mày cũng đụng à?” và người nhìn thấy ko ai khác chính là Sơn. Chỉ thấy được hình ảnh Thanh bị ép vào vách tường, còn người thực hiện hành động đó chính là Quân, như thế thôi, SOn đã tiến tới và cho thằng bạn 1 cú.....

Tội nghiệp chàng Quân nhà ta, chưa kịp nhận ra chuyện gì thì Sơn lại bay vào đá 1 cú vào bụng Quân, anh chàng ngồi ôm bụng, đau lắm chứ

_ “mày điên à?” Quân

_ “tao điên, hay mày điên. Bọn gái tao mà mày dám đụng vào, mày có xem tao là bạn ko hả?” Sơn tức giận

_ “tao làm gì?” Quân

_ “mày làm gì hả? mày định làm gì, mình ép Thanh vào tường làm gì? 1 cô gái yếu đuối như cô ấy làm sao chống cự lại 1 tên hổ báo như mày”

_ “mày điên hả? tao có làm gì cô ta đâu” Quân cố đứng dậy

_ “ko làm gì hả?.....” Sơn định đấm Quân 1 cái nữa, nhưng anh chàng nhanh chóng tránh được.

_ “mày đừng quá đáng, tao đánh lại đó” Quân

_ “ừ, có giỏi thì đánh đi” Sơn như con hổ cứ nhào tới đòi đánh Quân, nghe tiếng động bên ngoài, Ly và Kỳ liền đi ra thì thấy 2 ông tướng nhà mình đang đánh nhau, nhìn kỹ lại thì cô gái đứng bên cạnh đang nở 1 nụ cười gian xảo mà chỉ trong khoảnh khắc tình cờ Ly và Kỳ mới nhận ra, 2 người nhìn nhau, tỏ vẻ hiểu ý rồi liền chạy đến can ngăn

_ “2 người có thôi ngay ko? Đây là bệnh viện đó” Ly.

Cả 2 người kia dừng lại

_ “có chuyện gì vậy?” Kỳ

_ “thằng khốn” Sơn

_ “mày đủ rồi nha, tao có làm gì đâu. Mày hỏi cô ta đi” Quân chỉ tay về phía Thanh, vì thật sự tất cả chỉ là hiểu lầm thôi, và chỉ có Thanh và Quân biết, Quân nói thì Sơn chắc chắn ko tin rồi, chỉ trông chờ có Thanh thôi

_ “Sơn à, đừng đánh nữa, 2 người là bạn mà(chưa vô vấn đề), Quân chỉ là nhất thời thôi. Với lại Quân cũng chưa làm gì Thanh mà. bỏ qua đi” Thanh tỏ vẻ sợ hãi

Xẹt....xẹt.....sét đánh ngang tai, Quân vừa nghe thấy cái gì đây chứ, tất cả là giả dối, là nguy hiểm, đó đâu phải sự thật, Quân có nhảy xuống sông

Hoàng Hà cũng rửa ko sạch rồi.

— “mình về. tao nói cho mày biết, từ nay tao với mày chẳng bạn bè gì hết, tao mà phát hiện mày có ý gì với Thanh nữa thì đừng trách tao” Sơn nói xong rồi nắm tay Thanh kéo đi. Để lại ba người, Quân khuy xuống

— “tôi ko có mà” Quân

Ly ngồi xuống cạnh bạn mình

— “tôi biết ông ko phải hạn người đó, tại ông ta bị lú lẫn rồi” Ly

— “ko có gì đâu anh, nhìn cô ta ko phải người hiền lành gì rồi” Kỳ

Rất may mắn vẫn có người tin tưởng, Quân có thể được an ủi phần nào. Cả 3 trở lại phòng bệnh của Phi và kể lại tất cả cho Phi nghe, Quân cũng kể chuyện gì đã xảy ra với mình và cô nàng Thanh kia

— “con nhỏ đó có ý chia rẽ đây mà” Ly

— “nhưng chúng ta có chọc ghẹo gì cô ta đâu?” Quân

— “ai biết, nhưng ý đồ đã lộ ra mặt rồi còn gì” Ly

Cả bọn ngồi trầm ngâm.

— “Sơn xin lỗi”

— “sao lại xin lỗi?”

— “vì Sơn ko bảo vệ được Thanh, để Thanh bị thằng khốn đó ức hiếp”

— “hihi, ko sao. Miễn là sau này Sơn đừng để ai ức hiếp Thanh nữa là được rồi.”

— “ừ, Sơn hứa đó, Thanh đừng lo”

— “sao buồn vậy con gái”

— “ạ. hôm nay anh ta ko đi học”

— “sao vậy con”

— “con cho người điều tra thì biết anh ta bị thương đang nằm ở bệnh viện rồi”

— “sao con ko đến đó”

— “con đang suy nghĩ ko biết có nên đến ko đây”

— “con sợ cậu ta ko thích à”

— « da. »

— « ko đến cũng được, tìm cơ hội khác rồi làm quen con hé »

— « dạ »

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Thứ 3

Hôm nay Phi đã xin ra viện và đến trường, vì Phi ko muốn cho ông bà nội nghi ngờ, biết chuyện và lo lắng.

Buổi sáng, Liên lại muốn Khang chờ đến trường, hành động càng lúc càng thân mật hơn, đến nỗi các học sinh trong trường đều có vẻ bàn tán là Liên và Khang đang quen nhau, đi chung với Khang, đôi lúc lại khoát tay Khang, rồi hành động.....nói chung là rất là lạ....

_ “hey. Hôm nay vừa vào cổng đã nghe có người đồn rồi nha” Trang bước vào lớp Nhím, tiến thẳng đến bàn Khang

_ “chuyện gì?” Khang

_ “2 người đang hẹn hò hả?” Trang

_ “à?” Khang vẫn ko hiểu

_ “Khang với Liên chứ à?”

_ “ai nói, có đâu”

_ “xì...đồn cả trường, nói 2 người thân mật lắm kia, cái gì mà liên quan tới hot girl và hot boy trường này thì đồn nhanh lắm” Trang

_ “trời, có đâu” Khang vẫn chối

_ “đúng ko Liên” Trang xoay qua Liên

Liên im lặng chỉ cười cười

_ “bạn giải thích cho Trang đi” Khang nói với Liên

_ “có gì đâu mà giải thích” Liên phán 1 câu làm cho Khang muốn té xỉu. Liên mới vừa nói cái gì vậy, nói như vậy ko khác nào thừa nhận Liên và Khang đang quen nhau, nhưng sự thật thì có gì đâu.

_ “Liên...”

Reng.....reng.....

Khang định nói gì đó, nhưng tiếng chuông cất ngang, Khang đành ngồi xuống, Trang thì trở về phòng học của mình, từ này giờ cuộc trò chuyện của mấy người bọn họ đều đã lọt qua tai của ai kia, mà hầu hết là các bạn trong lớp đều nghe cả. Sóng gió có thể sẽ bắt đầu từ đây rồi

/

Giờ ra chơi

_ “bạn xuống căn tin với tôi nha” Phi đến bàn của Nhím, chỉ tỏ ý cảm ơn thôi chứ ko có gì đâu, nhưng mà người khác thì nào có biết. Nhím đồng ý ngay vì khi chuông vừa reo Liên có ý rủ Khang xuống căn tin nhưng sao hôm nay có vẻ như Liên lơ đãng, Nhím nhận thấy nên thôi kệ chẳng sao. Thế là cả đám xuống căn tin.

/

_ “ê. Nghe nói Khang 12a1 đang quen Liên cùng lớp đó” g1

_ “2 người họ xứng đôi mà” g2

_ “xì...con nhỏ đó hồi bữa trước còn bị gian hồ đánh ghen đó, làm sao xứng với Khang” g3

_ “hiều lắm ha gì đó mà. 2 người đó học giỏi, xinh đẹp lại là bạn thân nữa, tao thấy xứng đôi lắm” g2

_ “xì...thôi bà im đi, con nhỏ đó thế nào cũng bị xử 1 bữa nữa cho mà xem” g3

/

_ “ê, chuyện động trời nữa kia” g4

_ “gì vậy?” g5

_ “thấy ko. Phi với con nhỏ xấu xí 12a1 đi chung kia” g4

_ “đâuđâu.....”

_ “ngồi đó. Hình như còn nói chuyện nữa thì phải” g4

_ “trời, hoàng tử lạnh lùng của tao, tao chưa hề thấy Phi nói chuyện với con gái trường mình trừ Ly mà” g5

_ “bởi vậy, con nhỏ xấu xí đó ko biết cho Phi uống bùa mê thuốc lú gì rồi” g4

_ “ko được... ko được, phải Phi quen ai mà xinh hơn tao, được hơn tao thì tao còn phục chứ cái con nhỏ đó thì... ko được.....” g5

_ “ko được rồi sao. Quyền của người ta” g4

_ “ko.....tao ko thể dễ dàng tha cho nó, tao phải triệu tập fan của Phi, xử con đó”

/

/

Trở lại bàn của chúng nó xem sao

Liên thì cứ ngồi cạnh Khang làm cho anh chàng có cảm giác thật là ngại ngùng, xa lạ.

Phi và Nhím lại ngồi riêng một bàn mới đáng nói, vì Phi chẳng thích nói chuyện nhiều, chẳng muốn người khác nghe, chỉ vì hôm nay Phi muốn cảm ơn Nhím mà thôi.

Bàn của Sơn và Thanh thì chắc chắn chẳng có ai dám ngồi cùng khi mà hôm qua chính tại căn tin này Sơn đã công bố chính thức theo đuổi Thanh

Quân, Ly và Trang ngồi cùng nhau

Chúng ta sẽ đến từng bàn để nghe thử xem

Bàn của Khang

_ “mình lại ngồi cùng với mọi người đi” Khang

_ “thôi, Ý đang bận nói chuyện với bạn mới rồi, Trang cũng vậy, mình ngồi đây đi” Liên

_ “nhưng mà....”

_ “có gì mà nhưng. Khang ko thích ngồi chung với Liên hả?”

_ “đâu có, tại.....”

_ “ko có thì mình ngồi, chẳng sao cả.hihi”

/

Bàn của Nhím

_ “cảm ơn” Phi lên tiếng trước

_ “ko có gì” Nhím

Cả 2 lại im lặng 1 lúc, mạnh ai nấy khuấy ly nước của mình, biết nói gì nữa bây giờ, 2 người xa lạ với nhau mà

_ “bữa nào mình đi ăn, xem như trả công bạn nha” Phi

_ “ko cần đâu”

_ “sao lại ko. Việc đó là nên mà” Phi

_ « hôm nay uống nước rồi »

_ “hôm nay ko tính, hay trưa nay tôi mời bạn đi ăn nha”

_ “ko cần mà”

_ “tôi ko muốn mắc nợ ai hết. nếu ngại thì bạn có thể dắt bạn theo”

_.....

_ “quyết định vậy đi, trưa nay, đợi tôi trước cổng trường nha”

_ “ừ”

/

/

Bàn của Ly

_ “xem 2 người kia kia” Quân đánh mắt về bàn của Sơn

_ “ui. Kệ ông ta, mình nói ông có nghe đâu” Ly

_ “cô ta ko biết có ý gì đây?” Quân

_ “2 người đang nói Lý Thanh đó hả?” Trang lên tiếng

_ “bạn biết cô ta à?” Ly

_ “haha, tưởng ai xa lạ, cô ta thật đó hả? vậy chứ 2 người ko biết ai là người đã đâm Phi bạn cả 2 hả?”

Ly và Quân nhìn Trang tỏ vẻ ko biết

_ “hey, tội nghiệp chưa, thông tin chậm thế. Là cô ta chứ ai. Ko ko. Ko phải cô ta mà là Người của cô ta gây chuyện với chúng tôi hồi hôm bữa đó”
Trang

_ “sao?” Quân và Ly tỏ vẻ ngạc nhiên, chính cô ta là người đã gây nên tất cả, vậy mà giờ còn dám xuất hiện và tiếp cận cả Sơn nữa, thật sự ý đồ của cô ta là gì đây?

_ “làm gì ngạc nhiên giữ vậy, cô ta đang muốn đổi đầu với tôi thôi. Hôm trước mấy người bị chúng tôi vạ lây đấy” Trang

_ “nhưng hiện tại cô ta còn muốn gây chuyện với bọn này nữa” Quân

_ “sao. Có chuyện nữa à. hìhì, vui nhĩ” Trang tỏ vẻ hào hứng. Quân chẳng hiểu nổi con người của Trang luôn

Cả 3 ngồi uống nước và tiếp tục nói những câu chuyện phím, Trang rất dễ gần, nhưng khi cô nàng đã ghét ai rồi thìôi thôi.đừng mong cô nàng đoái hoài đến

/

/

Tới bàn của Sơn nào

_ “sơn nè” Thanh

_ “chuyện gì?”

_ “hôm qua Sơn đánh Quân rồi bạn ấy giận Sơn luôn rồi sao?” Thanh

_ “mặc kệ nó. Sơn ko có loại bạn như nó”

_ “hi, ừ. Sơn rất đàn ông đó, nói 1 là 1 à. Thanh thích con trai như thế lắm”

_ “hìhì” Sơn chỉ biết cười, vui quá rồi còn gì, được người đẹp tân lên tận mây xanh, nhưng cũng chẳng biết có khi nào lại bị đập thẳng xuống thung lũng ko nữa.

_ “nghe nói trường mình đang thi đua hả?” Thanh

_ “ừ. Đúng rồi. lúc rài thấy ai nấy cũng rất ngoan, có mấy lớp cũng đang tất bật tập luyện cho cuộc thi sắp tới nè” Sơn

_ “thế lớp mình có tiết mục gì ko?” Thanh

_ “có chứ. Sơn với LY đăng ký song ca nè. hìhì”

_ “ồ, vậy à” Thanh tỏ vẻ....

_ “sao Thanh buồn vậy.?”

_ “đâu có gì” Thanh cố về 1 nụ cười

_ “bộ Sơn nói gì sai hả?” Sơn

_ “ko có. Hi. Tại nghe Sơn nói song ca với Ly nên buồn”

_ “đừng nói là ghen nha. Hihi” Sơn vui đến nổi

_ “ai thèm ghen” Thanh làm mặt giận quay đi chỗ khác

_ “hihi, ghen thật hả ta. Vậy Thanh có muốn hát cùng với Sơn ko?”

Thanh quay lại, về mặt có chút gì đó vui vui, nhưng lại xụ xuống

_ “nhưng Ly thì sao?”

_ “hihi, lo gì. Để Sơn nói cho. Sơn với Thanh sẽ song ca hé.”

_ “nhưng.....” Thanh tỏ vẻ ngập ngừng

_ “ko nhưng gì hết, quyết định vậy đi. Đi với Sơn qua bàn Ly nè” Sơn đứng dậy, Thanh cũng đứng theo, cả 2 bước qua bàn của Ly

/

_ “hihi...” Sơn chào Ly, về mặt tươi cười nhưng ko hề ngó đến Quân và Trang

_ “chuyện gì lại khiến ông lại lệch thân qua đây vậy?” Ly

_ “ngồi đi Thanh” Sơn kéo ghế ra mời Thanh

_ “bà nói chuyện ghê quá, gì mà lệch.”

_ “chứ ông muốn tôi nói sao?”

_ “thôi, ko tranh cãi với bà. Tôi có chuyện muốn nói nè”

_ “chuyện gì?” Ly

_ “chuyện song ca của 2 chúng ta”

_ “ừ, rồi sao. Ko phải hẹn thứ 7 mới tập à?” Ly

_ “bây giờ có 1 sự cố nhỏ,”

_ “chuyện gì?” Ly

_ “tôi muốn ca cùng với Thanh”

_ “rồi sao?” Ly

_ “thì tôi mong bà nhường cho Thanh chứ sao”

_ “đây là ý của ai?” Ly

_ “của Tôi” Sơn

_ “thật ko?” Ly

_ “Thật, mà có gì đâu bà hỏi vậy, bà đồng ý chứ”

_ “nếu tôi nói ko” Ly

_ “tại sao?” Sơn

_ “tôi thích như vậy” Ly

_ “bà đừng làm khó tôi mà, chúng ta chơi chung đã lâu, hát cùng cũng biết bao lần rồi, lần này bà đề cho tôi với Thanh song ca đi” Sơn

_ “nếu là trước đó, ông muốn ca với ai thì tùy, tôi chẳng can thiệp, nhưng bây giờ.....” Ly liếc xéo Thanh

_ “bây giờ sao,..” Son

_ “bây giờ thì tôi ko thích nhường, thế thôi.”

_ “bà làm vậy kỳ quá, chỉ có việc hát chung với tôi thôi mà, vậy cũng tính toán” Son

_ “tôi cũng chẳng ham hố gì hát cùng với ông đâu. Nhưng tôi thấy chướng mắt nên ko muốn vậy đó”

_ “bà đang có ý gì vậy hả?” Son

_ “ý gì thì tự ông hiểu lấy” Ly

_ “thật sự bà muốn sao” Son lỡ tay đập mạnh xuống bàn, mọi sự chú ý lại tập trung vào Son. Thật sự cậu ta đang bức xúc chuyện gì vậy chứ.

_ “ừ, ông có cần cắt đứt mối quan hệ bạn bè với tôi luôn ko?” Ly

_ “bà. Bà đang giận chuyện tôi với thằng khốn này hả?” Son chỉ vào mặt Quân

“bà thấy hôm qua nó làm đúng ko? Tôi làm gì sai. Tôi biết mấy người có ác cảm với Thanh chứ gì, nhưng xin lỗi, chuyện này là chuyện của tôi. Tôi qua đây nói cho bà biết vậy đó, còn đồng ý hay ko cũng được, tôi sẽ hát cùng với Thanh, còn việc cắt đứt tình bạn hả? ừ. Thích thì chịu, thằng này sợ chắc hứ.” Son lại vỗ bàn thêm 1 cái nữa

_ “chuyện gì ở đây?” nghe giọng nói lớn tiếng của Son mà mọi người dần tập trung lại để xem, nào ngờ gây sự chú ý cho ông thầy CHính

_ “dạ, ko có gì đâu thầy” Son cũng hơi e dè.

_ “muốn đánh nhau à? gây loạn hả? lớp nào đây. 12a1 chứ gì. Lần này xem như cảnh cáo nha. Còn lần sao thì đừng trách.” Thầy Chính nói với Son, tay cầm cây thước gõ gõ xuống bàn

_ “dạ” Son

_ “giải tán đi” Thầy chính

_ “nhớ lấy lời tôi đó” Son nói khi thầy Chính vừa khuất bóng. Son cùng với Thanh trở lại bàn của mình

/

_ “hiểu rồi hế” Quân

_ “hết thuốc cứu chữa rồi” Ly tỏ vẻ lắc đầu

_ “Thằng này bị nặng lắm rồi.” Quân

_ “mà làm gì thằng Phi nói chuyện với bạn đó lâu vậy?” Ly

_ “ai biết, thấy nó ít nói chuyện với người lạ lắm mà?” Quân

Trang cũng nhìn qua thì đúng thật sự là Nhím và Phi đang nói chuyện với nhau, cả 2 được xem như 2 tảng băng thể mà giờ đây lại nói chuyện nhiều như thế.

Về phần Phi và NHím thì sao? Lúc đầu chẳng biết nói gì, nhưng dần dần, sao khi bắt chuyện, cả 2 lại thân mật lắm chứ, Phi kể lại những lúc đi đánh nhau nhưng chưa hề bị thương, rồi kể lại những công việc mình làm, tự dưng hôm nay Phi lại có hứng kể cho 1 người ngoài nghe về chuyện riêng của mình như vậy chứ. Nhím cũng đã cười nhiều hơn, nói nhiều hơn nữa. mọi hành động của cả 2 đều đem đến sự ngạc nhiên cho mọi người. Khang thì cứ nhìn Nhím rồi tỏ vẻ buồn bã. Liên nhận ra được điều đó nhưng chẳng nói gì, chỉ cố tìm cách đánh lạc hướng sự để ý của Khang dành cho Nhím mà thôi.

Và buổi ra chơi cũng kết thúc khi tiếng chuông vang lên, ai nấy đều phải trở về phòng học của mình, mang theo biết bao xúc cảm lạ thường. Đặc biệt là mấy fan của Phi nè, lần này có nguy hiểm cho bạn Nhím nhà ta rồi, huhu. . .

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Giờ tan học .Trước cổng trường, Nhím dắt xe ra thì đã gặp Phi, Quân và Ly ở đó

_ “mình đi thôi” Phi nói với Nhím

_ “đi đâu vậy?” Khang cảm thấy khó chịu

_ “tôi mời bạn ấy đi ăn” Phi lên tiếng

_ “tôi đi nữa” Khang

_ “hôm nay mình đi làm mà” Liên lên tiếng

_ “nhưng...” Khang

_ “2 bạn cứ đi ăn vui vẻ nha, 2 tụi này về trước” Liên nói rồi giục Khang chạy đi, Khang thì chẳng muốn đi chút nào, sao lại bỏ Nhím đi với người lạ chứ? Nhím cũng nhìn theo bóng dáng của Khang và Liên, có 1 cảm giác gì đó khó tả, nhưng chẳng ai hiểu được.

_ “chúng ta đi được chưa?” Phi

_ “đội 1 người nữa” Nhím

_ “ai vậy?” Ly

_ “Trang” Nhím

Vừa nhắc đến tên của cô nàng là nàng ta xuất hiện liền

_ ‘hi. Tôi đi cùng có phiền ko ta? Mà phiền tôi cũng đi nữa, đâu để mấy người ăn hiếp bạn tôi được.hehe” Trang

_ “chào, chúng ta đi” Phi

_ “nhưng....” Trang nhìn Nhím

_ “gửi xe ở đây đi, đi cùng xe với tôi nè” Phi.(thì ra Nhím đi xe đạp, còn mấy người kia thì toàn là xe 4banh ko hỳ)

Nhím cũng nghe lời vào gửi xe, nhưng Nhím đi cùng xe với Trang chứ chẳng dám đi với Phi, vì Nhím sợ, sợ 1 điều gì đó sẽ xảy ra cho Phi nếu Phi tiếp tục thân thiết với mình. 4 chiếc xe chạy thẳng đến nhà hàng của Kỳ Kỳ.

_ “chào tiểu thư” Quản lý bước ra chào Ly, vì cô nàng tiến vào đầu tiên

_ “chú cho bọn cháu 1 bàn trống ở trên lầu. chỗ nào ít người ấy” Ly

_ “vâng”

_ “sao đến đây?” Nhím, tại sao Nhím lại hỏi câu này, các bạn đoán được ko? Đó là vì đây là nơi của Khang và Liên làm mà, nếu gặp trong hoàn cảnh này có vẻ hơi ngại đó.

_ “có sao đâu. Nơi này bọn tôi quen mà” Quân

_ “thôi. Lên trên lầu đi. Chú ấy chuẩn bị rồi” Ly

Cả bọn bước đi, mọi người đều chú ý đến họ, hầu như lần nào nhóm của Phi đến đây cũng vậy, ko chỉ khách mà cả những người phục vụ đều tỏ vẻ ngưỡng mộ hay có ý gì đó đặc biệt lắm

_ “họ lại đến kìa” 1 cô phục vụ

_ “đẹp trai quá đi mất” 1 cô khác

_ “thêm 1 người đẹp khác nữa kìa” 1 chàng trai

_ “nhưng sao lại có cô gái xấu xí kia”

_ “em...hem....ko lo làm à” chú quản lý lên tiếng giải tán cả nhóm người nhiều chuyện

_ “hi.” Kỳ Kỳ vừa nhận được tin là nhóm Phi là liền tìm đến

_ “hi .em ngồi đi” Ly

_ “mấy anh chị gọi thức ăn chưa?” Kỳ

_ “rồi. chỉ thiếu có thức uống thôi” Quân

_ “uống gì đây. Bia....rượu...hihi” Kỳ Kỳ

_ “thôi đi, định chọc bọn này à, hôm bữa ông Phi ông uống đến nổi thế này đây” Ly chỉ vào vết thương của Phi

_ “à, giới thiệu nữa chứ” Quân

_ “hi, em là Kỳ Kỳ học lớp 11, cùng trường, 2 chị thì em biết cả rồi, chị Ý(chị tay về phía Nhím), chị Trang(chị tay về phía Trang)”

_ “ừ. Giới nhĩ, hôm nay chị chỉ được mời đến ăn ké thôi. Hihi” Trang

_ “anh Sơn ko đến à?” Kỳ, như chạm vào hoả diệm sơn, vừa nghe nhắc đến Sơn là Ly đã nổi máu nóng lên rồi

_ _ “ổng chết rồi” Ly(ác ghê chưa)

_ “hả?” Kỳ ko hiểu

_ “nó ko đi với tụi anh nữa rồi, lúc rài nó có người đẹp rồi” Quân giải thích

_ “thôi, đừng nhắc đến chuyện đó nữa, mà hôm nay sao lại có hứng ăn ở đây vậy ta?” Kỳ

_ “Phi mời đó” Ly

_ “để em đoán xem, có 2 chị này nữa thì chắc liên quan đến vụ anh bị thương chứ gì?”

_ “giỏi, chính xác đó” Ly

_ “vậy có cần em gọi anh Khang với chị Liên lên đây ko?” Ly

_ “ừ. Gọi họ lên ăn cùng cũng được đó” Trang

_ “ok, đợi em 1 lát.” Kỳ đi xuống dưới lầu, gọi Liên và Khang sẵn tiện kêu thêm vài chai bia cho mọi người(y gì đây nè)

_ “hỏi ra chơi thấy ông nói chuyện khí thế luôn mà, sao giờ im ra vậy?” Ly nói với Phi

_

_ “chắc nó ngại đó, hehe” Quân chọc

_ “ừ, bà cũng vậy mà, hỏi ra chơi thấy nói chuyện giữ lăm mà” Trang nhìn Nhím

_

Đang nói chuyện thì Liên và Khang bước lên, nhìn thấy Nhím và mọi người vẻ mặt của Khang dường như ko vui cho lắm, Khang ko muốn bước lại bàn của họ, nhưng bị Liên nắm lấy tay kéo lại đó.

_ “chào. Mời ngồi” Quân đứng dậy kéo ghế mời Liên, Liên ngồi xuống rồi ra hiệu cho Khang ngồi kế vì ánh mắt của Khang cứ nhìn chằm chằm vào Nhím suốt

_ “thức ăn và thức uống đến đây” Kỳ bước lên, theo sau là mấy người phục vụ, các món ăn được đặt đầy cả bàn

_ “bia sao?” Trang ngạc nhiên, Kỳ chỉ cười

_ “à, muốn gì đây cô bé” Quân

_ “hihi, em muốn gì đâu à”

_ “uống thì uống, tôi cũng đang bức đây” Ly

_ “vậy chúng ta nhập tiệc đi” Ly

_ “Phi đừng uống bia” giọng nói của Nhím cất lên, mọi người đều nhìn cô nàng

“đang bị thương” Nhím bỏ sung,

_ “hehe, bà đau lòng hả?” Trang tỏ vẻ chọc ghẹo, Quân và Ly thì cũng thừa nước lán tới luôn

_ “sao lại ko, hôm nay nó mời, nó là chủ xị mà” Quân

_ “đúng đúng, ko uống ko được, ông phải uống nhiều hơn người khác nữa đó” Ly, Kỳ Kỳ thấy mấy anh chị có ý đồ gì đó cũng liền ăn theo

_ “phải rồi, ko uống là đau có được, dân chơi thì ko sợ mưa roi mà, hihi”

Nhím biết là mọi người đang cố ý muốn chọc mình, nhưng nếu là người khác thì Nhím chẳng thèm quan tâm làm gì, chỉ có điều đây là anh trai mình, ko lo lắng sao được, chỉ mới ra viện hôm nay thôi mà, sức khỏe chắc là còn yếu lắm

_ “nhưng đang bị thương” Nhím

_ “thôi. Kê đi. Ko sao đâu. Mình nhập tiệc” Phi lên tiếng, Nhím đành im lặng. Quân, Ly, Trang và Kỳ nhìn 2 người họ mà cười cười, giống như là hợp tác thành công mỹ mãn vậy đó.

_ “bây giờ chúng ta nâng ly nào, chúc mừng anh Phi ra viện, chúc mừng mọi người trở thành bạn của nhau, cạn ly nha” Kỳ Kỳ. mọi người ai cũng nâng ly, và người uống cạn đầu tiên chính là Khang,

_ “ly này tôi mời Phi, vì chúng ta vừa trở thành bạn nha” Trang cố ý mời Phi xem phản ứng của Nhím ra sao. Vì Trang cảm thấy Nhím có 1 sự quan tâm đặc biệt đến anh chàng này quá. Quả nhiên là có phản ứng liền, Nhím liếc xéo Trang, cô nâng nờ 1 nụ cười đắc ý. Phi đành phải tiếp hết ly với Trang thôi.

_ “thêm 1 ly nữa nha, ly này là thay lời xin lỗi của tôi vì hôm trước nặng lời với Phi”(kiếm chuyện giỏi ghê). Nhím lại nhìn Trang, Trang cảm thấy vui lắm, sắp có hành động rồi

_ “ừ, tôi uống với Trang” Phi vừa định kê lên môi uống thì

_ “khoan. Để tôi uống thế” Nhím giắt lấy ly của Phi, làm cho mọi người ngạc nhiên quá, Trang thì cực kỳ thích thú luôn. Thấy vậy, Ly và Quân lần lượt đứng lên mời Phi, nhưng toàn bộ đều được Nhím hưởng sạch. Kỳ cũng vậy, sẵn đà theo anh chị đùa chơi, thế là cứ tấp hết cho Nhím. Khang nhìn thấy thì giận lắm, sao Nhím lại có hành động như vậy chứ? 1 người xa lạ, vậy mà.....Khang tự rót và tự uống 1 mình luôn.....Liên nhìn thấy thì đã hiểu ý của Khang, nhưng Liên ko nói gì cứ để cho Khang uống và uống

_ “thôi, đừng đùa nữa” giờ Phi mới lên tiếng, khi thấy mọi người cứ kiếm cố cho Nhím uống ko à

_ “bênh vực nha, ko được đâu à” Trang

_ “tôi vào nhà vệ sinh” Nhím đứng dậy, có vẻ Nhím đã ngà ngà rồi, có khi nào Nhím lại uống nhiều như hôm nay đâu. Thấy Nhím đi mà cả Khang lẫn Phi có 1 cảm giác gì đó, xót xa, đau lòng? Hay là gì?.....

_ “mấy người đùa đủ rồi đó” Phi lên tiếng

_ “haha, chuyện gì?” Ly

_ “chẳng có gì để đùa đâu” Phi

_ “mày phản ứng làm gì? Tại này có làm gì đâu? Tại Ý muốn uống thế mày mà” Quân cười cười

_ “Khang nè.” Trang lên tiếng

_ “hả?” Khang

_ “có chuyện gì à? sao vẻ mặt bạn ko vui vậy?” Trang nói, mọi người đều nhìn Khang

_ “hihi, đâu có. Khang vui mà, uống quá chừng luôn nè” Khang chỉ tay xuống sản phẩm của mình là khoảng 6, 7 vò lon gì đó.

_ “vậy hả? thế giờ Trang mời Khang 1 ly nha” Trang đưa 1 ly lên, Khang cũng vậy, Trang chỉ uống 1 nửa, còn Khang thì cạn sạch luôn.

_ “wo....mạnh giữ, vậy đến tối nha, mời Khang vì hôm nay chính thức sẽ là bạn” Ly cũng lên tiếng, hành động vẫn vậy, Khang vẫn uống 1 hơi là hết luôn

Còn về phần Nhím thì sao? Có cảm giác hơi nóng nóng trong người rồi, ko được bình thường cho lắm, chắc do men bia đã ngấm dần rồi, Nhím vào nhà vệ sinh, lấy nước tạt lên mặt, ý muốn cho mình có thể tỉnh táo hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 26

Nhím bước ra. Về mặt vẫn ko có cảm xúc gì cả.

_ “uống với tôi nè.” Khang chạy đến khoát vai Nhím, trên tay đang cầm 1 ly bia, có vẻ như Khang đã say rồi. Nhím nhìn Khang, chẳng nói gì

_ “uống đi. Chẳng lẽ khi dễ tôi hả?” Khang nói. Khang đang nói gì đây? Cậu ấy đã say? Cậu ấy có làm chủ được bản thân ko? Nhím càng nhìn Khang, giật lấy ly bia uống sạch rồi bỏ lại ghế ngồi, Khang đi theo sau

_ “Khang say rồi.” Liên nói khi thấy Khang lại tính rót thêm vào ly mình

_ “hihi, Khang chưa say. Làm sau mà say được. nãy giờ Khang vẫn chưa mời bạn mới mà”

“tôi mời cậu” Khang đưa cho Phi 1 ly

Mọi người nhìn cả 2

_ “ko nê mặt à?” Khang lên tiếng. Phi nhân lấy

_ “được, tôi uống với bạn” Phi

Nhím chỉ nhìn, ko nói gì, cũng chẳng cần uống thế, vì sao nếu có muốn chắc chắn Khang cũng ko cho

_ “được. bây giờ thêm 1 ly nữa. tôi với bạn uống xem như là làm quen” Khang lại rót thêm 1 ly nữa. Cậu ta bắt đầu nói nhảm rồi chẳng

_ “được” phi

_ “đủ rồi” Nhím đứng dậy, giật lấy ly của Phi “tôi uống” Nhím lại uống sạch, rồi Nhím giật luôn ly của Khang,

_ “được chưa?” Nhím nhìn Khang

_ “haha. Vui nhì. Ý là gì của cậu ta” Khang chỉ tay về hướng Phi, về mặt dường như hơi trầm xuống “sao lại có hành động đó chứ?”

_ “Khang say rồi, mình về đi” Liên kéo Khang lại

_ “say. ờ. Là Khang sai, chứ ko say. Sai rồi. Khang đã sai khi ko bằng người ta. Khang đã sai thật rồi”

_ “thôi. Mình về đi” Liên kéo Khang đi nhưng vô dụng

_ “Ý thích cậu ta à?” Khang đang nói gì vậy ? Nhím nhìn Khang, ánh mắt tức giận đã lộ ra “cũng đúng thôi. Cậu ta quá hoàn hảo mà” Khang

_ “thôi. Khang đừng nói nữa. bạn say rồi. để tôi đưa 2 người về” Trang lên tiếng

_ “ừ. Muốn tôi về à. được thôi. Tôi về. nhưng chẳng cần ai phải đưa đâu, tôi biết tự đi” Khang

“chào” Khang bỏ đi 1 hồi, nhưng dáng đi đã loạng choạng, Liên chạy theo đỡ nhưng bị Khang từ chối. mọi người đều nhìn theo bóng dáng của Khang cho đến khi khuất bóng

_ “ngồi xuống đi.” Ly nói với mọi người, tình hình đã căng thẳng hơn lúc đầu rồi.

_ “tôi về trước” Nhím đứng dậy, nhưng có vẻ như chao đảo, Nhím xém ngã, cũng may là Trang đỡ kịp

_ “để tôi đưa bạn ấy về. mình hẹn khi khác nữa nha” Trang

_ “ừ. Mà cậu ấy ở đâu?” Phi hỏi Trang

_ “Ý hả? ở trọ cùng với Liên và Khang đó” Trang

_ “ờ cùng hả?” Phi

_ “hihi. ờ cùng phòng với Liên, sát phòng Khang” Trang

_ “ừ.bạn để tôi đưa bạn ấy về. bạn ở đây tiếp tục đi” Phi lên tiếng

_ “thôi. Ko cần đâu” Trang

_ “cần chứ, cần chứ” Quân lên tiếng, từ đó giờ có thấy thằng bạn đòi đưa con gái lạ về lần nào đâu, ngay cả nói chuyện cũng rất ít vậy mà hôm nay,.....

_ “phải rồi. bạn ở đây với bọn nay đi, chưa uống đã mà. cho ông đi đi, chứ ông ở lại cũng có uống được gì đâu” Ly cũng lên tiếng

_ “nhưng.....” Trang nhìn Nhím đang ngả ngã vào vai mình

_ “chẳng sao đâu chị, chị yên tâm, anh Phi sẽ giao hàng tận nơi mà” Kỳ

Trang do dự 1 lúc rồi cũng đồng ý, ghi rõ địa chỉ nhà trọ cho Phi, Phi đưa Nhím ra xe, kêu tài xế chạy, nhưng anh chàng vẫn chưa nói rõ đích đến là đâu. Nhím tựa vào vai Phi mà ngủ lúc nào cũng chẳng hay. Phi lấy chiếc áo khoác của mình, gói lên đùi để Nhím có thể ngả người xuống nằm cho thoải mái. Bất chợt Phi nhìn Nhím, nhìn sâu qua lớp kính kia, ánh mắt đang chìm sâu vào giấc ngủ, hàng lông mi dài kia, và bất chợt lại bất chợt, bàn tay ko chủ động của Phi lại nâng lên chạm vào mặt của Nhím, có cái cảm giác thật lạ

_ “cô ấy trang điểm ư” có vẻ như Phi đang chạm vào lớp phấn trang điểm, lớp phấn đã che đi khuôn mặt thật sự của Nhím

_ “trang điểm nhưng sao vẫn đen vậy chứ?” Phi cười nhẹ.

Chủ tài xế nhìn Phi qua chiếc gương chiếu hậu, chủ ấy chưa bao giờ thấy những hành động khác lạ của Phi như vậy?

‘nhìn kỹ thì cô ấy cũng dễ thương đó chứ, nói chuyện cũng hợp mà sao. cô ấy lại giống mình ít nói thế ko biết, hình như chỉ ít nói với người khác còn đối với mình....(phi lại cười mỉm),chỉ có điều ngoại hình hơi xấu thôi’ Phi nghĩ rồi lại cười

_ “chú ơi. Chờ cháu tới nhà ở ngoại ô” Phi lên tiếng

_ “vâng, cậu chủ”

Chiếc xe dừng lại ở 1 ngôi nhà ko quá lớn ở ngoại ô thành phố, nhưng được cái là ở đây được trồng nhiều cây xanh nên rất mát mẻ.

_ “chú mở cửa giúp cháu” Phi

_ “cậu để tôi đỡ cô ấy cho, cậu đang bị thương mà”

_ “ko sao. Để cháu. Chú cứ về trước đi, nhớ đừng nói ông bà nội là cháu bị thương nha, khi cần cháu sẽ gọi” Phi bế Nhím thẳng vào nhà. Chủ tài xế nhìn theo rồi cũng ra về. Phi đặt Nhím lên giường, vết thương của Phi vẫn còn đau mà lại cố bế NHím nữa, có vẻ như nó muốn ra máu nữa rồi. Phi đắp chăn cho Nhím rồi vào nhà vệ sinh thay quần áo khác và xem lại vết thương. Chẳng biết Phi nghĩ gì mà ko đưa Nhím về? sao lại đưa đến đây? Ý đồ thật sự của Phi là gì chứ? Ko. Ko đúng. Phi chẳng có ý đồ gì đâu, chỉ định chờ Nhím chạy vòng vòng rồi sẽ đưa về, nào ngờ, 1 cảm giác nào đó khiến cho Phi ko muốn Nhím phải đi. Phi cũng chẳng biết đó là linh tính hay lý trí mách bảo là muốn giữ Nhím lại bên cạnh nữa.

Nhím thì đang ngủ rất say

Trở lại hoàn cảnh của Khang và Liên xem sao. Khang và Liên cũng đã về đến nhà trọ. Khang đã nằm ịch lên trên giường của mình, Liên thì tắt bật đi tìm chanh để làm cho Khang uống

_ “tại sao chứ?” Khang lẩm bẩm

_ “chuyện gì?” Liên

_ “bạn ko thích mình sao?” Khang

_ “ko. Ko đúng” Liên

_ “bạn thật sự ko thích mình”

_ “uống miếng nước chanh cho tỉnh nè Khang” Liên đưa đến cho Khang

_ “bạn thật sự ghét tôi sao?”

_ ‘Khang dậy nè’ Liên lấy tay đẩy nhẹ vai Liên, nhưng đột nhiên bàn tay của Liên bị giữ lại, à ko là đang bị nắm lại, nhưng ai có thể làm việc đó, chính là Khang chứ còn ai. Liên giật mình, đặt ly nước chanh xuống

_ “Khang, ngồi dậy uống nước chanh nè”

_ “Thật sự Khang đã yêu bạn rồi, sao lại ko đáp trả với Khang chứ hả” Khang chợt ngồi dậy, siết tay Liên mạnh hơn rồi kéo Liên vào lòng, họ đang ôm nhau sao? Đúng thật sự là họ đang ôm nhau

_ “bạn có yêu tôi ko? Tôi đã yêu thật rồi, yêu nhiều lắm, bạn có biết ko hả?” Khang vẫn đang ôm Liên.

_.....liên im lặng

Đột nhiên Khang đẩy Liên ra, 2 tay nắm chặt 2 vai của Liên làm cho cô nàng có vẻ đau.

_ “Khang đã yêu bạn rồi đó” đột nhiên Khang hôn lên trán Liên làm cô nàng bất ngờ, vẻ mặt dường như ửng hồng, được thế Khang hôn dần xuống mũi lần tìm đến nơi nhạy cảm của nụ hôn chính là làn môi kia, nhưng chưa kịp đến thì

_ “Khang yêu bạn nhiều lắm đó Ý, bạn biết ko” Khang vừa định chạm đến làn môi ấy nhưng chợt bị đẩy mạnh ra làm cho anh chàng ngã xuống giường. Liên đang giận, phải đang giận, ánh mắt đầy oán hận nhìn Khang, thì ra từ nãy giờ Khang đang tưởng nhầm Liên là Nhím, cảm giác như bị xúc phạm cảm giác hận Khang, có chút gì đó ganh tỵ với Nhím. Khang đã yêu Nhím nhiều như vậy sao? Tức giận quá, nhưng biết làm sao đây?

‘Khang yêu Ý. Mình nên chúc phúc cho 2 người họ ko? Nhưng Ý có yêu Khang ko? Hay là như lời Thanh nói, yêu là ích kỷ, là phải có sự tranh giành. Liệu mình có thay đổi được tình cảm của Khang hay mình mãi là cái bóng nấp đằng sau Ý’ những dòng suy nghĩ cứ lướt qua trong đầu Liên, cảm giác rối bời. nếu Khang yêu Nhím, Liên có thể chấp nhận là người thua cuộc hay ko? Hay là thật sự Trang muốn tranh giành với Nhím đây? 1 câu hỏi thật khó trả lời. vì trong tình yêu sẽ luôn tồn tại 1 chút gì đó gọi là ích kỷ, 1 chút gì đó gọi là tranh giành, nhưng nếu như cảm thấy mục đích đến quá xa vời với chúng ta thì hãy học cách chấp nhận mà buông tay, đó sẽ là 1 giải pháp tốt nhất cho mọi người, đúng ko? Thôi, tg ko lạc đề nữa, trở lại vấn đề chính. Liên thấy Khang nằm im nhưng miệng cứ gọi tên Ý, lòng Liên chợt thất vọng, buồn lắm chứ. Nhưng biết sao đây., Khang đã say rồi, ko chấp được nhưng trong cơn say người ta lại thường hay nói những lời thật lòng nhất đấy. Liên mặc kệ rồi đáp chần cho Khang xong xuôi mới trở về phòng.

Trang cùng với mấy người còn lại vẫn tiếp tục cuộc vui của mình, uống đến nỗi chẳng còn biết gì cả, đến nỗi tài xế của mỗi người tự đến mà “nhận hàng” để chở về luôn

19h

Tại ngôi nhà ở ngoại ô.

Nhím vẫn chưa tỉnh lại. Phi thì ko biết sao lại cứ ngồi bên cạnh giường Nhím, rồi gục mặt ngủ lúc nào cũng chẳng hay luôn. Nhím bắt đầu mở mắt, chớp chớp vài cái, rồi lấy tay xoa 2 thái dương, cảm giác mệt mỏi và đau đầu quá. Lấy lại tinh thần, Nhím nhìn xung quanh, ‘đây đâu phải nhà trọ. ở đâu thế, chẳng phải phòng của Trang, có người đang ngủ gục sao? Là con trai. Đầu phải Khang? Vậy là.....’ Nhím nhìn chăm chăm vào Phi thì chợt nhận ra là anh chàng

‘anh Phi. Sao mình lại ở đây?’ Nhím lúng túng, ngồi dậy, nhẹ nhàng bước xuống giường, đi thẳng vào nhà vệ sinh, Nhím đang muốn lục lại trí nhớ của mình. Chẳng biết chuyện gì đã xảy ra.

Phi nghe tiếng vòi nước chảy liền tỉnh dậy, nhìn lên giường thì đã ko thấy Nhím nữa nên anh chàng đoán chắc Nhím đang trong nhà vệ sinh.

Nhím bước ra, trên gương mặt vẫn còn lấp lăm lăm mấy giọt nước thấy thế Phi liền đưa khăn cho Nhím để lau, cô nàng lau vội rồi lấy kính đeo lên liền, hôm nay Nhím đã rửa mặt khá nhiều lần mà ko trang điểm lại, phải cố gắng đừng nhìn vào mặt Phi nếu ko sẽ bị phát hiện mất.

_ “sao tôi ở đây?” Nhím lên tiếng

_ “à...ờ...” Phi ấp úng, biết nói gì đây? Chẳng lẽ nói tại Phi ko muốn đưa Nhím về, muốn giữ Nhím ở bên cạnh sao? Nhím nhìn Phi chờ đợi 1 câu trả lời

_ “à.....” Phi gãi đầu, mặt Phi có 1 chút gì đó ửng hồng, Nhím nhìn thấy. lúc đầu Nhím cảm thấy vui trong lòng khi nhìn thấy điệu bộ này của anh trai mình, nhưng rồi chợt phát hiện ra, anh trai đang đỏ mặt sao? Đỏ mặt trước 1 người con gái? ở đúng. Nhím là em gái Phi, nhưng PHI nào có biết. sao? Mọi việc có vẻ gì đó ko đúng cho lắm. 1 cảm giác bất an, lo sợ lại nổi lên trong lòng Nhím

_ “tôi muốn về” Pha tan bầu ko khí kỳ lạ đang bao trùm, Nhím chỉ nói bao nhiêu đó, Phi đã đỡ bối rối hơn rồi, Phi gật đầu đồng ý, chẳng giải thích gì thêm, Phi lấy ngay 1 chiếc xe máy trong nhà chờ Nhím về, suốt dọc đường đi Nhím chẳng nói câu nào, chỉ nhớ lại cái hành động đỏ mặt của anh trai mình. Nhím đang sợ. nhưng rồi Nhím lại lắc đầu

‘ko thể nào. Mình xấu xí vậy mà.....’ suy nghĩ của cô nàng

_ “sao im re vậy?” Phi lên tiếng

_ “ừ”

_ “Lạnh ko?”

_ “ko”

_ “ôm chặt vào, nếu ko là bị rớt xuống đường đó” Nhím vẫn ko làm theo lời Phi. ‘Anh trai mình đang nghĩ gì vậy chứ’

_ “mai tôi đến rước bạn đi học nha, xe đạp vẫn còn gọi ở trường rồi”

_ “ko cần đâu”

_ “sao lại ko. Quyết định vậy đi. Mai tôi lại tới” Phi dừng xe trước cổng nhà trọ.

_ “cám ơn” Nhím nói rồi đi thẳng vào trong, ko dám nhìn lại, nhưng Nhím biết Phi vẫn đang dõi theo bóng của Nhím cho đến khi cô nàng đã khuất bóng vào tận phòng rồi mới chịu ra về.

Phần Nhím thì sao. Vẫn còn đau đầu vì hơi men, nhưng càng đau đầu hơn khi nhớ đến anh trai, cầu trời cho mọi điều Nhím nghĩ là sai. Chợt nhớ lại Khang. Nhím vừa vào phòng chưa kịp đóng cửa thì liền mở ra, đi qua phòng kế bên, tức là phòng Khang đó, nhìn thấy Khang đang ngủ, được mắc mung và đắp chăn cẩn thận, Nhím cũng đã yên tâm và trở về phòng

_ “bạn về trễ vậy?” Liên nằm trên giường, ko mở mắt nhưng vẫn biết Nhím đã về

_ “ừ” Nhím chỉ ừ rồi tiến thẳng vào nhà vệ sinh để tắm rửa. Liên ngồi dậy, nhìn về phía cánh cửa nhà vệ sinh, bên trong đó là 1 người bạn thân, và bên trong đó cũng được xem là 1 tình địch. Bây giờ làm sao? Giữ tình bạn và tình yêu. Bạn chọn cái nào?

Liên lại thả mình lên giường, nhắm mắt lại. Nhím tắm xong cũng đi thẳng lên giường, suy nghĩ. Lại suy nghĩ, đêm nay chắc có nhiều chuyện để suy nghĩ lắm đây...

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Thứ tư

Buổi sáng, Khang tỉnh dậy với tinh thần vô cùng là mệt mỏi, đầu đau nhức, hậu quả của việc say mèm ngày hôm qua, Khang vẫn ko nhớ những hành động của mình và cũng chẳng nhớ tại sao lại về được đây nữa. Khang cố bước vào nhà vệ sinh để chuẩn bị cho buổi đi học.

Nhím thì đã đỡ hơn nhiều, chỉ có vẻ hơi mệt mỏi mà thôi. Liên thì chẳng uống nhiều nên dường như Liên vẫn như mọi ngày, nhưng đó chỉ là bề ngoài mà thôi, bên trong thì.....

Giống như hằng ngày, Khang qua phòng rủ Liên và Nhím đi học, khi gặp 2 cô nàng điều đầu tiên vẫn như cũ chính là Khang nở 1 nụ cười thật tươi dù đang rất mệt mỏi

_ “bạn ổn chứ?” Liên hỏi Khang, Liên cố gắng ko nhớ đến những việc hồi tối nhưng làm sao có thể, gương mặt kia vẫn đang hiện diện trước mặt mình. Liên khẽ chào mời

_ “Khang ổn mà, hi hi” Khang lại cố cười

_ “vậy mình đi học thôi” Liên

_ “mà xe của 2 bạn đâu?” Khang

_ “ở trường” bây giờ Nhím mới lên tiếng

_ “sao lại ở trường?” Khang

_ “hôm qua gọi” Nhím

_ “giờ sao mình đi học đây?” Khang

_ “tôi đi bộ” nói rồi Nhím quay mặt đi trước, Khang và Liên dắt xe theo sau

_ “2 bạn đi xe đi, Khang đi bộ cho” Khang lên tiếng

_ “thôi để Liên đi bộ cho” Liên

_ “ko cần, tại tôi.” Nhím ngưng 1 chút

“tại tôi gọi xe nên bây giờ tôi sẽ tự đi bộ, 2 người đi trước đi”

Cả liên lẫn Khang đều vô cùng ngạc nhiên, lần đầu nghe Nhím nói chuyện với mình 1 câu mà dài như vậy,

Tin,,,...tin.

Tự nhiên từ đằng sau có tiếng kèn xe vang lên, cả 3 quay đầu lại thì đập vào mắt họ là 1 chàng trai đang ngồi trên chiếc xe máy tiến đến.

_ “là bạn?” Liên hỏi khi chàng trai đã dừng xe lại

_ “ừ. Tôi đến rước Ý”

_ “sao phải rước” Khang có vẻ bức dọc

_ “hôm qua Ý gọi xe ở trường, tôi sợ Ý ko có xe đi học”

_ “có tôi là được rồi, ko cần bạn” Khang

_ “vậy còn Liên?” Chàng trai lên tiếng, Khang nhìn Liên, biết trả lời sao đây, khó xử thật đấy, nếu chờ Nhím thì bỏ Liên sao ? còn ngược lại thì Khang lại ko đành lòng. Liên cũng nhìn Khang chờ đợi 1 câu trả lời. Liên cũng rất mong trong lòng Khang vẫn sẽ có 1 chút nào đó dành riêng cho mình. Nhím thấy thái độ khó xử của Khang lẫn ánh mắt của Liên, Nhím cũng chẳng đành lòng

_ “tôi đi với Phi” Nhím lên tiếng, Nhím đã nhắc đến Phi, vậy chắc chắn chàng trai đó chính là Phi rồi, ko sai, chính là Phi. Phi nở 1 nụ cười hiền rồi đưa cho Nhím chiếc mũ bảo hiểm

_ “chúng tôi đi trước” Phi nói rồi chờ Nhím đi khuất, Khang và Liên nhìn theo, Khang nhìn rất lâu, Khang có 1 cảm giác gì đó. Đau... đúng là đau sao? Nhưng Khang đâu bị thương, tại sao lại đau. Cảm thấy nhói quá. đau thật. con tim Khang như gào thét thảm thương, nhưng cổ gượng,

_ “mình cũng đi thôi” Khang lên xe, đợi Liên ngồi lên rồi cả 2 cũng cùng nhau đến trường, suốt dọc đường đi Khang chẳng nói câu nào, Liên đã cảm nhận được tình cảm của Khang rồi, ‘Khang yêu ý thật rồi. Nhưng còn Ý thì sao? Ý lại đi với người khác, chẳng lẽ Ý ko có tình cảm với Khang, vậy thì.....’

Suốt dọc đường đi của Phi với Nhím thì sao ta. Chẳng có gì đặc biệt cả. mà là vô cùng đặc biệt. Phi nói nhiều, hỏi rất nhiều, rồi cười cũng rất nhiều, chẳng biết tại sao nữa. Phi cũng chẳng hiểu nổi bản thân.

Suy nghĩ của Phi thế nào ta? ‘sao vậy chứ? Sao mình lại nói nhiều như vậy. sao mình lại cười nhiều hơn? Cô ấy là người lạ mà. sao có thể chứ? ở bên cạnh cô ấy có 1 cảm giác thật thân quen lắm, cảm giác này là sao? Khó tả thật.’

Cả 2 đã đến trước cổng trường, Nhím xuống xe, đưa mũ bảo hiểm cho Phi rồi đi vào trước. nhưng hôm nay Nhím lại có 1 cảm giác rất là lạnh.lạnh hình như có người khẽ vũ khí vào sau gáy của Nhím hay sao đó. Nhìn xung quanh thử xem, đúng rồi, chính xác là Nhím đang bị những ánh mắt đao kiếm ném thẳng vào mình. Suy nghĩ 1 lát thử xem, nguyên nhân gì ta? Sặc....chắc chắn là.....

Nhím hình như đã nhận ra chuyện gì rồi, bởi vì sao? Bởi Nhím quá thông minh chẳng. Ko...ko hề đâu nha, bởi vì sao Nhím biết à? chính là vì...

_ “ê, Anh Phi sao lại chở con nhỏ đó”

_ “biết chết liền, nghe nói hôm qua anh Phi còn ngồi nói chuyện vui vẻ với nó nữa”

_ “con quỷ này...sao lại có thể cơ chứ...”

_ “ko được, tao ko chấp nhận như vậy”

_ “đúng. Con nhỏ đó sao lại có tư cách cơ chứ”

_ “cóc ghê mà đòi.....”

_ “đúng là ko biết nhìn lại thân phận hèn hạ của mình”

_ “định dùng chiêu bài đeo bám à?”

Biết bao lời chê bai, trách móc, nằng chửi đều được Nhím nghe ko sót 1 câu. Nhím chỉ biết nhếch môi cười, cảm thấy thú vị chẳng. Nếu mọi người mà biết Nhím là em gái Phi thì sao ta? Chắc có nhiều chuyện vui lắm à.

Thế là tiếng đồn vang xa, chuyện tốt chẳng ai biết nhưng chuyện về người đẹp thì được đồn đại với tốc độ hết sức là kinh khủng. tin Phi chở Nhím đến trường đã lan truyền khắp nơi, chẳng ai ngờ. nói đúng hơn là vô cùng bất ngờ, chẳng ai tin nổi hoàng tử lạnh lùng lại có quan hệ gì đó với con nhỏ nhà quê, xấu xí tên “Ý” kia. Hầu hết các cô gái đặc biệt là fan của Phi đều rất bất bình, tức giận, còn những chàng trai khác thì có vẻ như cười cợt khinh bỉ. khinh bỉ ai ư. 1 là Phi bởi vì sao. ‘đẹp mà ngu’ đó là những lời nói của các chàng trai dành cho Phi, họ nói Phi bị thần kinh hay đại loại là ko tinh táo hay là 1 tên biến thái có thú vui kỳ lạ là thích gái xấu. Nhưng mấy chàng trai kia ơi. Xấu ở đây là sao? Mấy chàng phải nghĩ lại à nha. Giữ đẹp và xấu chỉ trong gan tấc. người ta xấu bề ngoài nhưng tâm hồn và tính tình thì rất ư là đẹp. bởi các anh ko nghe từ xưa đến giờ sao? “tốt gỗ hơn tốt nước sơn” đó nha. Đừng nên nhìn bề ngoài mà đánh giá người khác à, nhầm to đấy.

Đến lượt Khang và Liên vào, hôm nay hình như có nhiều xi can đan hay ấy. Khang và Liên lại trở thành 1 đề tài cho mọi người tiếp tục bàn tán. Nhưng nghĩ kỹ lại cũng thật là lạ, lúc trước Khang chờ Nhím đó, sao chẳng có 1 tin đồn nào hết vậy chứ, chỉ mới đổi người chờ và người được chờ là có chuyện liên ả. ko biết làm sao cho vừa lòng tất thái mọi người đây nữa.

12a1

Nhím bước vào, vẫn như thường ngày Nhím bước thẳng xuống bàn mình, nhưng hôm nay đúng là có 1 sự khác lạ cực kỳ ko hề nhẹ chút nào, mọi ngày có ai để ý đến Nhím đâu, vậy mà hôm nay, các bạn trong lớp lại “quan tâm” đặc biệt đến Nhím nhiều như vậy. Nhím giống như người nổi tiếng vậy đó. Ko biết có cần cho xin chữ ký ko nữa. Nhưng mặc kệ tất cả. Nhím vẫn chẳng đoái hoài gì mà lấy điện thoại ra xem tin tức.

Chỉ 1 lát sau, Phi cũng bước vào, và hành động đầu tiên của Phi chính là nhìn vào Nhím(Ặc....ko biết ý gì đây,,,huhu). Nhím biết, Nhím cảm nhận được Phi đang nhìn mình, nhưng Nhím cứ giả vờ như ko biết. Sơn và Ly thì đã nghe mọi chuyện, chỉ đợi Phi đến để xác minh là lời đồn đại có thật ko? Nhưng bây giờ có vẻ như chẳng cần hỏi rồi, thấy ánh mắt Phi nhìn Nhím là đủ hiểu rồi. Phi tiến thẳng xuống ngồi cạnh Ly. À quên nữa. Phi đã vào vậy bây giờ Quân ngồi ở đâu ta, nhớ là Quân đã bị Sơn đuổi đi rồi mà. hihi. Quân thật sự đang ngồi ngang với Ly chỉ có điều ko cùng bàn thôi, anh chàng đã dùng mĩ nam kế của mình dụ dỗ trẻ em trên 16tuoi nhường chỗ cho mình đó mà.

Đến lượt Khang và Liên bước vào. Hành động đầu tiên của Khang ko khác Phi chút nào, Khang vừa vào là đã nhìn Nhím chằm chằm, ánh mắt có vẻ hơi buồn, hơi thất vọng, hơi.....(tg hết biết tả sao rồi). Liên thì có cảm giác gì đó thấy đau, Liên đang đau vì Khang sao?

Khang ngồi cạnh Nhím mà dường như cả 2 đang bị ngăn cách bởi 1 vách tường vô hình nào đó. Khang muốn phá tan vách tường đó nhưng ko được, Khang ko biết phải làm sao? Nói gì bây giờ? Khang chỉ biết im lặng....mãi cho đến khi.....

“Y.....”chưa kịp gọi hết tên ý nữa là tiếng chuông đã vang lên, Khang đành.....

Nhưng trong suốt buổi học Khang ko thể nào tập trung được, Khang có rất nhiều điều muốn hỏi Nhím, bây giờ phải làm sao đây? a.....nghĩ ra cách rồi, Khang lấy 1 tờ giấy

_ “Ý.....” Khang đưa tờ giấy cho Nhím, Nhím nhận, đọc nhưng lại ko hồi âm, Khang lại lấy 1 tờ khác

_ “Ý giận Khang hả?” Lần này đọc xong, Nhím cảm cũng khá lâu, thấy Khang định lấy 1 tờ nữa thì Nhím liền cầm bút

_ “ko” Khang nhận lấy

_ “vậy tại sao Ý.....”

_ “sao? Học đi”

_ “Ý thích bạn Phi hả?” Nhím đã đọc, biết nói gì đây, chẳng lẽ nói ko? Phi là anh trai của Nhím và người Nhím thích là.....

_ “ko” Nhím chỉ trả vồn vện nhiều đó

_ “vậy sao lại quan tâm đến cậu ấy nhiều như vậy?”

_ “bạn bè thôi” Nhím đang giải thích sao? Đúng. Nhím đang cố giải thích đây mà. nhưng tại sao lại phải giải thích? Hay Nhím sợ Khang sẽ.....?

_ “nhưng Khang thấy Phi quan tâm đến Ý lắm”

_ “ko có. Hiểu lầm đấy” Lại giải thích sao?

_ “nhưng Khang sợ”

_ “sợ gì?” Khang cầm tờ giấy trên tay rất lâu mới đặt bút

_ “Khang sợ Nhím sẽ có tình cảm với Phi”

Nhím nhận lấy. đọc. Nhím đã đọc, chẳng lẽ Nhím sẽ trả lời. chắc chắn Nhím phải có tình cảm đối với Phi, nhưng tình cảm đó chính là tình thân, tình anh em, còn tình cảm kia thì.....

_ “ko có. Thôi học đi”

Khang nhận lấy tờ giấy, có gì đó vui vui, ‘Ý nói sẽ ko có, đúng là ý đã nói sẽ ko thích cậu ta. Mình vẫn còn cơ hội đúng chứ’ Khang suy nghĩ rồi khoe miệng hơi nhếch lên, có vẻ hạnh phúc lắm, Nhím cũng đã nhìn thấy, Nhím cũng có cái cảm giác gì đó, thấy ảm ảm lắm. cả 2 cảm giác như bức tường dần dần lại được gỡ bỏ.

Giờ ra chơi

_ “mình xuống căn tin đi” Khang nói với Nhím

_ “ừ” Nhím đứng lên, “đi thôi” Nhím nhìn qua liên

Liên cũng bước đi

_ “đợi tôi với” Phi đứng dậy. Khang, Nhím và Liên quay lại nhìn. Quân Ly và cả Son cũng đang nhìn chăm chăm vào thằng bạn. trời hôm nay bạn của họ lại muốn đi với người khác cơ đấy. Nhận được có cái gì ko đúng. Phi liền nói tiếp

_ “tụi mình cùng đi” như gỡ gạc lại lời nói quá đà của mình. Ly và Quân nhìn nhau cười chứ chẳng nói gì, cả đám xuống căn tin. Đi dọc hành lang, tất cả mọi người đều đang chỉ chỉ, trỏ trỏ bọn nó. Có người cười, có người lại làm vẻ mặt ăn tươi nuốt sống

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Căn tin

Khang, Liên và Nhím định ngồi cùng nhau, nhưng nào ngờ Quân cũng nhanh nhẹn, chẳng biết sao hôm nay anh ta lại như vậy nữa chứ

_ “bọn này ngồi cùng với nha”, ý nghĩ của chữ “bọn này” chính là đang chỉ Phi, Quân và Ly đó. Son thì khỏi nói, lúc nào chẳng có Thanh kê bên, họ đánh lè rồi.

_ “mấy bạn ngồi đi” thấy Khang và Nhím đều ko trả lời, Liên đành lên tiếng. 1 bàn 6 người, nhưng chỉ lúc đó là 6 người bây lại tăng thêm 1 nữa rồi

_ “hì” Trang từ xa đi lại, chẳng cần xin phép, tự ý kéo ghế ngồi cùng

“1...2...3.....” Trang đang đếm, đếm cái gì vậy? Học lớp 12 rồi mà tập đếm sao... à ko phải đâu, mà là

_ “bàn này có 3 người con trai. ...vậy mà cái bàn trống trơn, chẳng 1 thức ăn hay nước uống gì cả” Trang(sắc. vậy nói thẳng là kêu 3 người họ đi mua đồ ăn luôn cho rồi, dài dòng quá) Hiểu ý của Trang, ba chàng trai đứng dậy, tỏ vẻ ga lăng

_ “Ý ăn gì?” huhu, tiu rồi, cả bàn có mấy người vậy mà sao hỏi có mình Nhím vậy? nhưng mà ai đang hỏi đó? Có ai khác ngoài Khang đâu. Nhưng hôm nay lại có thêm 1 người nữa đó, Phi nhà ta chứ ai. Nhím cảm thấy ngượng ngùng quá, càng cảm thấy đau đầu với 2 người này luôn, mọi người ai cũng ngạc nhiên. Nhưng Quân nhanh nhẹn phá tan bầu ko khí ngại ngùng này

_ “mấy người đẹp muốn ăn gì, để mấy hoàng tử đi mua cho nè”

Cả nhóm người như thờ phào nhẹ nhõm, nói ra thứ mình cần muốn mua, đặc biệt là Trang cô nàng đòi đủ mọi loại bánh và cả nước uống luôn, định lâu lâu mới có thời cơ hành hạ trai đẹp hay sao đây mà 3 chàng bước vào trong để lại 4 nàng ở lại với những suy nghĩ vẩn vơ

Người thứ 1 ‘ông Phi này thay đổi rồi, chẳng lẽ.....’(mặt hơi suy tư)

Người thứ 2 ‘Khang quan tâm đến ý vậy sao chứ? Vậy còn mình. Khang đối với mình.....’(mặt hơi buồn)

Người thứ 3 ‘vui nhỉ, chuyện tình tay ba hả? có nhiều điều thú vị đây’(mặt cười cười)

Người thứ 4 thì sao? ‘thật sự anh Phi có cảm giác gì đây? Ko lẽ.....’ (mặt đăm chiêu) 4 người, 4 suy nghĩ, chẳng ai nói chuyện với ai, thì đột nhiên

_ “a.....” 1 tiếng la vang lên, đồng thời Nhím cũng đứng dậy. vì có sao phải đứng dậy ư? Bất thình lình nguyên 1 ly nước ngọt đổ thẳng lên người mình, hỏi sao ko giật mình mà đứng dậy chứ

_ “xin...xin lỗi bạn” trên tay cô gái đó chỉ còn cầm 1 ly, ly kia đã đổ ập lên người Nhím rồi

_ “ko sao” Nhím chỉ nói bao nhiêu đó rồi định bước đi vào nhà vệ sinh để lau sạch vết bẩn thì đột nhiên từ đằng sau Nhím lại có cảm giác ướt át hơn, quay lại thì 1 ly còn lại trên tay của cô gái lúc này cũng được Nhím hứng trọn. Nhím quay lại. quá bất ngờ, cô gái lúc này còn luôn miệng xin lỗi thì bây giờ lại đang nở 1 nụ cười tà mị

_ “bạn muốn gì hả?” Trang cảm thấy cô ta đang cố ý nên bước đến, nắm chặt lấy tay của cô ấy. cảm thấy đau, cô ta có vẻ nhăn mặt

_ “thả ra đi Trang” Nhím lên tiếng, chắc Nhím cũng đoán được tại sao cô ta lại làm như vậy. Nhím cảm thấy tất cả chỉ là hiểu lầm thôi. Nhưng Trang thì ko thể nào tha dễ dàng như vậy?

_ “tại sao làm như vậy, bạn cố tình đúng ko?” Trang vẫn nắm chặt lấy tay cô ta

_ “đủ rồi đó, định đông ăn hiệp ít à” 1 cô gái khác bước lại, cô ta nhìn Trang

_ “thả tay ra”

_ “nếu tôi nói ko thì sao?” Trang vẫn ko buông

Cô gái nhếch môi cười rồi nắm lấy tay của Trang, có vẻ như Trang cũng đang đau hay sao đó, Trang bỏ tay cô gái kia ra thì liền nắm lấy tay của cô gái này, cả 2 tự nhiên lại rơi vào 1 cuộc chiến bằng tay, cô gái kia cũng chẳng kém Trang, cả 2 đang đánh nhau kia, mọi người xoay quanh lại nhìn thì

Bộp...bộp....bộp..... tiếng gì đây ta.

“2 cô đang làm gì đó” 1 giọng nói ồm ồm vang lên, thì ra là “sát thủ” Chính đã đến, ông ta còn cầm trên tay chiếc thước cây bóng loáng, cả Trang và cô gái kia liền dừng tay lại ngay lập tức

_ “gì đây. 12a6 hả?” ông thầy nhìn phù hiệu của Trang

_ “đây. 12a4” rồi nhìn qua cô gái kia

_ « tên gì ? » Thầy Chính

_ “ạ...ạ....Thái Gia Trang” Trang đáp ứng, dù đứng trước mặt ai có thể hung hăng dữ tợn, nhưng trước mặt thầy này thì never, chẳng bao giờ Trang dám đầu

_ “con cô đây” Thầy chính xoay qua hỏi cô gái kia

_ “ạ...ạ...Lê Ngọc Ngân”

_ “rồi xong. 2 cô đã ghi điểm đầu tiên cho lớp rồi đây. mỗi người trừ 4 điểm nha, cố gắng mà gỡ lại đi”

Cả Trang và nNgân đều cúi đầu

_ “giải tán” Thầy Chính lại ra lệnh, cả đám người chẳng ai dám ở lại. đội thầy Chính đi khuất Trang và Ngân trao cho nhau ánh mắt vô cùng là “triều mến”

_ “cô muốn gì?” Trang lên tiếng

_ “chẳng có gì” Ngân nhúng vai tỏ vẻ ko liên quan. Bây giờ ba chàng trai bước ra, thấy ko khí có vẻ như căng thẳng đến gần hơn thì họ nhìn thấy Nhím toàn thân dính đầy nước ngọt, Trang và 1 cô gái lạ thì muốn ăn tươi nuốt sống nhau.

_ “Ý có sao ko?” Khang tỏ vẻ lo lắng , bỏ đóng đồ ăn lên bàn chạy đến gần Nhím. Phi cũng nhẹ nhàng để mớ thức ăn lên bàn

_ “ko sao chứ?” âm vực có vẻ hơi lạnh lùng

_ “ko có chuyện gì đâu” Nhím trả lời chung cho cả 2

_ “bọn này có ý đó” Trang lên tiếng Khang và Phi quay lại nhìn bọn người họ

_ “tôi cũng xin lỗi rồi” cô gái làm đổ nước ngọt lên Nhím nói

_ “ko có thành ý như vậy mà gọi là xin lỗi sao?” Trang

_ “chứ bạn muốn gì nữa”

_ “thôi. Ko sao mà” Nhím cắt ngang

“để họ đi đi” Nhím tiếp. bọn người đó bước đi, Ngân cố ý đi ngang qua Trang và đụng vai cô ấy, làm cô nàng tức càng thêm tức.

Khi đến chỗ của Nhím, Ngân ghé sát vào tai Nhím và nói 1 cái gì đó rồi nhếch môi cười 1 cái và đi khuất.

_ “cô ta nói gì vậy?” Trang

_ « ko có gì ? » Nhím

_ “ko có mới lạ” Trang

_ “đi rửa đây” Nhím nói rồi bước đi vào nhà vệ sinh. Nhím đi, nhưng vẫn nhớ những lời mà Ngân vừa nói với mình ‘đây mới là cảnh cáo, liệu mà tránh xa’. Nhím hiểu chứ. Thiệt là, chẳng ai biết Nhím và Phi mãi mãi ko bao giờ có thể có cái cảm giác gọi là tình yêu trai gái được, đích thực họ là anh em mà.

Mọi người ở lại, Trang và Ly kể lại tất cả cho 3 chàng trai kia.

_ “chắc tại bạn đó Phi” Trang lên tiếng

_ ‘sao?’ Phi ko hiểu

_ “tại bạn tạo scandan cho ý chứ đâu. Từ trước giờ có Ý có làm phật lòng người khác đâu, tự nhiên hôm nay vừa có tin đồn là vừa có chuyện, ko phải trùng hợp sao?” Trang nói/

Phi im lặng, mọi người im lặng, lại chìm vào suy ,nghĩ riêng. Và người mà có suy nghĩ lâu nhất, say sưa nhất lại chính là Liên, cô nàng đang suy nghĩ vấn đề gì? Sao lại ko đề ý đến vấn đề mọi người đang nói chứ

‘bạn hãy cẩn thận người bên cạnh mình, có thể sẽ là kẻ thù lớn nhất đó. Hãy nhớ, yêu là ích kỷ, yêu là tranh giành, là bất chấp mọi thủ đoạn’. trời, đây là câu nói của ai vậy, sao giống đang xúi bẩy, đầu độc người khác quá vậy? đoán được ko? Thôi thì nói gần nói xa ko qua nói thật, câu nói ấy chính là của Lý Thanh và người bị cô ta đầu độc ko ai khác là Liên ngày thơ nhà ta đó. Trong lúc Trang đánh nhau, cô ta đến gần và nói nhỏ với Liên như thế. Nhưng sao cô ấy lại nói vậy? cô ta đang ám chỉ ai????

Nhím từ nhà vệ sinh ra thì tiếng chuông báo hiệu giờ học đã đến, thế là cả bọn người phải cùng nhau vào học tiếp, nhưng học vô mới lạ, bận suy nghĩ hết rồi, chẳng ai thêm tập trung đến bài học nữa đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Tan học

_ “Ý.” Phi lên tiếng khi thấy Nhím chuẩn bị cất bước ra về

_ “hả?” Nhím quay lại

_ “để Phi đưa bạn về nha” Phi tỏ vẻ ngại ngùng

_ “ko cần đâu” Nhím

_ “hôm nay mình có hẹn mày quên hả?” Quân lên tiếng.

_ “à, tao quên.” Phi nói

_ “vậy gấp lại Ý sau nha”

_ “ừ” Nhím lên tiếng rồi bước đi, Khang và Liên cũng theo sau

_ “bạn của Son lạ nh?”

_ “sao lạ?”

_ “thì cậu ta lại thích bạn Ý đó”

_ “sặc. dễ gì, thằng Phi nó ko thích nhỏ đó đâu”

_ “xì, sao Son biết, thấy thái độ của Phi ko?” Son nghe Thanh nói mà cũng đúng, thái độ của thằng bạn đối với Nhím thật sự ko giống với những đứa con gái khác

_ “ui, ai biết, kệ nó đi”

_ “ừ, tại Thanh thấy lạ nên mới thắc mắc thôi”

_ “hôm nay mình đi ăn nha”

_ “ok. Mà Son nè”

_ ‘hở?’

_ “bộ Sơn thân với nhóm Phi lắm hả?”

_ “ừ, chơi từ nhỏ, ba mẹ của Sơn với ba mẹ tụi nó cũng là bạn nữa”

_ “à, vậy việc làm ăn chắc toàn hợp tác với nhau thôi hả?”

_ “ồ, đúng rồi, mọi người được xem như 1 gia đình, toàn bộ đều hợp tác với nhau vì vậy làm ăn luôn luôn thuận lợi”

_ “à, thì ra là vậy”

_ “mà sao tự nhiên Thanh lại hỏi đến việc làm ăn vậy chứ”

_ “đâu có gì, tại thuận miệng nên hỏi thôi à”

_ “xì, làm ăn chi cho mệt, với gia tài nhà Sơn, ăn cả đời cũng ko hết”

_ “nói như Sơn sao được, phải có chí cầu tiến, để sau này lo cho vợ con nữa chứ”

_ “vợ con hả?” Sơn nhìn Thanh, cô nàng tỏ ra vẻ ngượng ngùng “vậy Thanh có đồng ý làm vợ Sơn ko? Sơn sẽ cố gắng làm 1 người chồng và 1 người ba tốt”

_ “xì. Thôi...thôi đi, nói chuyện xa vời quá à. trước tiên Sơn phải được lòng tin của ba mẹ rồi họ mới giao lại công ty cho Sơn chứ”

_ “rồi...rồi...Sơn biết rồi...sẽ sửa đổi, như vậy được chưa. Chúng ta đi ăn nào” Sơn khoát vai Thanh xuống xe, tiến thẳng vào 1 nhà hàng sang trọng ‘phải, cá đã dần dần câu rồi.....’

Tại phòng trọ của Nhím

_ “Ý nè” Liên

_ “hả?” Nhím

_ “Khang thích Ý đó”

_

_ “còn Ý thì sao?”

_im lặng. Nhím phải trả lời sao đây, rằng mình ko biết, hay là mình cũng có cảm giác gì đó đặc biệt với Khang

_ “nếu Ý ko có tình cảm với Khang thì Ý nên nói thẳng, đừng để bạn ấy nuôi hy vọng” Liên nói tiếp. đúng, Liên nói đúng mà, có gì thì cứ dứt khoát, đừng úp úp mở mở, như vậy khó chịu lắm

_ Nhím vẫn chưa kịp nói gì thì

_ “thật ra.....” Liên ngập ngừng

“thật ra, Liên đã thích Khang, thật sự là như vậy, nhưng nếu 2 bạn có tình cảm với nhau thì Liên sẽ ko ngăn cản đâu”. Liên nói, Liên đang nói là Liên thích Khang sao? Vậy bây giờ còn Nhím, chẳng lẽ Nhím nói mình cũng vậy và mong Liên hãy tác thành cho cả 2. Ko. Nhím ko làm được, ko bao giờ nói ra như thế được, Liên là bạn Nhím, Nhím rất xem trọng tình cảm này, bởi vì sao? Trong suốt bao nhiêu năm ko ở cạnh gia đình, chỉ có Khang và Liên luôn quan tâm và chăm sóc Nhím, có thể Nhím xem như 1 ân nhân cũng được đó, làm sao đây? Giữ tình bạn và tình yêu?biết chọn như thế nào?

_ “liên ko có ý gì đâu. Tại Liên thấy ý có tình cảm với Phi hay sao đó, nếu như vậy Ý hãy nói cho Khang biết, đừng để bạn ấy thêm hy vọng nữa”

_ “ừ, tôi biết rồi” Nhím bây giờ mới lên tiếng, nhưng giọng nói vẫn lạnh như thường ngày, trọng giọng nói ấy có 1 chút gì đó gọi là xót xa lắm, nhưng có ai hiểu được nỗi lòng của Nhím bây giờ.

Tại nhà Phi

_ “sao. Chưa đủ mặt nữa à?” ông nội Phi từ trên lầu bước xuống

_ “con thằng nhóc nhà cháu nữa bác à” An lên tiếng

_ “mà sao thằng Sơn lại ko đi với mấy đứa nữa vậy?” Khoa lên tiếng

_ “nó đánh lè rồi, nó bỏ bọn cháu rồi” Quân

_ “sao lại bỏ?” An

_ “hi, cháu chào mọi người” Son bước vào với vẻ mặt tươi cười

_ “sao lại đến muộn, biết mọi người đang chờ ko hả?” Khoa tức giận

_ “con có việc bận chút xíu” Son

_ “việc gì? Sao lại đi riêng hả?” Khoa

_ “mới đó mà đã mách lại rồi à?” Son nhìn Quân và Ly với ánh mắt sát thủ

_ “chẳng ai mách gì cả? ta đây ko có mắt để nhìn sao?” Khoa lại giận

_ “con cũng có quyền riêng tư chứ, suốt ngày đi với bọn người này con chán rồi” Son

_ “ý con là sao hả?” bây giờ An cũng bức xúc đứng lên

_ “thôi mấy đứa, có gì ngồi xuống, từ từ mà nói nè” ông nội Phi căn ngăn, làm giảm nhiệt độ của căn phòng, An ngồi xuống, Son cũng vậy

_ “Phi, cháu nói thử xem mấy ngày hôm nay bọn này học thế nào?” Khoa

_ “dạ, cũng bình thường à” Phi

_ “con ko được giấu diếm đâu đó” Thủy cũng vào cuộc

_ “dạ, con nói sự thật mà.” Phi

_ “ừ, vậy là tốt, chỉ cần học hết năm nay, nếu thấy tốt thì chúng ta sẽ giao lại công ty cho mấy con luôn” Thủy

_ “dạ” Quân, Ly và Phi đồng thanh

_ “còn con thì sao hả?” ko nghe tiếng Son nên Khoa lại hỏi

_ “con chẳng cần đến 1 năm đâu, con sẽ thay đổi và tiếp quản công ty sớm cho mọi người xem” Son nói với giọng quả quyết, Khoa và An chẳng biết nên vui hay buồn đây nữa, thái độ này làm cho họ có 1 chút gì đó lo lắng, lo lắng hơn khi biết Son tách ra, ko chơi cùng nhóm của Phi nữa, dù biết Quân và Ly ham chơi, nhưng 2 người này vẫn tốt và biết suy nghĩ, còn những đứa bạn khác của Son thì có ai biết bọn chúng như thế nào, kể cả Lý Thanh cũng vậy, có ai hiểu được cô ta có ý đồ gì?

_ “rồi, như vậy là yên ổn nha. Mấy đứa khỏi lo nữa” ông nội Phi lên tiếng, cả nhóm người ở lại cùng ăn cơm xong rồi mạnh ai mới ra về

Bây giờ đã là 19h

Nhím ở phòng trọ 1 mình cảm thấy buồn nên đi ra ngoài dạo, vừa đi vừa suy nghĩ, nhiều việc cần phải suy nghĩ lắm, chuyện ở trường nè, mọi người đã hiểu lắm, vậy là từ nay sẽ khó yên ổn đây. Rồi chuyện của Khang và Liên nữa, Nhím sẽ buông xuôi hay cố giữ đây? Đang miên man suy nghĩ thì

Bụp...bịch...ịch...đui...vô số tiếng đánh đấm đang ở đâu đó, con người ta sinh ra là có bản tính tò mò hay sao á, Nhím tiến ngay 1 gần hơn đến nơi đang diễn ra ầu ẩu

Nhìn thử xem nào. 1 người con trai đang bị vậy đánh bởi hàng chục tên khác, người con trai dường như đã say hay sao đó, bọn chúng hét đấm rồi đá cậu ta. Đấu tranh tư tưởng, nên giúp, ko giúp....ko nên nhiều chuyện, kệ người ta, nhưng nếu ko giúp lỡ như cậu ta bị đánh chết thì Nhím sẽ gián tiếp trở thành hung thủ à. làm sao đây. Thôi, mặc kệ, ra tay luôn làm mấy nhân cứu anh hùng đi.

Nhím tiến thẳng đến bọn chúng và

ịch.ịch...ịch....từng tên được Nhím tạo điều kiện cho ôm mặt đất thảm thiết luôn, bọn chúng sợ quá bỏ chạy tán loạn

_ “ko sao chứ” Nhím đỡ người con trai đó dậy, người đó, khuôn mặt bây giờ thì ôi thôi, biết bao là vết bầm tím, trên người cũng vậy, đứng còn loạn choạng ko vững nữa.

_ “ai đây” cậu ta nhìn Nhím mà đầu cứ lắc qua lắc lại

_ “đi đây” Nhím nói rồi buông tay, quay mặt bước đi

ịch.....và đó là tiến ngã người vô cùng là đáng yêu của cậu trai kia, Nhím quay lại, thấy tội lỗi quá, thôi thì tiền phạt tiền đến tây thiên, giúp người giúp đến cùng vậy. Nhím lại đỡ cậu ta đứng dậy

_ “nhà ở đâu” Nhím

_.....

Chẳng thấy cậu ta trả lời, biết làm sao đây, Nhím đành dìu cậu ta đến công viên gần đó, đặt cậu ấy nằm trên chiếc ghế đá, Nhím cũng ngồi xuống mà thở, dù sao Nhím cũng là con gái mà, cậu ta cao hơn Nhím cả 1 cái đầu, nặng lắm chứ. Nhím nhìn cậu ấy rồi lại lắc đầu, tự dưng lại chuốt khoé vào thân làm gì. Nhím đành đi đến 1 cái quầy thuốc tây gần đó, mua 1 ít thuốc sát trùng, thêm bông, nói chung là dụng cụ sát khuẩn và băng bó vết thương, mua thêm 1 chai nước suối nữa. nước suối là dành cho Nhím đó, khát quá mà

Nhím trở lại ghế đá thì vẫn thấy cậu ta nằm 1 đống, thôi kệ đi, uống miếng nước rồi lấy thuốc ra xử cậu ta luôn. Nhím lấy thuốc sát trùng thấm vào bông gòn rồi từ từ rửa vết thương trên mặt cho cậu ta, chắc rất hay sao ấy mà cậu ta đang nhắm mắt nhưng cũng hơi cau mày lại. Nhím phải cúi gần mặt cậu ấy hơn mới thấy những vết thương, vì sao, nơi đây ko có đèn sáng rõ cho lắm, cộng thêm cái kính dày cộm kia nữa chứ

1...chóp

2...chóp

3...chóp.

Cậu ta tự nhiên mở mắt ra, 1...2...3.....4.....2 cặp mắt nhìn nhau bất động...1...2...3...4.... và Nhím chợt nhận ra liền quay đi chỗ khác, cậu ta thì lập tức ngồi dậy, mặt cho vết thương còn đang đau

_ “bạn...bạn...là ai” cậu ta lắp bắp

_.....Nhím chẳng thèm trả lời

Chợt nhận ra trên gương mặt mình toàn là vết thương, đau nhức cả người. và cậu ấy dường như cũng vừa nhớ lại 1 số chuyện, cậu ấy uống say và gặp kẻ thù cũ, rồi bị đánh, hình như được ai cứu, và rồi có người chạm vào mặt mình, cảm thấy rất, bùng tỉnh lại, thấy 1 cô gái lạ, đeo 1 kính cận to chẳng tóc đang buộc cao, nhìn kỹ trong ánh đèn mờ ảo thì cô gái ấy ko trắng lắm và 1 điều đặc biệt là cô ấy vô cùng xa lạ với cậu

_ “bạn cứu tôi hả?” cậu trai trẻ nhìn Nhím

_.....Gật đầu

_ “bạn đang thoa thuốc cho tôi hả?”

_.....gật đầu

_ “cám,....cám ơn bạn” cậu trai trẻ nói với vẻ mắt ngượng ngùng hết sức, vì sao ngượng hãy lắng nghe suy nghĩ của cậu ta thử xem ‘đường đường là Nguyễn Hoàng Phi Nam, 1 người đẹp trai, dễ thương và phong độ như mình lại được con gái cứu sao? Xấu hổ quá đi mất’

_ “mà bạn tên gì vậy?” Nam

_ “Ỡ”

_ “có vẻ như bạn ít nói hả?”

_.....

_ “mà bạn còn học ko? Học ở đâu”

_ “còn, Sun”

_ “trường Sun hả? lớp mấy?”

_ “12a1”

_ ‘hà?’ Nam nhìn Nhím ko chớp mắt

_ “chuyện gì?” Nhím thấy hơi khó chịu với ánh mắt đó

_ “ờ...ờ,.....ko có gì?”

_ “vậy về đây” Nhím nói rồi đứng dậy, xem như nhiệm vụ tiễn phạt của mình đã xong, nhưng nào có đi được, Nhím đang bị níu kéo lại bởi 1 bàn tay, Nhím quay lại nhìn thì thấy Nam đang nắm chặt lấy tay Nhím

_ “còn vết thương của tôi” nam lấy tay còn lại chỉ vào mặt mình

_ “tự làm đi”

_ “ko làm được, giúp tôi đi, làm ơn nha” Nam như van nài, Nhím suy nghĩ sao cũng chẳng biết rồi lại ngồi xuống, cầm lấy bông băng và thuốc sát trùng

_ “nhè...nhè thôi nha” Nam nhăn mặt. Nhím chẳng để tâm đến những lời than của cậu ta mà cứ chăm chú vào công việc của mình, Nam nhìn Nhím, phải đang nhìn Nhím, nói đúng hơn là đang nhìn lên Nhím, bất chợt

_ “mắt bạn đẹp thật” Nam thốt ra làm cho Nhím giật mình, ngừng ngay mọi động tác, cậu ấy đã nhìn xuyên qua lớp kính kia, thấy được ánh mắt biết cười của Nhím, Nhím sợ mình sẽ bị phát hiện mất, giao lại bông băng và thuốc cho Nam, Nhím lại đứng dậy, nhưng vẫn chưa đi được

_ “cảm ơn” Nam

_ “ừ” Nhím cố bước đi

_ “tay bạn mềm thật”. trời đúng là nói chuyện “có duyên” hết sức luôn à. Nhím lại thấy khó chịu khi bàn tay Nhím đang bị cậu ta nắm lại. Nam đứng dậy và bắt ngờ xoay người Nhím lại, 2 ánh mắt lại chạm vào nhau, Nam kẻ mặt mình càng lúc càng sát với Nhím, cố nhìn cho thật rõ

_ “trang điểm à?”

Sao câu nào Nam nói ra đều khiến cho Nhím giật mình cả vậy? cậu ta sao lại biết cơ chứ. Nhím đang mất bình tĩnh

_ “hihi, cảm ơn bạn nhiều, mình sẽ gặp lại sau và trả ơn cho bạn nha” Nam thả tay Nhím ra, Nhím nhìn Nam 1 lúc rồi bước đi

_ “tạm biệt nha” cậu ta vẫn ở phía sau vẫy tay Nhím vẫn ko quay lại, vẫn bước đi, suy nghĩ gì đây. Lo sợ cậu ta biết gương mặt thật của mình, nhưng chẳng sao cả, cậu ta chỉ là người tình cờ mà gặp thôi, chắc sẽ ko gặp lại nữa đâu, nghĩ như vậy là Nhím cảm thấy đỡ lo phần nào rồi. Về phần Nam thì sao

_ “cô gái thú vị, chị sẽ thuộc về em” nụ cười thích thú

_ “đúng là cô ta”

_.....

_ “ngày mai phải có tất cả về cô ta cho tôi”

_..... Tút...tút...

_ “ chuyện gì vậy con gái ? ”

_ “dạ, hôm nay ở trường có lời đồn cậu ta đang quen 1 cô gái”

_ “cô ta là con cái nhà ai, sao lại được cậu ta chọn thế”

_ « con vừa cho người điều tra, con biết mặt cô ấy, rất xấu xí »

_ « xấu à. Vậy thì con lo gì, cậu ta đâu phải người ko biết tốt xấu »

_ « con vẫn lo »

_ « con gái cưng của ta, đừng lo lắng, thứ gì con muốn thì chắc chắn sẽ đạt được, ta sẽ giúp con bằng mọi cách »

_ « dạ...chút...nhưng giờ con chưa cần mẹ giúp đâu, hihi.....mẹ ngủ ngon nha.. »

_ « ừ. Con gái ngủ ngon »

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Thứ 5

Tại trường Sun

Hôm nay cũng chẳng có gì là đặc biệt, chỉ vài tin đồn của ngày hôm qua mà thôi

_ «ê mày, con nhớ Ý hôm qua bị dăng mặt rồi đó »

_ “ừ, tao cũng nghe nói rồi, sặc, ai kêu nó đụng đến người của nhỏ Ngân làm gì”

_ “nghe đâu đàn em con Ngân cố tình dăng mặt nhỏ Ý chứ đâu phải con Ngân”

_ “ui, ai biết, mà như vậy, cho con nhỏ xấu xí đó biết mặt, đừng mơ cao”

_ “nhưng tao thấy tội tôi nhỏ Ý quá”

_ “gì mà tội, chuyện của người ta mà”

_ “ừ”

Lớp 12a1

_ “ê mày” Quân lên tiếng hỏi Phi

_ “gì?” Phi

_ “tao thấy mày thay đổi rồi”

_ “sao?”

_ “bộ mày có gì với Ý thật hả?” Quân. Nghe Quân hỏi mà ngay lập tức, từ cái mặt mệt mỏi đang úp xuống bàn cũng phải bật dậy nhìn Quân

_ “làm gì nhìn tao ghê vậy?” Quân

_ “ko có gì” Phi lấy lại vẻ lạnh lùng của mình

_ “tôi cũng thấy ông khác lắm” Ly bây giờ cũng lên tiếng, Phi lại nhìn Ly

_ “thấy hành động của ông bây giờ chưa. Vừa mới nhắc đến Ý là ông khác thường liền à”

_ “ko có” Phi

_ “đừng có chối” Ly

_ “ko có mà” Phi. Phi nói là 1 chuyện nhưng suy nghĩ lại khác ‘công nhận là mình thay đổi, chỉ vì cô ấy sao? Ko thể nào. Cô ấy mình chỉ mới quen đây thôi mà. nhưng sao lại có cảm giác thân thuộc đến vậy chứ?’

_ “ê....ê.....” Ly lấy tay quơ quơ trước mặt Phi khi thấy anh chàng ngăn người

_ “gì vậy?” Phi

_ “tôi hỏi ông bị sao đó” Ly

_ “tôi.....” chưa nói hết câu thì

_ “người ấy của mày vô kia” Quân nhìn Phi cười, Phi nhìn ra ngoài cửa thì thấy NHím cùng với Khang và Liên bước vào

_ “hehe, sao đỏ mặt vậy mày” Quân lại nhìn Phi cười cợt, nụ cười gian hết sức làm cho Phi bối rối(nói nhỏ cho nghe nè, Phi đâu có đỏ mặt gì đâu, bị dụ rồi. hehe). Quân và Ly thấy vẻ mặt lúng túng của Phi càng làm cho 2 người đó vui hơn nữa. Nhím, Khang và Liên bước vào chỗ ngồi thì nghe tiếng xôn xao bên ngoài

_ “sao cậu ta lại lên đây”

_ “ gương mặt cậu ta bị gì thế?”

_ “sao lại đẹp trai quá”

.....xi xầm,,,xi xầm..... Trong lớp thì lớp trưởng đang cất cao giọng nói

_ “hôm nay thứ 5 rồi, chỉ còn vài ngày nữa là duyệt văn nghệ nha, Sơn và Ly cố gắng tập vì lớp nha” (ủa mà mình có nói lớp trưởng là trai hay gái chưa ta, nếu chưa tg giới thiệu luôn, lớp trưởng là 1 cô nàng cũng gọi là xinh xắn, hoà đồng và biết cách cư xử lắm nha)

_ “a, hôm nay mình quên, mình sẽ hát cùng với Thanh” Sơn đứng dậy lên tiếng

_ “hả?” lớp trưởng tỏ vẻ ngạc nhiên nhìn qua Ly chờ đợi 1 câu trả lời. Ly biết, ly hiểu nên cũng gật đầu

_ “ờ..như vậy 2 bạn cố gắng vì lớp nha”

_ “tất nhiên, bọn này sẽ rình giải nhất về cho lớp mà” Sơn cười với vẻ đầy tự tin

_ “e...hem...” Từ đâu 1 giọng nói vang lên, tất cả tập trung về phía ấy

_ “ơ. Sao cậu đến đây?” lớp trưởng lên tiếng, người con trai ấy chỉ cười cười, rồi đảo mắt nhìn xung quanh Bùn.phát hiện mục tiêu rồi

_ “em tìm người” cậu ta lên tiếng rồi đang tiến thẳng xuống.xuống. 1 cô gái đang nằm gục mặt xuống bàn, mọi người trong lớp đều đang tập trung cao độ theo dõi hành động của cậu ta

_ “Ý” ęc...ai gọi tên mình đó, đúng là vừa nghe ai gọi tên mình, Ý ngẩng mặt lên, đập vào mắt cô bé là 1 chàng trai, ko hề quen biết, Ý nhìn cậu ấy, cậu ấy nhìn Nhím, 4 mắt nhìn nhau

_ “đúng rồi. nhưng sao lại đen hơn hồi tối vậy” cậu ta lại nói tiếp. chẳng ai hiểu cậu ta đang nói gì, Ý chớp chớp mắt và ‘á.....’ trong suy nghĩ của Ý đang gào thét

_ “là cậu?” Nhím đứng bật dậy

_ “hihi, chị nhớ em rồi hả? tưởng đâu chị quên rồi chứ?”

_ “chị hở?” Nhím chẳng biết nghĩ sao lại hỏi 1 câu ngu ngốc đến vậy

_ “hihi, em nhỏ hơn chị 1 tuổi, ko kêu chị vậy kêu em nha” cậu ta cười 1 cách đều hết sức luôn, làm cho Nhím ngượng đỏ cả mặt(người ta đâu có biết cậu nhỏ tuổi hơn đâu)

_ “sao lại đến đây” lấy lại vẻ lạnh lùng của mình Nhím hỏi

_ “em đến để cảm ơn chị chuyện lúc tối” cậu ta vẫn cười

_ “ko có gì” “về đi”

_ “hihi, sao lại về, em chưa trả ơn chị mà” Quân nói mà mắt thì nhìn xung quanh, rồi bỏ mặt Nhím, cậu ta bước vài bước nữa đang đứng trước mặt của....

_ “anh là Phi hả?” cậu ta đang hỏi Phi đó

_ “phải. có chuyện gì” âm thanh nghe lạnh cả sống lưng

_ “hihi, đâu có gì, em chỉ muốn hỏi cái này thôi”

_ “chuyện gì?” Phi

_ “anh là bạn trai của chị Ý hả?” Trời, sao hỏi trắng trợn thế vậy nè. Nghe cậu đó hỏi mà mọi người như nín thở chờ đợi câu trả lời của Phi

_ “ko liên quan đến cậu”, xet... 1 cậu trả lời vô cùng là kinh ngạc đối với Phi, có khi nào Phi lại úp mở như thế. đúng thì nói đúng, sai thì nói sai chứ, có đâu mà lại trả lời như vậy, khiến nhiều người hiểu lầm lắm luôn à ‘thằng này nó thích con nhỏ đó sao?’ ‘mày thích Ý thật rồi’ ‘ông có tình cảm với Ý rồi’ ‘ko lẽ Phi với Ý là 1 đôi thật’ ‘đáng ghét, đang nói gì vậy chứ.’ ‘chuyện vui đây mà, lại có phim để xem’

_ “haha, ý anh là sao? Em chỉ muốn biết là đúng hay ko thôi»

_ “thôi” bây giờ Nhím mới lên tiếng, bất bình cho bản thân quá mà, tự nhiên lại được làm tiêu đề cho người khác nói này nói kia là sao

_ “chị. Chị ngồi xuống, bình tĩnh, em đang cố giải thích giúp chị mà. chị ko biết người ta đang đồn là chị với anh Phi đang quen nhau à?” ờ, cũng đúng, nghe cậu ta nói Nhím cũng thấy có phần đúng, chỉ cần Phi nói ko có gì với Nhím thì những hiểu lầm sẽ biến mất, những ngày bình yên lại đến với Nhím. Nhím ngồi xuống về phần Phi thì sao? Cậu ta làm gì đây. Nói ko thì cũng ko đúng mà nói có thích Nhím thì càng làm cho Nhím khó xử, làm cho mọi chuyện phức tạp hơn

_ “ko có” Phi trả lời ngắn cùn rồi ngồi xuống, về mặt lạnh lùng lắm cơ, nhưng mà sao đây. Phi chỉ muốn tốt cho Nhím thôi.

_ “hihi, vậy tốt rồi. mọi người nghe rõ chưa. Anh Phi và chị Ý ko có quan hệ gì ngoài tình bạn thôi”

Loa...loa..loa.....và cái tin này vừa được tung ra thì đã lan rộng khắp cả trường với vận tốc chóng mặt. những fan của Phi thì vui sướng tột độ. Nhím

cũng thầm cảm ơn tên này lắm, tự nhiên ở đâu chui ra rồi giúp Nhím tháo được 1 nút thắt

Cậu ta lại quay lại trước mặt Nhím

__ “em tên Nam. Chị biết ko?” éc. Là Nam đó, Nam nào ta, ko phải là Nam tối qua chứ ?, đúng rồi là cậu ấy, cái mặt vẫn còn bị thương đây này. Nhím có biết tên cậu ta đâu

__ “em học 11a1” Nam lại tiếp

__ “ừ”

__ “mà sao hôm nay chị đen giữ vậy?” cậu ta lại hỏi, câu hỏi đã từng hỏi lúc này mà chưa được giải đáp. Nhím thấy lúng túng trước câu này quá, chẳng lẽ nói tối qua Nhím chỉ trang điểm nhẹ vì định đi xung quanh dạo, ko gặp người quen đâu mà lo, Nhím hơi cúi mặt

__ “sao im re vậy chị” Nam ghé mặt sát, rất sát với mặt Nhím, có thể cả 2 đang nghe được từng hơi thở của nhau

__ “cậu làm gì vậy?”. nhìn đủ rồi, từ này giờ đã nhìn, bây giờ thì ko thể nữa rồi. người đang nói là ai, cậu ta đứng dậy, đưa tay đẩy Nam ra, và ko ai khác chính là Khang. Lại 1 hành động kỳ lạ nữa, lại liên quan đến Nhím

__ “ây..ây....” Nam kịp lấy lại thăng bằng “anh là Khang, bạn thân của chị Ý” Nam tiếp(điều tra kỹ để sợ luôn). Khang vẫn ko nói gì, chỉ nhìn Nam, rồi ngồi xuống

__ “chị này, có vẻ như chị có nhiều người bảo vệ quá ta”. Nhím nhìn Nam

“hihi, mà thôi kệ đi. Anh Phi ko phải bạn trai chị, anh Khang đây là bạn thân của chị thôi. Vậy để em làm người yêu của chị nha” Nam nói với vẻ mặt tỉnh bơ, trên môi còn lưu giữ 1 nụ cười đẹp hết mực luôn

__ “ko được”.....tiếng của Nhím, ủa. mà ko phải. đâu phải tiếng của Nhím đâu. Mà chỉ có Nhím mới có quyền lên tiếng thôi chứ, vậy là ai đang nói thế kia. Nhìn đi nhìn lại. trời. ko phải 1 mà 2, là giọng của 2 người, đồng thanh 1 lúc và đứng dậy 1 lúc luôn. Nghe mà hết hồn. vừa hết hồn với câu nói của Nam giờ lại bị 2 người này dọa nữa, tất cả các ánh mắt đều đang đổ dồn về 4 tâm điểm

__ “hà? 2 anh làm gì vậy? em đang nói với chị ý mà, sao 2 người.....” Nam 2 người đó nhìn nhau, rồi nhìn Nam, tiếp tục hướng đến Nhím, giờ chẳng ai biết nói sao.....tg cũng chẳng biết nói gì...và.....Reng.....reng.....reng..... May quá, tiếng chuông báo hiệu giờ vô học giống như 1 liều thuốc giải cho những người ở đây.

__ “vào học rồi. thôi em về. lát nữa gặp” và “chút.....” Nam cười rồi bước đi

Á...á.....cái gì thế kia.....đứng hình tập mấy đây, chẳng ai ngờ được.....cậu Nam kia đã làm.....đã làm gì.....hôn sao.....xet xet.....ánh mắt ngàn đao của ai kia đang hướng thẳng mục tiêu tên “Nam” mà đến. nghĩ sao lại hôn chứ. Bất ngờ quá, cả Nhím cũng sửng sốt khi mà cậu ta dám làm hành động đó với Nhím, trời...ko từ nào tả được. Phi và Khang thì có vẻ gì đó gọi là rất là ghét cái tên kia, cực kỳ ghét luôn là đằng khác....nhưng rồi, mọi chuyện đâu cũng vào đây, ko muốn cũng ko được vì thầy giáo đã vào rồi ‘sao thằng đó dám...’(mặt tức giận) ‘cảm giác gì đây,...đáng ghét thật’(mặt lạnh đạm) ‘Ý thật là.....nếu đã vậy thì....’(mặt đậm chiêu) ‘mọi chuyện phức tạp rồi’(mặt bình thản) ‘vui càng thêm vui, thằng Phi nó thay đổi rồi’(mặt thích thú) ‘Phi à, mày lại thay đổi vì con nhỏ xấu xí đó sao?’(mặt bình thản) ‘cô gái đó có gì đặc biệt à? có thể lợi dụng cô ta ko?’(suy nghĩ) ‘cậu ta thật ra là ai. Sao lại làm mọi chuyện thế này, chuyện gương mặt mình.....’(mặt lạnh đạm)

Mỗi người 1 tâm trạng, mỗi người 1 suy nghĩ ‘chị à. Chị thật thú vị đây. chị có 1 bí mật nào đó đúng ko ? và người vén màn mọi sự thật chính là em đây’(mặt thích thú).

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

Một buổi học thật chán ngắt, thật sự sẽ ko chán nếu như chuyện buổi sáng ko xảy đến, nó giống như 1 giấc mơ kỳ lạ vậy đó

Giờ ra chơi cuối cùng cũng đến, giống như mọi hôm, cả đám sẽ kéo nhau xuống căn tin để ăn, vừa bước ra đến cửa thì....ôi thôi, lại gặp người ko muốn gặp rồi, người ấy chính là ai kia ?

__ “chị” miệng thì vẫn cười toe tét làm như thân nhau từ mấy chục năm về trước rồi vậy đó, cả đám trở mắt mà nhìn cậu ta, Nhím cũng ko ngoại lệ

__ “làm gì mọi người nhìn em ghê vậy”

__ “thôi, mình đi” Khang nắm lấy tay Nhím kéo đi, hành động ấy có biết bao cặp mắt nhìn thấy cơ chứ, làm như thân mật lắm hay sao mà phải nắm tay

như vậy. nhưng nói kéo cho có lệ thôi, chứ NHím có nhút nhích được đâu. Vì sao à? có phải vì NHím nặng quá mà Khang kéo đi ko nổi ko? Vô lý lắm, lý do vô cùng là vô duyên. Thế thì tại sao chứ? Bàn tay Khang vẫn nắm lấy tay NHím, mặt liền quay lại khi ko thấy NHím đi theo mình. ặc.cảnh tượng khác lại đập vào mắt Khang và mọi người, tay còn lại của NHím đang bị.sắc....giữ chặt bởi.bàn tay khác, bàn tay này của ai? Các bạn đoán là của Nam? Hay của Phi? Tất cả đều sai mà phải nói là của cả 2. Trời. lại thêm 1 lần hú vía nữa rồi, chỉ 1 bàn tay bé xíu xinh của NHím nhà ta mà lại bị 2 người nắm lại cùng 1 lúc, rồi bàn tay khác lại bị Khang. Khó xử thật đấy.... Phi và Nam nhìn nhau, rồi cùng nhìn Khang, 3 chàng trai, 6 cặp mắt nói gọn là đang bao vây 1 cô gái, mà phải chi cô gái này xinh đẹp hay nổi tiếng thì cũng được, có ngờ đâu.tin sốc....tin sốc.....nguồn tin mới lại được đi lan truyền, vệt con xấu xí và hoàng tử, lần này ko phải 1 mà 3 hoàng tử luôn, ko sốc sao được đấy. 1 bầu ko khí thật khó tả. NHím dường như lấy lại bình tĩnh trước những sự việc vừa xảy đến với mình

_ “tôi tự đi” NHím nói rồi vung tay cả 3 chàng ra, về mặt lạnh lùng thật đáng sợ, chẳng thèm nhìn đến cả 3, cô nàng vội vàng xuống căn tin. 3 chàng nhà ta thì nhìn nhau sét đánh rồi lại bước theo sau NHím cùng với mấy nhóc còn lại. cái hành động của NHím được 1 số người cho là cô nàng chánh nói đúng hơn là “xấu mà chánh” được 3 chàng đề ý mà còn giả bộ làm cao. Nam là 1 anh chàng cũng nổi tiếng của trường, với vẻ ngoài baby, tính tình hoà đồng, sở hữu 1 lượng fan khá hùng hậu, theo bảng danh sách thì cậu ta đứng hạn 4 của top nam điển trai đấy, nhớ ko?

Dường như bây giờ NHím chính thức đã chọc vào tổ ong vò vẽ rồi thì phải, ko chi 1 mà là 3, mấy “em” của mấy chàng này ko dễ gì bỏ qua cho NHím đâu, suy nghĩ cho những ngày tháng khó sống sau này mà NHím thấy ngao ngán quá

Tại căn tin

_ “ê, Ý..” Trang từ xa đi lại nhìn NHím tươi cười, riêng NHím thì chẳng thấy gì là vui cả, Trang nhận ra và cũng đã biết mọi chuyện, tiếng “lãnh” đồn xa mà. nhìn lại mặt NHím rồi nhìn xung quanh thử mà xem, cái quái gì đang diễn ra thế này. NHím đang ngồi giữa Khang và Nam, Phi ngồi cạnh Nam, mọi trật tự dường như bị đảo lộn, mọi hành động dường như đã mất kiểm soát. Khang ngồi đó là đúng, thường thì Khang, Liên và NHím ngồi chung, có khi lại thêm Trang nữa, còn Phi và chàng Nam từ đâu chui ra thế này. Phi, phải lẽ đang ngồi cùng với Ly và Quân chứ, chẳng biết sao hôm nay cả gan dám bỏ bạn mà lách xác sang đây nữa, chẳng biết cái động lực nào khiến cho Phi như thế đấy???? Còn Nam nữa, ko gọi là quen, cũng chẳng gọi là thân, tự nhiên cũng chui vào đây để ngồi nữa. là sao ?

Tội nghiệp cho Liên, bị 2 thằng cha Phi và Nam đẩy ra tít đằng xa ngồi à, nói xa cho hoành tráng vậy chứ cái bàn này là bàn tròn, có thể ngồi khoảng 6 người chứ ko ít đâu, Liên dường như đang đối diện với NHím. Trang cũng tự lấy cho mình cái ghế để ngồi cùng, mà nói đúng hơn là ngồi để xem “phim vui”.

_ “Ý/chi ăn gì để tôi/Khang/em đi mua”, haha, chẳng biết tg nên vui hay buồn dùm NHím đây nữa, được người khác tốt với mình thì thật là thích, nhưng trong hoàn cảnh này, đúng là dở khóc dở cười mà. 3 chàng vừa đồng thanh với nhau xong thì liền trao cho nhau ánh nhìn.xet...xet...này lửa. thấy tình hình ko ổn

_ “ê. 3 ông vừa phải thôi, ở đây có bao nhiêu người mà hỏi có mình Ý vậy hả? mấy ông phải con trai ko?chẳng galang tí nào” Trang cắt ngang, cũng may là có Trang chứ nếu ko chẳng biết phải làm sao nữa, 3 chàng nhìn Trang

_ “3 ông đi mua cho tụi này đi” Trang đưa 1 tờ giấy nhỏ ra trước mặt 3 người, trên đó là toàn bộ thức ăn và nước uống mà Trang muốn 3 chàng mua dùm, đọc mà thấy chóng mặt luôn, gì mà, 3 chai suối, 3 ly cam, 6 bịch bánh trắng, 6 bịch bánh snack, rồi thêm 1 bịch khăn giấy, 1 cây bút đỏ, 1 quyển vở(cái này mà ăn được hả? lợi dụng chắc luôn nè), vân. . vân.và mây...mây..... mấy anh chàng cũng đành phải đi thôi, nếu ko lại bị nói là ko galang trước mặt “ấy” thì hỏng hết. bàn của họ bây giờ chỉ còn ba người

_ “ê bà, sao bà biết nhóc Nam vậy?” Trang lên tiếng, Trang cũng biết danh tiếng của Nam mà, chỉ có cái người mù thông tin “trai đẹp” như NHím mới chẳng biết cậu ta

_ “chán lắm” bây giờ về mặt của NHím mới tỏ ra vẻ có cảm xúc rồi nè. nhớ lại lúc nhỏ, NHím là 1 người hồn nhiên, vui vẻ, nói nhiều, vậy mà giờ đây.....cô nàng đã thay đổi quá nhiều, đến mức ko thể nhận ra được

_ “rồi sao 2 ông kia cũng bị gì nữa vậy?” Trang cố làm ra vẻ mặt ngờ ngạc, chẳng biết gì

_NHím hơi cúi mặt ko nói

_ “vậy trong 3 người, bà chọn ai” Trang hỏi, NHím đột nhiên ngẩng mặt lên. Liên cũng vậy, im lặng từ nãy giờ, chỉ lắng nghe, bây giờ Liên cũng đang muốn biết câu trả lời lắm. còn NHím, làm sao trả lời được đây, khi tình cảm của mình mà NHím còn chưa hiểu rõ. Đối với Phi thì 100% là ko rồi, còn Khang và Nam thì sao? Chắc chắn phần thắng sẽ nghiêng về Khang hơn, vì sao? Lý do rất đơn giản, vì NHím biết Khang, quen Khang và hiện tại có 1 tình cảm đặc biệt nào đó đang nhen nhóm trong NHím, tình cảm ấy lại dành cho Khang. Còn Nam à, nói 1 cách khái quát thì hiện tại dù cậu ta vẫn còn dấu tích của vết thương, nhưng ko phủ nhận là cậu ta “cũng đẹp”(đây là NHím nói chứ ko phải tg à nha, tại vì tg thấy cậu ta là siêu dễ thương luôn, mà tg thì thích người dễ thương nhất nữa.hihi), nhưng giữa đẹp và chuyện tình cảm ko thể gộp chung được. tất cả đều là suy nghĩ của NHím thôi, chứ cô nàng làm sao có dũng khí để nói ra, nhìn qua Liên, thấy khuôn mặt hơi buồn của cô bé nữa, làm sao NHím nỡ... cơ chứ.

_ “ê, làm gì ko trả lời” Trang lại hỏi

_ “ko ai cả” NHím nói 1 cách ko có cảm xúc

_ “thật ko?” Trang vẫn ko tin

_ “thật” NHím Cắt ngang, mình Nhiều chuyện qua cái bàn cạnh bên xem sao

_ “ồ, ông Phi ổng khác thấy ghê luôn”

_ “bởi vậy, thằng này nó có vấn đề rồi”

_ “mà từ trước giờ tôi có thấy ổng như vậy đâu?”

_ “nó bị rối loạn cảm xúc rồi”

_ “nói thiệt thì Ý cũng tốt chứ ko gọi là xấu, nhưng có điều...”

_ “có điều ngoại hình ko xứng với nó chứ gì”

_ “ờ. Tôi ko có ý xấu, nhưng tại....”

_ “tôi biết mà, nhưng kệ nó, đó là lựa chọn của nó, mà từ khi nó gặp Ý tôi lại thấy tốt đó chứ, nó nói nhiều và hoà đồng hơn trước”

_ “ừ, cũng đúng, nhưng mọi chuyện lại càng phức tạp rồi nè”

_ “ờ, mà tôi cũng ko hiểu nổi nha. Sao 3 người đó lại....”

“thiệt sự là tôi ko có ý gì chê hay đại loại khinh thường gì đâu....”

_ “tôi hiểu ý ông mà”

_ “chắc chắn có điều gì đó trong cô gái này khiến cho 3 người đó phải “khác” như vậy. bữa nào tôi phải tiếp xúc với bạn ấy mới được”

_ “ừ, ông thử xem, tôi cũng thử xem, chứ nghĩ sao lạnh lùng như ông Phi mà cũng tan chảy, rồi cái thằng nhóc kia nữa, đẹp trai, dễ thương đó chứ, Khang đẹp trai của tôi nữa, trời ơi, tui hơi bị ganh tị rồi đó.”

_ “hehe, ừ. Qua bên đó quánh ghen đi bà”

_ “xì, tôi phải hận người đó hông” 1 bàn khác nữa nha

_ “Son thấy lạ ko?”

_ “chuyện gì?”

_ “bạn Ý đó”

_ “ờ, cũng lạ, ko biết sao cô ta có thể làm được...”

_ “Son ko thử xem, chắc bạn ấy có cái gì đó đặc biệt hay sao ấy”

_ “thử hả? thôi khỏi đi, SOn ko có hứng với kiểu người đó đâu, với lại Son đã có Thanh rồi còn gì”(khoát tay qua vai nàng)

_ “xì, dẻo mồm dẻo miệng”

_ “Son nói thật mà”(mặt cười)

_ “xì, khó tin”

_ “tin đi mà”

_ “ko”

_ “tin đi”

_ “ko”

Quay trở lại với bạn Nhím để tiếp tục câu chuyện còn dở lúc nãy nè Nhím trả lời mà Trang thì ko hề tin chút nào, chẳng lẽ đứng trước 3 anh chàng như thế mà Nhím lại ko có cảm giác gì sao? Đánh chết cũng ko tin. Chẳng lẽ Nhím bị bệnh vô cảm nhìn thì đâu giống lắm

Xẹt,...xẹt....xẹt.....1 mảnh giấy được đặt trước mặt Nhím, tg chỉ nói quá xiu thôi, chứ thật ra có 1 đám nữ sinh đi ngang rồi 1 trong số đó đặt trước mặt Nhím mảnh giấy rồi bỏ đi, Nhím giờ ra xem rồi lại gấp lại, xé nhỏ ra..... nét mặt vẫn ko có gì gọi là thay đổi

_ “chuyện gì vậy Ý?” Liên hỏi thăm

_ “ko có gì”

_ “ề, làm sao ko, nhóm đó có con nhỏ hôm qua đổ nước lên người bà đó” Trang cũng lên tiếng

_ “ko có gì thật” Nhím Vừa nói dứt lời thì tiếng chuông đang reo lên, 3 chàng trai còn chưa kịp đem mọi thứ ra nữa mà, thật sự là tại Trang đó, cố tình cho 3 gã đi để có thể nói chuyện với Nhím, cô nàng tính toán cũng giỏi, mỗi thứ 1 noi, cộng thêm việc chen chút của sự đông đúc nữa, 3 chàng sẽ ko mua kịp cho mà xem, quả đúng là ko kịp thật. cả nhóm cùng nhau lên lớp, ba chàng trai kia cũng vậy luôn, nhưng trước khi chia tay nhau cả 3 ko quên trao cho nhau những ánh mắt vô cùng là “triều mến”.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Lại hết 1 buổi học

Ra về, tại nhà xe

_ “2 người về trước đi” Nhím, dường như Nhím đã bắt đầu nói chuyện nhiều hơn trước thì phải. (cầu trời là như thế, chứ nói chuyện ngắn cùn tg cũng chẳng biết viết làm sao cho xúc tích và đầy đủ ý nghĩa đây nữa à, hic hic)

_ “Ý đi đâu?” Liên

_ “tôi đi có việc”

_ “chuyện gì vậy?” Khang

_ “ko có gì mà” Nhím

Liên định hỏi có phải chuyện của tờ giấy lúc ra chơi ko? Nhưng cũng chẳng biết sao Liên lại ko thể thốt nên thành lời, cái tư tưởng của Liên cứ mách bảo là hãy nên im lặng đi

_ “thật chứ?” Khang

_ “thật, 2 người về đi, đi làm nữa” giọng nói có vẻ như ko lạnh lắm, có 1 chút gì đó gọi là ấm áp

_ “ừ, Khang với Liên về trước, cẩn thận nha” Khang

_ “ừ” Nhím tự nhiên lại nở 1 nụ cười hiền, để lộ ra 2 lúm đồng tiền và chiếc răng khênh, phải nói là có duyên hết sức luôn (tg cũng thích người có đồng tiền với răng khênh nữa, mà tg lại hông có được cái nào hết à...). Khang nhìn Nhím mà thấy trong lòng vui sướng lắm, nụ cười ấy lại vô tình đập vào mắt của.....

Khang và Liên về trước, Nhím thì chạy xe theo hướng khác, đi khoảng 10 phút thì chiếc xe đạp dừng lại 1 bãi đất trống, đúng là trống thật, ở đây dường như là 1 công trường bị bỏ hoang

_ “mày đến rồi à” 1 con nhỏ nào đó

_ “tưởng đâu mày ko dám đến chứ” 1 nhỏ khác

_ “mày mà ko đến thì con bạn mày ko yên rồi”

_ “muốn gì?” Nhím dựng xe và tiến lại gần bọn chúng hơn. Nhìn kỹ thì bọn chúng đều mặt đồng phục của trường, bấy nhiêu cũng đủ cho Nhím có thể dự đoán được chuyện gì đang xảy ra rồi, khoảng 40 đứa con gái chứ ko ít gì.

_ “haha, muốn gì à, nó hỏi mình muốn gì kia” 1 đứa con gái cười nói rồi cả đám cũng cười theo. Nhím vẫn im lặng, chỉ 1 lúc, cả đám cũng im bật

_ “tụi tao sẽ xử mày tại nơi đây, tụi tao sẽ ko giết mày để can án tội giết người, tụi tao chỉ cho mày tàn phế hay là mất khả năng vài thứ thôi, haha”

Nhím vẫn im lặng ko nói gì, tự nhiên tại sao Nhím lại vắn thân vào chỗ nguy hiểm thế này, đó là việc mình phải nhắc đến tờ giấy kia “mày hãy đến cái công trường bỏ hoang ngay đường xx, nếu ko đến thì chờ nhận xác con bạn mày trong nay mai đi”

_ “mày câm à. hãy van xin tụi này, nếu thấy thương tình thì tụi tao sẽ cho mày ít đau đớn hơn”

_

_ “con này lý bậy, vậy mà làm sao mấy chàng trai của chúng ta lại thích nó chứ”

_.....(hiều luôn rồi he)

_ “xử nó đi, làm cho tay chân nó tàn phế là được rồi”

Cả đám vây quanh Nhím. Bọn chúng nhìn thì yếu đuối lắm, nhưng chỉ là 1 số thôi, đa phần là biết võ ko à. nói cũng đúng thôi, thời buổi này ai cũng học võ để phòng thân mà, đặc biệt là các tiểu thư giàu có thì cần hơn nữa. Nhím làm sao bây giờ, Nhím là người cũng có võ, đó là sự thật nhưng võ thì võ, mấy người kia cũng vậy mà, rồi số lượng lại đông nữa.....

Chống cự, cô chống cự, Nhím đã đánh ngã được hơn 1 nửa rồi, sức khoẻ thì lại cạn dần rồi. nhưng Nhím cũng phải cố hết sức thôi, biết làm sao được, ai có thể giúp Nhím bây giờ. ịch.....

từ đằng sau 1 người con gái đã thẳng vào lưng Nhím ngã xuống, cô nàng thấy đau, nhưng lại đứng dậy liền để đỡ lấy mấy đòn liên tiếp của mấy nhỏ còn lại ịch... Nhím lại bị ngã xuống, lần này đau thật, đau lắm rồi, NHím cố gượng dậy nhưng lại khụy xuống, bọn người kia dừng đánh

_ “mày có muốn nói gì nữa ko?” 1 nhỏ nói

_ .”mấy người là ai?” Nhím cố gượng nói

_ “ok, tụi này là người mà luôn theo dõi các chàng trai kia, tức Khang, Phi và Nam” Đúng, họ là fan của cả 3 chàng, y như 3 câu lạc bộ đang hợp tác cùng nhau hạ 1 đối thủ vậy đó

_ “mày liệu hồn, đừng có dùng bùa chú gì mà mê hoặc hoàng tử của tụi này, mày ko xứng, hoàng tử tụi này là phải có người nào xứng mới được làm bạn gái họ, sắc nước hương trời hay đại loại là ko xấu xí như mày”. (Trời, thần tượng đó hả? kiểu này mấy anh chàng chắc ế sắc ế dài dài luôn qua, quen em nào cũng phải đợi mấy người này đồng ý mới được,thời...vậy thà tg xấu xí sướng hơn)

Nhím tự nhiên nở 1 nụ cười, nụ cười có vẻ như khinh bỉ lắm, Nhím thấy tức cười thật, mấy người này thật rảnh rồi, học thì chẳng lo học, bài đặc thân tượng, rồi lại cuồng đến như vậy. bọn này ko biết suy nghĩ sao? Ko giết Nhím thì sẽ ko mang tội giết người?vậy còn tội đánh hội đồng thì sao?ko có tội chắc? hay họ nghĩ gia đình có thể lực, chỉ cần vài cái “bao đỏ” là có thể giải quyết mọi chuyện? Trở lại với Nhím, Nhím đã ko gượng dậy nổi nữa rồi, đau đến tận xương tủy luôn đó chứ

_ “lấy cây đến đây” 1 nhỏ nói, 1 đưa khác liền cầm 1 khúc cây đến đưa cho nhỏ đó, cầm cây trên tay mà nhỏ đó nhìn Nhím và cười nửa miệng, Nhím có cảm giác chẳng lành rồi

_ “mày nhớ lấy, đừng bao giờ trèo cao” và

Á...a..... tiếng la thất thanh vang lên, á...đau...đau quá.....người đang la là Nhím à...ko...ko phải là tg vừa la đó, khúc cây được nhỏ đó đánh thẳng xuống chân Nhím, nhưng cô nàng cố gồng nhắm mắt mà chịu đựng, ko thốt lên 1 tiếng, nhưng nước mắt đã lăn dài xuống má, đau, đau lắm, thật sự rất đau, “mẹ, anh phi” bây giờ Nhím thấy cô đơn quá. Nhớ mọi người quá.Nỗi đau thấm tọt xương tủy.

_ “con này lý bậy, vậy mà ko la gì hết” con nhỏ đó nói rồi lại giơ cây lên và

Bịch.....cái khúc cây bị rơi thẳng xuống đất, chẳng nhẽ nhỏ đó chịu tha cho Nhím rồi hay sao? Ko. Làm gì có cửa, đâu dễ dàng như vậy. và ịch,,con nhỏ đó cũng vừa bị ngã.....

_ “bọn mày muốn chết à” giọng 1 người con gái vang lên mang theo âm vực của thần chết

“bất hết bọn chúng lại, đưa hết lên công an cho tụi”

_ “Ý..ý,...bà sao rồi”, Nhím chỉ kịp mở mắt định trả lời “ko sao” nhưng Nhím chỉ trả lời trong tiềm thức mà thôi

_ “Ý..Ý,...”

“đưa xe đến đây nhanh” cô gái đó lại ra lệnh. Nhím được đưa lên xe, bọn người kia thì bị người của cô gái đó áp giải toàn bộ đến công an

_ “Ý...bà đừng có chuyện gì nha...” chiếc xe như bay lao vút đến bệnh viện T, máu ra rất nhiều, nhưng tại sao lại nhiều máu như vậy, bọn người đó đâu dùng vũ khí. Quay lại hiện trường 1 chút, thì đúng, Nhím chảy máu là rất đúng, bởi vì tại hiện trường ngay chỗ Nhím ngã lúc nãy có 1 tảng đá nhỏ bằng viên gạch ống, híc, tội nghiệp con bé.....đã bị đập trúng ngay đó, đầu đổ máu, đau, như vậy là đau lắm, hèn gì lúc này Nhím lại ko đứng dậy nổi

Bệnh viện T Nhím được chuyển thẳng vào phòng cấp cứu, bên ngoài chỉ còn cô gái đó

_ “alo. Khang à. tìm thấy rồi, Ý đang ở bệnh viện T, đến liền đi”

Bên đầu dây bên kia vừa nghe thấy đã tìm được Nhím thì Khang thờ phào nhẹ nhõm, nhưng lại nghe cô ấy nói đang ở bệnh viện, vậy Nhím đã bị thương hay sao? Khang thay đổi sắc mặt cùng với Liên liền đến bệnh viện ngay lập tức

_ “alo.Phi. Trang tìm thấy Ý rồi, đến bệnh viện T liền nha” đầu dây bên kia vẫn chưa kịp hỏi thăm thì bên đây đã tắt máy rồi. cô gái cứu Nhím chính là Trang. Trang ngồi xuống ghế chờ, Trang cảm thấy lo quá, sợ nữa, lúc này máu chảy ra rất nhiều... Nhưng tại sao Trang lại xuất hiện kịp thời như vậy. quay thời gian lại xem sao

< _ “chẳng biết Ý đi đâu vậy ta?” Khang

_ “chắc có việc” Liên

_ “ừ, mà hồi nãy Liên thấy Ý cười có đẹp ko?” Khang nói tỉnh bơ, ko suy nghĩ đến cảm giác của ai kia, Liên thấy buồn lắm, khi mà Khang cứ 1 Ý, 2 cũng Ý, chẳng đề ý để Liên gì cả. nhưng Liên chợt nhớ lại nụ cười hiền của Nhím lúc nãy, thấy Nhím bình thản và hạnh phúc lắm, rồi lại nhớ đến những tháng ngày sống cùng Nhím, Nhím ít nói là sự thật nhưng hành động thì lại nhiều hơn, Nhím lo lắng cho Liên, cho Khang, nhưng Nhím ko nói, những lúc bệnh cũng như những lúc bị ai ức hiếp, ko phải Khang thì là Nhím đứng ra bảo vệ Liên, rồi liên chợt nhớ đến câu nói mà tình cờ Liên nghe được “trưa nay hãy tiến nó đi 1 đoạn”, Liên bất giác thấy sợ, tại sao Liên ko nói ra cơ chứ

_ “sao bạn im lặng vậy?” Khang lại lên tiếng khi ko nghe thấy Liên trả lời

_ “Khang...Khang nè.....” Liên nói lí nhí

_ “hà?” Khang

_ “Ý....Ý.....”

_ “Ý sao?”

_ “Ý....Ý....Liên sợ....”

_ “sợ gì?”

_ “Liên sợ...Ý sẽ gặp chuyện” Khang đột nhiên thắng xe rồi quay lại hỏi Liên

_ “chuyện gì? Sao Liên nói vậy” Khang có vẻ lo lắng

_ “hồi trưa.....rồi Liên nghe.....” Liên nói lại những việc mình biết, từ tờ giấy mà Nhím nhận được rồi những lời nói mà tình cờ Liên nghe thấy, Khang quay xe lại với tâm trạng rối bời

_ “sao Liên lại ko nói sớm” Khang có vẻ trách móc

_ “Liên xin lỗi” thật sự cô nàng đang hối hận lắm, tại sao lại ko nói sớm cơ chứ, Nhím là bạn của Liên mà. Liên có vẻ như ích kỷ quá rồi. Liên có biết chẳng, Nhím đến đó cũng là vì Liên, bọn chúng biết Liên và Nhím thân, nên đã lấy Liên ra để uy hiếp. Liên có biết ko chứ(tg ức chế quá....ghét....)

_ “gọi cho Trang đến giúp đi” Khang lên tiếng, Liên lấy điện thoại gọi cho Trang, Trang vừa nghe thấy là máu đã sôi sục rồi, tập trung mọi người lại tìm kiếm mọi nơi, nhưng lúc nghe điện thoại thì Phi, Quân và Ly đang ở đó

_ “chuyện gì vậy?” Ly

_ “Ý có thể gặp chuyện rồi. thôi tôi đi đây” Trang hấp tấp đi

_ “chuyện gì? Tôi đi nữa” Phi nói rồi chạy theo Trang, 2 người kia cũng vậy, mọi người chia nhau ra kiếm, và sau đó.....chúng ta đã biết rồi>> Quay lại bệnh viện lúc này, mọi người có mặt đầy đủ rồi

_ “Ý sao rồi” Khang hốt ha hốt hải chạy vào

_ “đang được cấp cứu, 30 phút rồi”

_ “nhưng Ý bị sao?” Phi cũng lo lắng ko kém

_ “bị đánh vào chân, đầu bị tổn thương nữa, máu ra rất nhiều” Trang lên tiếng, nghe như sét đánh ngang tay, Khang khụy xuống, Liên như đứng hình. Liên đang hối hận, quá hối hận, tại sao Liên lại ko nói sớm cơ chứ. Đúng là Liên đã ích kỷ, ích kỷ khi nghĩ rằng bọn người kia có thể làm Nhím tách khỏi Khang, đó là 1 suy nghĩ đáng ghét nhất mà tg thấy, ghét người bạn này quá.....

_ “đi My hả? đi có ở bệnh viện ko? Đến để thực hiện phẫu thuật giúp bạn cháu với, nhanh nha đi” Phi vừa nghe Trang nói liền gọi cho My, tưởng đâu chỉ là vết thương nhỏ thôi, bởi Phi cũng biết Nhím có thể đối phó với nhiều người, cùng lắm là bị thương nhẹ, nào ngờ.....

Chỉ khoảng 2 phút là 1 người phụ nữ đang mặt bộ đồ phẫu thuật bước tới

_ “đi cứu bạn cháu nha” Phi nói như van xin, My gật đầu

_ “yên tâm” My nói rồi lập tức bước vào, nhưng cũng ko khỏi ngạc nhiên khi thấy đứa cháu trai của mình lại vì 1 người bạn mà lại xúc cảm đến thế, chắc

người này có vẻ như quan trọng với Phi lắm đây.

Mọi người ở ngoài vẫn giữ nguyên cái vẻ lo lắng, chỉ có Phi là đỡ hơn, vì sao? Phi rất tin tưởng vào di của mình, rất tin tưởng. bây giờ chỉ có thể là tin tưởng chứ chẳng biết làm gì hơn nữa.

Rồi sao đây? My vào gặp mặt Nhím, những người bên ngoài cũng sẽ thấy gương mặt thật của Nhím, tại sao ư? Vì thân thể của Nhím sẽ được lao sạch sẽ, được phẫu thuật, tránh nhiễm trùng, như vậy, họ sẽ chính thức chạm mặt nhau? ????

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Cuộc phẫu thuật được tiến hành suốt 3 tiếng đồng hồ, mọi người vẫn cố gắng chờ đợi ở bên ngoài, chỉ cầu nguyện cho Nhím sẽ an lành.

Tin.tiếng đèn của phòng cấp cứu vụt tắt, cánh cửa mở, My bước bước ra, trên mặt vẫn còn lấm tấm vài giọt mồ hôi, tháo khẩu trang, mọi người chạy lại bu xung quanh My

_ “bạn ấy sao rồi đi” Trang

_ “Ý vẫn ổn chứ đi” Khang

_ “bình tĩnh nào mấy đứa” My cất ngang giọng nói thật nhẹ nhàng và dịu dàng như ngày xưa

“con bé đã qua cơn nguy kịch nhưng đầu của con bé vẫn còn 1 chút máu bầm tụ lại nên có thể gây ra biến chứng sau này” Dứt lời, lại 1 lần nữa sét đánh ngang tai

_ “biến chứng là sao hả đi” Phi cố bình tĩnh

_ “đi chưa rõ, đợi con bé tỉnh lại mới được”

“mấy đứa cứ về nghỉ ngơi, chứ con bé được đưa sang phòng hồi sức khoản sáng mai mới được đưa ra, ở lại đây cũng vô ích thôi”

_ “ạ. tội cháu cảm ơn di nhiều” cả đám đồng thanh, Khang làm sao có thể về được đây, dù biết bây giờ chẳng giúp gì được cho Nhím nhưng Khang vẫn muốn ở, vẫn muốn ở cạnh Nhím, Liên cũng vậy, tất cả tại Liên, Liên muốn tận mắt nhìn thấy Nhím ko sao thì mới có thể an lòng.

Bây giờ cũng đã 5h chiều, Quân và Ly về trước, vì dù sao 2 cô cậu phải ở nhà để trình diện cho phụ huynh. Còn lại 4 người kia, Trang cũng xin về trước, nhưng cô nàng hứa là tối lại đến, Trang đi là giải quyết cái lũ kia, dám làm cho Nhím ra nông nổi thế này, ko thể tha thứ được. đến đồn công an, Trang biết trong số những người đánh Nhím thì có rất nhiều tiểu thư con nhà quyền quý có thể lực, nếu động đến họ thì chắc chắn sẽ gây hậu quả sau này cho mà xem, nhưng vì Nhím, Trang có thể làm tất cả, Nhím đã cứu Trang, Nhím cũng đã giúp gia đình Trang vượt qua những mấy lần khủng hoảng, nói thì tưởng là nói quá, chứ đó là sự thật, Nhím đâu phải đơn giản là 1 con người như vậy? cứ suy nghĩ lại lúc trước mà xem, tiền nhà trọ, tiền ăn uống, tiền tiêu, tiền mua điện thoại, ở đâu ra? Nhím đã làm gì mà lại có nhiều tiền đến thế?

Kết quả cuối cùng, cả nhóm người đó chỉ bị phạt cảnh cáo, bồi thường tiền thuốc men, thế là xong. Trang tức lắm, chắc chắn có người thể lực cao hơn đã nhúng tay vào. Đó là ai? Nếu thật sự là có người đó, như vậy là Nhím sẽ gặp rắc rối nhiều hơn nữa, vì Nhím làm sao có thể lực bằng người ta cơ chứ. Thấp cổ bé họng, kể cả Trang mà còn ko làm gì được bọn chúng. lo cho nhỏ bạn thân, nhưng biết làm sao đây, Trang lầm lũi đến bệnh viện để gặp lại nhóm của Khang. Phi thì được đi My gọi vào phòng nói cái gì đó chẳng biết, chỉ biết khi bước ra Phi cứ nhìn vào phòng hồi sức với ánh mắt thật đắm chiều.

_ “cảm ơn tiểu thư đã ra tay giúp bọn này”

_ “ko có gì. Mấy người làm rất tốt rồi”

_ “con nhỏ đó chắc sau này ko dám đụng đến mấy chàng nữa đâu”

_ “ừ, như vậy là đủ với cô ta rồi. mọi người về nghỉ ngơi đi, chắc hôm nay mệt lắm rồi»

_ “ừ, vậy chúng tôi về trước, gặp lại sau”

_ “pi”

_ “pi”

_ “chỉ mới mở màng thôi”(nụ cười đắc thắng,pha chút gian xảo)

_ “mẹ ơi. Ngày mai sẽ rõ mọi chuyện”

_.....

_ “có thể là con bé đấy. con sẽ giữ con bé lại, ko cho nó đi đâu hết »

_.....

_ « con nhớ mẹ, nhớ em nhiều lắm »(vẻ mặt buồn, nước mắt rung rung)

_.....

Hôm nay dừng tại đây, chẳng biết rồi ngày mai sẽ ra sao ?chạm mặt ư ? nhận người thân ư ? hay.....sẽ có bất ngờ khác ???tất cả đều là 1 bí mật.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

Thứ 6. Ngày mới, việc mới, mọi chuyện sẽ mới, ngày mà mọi người chờ đợi cũng đã đến. Nhím đã được chuyển ra khỏi phòng hồi sức lúc 6h sáng nhưng vẫn chưa có ai được vào thăm cả. Phi, Khang, Trang và Liên vẫn túc trực chờ đợi, ko ai về mà cũng chẳng ai có tâm trạng nào về cả. Phi đang nôn nóng, trông chờ 1 điều gì đó từ Nhím, chẳng hạn như câu trả lời chẳng. Còn Khang và Liên nữa, rất lo lắng, rất hồi hộp, đã bao năm sống cùng Nhím rồi, tình cảm của họ rất sâu nặng, chẳng phải yêu thì cũng giống như người thân của mình vậy đó.

6h30

Cuối cùng thì y tá cũng cho mọi người vào gặp Nhím

_ “Ý...Ý.....” Khang chạy vào trước, cố gọi, nhưng Nhím vẫn chưa mở mắt

_ “Khang đừng làm Ý đau” Liên lên tiếng

_ “đứng vậy, đừng động mạnh vào Ý” Trang cũng can ngăn, chỉ có Phi vẫn im lặng như tờ nhìn chăm chăm vào Nhím, bất động, bao cảm xúc dâng trào, nên vui, hay nên giận đây. Cô gái đang nằm trên giường bệnh chính là người mà Phi từng gặp tại bar, hôm đó cô ấy 1 mực khẳng định ko phải là em gái Phi. Nhưng những lời di My nói thì sao? Chẳng lẽ di My cũng nhìn nhầm chẳng

<<<“Phi nè, di ko biết nên nói thế nào?”

_ “chuyện gì vậy di?” Phi

_ “con bé bạn của con.”

_ “ạ.”

_ “nhìn con bé di lại nhớ đến mẹ con”

_ “sao?”(vẻ mặt bất ngờ)

_ “di ko biết, nhưng gương mặt con bé có nét rất giống mẹ con”

_ “nhưng mặt cô ấy xấu hơn mẹ con mà di”

_ “xấu?”(vẻ mặt ngạc nhiên)

_ “ạ”

_ “ko thể nào. Con bé rất trắng, gương mặt sẽ ko một chút tỳ vết nếu ko có vết thương mới này”

_ “thật sao di?”(vẻ mặt ngạc nhiên lẫn bối rối, nhiều cảm xúc đan xen)

“ko lẽ.....”

_ “đi cũng nghỉ ngơi là vậy, ngày mai cháu hãy nhìn và hỏi rõ ràng con bé”

_ “ạ, cháu biết”

_ “vậy giờ cháu ra ngoài được rồi”

_ ‘ạ’>>

Bây giờ Phi thật sự là đang vui, hay đang giận. vui vì người đang nằm trên giường bệnh chính là em gái mình, giận là nếu thật sự là em gái mình đang ở bên cạnh, vậy sao bấy lâu nay ko nhìn nhận và trở về nhà cơ chứ? Thấy NHím nằm trên giường bệnh, im lặng như vậy, chân được bó bột, đầu thì lại bị băng bó cuộn trắng, thật khó chịu.

_ “bạn bị sao vậy?” Trang đánh vào vai Phi khi thấy anh chàng cứ Nhìn vào Nhím

_ “à.ko...ko có gì....” Phi giật mình

“ Ý là người mà bạn dẫn đến bar”

Nghe Phi hỏi mà bây giờ Trang mới quay lại nhìn Nhím, giật mình vì gương mặt thật đã bị lộ diện, Trang thấy bối rối, Khang và Liên nghe thấy và nhìn lại thì cũng mới phát hiện, mọi người phải làm sao đây? Có 1 lý do nào đó mà Nhím ko cho thấy gương mặt của mình, vậy mà giờ đây,...mọi người đang suy nghĩ, đang muốn biết phải ứng phó thế nào thì

_ ơ.....giọng của cô bé Nhím trên giường bệnh vang lên, mọi người lại tập trung xoay quanh Nhím

_ “Ý..Ý...bạn tỉnh rồi à?” Khang

_ “Ý....Ý...bà mở mắt ra xem” Trang

_ “Ý....Ý....bạn mau nhìn mọi người xem” Liên

Nhím đã nghe, nghe tiếng nói của ai đó, dường như đang gọi 1 người thức dậy, Nhím cố gấn mở mắt, nhưng sao lại cảm thấy ê ẩm thế này, toàn thân như đang bị 1 hòn núi đè bẹp, kể cả đôi mắt muốn mở ra cũng lại khó khăn nữa

_ “Ý...Ý...mở mắt ra xem” Khang khẩn trương

1,2,3,...đang đấu tranh để có thể mở mắt

Chóp...chóp...chóp..... cố gấn mở ra, đảo mắt nhìn xung quanh

1...2.....3.....4.....đúng là Nhím đã thấy 4 người, nhìn họ thật hoàn hảo, giống như hoàng tử và công chúa trong truyện cổ tích vậy, thanh tú và xinh đẹp

_ “Ý...bạn tỉnh rồi” Khang vui mừng

_ “bà thấy khoẻ chứ?” Trang

_ “Ý thấy sao?” Liên

.....Nhím vẫn im lặng ko nói gì, cứ nhìn hết người này rồi lại đến người khác, cảm thấy hơi choáng, Nhím lấy tay xoa 2 thái dương của mình, rồi lại tiếp tục nhìn. Thái độ thật kỳ lạ, thật khó hiểu

_ “Ý, bạn sao vậy?” Khang lại lo lắng

_ “bà bị gì mà nhìn tui này hoài vậy?” Trang

_ “Ý thấy ko khoẻ sao?” Trang

.....lại ko nói gì, lại lấy tay xoa 2 thái dương, lại nhìn mọi người

_ “mọi người là ai vậy?”

Xẹt.....1 tia lửa điện lớn hơn cả tia chớp vừa bắn ngang qua tai của mọi người, sững sốt, kinh ngạc, sợ hãi

_ “bà...bà...vừa...nói...gì vậy Ý?” Trang cố gấn trấn tĩnh bản thân

_ “mấy người là ai? Sao lại ở cạnh tôi?”

Từng chữ được Nhím thốt ra như từng nhát dao đang đâm thẳng vào những người còn lại

_ “Ý.....sao bạn....” Liên nói cũng chẳng nên lời

_ “Hihi..Ý...bạn đang đùa với tụi này hả?” Khang cố gấn cười, cố gấn bình tĩnh và cố gấn như mình chưa nghe điều gì

_ “mấy người là ai....a.....đau....đau....đau đầu quá” Nhím lấy 2 tay ôm lấy đầu mình, cảm giác đau đốn tột cùng

_ “gọi bác sỹ,...nhanh....Ý...Ý” Khang Phi liền chạy đi gọi bác sỹ đến

_ “Ý..Ý...bà cố chịu 1 chút thôi....” Trang

_ “cố gấn lên Ý,...bác sỹ sẽ đến liền” Liên

_ “đau...đau....” Nhím lấy 2 tay đánh vào đầu mình

_ “đừng mà Ý”

_ “bà đừng như vậy, vết thương lại chảy máu cho mà xem” Trang Cả 3 người cố gấn giữ lấy tay Nhím, tránh lại là tổn thương đến vết thương

_ “đau....đau....mẹ.....oi.....con đau....” Nhím quàng quại, cả 3 cảm thấy sợ hãi, cảm thấy xót xa, và dường như cả ba đều đã rơi nước mắt khi chứng kiến cảnh người bạn mình như thế

_ “Ý....” Cả 3 lại đồng thanh khi mà Nhím đã bị ngất vì ko chịu nổi cơn đau hành hạ

_ “đi” cả 3 đứng dậy khi thấy My đến

_ “đi xem bạn ấy bị sao vậy?” Khang

_ “bạn ấy ko nhận ra tụi cháu” liên

_ “bạn ấy đau đầu lắm” Trang

My nghe hết tất cả, cô nàng liền lại khám cho Nhím, tiêm cho Nhím 1 liều thuốc an thần,có thể giúp Nhím ngủ và giảm được cơn đau

_ “Ý sao vậy đi?” Khang lo lắng

_ “con bé ko nhận ra mấy đứa, tức là phần trí nhớ của con bé đã bị mất, cũng như hôm qua đi đã nói, sẽ có biến chứng xảy đến, vậy đây có thể là nó”

_ “vậy Ý có thể nhớ lại ko đi?” Liên

_ “đây là còn tùy thuộc vào tình trạng sức khỏe của con bé, có thể đây chỉ là tạm thời,nhưng cũng có thể sẽ là vĩnh viễn”

_ “Ý đã quên tất cả. vậy sức khỏe bạn ấy sẽ ổn chứ” Trang

_ “thật sự thì nói, cũng sẽ gặp rắc rối 1 chút”

_ “là sao đi?” Phi bây giờ mới lên tiếng

_ “đầu con bé bị va chạm mạnh, cố gấn đừng để con bé phải bị tổn thương gì đến đầu nữa, nếu ko sẽ rất nguy hiểm. và những cơn đau đầu sẽ hay xuất hiện, đừng để con bé bị kích động”

Tất cả như đứng hình, chẳng ai có thể tin đây là sự thật. mọi chuyện tại sao lại thành ra thế này cơ chứ, giống như 1 giấc mơ, nhưng giấc mơ này lại có thật, giấc mơ này hay gọi nó là 1 cơn ác mộng thì đúng hơn

_ “nhưng hãy yên tâm, đi sẽ cố gấn tìm cách lấy hết số máu bầm còn lại, rồi cho con bé chữa trị theo những liệu pháp tốt nhất” My như phải trấn an mấy đứa trẻ này

_ “Phi, cháu thấy sao?” My hỏi khi thấy Phi cứ đứng im ko nói gì

_ “cháu ko biết”

_ “đừng lo. Di sẽ cố gấn hết sức mình mà” My vỗ vai Phi

_ “ạ” Phi gật đầu

_ “vậy đi đi trước, có gì cứ đến gọi đi. Lát nữa y tá sẽ đem thuốc đến, nếu như con bé tỉnh lại thì hãy cho nó ăn 1 ít rồi uống thuốc vào”

_ “đá” cả đám đồng thanh. My bước đi, để lại 4 đũa như 4 cái xác ko hồn đứng bất động nhìn chằm chằm vào Nhím

‘Ý, thật sự Khang xin lỗi, tại sao Khang lại ko bảo vệ được cho Ý chứ’(nội tâm gào thét) ‘Ý, tại Liên tất cả, nếu ko vì Liên ích kỷ ko nói sớm thì mọi chuyện đã ko như thế này, Liên xin lỗi, thật sự xin lỗi’(nước mắt đã ứa ra) ‘sao có thể như vậy. ko phải bà mạnh mẽ lắm sao, lạnh lùng lắm mà, sao giờ bà lại nằm yên đó chứ. Thật đáng ghét’(nước mắt rung rung) ‘có phải là em ko Yến, sao em có thể đối xử với anh như vậy. anh đã vui biết bao khi biết hôm nay anh sẽ được gặp và nhìn nhận em, vậy mà giờ đây em lại như vậy. em thật ác độc, em phải tỉnh dậy và phải nói cho anh biết em là ai, là Yến, là Nhím của anh, người em gái song sinh của anh,,đúng vậy ko hả?’(nói như bật khóc)

Nhưng đó đều là là gào thét trong tư tưởng của họ mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

Cả 4 vẫn đứng đó, vẫn ko nói gì

Cạch.....

Tiếng cánh cửa được mở ra, cả 4 như người tỉnh mộng, quay lại nhìn

_ “chào. Ý tỉnh chưa” Quân bước vào, gương mặt đang tươi vui bỗng nhiên sụp xuống khi thấy 4 con “ác ma” đang nhìn mình, họ như ko còn sức sống, giống như đang khát máu vậy đó, trong phòng bao vây bởi 1 mùi lạnh lẽo

_ “Ý sao rồi?” Ly cắt ngang mọi chuyện, Ly hỏi nhưng mắt đang nhìn thẳng đến chiếc giường bệnh kia, là 1 cô gái khác, ko phải là Ý, gương mặt trần, chẳng có kính, trắng trẻo, nhưng lại đang chìm sâu vào giấc ngủ. Quân cũng đã nhìn thấy, cả 2 đang có vẻ rất thắc mắc, ngầm hiểu ý của 2 người bạn

_ “ra ngoài rồi nói” Phi lên tiếng, Ly và Quân chẳng dám mở lời, chỉ lẳng lặng đi theo Phi, trước khi đi, cả 2 ko quên nhìn lại Nhím 1 lần nữa

Trong phòng còn lại 3 người. họ cùng nhau ngồi xuống ghế và nhìn Nhím

_ “2 người về nghỉ ngơi đi, để Trang ở lại được rồi” Trang lên tiếng

_ “thôi, Trang với Liên về đi, để Khang ở lại cho” Khang

_ “ko. Để Liên ở lại”

Cả 3 cứ dành nhau ở lại chẳng ai chịu ra về, cuối cùng thì sao? 3 người đều ở cả. chẳng ai muốn rời khỏi Nhím lúc này. Gương mặt Nhím khi ngủ có vẻ thanh thản lắm nhưng lâu lâu cô nằng lại chao mải, nhăn mặt tỏ vẻ đau đớn, ai nhìn thấy mà cũng phải xót thương.

_ “mọi chuyện là sao?” Quân lên tiếng khi cả 3 giờ đang ngồi ngoài hành lang phòng bệnh

_ “đúng vậy? Ý đâu, người con gái đó nữa” Ly

_ “người đó chẳng phải là người mình gặp ở bar sao?” Quân

_ ‘đúng, tất cả đều đúng, cô ấy là cô gái hôm trước và cũng chính là Ý’ Phi

Lại bất động, cả 2 như ko thể tin vào tai mình, 2 cô cậu nhìn Phi với ánh mắt nghi ngờ

_ “là sự thật, nhưng bây giờ Ý đã bị mất trí nhớ”

Lại bất động tập 2, sao mọi chuyện lại đột ngột như thế chứ. Chẳng biết nên nói gì nữa đây.

_ “hôm nay 2 người ko đi học sao” Phi

_ “ờ...tụi này định đến xem Ý ra sao nên xin nghỉ 1 ngày” Ly

_ “ừ” Phi trả lời mà ánh mắt vẫn nhìn xa xăm. Chẳng biết thằng bạn đang nghĩ gì, nhưng nhìn vẻ mặt của Phi cả 2 đoán chắc là Phi đang buồn lắm

_ “Ý sẽ khoẻ, sẽ nhớ lại mà, ông đừng buồn” Ly

_ “ừ. Mấy yên tâm, dì My ở đây là giỏi nhất rồi, dì ấy sẽ có cách điều trị mà” Quân cũng vỗ vai Phi an ủi

_ “ừ.” Phi chẳng biết phải làm sao đây nữa. Nhím đã mất trí, làm sao có thể biết sự thật đây? Gương mặt ấy rất giống, nhưng lỡ như người giống người thì sao? Nếu là Nhím thật thì tại sao NHím lại ko nhìn nhận lại Phi khi mà luôn luôn ở cạnh bên? Nhớ lại ngày xưa, Nhím là cô bé hay nói hay cười nhưng người con gái bây giờ lại trái ngược hoàn toàn. Phi nên làm sao đây? Phi đang rất cần 1 câu trả lời từ chính miệng Nhím nói ra.

_ “2 người về trước đi, ở đây có tụi tui” Phi lại lên tiếng

_ “ko sao. Tụi này đã xin nghỉ rồi, giờ về cũng chẳng làm gì. ở đây đợi Ý tỉnh lại cũng được mà” Ly

_ “ừ, tuy” Phi nói mà vẻ mặt vẫn thần thờ

_ “để 2 tụi tui đi mua gì cho ông với mấy người kia ăn” Ly lại lên tiếng

_ “ừ”

Thế là Quân và Ly cùng nhau đi, Phi ngồi lại 1 lúc rồi cũng trở lại phòng bệnh của Nhím

Trở lại trường Sun 1 xú

Lớp 12a1, hôm nay lớp vắng đến 6 người, mọi người ai nấy cũng phải thắc mắc, nhưng cũng chẳng ai biết lý do tại sao, thường thì giờ này họ đã đến lớp rồi mà.

_ “lớp trưởng, chị Ý đâu rồi” Nam ở dưới lớp lại chạy lên tìm Nhím

_ “chẳng biết nữa, hôm nay có tới 6 người ko đến lớp” Lớp trưởng

_ “vậy sao? Là thật. thôi em về lớp đây, cảm ơn chị” Nam nói rồi bước đi, suy nghĩ về mọi chuyện, nếu 1 mình Nhím nghỉ thì có thể là ko có vấn đề gì, nhưng đằng này là đến 6 người, trong đó Khang, Liên và Nhím chơi thân với nhau nữa, chắc chắn phải có chuyện rồi.

/

Bệnh viện T

Phòng bệnh của Nhím, vẫn còn 4 con người đang ngồi trên ghế thần thờ nhìn về phía cô gái nằm trên giường bệnh. Thức ăn Quân và Ly mua lên cũng chẳng ai đụng đến miếng nào cả. 2 cô cậu đành ra phía hành lang để chờ đợi vì phòng bệnh chỉ có 4 chiếc ghế đơn mà thôi.

_ “ơ....” Nhím lại khê cựa người. chỉ 1 hành động nhỏ của Nhím mà cũng làm cho cả 4 phản ứng, chạy ngay đến bên cạnh giường

_ “Ý, bạn thấy sao rồi?” Khang

_ “bạn thấy đỡ chưa?” Liên

Nhím lại từ từ mở mắt, vẫn còn đau nhức và mệt mỏi lắm. lại nhìn xung quanh, lại thấy 4 người lúc lúc sáng

_ “lại là các người hả?” Nhím cố ngồi dậy, nhưng ko được

_ “bà định làm gì vậy? đừng ngồi dậy” Trang

_ “tôi muốn ngồi dậy” Nhím

Khang với Trang cùng nhau đỡ Nhím ngồi dậy, tựa vào thành giường

_ “Bà cảm thấy sao?” Trang

_ “đau, đau lắm....”Nhím

_ “ko sao đâu, ăn 1 ít cháo rồi uống thuốc là hết à” Trang

_ “mà mọi người là ai vậy?” Nhím lại nhìn và hỏi, cô gần suy nghĩ xem những nam thanh nữ tú đang đứng trước mặt mình là ai, nhưng vô ích

_ “sao ko biết.....đau...đau quá” Nhím lại lấy 2 tay ôm đầu

_ “đừng suy nghĩ, đừng cố gấn suy nghĩ, hãy thả lỏng...thả lỏng đi.....”Phi

Từ từ Nhím lấy lại bình tĩnh, thả lỏng cơ thể, ko ép buộc bản thân phải cố nhớ nữa

_ “ừ...cứ như vậy.....” Phi nắm lấy 2 tay Nhím thả xuống, Nhím nhìn Phi, 2 ánh mắt chạm vào nhau

‘là ánh mắt này...thật là em mà Nhím.....’ lời nói trong suy nghĩ của Phi

Còn Khang, khi thấy thái độ của Phi nhìn Nhím, Khang thấy khó chịu lắm, ko thích 1 chút nào cả.

_ “ăn miếng cháo nha....” Phi lấy chén cháo đang nằm trên tay Trang, Nhím chẳng biết sao lại nghe lời Phi như vậy. chẳng lẽ Nhím vẫn giữ được cái tính của ngày xưa, hay làm nũng với anh trai nhưng lại rất nghe lời anh trai mình

_ “ko ăn...” Nhím lắc đầu

_ “ko nghe lời là ko ngoan đâu, ăn rồi uống thuốc sẽ hết đau đầu” giọng nói của Phi rất dịu dàng, rất ấm áp. Nhím mở miệng, bắt đầu ăn, nhưng chẳng có cảm giác gì là ngon cả, ko mùi vị,

_ “ko ngon...” Nhím nhăn mặt

_ “tại đang bệnh, lạt miệng đó, khỏi bệnh là hết à” Phi lại đút cháo cho Nhím. Quân và ly cũng bước vào, thấy thằng bạn ân cần với 1 người con gái như vậy làm sao khỏi ngạc nhiên. Trang cũng vậy, thường ngày thấy lạnh lùng như vậy, giờ đây thì....Khang thì gan tỵ, đó phải là chỗ của Khang, người có quyền lo lắng cho Nhím chỉ có mình Khang chứ ko phải người con trai xa lạ này.

_ “Lấy thuốc đi” Phi nói

_ “ờ..ờ..” Liên liền lại bạn lấy thuốc, bóc vỏ ra đưa cho Phi

_ “uống đi” Phi đưa thuốc cho Nhím, Trang thì đưa nước

_ “ko uống được, đắng lắm” Nhím nói, nghe mà Phi lại dâng lên bao nhiêu là cảm xúc

<< _ “uống thuốc đi con”

_ “con ko uống đâu. Đắng lắm”

_ “thuốc này ngọt lắm, uống đi, con mới mau khỏi bệnh nè”

_ “mẹ ơi thuốc đắng lắm, con ko dám uống”

_ “con gái mẹ là giỏi nhất nè, ngoan nha”

_ “con ko uống, đắng lắm”

_ “Nhím ngoan, uống đi, Phi cho Nhím cây kẹo nè” Phi rút trong túi ra 1 cây kẹo mút, Nhím nhìn mà mắt sáng rỡ.

_ “hi, vậy Nhím uống, anh Phi nhớ cho Nhím nha” Nhím nhận lấy thuốc trong tay mẹ mình, uống 1 lúc là xong, cô bé uống viên cuối cùng là nhăn mặt 1 cái nhưng rồi lại cười

_ “kẹo của Nhím” Nhím đưa tay ra, Xu và Phi nhìn Nhím cười, hạnh phúc là đây, đầm ấm là đây

_ “cho Nhím cái nữa đi anh Phi”

_ “Ko.”

_ “huhu, anh Phi cho Nhím đi” Nhím giả vờ khóc

_ “con còn ko? Cho em đi” Xu lên tiếng

_ “cho em, xì, xấu xí” Phi đưa thêm 1 cái kẹo nữa, Nhím nhận lấy mà cười tít mắt

_ “hihi, thương 2 nhì..chút...” Nhím ôm lấy anh trai hôn lên má,

“thương mẹ nhất nữa...chút...” Nhím cũng ôm lấy Xu và hôn cô nàng.

1 gia đình hạnh phúc, 1 gia đình đang yên ổn bỗng.....

Phi biết em gái mình thích ăn kẹo, đặc biệt là những lúc bệnh nên trogn túi Phi lúc nào cũng có sẵn vài cây kẹo mút, và đó cũng dần trở thành thói quen cho đến lớn, cứ đi ra ngoài là Phi lại để vào túi mình vài cây kẹo.>>

Trở lại hiện tại .Khang và Liên cũng biết Nhím sợ thuốc, từ trước giờ, khi bệnh Nhím ít uống thuốc lắm, vì vậy cô nàng cố giữ gìn sức khoẻ để tránh ngã bệnh

_ “bà phải uống mới mau khỏi bệnh” Trang

_ “Khang biết Ý ko sợ thuốc nhưng phải uống mới khỏi bệnh” Khang

_ “phải đó, Ý phải uống mới được” Liên

_ “đắng lắm .ko uống” Nhím

_ “uống đi, Phi cho kẹo” Phi nói rồi rút trong túi ra 1 cây kẹo mút, mọi người nhìn mà trố cả mắt, dường n hư ko tin vào mắt và tai mình nữa, Nhím đang nhìn vào cây kẹo trên tay Phi

_ “thuốc nè” Phi lại đưa thuốc cho Nhím

_ “nói thật ko?”

_ “thật, uống đi”

Nhím nhận lấy thuốc và uống hết, như lời đã nói Phi đưa cho Nhím cây kẹo

_ “cho thêm cây nữa đi” Nhím nhận nhưng lại nói. Mọi người nghe mà vô cùng là ngạc nhiên, là Nhím của thường ngày, lạnh lùng và ít nói đây sao. Còn Phi thì ‘em vẫn giống như xưa Nhím à’. Phi suy nghĩ rồi lại cười, đưa thêm cho Nhím 1 cây kẹo nữa. Phi có thể cho bản thân mình 1 câu trả lời được rồi, và Phi cũng có thể xác định đây chính là em gái của mình, nhưng bây giờ Phi có nên nhận ko? Nhím vẫn chưa nhớ lại gì nữa, mọi chuyện về Nhím rất phức tạp. có thể nào nói ra sẽ tạo cho Nhím 1 cú sốc ko? Phi phải suy nghĩ và bình tĩnh lại. để bệnh tình Nhím có thể cải thiện hơn.

_ “nằm xuống nghỉ đi” Phi lại lên tiếng, Nhím lại nghe lời Phi, ngoan ngoãn nằm xuống, Phi kéo chăn đắp lại cho Nhím, còn Nhím thì trên tay vẫn nắm chặt 2 cây kẹo nhưng mắt dần dần đã khép lại

_ “mọi người về nghỉ ngơi được rồi” Phi lên tiếng

_ “ko cần” giọng của Khang co về bọc bọc

_ “Phi với mấy bạn về trước đi, để Liên với Khang ở lại chăm sóc Ý cho” Liên

Phi biết tình cảm của Khang dành cho Nhím, ở đây lại khiến cậu ấy hiểu lầm, nhưng nếu về thì Phi lại ko yên tâm

_ “được rồi, để Trang về. Trang còn xin phép nghỉ học cho mọi người luôn” Trang Reng.điện thoại Phi bỗng vang lên

_ “cháu nghe”

_

_ “ạ, cháu về liền” Túttút.

_ “chuyện gì vậy?” Ly

_ “tôi phải về, ông bà nội nói có chuyện gấp” Phi

_ “ừ, để tao với Ly đi với mày luôn” Quân

_ “ừ” Phi lại gần nhìn Nhím thêm 1 lát, lấy tay chạm vào trán của cô bé rồi xoay người bước đi, Trang, Quân và Ly cũng theo sau, bây giờ trong phòng chỉ còn lại Khang và Liên.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36

Bây giờ đã là 11h30

Tại nhà Phi

_ “cháu ngồi đi, mấy đứa cũng đến à?”

_ “ạ, cháu chào ông bà(cuối đầu), cháu chào cô” Quân và Ly vừa bước theo sau Phi

_ “dạ, ông nội, bà nội(cuối đầu), dạ chào cô” Phi

_ “đây là cô Phương” Ông nội Phi

_ “3 đứa ngồi đi” bà nội

Cả 3 nghe và làm theo

_ “ông bà nội gọi cháu về có việc gì ko ạ?” Phi

_ “Ờ. Ta và bà nội cháu muốn giới thiệu cháu với cô Phương đây” Ông nội chỉ tay về người phụ nữ đang ngồi đối diện, nhìn trông cô ấy trạc tuổi mẹ Phi, sang trọng và quý phái lắm.

_ “chào cháu” người phụ nữ tươi cười nhìn Phi

_ “dạ. chào cô” Phi gật đầu, rồi quay lại nhìn ông bà của mình tỏ vẻ chưa hiểu gì

_ “cô Phương đây là ai cháu biết ko?” ông nội

_ “nếu cháu nhớ ko lầm thì cô Phương là chủ tịch của MC phải ko ông ? » Phi

_ “haha, cháu nói đúng rồi đó” ông nội cười sáng khoái

“đây đúng là chủ tịch MC”

_ ‘vậy... » Phi có vẻ ngập ngừng

_ “cháu định hỏi tại sao chủ tịch của công ty đối thủ lại ở đây phải ko?” ông nội

_ “dạ” Phi

_ “haha, bắt đầu từ hôm nay chúng ta sẽ ko là đối thủ của nhau nữa” ông nội

Phi nhìn ông nội với nét mặt chưa hiểu

_ “cô Phương đây đồng ý sẽ hợp tác với chúng ta, ko tranh giành hay đối đầu với công ty chúng ta nữa” ông nội

_ “thế điều kiện là gì?” giọng Phi tỏ ra vẻ lạnh lùng

_ “gì mà điều kiện, nói khó nghe quá đó” ông nội nhìn Phi với ánh mắt nhắc nhở

_ “1 thương nhân, 1 chủ tịch và là 1 nhà quản trị trên thương trường thì bất cứ điều gì ko có lợi sẽ ko làm” Phi vẫn nói với vẻ mặt lạnh lùng

_ “cháu....” ông nội có vẻ tức giận

Bóp...bóp...bóp.....tự nhiên người phụ nữ lại vỗ tay, mọi người đều nhìn cô ta

_ “cháu nói rất đúng, đã kinh doanh thì cái gì có lợi ta mới làm, nhưng đây ko phải là kinh doanh” giọng nói của người phụ nữ vang lên, nghe đều đều và nhẹ nhàng lắm

_ “vậy là sao?” Phi

_ “tức là cô Phương đây với gia đình ta sẽ trở thành thông gia » ông nội nói với vẻ hào hứng

_ “là sao?” Phi ngạc nhiên, bên cạnh 2 đứa bạn cũng đang nghếch cái mặt ra, chẳng hiểu gì cả

_ “cô Phương đây có 1 người con gái, bên chúng ta thì có 1 đứa cháu trai, vừa đúng lúc trai tài gái sắc” ông nội vẫn với cái mặt hào hứng

_ “Trương Huỳnh Mỹ Chi” Phi nói từng chữ

_ “cháu biết con bé rồi à?” cô Phương

_ “cháu gặp con bé rồi sao? Đúng là duyên trời định mà(nói quá vậy ông)” ông nội vẫn vui vẻ

_ “ko. Cháu ko đồng ý” Phi kiên quyết

_ “tại sao?” vẻ mặt vui tươi của ông nội bỗng vụt tắt

_ “cháu ko thích và ko muốn 1 hôn nhân ép buộc” Phi

_ “haha, tưởng gì. Chuyện nhỏ. Ông cũng ko ép buộc cháu đâu, ta với bà cháu cùng với cô Phương đây đã thoả thuận rồi, chỉ cần cháu với con bé kia làm quen thôi, nếu hợp ý sẽ tiến xa hơn” ông nội

_ “nhưng...” phi định nói gì đó nhưng lại bị ông nội cắt ngang

_ “cháu chỉ cần tiếp xúc nhiều, buổi sáng đến rước con bé đi học cùng, trưa về cùng, rồi có thể đi chơi cùng nhau để bồi dưỡng thêm tình cảm là được rồi”

_ “nhưng cháu ko thích vậy?” Phi

_ “cháu đừng để ông bà phải lo cho cháu hoài chứ. Ông bà cũng lớn tuổi rồi, sống nay chết mai, ko lẽ cháu muốn ông bà chết ko nhắm mắt sao?”(nói quá kinh khủng luôn) ông nội lại dùng chiêu bài năn nỉ ý ôi rồi đây, chiều này đâu phải thường, với tài diễn xuất kiệt xuất của ông nữa thì...ôi thôi...phi phải thua là cái chắc. về mặt của ông bây giờ nhìn tội hết sức, tưởng đâu muốn ứa nước mắt luôn rồi đó

_ “thôi, được. nhưng cháu phải thực hiện trong bao lâu?” Phi

_ “chỉ cần hết năm nay thôi” cô Phương

_ “được, cháu đồng ý” Phi(thấy chưa, thấy chưa, Phi bị ông nội hạ gục rồi đó, nhìn mặt ông bây giờ thử xem, 1 chiến thắng quá ngoạn mục, thế là lại dụ được thằng cháu nghe lời mình rồi. tình hình là ko phải ông có ý ép buộc gì Phi đâu, tại thấy anh chàng suốt ngày cứ lạnh lạnh lùng lùng như thế, sợ anh ta ề sặc ề đó mà,(lắm to, ông này mà ề chẳng biết ai mới ko ề đây), lại cộng thêm cháu dâu tương lai là con gái độc nhất của chủ tịch MC nữa, quá xứng lứa vừa đôi rồi còn gì. Sau này lại bớt 1 đôi thù mạnh trên thương trường, tính qua tính lại thì Phi với Chi là 1 đôi)

_ “cháu tự hứa đó nha, ông ko có ép đâu à” ông nội nói mà về mặt vẫn tỉnh bơ, nhưng có vẻ hơi vui vui(quá vui mới đúng)

_ “ạ, cháu biết. còn gì nữa ko ông?” Phi

_ “ko. Chỉ như vậy thôi.”

_ “vậy cháu đi đây có việc, tối cháu mới về nha” Phi

_ “mà cháu đi đâu?” ông nội

_ “cháu có việc thôi.”

_ “bỏ ko được à, nhà đang có khách mà”

_ “ko sao đâu bác, để cháu nó đi, công việc của bọn trẻ chúng ta cũng đừng nên xen vào” cô Phương lên tiếng

_ “ừ, vậy cháu đi đi, nhớ về sớm nha”

_ “ạ” Phi đứng dậy, Quân và Ly cũng đứng theo

“chào ông, chào bà cháu đi. Chào cô cháu đi”

_ “chào ông, chào bà bọn cháu đi, chào cô bọn cháu đi” Quân và Ly cũng đồng thanh. Chào xong cả 3 đứa cùng nhau bước đi, để lại 3 người lớn tiếp tục đàm đạo.

_ “đến bệnh viện T đi chứ” Phi nói với chú tài xế khi đã yên vị trên xe cùng với Quân và Ly

_ “mày chấp nhận thật hả?” Quân lên tiếng

_ “ừ” Phi

_ “ừ, có gì đâu, chỉ là thử thôi, đâu ép buộc được ông» Ly

_ “ừ, tôi cũng nghĩ vậy” Phi

_ “mà nè...rồi chuyện của Ý thì sao?” Ly

_ “chẳng sao cả. cứ để vậy thôi” Phi

_ “để vậy là sao?” Quân

_ “thôi. Ko có gì.” Phi

Thế là cả 3 lại im lặng

13h

Bệnh viện T

Giờ này Nhím đã tỉnh dậy rồi, Khang và Liên đã kể toàn bộ sự việc cho Nhím nghe, bắt đầu từ lúc gặp Khang cho đến bây giờ, còn Trang thì vẫn chưa có cơ hội nói đến hoàn cảnh gặp nhau của cả 2

_ “vậy tôi ko có gia đình sao?” Nhím

_ “chuyện này....” Khang hơi ngập ngừng

_ “bà có gia đình chứ, nhưng chắc bà bị lạc nên ko biết đó” Trang chen vào

_ “nhưng bị lạc thì tôi cũng biết ba mẹ mình là ai chứ, bộ tôi chưa nhắc đến họ hả?” Nhím

Phải, đúng là từ trước đến giờ NHím chưa hề nói với bất kỳ ai về gia đình mình, bỏ đi ở cái tuổi thứ 10 thì Nhím cũng phải nhớ người nhà mình chứ. Khang và Liên cũng có nhiều lần hỏi thăm nhưng Nhím vẫn giữ 1 thái độ giấu kín. Những lần sao đó thì Khang và Liên ko hỏi nữa cho đến bây giờ. Hiện tại Khang và Liên cũng chẳng biết nói sao đây nữa

_ “hay ba mẹ tôi ko thương tôi, bỏ rơi tôi” Nhím nói với vẻ mặt rất buồn, Nhím đang cố suy nghĩ, đang cố nhớ lại gia đình mình, tự nhiên bây giờ nhìn ai cũng xa lạ, Nhím chẳng biết phải làm sao nữa? lúc còn tỉnh táo thì lại ko muốn về nhà, nhưng khi bị thế này thì Nhím lại khát khao được 1 gia đình, đúng là trở trêu thay mà.

_ “đừng suy nghĩ nữa” Khang nói khi thấy Nhím lại ôm lấy đầu mình

_ “bà đừng gượng ép, hãy thả lỏng đi” Trang

_ “sao lại ko nhớ, ba mẹ.....hay họ bỏ rơi tôi sao? Sao lại bỏ rơi tôi chứ? Tại sao...tại sao lại ko nhớ...tại sao....đau....đau quá” Nhím cố lấy 2 tay đánh vào đầu mình nhưng bị Khang ngăn cản

_ “Ý...Ý,.....đừng như vậy....”

_ “ko nhớ.....đau.....đau lắm”

Phi từ ngoài phòng bước vào thì đã nghe thấy tiếng của Nhím, anh chàng liền chạy vào, thì thấy Nhím đang quần quai trên giường, Khang, Trang và Liên đang cố giữ tay Nhím lại, tránh tổn thương đến vết thương của cô bé.

_ “gọi bác sỹ nhanh” Phi nói với Ly và Quân rồi chạy đến bên giường Nhím

_ “bình tĩnh nào. Bình tĩnh nào” tự nhiên Phi lại ôm lấy Nhím vào lòng, 3 người kia lại bị đẩy ra

_ “bình tĩnh đi, Ý có cha, có mẹ, có cả ông bà nữa, ai cũng vậy cả, nhưng tại vì Ý chưa nhớ thôi, bình tĩnh lại nha....có gắn uống thuốc đều đặn rồi tự nhiên sẽ nhớ ra mọi người à, đừng lo nha.....” Phi vẫn ôm Nhím vào lòng, vẫn thò thẻ bên tai Nhím. Nhím dường như lại nghe lời Phi nữa rồi, cô nằng buông xui 2 tay, gục mặt vào vai của Phi, khóc, đúng là Nhím đang khóc

_ “nín nha.....ko được khóc, sẽ ảnh hưởng vết thương, như vậy là ko tốt đâu....nằm xuống nha....” Phi từ từ hạ đầu Nhím xuống gối, lúc đó di My cũng vừa đến, tiêm cho Nhím 1 mũi thuốc an thần rồi để cô ấy nghỉ ngơi. Mọi người bây giờ mới thở phào nhẹ nhõm

_ “để con bé nghỉ ngơi, đừng nên kể gì với con bé nữa, sẽ khiến cho con bé cố suy nghĩ và ảnh hưởng đến vết thương đó” My

_ “ạ” cả đám đồng thanh

_ “Phi vào phòng đi 1 lát” My nói với Phi

_ “ạ” Phi Thế là 2 di cháu ra ngoài, để lại 5 người bọn họ trong phòng bệnh nhìn Nhím, mỗi người một nỗi niềm, 1 cảm giác riêng, nhưng điều chung 1 tâm trạng, xót xa, và cảm thấy thương Nhím nhiều lắm

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37

Phòng làm việc của My

_ “đây, cháu xem đi” My đưa cho Phi 1 sấp tài liệu

_

_ “là con bé, thật sự là con bé” My

_ “phải rồi. kết quả đã đúng, cháu và em, cùng 1 dòng máu, là Nhím, em gái của cháu đây mà” ánh mắt dâng trào đầy cảm xúc của Phi

“cảm giác là đúng, nhưng tại sao lại ko chịu về nhà cơ chứ.....”

_ “đúng là con bé, nhưng di nghĩ lúc này chúng ta chưa thể nhận con bé được” di My

_ “sao vậy di?”

_ “lúc này chỉ nhắc đến gia đình là con bé đã như thế, thử hỏi khi nhân lại chúng ta con bé sẽ hỏi những gì? Tại sao con bé lại bỏ nhà ra đi? Cháu có thể nói lý do thật sự ko? nói là do con bé nghĩ là mình là kẻ xui xẻo hại mẹ à? nếu nói dối con bé, vậy chúng ta trả lời thế nào? Do con bé đi lạc, rồi ko biết đường về à? lý do đó có vô lý ko? rồi Nhím sẽ hỏi cháu tại sao học cùng lớp mà bây giờ mới nhận nhau? Tất cả những thắc mắc. những câu hỏi đó đủ khiến cho bệnh tình của con bé ngày càng trầm trọng hơn. Vì vậy di nghĩ hãy chờ đợi thêm 1 thời gian nữa, để cho con bé yên tĩnh và chữa trị, dần dần chúng ta sẽ nhận lại con bé” My giải thích, Phi lắng nghe và chỉ biết im lặng

_ “vậy cháu có nên nói cho ông bà nội ko?” My

_ “di nghĩ ko. Vì nếu nói thì thế nào ông bà cũng ko kiềm lòng được mà phải đi tìm gặp con bé, đến lúc đó lại rắc rối thêm”

_ “nhưng cháu lo cho Nhím lắm”

_ “di hứa sẽ cố gắng chữa trị cho con bé, nhất là khi đã biết con bé chính là đứa cháu của di”

_ ‘dạ’

_ “cháu hãy ở bên cạnh, bảo vệ con bé, đừng để người khác làm tổn thương nữa”

_ “dạ, chắc chắn là như vậy rồi”

_ hãy để con bé có tâm trạng thật thoải mái, như vậy rất có lợi cho tình trạng sức khoẻ của con bé”

_ “dạ, cháu biết, vậy cháu đi ra ngoài nha di”

_ “ừ, cháu đi đi, có gì cứ gọi cho di”

_ ‘dạ’

Phi nói rồi bước đi, suy nghĩ thật mong lung, kết quả xét nghiệm đã chứng thực Nhím là em gái Phi, nhưng bây giờ lại ko được nhìn nhận. quyết định này là đúng hay sai đây. Có thật sự là tốt cho Nhím, hay vô tình nó lại là 1 nguyên nhân mang đến phiền phức khác cho cô nàng.

/

/

Bây giờ đã là 15h

Nhím vẫn còn say ngủ, mấy người kia cũng mệt mỏi mà gục xuống ngủ thiếp đi lúc nào cũng chẳng hay biết. Quân và Ly đã về, vì được lệnh mới của phụ huynh phải về nhà tập tành tiếp xúc với công việc của công ty, ai cũng chán ghét, nhưng làm sao cãi lệnh của cấp trên được đây? Nói thật thì cả Quân, Ly và Son chẳng có ai bất tài cả, họ điều biết về mọi chuyện của công ty vì tất cả đã được học rồi mà, nhưng tại còn ham chơi nên chẳng ai muốn tiếp quản công ty cả.

/

Nhím tự nhiên đã thức dậy, cảm giác còn hơi mệt trong người, nhìn xung quanh thì thấy ai cũng gục xuống cả, cô nàng định bước xuống giường nhưng lại bị cản trở bởi cái chân đang bị băng bột

_ “suyt.....” và từ đâu ở bên ngoài lại có 1 người con trai nhẹ nhàng bước vào, ra dấu bảo Nhím ngồi im, đừng cử động, cậu ta nhẹ nhàng tiếng lại gần Nhím mà ko để phát ra tiếng động

_ “muốn xuống giường hả?” cậu ta nói rất rất là nhỏ, đủ để Nhím nghe thấy, Nhím nhìn cậu ta và gật đầu

_ “suyt...” lại ra hiệu im lặng, cậu ta nhẹ nhàng bế Nhím trên tay rồi đi thẳng ra bên ngoài

_ “cậu là ai?” Nhím vẫn còn trên tay của cậu ta, ko biết người đó là ai mà dám cho cậu ta bế đi như thế, thiệt là dễ bị dụ hết sức.

_ “chị là Ý. Chị đã bị mất trí nhớ” cậu trai nói chuyện mà trên môi vẫn giữ 1 nụ cười hết sức là tươi(kêu chị kìa, nghi lắm nha, sao giống.....)

_ “ờ, mọi người nói vậy đó” Nhím

_ “chị muốn đi đâu?”

_ “tìm chỗ nào ngồi cho mát đi, ở trong phòng ko thoải mái chút nào” Nhím

_ “vậy ra ngoài gốc này đi” cậu nói rồi bế Nhím đến 1 ghế đá ở dưới sân giành cho những người già, tại đây có rất nhiều ông bà cụ đang ngồi trò chuyện với nhau, cây xanh được trồng khắp nơi, rất thoáng và mát. Nhím được cậu ta đặt ngồi xuống ghế, rồi cậu ấy cũng ngồi cạnh bên

_ “chị ko nhớ em hả?” cậu ta nhìn Nhím, Nhím lắc đầu

_ “vậy mà dám cho em bế ra đây nha, ko sợ em bắt cóc chị hả? hihi” cậu ta nói và lại kèm theo 1 nụ cười sát gái

_ “ko biết nữa” Nhím

_ “em là Nam, học cùng trường với chị á”(à há... là cậu ta thật kìa, Nam baby của tg đó,hihi)

_ “ờ” Nhím. Bây giờ ai mà giới thiệu tên thì Nhím biết vậy thôi chứ chả nhớ được cái gì cả

_ “sao chị ko hỏi em là gì của chị?” Nam

_ “ờ, vậy cậu là gì của tôi vậy?”

_ “xì, đợi em nhắc chị mới hỏi ko à. chị đã cứu em nè, rồi em đến làm quen với chị, tương lai em sẽ là người yêu của chị đó,hihi” (trời ơi, nói chuyện cứ như thật ấy)

_ “ân nhân, người yêu...” Nhím vẫn chưa hiểu gì

_ “chị ko hiểu thì thôi, đừng suy nghĩ, bác sỹ nói chị ko được suy nghĩ nhiều nè, ko được để bị kích động nữa nè, như vậy mới mau khỏi bệnh,hihi”

_ “mà nè” Nhím

_ “sao chị?” Nam

_ “thế cậu có biết gia đình tôi ko” Nhím lại nhắc đến gia đình, lại có cảm giác buồn buồn thật khó tả.

_ “hihi. Gia đình chị hả? chắc chắn sẽ là 1 gia đình hạnh phúc rồi”

_ “nhưng sao tôi lại bỏ nhà ra đi chứ, ko về nhà, hay tôi ko có ba mẹ, hay tôi bị ba mẹ bỏ rơi vậy?” nghe giọng Nhím có vẻ hơi kích động

_ “xì(lấy tay chỉ nhẹ vào trán của Nhím). Nhảm nhí quá, chị đáng yêu nè, xinh đẹp thế này ai mà đành bỏ chị chứ. Họ ko bỏ chị đâu, tin em đi. Tại bây giờ chỉ mất trí, vài bữa chị lại nhớ lại và biết gia đình mình là ai, rồi biết và nhớ lại rất nhiều chuyện nữa. giờ điều quan trọng nhất là phải trị mau lành vết thương . để coi nào.....” Nam nhìn tổng thể từ khuôn mặt đến cái chân bị thương của Nhím

“chị xinh lắm luôn đó, ganh tỵ với chị ghê. Nhưng tiết chưa, cái chân bị bó 1 cục thấy ghê quá đi, cái đầu nữa kìa.hey(lắc đầu). mà thôi kệ, xấu bao nhiêu cũng được, em chấp nhận hết, bà xã của em mà.hihi” Nam nói, miệng lại cười, Nhím nhìn cậu ta ko chớp mắt, lúc thì nói người yêu tương lai, giờ lại là bà xã, cái chuyện gì đang xảy ra thế này.

Mà nói về anh chàng này xúu xem nào, sao lại xuất hiện ở đây cơ chứ? buổi sáng ko thấy Nhím, cậu ta đang nhờ người điều tra về Nhím thì biết mọi chuyện và cậu ta đã đến đây, còn vì sao lại nắm rõ bệnh tình của Nhím thì cũng phải nói thêm 1 chút nữa. đến bệnh viện T, Nam vẫn chưa biết Nhím nằm ở đâu và ra sao, nhưng nhờ cái vẽ hót boi và babi của mình mà anh chàng đã quyến rũ được mấy em y tá, làm cho mấy nàng khai sạch sành sanh luôn.

_ “chị nè, giờ chị thấy thoải mái ko?” Nam

_ “ờ”

_ “ờ là sao?”

_ « thì ko sao hết »

_ “thế chị nhớ em chưa?”

_ “chưa?”

_ “hả? sao lại chưa”

_ “xấu xí như cậu ai mà nhớ”

_ “hả? em mà xấu hả. ừ. Nhìn mặt em mà chị bảo xấu” nam làm cái mặt giận

_ “hì hì. Giỡn á, đừng có giận, nhìn già lắm” Nhím lại cười, nhìn thấy nụ cười của Nhím mà Nam lại dâng trào 1 cảm giác thật khó tả. Nhím thay đổi thật rồi, ngày hôm qua vẫn lạnh nhạt, thế mà hôm nay lại biết đùa, biết cười cơ đấy

_ “hết nói em xấu rồi nói em già. Em giận chị luôn”

_ “ngoa ngoa, đừng giận, chị cho kẹo,hì” Nhím lấy tay vuốt vuốt tóc Nam, miệng lại cười, nụ cười làm cho ai cũng phải xao xuyến, Nam đột nhiên nắm lấy bàn tay đang vuốt tóc Nam của Nhím, cô nâng gặt mình, tắt hẳn nụ cười

_ “chị...” Nam nhìn Nhím, Nhím nhìn Nam, 2 người nhìn nhau.ko ai rời khỏi ai. Chờ đợi và hồi hộp, càng lúc gương mặt Nam càng áp sát lại gần mặt Nhím và.....

_ “kẹo đâu?” (trời, tác giả xiu tại chỗ à nha). Câu nói của Nam bất ngờ nhưng lại có nhiều ngụ ý, chắc chắn anh chàng ko đơn giản muốn hỏi như thế rồi, mặt Nhím tự nhiên thoáng ửng hồng

_ “làm tôi hết hồn” Nhím cốc vào đầu Nam

_ “đau em” Nam giả bộ xoa xoa cái trán mình

_ “kẹo nè” Nhím lấy trong túi ra 1 cái kẹo mút mà lúc sáng Phi đã cho Nhím

_ “trời ơi, kẹo thiệt nè...lớn rồi mà có kẹo luôn” Nam

_ “ko ăn thì tra đây” Nhím định gặt lại nhưng ko nhanh tay bằng cậu ta

_ “ừ, ngu gì ko ăn. Mà giờ ko ăn, để tối em về mới ăn, hì” Nam để ngay cây kẹo vào túi của mình.

Cả 2 nói chuyện rất vui vẻ và cũng rất lâu, chẳng biết sao lại như thế nữa. sao cả 2 lại thấy thân như vậy?

‘chị. Ko lẽ đây mới thật sự là con người thật của chị sao? Vậy tại sao chị lại đánh mất bản thân mình như thế? Em muốn chị vui vẻ giống như hiện tại, chị hồn nhiên và ngây thơ lắm. Chắc em đã bị say...rồi’

Cả 2 lo nói chuyện mà quên cả giờ giấc 17h hơn rồi chứ đâu còn sớm, có biết là 4 người kia khi tỉnh lại ko thấy Nhím đã chạy khắp nơi để tìm ko? Lo lắng và sợ hãi. Nhím làm sao có thể tự đi cơ chứ. Rồi ai cũng tự trách bản thân sao lại ngủ say đến như vậy.

18h phút, 4 người lại đang tập trung ở phòng bệnh của Nhím

Cạch.....tiếng mở cửa phát ra, 4 người nhìn về phía cánh cửa thì đập vào mắt họ là 1 thanh niên đang bế 1 cô gái trên tay, và cô ấy lại đang say giấc nửa cơ chứ. Và người con trai ấy chính là Nam và cô gái kia chắc chắn là Nhím rồi. Khang thấy vậy định gọi tên, chạy đến nhưng lại bị Trang ngăn cản

_ “suyt.....Ý đang ngủ.....để lát nói chuyện sau”

Nam nhẹ nhàng đặt Nhím xuống giường, kéo chăn lên đắp cho Nhím

_ “ra ngoài” Phi lên tiếng, cả nhóm đều bước ra hành lang

_ “sao cậu lại đưa Ý đi mà ko nói cho mọi người hả?” Khang tức giận và

Bụp.....nguyên 1 củ đâm giành cho Nam, anh chàng bị ngã xuống, nhưng rồi đứng dậy và lấy tay quẹt vệt máu trên môi mình. Khang định nhào đến nữa nhưng bị Trang và Liên cản lại

_ “thôi mà Khang, dù sao Ý cũng trở về an toàn rồi” Trang

_ “nếu Ý mà có mất 1 sợi tóc nào thì tôi sẽ ko tha cho cậu đâu.” Khang

Phi chỉ nhìn thôi, lúc đầu Phi cũng giận lắm, nhưng thấy thái độ của Khang và Nam thì....là anh trai cũng phải hiểu rồi chứ.....

— “anh yên tâm, nếu chị Ý mà có bị gì thì tôi cũng ko tha cho bản thân mình đâu” giọng nói đều đều cứ vang lên, rất khác so với cách nói chuyện đối với Nhím lúc này. Nam nói rồi bỏ đi, nhưng vài bước thì cậu ta quay đầu lại

— “nhấn với chị Ý là em cảm ơn vì cây kẹo nha”

Nam đang nói gì đó, cây kẹo sao?

‘kẹo của mình cho Nhím, sao con bé lại cho người khác, ko lẽ.....’

Khang thì cứ nhìn theo Nam với ánh mắt đăm đăm sát khí. Liên thì nhìn Khang với ánh mắt.....(ko diễn tả được, buồn? cô đơn?xót xa? Chẳng hiểu được)

Đêm nay, Khang và Liên lại ở với Nhím, Phi đã hứa với ông bà là tối sẽ về mà. Trang cũng vậy, phải về với cha mẹ nữa chứ

/

— “mẹ ơi. Là em. là em thật đó mẹ”

—.....

— “nhưng em lại mất trí rồi mẹ ơi.”

—.....

— “nhưng ko sao? Con và di My sẽ cố gắng chữa trị cho pé Nhím để gia đình mình có thể đoàn tụ mà”

—.....

— “con gái yêu của ta”

— “sao mẹ lại vui thế kia?”

— “bí mật. ngày mai con sẽ biết”

— «chuyện gì mà tỏ vẻ bí ẩn vậy mẹ ? »

— « hi. Ngày mai mẹ sẽ có bất ngờ cho con »

— « chuyện gì vậy, mẹ nói con nghe đi »

— « ko, để ngày mai con sẽ rõ, hìhì »

— « ồ. Vậy con phải đợi nữa à, nôn nóng thật đấy »

— « lên ngủ đi con gái, chờ đợi bất ngờ nhá »

— « vậy con đi ngủ đây. Chúc mẹ ngủ ngon. ...chụt »

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38

Thứ 7

Lại thêm một ngày nữa, nhắc đến Nhím thì cô bé vẫn phải ở lại bệnh viện để điều trị, Khang và Liên vẫn ở cạnh, việc đó đồng nghĩa là hôm nay Khang và Liên lại nghỉ thêm 1 buổi học nữa.

Sáng sớm Trang có đến thăm Nhím, rồi lại đi học.

Còn Phi thì sao ta. Hôm nay anh chàng đã được giao nhiệm vụ đặc biệt mà

/

Tính tong...tính tong.....tiếng chuông cửa của nhà ai đó vang lên, 1 người phụ nữ trong nhà bước ra

_ “cậu tìm ai?”

_ “Trương Huỳnh Mỹ Chi”

_ “cậu tìm tiểu thư nhà tôi à?”

_ “phải”

_ “đi 2 oi, đôi giày của con đâu rồi?” giọng 1 người con gái từ trong nhà vọng ra

_ “đi để phía trước nè”

“mời cậu vào nhà” đi 2 mở cửa

_ “ko cần, đi gọi cô ấy ra dùm cháu” Phi

_ “vậy cậu đợi 1 chút” nói rồi đi 2 đi vào nhà

/

_ “sao đi lại để giày con ở đây?”

_ “ừ, đi mới giặt ngày hôm qua. Mà có bạn tìm con ở ngoài cổng kia”

_ “ai vậy di?”

_ “đi đâu có biết”

_ “vậy để cháu đi ra ngoài gặp, đi nói với chú 2 chuẩn bị xe để đưa cháu đến trường nha”

_ “chú 2 đã chở mẹ cháu đi từ sớm rồi” đi 2

_ “sao lại chở. Mẹ cháu có chú tư chở rồi mà, sao nay lại giành xe của cháu, rồi cháu đến trường bằng gì” cô bé nói mà mặt hờn dỗi

_ “bà chủ nói là sẽ có người đưa cháu đi mà”

_ “ai? Cháu thấy ai đâu. Mẹ cháu quá, để cháu ra xem ai tìm cái đã. Trước giờ cháu có cho ai biết nhà đâu?” cô bé bước đi ra ngoài cổng, thì đập vào mắt mình là, 1 thanh niên đang đứng cạnh chiếc xe máy, xoay lưng về hướng của cô bé

_ “ê.....” cô bé lên tiếng, người con trai ấy quay lại

4 mắt nhìn nhau.....

_ “là anh?” (mặt ngạc nhiên)

_.....

_ “sao anh lại đến đây?” (vẫn ngạc nhiên)

_.....

_ “thôi đủ rồi nha, anh tìm tôi mà lại ko nói gì là sao?”(về mặt hết kiên nhẫn)

_.....

_ “Trương Hoàng Phi.....(cổ gấn nuốt cục tức,...ột.....), ko nói gì thì tôi vào đây đi, tôi còn đi học nữa” lần này cô bé đã quay mặt vào trong

_ “tôi đến để đưa cô đi học” bây giờ Phi mới lên tiếng. Chi liền quay mặt lại, nhìn Phi như chưa hiểu lắm

_ “chẳng phải mẹ cô và ông bà của tôi muốn thế sao?” Phi

_ “mẹ tôi...ông bà anh.....”(về mặt ko hiểu)

_ “phải, nếu cô muốn biết chi tiết thì cứ hỏi mẹ cô, bây giờ tôi có nghĩ vụ chở cô đến trường” nét mặt và giọng nói vẫn lạnh tanh

_ “tôi chẳng cần, anh tự đi đi, tôi cũng tự đi được”

_ “tôi ko thể làm trái lời. cô phải đi cùng tôi”

_ “tôi ko muốn. anh tự đi đi” nói rồi Chi đi vào trong, lấy cặp sách

_ “cháu đi nha dì 2, cháu sẽ đi taxi”

Bước ra đến cổng thì cô bé vẫn nhìn thấy cậu Phi đứng lý đó, Chi chẳng thèm nói gì đến cậu ta, liền tránh qua, đi ra đường để đón taxi, nhưng cô bé ko tài nào đi được, tại vì sao, nhìn lại đi.Phi đã làm gì kia.nắm tay cơ đấy

_ “anh làm gì vậy? buông tay ra coi” Chi giật tay ra nhưng lại vô ích

_ “lên xe, tôi có nhiệm vụ đưa cô đi học” Phi nói, tay vẫn nắm tay Chi

Cô bé cố vùng vẫy

_ “nếu ko muốn tôi bế cô lên xe thì hãy tự nguyện đi” nghe Phi nói mà Chi thoáng đỏ mặt, cô bé lẳng lặng leo lên xe, chẳng phải sợ Phi gì đâu, mà từ nãy giờ 2 người cứ giằng co qua lại đã gây sự chú ý cho mọi người, nếu như mà để Phi bế nữa thì.ôi.mắc cỡ chết mất.

Phi rồ ga và chạy thẳng đến trường một mạch, suốt đoạn đường đi chẳng ai thèm nói đến ai câu nào cả.

(nhắc đến việc Phi đi đón và bắt buộc Chi phải đi cùng mình cái nha. Chuyện là thế này, đêm qua, tại nhà Phi

_ “đây là số điện thoại của con bé, địa chỉ nhà nữa đây” ông nội vào phòng Phi

_ “được rồi, ông cứ để trên bàn cho cháu đi” Phi từ trong nhà vệ sinh vọng ra

_ “và nhớ là cháu bắt đầu từ ngày mai phải đi xe máy để rước con bé cho tiện, ngày nào cũng vậy, ông mà biết con bé ko đi đến trường với cháu thì xem chừng ông sẽ làm gì cháu” ông nội

_ “cháu biết rồi”

_ “nhớ đó, cháu đừng mà có nghĩ cách để trốn trách nhiệm đó”

_ “cháu biết mà”

_ “vậy ông về phòng đây, nhớ đó nha”

_ “cháu biết rồi.”

Chỉ vậy thôi, cuộc nói chuyện của 2 ông cháu có bao đó thôi. Phi đã hứa thì chắc chắn Phi sẽ thực hiện, vậy là bắt đầu từ hôm nay Phi lại có thêm 1 “cục nợ” rồi.)

Quay lại trường Sun hôm nay xem sao

_ “ê, sao thiên thần của tao lại được thằng đó chở vậy?”b1

_ “ai biết, sao nói thằng đó quen con Ý 12a1 mà?”b2

_ “thằng khốn, ý nhà giàu với có 1 ít nhan sắc là định dụ dỗ con người ta hả?”b1

_ “ông điên hả. Phi đẹp trai của tôi mà dụ dỗ à? Có con nhỏ đó ko biết xấu hổ mới dụ dỗ Phi của tôi thì có » gl

_ “bà im đi, đừng có sỷ nhục thiên thần của tôi”

_ “xì, ông cũng nói Phi của tôi đó chứ”

_ “thôi, 2 người đừng cãi nữa, họ đến rồi kia”

1 người con trai nói khi mà Phi và Chi cùng nhau bước vào, đi ngang qua họ mà cả 2 vẫn lạnh và lặng im

_ “anh lên lớp đi, theo tôi làm gì?” Chi nói khi thấy Phi cứ đi theo sau mình

_ “nhiệm vụ” Phi(đây cũng là điều mà Phi hứa với ông nội đó)

Chi im lặng, ko hỏi nữa, cô nàng vào đến lớp thì cũng là lúc Phi quay lưng lại và đi. Chi xoay lại nhìn Phi thì chỉ thấy tấm lưng của cậu ta, cảm giác có gì đó cũng vui vui, nhưng tất cả giống như 1 vở kịch mà diễn viên chính là Phi và Chi. Phi đang cố gắng diễn cho xong vai của mình. Chi cũng đoán được khi

thấy thái độ lạnh lùng và thờ ơ đối với nàng nhưng tại sao sâu trong thâm tâm Chi có cái gì đó gọi là hạnh phúc lắm, được tiếp xúc và ở cạnh Phi, dù chi là thân xác chứ ko phải là trái tim của Phi.

/

Đến lớp 12a1. Hôm nay lớp này chỉ vắng Khang, Liên và Nhím mà thôi. Quân và Ly cũng xin phép cho bọn họ rồi. Ngày mai lại là chủ nhật, buổi duyệt văn nghệ sẽ diễn ra, rồi những trò thi đua vẫn tiếp tục, nhưng,.....

_ “ề mày, hôm nay lại có tin đồn về mày với Chi 11a1 rồi đó” Quân

_ “ừ” Phi ngồi xuống

_ “hey, ông này thiệt là, hết Ý rồi đến Chi, chẳng biết là nên chúc mừng hay chia buồn ông đây nữa” Ly

_

Phi im lặng Quân và Ly cũng lẳng lặng mà làm theo thôi.

/

_ “ề Son ơi, Phi đào hoa thật đấy”

_ “ui, thằng đó mà, nhưng nó chẳng thương ai đâu”

_ “Sao Son biết?”

_ “thì tính tình của nó hồi đó giờ là vậy, chẳng thích người lạ, nhất là con gái”

_ “nhưng Son ko thấy Phi đối với Ý thế nào à?”

_ “ờ, thì cũng có, nhưng chắc chỉ chơi qua đường thôi”

_ “ừ. Mà nè, sao Khang, Liên và Ý nghỉ học vậy ta?”

_ “Son đâu biết”

_ “thì Son hỏi thăm đi”

_ “sao phải hỏi?”

_ “thì bạn bè mà, Son hỏi thăm Phi á”

_ “ok, để ra chơi Son hỏi, giờ vào học rồi”

Câu chuyện của Son và Thanh đã kết thúc khi tiếng chuông báo hiệu giờ học vang lên

/

Hôm nay là thứ bảy nên mọi người sẽ được kết thúc sớm hơn mọi ngày. Phi lại phải xuống sân lớp để đón Chi, đứng trước cửa phòng 11a1 mà ai nấy cứ nhìn sẫm soi, nhất là những đứa con gái.cái tin đồn là Phi chờ Chi đi học đã lan truyền khắp cái trường này rồi, 1 số lại tiếc nuối, 1 số lại chúc mừng còn 1 số lại ganh ghét, nhưng ghét thì ghét chứ chẳng ai dám đụng đến con gái cưng của chủ tịch MC mà, đâu giống như Nhím nhà mình, ko quyền ko thế, thời buổi ngày nay là vậy mà, bất mãn thật.

Chi bước ra thì thấy Phi đứng thù lù 1 đóng rồi

_ “anh lại đến đây làm gì?” Chi

_ “Nhiệm vụ”

_ “ko cần, cái nhiệm vụ đó tôi chẳng cần anh thực hiện, nếu sợ ông bà anh la thì anh cứ yên tâm, tôi sẽ ko nói với ai, bất kể là mẹ tôi, được chứ?” Chi

_

Chi bỏ đi qua mặt Phi, nhưng anh chàng lại lẻo đẻo theo sau

_ “đã bảo khỏi cần rồi mà” Chi quay lại

_ “Nhiệm vụ” Phi

_ “được, nhiệm vụ chứ gì, thế tôi muốn đi đâu cũng được phải ko?”

_ “ừ.”

_ “được thôi, vậy ngày hôm nay tôi đi đâu anh phải theo đến đó”

_ “hôm nay?”

_ “ko được à”

_ “à, ừ. Được”

_ “vậy đi thôi” nói rồi Chi lại đi tiếp, Phi nói bước theo sau

Đầu tiên Phi chờ Chi đến 1 quán ăn, ở đây chỉ là 1 quán hủ tiếu bình dân thôi, vừa bước vào hai người họ lập tức trở thành tâm điểm của mọi người, vì khách nơi đây chỉ toàn dân lao động, 2 đứa nó đang mặt đồng phục cộng thêm dáng vẻ thanh tú nữa thì ai mà ko ngược nhìn. Chi thì có vẻ như quen với cảnh này quá rồi, chỉ có Phi là hơi bị bất ngờ. 1 phần vì thấy thái độ của mọi người, phần thì ngạc nhiên khi thấy Chi, đường đường là con gái chủ tịch 1 tập đoàn lớn lại đến nơi thế này ư. Nhìn qua nhìn lại, Phi thấy lạ lẫm lắm, có khi nào Phi đến những nơi này đâu

_ “anh ngồi đi” Chi tìm 1 cái bàn trống, ở đây còn đúng cái bàn này, Phi nghe lời Chi ngồi xuống

_ “anh ko quen à” Chi hỏi khi thấy Phi cứ nhìn xung quanh, tiến ồn ào của mọi người, vừa ăn vừa trò chuyện, những tiếng cười sán khoái của người lao động

_ “tôi chưa từng đến những nơi thế này” Phi

_ “ờ, mấy thiếu gia các anh thì làm sao lại đến nơi phức tạp như vậy?”

_ “ko phải cô cũng là tiểu thư sao?” Phi

_ “hihi, ờ, cứ cho là vậy”

« nè » Chi đưa cho Phi 1 đôi đũa vừa lao xong

_ “cám ơn” Phi nhận lấy

_ “hôm nay đại thiếu gia nhà họ Trương anh hãy ăn thử với tôi 1 bữa xem sao” Chi

_ “ừ” Phi

_ “hủ tiếu của anh chị đây” 1 cô bé đem ra 2 tô hủ tiếu, khói còn bốc lên nghi ngút

_ “cám ơn em” Chi tươi cười

_ “anh ăn được ớt ko?” Chi

_ “ko, ko cần” Phi

_ “ờ” Chi nói rồi để vào tô mình 1 miếng ớt sáy, nặng chút chanh, cầm đũa lên và

_ “sao anh ko ăn” Chi chưa kịp đưa đũa hủ tiếu vào miệng thì thấy Phi cứ cầm đũa xoay xoay

_ “cô ăn đi”(về mặt hơi lo lắng)

_ “xì, anh ăn đi, ko chết đâu mà lo, có gì tôi đền cho” Chi

_ “ừ” Phi nói và miễn cưỡng cầm đũa lên ăn

(chep...chep...tg cũng muốn ăn nữa.....)

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

10 phút sau cả 2 đã chén sạch hết 2 tô hủ tiếu

_ “no quá, anh no ko?” Chi

_ “no”

_ “thế ngon ko?”

_ “ngon”

_ “hihi, vậy mà lúc nãy có người sợ..” (mặt châm biếm)

_ “ai nói tôi sợ?”

_ “ko sợ sao ko ăn?”

_ “thì từ từ tôi ăn”

_ “phải ko?” nghiêng đầu, nhìn vào mặt Phi

_ “Phải” (hơi cuối mặt, má hơi ửng hồng)

_ “thôi,ko nói với anh nữa”(quay mặt chỗ khác, má ửng hồng) “em ời tính tiền”

.._”dạ, của anh chị 20k”

_ “ừ, cảm ơn em” Chi định lấy tiền ra

_ “đây.” Phi đã đưa trước, Chi nhìn Phi

_ “để tôi trả”

_ “cảm ơn anh chị, khi khác lại đến ủng hộ quán em nha” cô bé phục vụ

_ “ừ, nhất định rồi, hihi”(mặt tươi cười)

“anh thôi đi, làm gì nhìn tôi ghê vậy?” Chi nói khi thấy Phi cứ nhìn chăm chăm vào mình

_ “ơ, tôi nhìn cô khi nào?” Phi chối

_ “anh. .mà thôi kệ..chúng ta đi”

_ “đi đâu?” Phi

_ “hôm nay anh nói là chở tôi đi mà, đi đâu cũng được” Chi

_”à...ờ...” Phi

_ “bộ anh có việc hả?” Chi

_ “ừ. Cũng có”

Sao tự nhiên cái bản tính lạnh lùng của Phi dần dần tan biến đâu mất rồi, có vẻ như ngọt ngào hơn lắm cơ

_ “anh có việc gì vậy?”(cái này là hơi nhiều chuyện nè)

_ “tôi muốn đến thăm bạn ở bệnh viện”(sao lại khai thật rồi, đầu nhất thiết Phi phải nói, Phi đang nghĩ gì vậy chứ)

_ “à, vậy tôi đi với anh luôn” Chi

_ “thôi, hay tôi đưa cô về trước, khi khác tôi sẽ đưa cô đi chơi” Phi

_ “ko, anh cứ chở tôi đến thăm bạn anh” Chi

_ “nhưng.”(ngập ngừng)

_ “nhưng sao? Mà bạn anh là trai hay gái?” Chi

_ “con gái”(trả lời thật thà ghê luôn)

_ “thôi, cứ chờ tôi đi, tôi ko làm phiền 2 người nói chuyện đâu”

_ “ò, vậy lên xe đi, đến đó 1 lát tôi lại đưa cô về” Phi

Cả 2 đang ngồi trên xe tiến thẳng đến bệnh viện T

_ “người đó là bạn gái anh hả?” Chi

_ “hả?” Phi chưa nghe rõ

_ “người con gái trong bệnh viện là người yêu anh hả?” Chi nói to hơn 1 chút

_ “à, cũng được xem là như vậy, là người quan trọng của tôi”(trời, thật sự là đầu cần nhất thiết phải nói thế, Chi chẳng là gì của Phi cả, vậy mà sao hôm nay Phi lại có nhiều biểu hiện lạ thế này, nói chuyện có vẻ như nhiều hơn, mà toàn là những lời thật lòng mình ko à. dường như trong thâm tâm Phi có cảm giác mới lạ đang xuất hiện. Phi biết Chi là con chủ tịch MC, Phi đã từng nghĩ tính tình của vị tiểu thư này chắc là khó ưa lắm, rồi thêm việc Phi bị ông bà nội và mẹ của Chi ép buộc nữa, cộng qua cộng lại thì Phi ko có chút cảm tình nào với Chi cả, vậy mà trong vài tiếng tiếp xúc gần gũi cái suy nghĩ ấy dần dần được xoá tan

Khi nghe Phi nói mà Chi có cảm giác buồn buồn ở trong lòng lắm, nhưng làm sao Chi có thể nói ra đây. Thật ra Chi đã tình cờ gặp Phi trong 1 buổi tiệc, lúc ấy cả Phi là đại diện của KA còn Chi cùng với mẹ mình đến đó. trong buổi tiệc đông đủ, nhiều người, toàn là những bật quyền quý cứ chào qua hỏi lại rồi bắt tay, nhìn mà giả tạo, Chi chán và đi ra phía ngoài cổng thì tình cờ gặp 1 anh chàng đang cũng đang đứng trước cổng. Chi cứ nhìn anh ta, bỗng dưng anh ta chạy thật nhanh ra đường, Chi cũng giật mình khi đang nhìn chăm chú vào người đó mà, Chi dõi theo thì thấy cậu ta chạy ra ôm 1 cô bé khoảng chừng 10 tuổi vừa chạy ra đường và đang có 1 chiếc xe máy chạy hướng thẳng đến cô bé

_ “bé ko sao chứ?” cậu con trai bế cô bé vào lề đường, hỏi thăm bằng 1 giọng vô cùng là ấm áp

_ “em...em...ko sao?” cô bé như chưa kịp hoàn hồn, rồi cô bé lại nhìn ra giữa đường, cậu trai đó nhìn theo hướng mắt

_ “cái nón đó của em hả?”

Cô bé chỉ gật đầu

_ “em đứng đây, để anh ra nhặt giùm em nha” nói rồi cậu con trai băng ra giữa đường, nhặt 1 cái nón, trông như đã cũ lắm rồi, có vài lỗ rách nhỏ nhưng đã được khâu vá kỹ càng

_ “của em đây” cậu trai đưa cho cô bé

_ “ạ...cám...cám...ơn anh”

_ “hihi.ko có chi” cậu trai cười và xoa đầu con bé

“em bán hoa à?”

_ “ạ...nhưng...hoa bị em làm dập cả rồi”(nói như muốn khóc)

_ “hihi, anh muốn mua hoa, em có bán ko?”

_ “ạ...bán...nhưng hoa đã...” Cô bé cúi mặt

_ “ko sao? Anh chỉ mua để cắm thôi, giờ cũng chiều rồi, chỉ cắm vài tiếng nữa, mai anh lại mua hoa khác, bé cứ gói lại hết cho anh đi”

_ “ạ” cô bé vui mừng, cậu trai ấy nhìn nụ cười của con bé mà thấy hạnh phúc lắm

_ “Pi.”giọng nói của 1 bé trai từ đằng xa vọng lại, cậu bé đó chạy đến

_ “Po.” Cô bé đứng dậy

_ “Pi bán hết chưa? Mà pi bị làm sao mà lém lém hết vậy” cậu bé cũng đang cầm 1 giỏ hoa, liền đặt xuống rồi xoa cô bé tên Pi

_ “Pi đâu có sao? Tại Pi lỡ bị té. Hoa Pi bán còn nhiều đây, giờ anh này mua hết luôn nè” mặt con bé vẫn tươi cười

“vậy chứ anh Po bán chưa hết nữa hả?”

_ “ờ, anh Po còn nè”(tay chỉ vào giỏ hoa)

_ “anh ơi, anh có mua hoa thêm ko?” cô bé hỏi chàng trai trẻ

_ “ờ. Mua. Bé cứ gói cho anh đi”

_ “ạ. cảm ơn anh. ...anh Po mau gói lại đi”

Thế là cả 2 cô cậu cứ hí hoái gói hết chỗ hoa còn lại rồi đưa cho cậu trai trẻ

_ “bao nhiêu tiền vậy bé”

_ “ạ tổng cộng là 150k »

_ “ờ,” cậu trai lấy trong túi ra 1 tờ 500,000đ, 2 cô cậu nhìn tờ tiền rồi lại nhìn nhau

_ “tụi em ko tiền để thối lại” cậu bé

_ “anh tặng cho 2 đứa luôn đó, khỏi thối”

_ “ko được, mẹ la tụi em mất” cô bé

_ “đúng rồi, mẹ em ko cho cho số tiền lớn vậy đâu”cậu bé

_ “hay là như vậy nha.ngày mai em cứ đến đây để đưa lại số tiền thừa, còn bây giờ 2 đứa về đi »

_ “vậy hả anh, vậy mai anh nhớ đến nha”

_ “pi 2 đứa” cậu trai vẫy tay chào, trên tay kia vẫn đang ôm 1 bó hoa hồng lớn

_ “cái nón của Po lại rách nữa rồi, để tối Pi khâu lại cho”

_ “hihi, Anh Po là thương Pi nhất rồi”

_ “xì, anh Po xạo quá đi”

_ “khi lớn lên anh Po sẽ lo cho PI ăn học rồi nuôi cả mẹ nữa”

.....

2 đứa trẻ vừa đi vừa nói, cậu trai cứ nhìn theo bóng dáng của cả 2, thì ra cái nón mà cô bé muốn nhặt lúc nãy rất giống với cái nón mà cậu bé trai đang đội, chắc đó là 1 món quà mang đậm nhiều kỷ niệm đây mà.

Cậu trai quay mặt bước vô thì tình cờ lại thấy 1 cô gái đang lấy tay che mặt mình lại, hình như nãy giờ cô gái đang nhìn trộm chàng ta ha gì đó

1...2...3....rồi 4..bước....cậu trai trẻ đến gần cô gái hơn và

_ “tặng nè” Phi đưa hết bó hoa trên tay cho cô gái rồi bước vào, 1 tay ôm hoa, 1 tay che mặt, cô gái từ từ quay lại và tháo tay xuống, thở phào nhẹ nhõm, nhìn lại đóa hoa, bất chợt mỉm cười.

Và người con gái ấy là ai? Chi chứ ai. Còn người con trai. Phi đó. Chính lúc ấy Chi đã thấy mẩn cái hành động của Phi và muốn kết bạn, sau khi điều tra thì Chi mới biết Phi là giám đốc KA, và cũng được biết Phi là 1 người lạnh lùng.it nói, nhưng đó chỉ là Phi của người khác, chứ đối với Chi khi tận mắt thấy anh chàng nói chuyện với 2 đứa trẻ dịu dàng và ấm áp thì Chi rất rất có cảm tình rồi)

Trở lại với Phi và Chi xem nào.

Bệnh viện T cuối cùng cũng đã đến, Phi gửi xe rồi cùng Chi đến phòng bệnh của Nhím, nhưng chưa mở cửa phòng thì

_ “đã bảo cậu về đi rồi mà”

_ “sao em phải về, bà xã em đang ở đây mà”

_ “ai là bà xã cậu”(mặt tức giận)

_ “thì chị Ý chứ ai”

_ “vớ vẩn, ai nói Ý là bà xã cậu. 2 người quen bao lâu, cậu chẳng là gì của Ý cả”

_ “thì em nói chứ à”

_ “cậu/.....”(mặt tức giận)

_ “thôi, 2 người này, có 1 vấn đề mà nói suốt 1 tiếng đồng hồ rồi, ko mệt hả?”

_ “ờ, ko mệt hả?”

Cạch.....cánh cửa phòng đang mở, đập vào mắt Phi bây giờ là ai đây?

Khang đang đứng cạnh giường, đối diện lại cậu Nam. Còn có Trang và Liên đang ngồi nữa, nhân vật chính đầu ta. Trời...đang sẫm soi nhìn mấy cây kẹo kìa

_ “cậu đến rồi à?” Trang

_ “ừ” Phi bước vào, theo sau là CHi

_ “Mỹ Chi sao?” Trang ngạc nhiên

_ “ừ, mà chuyện gì đang xảy ra vậy?” Phi

_ “ui, ông coi xử 2 người này đi, cứ cậu về đi, cậu là gì của Ý mà đến đây, Ý là bà xã em...trời ơi à, tôi nghe mà nhức cả óc” Trang

Phi nhìn Khang và Nam, nhưng ko nói gì, tiến thẳng đến trước mặt Nhím, lấy ghế ngồi đối diện cô nàng

_ “khoẻ ko?” Phi

Nhím nhìn Phi, nở 1 nụ cười rất tươi

_ “khoẻ rồi, bạn có đem kẹo ko?” Nhím xoè tay

_ “có, đây nè” Phi lấy trong túi ra 1 cây

“còn đâu đâu ko?”

_ “ờ, cũng còn chút chút, ko suy nghĩ là ko đâu à”

“mà bạn là ai? Là gì của tôi vậy. người này nói là bạn thân(chi Khang), người này lại nói là người yêu(chi Nam, anh chàng cười tí mắt), vậy còn bạn ? »

Biết nói gì đây ? Phi chẳng phải bạn thân hay người yêu gì của Nhím cả. mà Phi chính là người anh song sinh của Nhím, nhưng làm sao Phi có thể nói ra đây ?

_ “là bạn bình thường thôi” Phi

_ “ờ, bình thường thôi hả? vậy mà Ý thấy có cảm giác thân lắm đó chứ, hơn 2 người này luôn,(chi tay về Khang và Nam) hihi”

_ “mà ăn gì chưa?” Phi

_ “ăn rồi, 2 chén cháo luôn, 1 của bạn thân và 1 của người yêu nè”

Nghe Nhím nhắc tới 2 từ “bạn thân” mà Khang thấy tủi thân lắm, đặc biệt khi nhắc đến “người yêu” thì máu của Khang cứ sôi sùng sục, còn Nam thì cười tí cả mắt

_ “Ý. Cậu ta ko phải người yêu của Ý” Khang

_ “anh này, đừng phá hoại tình cảm của người ta chứ” Nam

_ “tôi nói sự thật” Khang

_ “thì bây giờ là chưa, nhưng sau này là đúng” Nam

_ “mơ tưởng viễn vông” Khang

_ “ai biết được à” Nam(mặt đắc Ý)

_ “2 người im cho tôi nhờ” Trang

_ “phải rồi, đây là phòng bệnh, để cho Ý nghỉ ngơi nữa” Liên

Cả 2 đành im lặng thì

Cách.....

Tiếng cánh cửa được mở ra và có 2 nam thanh nữ tú bước vào, mọi người quay lại, nhìn với ánh mắt ngạc nhiên

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

_ “xin chào mọi người”

_ “Son” Trang ngạc nhiên, càng ngạc nhiên hơn khi bên cạnh chính là Thanh. Tại sao 2 người họ lại đến đây, có thân thiết gì với Nhím đâu chứ

_ “cậu đến đây làm gì?” Trang

_ “đó là quyền của tôi, cô ko cần quan tâm”

_ “Son có ý tốt đến thăm Ý thôi mà” Thanh lên tiếng.

_ “Ý đâu rồi?” Son nhìn xung quanh căn phòng, Thanh cũng nhìn theo

_ “tôi đây” Nhím giơ tay lên, trên môi còn nở 1 nụ cười thật tươi, Son và Thanh nhìn chăm chăm vào cô nàng

_ “Ý, sao lại là cô gái hôm trước?” Son

“tôi đang mơ hả?”

_ “Ý. Sao lại là người hoàn toàn khác thế này?” Thanh

Nhím nghe mà cũng chả hiểu gì cả, bởi chưa ai nói với Nhím là cô nàng đã giả dạng xấu đi.

_ “sao lại đông thế này. Mời mọi người ra ngoài để tôi tiêm thuốc cho bệnh nhân” 1 cô y tá bước vào. Trên tay cầm theo khay thuốc, mọi người nghe theo và bước đi

_ “bà xã tiêm thuốc nha, chút ông xã vô(mặt cười)” Nam, anh ta nói câu đó mà ai cũng nhìn đàng đàng vào cậu ta nhất là ánh mắt giết người của Khang

Bên ngoài phòng bệnh

_ “sao Ý lại cô gái tại bar vậy?” Son

_ “ông chỉ cần biết vậy là đủ” Trang

_ “tôi ko hỏi mấy người, tôi hỏi thằng Phi” Son

_ “tao cũng ko tiện nói, mày chỉ biết vậy thôi” Phi

_ “mày.....”(mặt tức giận)

_ “thôi, có gì đâu, Ý chỉ thay đổi ngoại hình thôi mà, như vậy trường mình lại thêm 1 hot girl nữa rồi” Thanh,(mặt cười)

_ “2 người chỉ đến đây để biết Ý như thế nào thôi sao?” Trang

_ “chứ cô nghĩ tôi muốn gì?” Son

_ “à, vậy mà tôi tưởng đến xem tình hình thế nào để tính tiếp chứ(giọng mỉa mai)” Trang

_ “cô đang nói gì?” Son

_ “chẳng có gì. Người như anh làm sao hiểu, chỉ có người thông minh như bạn Thanh đây mới hiểu thôi” Trang

_ “cô đừng nói bóng nói gió nữa, tụi này chỉ có ý tốt đến hỏi thăm, nếu ko muốn thì tụi này về” Son

_ “miễn tiền” Trang

_ “cô...(mặt giận)” Son

_ “thôi Son, mình về. lúc khác mình lại đến, chắc là có hiểu lầm đây mà(giọng nhẹ nhàng)” Thanh

_ “già nà” Trang

_ “cô nói gì đó” Son

_ “cậu nghe rồi còn hỏi sao?” Trang

_ “cô đừng quá đáng nha” Son

_ “thôi mà Son, bạn ấy ko có tình đâu(giọng dịu dàng)” Thanh

_ “nể Thanh tôi ko chấp cô” Son

_ “anh làm gì được tôi. Ác quỷ đội lớp thiên thần” Trang

_ “thôi nha, tôi ko nhìn nữa đâu. Đừng có mà hạ nhục bạn gái tôi nha” Son định nhào đến Trang

_ “mày thôi đi, cả 2 im hết đi, đây là bệnh viện” Phi

_ “thôi, mình về” Thanh kéo tay Son

_ “cô nhớ đó” trước khi đi mà Son còn để lại lời đe dọa đối với Trang ‘cô ta thật bí ẩn, nhưng hành động của cô ta lúc này ko có vẻ ít nói như thường ngày’

_ “giờ người ta chưa cho vào đâu, khoảng 1 tiếng nữa lận đó” Liên

_ “mình xuống căn tin uống nước đi” Trang

Thế là cả đám cùng nhau kéo xuống căn tin của bệnh viện

_ “hồi nãy bạn nói vậy là sao Trang” Khang

_ “à, đâu có gì, chỉ nói bóng gió thôi” Trang

_ “vậy ai là người đã làm Ý ra thế này?” Khang

_ “ko phải 3 người chứ còn ai?” Trang

_ “hả?”

_ “tôi nói là 3 cậu đó” Trang

_ “tại sao là tụi này?” Khang

_ “buổi học hôm đó 3 người có hành động gì với Ý?” Trang

_im lặng

_ “khi tôi đến nơi thì thấy nhóm nữ sinh toàn là trường mình đang vây đánh ý đó” Trang

_ “vậy sao lại liên quan đến tụi này?” Khang

_ “trong số đó có 3 đứa trưởng fê của 3 người, chẳng phải họ ghen tức vì buổi sáng 3 người cùng nhau thân thiết với Ý à?” Trang

_

_ “và bây giờ tôi cũng nói thẳng, nếu 3 cậu ko có tình cảm gì với Ý thì làm ơn tránh xa Ý ra, đừng đem phiền phức đến cho Ý nữa, Ý chỉ là 1 cô gái bình thường, chẳng có thể lực nên ko đấu lại những đứa ở trường mình đâu” Trang nói về mặt hơi buồn

_ “vậy những người đánh Ý bị sao rồi?” Khang

_ “chẳng bị gì cả” Trang nói mà vẻ mặt tỉnh bơ

_ “sao kỳ vậy?” Liên lên tiếng

_ “toàn là những tiểu thư có thể lực cả” Trang

_ “nhưng chị cũng đầu phải tay vừa, chẳng lẽ với gia thế nhà chị lại ko làm được gì sao?” Nam

_ “ừ, chắc chắn 1 điều là có người cao tay hơn” Trang

“bởi vậy tôi mới nói mấy ông, làm ơn đừng gây phiền phức đến cho Ý nữa, tôi nghiệp nó” Trang

_ “tôi biết, nhưng từ trước giờ Khang, Liên và Ý luôn đi chung mà” Khang

_ “ừ, chẳng biết, ba người liệu mà làm. Bây giờ lại thêm gương mặt thật của Ý đã bị lộ thế nào Ý cũng sẽ gặp phiền phức nhiều hơn cho mà xem” Trang

_ “vậy thì cứ trang điểm cho Ý khi đi học đi” Liên

_ “thế 2 người lúc này thì sao? Họ biết rồi” Trang

_ “thì nói với họ đừng nói ai biết” Liên

_ “tôi ko tin được cả 2, đặc biệt là Lý Thanh” Trang

_ “như vậy mình tính sao đây?” Liên

_ “cứ để Ý đi học với gương mặt thật của mình đi” Phi lên tiếng

_ “Phải, em sẽ bảo vệ chị ấy” Nam

_ “ko cần, tôi sẽ lo cho Ý vì lúc nào tôi với Ý cũng đi cùng” Khang

_ “vậy là lại bị 3 ông vây quanh đó hả?” Trang

_

_ “cứ vậy đi, ai đi cùng Ý thì hãy lo cho cô ấy, đặc biệt là lúc này Ý đã mất trí, tránh bị người khác lợi dụng” Phi

_ “ờ. Mà sao ông lại đi chung với Chi vậy?” Trang

_ “thì tại có việc” Phi

_ “hey, như vậy là đỡ cho Ý rồi.” Trang

_ “sao?” Phi

_ “thì ông đi cùng Chi, mọi người sẽ ko nghĩ ông có gì với Ý” Trang

_Phi im lặng

_ “hôm nay ai sẽ ở với Ý đây?” Trang

_ “tôi/Liên/em” cả Khang, Liên và Nam đồng thanh

_ “trời ạ, Khang với Liên về nghỉ đi, từ khi Ý vào đây mọi người đã ko về nghỉ ngơi rồi, bữa sau lại đến” Trang

_ “ko cần đâu” Khang

_ “sao lại ko? Ông còn phải chăm sóc Ý nhiều lắm, phải lo cho sức khỏe mình trước chứ, đêm nay Trang sẽ ở lại với Ý, đừng lo” thấy Khang ngập ngừng Trang nói tiếp

_ “với lại Khang về thì Liên mới về. Khang là con trai có thể chịu được còn Liên thì phải làm sao?”

Khang quay qua nhìn Liên thì thật sự gương mặt của cô bé có vẻ tuy tuy hẫng đi

_ “ừ, vậy Khang với Liên về, mai Khang lại đến” Khang

_ “ừ, 2 người về nghỉ đi, có gì Trang sẽ liên lạc mà” Trang

_ “vậy Khang với Liên về, chút nhắn với với Ý dùm Khang” Khang

_ “ok, pipi 2 người” Trang, Khang và Liên đứng dậy và cùng nhau ra về, thật sự thì cả 2 đã rất mệt mỏi rồi, chỉ là do họ đang cảm cự thời

_ “Phi có bận gì thì về đi” Trang, Phi nhìn Trang rồi nhìn qua Chi

_ “tôi đưa cô về trước hé” Phi

_ “ừ” Chi

_ “vậy tụi này đi trước, chiều tôi lại đến” Phi

_ “ko đến cũng được, để tôi ở đây thôi” Trang

Phi ko nói gì rồi lẳng lặng bước đi, theo sau là Chi

_ “còn cậu nữa, về đi, ở đây làm gì?” Trang

_ “em ở với chị Ý”

_ “thôi, cậu tránh xa Ý dùm tôi” Trang

_ “sao vậy chị?” Nam

_ “cậu đừng nghĩ tôi là Ý, chẳng biết gì về cậu à. đừng đùa giỡn với Ý nữa, tội nghiệp nó” Trang

_ “em có đùa giỡn gì đâu?” Nam

_ “cậu định qua mặt ai, từ trước đến giờ ai mà chẳng biết cậu có tính tình kỳ quái, thích cái lạ, đặc biệt là con gái, Ý đã là tâm điểm của cậu hướng tới rồi. Đúng chứ” Trang nói với vẻ mặt nghiêm nghị

_ “chị cứ đùa. Thôi em lên với chị Ý đây, giờ chắc người ta cho vào rồi” Nam đứng dậy

_ “nếu cậu làm tổn thương Ý thì người đầu tiên ko tha cho cậu chính là tôi, tôi sẽ bất chấp để bảo vệ Ý đó” Trang nói, Nam khựng lại 1 chút rồi nở 1 nụ cười bí ẩn mà bước tiếp. Trang ở lại suy nghĩ 1 lát rồi cũng lên.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Chương 41

_ “Son đừng có bực nữa mà”

_ “sao lại ko? Con nhỏ đó dám nói Thanh như vậy”

_ “đâu có gì, Thanh quen rồi”

_ “bộ cô ta hay nói chuyện với Thanh bằng thái độ đó sao?”

_ “ờ(cuối mặt)

_ “đúng là đáng chết, đừng lo, từ nay Son sẽ ko cho ai làm tổn thương đến Thanh đâu”

_ “Thật ko? Kể cả bạn bè Son?”

_ “hả?”

_ “ờ, thì Thanh chỉ ví dụ thôi”

_ “ừ, bất kỳ ai cũng ko thể. Vì thật sự Son đã yêu Thanh thật rồi” nói rồi Son nắm lấy tay Thanh kéo lại gần sát bên mình và đặt ngay lên môi Thanh 1 nụ hôn thật âm áp(đối với Son thôi), chứ thật sự cô nàng ta ko hề có 1 biểu hiện nào gọi là đáp trả cả. Son nhận thức được liền buồn Thanh ra

_ “Xin.xin. ...lỗi ...thật sự////Son.ko kiểm chế được” Son nói có vẻ hơi ngượng ngùng, rồi tự nhiên Thanh dang tay và ôm lấy Son

_ “Thanh cũng yêu Son, nhưng bây giờ chúng ta chưa thể tiến xa hơn vì chúng ta chưa có sự nghiệp riêng của mình”, Son cũng ôm lấy Thanh

_ “đừng lo, anh sẽ lấy lại lòng tin của ba mẹ và họ sẽ giao lại công ty cho Son quản lý sớm thôi, Khi đó em và anh sẽ chính thức đến với nhau”

_ “ừ. Em yêu anh nhiều(nụ cười đắc thắng)”

_ “bây giờ tôi chờ cô về nhà hế” Phi nói khi mà cả hai đang ngồi trên chiếc xe máy

_ “anh chờ tôi đến nơi nào có thể nhìn cảnh được đĩ” Chi

_ “cô ko về sao?” Phi

_ “anh ko muốn đi thì thôi”

Sao tự nhiên nghe Chi nói vậy Phi thấy mình có lỗi sao đó

_ “ko, để tôi chờ cô đến 1 nơi”

_cả 2 im lặng 1 lúc

_ “anh với chị ấy có quan hệ gì vậy?” Chi lên tiếng

_ “là bạn”

_ “nhưng sao tôi thấy thái độ của anh ko giống đối xử với 1 người bạn”

_

_ “anh ko muốn nói thì thôi”

Cả 2 lại tiếp tục im lặng cho đến khi Phi dừng lại 1 nơi,

_ “đến rồi” phi lên tiếng, dựng xe, Chi bước xuống, nhìn xung quanh, 1 cái hồ lớn, xung quanh là cây và thảm cỏ, nhưng sao lại ko thấy ai thế này

_ “ko có ai đâu, đừng nhìn nữa” Phi

_ “tại sao?” Chi

_ “đây là đất nhà tôi, ko ai được đến đây nếu ko được tôi cho phép đâu”

_ “là nơi bí mật sao?”

_ « cứ cho là vậy »

Nghe Phi nói mà Chi cảm thấy vui vui sao ấy, nơi bí mật của Phi, Chi đã bước được đến nơi bí mật của Phi sao

_ “ngồi xuống đĩ” Phi lên tiếng khi mà thấy Chi cứ đứng suy nghĩ cái gì đó. Phi ngã người trên thảm cỏ, 2 tay để sau đầu, nhắm mắt lại hít 1 hơi thật sâu. Chi nhìn thấy Phi như vậy, cô nàng cũng bất chước và nằm cạnh Phi, hít 1 hơi thật sâu nhưng cô nàng lại mở mắt nhìn lên trời xanh

_ “anh thường đến đây ko?”

_ “thỉnh thoảng”

_ “vậy anh đến đây với ai”

_ “1 mình”

Nghe câu trả lời của Phi mà Chi im lặng 1 lúc lâu

_ “vậy sao hôm nay anh lại dẫn tôi đến đây”

_

_ “sao lại ko trả lời?”

_

Chi xoay mặt qua thì thấy Phi vẫn đang nhắm mắt, nhìn kỹ thì thấy gương mặt lạnh lùng kia bây giờ lại giống như 1 đứa trẻ đang ngủ vậy đó, ko kiểm soát được hành động của bản thân, Chi ngồi dậy, lấy tay chạm vào mắt, đôi mắt có hàng lông mi thật dài, rồi đến chiếc mũi cao của Phi, sau là đến làn môi kia, nó cứ như có 1 ma lực nào đó khiến cho Chi ko kiềm lòng được mà liền đặt lên chiếc môi ấy 1 nụ hôn, chỉ 5s thoáng qua, Chi lại quay mặt chỗ khác, lấy 2 tay dè lên ngực mình, cảm giác sao mà nóng thể, trái tim như muốn thoát khỏi người Chi, Chi cố gấn trấn tĩnh bản thân rồi lại nhìn Phi. Chẳng thể tả được đây là cảm giác gì nữa. Chi hít 1 hơi thật sâu rồi lại nằm xuống, nhắm mắt lại. chỉ khoảng 10 phút sau Phi mở mắt ra, ko dám cử động, hình như có cái gì đó đang ở bên cạnh mình, nhìn kỹ lại thì thấy cô nàng Chi đang nép sát thân mình vào người Phi mà ngủ, anh chàng đành phải lẳng lặng mà quan sát.

‘thật ra cô ấy cũng đâu có xấu tính, chỉ là.....’ Suy nghĩ vậy thôi, Phi liền quay mặt lên nhìn bầu trời xanh kia

‘điều quan trọng bây giờ là Nhím, mình phải tìm cách trị bệnh và đưa con bé về nhà. Ko cho ai làm tổn thương đến con bé nữa’

17h

Chi cựa mình, chớp chớp mắt vài cái, nhìn thấy bầu trời đã dần buông xuống, lại nhìn kỹ 1 lần nữa thì,.....đột nhiên Chi ngồi bật dậy...

_ “cô làm gì phản ứng ghê vậy?” Phi cũng từ từ mở mắt

_ “anh. . .sao anh . . .ôm tôi” Chi nói mà mặt đỏ ửng

Phi ngồi dậy, co tay rồi lại thẳng tay

_ “cô có lộn ko? Nghĩ sao nằm trên tay tôi suốt mấy tiếng đồng hồ, rồi giờ nói tôi ôm cô”

_ “tôi. . .tôi. “ Chi ngập ngừng

_ “ko nói với cô nữa, chúng ta về” Phi đứng dậy bước đi lại chiếc xe

_ “xin lỗi” Chi cúi mặt

Phi vẫn ko quay mặt lại, mỉm cười rồi lại dắt xe ra

_ “về thôi”

Chi ngồi lên xe mà ko dám nói 1 câu, cô nàng thấy xấu hổ quá, tự nhiên ngủ quên rồi còn nằm trên tay Phi nữa chứ(bật mí xiu nha, thiệt ra là tại Phi thấy Chi nằm ko có gì kê đầu nên anh chàng tự nguyện dùng tay mình làm gối đó, vậy mà con bé có biết đâu, cứ tưởng mình....)

Cả 2 im lặng suốt cho đến khi về tới nhà Chi

_ “cám ơn anh” Chi

_ “ừ” Phi

Chi quay mặt bước vào nhà, Phi cũng quay xe lại trước khi đi, Phi cũng quay lại nhìn bóng hình ai kia rồi mới đi, Phi vừa phóng xe thì Chi cũng quay lại nhìn người con trai ấy 1 lúc rồi mới vào

_ “con gái sao nay về trễ vậy?”

_ “mẹ sắp xếp cả à?”

_ “ừ, con thấy sao?”

_ “mới đầu con thấy ko thích chút nào.....”

_ “thế bây giờ thì sao?”

_ “con.(đỏ mặt)....con lên lầu đây” nói rồi Chi chạy lên lầu

_ “con bé này thật sự đã yêu rồi, mong là con sẽ ko giống mẹ của ngày xưa”

Phi sau khi đưa Chi về thì đã chạy thẳng đến bệnh viện T, trên đường đi, bót chọt lâu lâu Phi lại nở 1 nụ cười nhưng chẳng biết là do đâu

_ “chị cứ lấy kẹo của em là sao?”

_ “của tôi mà, tự nhiên giành của người ta mà còn nói”

_ “kẹo này em mua chứ bộ”

_ “ai nói, để trong ngăn tủ của tôi là của tôi”

_ “nhưng mà em mua để trog đó thì là của em”

_ “ko dám đâu, bây giờ trong tay quan là của quan”

_ “chị chơi xấu”

_ “hihi, kệ tôi, xấu mà có kẹo ăn”

Đó là cuộc nói chuyện của Nhím và Nam nhà ta đó, đang giành mấy cây kẹo đó mà, Nam thì cố ý chọc Nhím chứ chàng ta đâu cần gì mấy cây kẹo đó. Trang ngồi kế bên chẳng biết nên vui hay nên buồn cho con bạn đây. Nhím ko còn lạnh lùng như xưa, như vậy là tốt hay xấu, rồi nỗi lo mà Trang dành cho Nhím nữa. Nam thật sự đang đùa giỡn hay là thật lòng. từ đó giờ Nam chưa hề quên ai quá 10 ngày cả, tất cả chỉ là vui qua đường thôi, cũng như Trang đã nói Nam là người khó hiểu, thích khám phá những cái lạ nhất là những người con gái kỳ lạ như Nhím đây.

Cạch.....

Phi bước vào, mọi hành động của Nam và Nhím liền dừng lại

_ “Phi đến xem cậu ta giành kẹo của Ý kia” Nhím nói như đang mét với anh trai mình vậy đó

Phi cười hiền rồi bước lại ngồi cạnh Nhím

_ “Ý thấy khoẻ ko?” Phi

_ “khỏe lắm rồi, chỉ có cậu ta chọc cho Ý bực thôi à, Phi xử cậu ta đi” Nhím nói như giọng nhõng nhẽo vậy đó. Trang và Nam đều cảm thấy thật sự khó hiểu. Nhím đã thay đổi tính tình thật sao? Chỉ có Phi biết đây mới chính là con người thật sự của Nhím, hồn nhiên vui tươi, trên môi lúc nào cũng nở 1 nụ cười, vậy mà bấy lâu nay Nhím đã che giấu thật kỹ càng

_ “ờ, để chút Phi xử lý cậu ta cho.”

_ “ờ. Phi xử đi,ghét cậu ta nhất”

_ “thế bây giờ muốn làm gì ko?”

_ “muốn ngủ à, buồn ngủ rồi”

_ “ờ, chắc ngấm thuốc rồi đó” Nam

_ “vậy Ý nằm xuống đi” Phi nói, Ý làm theo, rồi Phi lấy chăn đắp lại cho Nhím

Hành động của Phi cũng làm cho Trang cảm thấy thật lo lắng, chẳng biết Phi đang nghĩ gì sao lại đối xử tốt với Ý như vậy? đó là tốt hay xấu đây? Rồi còn Khang nữa. thật ra Trang đang rất lo lắng lịch sử sẽ lặp lại khi 3 chàng trai này cứ kè kè theo Nhím suốt

_ “xong rồi,2 người về đi. Để tôi ở lại thôi” trang

_ “ừ, tôi về, có gì alo tôi” Phi

_ “ừ” Trang

_ “em cũng phải về nữa hả?” Nam

_ “cậu là tôi phải dùng từ “biến””

_ “sao chi cứ có ác cảm với em à” Nam

_ “cậu muốn đùa giỡn với ai cũng được nhưng với Ý thì tuyệt đối ko” Trang

_ “em có đùa giỡn gì đâu, thôi em về, mai em lại đến, tạm biệt chị”

Thế là phòng bệnh bây giờ chỉ còn Trang và Nhím. Nhìn Nhím mà cô nàng cũng chẳng biết nên làm gì nữa

‘bà phải mau nhớ lại mọi chuyện để xử lý, chứ như thế này tôi sợ bà sẽ là người bị tổn thương mất’

‘chị...đúng là đặc biệt.....’

_ “mẹ ơi. Em đã trở lại như ngày xưa, nhưng con ko biết đó là nên vui hay buồn đây nữa”

.....

“con sợ em sẽ bị người khác lợi dụng và làm tổn thương”

.....

“con sẽ bảo vệ em, con sẽ đưa em về đoàn tụ với gia đình mình mẹ à, con hứa đấy”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42

Chủ nhật

Hôm nay tại trường Sun sẽ tổ chức thi kéo co và tổng duyệt văn nghệ để chọn ra những tiết mục xuất sắc.

Nói đến Phi, anh chàng hôm nay vẫn phải đến để chờ Chi đến trường vì hôm nay Chi sẽ đại diện lớp thi hát, song ca cùng với Nam đó.

Trên đường đi

“hôm nay anh có thi gì ko?”

“kéo co”

“ồ, tương như vậy kéo co phải rồi”

“ồ”

“mà anh có phiền khi cứ ngày nào cũng phải đến rước tôi ko?”

“Phiền”

“thật ko?”

“thật”

“vậy anh thả tôi xuống đi”

“làm gì?”

“tôi ko phiền anh nữa”

“ko được”

“lại nói đó là nhiệm vụ của anh à?”

.....Phi im lặng ko nói gì, đó chỉ là lý do của ngày hôm qua thôi, hôm nay Phi lại ko có cảm giác bức dọc khi đến rước Chi, mà ko lẽ là nói vậy, ngại lắm, mất mặt lắm, đành “chảnh” 1 xíu nói là nhiệm vụ vậy

“nếu là như vậy thật thì anh yên tâm, tôi sẽ nói với mẹ là tôi ko cần anh đến rước, tôi ko thích ép buộc người khác”

.....

“ok. Vậy bắt đầu từ mai anh khỏi đến” Chi nói mà trong giọng có 1 chút là buồn, 1 chút giận hờn và trách móc

Cả 2 thế là lại tiếp tục đến trường

Nam hôm nay cũng đến trường nhưng trước khi đi anh chàng đã ghé bệnh viện để thăm Nhím, vì đến hơi sớm nên chỉ gặp được Trang, nhờ Trang đưa hộ mấy viên kẹo cho Nhím rồi Nam đành rời đi

Còn Liên và Khang cũng phải đến trường, hôm trước lớp trưởng phân công có Khang kéo co và Nhím nữa, nhưng Nhím ko đến được thì phải dùng

người khác thay thế thôi.

Bây giờ bệnh viện T chỉ còn lại NHím và Trang

7h30

_ “bà ăn cháo nha” Trang

_ “ừ. Mà sao hôm nay mọi người chưa đến vậy?” Nhím nhận lấy bát cháo từ Trang

_ “hôm nay ở trường có tổ chức thi văn nghệ với trò chơi, chắc trưa họ đến à” Trang

_ “ờ. “ Nhím vừa trả lời vừa ăn

_ “Ý này?” Trang

_ “hả?”

_ “tôi chưa kể mối quan hệ giữa tôi với bà” Trang

_ “ờ, đúng rồi hé, mà bà lại là bạn của tôi giống như Khang với Liên hả?” Nhím

_ “ko. Tôi với bà ko như bà voi Khang và Liên”

“tôi với bà quen nhau từ hai năm trước lúc đó.....bà đã cứu tôi và chúng ta đã quen nhau.....” Trang kể lại hoàn cảnh mà 2 đứa quen nhau

“bà nhớ cái này ko?” Trang lấy trong cặp mình ra chiếc laptop đưa trước mặt Nhím, Nhím đặt bát cháo xuống rồi nhận lấy, xoay qua xoay lại cái laptop rồi Nhím bật lên

_ “có password đó” Trang

Nhím ko nói gì, khi máy được khởi động rồi NHím đánh vài dòng chữ gì đó thật dài, tiếp theo là password đã được Nhím viết đúng, Trang nhìn Nhím

_ “bà vẫn nhớ sao?”

_ “hihi, ai biết, đánh đại mà ra à” Nhím

_ “vậy bà còn nhớ gì về cái laptop này ko?” Trang

_ “ề, đây là dữ liệu mà?” Nhím

_ “ờ. Tất cả đều có mật khẩu, chỉ có bà biết, kể cả tôi cũng ko biết nữa” Trang

Nhím tiếp tục mở các tập tin, thư mục trong máy ra, xem tất cả, nhưng chẳng nói gì.

_ “bà nhớ gì ko?” Trang

_ “cái laptop này của tôi hả?” Nhím

_ “ừ” Trang gật đầu

_ “vậy tôi là người xấu hả?” Nhím

_ “ko, ko phải, bà là 1 người tốt” Trang

_ “vậy tại sao tôi lại lấy tài liệu cá nhân của người ta vậy?”

_ “những người đó toàn là người xấu ko à” Trang

_ “vậy thật ra tôi là ai? Sao tôi lại làm những việc này»

_ “bà đừng suy nghĩ, hãy thả lỏng và tôi sẽ kể lại cho bà nghe, bà cứ chấp nhận chứ đừng suy nghĩ, hiểu ko?” Trang cố nói để tránh cho Nhím suy nghĩ lại ảnh hưởng đến sức khỏe.

Nhím nhẹ nhàng gật đầu, tai thì lắng nghe nhưng mắt ko rời màn hình, tay ko rời khỏi bàn phím

_ “thật ra những người đó là quan chức có thế lực, họ đã lợi dụng chức vụ để uy hiếp ba tôi phải hối lộ cho họ thì những việc làm ăn của gia đình tôi mới được yên ổn, có lần tôi đã than vãn với bà, rồi bà thấy tôi buồn mà tội nghiệp, bà nói để bà giúp tôi, lúc đầu tôi cũng ko tin, nhưng bà yêu cầu tôi phải

mua cho bà cái laptop, cái bà đang giữ đó và phải trả lương cho bà thay lời cảm ơn, tôi nửa tin nửa nghi nhưng rồi cũng làm theo lời bà, và sự thật là bà đã làm được, bằng cách nào thì tôi chẳng biết, chỉ biết vài ngày sau những chứng cứ về tội của họ đều được bà tung lên mạng và những người đó đều bị chịu hình phạt của pháp luật”

_ “còn gì nữa ko?” NHím

_ “sao bà hỏi vậy?”

_ “tôi có phá hoại công ty nào chưa?” NHím

_ “ờ, cái này thì tôi ko rõ, chẳng nghe bà nói, chỉ biết là bà thường giúp tôi “diệt” những người gây hại đến công ty nhà tôi thôi”

_ “vậy là chuyện này chỉ có tôi với bà biết thôi hả?” NHím nói nhưng về mặt lại nghiêm túc hẳn

_ “ừ, chỉ có tôi với bà biết thôi” Trang

_ “vậy trước đó tôi có biết Phi ko?”

_ “sao bà lại hỏi vậy?”

_ “à...ko có gì. Hihi. Vậy tôi giữ cái laptop này được ko ? » NHím

_ “ờ, được chứ” TRAng

_ “ờ, vậy đưa thuốc cho tôi uống đi” NHím

_ “ừ, đợi chút” Trang đi lấy thuốc, còn NHím thì đang miên man nghĩ về 1 cái gì đó

_ “nè” Trang đưa thuốc cho NHím, NHím nhận lấy, uống xong

_ “bà đi xin bác sỹ cho tôi về đi, tôi ko muốn ở đây nữa đâu” NHím

_ “ko được, bà chưa khỏe hẳn mà” Trang

_ “thôi, tôi mà ở đây là ko khỏe lên nổi đâu. Xin đi nha...nha...” NHím nắm lấy tay Trang lay qua lay lại, Trang nhìn mà phì cười vì từ lúc quen NHím tới giờ Trang chưa hề thấy hành động thế này.

_ “thôi được rồi, để tôi đi hỏi thử, nếu bác sỹ ko cho là ko được về à” Trang

_ “ừ,hihi, thanks bạn hiền” NHím. Trang lại cười va lắc đầu

‘sao mình lại có hình của cậu ấy nhỉ?’

‘các bài báo nữa’

‘ko.....ko được suy nghĩ nữa.....phải bình tĩnh,....từ từ mình sẽ nhớ lại tất cả...phải bình tĩnh lại’

Cốc...cốc....cốc....

_ “vào đi”

Cạch.....

_ “dạ chào đi”(gật đầu chào)

_ “chào cháu, con bé có gì à?”

_ “dạ ko ạ, cháu đến gặp viện trưởng có chút việc thôi à”

_ “trời, cháu cứ gọi dì My giống bé Phi được rồi. cháu ngồi đi”(cười hiền)

_ “dạ”(ngồi xuống ghế)

_ “cháu có việc gì?”

_ “dạ Ý muốn về ạ, dì có thể cho Ý về ko?”

_ “sao ko để con bé ở đây có gì cũng dễ chăm sóc hơn mà”

_ “Ý muốn về, nó nói về mới mau khỏe chứ ở đây làm Ý khó chịu”

_ “về thì cũng được, nhưng đi nghỉ ở đây thì nếu bệnh tình có biến đổi thì cũng có bác sỹ và y tá lo được”

_ “dạ, vậy để cháu nói với Ý”

_ “ừ, cháu cứ nói với con bé nên ở đây, muốn ra viện thì lo uống thuốc đều đặn vào”

_ “dạ. vậy cháu về phòng”

_ “ừ, có gì cháu cứ gọi ta”

_ “dạ”

‘Nhím à. đi chỉ muốn tốt cho cháu, mong cháu sẽ mau khỏi bệnh để đoàn tụ gia đình, mọi người nhớ cháu lắm’

Trang về phòng và nói cho Nhím biết những gì mà dì My đã nói, có vẻ buồn nhưng rồi cũng vui vẻ trở lại

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43

11h30

Kết quả của cuộc thi kéo co giải nhất thuộc về lớp 12a1 với tỷ số toàn thắng, chẳng phải lớp này mạnh mẽ gì đâu, bởi vì chính sách của lớp trưởng đó mà, biết tận dụng “trai xinh, gái đẹp” của lớp, chính vì những người tham gia có những người nổi tiếng như Phi, Quân, Khang, Liên và Ly....hỏi làm sao mà ai nỡ kéo thắng họ đây? Nam thì thấy mấy bạn nữ là muốn buông dây luôn rồi, mấy mắt nữ thì tay chân như mềm nhũn, cứ như vậy mà lớp 12a1 của tụi nhỏ nhà mình suông sẽ rinh luôn cái giải nhất mà ko tốn 1 chút sức lực.

Về phần văn nghệ, lớp 10a2,11a1, 11a6,12a1 và 12a5 và 12a6 được lọt vào vòng trong sẽ được tổ chức vào đêm chủ nhật tuần tới

_ “giờ tôi chờ cô về hay sao?” Phi

_ “ko, anh cứ đến bệnh viện thăm bạn đi rồi chờ tôi về”

_ “ừ, vậy đến 1 lát rồi tôi chờ cô về”

Phi và Chi cũng cùng nhau đến bệnh viện, Khang và Liên cũng vậy.

Bệnh viện T

Cạch.....

Cánh cửa phòng bệnh của NHím được mở ra, Phi và Chi bước vào, nhìn xung quanh thì chẳng thấy ai

_ “alo, Trang hả?” Phi lấy điện thoại ra gọi cho Trang

_ ”Trag nè, có gì ko Phi?”

_ “Ý đâu rồi?”

_ “Ý mới vừa trong phòng mà, Trang mới xuống căn tin mua nước”

_ “ko thấy Ý ở trong phòng”

_ “hay Khang đến đưa Ý đi dạo rồi”

Cạch.....

Phi quay lại nhìn

_ “Cậu ta vừa mới đến đây. Bạn mau lên đây”

_ “ừ, Trang lên liền”

Cúp điện thoại, Phi nhìn lại xung quanh căn phòng rồi lại quay lại nhìn Khang và Liên vừa đến

_ “Ý đâu rồi?” Liên

_ “ko biết” Phi nói với vẻ lạnh tanh

_ “sao lại ko biết, rồi Trang đâu?” Khang có vẻ lo lắng

_ “Trang đang ở dưới căn tin lên”

Cạch.....

_ “Ý đâu rồi” Khang chạy đến hỏi Trang khi cô nàng vừa bước vào

_ “Trang vừa mới xuống căn tin mua nước cho Ý thôi mà, sao Ý lại đi đâu được chứ?” Trang

_ “có khi nào là Nam ko?” Liên

“lần trước cũng chính do Nam bế Ý đi đó”

_ “có ai có số điện thoại Nam ko?” Trang

_ “em có nè” Chi lên tiếng

Định lấy điện thoại ra gọi thì

Cạch.....tiếng mở cửa, mọi người quay lại nhìn, người bước vào chính là Nam, ai nấy thở phào, nhưng nhìn lại thì tại sao Nam lại đi có 1 mình cơ chứ

_ “Ý đâu?” Khang

_ “sao, Chị Ý ở đây với chị Trang mà” nghe câu trả lời của Nam mà mọi người như sét đánh, đứng hình, NHím có thể đi đâu được khi chân bị bó bột thế kia, nỗi lo lắng và sợ hãi đang dâng trào trong lòng mỗi người, Ý đâu còn nhớ gì, mà bạn của NHím đều ở đây cơ mà

_ “chị Ý đâu?” Nam

_ “ko biết nữa” Trang

_ “sao lại ko chứ?” Nam có vẻ hơi tức giận

_ “mau chia ra đi tìm nhanh” Phi

Cả đám cùng nhau đi tìm NHím

_ “cậu lại là bạn tôi hả?”

_ “đúng rồi, chị quen luôn cả em hả?”

_ “tôi có nhớ ai đâu”

_ “mà chị mất trí thì cũng có lợi đó chứ”

_ “lợi gì?”

_ “thì em thấy chị vui vẻ, ko lạnh lùng và.....”

_ “và gì? Mà hồi trước tôi lạnh lùng lắm hả?”

_ “ờ. Lạnh như tảng băng ấy,hìhì”

_ “mà hồi nãy cậu định nói vàgì vậy?”

_ “hìhì, đâu có gì”

_ “thôi xạo quá, cậu nói đi chứ”

_ “mà nè, sao chị ko nhớ em là ai mà lại để cho em đẩy chị ra đây vậy? ko sợ em bắt cóc chị hả?”

_ “hình như câu hỏi này có người hỏi tôi rồi nè?”

_ “trời. vậy là có người đến trước em hả?”

_ “thôi đừng có đánh trống lảng, hỏi này định nói và.....cái gì?”

_ “xì, chị nhớ dai quá”

_ “mà cậu là bạn gì của tôi nữa đây?”

_ “em tên là Nguyễn Nhật Lâm, lớp 11a6, là bạn ngoài lề của chị, hihi »

_ “là sao?”

_ “nói chung em với chị là bạn, vậy đi”

_ “mà bạn sao vậy? tôi có được mấy người bạn rồi đó”

_ “nói sao đây.....”(lấy tay dò đầu bức tóc)

_ “trời, làm gì thấy ghê vậy?”

_ “mà chị nè, vài bữa chị để hình dáng này đi học nha”

_ “là sao?”

_ “thì để hình dáng thế này nè, đừng trang điểm xấu đi”

_ “trang điểm xấu đi?”

_ “dạ, em đã nói chị nhiều lần rồi, mà lần nào chị cũng tránh mặt em hết, ghét ghê”

_ “hả?”(vẻ mặt ko hiểu)

_ “thôi, coi như em nói nhầm đi”

_ “vô duyên”

_ “hihi, em vô duyên hồi đó giờ”

_ “kỳ lạ”

_ “em kỳ lạ hồi đó giờ,hihi”

_ “bó tay”

_ “thôi chị, đừng bó tay, chân chị bị bó là đủ rồi, tay chị mà bó nữa là xấu xí lắm, ko ai thương nữa đâu”

_ “xì, con người kỳ quái”

_ “hihi, cảm ơn đã quá khen”

_ “a.....”(mặt tức)

_ “suyt. chị đừng có la, người ta tưởng em ăn hiếp chị, người ta quát em rồi sao?” Lâm nói khi mọi người đang nhìn về phía cả 2

_ “ờ, đánh đại đi, cái con người kỳ cục, khó ưa”

_ “trời, chị cứ khen em hoài, hihi, hồi trước , đến nhìn mặt em mà chị còn ko thèm nhìn luôn”

_ “sao dạ?”

_ “tại chị thấy em xấu trai quá nên ko thèm nhìn em đó,hihi”

_ “xạo, có nước,cậu nói chuyện vô duyên quá nên tôi mới ko nhìn mặt cậu đó”

_ “hổng dám đâu, ai cũng nói em nói chuyện dễ thương hết đó”

_ “nhưng thương ko dễ chứ gì?”

_ “hổng dám đâu, thương dễ lắm mà tại người ta ko chịu chứ bộ”

_ “xì, nhảm quá đi”

_ “hihi, được nói nhảm như thế này vui cho chị thật là như 1 giấc mơ vậy đó”

Cốc..(tg lòng tiếng đó)

_ “đau, sao chị cốc đầu em?”

_ “ờ, biết đau mà ko phải mơ đâu nhá,hehe”

_ “mất trí mà chơi khôn dễ sợ luôn” cậu ta lấy tay xoa xoa cái chỗ cô bé vừa cốc

_ “mất trí chứ đâu có bị khủng mà ko biết”

_ “ờ, thấy em hiền cứ ăn hiếp em hoài”

_ “ơ, hay quá nhì, này giờ ai ăn hiếp ai à, cậu to xác như thế ai dám động đến cậu”

_ “có chị đó, ngoài trừ chị chưa 1 ai dám nói nặng em đâu”(mặt nghiêm túc)

_ “thôi, về phòng để mọi người tìm à”

_ “mới có 13h mà chị, ờ với em chút nữa nha”

_ “thôi, chắc này giờ mọi người đi tìm tôi rồi đó, muốn nói chuyện thì bữa khác cậu lại đến”

_ “chị cho em đến há?”

_ “ừ, sao lại ko?”

_ “yeh.” cậu bé nhảy cẫng, vẻ mặt rất vui mừng. Nhím nhìn thấy vẻ mặt đó thì vừa thấy lạ mà vừa thấy vui

_ “cậu đẩy tôi lên phòng đi”

_ “ko cần đẩy”

Nói rồi Lâm bế xốc cô bé lên

_ “thôi, khỏi khỏi, đẩy tôi lên được rồi” cô bé cố vùng vẫy

_ “đừng lo, em ko làm ngã chị đâu, mà chị cứ vùng vẫy hoài là em ném chị luôn đó.”(về mặt nghiêm túc), cô bé đành im lặng, cậu ta mới nở 1 nụ cười

_ “vậy mới ngoan”

Các bạn đoán biết cô bé đó là ai rồi chứ, chính xác là Nhím nhà ta á

Nhím tựa đầu vào lồng ngực cậu ta và ngủ lúc nào cũng chẳng biết, chắc có lẽ vì ngồi nói chuyện quá lâu, sức khoẻ thì chưa khỏi hẳn nên Nhím có vẻ mệt mỏi, cảnh này thoáng giống như Nam vừa xuất hiện tại bệnh viện này vậy đó

‘chị đã thay đổi, đến mức em ko còn nhận ra được, chỉ có vẻ bề ngoài là vẫn như vậy. chị à. em mãi là người dõi theo chị, chị nhá, em chỉ vắng mặt ko bao lâu mà chị đã trở nên thế này rồi, em hứa sẽ ko để chị xảy ra bất cứ chuyện gì nữa đâu, dù em biết rằng chị ko cần em bảo vệ hay ở gần chị, nhưng vì chị em có thể làm tất cả, chị biết ko?’

Đưa NHím về đến phòng, đặt cô nàng lên giường, đắp chăn và lại ngồi ngắm nhìn cô bé,

“chị rất đẹp, chị biết ko? Lần đầu em gặp chị cũng chính là lần đầu có 1 người con gái.” chưa nói dứt câu

Cạch. tiếng cửa phòng mở ra, Lâm quay lại nhìn thì thấy Trang bước vào, đảo mắt nhìn thấy NHím đang nằm trên giường, Trang chạy lại và thấy cô nàng đã yên giấc, thở phào nhẹ nhõm, nhìn Lâm, ko nói gì rồi lấy điện thoại gọi cho mọi người, cúp máy

_ “cậu ra ngoài với tôi”

Cả 2 bước ra

_ “sao cậu lại ở đây? Cậu là người đưa Ý đi sao?” Trang bức dọc

_ “là em”

_ “cậu với Ý có quan hệ gì? Hay cậu có ý đồ gì hả?” Trang

_ “em thấy chị ấy buồn nên em mới dẫn chị ấy ra ngoài dạo thôi”

_ “Ý đâu rồi” Khang chạy đến hỏi Trang

_ “ngủ rồi” Trang

Khang cũng thở phào rồi nhìn qua Lâm

_ “ai đây?” Khang

_ “Ý đâu” Phi cũng vừa đi tới

_ “ngủ rồi” Trang

Phi cũng giống như Khang, nhìn tên Lâm như muốn hỏi điều gì đó

_ “cậu ta là người đã dẫn Ý đi đó” Trang nói như giải đáp thắc mắc cho cả nhóm

_ “là cậu sao Lâm” Nam từ sau cũng đi đến

_ “phải là tôi.” Lâm lên tiếng, vẻ mặt lạnh lùng ko kém gì Phi

_ “sao cậu lại về đây?” Nam

_ “tôi vẫn tiếp tục học tại đây” Lâm

_ “nhưng.....” Nam định nói cái gì đó rồi lại im lặng

_ “cậu có quan hệ gì với Ý, sao dám tự tiện dẫn cô ấy ra ngoài mà ko xin phép tụi này” Khang

_ “xin lỗi, tôi làm việc trước giờ chưa hề xin phép ai. Tôi đi đây” nói rồi Lâm quay lưng bước đi để lại sau lưng bao nhiêu là ánh mắt bất ngờ, tò mò và tức giận.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44

_ “cậu ta là ai vậy?” Khang

_ “cậu ta là Lâm, lớp 11a6” Nam

_ “sao cậu ta lại đến đây? Sao lại đưa Ý đi như vậy ? » Liên

_ “ko biết nữa” Trang

_ “từ mai tôi sẽ ở lại đây, tránh để người khác đến quấy rầy Ý” Khang nói, cả nhóm im lặng

Nói chuyện 1 lúc, Phi lại đưa Chi về. Nam cũng xin về trước chỉ con lại 3 người kia ở bệnh viện.

Tính tong.....tính tong.....

_ “vào đi” 1 thanh niên ra mở cửa

_ “sao lại về đây?”

_ “ngồi đi” cậu ta ngồi xuống, chân vắt chéo

_ “tôi hỏi sao cậu lại về đây?”

_ “ko có gì, chỉ là thích thôi”

_ “khi nào cậu lại trở lại bên đó”

_ “tôi ko đi nữa”

_ “tại sao?”

_

_ “vì chị ta”

_

_ “quả thật là như vậy, nhưng làm thế cậu sẽ ko yên ổn đâu”

_

_ “đúng là có cháp”

_ “cậu ko hiểu được đâu”

_ “phải tôi ko giống cậu, ko nhu nhược và yếu đuối như cậu, vì một người con gái mà lại đánh mất bản thân”

_

_ “tôi ko quan tâm nữa, tôi đi đây”(đứng dậy, bước đi)

_ “cậu đừng làm tổn hại đến chị ấy, ko thì đừng trách”

Cậu trai kia dừng lại, sau khi nghe xong những lời nói đó rồi đi tiếp.

“ko làm hại à? cậu đã đi quá đà rồi”

_ “cám ơn” Chi xuống xe

_ “ừ”

_ “mai anh ko cần phải đến nữa” nói rồi Chi đi thẳng vào nhà

Phi đứng lặng người 1 lát rồi cũng trở về.

Tại bệnh viện T

16h

_ “Ý. Sao bạn cứ sử dụng laptop suốt vậy ? » Khang lên tiếng khi thấy Nhím sử dụng laptop từ khi thức dậy đến tận bây giờ

_ “đâu có gì, Ý chỉ xem vài thứ thôi à”

“ủa mà Trang về rồi hả?”

_ “ừ, nhà Trang có việc, tối nay Khang với Liên sẽ ở đây với Ý”

_ “ờ” Nhím vẫn tiếp tục làm gì đó bên trong cái laptop

_ “Ý ko có gì nói với Khang sao?” Khang

_ “việc gì?”(mắt vẫn giáng vào màn hình)

_ “ừ thì.....”

Cạch.....

_ “có người gọi hoa nè” Liên bước vào, trên tay vẫn đang ôm 1 bó hoa

_ “ai tặng vậy?” Khang

_ “1 đứa bé đến đưa cho Liên nói có người nhờ đưa cho Ý nè” Liên đưa bó hoa cho Nhím, Nhím đặt laptop xuống giường và nhận lấy.

_ “hình như có thiệp nữa đó” Liên nói, Nhím tìm và giờ ra đọc

_ “là ai vậy?” Khang

_ “ko thấy đề tên, chỉ ghi “chúc Ý buổi chiều vui vẻ, mau hết bệnh”” Nhím

_ “mà ai ngộ vậy ta, sao ko tặng hoa hồng mà lại tặng hoa hướng dương” Liên

_ “hoa hướng dương, đúng là hoa hướng dương, sao nhìn quen quá... quen quá... hoa hướng dương này.....a... đau.... đau....” Nhím làm rơi bó hoa, 2 tay ôm lấy đầu

_ “Ý..... Ý..... mau đi gọi bác sỹ nhanh....” Khang nắm lấy tay Nhím kéo ra

“bình tĩnh lại,..... bình tĩnh lại..... Ý.....”

_ “đau.... hoa hướng dương.... hoa..... hoa..... đau..... đau..... mẹ.....”

_ “Ý..... ý.....” Khang lúng túng, Nhím cảm thấy đau, có cái gì đó đang ẩn hiện trong tâm trí của Nhím, hoa hướng dương, 1 người phụ nữ và 1 bé trai, NHím ko thấy rõ mặt, Nhím thấy nhớ, Nhím thấy sợ và nước mắt đã rơi, rơi,

_ “ý.....”

_ “để con bé ngủ đi” My vừa tiêm xong một mũi an thần cho Nhím

“tại sao con bé lại kích động như vậy?”

_ “tại doá hoa hướng dương đó” Khang chỉ về phía bó hoa, My nhìn theo

“tại Liên đem lên đó, vài bữa đừng nhận quà của người lạ nữa”

_ “Liên đâu có ý”(mặt buồn)

_ “ừ, con bé ko có ý mà, với lại giờ bé Nh,.....” My định nói NHím nhưng chợt sựng lại

“bé Ý cũng ko sao rồi, đừng trách Liên nữa. bây giờ đi đi, có gì thì cứ gọi đi nha” My bước ra ngoài

Để lại Nhím Khang và Liên ở trong phòng

‘chẳng biết ai lại gửi hoa đó cho Ý?’

‘chẳng lẽ Khang ko nghĩ gì đến cảm nhận của Liên sao?’

Suy nghĩ của cả 2

Buổi tối hôm nay chẳng có gì là đặc biệt, chỉ có vài người thiếu ngủ mà thôi, cùng điểm danh và xem họ đang nghĩ gì nhá

‘mai có nên đón cô ấy ko? Đón... ko đón... Mà cô ta kêu khỏi đến mà, lỡ mình đến rồi cô ta hỏi tại sao thì biết trả lời thế nào đây? Mất mặt quá. Mà nếu ko đến thì ông nội sẽ hỏi cho mà xem, mà cô ta hứa là sẽ giải thích cho ông nội rồi mà, nhưng... chắc mình nên đến. lý do là gì nhỉ, hay mình cứ nói là nhiệm vụ đi... ờ... mà ko đến thì ko đến, cần gì mình phải rước cô ta (trùm chăn lại). mà ko (mở chăn ra) phải rước. ko được (trùm lại) ko rước..... á..... ngủ ngủ (trùm chăn, nhắm mắt),,,,,,a,,,,,(mở chăn ra, ngồi dậy)?..... nằm xuống, nhắm mắt, lăn qua, lăn lại, lấy gối đè lên đầu, nằm sấp, nhưng tóm gọn, ko ngủ được. đây là suy nghĩ và hành động của ai đây ta, chàng Phi nhà mình đó, đây là lần đầu tiên Phi nghĩ về 1 người con gái mà ko phải là Nhím hay mẹ mình.

‘cái con người kỳ cục à, vừa lạnh lùng vừa đáng ghét, kêu ko tới rước cái cũng im ru à... á... tôi ghét anh’

‘sao lại có hình của anh ta, mình và anh ta có quan hệ gì sao? BẠN. chắc ko đơn giản như vậy. nhưng..... ko... ko được suy nghĩ... thả lỏng... mình phải hết bệnh... mình phải nhớ lại.....’

‘sao Ý lại có nhiều vệ tinh thế kia, từ lúc nào? Sao Ý chưa hề nhắc với Khang về những người con trai đó, rồi con ai nữa ko? Khang sợ sẽ mất Ý lắm, Ý biết ko hả?’

‘Khang đúng thật là người ác độc, ko biết tình cảm của Liên giành cho Khang sao? Sao làm tổn thương Liên như vậy. Liên đau làm, Khang biết ko hả? người đã gây ra vết thương cho Liên chính là Khang đó, Khang biết ko?’

/

_ “ông chủ”

_ “ừ. Công việc thế nào?”

_ “đang được tiến hành thưa ông”

_ “tốt, làm cẩn thận và nhanh chóng”

_ “dạ rõ”

_ “nếu có người cản trở, bất kỳ ai cũng ko để sống sót”

_ “rõ”

_ “cậu về đi”

_ “dạ”

_ “mẹ tìm con?”

_ “ừ, con khoẻ chứ?”

_ “dạ”

_ “bàn cờ của chúng ta thế nào?”

_ “vẫn đang trong tầm kiểm soát”

_ “tốt, cứ như vậy, chúng ta là người chơi cờ nên muốn bên nào thắng cũng là do chúng ta”

_ “dạ,nhưng con thấy tài sản chúng ta cũng quá dư dả rồi sao mẹ.”

_ “con đừng hỏi, đây chỉ là 1 thú vui thôi, bàn cờ này thắng hay thua đều ko có hại đến chúng ta mà”

_ “dạ, con hiểu”

_ “con về đi”

_ “dạ”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45

Thứ 2

Hôm nay là ngày đầu tuần đây và cũng là ngày mà.....

Tại trường Sun

Những nhóm trai có, gái có, vẫn như thường ngày, chỉ tám với tám, nhưng đột nhiên họ lại im lặng 1 cách bất ngờ, mắt thì mở hết cỡ, miệng thì ko khép lại được luôn, bất ngờ, ngạc nhiên, hay đồ kỳ. nhưng họ đang nhìn thấy thứ gì mà kinh khủng vậy? quái vật? yêu tinh? Ma cà rồng? tất cả những thứ đó chỉ là tưởng tượng thôi, họ đang nhìn thấy thứ mà họ gọi là “kinh thiên động địa hơn”. Hoàng tử lạnh lùng Hoàng Phi đang bế 1 cô gái xinh đẹp vào trường, như thế thì cũng chỉ là 1 phần thôi, nhưng ở đây lại thêm nữa là hầu hết các nam thanh nữ tú nhất của trường đang đi cùng nhau tức là đang đi

phía sau Phi. Khang, Quân, Nam, Liên, Ly, Trang và cả Chi nữa, những hoàng tử và công chúa sánh bước cùng nhau, họ như những viên ngọc đang phát sáng, là tâm điểm của mọi người, rồi nhìn cô gái được Phi bế nữa chứ, nhìn cô ta vui vẻ ghê chưa

_ “cô gái đó là ai vậy? ước gì người bế cô ấy là tao ? » b1

_ “ước gì tôi được thay thế con nhỏ đó, được anh Phi bế như vậy(ánh mắt mơ màng)” g1

Như vậy đẩy cả nhóm cùng tiến thẳng đến lớp 12a1, và ánh mắt của các học sinh thì vẫn ko thể rời mắt khỏi nhóm của họ.

_ “em về lớp trước nha” Chi ghé lớp mình đầu tiên

/

Lớp 12a1

Mọi ánh mắt đang đổ dồn về nhóm của mấy đứa nó, đa phần là ngạc nhiên vì chẳng ai biết đang có chuyện gì đang xảy ra

_ “cám ơn nha”(mặt cười), Phi đặt cô gái xuống

_ “mọi người về chỗ đi”

_ “chị thấy ổn chứ?” Nam

_ “chị bình thường mà, đâu có gì, về lớp đi”

_ “nhưng.....”

_ “thôi cậu về đi” Trang

_ “bà cũng về đi”

_ “ừ, thì tôi về, ai thêm ở đây đâu” Trang

Thế là Nam và Trang rời đi, mọi người đã biết cô gái xinh đẹp được Phi bế là ai rồi chứ, Nhím nhà ta đó, nhưng tại sao Phi lại bế Nhím, rồi tại sao cả nhóm lại cùng đi chung, quay ngược thời gian xiu nào

< Lúc 6h

_ “hôm nay Ý muốn đi học”

_ “ko, Ý chưa khoẻ hẳn mà học gì?” Khang

_ “ko, Ý muốn đi học(mặt nũng nịu)”

_ “thôi, đợi Ý khoẻ rồi hãy đi” Liên

_ “ko, Ý muốn đi”

Cạch....

_ “Ý muốn đi đâu?” Trang bước vào

_ “Ý muốn đi học”

_ “trời !chưa khỏi bệnh mà học gì nổi, lỡ bà xiu giữa lớp ai khiến bà nổi”

_ “ko dám đâu, tôi khoẻ rồi chứ bộ(chu mỏ)”

_ “thôi, ko đi được đâu” Trang

_ “nhưng tôi muốn đi học”

Cạch.....

_ “chị muốn đi đâu nữa” Nam bước vào

_ “chị muốn đi học à”

_ “chị chưa khỏi mà đi gì?”

_ “chị muốn đi, ko biết chị muốn đi học, kêu Phi đến đây cho chị”

_ “sao lại gọi Phi?” Khang

_ “ko biết, gọi Phi đến đây cho Ý đi mà”

_ “bà muốn gì mà phải gọi Phi” Trang

_ “tôi muốn gặp Phi”

“ko gặp Phi tôi sẽ ko uống thuốc luôn”

Mọi người nhìn Nhím mà đành phải lắc đầu, tại sao NHím lại có tính trẻ con đến thế trong khi trước đó Nhím là 1 tăng băng, buồn hay vui đây? Trang đành phải lấy điện thoại ra gọi cho Phi, anh chàng nghe máy nhưng lúc đó Phi đang đứng trước nhà của Chi(suy nghĩ cho lắm cuối cùng cũng rước con người ta, hihi), Phi đã vội vàng bấm chuông cổng, rồi kéo Chi lên xe và phóng thẳng đến bệnh viện, Chi vừa bất ngờ vừa cảm thấy có chút gì đó vui vui, tưởng đâu là Phi ko đến rồi chứ, nhưng lại có gì đó hơi buồn buồn vì tại sao lại chờ Chi đến bệnh viện T cơ chứ?

Tại bệnh viện T, Phi và Chi cùng nhau bước vào phòng Nhím

_ “chuyện gì vậy?” Phi

_ “Ý muốn đi học kìa” Trang

_ “tại sao?” Phi

_ “tại Ý muốn đi học” NHím

_ “hồi nãy giờ tụi này khuyên biết bao nhiêu lời rồi mà ko chịu nghe đó” Trang

_ “Ý ở đây buồn lắm, Ý muốn đến trường, biết đâu ở đó Ý lại nhớ được điều gì rồi sao?” Nhím

_ “được, vậy thì đi” Phi

_ “ko được.” Khang phản ứng

“Ý chưa khoẻ lắm sau đi được, chân Ý còn bị đau nữa chứ”

_ “phải rồi, tưởng ông tới đây khuyên nó, ai ngờ ông cũng điên theo nó luôn hả?” Trang

_ “uống thuốc rồi đi” Phi như ko quan tâm lời nói của những người xung quanh. Mọi người đành bó tay với cả hai luôn

_ “bây giờ sao đi?” Trang

_ “Trang đi bằng gì?”

_ “xe hơi” Trang

_ “ok, vậy Trang với Ý đi cùng là xong chuyện” Phi

_ “ko, Ý muốn đi với Phi à” Nhím

_ “nhưng Phi đi xe máy làm sao chở Ý?” Phi

_ “vậy đi cùng xe Trang luôn” Nhím

_ « nhưng. . . » Phi ngập ngừng nhìn qua Chi, nhưng rồi chợt nhớ đến điều gì đó, Phi lấy điện thoại ra

_ “di My hả? hôm nay đi cho cháu mượn xe 1 buổi được ko đi”

.....

_ “dạ, chỉ 1 buổi sáng thôi, đi gọi tài xế lấy xe ra cổng bệnh viện liền nha đi”

.....

_ “dạ”

Phi cúp máy,

_ “được rồi, Phi với Ý và Chi sẽ đi cùng xe” Phi

_ “xe của dì My hả?” Trang

_ “ừ”

_ “vậy Khang với Liên đi cùng với Trang luôn nha” Trang

_ “ừ”

_ “còn Nam?” Trang

_ “em đi xe máy, em sẽ chạy sau mọi người mà” Nam

_ “vậy là xong, nhưng còn đồng phục và sách vở nữa” Liên

_ “hôm nay cho 3 người khỏi mặc đồng phục đi” Phi

_ “nhưng đang trong đợt thi đua mà, bị thầy giám thị bắt thì ko hay đâu” Liên

_ “chuyện đó để Khang nói thầy cho” Khang

_ “vậy mọi chuyện xong rồi, mình đi thôi” Trang

_ ”để em bé chị xuống nha” Nam

_ “ko, để tôi” Khang giành lấy

_ “ko..ko... Ý muốn Phi à” NHím đang suy nghĩ gì đây? Sao NHím cứ đòi Phi suốt vậy chứ, mọi người nhìn Phi với ánh mắt dò xét, nhưng chẳng thèm để ý, Phi tiến thẳng đến và bế NHím xuống xe, thế là cả đám cùng nhau đến trường, mọi chuyện tiếp theo thì mọi người đã biết, quay lại hiện tại>>

_ “mà...mà khoan, để tôi hỏi cái này nha” cô bạn lớp trưởng bước xuống bàn NHím

“bạn này là ai, sao lại vào lớp mình vậy, ko mặt đồng phục nữa, cả Liên và Khang”

_ “tôi là Ý” NHím nhanh nhẹn

_ “sao?” lớp trưởng ngạc nhiên, rồi chợt nghĩ lại “chắc tên trùng tên đó mà”

_ “bạn học ở đâu? Sao lại đến lớp này, ko phải là mình khó khăn gì, nhưng tại đang trong đợt thi đua, giám thị thấy rồi tưởng bạn trong lớp này ko mặt đồng phục là bị điểm trừ cho lớp đó”

_ “là Ý lớp mình đó lớp trưởng” Ly lên tiếng

_ “sao?” bây giờ là mặt của lớp trưởng, à ko là của toàn bộ thành viên của lớp đều đang mở to mắt hết cỡ, vì từ khi Ý có mặt trong lớp này thì cô nàng đã trở thành tâm điểm của mọi người, những ánh mắt trái tim của mấy anh chàng, rồi nhiều ánh mắt ghen tỵ khác, ghen tỵ vì NHím được Phi bế và ghen tỵ vì cái vẻ đẹp của NHím, tính ra, nhìn kỹ lại thì vẻ đẹp của NHím ko thua bất kỳ 1 vị tiểu thư nào, kể cả mấy đứa nhóm nhà mình như Liên, Ly,,,... Có thể nói hơn là đẳng khác

_ “là...là Ý hả?” lớp trưởng

_ “Phải rồi” Quân vui vẻ

_ “sao là Ý. Ý.....”lớp trưởng ko biết mình phải nên nói cái gì nữa đây

_ “đây là Ý thật đó lớp trưởng” Liên cũng lên tiếng, Lớp Trưởng nhìn qua Khang như chờ đợi 1 câu trả lời, Khang chỉ gật đầu, như vậy chắc là đúng thật rồi vì Liên, Khang và nhím hay đi cùng nhau mà, nhưng tại sao NHím bây giờ lại khác xa với NHím của trước đó? Đây vẫn là 1 câu hỏi to đùng dành cho mọi người.

Reng.....

Rất may mắn là tiếng chuông báo hiệu giờ học cũng đã đến, NHím thì rất hào hứng cho việc học này, còn mọi người thì mang những sắc thái tâm trạng riêng

‘sao Ý có vẻ lại mến cậu ta như vậy? chẳng lẽ Ý thích cậu ta..ko.....ko thể.... Ý chỉ là của Khang thôi’

‘sao Ý lại có được sự quan tâm của mọi người vậy chứ? Mình đang ghen tỵ sao? Ko...ko được...Ý là bạn mình...ko được ghen tỵ với bạn...nhưng, khi yêu là phải ích kỷ mà....nếu Ý ko tôn trọng người ấy thì hãy để người ấy cho Liên’

‘em à, thật ra em đang nghĩ gì, lúc nãy anh thấy em nhìn anh với ánh mắt khác lạ lắm, chúng ta là anh em...chắc có lẽ trong em cũng đang tràn ngập thứ tình cảm mà em chưa biết đó là loại tình cảm gì đúng ko? Giống như lúc Phi chưa biết em là em gái anh vậy đó, anh cũng đã lầm tưởng.....nhưng Phi ko mong em lầm tưởng thứ tình cảm đó đâu...vì chúng ta là anh em....hãy cố gắng nhớ lại nhà Nhím’

‘con nhỏ đó xinh thật, ko...ko được....mình đã có Thanh rồi, mình chỉ có Thanh thôi, phải nhanh chóng lấy lại lòng tin của gia đình mới được, phải làm cho Thanh thấy mình ko vô dụng’

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46

Vào học mà ngoại trừ NHím thì chẳng có ai mà hướng thú cả, mọi người cứ nhìn Nhím suốt. và cuối cùng

Reng...giờ ra chơi cũng đã đến, và cái tin Phi bé người con gái lạ đã vang đi khắp cái trường này, vừa bàn tán việc đó thì thân phận người con gái lạ ấy chính là Ý tiếp tục được lan truyền, mọi người ai cũng ngạc nhiên sửng sốt cả, vệt con xấu xí bỗng nhiên biến thành một con thiên nga lộng lẫy, bây giờ vấn đề về Nhím là nóng nhất trường rồi.

Lớp 12a1

_ “Ý muốn xuống căn tin” Nhím

_ “muốn ăn gì, Khang mua, chứ chân đau mà cứ đi xuống đi lên cầu thang ko tốt đâu” Khang

_ “Nhưng Ý muốn xuống căn tin để xem mình có nhớ gì ko à” Ý

_ “ko được, Ý phải ở lại đây, khi nào chân khoẻ lại rồi hả đi” Khang. Nhím nhìn qua Khang rồi lại nhìn xuống Phi như đang cầu cứu vậy đó, Phi nhìn thấy ánh mắt của Nhím nên

_ “được rồi, để tôi bế Ý xuống dưới, 1 lát rồi mình lên” Phi đứng lên

_ “ko cần, nếu muốn thì tôi sẽ là người làm việc đó” Khang cũng đứng dậy, 2 ánh mắt nhìn nhau.

_ “2 anh khỏi lo, bà xã của em thì để em bế” Nam từ ngoài bước vào, mọi người tập trung vào anh chàng, bước xuống bàn NHím

_ “để em bế chị nha” Nam. Nhím nhìn Nam rồi quay lại nhìn Khang và Phi, ba chàng trai đang nhìn chằm chằm vào cô nàng. Biết chọn ai đây? Biết nói gì đây, sao mà khó xử quá.

_ “Phi nha,hihi” Nhím cười hiền, thế là Phi bước lại và nhận nhiệm vụ bế Nhím xuống căn tin, còn mấy người kia thì lại tràn đầy những cảm xúc khó tả, nhưng rồi họ cũng theo sau. Suốt dọc đường đi, từ hành lang, đến cầu thang rồi vào đến căn tin ai ai cũng thấy hình ảnh 1 người con trai đang bế 1 người con gái theo sau là những người khác(sao giống hoàng tử, công chúa và đoàn tùy tùng quá, hihi. Mà tùy tùng gì mà đẹp trai đẹp gái thế ko biết nữa).

Tại căn tin. Bây giờ cái bàn của tụi nó đang đông kín những ánh mắt, chỉ là ánh mắt thôi,mọi người chỉ dám nhìn chứ chẳng ai dám lại gần cả.

_ “Ý ăn gì?” Khang

_ “Khang mua dùm Ý ly nước là được rồi” Nhím

Bây giờ bàn của tụi nhỏ nhà mình gồm những ai đây. Ko phải 1 mà là 2 bàn luôn, tụi nó kéo lại sát nhau rồi, Khang, Phi, Nam, Quân, Liên, NHím, Ly

_ “ừ, để Khang mua cho, đợi xúi” nói rồi Khang đi vào, nhưng suy đi , nghĩ lại thì sao Khang lại quên mất bàn này có bao nhiêu người vậy chứ? Sao hỏi có mình NHím à. hơi bất lịch sự rồi nha.hi

_ “hi.” Trang cùng bước đến rồi ngồi vào bàn

“sao bà lại xuống đây vậy?”

_ “đi xuống cho biết căn tin(mặt cười)” Nhím

_ “a...ha.....xin chào vịt con xấu xí....” từ đầu 1 cô gái đi lại, theo sau là vài đứa con gái khác, mọi người ngược mặt nhìn bọn đó, chẳng ai nói gì

_ “vịt con xấu xí nay bỗng thành thiên nga sau khi đi 1 vòng từ môn quan hà? haha” cô gái đó cười

_ “thế mày có muốn cũng biến thành thiên nga ko” Trang nói nhưng vẫn ngồi tại chỗ

_ “haha, tiểu thư đây xinh đẹp sẵn rồi, đâu như vịt con xấu xí kia, ko biết đã tri trét bao nhiêu lớp phấn lên mặt mà được như thế này đây” nói rồi cả đám cười rộ lên

_ “bộ trước kia mình xấu lắm hả?” Nhím lên tiếng, gương mặt vẫn bình thản, vẫn ko có 1 vẻ gì gọi là tức giận, cái kính cận dỏm đã bị tháo gỡ để lộ đôi mắt lúc nào cũng có cảm giác vui vẻ. đám người kia nghe Nhím hỏi mà ngưng cả cười, nhìn NHím, chắc bọn chúng đâu biết Nhím đã bị mất trí rồi.

_ “ê, nhỏ này bị điên hay sao hỏi tao kỳ vậy mày” con nhỏ cầm đầu hỏi nhỏ kẻ bên

_ “chắc vậy, bữa nó bị trúng đầu, nay điên chắc”

Vậy là rõ, đám người này có mặt trong vụ việc đám hội đồng Nhím lần trước đây mà.

_ “thì ra là tụi bây à? Hung thủ đánh Ý » Trang tức giận, đứng dậy, 2 tay nắm lại. mọi người trong bàn cũng nhìn bọn đó với ánh mắt cực kỳ là khát máu

_ “mấy người là fc của ai? » Nam

_ “họ là fc của Khang chứ à?” Thanh ở bàn bên cạnh đột nhiên lên tiếng

_ “các người đã hại Ý” Khang bước ra, đặt trên bàn ly nước rồi nhìn đám người đó, vừa thấy Khang bọn họ liền tắt ngay nụ cười, đồng thời gương mặt bỗng tối sầm lại

_ “anh...anh Khang.....” cô gái đó áp ứng

_ “chính các cô đã hại Ý” Khang hỏi lại 1 lần nữa

_ “ko...ko.....”

_ “cô còn chối sao?” Trang

Khang nhìn đám người đó

_ “ko phải...ko phải...còn có nhóm người kia nữa”

_ “Ài” Khang. Nghe Khang hỏi mà cả đám rùng mình

_ “là bọn bên fc của Phi với Nam nữa”

_ “các cô giỏi lắm bắt đầu từ hôm nay giải tán ngay cái fc quái quỷ của các cô, tôi ko xứng và từ đây sắp tới tôi ko được động đến Ý, ko thì.....”

Khang bỏ lững câu nói

“và sẵn đây, tôi xin tuyên bố Nguyễn Nhật Khang tôi đây chính là bạn trai, người yêu của Ý, nếu bất kỳ ai có ý xấu với cô ấy thì tôi sẽ ko tha thứ 1 ài”

Tin động trời, lại thêm 1 tn động trời nữa, mọi người đang nhìn Khang, đặc biệt là Nhím kia, cô nàng chẳng nhớ gì, Nam thì cứ kêu NHím bằng bà xã, rồi cái hình ở trong laptop của Nhím nữa, NHím và anh chàng ta có quan hệ gì? Nhím chưa tìm hiểu được thì lại đến chuyện Nhím trở thành bạn gái Khang, trời ơi. Biết phải làm sao đây?

_ “ông điên hả Khang. Ông muốn đem rắc rối đến cho Ý đến khi nào hả?” Trang

_ “bà im đi. Tôi sẽ bảo vệ Ý” Khang gắt

_ “ông.....” Trang tức đến nghẹn họng, Trang đã nói rồi, Ý sẽ ko đầu lại bọn tiểu thư nhà giàu kia đâu, vậy mà Khang cứ muốn lôi Ý vào cuộc chiến này là sao? Cần khoa trương vậy ko? Nói cho mọi người biết như vậy chẳng khác nào trực tiếp khiêu chiến với họ

_ “Khang...” Nhím định nói gì đó

_ “Khang sẽ bảo vệ Ý, bằng bất cứ giá nào. Ý hãy yên tâm” Khang

_ “Nhưng.....” Nhím

_ “chuyện gì?” Khang

_ “nhưng bây giờ Ý ko có tình cảm với Khang” NHím nói lý nhí, đủ mọi người nghe.

Thất vọng, vui mừng, khinh bỉ, đủ mọi cảm xúc xuất hiện trên những gương mặt có ở đây

“Ý quên những kỷ niệm giữa 2 chúng ta rồi hay sao?” Khang quay lại nhìn vào mắt Nhím. 2 tay đặt lên vai, nắm chặt làm cho Nhím có 1 cảm giác hơi đau và sợ nữa.... Thật sự NHím ko nhớ gì cả, những mảng ghép của ký ức từng chút, từng chút 1 hiện lên trong đầu Nhím, nhưng Nhím chưa thể ghép lại được. rồi hiện tại, những sự việc đang diễn ra với Nhím, chỉ toàn là chuyện tình cảm thôi.

“Ý, Thật sự Ý.....(‘mẹ ơi. Sách y của con đâu?’)..... « hoa hướng dương này đẹp quá 2 hé »..... “‘ko. Mẹ ko bao giờ bỏ Nhím của mẹ đâu, ko bao giờ bỏ rơi 2 đứa đâu, ngoan nha’.....ông nội. ...bà nội. ...mẹ hết thương Nhím rồi... huhu.”.....“tôi tên Khang, Nguyễn Nhật Khang, 10 tuổi, tôi ở đây 1 mình à. còn bạn”.....“em đã nói là ko đi mà. Sao anh lại chống đối em như thế, ghét 2 nhất..... »..... “cô nên đưa cô bé ra khỏi căn nhà này để tránh cô bé làm hại đến những người xung quanh, nếu ko, đúng vào năm 10 tuổi, con bé lại sẽ gây ra 1 hậu quả không lường được nữa đấy”..... đúng vào năm 10 tuổi, con bé lại sẽ gây ra 1 hậu quả không lường được nữa đấy”..... đúng vào năm 10 tuổi, con bé lại sẽ gây ra 1 hậu quả không lường được nữa đấy”..... “đừng chạy nữa... nguy hiểm... coi chừng.....Á.....”.....Á.....” Nhím ôm lấy đầu mình, ngã xuống

Mọi người hốt hoảng.....

“mẹ.....hướng dương.....mẹ.....mẹ.....m.....” và Nhím đã ngất luôn tại chỗ, Khang nhanh tay nhất bế Nhím lên, Trang lấy điện thoại gọi ngay cho tài xế, cả đám vội vàng đưa Nhím đến bệnh viện. Nhím đã ngất nhưng trog con mê vẫn nói “mẹ.....mẹ.....tại con.....mẹ.....”. chắc đây là nỗi dằn vặt lớn nhất trong lòng Nhím mà bấy lâu nay cô nàng ko thể nào quên được.

“Ý...Ý đừng có chuyện gì nha.....tại Khang tất cả” Khang nói khi mà cõi lòng Khang đang tan nát, hơi thở của Nhím sao yếu thế, rồi vết thương trên đầu sao lại chảy máu thế kia

‘Yến...NHím...Nhím của 2 đừng có chuyện gì nha,,,,.....đừng làm 2 sợ mà.....NHím....Phi ko thể chịu thêm 1 cú sốc nào nữa đâu.....em phải cố gấn cố gấn nha.....hãy giống mẹ của chúng ta.....’ tư tưởng của Phi cũng đang gào thét thật lớn, em gái Khang đã ra đi 1 lần tưởng chừng ko gặp lại, nhưng trời cao đã sắp đặt cho anh em gặp nhau, vậy mà bây giờ lại tạo ra hoàn cảnh trở trêu như thế.....

‘chị.....chị ko được có chuyện gì nha.....thật sự em đã.....’

Bệnh viện T

Phi đã gọi điện cho My lúc trên đường đến đây, xe vừa tới là My và 1 số bác sỹ, y tá khác đang đứng chờ, đưa NHím thẳng vào phòng cấp cứu, mọi người ở ngoài mà đứng ngồi ko yên

Búp.....1 cú đâm bay thẳng vào mặt Khang

“tất cả tại cậu, Ý mà có chuyện gì cậu sẽ ko yên với tôi đâu” Phi nói mà 2 mắt đỏ rực như muốn ăn tươi nuốt sống Khang vậy đó, 1 Hoàng Phi trầm tĩnh, lạnh lùng bỗng chốc biến thành một con quỷ dữ. Khang bị ngã nhào xuống

“Khang đâu có ý” Liên đỡ Khang đứng lên

“đã nói là Ý ko chịu được kích động mà, cậu vui rồi chứ gì? Ý là bạn gái cậu, cả trường biết rồi, chẳng ai dám giành Ý với cậu nữa rồi đó.....Cậu vui chưa...haha...vui thì hãy cười lên đi...sao lại ủ dột thế kia...haha” Phi nói, cười, nụ cười đau khổ...nụ cười ra nước mắt, Phi quay mặt vào tường, 2 hàng nước mắt tự nhiên lại rơi, sao lúc này Phi yếu đuối quá, đến mức Phi ko thể kiềm chế được

“mày bình tĩnh lại nào.....” Quân vỗ vai Phi, chưa khi nào thấy thằng bạn mình kích động đến như vậy.

“đúng là tại tôi, cậu hãy đánh, hãy đánh tôi đi” Khang cúi mặt

“Khang ko có ý, Khang chỉ muốn bảo vệ Ý thôi mà” Liên

“bảo vệ hay ích kỷ, cậu ta chỉ sợ người khác giành mất Ý mà thôi” Phi nói trong tức giận.

“ông yên tâm, dì My sẽ cố gấn mà...” Ly cũng vỗ vai Phi

Chờ đợi, sốt ruột, lo lắng, rồi bởi, tức giận, hối hận,.....

Chỉ vón vện 1 tiếng đồng hồ là phòng cấp cứu vụt tắt, My bước ra, cả đám đứng xung quanh My, đặc biệt là Phi, nhìn MY với ánh mắt hết sức là bi thương

“con bé đã qua cơn nguy kịch”

Cả đám thờ phào nhẹ nhõm

“máu cũng đã được cầm lại” My tiếp. cả nhóm như đang trút bỏ được tảng đá trong lòng thì

“nhưng.....”

Lại nín thở, chỉ 1 từ “nhưng” của My thôi là đã làm cái ko khí trở nên u ám hẳn lên

_ “nhưng Ý sẽ rơi vào tình trạng hôn mê, tức là vẫn sẽ có cơ hội tỉnh lại, nhưng đến khi nào thì di ko chắc được”

Nghe như sét đánh ngang tai, My nói mà nước mắt My lại tuôn rơi, thương cho đứa cháu bé bỏng của mình, rồi nghĩ đến những gì đã và đang xảy ra cho gia đình của chị gái, sao ông trời lại bất công như vậy chứ, ko phải ở hiền gặp lành sao? Xu giúp biết bao người mà nói, thế mà.....

Bụp.....Khang đột nhiên lại nhận được 1 cú đấm nữa, nhưng lần này ko phải là từ Phi mà chính là từ Nam, Khang 1 lần nữa bị té nhào...Nam định nhào đến đánh Khang nữa nhưng bị Quân cản lại.

_ “mấy đứa thôi đi” My lên tiếng, cả đám im lặng.

“đừng gây thêm chuyện nữa”

“con bé sẽ được chuyển vào phòng chăm sóc đặc biệt, nên mấy đứa cứ về đi”

Nói rồi My bước đi, để lại cả đám còn bở ngỡ để chấp nhận đây là sự thật, nỗi buồn và thất vọng lần áp cả vùng của chúng nó đang đứng

11h.

Chưa ai chịu rời khỏi bệnh viện

13h

Vẫn như mấy khúc tượng ngồi đó

Reng.....

_ “alo....”

_.....

_ “được.tôi về liền”

Nam cúp máy, chào mọi người rồi về trước, chẳng ai còn tâm trạng mà để ý đến người xung quanh nữa cả

_ “ông gọi tôi đến có việc gì?”

_ “công việc đến đâu rồi”

_ “mọi chuyện có thay đổi”

_ “là sao?”

_ “cô ta đã bị thương rất nặng, ko biết qua nổi ko?”

_ “như vậy là ko thực hiện được mục đích sao?”

_ “phải”

_ “tiếc thật, nhưng nếu trừ được cô ta thì chúng ta cũng đỡ 1 phần lo lắng, chỉ có điều thật đáng tiếc.....”

_ “vậy tôi về trước”

_ “ừ. Nếu cô ta còn sống thì phải thực hiện nhiệm vụ, hiểu ko?”

_ “hiểu”

_ “cậu đi đi”

_

16h

Phi đứng dậy đi về phía phòng của My

_ “vào đi”

“ngồi đi”

“cháu muốn hỏi về NHím”

_ “dạ”

_ “đi đã nói tất cả”

_ “vậy Nhím có thể tỉnh lại ko?”

_ “đi ko chắc.nhưng đi sẽ có hết sức”

_ “ko lẽ Nhím sẽ giống như mẹ cháu. .bỏ rơi cháu một mình vậy sao?” Phi cuối đầu

_ “ko...ko...sẽ ko như thế đâu” My bước lại ôm lấy Phi vào lòng, Phi khóc ngay trên vai My, My thật sự đang đóng vai trò của 1 người mẹ, thay chị mình lo lắng cho con trai. Chỉ 1 chút thôi, Phi gạt đi những giọt nước mắt rồi xin phép My ra về, lần này Phi đã về thật, bọn nhóc kia cũng vậy, vì là phòng chăm sóc đặc biệt thì chỉ có bác sỹ và y tá mới được vào thôi.

18h

_ “Phi à, ông có chuyện muốn nói?”

_ “con đang mệt lắm, khi khác đi ông”

_ “nhưng....”

_ “con đang mệt lắm”

_ “vậy hôm khác ông sẽ nói”

Phi vẫn đang ngâm mình trong nước lạnh, chẳng muốn ra, suy nghĩ về những gì đang xảy ra, được và mất chỉ trong tầm tay, cảm thấy trong lòng bất an quá, có 1 cảm giác thật khó tả

Khang từ hồi về đến giờ vẫn ngồi suốt trên giường, suy nghĩ và suy nghĩ, chẳng biết cậu ta đang suy nghĩ gì nữa, Liên thấy rất lo lắng vì cái vẻ thất thần của Khang, hỏi gì cũng ừ...và ừ.....

20h

Phi đang nằm trên chiếc giường của mình, nhìn lên trần nhà và lại suy nghĩ

Khang đã bước vào nhà tắm để tắm rồi, nhưng cậu ta vẫn chưa muốn ra, cậu ấy muốn những dòng nước lạnh sẽ làm cho tâm trạng cậu đỡ hơn

ở 1 ngôi nhà khác

_ “đợi em”

21h

Mọi chuyện vẫn chưa có thay đổi gì cho lắm

Khang đã lên giường nằm, nhưng ko tài nào nhắm mắt ngủ được

Phi cũng chẳng hơn gì Khang

23h

Mọi người dần dần đã mệt mỏi hơn, nhưng khoảng cách đến giấc ngủ còn khá xa

_ “em đến rồi đây”

_.....

_ “yên tâm, em sẽ ở cạnh chị”

_.....

_ “chúng ta đi thôi”

_.....

_ “tạm biệt”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

Thứ 6

Những giây phút của ngày mới vừa bắt đầu thì cũng là lúc thảm họa khởi nguồn,

Chiếc xe cấp cứu chở 1 người đàn ông vào bệnh viện với tình trạng hết sức là nguy kịch, toàn thân đều bị bỏng nặng. nhân viên cảnh sát đã có mặt ngay lập tức ở hiện trường .Một chiếc xe ô tô bị phát nổ, chưa rõ nguyên nhân.

Bệnh viện T

Lúc 0h45, vừa tiếp nhận 1 ca bệnh vô cùng nặng. đích thân viện trưởng phải thực hiện chữa trị. Nhưng khi thấy gương mặt người bệnh nhân đó, dù gương mặt bị bỏng rất nặng nhưng viện trưởng My ko thể ko bắt ngờ trước cảnh tượng này, đau lòng hơn nữa khi người đó chính lại là Huy(ba Quân). Lấy lại bình tĩnh, phải cố gắng cứu cho bằng được Huy. Đó là ý nghĩ của My khi cô nàng vẫn chưa biết lý do tại sao Huy lại bị như thế này. Ca phẫu thuật tiến hành hết sức cẩn thận, cả người Huy đều bị bỏng.nếu ko được chữa trị kịp thời và đúng cách vết thương sẽ bị nhiễm trùng, nặng hơn dẫn đến tử vong. Còn nếu cứu được thì hình dáng cũng sẽ bị biến dạng...

Chỉ tội cho Thủy(mẹ Quân) vẫn chưa hay biết được thảm họa đã dấn giáng xuống gia đình mình. Thủy vẫn cùng với Khoa cho người đi tìm Huy

/

_”ba đi đâu vậy. mẹ đang lo lắng cho ba lắm đó”

_.....

_ “ba....phải ba ko? Sao ba ko quay mặt lại nhìn con”

_

_ “ba....”

_.....(một người đàn ông mặt nguyên bộ ves từ từ quay mặt lại)

_ “ba....sao ba bị thương(chạy đến....)”

_(lùi lại)

_ “ba cho con xem vết thương của ba đi...ba”

_.....(roi nước mắt.....vẫy tay tạm biệt.....)

_ “ba....ba.....ba đi đâu....”

_.....(càng lúc hình ảnh người đàn ông càng khuất hẳn.....)

_ “ba....ba.....đừng đi....ba....ba.....”

_ “ê....Quân....Quân....tỉnh lại....Quân.....Quân”

_ “a.....BA....(ngồi bật dậy, mò hôi đầm đìa)”

_ “ông sao vậy? ông mơ thấy gì mà la giỡn vậy?”

_ “tôi....(mặt vẫn đang đỏ mồ hôi, gương mặt hốt hoảng)....ba...ba tôi đâu?” Quân hoảng loạn nhìn xung quanh

_ “bác Huy chưa về”

_ “ba...chưa về...ko được...tôi phải đi tìm ba(bước xuống giường....khụy xuống)”

_ “è....đừng....vết thương ông chưa khỏi mà...(đỡ lấy)”

_ “ko được, ba tôi gặp chuyện rồi....người ba..nhiều máu..nhiều máu lắm....tôi phải đi cứu ba....”(nói trong gấp gáp, hoảng loạn)

_ “ko có...ko có....bác Huy ko sao. Đó chỉ là mơ thôi, ko phải sự thật...” Ly ôm lấy Quân trấn an

_ “trên người ba máu nhiều lắm....ba bỏ tôi đi, ko thêm nói chuyện với tôi....”(nói mà mắt đã ngấn lệ)

_ “ko có...bác Huy vẫn thương ông, ko có chuyện gì đâu”(ôm lấy chặt hơn...cố gấn trấn an....)

Cạch.....cánh cửa phòng được mở ra, Quân ngược mặt lên nhìn, Ly quay mặt lại, bất ngờ.....

Và bây giờ đã là 1h sáng, căn phòng bệnh trống trải, chỉ còn rơi lại chiếc điện thoại với dòng chữ, “.....”.

/

2h

/

/

3h

_ “alo...Son oi..mau đến cứu em..(giọng nói gấp gáp, sợ hãi)”

_ “Thanh bị sao đó...Thanh đang ở đâu....”

_ “nghĩa trang M”

Tút...tút...tút.....

_ “alo...alo.....Thanh...Thanh....”

Son ngồi bật dậy, nhanh chóng thay đồ rồi rời khỏi nhà với tốc độ nhanh nhất có thể, An(mẹ Son) nghe tiếng xe rời nhà thì liền thức giấc chạy ra nhưng ko kịp, Son đã chạy khuất bóng rồi. gọi cho Son thì cậu lại ko bắt máy, An có cảm giác thật sợ hãi, bây giờ An làm sao đây, biết con trai đi đường nào, đích đến là đâu mà tìm?

Gọi điện cho Khoa, biết tin, Khoa rất giận nhưng cũng trấn an An, rồi lại cho người tìm Son

/

/

3h30

Nghĩa trang M

1 chiếc xe máy chạy với tốc độ cao dừng lại, đi vào trong, nhìn xung quanh, những ngôi mộ như ẩn như hiện trong đám sương mù dày đặc, lâu lâu lại có 1 cơn gió thổi rít qua từng kẽ lá, giống như tiếng rên la của những vong hồn đâu đó,,,Son tiếng vào sâu hơn thì thấp thoáng thấy hình dáng của 1 người con gái...

_ “Thanh...” Son chạy đến đó, 1 cô gái đang bị treo lơ lửng trên cây, tóc xõa, mặc nguyên bộ đồ trắng, ko hề để ý rằng nguy hiểm xung quanh đang rình rập mình. Vừa đến gần người con gái ấy, chưa kịp thả cô ấy xuống thì lập tức...

_ “ừ.....um.....” 1 con dao đã cắm vào ngực phải, nhưng ko lấy mạng Son ngay lập tức, Son khụy xuống, ngược mặt lên thì người đã ra tay ko ai khác chính là.....

_ “là cô.....tại sao.....?” Son bất tỉnh

_ “đưa đi”

_ “dạ”

/

4h

Thủy trở về bệnh viện với tâm trạng vô cùng tồi tệ, bước đến phòng bệnh của con trai, đập vào mắt Thủy lúc này là căn phòng trống rỗng, nhìn kỹ dưới sàn nhà có dấu máu và chiếc điện thoại. Cảm giác bất an lại nổi dậy.bất động vài giây. ...Thủy chạy đi hỏi y tá xem Quân và Ly đã đi đâu hay được chuyển sang phòng khác, đó là những ý nghĩ mà Thủy rất mong nó là sự thật lúc này đây, nhưng tất cả đều vô vọng với Thủy khi những y tá đều nói là ko biết.bây giờ Thủy phải làm sao đây. ...làm gì? Đúng. ...tìm My, đây là bệnh viện của My mà, My phải giúp được.đến tận phòng làm việc nhưng vẫn ko thấy My.Thủy bước đến hỏi thăm những bác sỹ khác thì biết My đang thực hiện phẫu thuật, ngồi trước phòng chờ mà tìm Thủy dường như muốn nhảy khỏi lồng ngực.và bây giờ...phải thông báo cho Nhi và Long(ba mẹ Ly), phải được sự giúp đỡ của họ chứ.

Nhi và Long khi biết tin, lập tức tiến đến bệnh viện T,

4h30

_ “mọi chuyện là sao vậy?” Nhi chạy đến gần Thủy

_ “ko biết, cả 2 mất tích rồi. ...trog phòng có vết máu nữa” Thủy nói như ko nên lời

_ “máu sao?”

_ “phải, và cái điện thoại này nữa” Thủy đưa chiếc điện thoại ra

_ “điện thoại của con Ly mà” Nhi nhận lấy

_ “THANH” Nhi

_ “em nói gì vậy?” Long

_ “điện thoại con bé có chữ THANH”

_ “Thanh sao? Là tên của 1 người à?” THỦY

Long cầm lấy điện thoại, nhìn, thì đúng là chữ Thanh được Ly ghi lại, nhưng đối với họ thì làm gì biết Thanh là ai cơ chứ.

_ “Thanh. Tên này nghe lạ quá. ...nếu con bé biết tên thì chắc chắn là người con bé quen. ...” Nhi

_ “được, để anh gọi cho Phi xem nó có biết ko? Tụi nó chơi cùng nhau mà”

_ “anh gọi nhanh đi”

Long lấy điện thoại gọi cho Phi

_ “phi hả cháu? Chú phiền cháu giờ này, chú có chuyện muốn hỏi cháu”

_

_ “cháu biết ai tên Thanh ko?”

_

_ “thật ra thằng Quân và con Ly nhà chú mất tích rồi. ...đây là manh mối bọn nó để lại”

_

_ “ừ, được, ta đợi”

Long cúp máy

_ “sao rồi anh?” Nhi

_ “thằng bé đang ở đây, đợi xíu nó đến liền.”

Đợi chờ chỉ 5 phút sau là Phi đã có mặt, vì Phi đã ở lại bệnh viện từ hôm qua đến giờ với nhiều lý do

_ “chuyện rất cấp bách, cháu hãy nói người tên Thanh đó là ai đi” Nhi

_ “cô ta là bạn cùng lớp cháu, con gái tập đoàn Lý Thị” Phi

_ “vậy chuyện mất tích của 2 đứa nhỏ có liên quan gì với cô ta?” Thủy

_ “cô ấy cũng là bạn gái của Sơn” Phi

_ “sao? Vậy là nhóc Sơn phải biết cô ấy ở đâu chứ” Thủy

Đang bàn bạc thì cánh cửa phòng cấp cứu mở ra. My bước ra, Vẻ mặt vô cùng mệt mỏi.

_ “sao mọi người ở đây?” My

_ “Chị muốn nhờ em tìm thằng Quân và con Ly, 2 đứa nó mất tích rồi” Thủy

_ “sao? Mất tích. Sao có chuyện đó”

_ “đó là sự thật.” Long

_ “sao lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, vừa cứu được ba, bây giờ lại đến con” My

_ “em đang nói gì vậy?” Nhi

_ “à. em quên. Chị Thủy, tại sao anh Huy lại bị thương nặng như vậy?” My

_ “sao? Anh Huy bị làm sao?” Thủy

_ “anh ấy được đưa đến đây trong tình trạng nguy kịch, toàn thân bị bỏng rất nặng, cũng may mà mạng sống vẫn giữ được, nhưng.” My ngập ngừng

_ “nhưng làm sao?”

_ “sao khi tỉnh lại, gương mặt anh ấy sẽ bị hủy hoại, và có thể anh ấy sẽ ko đi lại được nữa”

Xẹt....như sét đánh ngang tay, Thủy ko thể nào đứng vững được nữa,....Nhi đỡ lấy Thủy.....Thủy bật khóc, tự dưng sao mọi thảm họa và bị kịch lại đổ ập xuống gia đình Thủy vậy chứ....bất ngờ quá.....điều này càng làm cho Thủy sợ hãi và lo lắng cho Quân hơn

Lập tức Long cho người đến nhà Thanh để tìm cô nàng, bây giờ phải đánh thẳng chính diện chứ ko thể nào né tránh được nữa. mạnh mẽ duy nhất chỉ có Thanh mà thôi.

5h

Điện thoại Thủy reo lên

_ “muốn cứu con mày thì đến nghĩa trang M. 1 mình”

Tút...tút...tút.....

Thủy hạ điện thoại xuống

_ “ai gọi vậy?” Nhi

Bây giờ Thủy có nên nói hay ko? Có nên cho Long và Nhi biết, hay làm theo lời người đó, đến 1 mình thôi.

/

5h

Điện thoại Khoa reo lên

_ “alo”

_ “muốn cứu con trai hãy đến nghĩa trang M. một mình»

Tút tut.....

Khoa lập tức chạy thẳng đến nơi đó

/

5h

Điện thoại của 1 người khác cũng reo lên

_ “alo”

_.....

_ “sao lại mất, anh ấy làm gì mà biết đường đi”

_.....

_ “được...tôi về ngay”

.

.

_ “chuyện gì vậy mẹ?”

_.....

_ “à. ko có gì đâu con.....con ở đây. Mẹ về 1 chút mẹ vào”

_ “mà có việc gì?”

_ “ko có gì. Con yên tâm”

Nói rồi người phụ nữ rời đi, để lại sự nghi ngờ cho cô gái trẻ

/

Nghĩa trang M

6h

ở dưới gốc cây lớn đang có 3 người đang bị trời lại, ko ai khác chính là mấy đứa trẻ nhà ta Quân, Sơn và Ly

_ “quân...Quân.....” Ly mở mắt ra trước, nhìn thấy Quân vẫn đang bất tỉnh, nhìn lại thì thấy Sơn nữa

_ “Sơn....Sơn.....2 người tỉnh dậy đi”

_ “ừm....” Sơn cự mình, dần dần mở mắt, Quân cũng vậy

_ “đây....đây...là đâu.ura...” Quân nhút nhích làm sợi dây cửa trúng vết thương

_ “ông sao rồi” Ly lo lắng

_ “sao chúng ta lại ở đây?” Quân

“sao mà cũng vậy?” Quân nhìn Sơn

_ “hồi khuya chúng ta bị nhò Thanh bắt đi, ông ko nhớ sao?” Ly

Quân lục lại trí nhớ của mình

<< Cách.....cánh cửa phòng được mở ra, Quân ngược mặt lên nhìn, Ly quay mặt lại, bất ngờ.....

_ “sao cô đến đây?” LY vừa hỏi dứt câu thì bị 1 cú đánh vào cổ, ngất ngay lập tức, tiếp theo là Quân cũng vậy, cô ta đánh trúng vào vết thương của Quân nên máu đỏ chảy ra, dính xuống sân nhà, cứ tưởng như Ly bất tỉnh thật nhưng trong mơ màng, ý thức LY vẫn còn giữ được, lấy điện thoại nhấn thật nhanh cái tên THANH rồi bỏ lại, mong là mọi người sẽ tìm được mình...>>

_ “nhưng đây là đâu?” Quân

_ “nghĩa trang” Sơn lên tiếng

_ “sao?” bây giờ Quân và Ly mới nhìn xung quanh, hình như họ đang bị cột ở 1 góc của nghĩa trang thì phải, xung quanh chỉ thấy mấy cái cây lớn...à...1 cái mộ kia.....sao nó lại nằm cách biệt như vậy.....một người con gái.....đúng là ngôi mộ của 1 người con gái, xinh đẹp.....

_ “tỉnh rồi à?” 1 người trong số khoảng 10 người khác bước đến

_ “các người là ai? Sao bắt chúng tôi” LY

_ “hãy đợi đi, lát nữa chúng bây sẽ biết.....”

“mau đưa bọn chúng vào vị trí”

Tên đó nói dứt lời thì Quân và Sơn lại bị trời cùng nhau, treo lại 1 cái cây, riêng Ly thì được đưa đi nơi khác. Vết thương của Quân và Sơn càng nặng hơn, máu cứ chảy ra ko ngừng.mất máu...mất sức.....

/

6h

Thủy vừa đến cửa vào của nghĩa trang thì Khoa cũng đến, cả 2 bất ngờ nhìn nhau

_ “sau anh/em ở đây?”

_ “thằng Quân bị người ta bắt đến đây, còn anh”

_ “thằng Sơn cũng vậy”

Cả 2 đã hiểu. nghĩa trang này thuộc dạng cũ kỹ, nằm ở ngoại ô thành phố, những ngôi mộ ở đây thường vô danh, nơi đây cũng rất ít người lui tới. cả 2 bước vào.....

_ “xin chào mừng đến với vương quốc của chết chóc” 1 giọng nói của 1 người đàn bà vang lên nghe mà rợn cả người. ...Khoa và Thủy nhìn xung quanh thì ko thấy ai.....tiếp tục bước vào.....

_ “đi về phía bên phải” giọng nói lại vang lên, Khoa và Thủy làm theo. đi hết con đường đó thì đập vào mắt cả 2 là hình ảnh Quân và Sơn đang bị treo lơ lửng, máu đã thấm ra ngoài áo, định chạy đến giải thoát cho con, nhưng cả hai liền dừng lại khi nghe

_ “đứng yên nếu ko muốn 2 đứa đó chết sớm”

“chỉ cần 1 cái búng tay của ta sẽ khiến 2 đứa đó chết ngay lập tức”

“ngươi muốn gì?” Khoa lạnh lùng

_ “từ từ đã, hãy nhìn xung quanh xem. ...” Nghe theo lời của bà ta, Khoa và Thủy nhìn, thì chỉ thấy duy nhất có 1 ngôi mộ này là kỳ lạ nhất, vì những ngôi mộ khác được xây rất sơ sài, còn riêng ngôi mộ này thì lại rất khang trang, tiến đến, cả 2 cùng nhìn đi ảnh của chủ ngôi mộ. 1 người con gái, đang mặc đồng phục của trường cấp 3, nhìn kỹ thì là đồng phục của trường MOON ngày xưa đây mà.....Khoa và Thủy nhìn nhau

_ “các người thấy quen ko?”

_ “thật ra ngươi muốn gì?” Thủy

_ “rất đơn giản. tao muốn chúng bây hãy đi theo người con gái dưới ngôi mộ đó.haha”

_ “thật ra ngươi là ai?”

_ “các người ko biết ta nhưng ta lại biết rõ các người, từng tên 1.....

Trương Huỳnh Tuấn Kiệt, Trần Đăng Khoa và Trần Phương Hồng Thủy..... »

Khoa với Thủy lại nhìn nhau. Sao lại nhắc đến Kiệt nữa, mọi chuyện như thế nào cơ chứ.

_ “các người ko nhớ người con gái kia à? vậy các người nhớ người này chứ” bà ta vỗ tay 3 cái, 2 tên đàn ông dần thêm 1 người ra nữa.....

_ “nhìn kỹ vào”

Khoa và Thủy cố nhìn thật kỹ, người đàn ông kia trông rất quen, nhưng gương mặt thì hoàn toàn bị phá hủy.....

_ “sao? Nhận ra chưa?”

“haha.....kể cả người bạn chí cốt của mình cũng ko biết à? hahaha”

_ “sao?”

Khoa với Thủy lại nhìn nhau

_ “Kiệt” cả 2 đồng thanh

_ “haha, thông minh đấy.cuối cùng cũng biết rồi à?”

_ “sao Kiệt lại ở trong tay cô, cô là ai? Mau lộ diện đi” Thủy

_ “từ từ các người sẽ rõ, gấp gấp gì? Haha.....”

_ “Kiệt....Kiệt...phải anh ko?” Thủy cố gọi nhưng người đó vẫn ko trả lời.....

_ “mày sao vậy Kiệt?” Khoa

_ “a....a.....đau....a.....” người đàn ông đó, ôm đầu, nằm lăn lộn dưới đất rồi lấy tay đánh vào đầu mình. Khoa và Thủy định tiến lại nhưng ko được

“đứng im đó, nếu ko ta giết luôn hần”

_ “cô là ai? Cô đã làm gì anh ấy?” Thủy

_ “haha, hần đầu cần ta phải ra tay, ông trời đã có mắt...haha...hần bị quả báo...đúng là quả báo.....”

_ “thật ra cô là ai?” Khoa

_ “Ta là ai ư....các người muốn biết, vậy hãy chịu khó mà chờ đợi”

_ “chờ gì nữa....cô đang muốn làm gì?” Thủy

_ “haha....các người đưa hần ta vô” người đàn bà đó ra lệnh cho đàn em đem người đàn ông đó trở vào.....

_ “đợi có mặt đông đủ rồi chúng ta sẽ có chuyện để nói thôi....haha.....”

Khoa với Thủy nhìn nhau, đợi 1 lúc sao ko nghe thấy tiếng của bà ta nữa, cả 2 bước lại gốc cây, định giải cứu cho Quân và Sơn nhưng chỉ mới đi được 3 bước thì

Đoàn.....

Đoàn.....

tiếng động phát ra.....cả 2 giật mình....nhìn kỹ lại thì, 2 đứa con của họ vừa bị trúng 2 phát súng. bất tỉnh.....

_ “Sơn/ Quân” Khoa, Thủy đồng thanh

_ “đã bảo đứng yên mà....các người ko biết nghe lời gì cả” giọng người phụ nữ lại vang lên

_ “có gì cô ra đây, đấu với chúng tôi, đừng hại đến bọn trẻ” Thủy

_ “haha...người đau lòng sao? Như vậy ta thấy vui lắm....người biết được nỗi đau đó rồi sao?haha” nói rồi giọng nói lại lặng im, lần này cả 2 ko dám mạnh động, vì địch trong bóng tối, ta ở ngoài sáng, bây giờ chỉ còn cách là chờ đợi, chỉ sợ là 2 đứa trẻ kia ko thể chờ nữa thôi...nhìn mà đau lòng.....

7h30

Thời gian tích tắc trôi qua.....

_ “nhanh lên....mau thông báo cho chủ tịch....giá cổ phiếu đột ngột giảm giá...bây giờ làm sao?”

_ “ko liên lạc được.....”

_ “tính sao đây.....”

/

_ “nhanh lên....mau mau thông báo cho chủ tịch....”

_ “ko được....gọi ko được”

/

_ “nhanh lên. mau thông báo cho chủ tịch người đã đánh cắp bằng kế hoạch rồi”

_ “được rồi. chủ tịch đến liền”

_ “sắp phải giao bằng kế hoạch cho đối tác nếu ko có chúng ta sẽ rắc rối lớn”

_ “chủ tịch sẽ có cách mà”

/

_ “Phi à. mau đến công ty nhanh. ... có chuyện rồi”

_ “dạ được. cháu đến liền”

Tút...tút.....

_ “chuyện gì vậy anh?”

_ “Kỳ Kỳ, bây giờ em mau đưa tìm người kiếm cho bằng được cô ta, công ty có chuyện, anh phải đến đó”

_ “được rồi, để em đi..”

_ “nhớ cẩn thận nha”

_ “dạ”

/

7h30

Tại nghĩa trang M

Lại xuất hiện thêm 1 nhân vật nữa, đang bước vào

_ “chào mừng cô em..” 1 giọng nói vang lên

_ “là chị sao?”

_ “haha, đúng vậy, em đến tìm chồng mình à?”

_ “người gọi điện cho em là chị sao? Anh ấy đâu rồi?”

_ “haha.....rẽ phải, đi thẳng...”

Nghe theo lời, người phụ nữ đi đến thì chạm mặt Khoa và Thủy đang đứng ở đó. Hình như họ vẫn chưa biết chuyện gì đã xảy ra, vì cả 3 chỉ biết mặt nhau qua những bữa tiệc sang trọng khi gặp đối tác thôi.

_ “đông đủ chưa nhì.” giọng người phụ nữ lại vang lên

_ “chồng em đâu?”

_ “chồng à? có phải hần ta là chồng cô ko?”

_ “em.....”

_ “haha.....dám nhận 1 người đàn ông xa lạ làm chồng, dám nhốt người đàn ông ấy trong nhà để lợi dụng tài năng mà làm giàu,... vậy mà dám gọi người đó là chồng sao?”

_ “nhưng tất cả những việc đó đều do chị bảo em làm mà”

_ “haha,.....bởi...1 người ngu ngốc như cô mà làm nên trò trống gì....haha...thế cô hãy cùng với người chồng tạm bợ của cô sang thế giới bên kia luôn đi.....”

_ “chị có ý gì? Anh ấy đâu?”

_ “cướp chồng người ta, rồi còn bài kế hại con gái người ta, bây giờ cô còn giả ơn giả nghĩa gì ở đây?”

_ “chị nói gì vậy? em ko hiểu?”

_ “haha,...vậy trước khi các người ra đi mãi mãi....ta sẽ kể 2 câu chuyện cho các người nghe nhé, cho tất cả các người chứ ko phải riêng 3 người(có nói lớn).....”

Thứ 1<< Và con cò đầu tiên được tìm thấy Trần Lê Phương.....chính là cô....

Haha.....ko ngờ cô lại là con cò của tôi.....cô còn nhớ cuộc nói chuyện đầu tiên khi chúng ta gặp và có 1 bà lão đã đến trước mặt tôi và cô nói gì?

<“chào cô.....nhìn gương mặt cô cho thấy cô sắp có 1 may mắn lớn, chuyện vui đó....nó có thể làm thay đổi cả cuộc đời của cô”

“chuyện gì vậy bà?”

“haha. Cô sắp có chồng rồi....người ấy sẽ mang lại sự thay đổi lớn đến cho cô”

“có chồng sao? Mà cháu chưa có người yêu mà”

“haha, người ấy ko yêu cô, cô cũng ko yêu người ấy, nhưng người ấy lại mang đến hạnh phúc cho cô và và con cái sau này”

“hihi...chuyện khó tin quá”

“em tin bà lão này đi, chị quen bà ấy mà...bà ấy lâu lâu mới xuất hiện mà nói đâu là trúng đó á”

“nhưng.....”

“ko sao. Cô cứ đợi giờ đến tối....cô sẽ biết tôi nói đúng hay sai”>

Haha...cô nhớ rồi chứ...ngày hôm đó...con cò Phương đã gặp thêm con cò khác do người phụ nữ kia sắp đặt.....con cò Phương đã tin lời bà lão đó....đã chấp nhận người đó làm chồng....dù hẳn ta vừa bị hủy hoại gương mặt, vừa mất trí và lại vừa mắc bệnh khó trị, lâu lâu lại lên cơn. Đúng là lòng dạ con người mà.....con cò Phương cũng biết tận dụng trí thông minh của chồng mình lắm.....chỉ vài năm là công ty đã nằm trong top đứng đầu.....người phụ nữ kia xem như đã nắm chắc con cò này rồi.....và 1 ngày nọ...bà lão kia lại xuất hiện....haha.....cô còn nhớ ko.lần đó bà ta nói gì.....

“Có 1 cô gái sẽ ảnh hưởng đến số mệnh của con gái cô”..đúng chứ...như vậy mà cũng tin...haha....ngu ngốc.....vậy là chính cô đã nhờ bà ta đi làm hại đứa bé đó..đúng ko?.....đúng là con người...có lòng tham ko đáy mà.....? bây giờ tôi cũng có thể nói cho biết....bà lão đó do tôi sai đến....cũng chính do tôi kêu bà ta nói như vậy.....và 1 điều vui hơn nữa kia.....haha.....người chồng của cô chính là người ba của đứa bé gái cô muốn hại đó...haha....ba ruột.....haha,..cô đã phá hại gia đình của người ta..chính là cô đó/.....câu chuyện vui ko?.....câu chuyện quá hoàn hảo.....TRương Huỳnh Tuấn Kiệt.....haha.....anh cũng có ngày hôm nay>>>

_ “chị.....chị.....tất cả là do chị sao?”

_ “Phương à? cô quá non nớt trong những cuộc chiến, cô chỉ thích hợp làm con cò cho tôi thôi,haha...”

_ “chị.....” người tên Phương kia như khụy xuống, nãy giờ Khoa và Thủy đều nghe thấy tất cả và cũng đã hiểu được 1 phần nào của sự việc

_ “đó chỉ là câu chuyện thứ 1, bây giờ đến câu chuyện thứ 2 nào.....” người phụ nữ vẫn chưa xuất hiện

◇

Khoa và Thủy lại nhìn nhau

_ “haha....còn cô.....Trần Phương Hồng Thủy, cô có nhớ ngày xưa mình đã hạ nhục 1 cô gái trẻ thế nào ko? Hay là cô đã làm với quá nhiều người mà ko nhớ nổi?”

< Tại ngôi trường mang tên MOON

1 cô gái trẻ với vẻ bên lên, đang cầm 1 hộp com đến trước cửa lớp 12a1.....

Khi chàng trai bước ra cùng với 2 người khác....(3 người đó chính là Kiệt, Khoa và Thủy)

_ “anh Kiệt.....em tặng anh.....” cô gái ấy đưa hộp com ra trước mặt. Kiệt vẫn gương mặt lạnh tanh, ko đáp trả, cũng chẳng phản ứng gì....cô gái đó cảm thấy sợ hãi.....lo lắng và ngại ngùng/.....

_ “chà...chà.....nhìn ngon nhỉ....được rồi....để mình nhận dùm thằng Kiệt nha”

Rồi ghé sát tai “thằng Kiệt nó thích em lắm nhưng tại nó ngại đó”

“cám ơn em nha”

Nói rồi cả ba bước đi, để lại gương mặt vui vẻ của cô gái đó

Hôm sau, rồi hôm sau nữa, cô ấy vẫn đến...vẫn đưa quà và người nhận vẫn là Khoa.....

Nhưng rồi 1 hôm.....chẳng biết tình cờ hay định mệnh.....cô gái trẻ đã nghe được 1 cuộc nói chuyện

_ “mày đừng nhận quà của nhỏ đó nữa. tao ko thích”

_ “gì đâu mà ko thích, có nhiều em theo như vậy mới vui, mà công nhận com nhỏ đó làm ăn ngon thật”

_ “tao nói là tao ko thích nó. mày đừng có lấy danh nghĩa của tao mà nhận quà nữa”

_ “có gì đâu, nhỏ đó tự nguyện mà, đừng lên tận miệng phải biết hưởng chứ....mà nhìn nhỏ đó cũng xinh....mày ko muốn thì để tao thử trước..hehe....”

_ “cho mày...tao ko cần.....”

Tuổi trẻ bông bột, hành động và lời nói thiếu suy nghĩ, đã từng là kẻ đào hoa, lãng tử, đã từng 1 thời ăn chơi hết mực....nhưng...hậu quả để lại là ko thể nào lường trước được.....những gì quá khứ đã gây ra thì bây giờ phải trả giá.....Lời nói ấy như rất bình thường, nhưng nó đã làm tan nát tình cảm và tâm hồn của 1 cô gái trẻ.....đau lòng và bất ngờ.....Khoa nhận quà.....nhưng Kiệt ko lấy, Kiệt và Khoa xem cô bé như 1 món hàng, có thể nhường cho nhau sao?.....thất vọng và đau đớn.....nếu ko thích thì hãy nói 1 câu....đừng im lặng và đừng gieo cho người khác 1 tia hy vọng rồi lại cướp đi tia hy vọng ấy, như thế là tàn nhẫn và đau khổ lắm.....cô bé chạy ra khỏi trường,..nhưng chỉ đi được 1 quãng.....thì lại bị chặn lại bởi 1 đám côn đồ.....

“cô em chạy đâu mà giữ vậy nè?”

_ “các người...các người...muốn gì?”

_ “haha....em nghĩ bọn anh muốn gì?”(tiến tới)

_ “các người....a.....bớ.....” cô bé định la lên nhưng bị 1 tên đó bịch miệng lại.....

_ “bọn bây canh chừng cho tao...tao xử nó trước.....haha”

Thế là bọn kia làm theo lời hấn...còn hấn thì giống như 1 con hổ dữ.....xé toạt những mảnh vải có được trên người cô bé...cổ vùng vẫy...cổ la lên...cổ gấn...cổ gấn.....nhưng tất cả đều chìm vào tuyệt vọng.....những giọt nước mắt lăn dài trên khóe mi...những tiếng nấc ko thành lời.....tuyệt vọng...nhục nhả.....cô đành để cho hấn muốn làm gì thì làm.....cô đã ko còn cách nào nữa rồi....Tại sao cùng là con người với nhau mà lại đem đến khổ đau cho nhau như vậy? tại sao ông trời đã tạo ra con người thì ko tạo cho họ được 1 hạnh phúc trọn vẹn? tại sao lại tạo ra những hoàn cảnh trở trêu như thế...với 1 người con gái mới lớn.....một người con gái hồn nhiên.....

Hắn ta đã đạt được khoái cảm mà mình muốn, đứng dậy và cười mỉa mai.....chưa khi nào cô gái cảm thấy nhục nhả thế này...vẫn nằm im trên mặt đất, vẫn ko 1 mảnh vải che thân.....vẫn cố nhắm mắt lại...vẫn cố nhủ rằng đây chỉ là 1 giấc mơ.....nhưng.....sự thật lại đánh thức cô ấy.....khi giọng nói 1 cô gái vang lên

_ “anh làm tốt lắm....đây là phần thưởng.....”

_ “cám ơn tiểu thư”

_ “dám đeo bám anh Kiệt à? kiếp sau đi”

Nghe những lời nói cay nghiệt ấy, cô bé có hể mất.....trời.....ko tin được.....tại sao chứ? Sao lại đối xử với cô như vậy? cùng là con gái với nhau mà? “Thùy”...cái tên khắc sâu vào tâm trí của cô gái....

1 lúc sau, bọn chúng đi tất cả. cô gái từ từ ngồi dậy, nhặt những mảnh vải mặc vào.....bước về đến nhà....cô lặng lẽ đi lên phòng, ko cho mẹ cô hay biết.....vào nhà tắm.....cô cứ để nước xối từ trên xuống dưới...cô muốn quên đi những cảnh tượng ấy.....cô cảm thấy mình nhuốt như quá.....tắm bao lâu cũng ko sạch nổi.....khóc.....bây giờ cô chỉ biết khóc.....tại sao lại đối xử với cô như vậy chứ? Yêu 1 người là có tội vậy sao? Cái giá mà cô phải trả là quá đắt.....mất lòng tin.....cô bước ra khỏi nhà tắm.....tối đó, cô đã cùng mẹ mình ăn cơm rất vui vẻ.....rất hạnh phúc.....tưởng chừng cô đã rũ bỏ, quên đi mọi thứ để làm lại từ đầu...ngờ đâu.....tâm hồn cô quá yếu đuối, ko thể vượt qua được...ko thể quên đi được...những hình ảnh nhuốt như ấy cứ hiện lên trong tâm trí của cô...ko thể chịu đựng được.....và thà là cô chọn cái chết, cái chết thật êm ái.....cô nghĩ chết rồi thì mình sẽ khỏi phải suy nghĩ nữa.....nhưng...đó chỉ là 1 suy nghĩ ích kỷ mà thôi.....cô thì khỏe rồi đó, thế cô có nghĩ đến gia đình mình ko? Người mẹ yêu dấu của cô...khi đứa con gái của bà đột ngột ra đi, bà có chịu nổi ko chứ? Ngu ngốc. đúng là ngu ngốc. khi tạo hóa tạo ra chúng ta thì tạo hóa cũng sẽ ban cho ta những cơ hội mới.....cơ hội là do chúng ta tạo nên mà.....cô đã ra đi mãi mãi khi tự mình cắt lấy cổ tay...máu chảy ra...nước mắt chảy ra.....tất cả đều chìm vào bóng tối.....

người mẹ ấy đã bị con sốc quá lớn...đến nỗi đã ngã bệnh...cuối cùng...bà cũng đành ra đi cùng với đứa con gái của mình.

Đau thương và tan tởc....

/

Quyển nhật ký

Ngày....tháng....năm.....

.....

Mọi chuyện đã xảy ra quá đột ngột, mình muốn quên đi tất cả, nhưng sao hình ảnh ấy lại cứ quanh quẩn đầu mình. Mình mệt mỏi quá.....có lẽ mình sẽ chọn 1 phương án tốt hơn.....

.....

/

1 bức thư

Gửi chị của em....

Em gái bất hiếu rồi chị à? khi chị đọc được những dòng chữ này chắc là lúc em đã rời xa mẹ, rời xa chị, rời xa nơi mà em sinh ra và lớn lên, nơi có những kỷ niệm buồn và vui của chị em mình. Nhưng em ko biết phải làm như thế nào nữa? Em đang rối lắm, phải chị có chị ở đây bây giờ..em sẽ nói hết cho chị biết.....nói tất cả. em ko muốn mẹ buồn và lo lắng cho em(tg.vậy mà đi tự vẫn...hic), nhưng.....thật sự em phải xin lỗi.xin lỗi mẹ...người đã mang con đến và bang cho con cuộc sống này, vậy mà con đã phụ đi lòng mong mỏi của mẹ.....con xin lỗi.ngân lần xin lỗi mẹ..nếu có kiếp sau. Kiếp sau nữa...con vẫn muốn là con của mẹ...con yêu mẹ rất nhiều...còn chị...em cũng rất xin lỗi chị....mong chị hãy chăm sóc mẹ thêm phần của em...hãy sống dùm em...vui dùm em và hạnh phúc dùm em.....vì em ko thể nữa rồi.....em phải đi...chị à, em phải đi...đi một nơi thật xa...em sẽ luôn cầu nguyện cho gia đình mình được hạnh phúc và an lành.....

CON YÊU MẸ

EM YÊU CHỊ

Con xin lỗi...

Con yêu gia đình mình

Tuyệt bút

/

Sự ra đi của 1 người em, một người mẹ, dẫn đến 1 sự đau thương, 1 sự mất mát to lớn, cùng với 1 quyển nhật ký, 1 bức thư.....tất cả đã hòa quyện để tạo nên một mối thù sâu nặng...mối thù của 1 đứa con, của 1 người chị.....mọi chuyện đều có nguyên nhân của nó...đúng và sai....đáng trách hay ko?tất cả là do chúng ta quyết định>>>

Trở lại với hiện tại bây giờ.....Khoa và Thủy dần dần đã rõ và nhớ lại mọi chuyện.....thật ko ngờ chuyện của ngày xưa mà lại đem đến những sự việc của ngày hôm nay.....nhận tội hay ko? Sai là phải sửa.....nhưng sự trả thù này có quá lớn.....đúng là người khởi nguồn chính là Kiệt và Khoa, nếu ko nghe được cuộc nói chuyện của cả 2 thì cô gái đó đâu cần chạy ra khỏi trường vào lúc đó để gặp bọn côn đồ. Nhưng cũng chẳng đúng, phải trách Kiệt chẳng...nếu Kiệt dứt khoát thì sẽ ko gây hiểu lầm giữa Thủy và cô gái đó. Thủy sẽ ko cần nhờ người đến để hại cô gái.Ko? tất cả là do Thủy. lòng hờn ghen và ích kỷ đã khiến cho 1 cô gái phải mất mạng.....nhưng cũng chẳng phải? là do cô gái...nếu ko suy nghĩ bông bột thì đâu dẫn đến cố sự ngày hôm nay.....Vậy. do ai? Tại ai tất cả?nguyên nhân là sao? Ai là người có lỗi và ai phải là người đền tội bây giờ?

Người phụ nữ dấu mặt đã bước ra, Khoa, Thủy cùng với Phương đều hướng về người đó. Nhìn kỹ lại thì gương mặt kia, hình dáng kia, có nét rất giống với bức hình trên ngôi mộ, chỉ có điều là nhìn lớn hơn và già dặn hơn, gương mặt có vẻ như được trao chuốt chứ ko hồn nhiên như bức ảnh ấy

— “haha....các người quen ta chứ.....nhìn ta có quen mặt ko?” người phụ nữ

“đưa người ra” bà ta lại ra lệnh, người được bà ta nói là Kiệt được dẫn ra...

— “Anh” Phương lên tiếng

— “haha. Chồng cô đó...cứu hần đi”

— “chị muốn gì?”

— “chẳng có gì.....chỉ muốn cô.....giết 2 người bên cạnh cô...tôi sẽ tha cho hần”

— “chị.....” Phương nhìn qua Khoa và Thủy

_ “cô chọn đi...tôi giết hẳn được và cũng sẽ làm điều đó với con gái đang ở bệnh viện của cô”

_ “chị ko được hại con tôi” Phương giận dữ

_ “haha...cô nghĩ tôi có nghe lời cô ko?”

_ “chị....”

_ “còn 2 người....1 là chọn con, 2 là chọn bạn.....muốn cứu bạn....thì mất con....có con sẽ mất bạn....haha.....nếu 2 người giết được cô ta(chỉ Phương) thì ta thả 2 đứa con của 2 người, nhưng hẳn ta(chỉ Kiệt) sẽ chết...và ngược lại.....hãy chọn đi.....”

_ “cô đúng là đồ rắn độc” Thủy cũng tức giận

_ “haha, quá khen.....quá khen.....”

_ “các vị khách ko mời cũng hãy bước ra đi” người phụ nữ đó lên tiếng, Khoa, Thủy nhìn nhau, chốc lát, ở 1 góc thì 3 người bước ra.chính là Nhi, Long và An

_ “xin chào.....” Người phụ nữ cười, nụ cười khinh người

“như vậy cũng xem là đông đủ rồi, bây giờ các người tính sao?”

_ “đây là ân oán của người lớn, đừng đem bọn trẻ vào cuộc, hãy tha cho chúng nó” An

_ “haha.....bây giờ người có quyền lên tiếng chỉ có tôi....chủ vấn còn là tôi”

_ “cô đừng mạnh động, người của chúng tôi đã bao vây cả rồi” Nhi

_ “haha.....ta sợ quá.....”

“đem ra đây.....” Người phụ nữ đó lại lên tiếng, người con gái khác bước ra với 1 người con gái đang bị trói.....

_ “Ly” Nhi, Long đồng thanh

_ “haha.....sao? bây giờ các người sẽ làm được gì ta”

_ “cô.” Nhi

Ko khí căn thẳng bao trùm, lâu lâu lại có con gió thổi đến.....lạnh, buồn và âm đạm.....

_ “cô sẽ ko thoát đâu....hãy mau quay lại, làm lại từ đầu đi” Nhi

_ “haha, làm lại từ đầu sao? Các người hãy làm cho đứa em gái đáng thương của ta sống lại, vui vẻ và hạnh phúc như ngày xưa đi.....haha. hôm nay là ngày mà em gái của ta đã ra đi, hơn 20 năm rồi.....và hôm nay cũng là ngày mà bọn chúng bây cũng phải trả lại những gì đã nợ em gái ta.....haha” người phụ nữ nhìn lên bầu trời, có giọt nước mắt khế rơi nhưng rồi lại nhanh chóng biến mất.....

_ “mau thả người ra” giọng 1 người khác lại vang lên, từ phía ngoài bước vào, mọi người quay lại nhìn,

_ “Kỳ Kỳ....”

Thì ra là Kỳ Kỳ, cô bé đi cùng với vài người nữa, nhưng sự chú ý được nhất chính là cô gái khác bị trói

_ “Thanh...” giọng của cô gái vừa áp giải Ly ra lên tiếng

_ “tiên” Thanh cũng lên tiếng

_ “mau thả họ ra” Kỳ Kỳ

_ “lý do? Vì con bé này à?” người phụ nữ ấy lại cười mỉa

_ “cô ta là người của bà mà?” Kỳ Kỳ

_ “haha, mày quá ngây thơ rồi bé à, nó chỉ là 1 con cò trong trò chơi của ta thôi” người phụ nữ

_ “Mẹ...” người tên Tiên lên tiếng

_ “con im ngay, đừng phá hỏng chuyện lớn của ta” người phụ nữ lạnh lùng

_ “nhưng cô ấy.....”

_ “ko là gì cả. con đứng im đó cho ta”

_ “nhưng.....”

_ “im ngay” người phụ nữ gắt lại

Kỳ Kỳ nhận thấy người con gái bên kia có vẻ như đang rất lo lắng cho Thanh

_ “được....nếu cô ta ko quan trọng thì tôi sẽ kết liễu cô ta sớm hơn” Kỳ Kỳ với vẻ mặt vô cảm, rút trong người ra 1 con dao, những người lớn vẫn đứng nhìn vì họ đều tin tưởng vào những gì Kỳ làm. Con dao được đưa kề sát vào cổ của Thanh, từ từ lướt nhẹ qua làn da trắng muốt ấy, nhẹ nhàng nhưng nó đã làm rướm máu.....

_ “ko được” giọng của Tiên vang lên.....bỏ lại Ly cho 2 người khác canh giữ, Tiên bước đến cạnh người phụ nữ

_ “Mẹ. hãy cứu cô ấy” giọng nói như nài nỉ

_ “tại sao? Con nhỏ đó chẳng có gì quan trọng bằng mối thù của dì con cả?”

_ “nhưng người con gái ấy quan trọng với con”

_ “ko được.....mẹ sẽ đồng ý cho con đến với nó, nhưng trong hoàn cảnh này thì.....mẹ ko bao giờ.....thả hy sinh nó”

_ “mẹ.....sao mẹ có thể.....”

_ “sao lại ko? Mẹ có thể bất chấp tất cả. nếu con ko nghe lời, mẹ cũng có thể hy sinh cả con”

_ “sao?(bất ngờ)....hy sinh cả con.....haha(cười như muốn khóc).....thật sự mẹ có xem con là con của mẹ ko? Mười mấy năm.....con ko sống cùng mẹ.....nhưng được mẹ đào tạo trở thành 1 “con cò” của mẹ.....haha(nước mắt rơi), con làm tất cả....đủ mọi chuyện xấu....vì mẹ....vậy mà.....(nói như ghen lại).....vậy mà.....hy sinh cả con....câu nói đó mẹ cũng nói ra được sao?.....mẹ đã làm gì cho con chứ?”

_ “ta đã nuôi con lớn bằng này,nhờ ta mà con mới tồn tại đến ngày hôm nay, ta đã cho con cuộc sống giàu sang và sung sướng”

_ “haha...(nước mắt vẫn rơi), con ko cần....ko cần.....con chỉ muốn có 1 người mẹ, yêu thương con....cuộc sống ko giàu sang nhưng hạnh phúc là đủ....con cũng muốn có 1 tình yêu thật sự.....”

_ “haha....tình yêu sao? Tình yêu bệnh hoạn của cả 2 đứa con gái sao?”

Lời nói ấy như nhát dao cắt ngang vào tim Tiên

“bệnh hoạn, mẹ.....sao trước kia mẹ đã chấp nhận, đã hứa sẽ chấp nhận 2 đứa con....còn bây giờ...mẹ lại.....”

_ “chẳng có gì cả, 2 đứa hãy dẹp bỏ cái tình yêu bệnh hoạn đó đi.....”

_ “mẹ.....(gắt lên).....con kính trọng, con yêu thương và con biết ơn mẹ rất nhiều.....con cũng biết con ko phải con ruột của mẹ.....”

_ (giương mặt bất ngờ của người phụ nữ nhìn Tiên)

_ “nhưng...nhưng con vẫn làm theo lời mẹ.....được.....mạng sống của con nhờ mẹ mà có.....con sẵn sàng trả lại nó cho mẹ.....con mong.....ko? con xin mẹ.....xin mẹ hãy cứu lấy Thanh.....con sẽ làm tất cả....bất cứ điều gì...kể cả mạng sống của con.....”

_ “ko được” Thanh lên tiếng

“ko được.....nếu chị có chuyện gì làm sao em sống nổi”

Từ nãy giờ Ly vẫn bị bịt kín miệng, cổ gấn và cổ gấn...cuối cùng miếng vải cũng rơi xuống

_ “mọi người chạy mau.....trên người con có bom” lời nói của Ly như đánh thức tất cả

_ “haha.....quá trễ...haha.....” người phụ nữ cười lớn

_ “Bom...” Mọi người đều ngạc nhiên

_ “ba mẹ.....mọi người chạy mau.....chạy mau.....chắc chỉ còn 7 phút nữa thôi.....nhanh lên” Ly nói giọng hối thúc.....

Lúc này ko thể nào chần chừ được nữa, mọi người phải ra tay thôi, Khoa, An, Thủy, Long, Nhi đều ra tay mong cứu được tụi trẻ.....

_ “lên” người phụ nữ cũng ra lệnh cho đàn em, cản đường họ.....

Long và Nhi cố gắng tiến đến giải cứu con gái của mình. Nhưng lại bị người phụ nữ ấy và Tiên chặn lại..... Khoa, An và Thủy chạy đến gốc cây nhưng bị cản đường bởi bọn đàn em, nhưng đó ko phải là vấn đề đối với họ, vấn đề lớn nhất chính là, sợi dây trói Quân và Sơn đang dần dần bị 1 ngọn lửa đốt cháy,sắp lìa rồi.....

Bứt.....sợi dây đứt ra.....nhưng cũng may.....Khoa chạy đến kéo lại.....nếu để cả 2 bị rơi xuống thì mạng sống sẽ khó giữ khi mà bên dưới đang là 1 cái hố chong..... Thủy và An nhanh chóng hạ gục bọn chúng để giúp Khoa.....

Đoàn.....

a.....Khoa buông tay.....nhưng rồi chợt cô giữ lấy.....

máu đang chảy ra.....tay phải của Khoa.....máu///máu ra rất nhiều

tích tắc.....

5phut.....chỉ còn 5p///đồng hồ đang đếm ngược.....

.

.

Đoàn.....Kỳ Kỳ cũng rút trong người ra 1 khẩu súng.....bắn.....đích đến là người phụ nữ....nhưng.....viên đạn lại cắm sâu vào lưng của Tiên

_ “Chị.....” Thanh hét lên

_ “con....con.....” người phụ nữ ôm lấy Tiên.....khụy xuống

“sao con lại.....” bất chợt nước mắt lại rơi.....bất chợt cảm xúc đau đớn nhói lên.....bất chợt nhận ra 1 điều.....hãy trân trọng những thứ của hiện tại chứ ko phải là cứ sống trong những kỷ niệm của quá khứ.....tha thứ cũng là cách tốt nhất./.....

_ “vì con là con của mẹ.....” nói vừa dứt lời cũng là lúc cô ấy buông xuôi.....

Hối hận cũng đã quá muộn màng.....

_ “Tiên.....con gái.....mau.....tỉnh lại.....đừng bỏ ta/”

_ “Chị.....” Thanh cố vùng vẫy ra, Kỳ ra hiệu cho người của mình buông Thanh ra, cô nàng chạy đến bên cạnh Tiên, vuốt mặt Tiên....nước mắt trực trào.....ôm lấy Tiên từ tay người phụ nữ ấy.....

_ “chính là mày.....đã giết con tao” người phụ nữ đứng dậy, chỉ thẳng vào Kỳ.....vẫn khuôn mặt lạnh tanh

Tích tắc....

4phut.....

Long và Nhi đang bên cạnh con gái, cời trói...và cố tháo quả bom kia ra.....

_ “ba mẹ đi đi.....đừng lo cho con.....” Ly

_ “ko được.....ba mẹ sẽ đưa con ra khỏi đây...đừng sợ” Long

Người ở ngoài ồ ạt chạy vào.....người trog đội điều tra của Nhi và nhóm người khác nữa....chạy đến phụ kéo Sơn và Quân lên, giải thoát cho cả 2

_ “mau đưa họ ra khỏi nơi này” Kỳ Kỳ vẫn vẻ mặt lạnh tanh...

Chuyên gia tháo bom đang ở bên cạnh Ly để có thể tháo bỏ nó.....

Người phụ nữ đang bị bao vây

_ “mau đầu hàng đi...bà ko thoát đâu.....”

_ “haha.....ta đâu cần mạng sống này nữa”

Kỳ và người đầu với bà ta bằng tay ko.....đánh và ra tay.....

Tích tắc.....

2phut30

_ “sao rồi, tháo được ko?” Nhi hỏi chuyên gia,

_ “ô khóa đặt chế, ko tháo ra được... bom cũng là tự chế.... ko có công thức phá giải. chỉ cần cắt sai 1 dây thì lập tức sẽ phát nổ”

_ “ba mẹ đi đi..... đừng lo cho con” Ly

_ “ko được.... ông hãy có gắng đi chứ” Nhi

_ “được được....” vừa nói chuyên gia phải cố gắng để tìm cách tháo gỡ

Quân và Son sau khi được đưa xuống thì lập tức chuyển đến bệnh viện. mất máu quá nhiều, cả 2 gần như ko còn hơi thở. yếu ớt. mệt mỏi.

/

Từ này chúng ta còn chưa nhắc đến ai? Phương. ... đúng. ... Phương đang ở đâu? Cô ấy đã chạy đến người tên Kiệt kia và đưa đi lập tức khi mọi chuyện bắt đầu phức tạp.....

/

Tích tắc.....

1phut40

_ “sao rồi?” Kỳ Kỳ lên tiếng

_ “đã tháo được rồi, thưa đội trưởng” chuyên gia trả lời Kỳ

_ “đội trưởng?” cả Long và Nhi đồng thanh, nhưng bây giờ nó ko còn quan trọng nữa, quan trọng là sự an toàn của mọi người.

_ “mau đưa họ ra.” Kỳ

_ “đi thôi” Nhi đỡ Ly dậy, vẻ mặt của Ly ban đầu có vẻ như mừng rỡ, nhưng khi nhìn thấy quả bom được vô hiệu hóa đang nằm dưới đất

“một quả thôi sao?”

Ly vẫn ko chịu đi, ôm lấy Nhi và Long. hôn lên má của 2 người. cả 2 người đang bất ngờ với hành động của Ly

_ “sao vậy con.” Nhi

_ “con yêu ba mẹ nhiều. mau chạy đi.” Nói vừa dứt câu, Ly lùi lại, lượm 1 con dao của tên đàn em của người phụ nữ cầm lên

_ “con làm gì vậy”

_ “mọi mọi mau chạy đi. còn 1 quả bom nữa. hãy chạy đi.” Ly lấy dao đâm thẳng vào ngực mình. “chạy đi. ở đây cũng ko cứu được con đâu.” Ly khụy xuống

Long và Nhi chạy đến, đỡ lấy.” Ly.” cả 2 roi nước mắt.

“ba mẹ chạy đi. nếu ko con đi ko yên đâu” Ly mỉm cười.

Nụ cười ấy, chua xót. đau lòng. ai có hiểu được tấm lòng của người cha, người mẹ. khi thấy đứa con do mình đứt ruột sinh ra đang dần lìa xa mình.

_ “haha. chết hết đi. chết hết đi.” người phụ nữ cười lớn. khụy xuống. khi bị Kỳ hạ gục bằng 1 phát súng.

_ “mau ra lệnh cho các anh em rút lui” Kỳ Kỳ

Những người trong đội lập tức, nhanh chóng rút đi.

_ “2 bác.” Kỳ Kỳ.

_ “ko được... bác phải cứu con mình” Nhi nói trong hoảng loạn, ôm lấy Ly

Còn Thanh vẫn ôm lấy xác Tiên, người phụ nữ thì cứ ngược mặt lên trời... cười.

Bất đắc dĩ.....ko còn thời gian..... Kỳ Kỳ đánh đánh bất tỉnh cả Nhi lẫn Long, nhanh chóng đưa cả 2 rời khỏi đó, giữ được mạng của 1 người vẫn đỡ hơn là phải mất toàn bộ.....Thanh vẫn ko chịu rời đó.....Kỳ hứa sẽ trở vào để cứu Ly, dù còn 1 giây.....Nhưng.....Khi đưa ra đến ngoài thì.....

Đùng.....đùng.....đùng.....tiếng nổ phát ra.....kết thúc tất cả.....giọt nước mắt rơi trên gương mặt lạnh tanh của Kỳ.....sao lại như vậy? chẳng phải còn 1 phút sao? Sao lại ko đợi Kỳ trở lại?.....những người trong đội lần đầu thấy đội trưởng của mình như vậy.....KỶ là ai? Mọi chuyện thật sự đã kết thúc...hay lại mở ra 1 trang mới?.....

Đội cứu hỏa được gọi đến lập tức.....dập tắt ngọn lửa.....

trước tiên,mình xin tạ lỗi với các bạn. ngoài lời xin lỗi mình ko pít no pỏ fic, nhưng tại vì việc cá nhân nên mình chậm trễ như vậy....xin mọi người

Long và Nhi cũng được đưa đến bệnh viện

11h

Đám cháy hoàn toàn được dập tắt. nhưng, bất ngờ thay.....

/

Bệnh viện T

Quay lại

Vào lúc 9h

Quân và Son được đưa đến bệnh viện nhưng nào ai có ngờ được, người viện trưởng mang tên My lại ko thể thực hiện được ca phẫu thuật, chữa trị cho cả 2, với nguyên nhân hết sức là bất ngờ. Viện trưởng My bị người khác ám sát, đã bị thương ở tay, ko thể sử dụng được dao..người ra tay cũng đã bị bắt, tên đó đã khai người đứng đằng sau chính là.....

Nếu như vậy thì mọi việc còn lại chỉ còn cách nhờ vào sự giúp đỡ của các bác sỹ khác trong bệnh viện thôi, My đành bất lực mà đứng bên ngoài để chờ đợi tình hình.....Quân và Son...mất máu quá nhiều, hơi thở yếu ớt.....2 phòng cấp cứu...2 người...

9h30 phút, ca phẫu thuật đã được tiến hành nửa tiếng rồi....

Bên ngoài vẫn đang là các bậc phụ huynh với tâm trạng hết sức rối bời

Y tá phòng của Quân chạy ra... mất máu quá nhiều, phải lấy thêm máu

Thủy dường như chết lặng.....thật là lo lắng, lo lắng đến tột cùng, nếu có thể đổi trao thì Thủy nguyện ý chịu thế tất cả nỗi đau của con trai mình, miễn sao Quân khỏe mạnh là được...tâm lòng người mẹ, tình thương người mẹ, bao la và rộng khắp.....dù là, dù nắng, nhưng tình thương ấy mãi mãi ko bao giờ thay đổi được....

Vết thương của Quân có vẻ nặng hơn Son,...My dần đang hiểu tình hình đang nguy hiểm đến mức nào.....My cũng đang hết sức là lo lắng thì đột nhiên.....1 người...à ko, là 2 người đang chạy đến, đứng trước mặt My....cuối chào

_ “chào viện trưởng. cháu là Tân. Có người nhờ cháu đến để phụ giúp ca phẫu thuật này ạ”

_ “sao?”My vẫn đang bất ngờ

“nhưng cậu là ai? Sao lại thực hiện ca phẫu thuật này được, cậu đâu phải bác sỹ của bệnh viện,?”

_ “đây là bằng bác sỹ của cháu” người con trai đưa ra trước mặt My, 18 tuổi, chỉ với cái tuổi 18 sao lại có được bằng đại học y, ko những vậy mà còn là của nước ngoài nữa, bất ngờ, My đứng hình.

_ “đi oi. Bây giờ cứu người là quan trọng”

My vẫn đang nghi ngờ, làm sao có thể tin 1 người xa lạ bây giờ. Quy định của bệnh viện nữa, nhưng với tấm bằng trong tay thì chắc hẳn người này có năng lực thật sự, suy nghĩ, đắn đo và quyết định

_ “được, tôi sẽ cùng vào với cậu” My nói, đi thay đồ và lập tức vào phòng cấp cứu của Quân

Người con trai ấy, rất chuyên nghiệp, rất thành thạo, từng nhát dao rất chuẩn xác và cẩn thận.

/

Ngược lại xúi nỡ

Lúc 8h

Đồng loạt các công ty nhà của Quân, Sơn, Trang, Phi và cả Thanh đều bị khủng hoảng, những cổ đồng loạt ra đi, nhưng khi đi thì những cổ phần mà họ nắm giữ đang ở đâu? Mọi người ko biết, chỉ biết bây giờ đang trong tình trạng hết sức nguy kịch

Công ty nhà Quân và Sơn thì lại ko có chủ tịch ở đó, chỉ còn lại nhân viên cấp thấp hơn, họ ko có quyền quyết định

Công ty nhà Phi gặp rắc rối nhẹ nhất, chỉ có bảng kế hoạch bị đánh cắp, đó ko thể gây khó được Phi. Khi giải quyết xong Phi cùng ông nội phải qua 2 công ty nhà Quân và Sơn để giúp

Công Ty Sơn

Phi đã đến tận phòng họp, nhưng...Phi cứ nghĩ rắc rối sẽ nhẹ như công ty nhà mình, ngờ đâu mọi chuyện có vẻ.....1 người đàn ông, mang danh là đại diện hợp pháp của ai đó đến để đưa ra bảng hợp đồng chuyển nhượng cổ phần của công ty.....Phi, xem qua...bảng hợp đồng này là thật, họ đã mua được 45% cổ phần. điều làm cho Phi bất ngờ hơn nữa, khi thấy 15% số cổ phần của Sơn cũng được nằm trong tay hắn ta...và chính xác hơn là nó đã có chữ ký của Sơn.....tổng số cổ phần của gia đình Sơn là 55%, như vậy hiện tại chỉ còn 40%(mất đi số cổ phần của Sơn)

Mọi chuyện tính sao bây giờ....Phi cũng bàng hoàng, bởi lẽ, bây giờ chủ tịch phải có mặt để xử lý,

Nhưng rồi suy nghĩ lại thì số cổ phần cả 2 cộng lại chỉ mới có 85%, 15% còn lại đang ở đâu?

Đang lầy hoay tìm cách thì 1 người con gái cùng với 1 chàng trai lạ bước vào, cả 2 đều mặc vest đen, nhìn giống dân công sở chính gốc

“xin chào. Tôi cũng là đại diện của thân chủ, đem giấy chuyển nhượng 15% cổ phần của thân chủ cho ông Trần Đăng Khoa...và đây là giấy chuyển nhượng”

Người con gái ấy đưa cho mọi người xem, Phi cũng đang rất là bất ngờ, mọi chuyện đang nằm ngoài sự kiểm soát của Phi

“như vậy các ông chỉ nắm trong tay 45%, chúng tôi vẫn hơn các ông, xin hãy trở về nói lại với bên kia” Phi lên tiếng

Bọn người kia có vẻ hơi tức tối, bỏ đi. Chỉ lát sau 2 người mới vào cũng có ý muốn đi

“xin lỗi, tôi có thể biết mặt thân chủ của 2 vị được ko?”

“xin lỗi, người ấy muốn giấu mặt. chúng tôi xin đi trước”

2 người đó bỏ đi, Phi đứng nhìn theo

“Nguyễn Trường Loan”, cái tên nghe cũng đặc biệt đó chứ, người này chính là người đã nhượng lại số cổ phần đó..Phi suy nghĩ hồi lâu rồi lại đến công ty của Quân

ở đây cũng xảy ra trường hợp tương tự như vậy.

Cũng có 2 người đến để nhượng lại số cổ phần, nhưng được biết với cái tên “Trần Trọng Hoàng”

ở công ty nhà Trang cũng ko ngoại lệ, có người giấu mặt giúp đỡ, chỉ có công ty của Thanh là bị phá sản hoàn toàn

Mọi chuyện tạm thời được giải quyết, tại sao gọi là tạm thời,

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48

Thứ 7

Lại sắp qua 1 tuần nữa rồi, mọi chuyện dần sẽ tiếp diễn thế nào? Hôm nay bầu trời có vẻ trong xanh hơn mọi ngày, chắc sẽ là một ngày tốt đẹp đối với mọi người đây

Tiếp diễn mọi chuyện hôm qua

Tại bệnh viện T

Nơi đây, các nhân vật nhà ta hầu như đều đang ở đây cả

Trước tiên nói về Huy, chồng của Thủy tức ba của Quân, đến hôm nay ông ấy vẫn chưa tỉnh lại nữa.

Quân và Sơn thì đã tỉnh lại và được chuyển ra phòng bệnh bình thường. cả ba mẹ Sơn và mẹ Quân đều có cảm giác nhẹ nhõm hẳn lên, mọi chuyện dần trở lại quỹ đạo của nó. nhưng cả 3 người này vô ý đã quên mất sự việc xảy ra ngày hôm qua rồi, cổ nhân đã xuất hiện. vậy mà.....

Kỳ Kỳ thì vẫn cho người tiến hành điều tra vụ việc, Phi cũng tất bật để phụ giúp cho Kỳ

/

Tại trường Sun

7h

Chúng ta đã mấy ngày ko trở lại trường rồi thì phải, hôm nay chúng ta ghé thăm xem bây giờ trường mình đã thay đổi những gì nào?

Lớp 12a1

Hôm nay ko khí lớp có vẻ sôi sục hẳn lên, chẳng biết vì sao nữa, chắc là.....

_ “ngày mai em với Khang sẽ đại diện lớp hát dự thi đó” 1 cô gái

_ “ừ, có vẻ em có tình cảm đặc biệt với cậu ta nhỉ?” 1 cậu trai

_ “ừ, giống anh thôi, chẳng phải mới vào học mà đã đuổi 1 người ra để ngồi cùng với Liên sao?”

_ “hihi, anh em thì phải giống nhau chứ”

_ “xì, thôi, em về chỗ đây. Khang với Liên vô rồi kìa”

_ “ừ”

Thế là cô gái bước về chỗ ngồi

_ “hi. Khang”

_ “chào Hân”

_ “hôm nay có vẻ Khang ko được vui à?”

_ “đâu có gì đâu, Khang bình thường mà. hihi”

_ “thôi, đừng có giấu Hân, có chuyện gì, nói ra đi, Hân giúp cho”

_ “thôi, ko có gì mà”

_ “ờ, vậy thôi.”

/

_ “ê Liên, bộ có chuyện gì hả?”

_ “đâu có chuyện gì, sao Thắng hỏi vậy?”

_ “ừ, thì tại thấy Liên cứ nhìn Khang mà mặt thì tỏ vẻ buồn nữa”

_ “ờ, hihi, đâu có gì. Thôi vô học rồi kìa”

_ “ừ”

Tiếng chuông báo hiệu giờ học vang lên, ai nấy cũng tập trung vào sự nghiệp học hành của mình. Hai nhân vật mới là ai? Chúng ta sẽ biết sao? Các bạn còn nhớ là chủ nhật là ngày duyệt văn nghệ và thi trò chơi ko? Lúc trước là Sơn và Thanh là 2 người có nhiệm vụ trong tiết mục hát, nhưng bây giờ cả 2 đã ko thể nữa rồi nên lớp phải chọn ra người khác để thay thế, và cuối cùng đó chính là Khang cùng cô bạn mới tên Hân kia đảm nhiệm

/

Trở lại căn nhà của Nhím cùng mấy người bạn xem sao

7h

Mọi người đã thức giấc và như quy định thì hôm nay là ngày mà phòng 6 phải nấu ăn cho cả nhà.

Ta xem quy tắt của nhà này xú

Ko được tự ý vào phòng của nhau khi ko được sự cho phép của chủ phòng

Mỗi người sẽ đảm nhiệm nấu ăn trong 1 ngày, bắt đầu là phòng 1 ngày thứ 2

Ko ai được can thiệp vào việc của ai, kể cả thời gian ra khỏi nhà hay về nhà lúc mấy giờ

Ko gây gổ, cãi nhau làm mất tình đoàn kết

Tự do ngôn luận và gọi nhau bằng gì cũng được

Ly và Tiên vẫn chưa tỉnh dậy

_ “tập hợp...tập hợp....ăn thôi. Ăn thôi”. Phòng 6 báo động, như mọi khi mọi người đã tập hợp đầy đủ và chuẩn bị cho cuộc chiến đấu giành đồ ăn của mình, nhưng.....cả 6 người đang chuẩn bị cầm đũa gấp thì.....

_ “khoan đã.....” phòng 6 lên tiếng, mọi người ngừng tất cả các hoạt động nhìn phòng 6, tức Loan

_ “thiếu 1 người...” Phòng 6 tiếp lời, 6 người còn lại nhìn nhau, vẫn như mọi hôm còn gì, 7 người, 7 cái ghế.....

_ “a. chị Ý đâu?” phòng 1 lên tiếng

_ “ờ hé, quên mất chị Ý” mọi người đều gật gù

_ “hôm qua, ông ngủ ở đâu?” Phòng 6 hỏi phòng 7, tức là Tân

_ “ừ, tôi ngủ ở phòng chị Ý, chứ phòng tôi bị 2 người kia chiếm rồi” Tân

_ “vậy chị Ý đâu?” phòng 6

_ “ơ, chuyện này.....”

_ “ông ở cùng phòng với Ý mà ko biết chị Ý đi đâu hả?” phòng 5, tức Hoàng lên tiếng

_ “hồi tối trước khi ngủ chị Ý còn đọc sách trong phòng mà, tôi đâu có biết.....” Tân giải thích

_ “ông đúng là ăn ngủ như heo” Phòng 2

_ “thôi nha, ko nhớ quy tắt 3 à.” Tân tỏ vẻ

_ “nhưng chị khác, chúng ta khác”

_ “thôi thôi, chắc chị Ý có việc chứ gì. Chúng ta ăn rồi còn làm việc đó” phòng 3(Vinh)

Mọi người im lặng rồi lại ăn, ăn xong rồi ai lại vào phòng nấy.

Riêng Nhím thì cô nàng đã đi đâu?

11h trưa

Ly là người tỉnh dậy trước tiên,

_ “cô tỉnh rồi à?”

_ “ơ.....đây là...” Ly cố đảo mắt nhìn xung quanh

« cậu là... »

_ “tôi là bạn của Ý”

_ “bạn của Ý sao....còn tôi....” Ly cố ngồi dậy

_ “đừng động đây(chạy đến, đỡ lấy), vết thương còn mới, ko thể cử động như thế”

Ly được Tân đỡ nằm trở lại

_ “sao tôi lại ở đây?” Ly

_ “mọi chuyện dài dòng lắm, từ từ cô sẽ rõ” Tân

_ “còn cô ta..” Ly nhìn qua Tiên

_ “cô ta vẫn chưa tỉnh lại, cô nằm nghỉ, tôi sẽ đi nấu cho cô chút cháo”

_ “ờ. Cám ơn. Mà...”

_ “yên tâm,ba mẹ cô ko sao, chị Ý có gọi báo cho mọi người biết cô vẫn ổn, chỉ có điều ko nói cô đang ở đâu thôi”

_ “à, là vậy.cám ơn»

Nói rồi Tân bước ra, để lại Ly ở trong phòng, suy nghĩ lại những gì đã xảy ra ngày hôm qua, ‘cứ tưởng mình đã chết, ngờ đâu lại có kỳ tích xuất hiện, là Ý cứu mình, vậy Ý cũng vẫn ổn, Ý là Nhím của ngày xưa, nhưng sao Nhím ko nhận lại gia đình chứ’

Dang miên man suy nghĩ thì

Cạch.....có người mở cửa bước vào.1 người con gái

Ly nhìn, người đó cũng nhìn, bước lại gần Ly, đặt tay lên trán

_ “rất tốt, hết sốt rồi, còn thấy đau nhiều ko?”

_ “ơ, ko. Đã đỡ rồi, mà.....”

_ “vậy thì tốt, nghỉ ngơi đi, có thể chiều nay tôi sẽ cho người đưa Ly về”

Người con gái quay mặt định bước đi

_ “Nhím.....” tiếng Ly vang lên, chột khựng lại

“Ý là Nhím, đúng chứ, nhưng tại sao.....”

_ “mọi người biết rồi à?” Nhím quay đầu lại nhìn Ly

_ “ai cũng lo cho Nhím hết, sao Nhím lại ko về nhà”

_ “đừng nói cho mọi người biết rằng Ly đã gặp Nhím, được chứ?” Nhím

_ “nhưng tại sao chứ?” Ly

_ “từ từ NHím sẽ nói thôi, đừng lo, lát nữa ăn cháo xong, Tân sẽ đưa Ly đến bệnh viện T để gặp mọi người”

_ “nhưng...”

_ “ko sao cả, tin NHím đi”

_ “ừ” Ly gật đầu, Nhím nhìn Ly 1 lúc rồi lại đi ra ngoài

Đã đến lúc này rồi, tại sao Nhím ko lộ diện cơ chứ, còn gì để che giấu nữa đâu, khi mà Nhím cũng đã biết.....lý do nào khiến NHím chưa thể về nhà?

/

11h

Tại 1 ngôi biệt thự

_ “hôm nay 2 đưa về sớm vậy?” 1 người đàn ông

_ “hôm nay thứ 7, về sớm ba ơ?”

_ “ừ, thay đồ rồi xuống ăn trưa”

_ “ạ. mà mọi chuyện sao rồi ba”

_ “hôm qua có kẻ phá hoại, nhưng ko sao, dù gì chúng ta vẫn là cổ đông lớn của họ mà”

_ “ai mà lại cả gan dám phá hoại việc của ba vậy chứ?”

_ “ba đã nhờ ông Hùng điều tra xem kẻ đứng sau là ai rồi, sẽ có kết quả sớm thôi”

_ “ạ”

_ “2 đứa đến trường học, mà có gặp được mấy đứa đó chưa?”

_ “ạ chưa, hôm qua tối nay họ nghỉ học cả rồi”

_ “ừ. Ko sao, từ từ, kiên nhẫn chờ đợi”

_ “vậy tụi con lên lầu thay đồ đây”

_ “ừ, 2 đứa đi đi”

_ “ạ”

/

/

12h

Ly ăn xong là được Tân đưa đến bệnh viện T như lời Nhím đã nói,

Chiếc taxi đậu trước cổng bệnh viện rồi Tân bế Ly lên, đưa vào trong thì có mấy y tá đưa xe ra

_ “đây là cháu của viện trưởng, phiền chị mau đi báo cho cô ấy biết” Tân nói với 1 trong số những y tá đó

_ “xong nhiệm vụ, tôi đi trước” Tân chưa để cho Ly trả lời trả vốn gì cả là đã quay lưng đi mất biệt

Y tá chạy đến gặp My ngay, còn Ly thì được đưa vào phòng bệnh, sau khi nghe tin, My lập tức theo y tá đến gặp Ly, và thật sự đó là Ly, vẫn còn sống, chỉ có điều đang bị thương thôi

_ “Ly, là cháu thật sao” My tiến vào ngồi cạnh Ly

_ “dì” Ly cố ngồi dậy

_ “đừng động dậy” My ngăn cản

_ “tay bị bị sao vậy?” Ly hỏi khi thấy tay My đang bị bó bột

_ “ko sao. Để đi báo cho ba mẹ con biết, chắc họ sẽ vui lắm”

My nói rồi gọi cho Long và Nhi, Phi và mọi người biết, tức tốc Long và Nhi đến ngay lập tức, thấy con gái mình nằm trên giường như vậy, tự dưng nước mắt từ đâu lại tuôn ra, hạnh phúc xen lẫn đau lòng, gương mặt nhợt nhạt, vết thương trên người Ly nữa.....

1 lát sau Phi và Kỳ cũng đến, gương mặt hiện lên 2 chữ vui mừng, bước đến cạnh giường

_ “bà ỏn chứ?” Phi

_ “ừ, ỏn, ko sao rồi” Ly cười nhẹ

_ “mà sao chị lại về đây được vậy” Kỳ

Ko riêng Kỳ mà mọi người đều đang rất muốn biết câu trả lời của Ly, nhưng chợt Ly nhớ lại những gì Nhím nói, chưa thể cho mọi người biết được, phải chưa thể

_ “con suy nghĩ gì vậy?” Nhi

_ “ạ..ạ..đâu có gì?”

_ “ai cứu con vậy?” Long

_ “ạ, con cũng ko biết nữa, họ mặt đồ đen, đeo cả mặt nạ nữa, nên con ko biết” Ly

‘sao con bé lại gạt mọi người, lúc này y tá nói là 1 cậu trai trẻ mà...’ suy nghĩ của...

_ “thật ko?” Nhi nghi ngờ, Nhi cũng là đội trưởng của đội điều tra, thái độ của Ly làm sao qua mắt được Nhi, cả Kỳ cũng vậy, nhưng ko ai muốn hỏi thêm, vì có thể Ly khó nói hay Ly có lý do riêng.

ở một lúc rồi Kỳ và Phi xin phép về trước

_ “em nghĩ sao?” Phi

_ “che giấu”

_ “ừ, anh cũng thấy lạ, sao Ly lại ko biết. nhưng sao Ly lại che giấu chứ” Phi

_ “nhưng chuyện của công ty thì sao rồi anh?”

_ “công ty anh vẫn ổn, chỉ có của nhà thằng Quân với Sơn là có người nắm trong tay số cổ phần khá cao, anh nghĩ là cùng 1 người làm”

_ “chắc là vậy, mọi chuyện ko đơn giản lại xảy ra cùng 1 lúc như vậy”

_ “ừ, giờ đợi xem coi người đó có ý định gì nữa đây”

_ “vậy em đi làm tiếp nhiệm vụ đây,”

_ “mà em thật là đội trưởng?”

_ “anh nghĩ sao?”

_ “chắc vậy.”

_ “thôi em đi đây”

_ “ừ, làm việc nhớ cẩn thận”

_ “ạ, gặp anh sau” cả 2 thể là chia nhau đi, kỳ đi làm nhiệm vụ, còn Phi thì đến công ty

14h

_ “Tân nè.”

_ “sao vậy chị?”

_ “1 người bị thương và bất tỉnh suốt 8 năm có cơ hội tỉnh lại ko?”

_ “tùy”

_ “là sao?”

_ “chị cũng biết về y thuật rồi và cũng nắm rõ chứ”

_ “tôi biết, nhưng cậu là chuyên gia bên lĩnh vực này mà.”

_ “em phải xem bệnh tình người đó thử mới biết được, chứ mỗi cơ thể mỗi khác, em ko trả lời được đâu”

_ “ừ, nhưng vẫn có cơ hội tỉnh lại đúng ko?”

_ “phải, vẫn có người tỉnh lại, nhưng cũng có người mãi mãi ko tỉnh lại được. mà sao hôm nay chị lại hỏi chuyện đó?”

_ “vậy tôi muốn cậu giúp tôi 1 việc”

_ “chuyện gì? Chị nói đi”

_ “tối nay cậu chuẩn bị đi với tôi đến 1 nơi, gặp 1 người”

_ “ai vậy chị?”

_ “tối nay cậu sẽ biết”

_ “ạ”

Tân biết Nhím là vậy, ko muốn nói thì có hỏi thế nào Nhím cũng chẳng nói, thôi thì cứ đợi đến tối vậy

/

_ “đội trưởng”

_ “điều tra được gì rồi”

_ “nghi vấn lớn nhất là công ty có tiếng nhất hiện nay của ông Phát, nhưng qua sơ bộ điều tra cho thấy, ông ta ko bao giờ làm những việc ko có lợi cho mình như vậy, vì ông ta kiếm tiền nhờ che giấu tội lỗi của những tên đó”

_ “ừ, vậy là lại dứt manh mối”

_ “nhưng mà đội trưởng”

_ ”chuyện gì?”

_ “những người bị tung tội chứng lên toàn là những kẻ đáng phải bị trừng phạt như vậy, sao chúng ta lại phải điều tra người đã làm việc đó để xử tội? tôi thấy họ làm đúng mà?”

_ “vì nhiệm vụ, nhiệm vụ của chúng ta là phải bắt tất cả những tin tặc như vậy, lỡ đâu bọn chúng đánh cắp những thông tin bảo mật hơn nữa thì sao? Và vì bọn chúng đã phạm tội xâm nhập trái phép.”

_ ”nhưng thật sự, tôi vẫn ko thấy họ làm đúng, nhờ họ mà những kẻ quyền cao như vậy mới bị xử phạt, nếu ko bọn người đó mãi mãi vẫn làm việc xấu mà ko ai biết cả”

_ “ko nói nhiều, chỉ biết đó là nhiệm vụ của đội chúng ta, vậy thôi”

_ “vâng, thưa đội trưởng”

/

/

_ “cậu điều tra được chưa?”

_ “điều tra được hệ thống phát ra từ đâu, nhưng lại ko xâm nhập vào được”

_ “vô dụng, có việc đó thôi mà làm ko được”

_ “xin lỗi”

_ “nhưng địa điểm là đâu, cho người điều tra chỗ đó xem ai đang ở đó”

_ “tôi hiểu. tôi đi trước”

_ “khoan đã”

_ “ông còn chuyện gì?”

_ “tôi muốn cậu khuyên Lâm trở về giúp cho tôi, cậu đã nói cậu ta chưa”

_ /.....

_ “cậu ta ko muốn về sao?”

_ “để tôi khuyên cậu ấy thêm lần nữa”

_ “nếu cậu ta ko muốn về thì cậu biết làm thế nào rồi chứ?”

_ “tôi biết”

_ “tốt, nếu cậu mềm lòng thì cả 2 đều sẽ phải chết, hiểu chứ?”

_ “tôi hiểu, tôi đi trước”

_ “ừ. Đi đi”

“thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết”

/

/

16h

Nhím trở về nhà trọ của mình, nhưng Liên và Khang đã đi làm cả rồi, nhìn xung quanh căn phòng, những vật dụng, nó đã gắn liền với Nhím bao lâu nay, tự nhiên thấy cuộc sống lúc trước lại bình yên như vậy, nhưng ko biết cuộc sống như thế có tồn tại được ko nữa đây. Những kỷ niệm giữa 3 đứa, lúc Nhím bỏ nhà đi, Khang là người bạn mới đầu tiên của Nhím, rồi những tình cảm mà Khang đã giành cho Nhím, tất cả đang ở đây. Nhím nhìn rồi lại nhớ, Nhím gửi lại 1 lá thư ở trên giường Liên, rồi lại bỏ đi.

/

/

17h

Sau 1 ngày làm việc, Phi muốn đến nhà Chi để xem vết thương của Chi ra sao rồi

Tính...tong...tính...tong.....

Người giúp việc bước ra

_ “cậu tìm cô chủ à?”

_ “cô cho cháu gặp Chi, cháu muốn thăm cô ấy”

_ “cậu đợi 1 lát”, cô giúp việc đi vào trong nhà để báo cho bà Phương biết, có vẻ như bà ấy còn do dự ko muốn cho Phi vào, nhưng

_ “cô mời anh ấy vào đây” Chi đang ngồi tựa lưng lên thành giường lên tiếng, nhưng cô giúp việc vẫn chưa dám thực hiện, nhìn qua bà Phương, xin 1 mệnh lệnh

_ “cô xuống mời cậu ta lên đây”

_ ”dạ” cô giúp việc xuống mở cổng và dẫn Phi lên phòng Chi

Cạch

_ “cháu chào cô” Phi lễ phép

_ “chào cháu, mời ngồi” bà Phương có vẻ mặt ko vui cho lắm

_ “cám ơn cô(ngồi xuống)”

“cô đỡ chưa?” Phi hỏi Chi

_ “tôi ko sao” Chi

Cả 2 lại im lặng, ko biết nên nói gì nữa cả, thấy ko khí ngại ngùng đó, bà Phương đi ra ngoài trước, để lại 2 trẻ cho tiện bề tâm sự.

Khoảng 5 phút sau khi bà Phương ra khỏi phòng, Phi và Chi vẫn chìm trong im lặng, nhưng rồi thì

_ “cô khỏe ko?” Phi

_ “ừ, tôi khỏe”

_ “Ờ...”

“Ừm....cô uống nước ko?” Phi

_ “à, ừ, thôi khỏi, tôi ko khát”

Sao tự nhiên Phi có cảm giác lúng túng thế này, anh chàng lạnh lùng của mọi ngày đâu rồi.

_ “à.....ừm.....”

_ “anh muốn nói gì?” Chi cũng tò mò quá, cái vẻ mặt lúng túng đến dễ thương của Phi làm cho trái tim của ai kia xao xuyến rồi

_ “à, ừ.....”

_Chi nghiêng đầu nhìn Phi, tự nhiên Phi lại cúi đầu, gương mặt ngượng ngùng đến lạ thường

_ “à.....ừ.....cám ơn”, cuối cùng Phi cũng đã phát ra được lời mình ấp ủ rồi

_ “hà, à.....ừ.....”

_ “cám ơn em vì đã cứu tôi, vì tôi mà bị thương”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49

“xin chào mọi người”

_ “Son” Trang ngạc nhiên, càng ngạc nhiên hơn khi bên cạnh chính là Thanh. Tại sao 2 người họ lại đến đây, có thân thiết gì với Nhím đâu chứ

_ “cậu đến đây làm gì?” Trang

_ “đó là quyền của tôi, cô ko cần quan tâm”

_ “Son có ý tốt đến thăm Ý thôi mà” Thanh lên tiếng.

_ “Ý đâu rồi?” Son nhìn xung quanh căn phòng, Thanh cũng nhìn theo

_ “tôi đây” Nhím giơ tay lên, trên môi còn nở 1 nụ cười thật tươi, Son và Thanh nhìn chăm chăm vào cô nàng

_ “Ý, sao lại là cô gái hôm trước?” Son

“tôi đang mơ hả?”

_ “Ý. Sao lại là người hoàn toàn khác thế này?” Thanh

Nhím nghe mà cũng chả hiểu gì cả, bởi chưa ai nói với Nhím là cô nàng đã giả dạng xấu đi.

_ “sao lại đông thế này. Mời mọi người ra ngoài để tôi tiêm thuốc cho bệnh nhân” 1 cô y tá bước vào. Trên tay cầm theo khay thuốc, mọi người nghe theo và bước đi

_ “bà xã tiêm thuốc nha, chút ông xã vô(mặt cười)” Nam, anh ta nói câu đó mà ai cũng nhìn đàng đàng vào cậu ta nhất là ánh mắt giết người của Khang

/

Bên ngoài phòng bệnh

_ “sao Ý lại cô gái tại bar vậy?” Son

_ “ông chỉ cần biết vậy là đủ” Trang

_ “tôi ko hỏi mấy người, tôi hỏi thằng Phi” Son

_ “tao cũng ko tiện nói, mày chỉ biết vậy thôi” Phi

_ “mày.....”(mặt tức giận)

_ “thôi, có gì đâu, Ý chỉ thay đổi ngoại hình thôi mà, như vậy trường mình lại thêm 1 hot gir nữa rồi” Thanh,(mặt cười)

_ “2 người chỉ đến đây để biết Ý như thế nào thôi sao?” Trang

_ “chứ cô nghĩ tôi muốn gì?” Son

_ “à, vậy mà tôi tưởng đến xem tình hình thế nào để tính tiếp chứ(giọng mỉa mai)”Trang

_ “cô đang nói gì?” Son

_ “chẳng có gì. Người như anh làm sao hiểu, chỉ có người thông minh như bạn Thanh đây mới hiểu thôi” Trang

_ “cô đừng nói bóng nói gió nữa, tụi này chỉ có ý tốt đến hỏi thăm, nếu ko muốn thì tụi này về” Son

_ “miễn tiền” Trang

_ “cô....(mặt giận)” Son

_ “thôi Son, mình về. lúc khác mình lại đến, chắc là có hiểu lầm đây mà(giọng nhẹ nhàng)” Thanh

_ “giả nai” Trang

_ “cô nói gì đó” Son

_ “cậu nghe rồi còn hỏi sao?” Trang

_ “cô đừng quá đáng nha” Son

_ “thôi mà Son, bạn ấy ko cố tình đâu(giọng dịu dàng)” Thanh

_ “nể Thanh tôi ko chấp cô” Son

_ “anh làm gì được tôi. Ác quỷ đội lớp thiên thần” Trang

_ “thôi nha, tôi ko nhịn nữa đâu. Đừng có mà hạ nhục bạn gái tôi nha” Son định nhào đến Trang

_ “mày thôi đi, cả 2 im hết đi, đây là bệnh viện” Phi

_ “thôi, mình về” Thanh kéo tay Son

_ “cô nhớ đó” trước khi đi mà Son còn để lại lời đe dọa đối với Trang

/

‘cô ta thật bí ẩn, nhưng hành động của cô ta lúc này ko có vẻ ỉt nói như thường ngày’

/

_ “giờ người ta chưa cho vào đâu, khoảng 1 tiếng nữa lận đó” Liên

_ “mình xuống căn tin uống nước đi” Trang

Thế là cả đám cùng nhau kéo xuống căn tin của bệnh viện

_ “hồi này bạn nói vậy là sao Trang” Khang

_ “à, đâu có gì, chỉ nói bóng gió thôi” Trang

_ “vậy ai là người đã làm Ý ra thế này?” Khang

_ “ko phải 3 người chứ còn ai?” Trang

_ “hả?”

_ “tôi nói là 3 cậu đó” Trang

_ “tại sao là tụi này?” Khang

_ “buổi học hôm đó 3 người có hành động gì với Ý?” Trang

_im lặng

_ “khi tôi đến nơi thì thấy nhóm nữ sinh toàn là trường mình đang vây đánh ý đó” Trang

_ “vậy sao lại liên quan đến tụi này?” Khang

_ “trong số đó có 3 đứa trưởng thành của 3 người, chẳng phải họ ghen tức vì buổi sáng 3 người cùng nhau thân thiết với Ý à?” Trang

_

_ “và bây giờ tôi cũng nói thẳng, nếu 3 cậu ko có tình cảm gì với Ý thì làm ơn tránh xa Ý ra, đừng đem phiền phức đến cho Ý nữa, Ý chỉ là 1 cô gái bình thường, chẳng có thể lực nên ko đấu lại những đứa ở trường mình đâu” Trang nói về mặt hơi buồn

_ “vậy những người đánh Ý bị sao rồi?” Khang

_ “chẳng bị gì cả” Trang nói mà vẻ mặt tỉnh bơ

_ “sao kỳ vậy?” Liên lên tiếng

_ “toàn là những tiểu thư có thể lực cả” Trang

_ “nhưng chị cũng đâu phải tay vừa, chẳng lẽ với gia thế nhà chị lại ko làm được gì sao?” Nam

_ “ừ, chắc chắn 1 điều là có người cao tay hơn” Trang

“bởi vậy tôi mới nói mấy ông, làm ơn đừng gây phiền phức đến cho Ý nữa. tôi nghiệp nó” Trang

_ “tôi biết, nhưng từ trước giờ Khang, Liên và Ý luôn đi chung mà” Khang

_ “ừ, chẳng biết. ba người liệu mà làm. Bây giờ lại thêm gương mặt thật của Ý đã bị lộ thế nào Ý cũng sẽ gặp phiền phức nhiều hơn cho mà xem” Trang

_ “vậy thì cứ trang điểm cho Ý khi đi học đi” Liên

_ “thế 2 người lúc này thì sao? Họ biết rồi” Trang

_ “thì nói với họ đừng nói ai biết” Liên

_ “tôi ko tin được cả 2, đặc biệt là Lý Thanh” Trang

_ “như vậy mình tính sao đây?” Liên

_ “cứ để Ý đi học với gương mặt thật của mình đi” Phi lên tiếng

_ “Phải. em sẽ bảo vệ chị ấy” Nam

_ “ko cần, tôi sẽ lo cho Ý vì lúc nào tôi với Ý cũng đi cùng” Khang

_ “vậy là lại bị 3 ông vây quanh đó hả?” Trang

_

_ “cứ vậy đi, ai đi cùng Ý thì hãy lo cho cô ấy, đặc biệt là lúc này Ý đã mất trí, tránh bị người khác lợi dụng” Phi

_ “ò. Mà sao ông lại đi chung với Chi vậy?” Trang

_ “thì tại có việc” Phi

_ “hey, như vậy là đỡ cho Ý rồi” Trang

_ “sao?” Phi

_ “thì ông đi cùng Chi, mọi người sẽ ko nghĩ ông có gì với Ý” Trang

_Phi im lặng

_ “hôm nay ai sẽ ở với Ý đây?” Trang

_ “tôi/Liên/em” cả Khang, Liên và Nam đồng thanh

_ “trời ạ, Khang với Liên về nghỉ đi, từ khi Ý vào đây mọi người đã ko về nghỉ ngơi rồi, bữa sau lại đến” Trang

_ “ko cần đâu” Khang

_ “sao lại ko? Ông còn phải chăm sóc Ý nhiều lắm, phải lo cho sức khỏe mình trước chứ, đêm nay Trang sẽ ở lại với Ý, đừng lo” thấy Khang ngập ngừng Trang nói tiếp

_ “với lại Khang về thì Liên mới về. Khang là con trai có thể chịu được còn Liên thì phải làm sao?”

Khang quay qua nhìn Liên thì thật sự gương mặt của cô bé có vẻ tuy tuy hẫ hẫ đi

_ “ừ, vậy Khang với Liên về, mai Khang lại đến” Khang

_ “ừ, 2 người về nghỉ đi, có gì Trang sẽ liên lạc mà” Trang

_ “vậy Khang với Liên về, chút nhắn với với Ý dùm Khang” Khang

_ “ok, pipi 2 người” Trang, Khang và Liên đứng dậy và cùng nhau ra về, thật sự thì cả 2 đã rất mệt mỏi rồi, chỉ là do họ đang cảm cự thời

_ “Phi có bận gì thì về đi” Trang. Phi nhìn Trang rồi nhìn qua Chi

_ “tôi đưa cô về trước hé” Phi

_ “ừ” Chi

_ “vậy tụi này đi trước, chiều tôi lại đến” Phi

_ “ko đến cũng được, để tôi ở đây thôi” Trang

Phi ko nói gì rồi lẳng lặng bước đi, theo sau là Chi

_ “còn cậu nữa, về đi, ở đây làm gì?” Trang

_ “em ở với chị Ý”

_ “thôi, cậu tránh xa Ý dùm tôi” Trang

_ “sao vậy chị?” Nam

_ “cậu đừng nghĩ tôi là Ý, chẳng biết gì về cậu à. đừng đùa giỡn với Ý nữa, tội nghiệp nó” Trang

_ “em có đùa giỡn gì đâu?” Nam

_ “cậu định qua mặt ai, từ trước đến giờ ai mà chẳng biết cậu có tính tình kỳ quái, thích cái lạ, đặc biệt là con gái, Ý đã là tâm điểm của cậu hướng tới rồi. Đúng chứ” Trang nói với vẻ mặt nghiêm nghị

_ “chị cứ đùa. Thôi em lên với chị Ý đây, giờ chắc người ta cho vào rồi” Nam đứng dậy

_ “nếu cậu làm tổn thương Ý thì người đầu tiên ko tha cho cậu chính là tôi, tôi sẽ bắt chấp đề bảo vệ Ý đó” Trang nói, Nam khựng lại 1 chút rồi nở 1 nụ cười bí ẩn mà bước tiếp. Trang ở lại suy nghĩ 1 lát rồi cũng lên.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

“Sơn đừng có bực nữa mà”

— “sao lại ko? Con nhỏ đó dám nói Thanh như vậy”

— “đâu có gì, Thanh quen rồi”

— “bộ cô ta hay nói chuyện với Thanh bằng thái độ đó sao?”

— “ồ(cuối mặt)

— “đúng là đáng chết, đừng lo, từ nay Sơn sẽ ko cho ai làm tổn thương đến Thanh đâu”

— “Thật ko? Kể cả bạn bè Sơn?”

— “hả?”

— “ờ, thì Thanh chỉ ví dụ thôi”

— “ừ, bất kỳ ai cũng ko thể. Vì thật sự Sơn đã yêu Thanh thật rồi” nói rồi Sơn nắm lấy tay Thanh kéo lại gần sát bên mình và đặt ngay lên môi Thanh 1 nụ hôn thật âm áp(đối với Sơn thôi), chứ thật sự cô nàng ta ko hề có 1 biểu hiện nào gọi là đáp trả cả. Sơn nhận thức được liền buồn Thanh ra

— “Xin.xin.lỗi.thật sự////Sơn.ko kiềm chế được” Sơn nói có vẻ hơi ngượng ngùng, rồi tự nhiên Thanh dang tay và ôm lấy Sơn

— “Thanh cũng yêu Sơn, nhưng bây giờ chúng ta chưa thể tiến xa hơn vì chúng ta chưa có sự nghiệp riêng của mình”, Sơn cũng ôm lấy Thanh

— “đừng lo, anh sẽ lấy lại lòng tin của ba mẹ và họ sẽ giao lại công ty cho Sơn quản lý sớm thôi, Khi đó em và anh sẽ chính thức đến với nhau”

— “ừ. Em yêu anh nhiều(nụ cười đắc thắng)”

/

/

— “bây giờ tôi chở cô về nhà hế” Phi nói khi mà cả hai đang ngồi trên chiếc xe máy

— “anh chở tôi đến nơi nào có thể nhìn cảnh được đĩ” Chi

— “cô ko về sao?” Phi

— “anh ko muốn đi thì thôi”

Sao tự nhiên nghe Chi nói vậy Phi thấy mình có lỗi sao đó

— “ko, để tôi chở cô đến 1 nơi”

—cả 2 im lặng 1 lúc

— “anh với chị ấy có quan hệ gì vậy?” Chi lên tiếng

— “là bạn”

— “nhưng sao tôi thấy thái độ của anh ko giống đối xử với 1 người bạn”

—

— “anh ko muốn nói thì thôi”

Cả 2 lại tiếp tục im lặng cho đến khi Phi dừng lại 1 nơi,

— “đến rồi” phi lên tiếng, dựng xe, Chi bước xuống, nhìn xung quanh, 1 cái hồ lớn, xung quanh là cây và thảm cỏ, nhưng sao lại ko thấy ai thế này

— “ko có ai đâu, đừng nhìn nữa” Phi

— “tại sao?” Chi

— “đây là đất nhà tôi, ko ai được đến đây nếu ko được tôi cho phép đâu”

— “là nơi bí mật sao?”

_ « cứ cho là vậy »

Nghe Phi nói mà Chi cảm thấy vui vui sao ấy, nơi bí mật của Phi, Chi đã bước được đến nơi bí mật của Phi sao

_ “ngồi xuống đi” Phi lên tiếng khi mà thấy Chi cứ đứng suy nghĩ cái gì đó. Phi ngã người trên thảm cỏ, 2 tay để sau đầu, nhắm mắt lại hít 1 hơi thật sâu. Chi nhìn thấy Phi như vậy, cô nàng cũng bắt chước và nằm cạnh Phi, hít 1 hơi thật sâu nhưng cô nàng lại mở mắt nhìn lên trời xanh

_ “anh thường đến đây ko?”

_ “thỉnh thoảng”

_ “vậy anh đến đây với ai”

_ “1 mình”

Nghe câu trả lời của Phi mà Chi im lặng 1 lúc lâu

_ “vậy sao hôm nay anh lại dẫn tôi đến đây”

_

_ “sao lại ko trả lời?”

_

Chi xoay mặt qua thì thấy Phi vẫn đang nhắm mắt, nhìn kỹ thì thấy gương mặt lạnh lùng kia bây giờ lại giống như 1 đứa trẻ đang ngủ vậy đó, ko kiểm soát được hành động của bản thân, Chi ngồi dậy, lấy tay chạm vào mắt, đôi mắt có hàng lông mi thật dài, rồi đến chiếc mũi cao của Phi, sau là đến làn môi kia, nó cứ như có 1 ma lực nào đó khiến cho Chi ko kiềm lòng được mà liền đặt lên chiếc môi ấy 1 nụ hôn, chỉ 5s thoáng qua, Chi lại quay mặt chỗ khác, lấy 2 tay để lên ngực mình, cảm giác sao mà nóng thể, trái tim như muốn thoát khỏi người Chi, Chi cố gấn trấn tĩnh bản thân rồi lại nhìn Phi. Chẳng thể tả được đây là cảm giác gì nữa. Chi hít 1 hơi thật sâu rồi lại nằm xuống, nhắm mắt lại. chỉ khoảng 10 phút sau Phi mở mắt ra, ko dám cử động, hình như có cái gì đó đang ở bên cạnh mình, nhìn kỹ lại thì thấy cô nàng Chi đang nép sát thân mình vào người Phi mà ngủ, anh chàng đành phải lẳng lặng mà quan sát.

‘thật ra cô ấy cũng đâu có xấu tính, chỉ là.....’ Suy nghĩ vậy thôi, Phi liền quay mặt lên nhìn bầu trời xanh kia

‘điều quan trọng bây giờ là Nhím, mình phải tìm cách trị bệnh và đưa con bé về nhà. Ko cho ai làm tổn thương đến con bé nữa’

/

/

17h

Chi cựa mình, chớp chớp mắt vài cái, nhìn thấy bầu trời đã dần buông xuống, lại nhìn kỹ 1 lần nữa thì,.....đột nhiên Chi ngồi bật dậy...

_ “cô làm gì phản ứng ghê vậy?” Phi cũng từ từ mở mắt

_ “anh...sao anh...ôm tôi” Chi nói mà mặt đỏ ửng

Phi ngồi dậy, co tay rồi lại thẳng tay

_ “cô có lộn ko? Nghĩ sao nằm trên tay tôi suốt mấy tiếng đồng hồ, rồi giờ nói tôi ôm cô”

_ “tôi...tôi..... “ Chi ngập ngừng

_ “ko nói với cô nữa, chúng ta về” Phi đứng dậy bước đi lại chiếc xe

_ “xin lỗi” Chi cúi mặt

Phi vẫn ko quay mặt lại, mỉm cười rồi lại dắt xe ra

_ “về thôi”

Chi ngồi lên xe mà ko dám nói 1 câu, cô nàng thấy xấu hổ quá, tự nhiên ngủ quên rồi còn nằm trên tay Phi nữa chứ(bật mí xiu nha, thiệt ra là tai Phi thấy Chi nằm ko có gì kê đầu nên anh chàng tự nguyện dùng tay mình làm gối đó, vậy mà con bé có biết đâu, cứ tưởng mình....)

Cả 2 im lặng suốt cho đến khi về tới nhà Chi

_ “cám ơn anh” Chi

_ “ừ” Phi

Chi quay mặt bước vào nhà, Phi cũng quay xe lại trước khi đi, Phi cũng quay lại nhìn bóng hình ai kia rồi mới đi, Phi vừa phóng xe thì Chi cũng quay lại nhìn người con trai ấy 1 lúc rồi mới vào

_ “con gái sao nay về trễ vậy?”

_ “mẹ sắp xếp cả à?”

_ “ừ, con thấy sao?”

_ “mới đầu con thấy ko thích chút nào.....”

_ “thế bây giờ thì sao?”

_ “con.....(đỏ mặt)....con lên lầu đây” nói rồi Chi chạy lên lầu

_ “con bé này thật sự đã yêu rồi, mong là con sẽ ko giống mẹ của ngày xưa”

/

/

Phi sau khi đưa Chi về thì đã chạy thẳng đến bệnh viện T, trên đường đi, bót chợt lâu lâu Phi lại nở 1 nụ cười nhưng chẳng biết là do đâu

/

_ “chị cứ lấy kẹo của em là sao?”

_ “của tôi mà, tự nhiên giành của người ta mà còn nói?”

_ “kẹo này em mua chứ bộ?”

_ “ai nói, để trong ngăn tủ của tôi là của tôi?”

_ “nhưng mà em mua để trog đó thì là của em”

_ “ko dám đâu, bây giờ trong tay quan là của quan”

_ “chị chơi xấu”

_ “hihi, kệ tôi, xấu mà có kẹo ăn”

Đó là cuộc nói chuyện của Nhím và Nam nhà ta đó, đang giành mấy cây kẹo đó mà, Nam thì cố ý chọc Nhím chứ chàng ta đâu cần gì mấy cây kẹo đó. Trang ngồi kê bên chẳng biết nên vui hay nên buồn cho con bạn đây. Nhím ko còn lạnh lùng như xưa, như vậy là tốt hay xấu, rồi nỗi lo mà Trang dành cho Nhím nữa. Nam thật sự đang đùa giỡn hay là thật lòng, từ đó giờ Nam chưa hề quên ai quá 10 ngày cả, tất cả chỉ là vui qua đường thôi, cũng như Trang đã nói Nam là người khó hiểu, thích khám phá những cái lạ nhất là những người con gái kỳ lạ như Nhím đây.

Cạch.....

Phi bước vào, mọi hành động của Nam và Nhím liền dừng lại

_ “Phi đến xem cậu ta giành kẹo của Ý kia” Nhím nói như đang mét với anh trai mình vậy đó

Phi cười hiền rồi bước lại ngồi cạnh Nhím

_ “Ý thấy khoẻ ko?” Phi

_ “khỏe lắm rồi, chỉ có cậu ta chọc cho Ý bực thôi à, Phi xử cậu ta đi” Nhím nói như giọng không nhẽo vậy đó. Trang và Nam đều cảm thấy thật sự khó hiểu. Nhím đã thay đổi tính tình thật sao? Chỉ có Phi biết đây mới chính là con người thật sự của Nhím, hồn nhiên vui tươi, trên môi lúc nào cũng nở 1 nụ cười, vậy mà bấy lâu nay Nhím đã che giấu thật kỹ càng

_ “ờ, để chút Phi xử lý cậu ta cho.”

_ “ờ. Phi xử đi,ghét cậu ta nhất”

_ “thế bây giờ muốn làm gì ko?”

_ “muốn ngủ à, buồn ngủ rồi”

_ “ờ, chắc ngấm thuốc rồi đó” Nam

_ “vậy Ý nằm xuống đi” Phi nói, Ý làm theo, rồi Phi lấy chăn đắp lại cho Nhím

Hành động của Phi cũng làm cho Trang cảm thấy thật lo lắng, chẳng biết Phi đang nghĩ gì sao lại đối xử tốt với Ý như vậy? đó là tốt hay xấu đây? Rồi còn Khang nữa, thật ra Trang đang rất lo lắng lịch sử sẽ lặp lại khi 3 chàng trai này cứ kè kè theo Nhím suốt

_ “xong rồi, 2 người về đi. Để tôi ở lại thôi” Trang

_ “ừ, tôi về, có gì alo tôi” Phi

_ “ừ” Trang

_ “em cũng phải về nữa hả?” Nam

_ “cậu là tôi phải dùng từ “biến””

_ “sao chỉ cứ có ác cảm với em à” Nam

_ “cậu muốn đùa giỡn với ai cũng được nhưng với Ý thì tuyệt đối ko” Trang

_ “em có đùa giỡn gì đâu, thôi em về, mai em lại đến, tạm biệt chị”

Thế là phòng bệnh bây giờ chỉ còn Trang và Nhím. Nhìn Nhím mà cô nàng cũng chẳng biết nên làm gì nữa

‘bà phải mau nhớ lại mọi chuyện để xử lý, chứ như thế này tôi sợ bà sẽ là người bị tổn thương mất’

/

‘chị...đúng là đặc biệt....’

/

_ “mẹ ơi. Em đã trở lại như ngày xưa, nhưng con ko biết đó là nên vui hay buồn đây nữa”

_

_ “con sợ em sẽ bị người khác lợi dụng và làm tổn thương”

_

_ “con sẽ bảo vệ em, con sẽ đưa em về đoàn tụ với gia đình mình mẹ à, con hứa đấy”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51

Chủ nhật

Hôm nay tại trường Sun sẽ tổ chức thi kéo co và tổng duyệt văn nghệ để chọn ra những tiết mục xuất sắc.

Nói đến Phi, anh chàng hôm nay vẫn phải đến để chờ Chi đến trường vì hôm nay Chi sẽ đại diện lớp thi hát, song ca cùng với Nam đó.

Trên đường đi

_ “hôm nay anh có thi gì ko?”

_ “kéo co”

_ “ờ, tương như vậy kéo co phải rồi”

_ “ờ”

_ “mà anh có phiền khi cứ ngày nào cũng phải đến rước tôi ko?”

_ “Phiền”

_ “thật ko?”

_ “thật”

_ “vậy anh thả tôi xuống đi”

_ “làm gì?”

_ “tôi ko phiền anh nữa”

_ “ko được”

_ “lại nói đó là nhiệm vụ của anh à?”

_Phi im lặng ko nói gì, đó chỉ là lý do của ngày hôm qua thôi, hôm nay Phi lại ko có cảm giác bức dọc khi đến rước Chi, mà ko lẽ là nói vậy, ngại lắm, mất mặt lắm, đành “chảnh” 1 xíu nói là nhiệm vụ vậy

_ “nếu là như vậy thật thì anh yên tâm, tôi sẽ nói với mẹ là tôi ko cần anh đến rước, tôi ko thích ép buộc người khác”

_

_ “ok. Vậy bắt đầu từ mai anh khỏi đến” Chi nói mà trong giọng có 1 chút là buồn, 1 chút giận hờn và trách móc

Cả 2 thế là lại tiếp tục đến trường

/

Nam hôm nay cũng đến trường nhưng trước khi đi anh chàng đã ghé bệnh viện để thăm NHím, vì đến hơi sớm nên chỉ gặp được Trang, nhờ Trang đưa hộ mấy viên kẹo cho NHím rồi Nam đành rời đi

/

Còn Liên và Khang cũng phải đến trường, hôm trước lớp trưởng phân công có Khang kéo co và NHím nữa, nhưng NHím ko đến được thì phải dùng người khác thay thế thôi.

/

Bây giờ bệnh viện T chỉ còn lại NHím và Trang

7h30

_ “bà ăn cháo nha” Trang

_ “ừ. Mà sao hôm nay mọi người chưa đến vậy?” NHím nhận lấy bát cháo từ Trang

_ “hôm nay ở trường có tổ chức thi văn nghệ với trò chơi, chắc trưa họ đến à” Trang

_ “ờ. “ NHím vừa trả lời vừa ăn

_ “Ý này?” Trang

_ “hả?”

_ “tôi chưa kể mối quan hệ giữa tôi với bà” Trang

_ “ờ, đúng rồi hé, mà bà lại là bạn của tôi giống như Khang với Liên hả?” NHím

_ “ko. Tôi với bà ko như bà với Khang và Liên”

“tôi với bà quen nhau từ hai năm trước lúc đó.....bà đã cứu tôi và chúng ta đã quen nhau.....” Trang kể lại hoàn cảnh mà 2 đứa quen nhau

“bà nhớ cái này ko?” Trang lấy trong cặp mình ra chiếc laptop đưa trước mặt Nhím, Nhím đặt bát cháo xuống rồi nhận lấy, xoay qua xoay lại cái laptop rồi Nhím bật lên

_ “có password đó” Trang

Nhím ko nói gì, khi máy được khởi động rồi NHím đánh vài dòng chữ gì đó thật dài, tiếp theo là password đã được Nhím viết đúng, Trang nhìn Nhím

_ “bà vẫn nhớ sao?”

_ “hìhì, ai biết, đánh đại mà ra à” Nhím

_ “vậy bà còn nhớ gì về cái laptop này ko?” Trang

_ “ê, đây là dữ liệu mà?” Nhím

_ “ờ. Tất cả đều có mật khẩu, chỉ có bà biết, kể cả tôi cũng ko biết nữa” Trang

Nhím tiếp tục mở các tập tin, thư mục trong máy ra, xem tất cả, nhưng chẳng nói gì.

_ “bà nhớ gì ko?” Trang

_ “cái laptop này của tôi hả?” Nhím

_ “ừ” Trang gật đầu

_ “vậy tôi là người xấu hả?” Nhím

_ “ko, ko phải, bà là 1 người tốt” Trang

_ “vậy tại sao tôi lại lấy tài liệu cá nhân của người ta vậy?”

_ “những người đó toàn là người xấu ko à” Trang

_ “vậy thật ra tôi là ai? Sao tôi lại làm những việc này »

_ “bà đừng suy nghĩ, hãy thả lỏng và tôi sẽ kể lại cho bà nghe, bà cứ chấp nhận chứ đừng suy nghĩ, hiểu ko?” Trang cố nói để tránh cho Nhím suy nghĩ lại ảnh hưởng đến sức khỏe.

Nhím nhẹ nhàng gật đầu, tai thì lắng nghe nhưng mắt ko rời màn hình, tay ko rời khỏi bàn phím

_ “thật ra những người đó là quan chức có thế lực, họ đã lợi dụng chức vụ để uy hiếp ba tôi phải hối lộ cho họ thì những việc làm ăn của gia đình tôi mới được yên ổn, có lần tôi đã than vãn với bà, rồi bà thấy tôi buồn mà tội nghiệp, bà nói để bà giúp tôi, lúc đầu tôi cũng ko tin, nhưng bà yêu cầu tôi phải mua cho bà cái laptop, cái bà đang giữ đó và phải trả lương cho bà thay lời cảm ơn, tôi nửa tin nửa nghi nhưng rồi cũng làm theo lời bà, và sự thật là bà đã làm được, bằng cách nào thì tôi chẳng biết, chỉ biết vài ngày sau những chứng cứ về tội của họ đều được bà tung lên mạng và những người đó đều bị chịu hình phạt của pháp luật”

_ “còn gì nữa ko?” Nhím

_ “sao bà hỏi vậy?”

_ “tôi có phá hoại công ty nào chưa?” Nhím

_ “ờ, cái này thì tôi ko rõ, chẳng nghe bà nói, chỉ biết là bà thường giúp tôi “diệt” những người gây hại đến công ty nhà tôi thôi”

_ “vậy là chuyện này chỉ có tôi với bà biết thôi hả?” Nhím nói nhưng vẻ mặt lại nghiêm túc hẳn

_ “ừ, chỉ có tôi với bà biết thôi” Trang

_ “vậy trước đó tôi có biết Phi ko?”

_ “sao bà lại hỏi vậy?”

_ “à...ko có gì. Hìhì. Vậy tôi giữ cái laptop này được ko ? » Nhím

_ “ờ, được chứ” TRAng

_ “ồ, vậy đưa thuốc cho tôi uống đi” Nhím

_ “ừ, đợi chút” Trang đi lấy thuốc, còn Nhím thì đang miên man nghĩ về 1 cái gì đó

_ “hè” Trang đưa thuốc cho Nhím, Nhím nhận lấy, uống xong

_ “bà đi xin bác sỹ cho tôi về đi, tôi ko muốn ở đây nữa đâu” Nhím

_ “ko được, bà chưa khoẻ hẳn mà” Trang

_ “thôi, tôi mà ở đây là ko khoẻ lên nổi đâu. Xin đi nha...nha...” Nhím nắm lấy tay Trang lay qua lay lại, Trang nhìn mà phì cười vì từ lúc quen Nhím tới giờ Trang chưa hề thấy hành động thế này.

_ “thôi được rồi, để tôi đi hỏi thử, nếu bác sỹ ko cho là ko được về à” Trang

_ “ừ,hihi, thanks bạn hiền” Nhím. Trang lại cười va lắc đầu

‘sao mình lại có hình của cậu ấy nhỉ?’

‘các bài báo nữa’

‘ko/.....ko được suy nghĩ nữa.....phải bình tĩnh,....từ từ mình sẽ nhớ lại tất cả...phải bình tĩnh lại’

/

Cốc...cốc....cốc....

_ “vào đi”

Cạch.....

_ “dạ chào đi”(gật đầu chào)

_ “chào cháu, con bé có gì à?”

_ “dạ ko ạ, cháu đến gặp viện trưởng có chút việc thôi ạ”

_ “trời, cháu cứ gọi dì My giống bé Phi được rồi. cháu ngồi đi”(cười hiền)

_ “dạ”(ngồi xuống ghế)

_ “cháu có việc gì?”

_ “dạ Ý muốn về ạ, dì có thể cho Ý về ko?”

_ “sao ko để con bé ở đây có gì thì cũng dễ chăm sóc hơn mà”

_ “Ý muốn về, nó nói về mới mau khoẻ chứ ở đây làm Ý khó chịu”

_ “về thì cũng được, nhưng dì nghĩ ở đây thì nếu bệnh tình có biến đổi thì cũng có bác sỹ và y tá lo được”

_ “dạ, vậy để cháu nói với Ý”

_ “ừ, cháu cứ nói với con bé nên ở đây, muốn ra viện thì lo uống thuốc đều đặn vào”

_ “dạ. vậy cháu về phòng”

_ “ừ, có gì cháu cứ gọi ta”

_ “dạ”

‘Nhím à. dì chỉ muốn tốt cho cháu, mong cháu sẽ mau khỏi bệnh để đoàn tụ gia đình, mọi người nhớ cháu lắm’

Trang về phòng và nói cho Nhím biết những gì mà dì My đã nói, có vẻ buồn nhưng rồi cũng vui vẻ trở lại

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 52

11h30

Kết quả của cuộc thi kéo co giải nhất thuộc về lớp 12a1 với tỷ số toàn thắng, chẳng phải lớp này mạnh mẽ gì đâu, bởi vì chính sách của lớp trưởng đó mà, biết tận dụng “trai xinh, gái đẹp” của lớp, chính vì những người tham gia có những người nổi tiếng như Phi, Quân, Khang, Liên và Ly...hỏi làm sao mà ai nỡ kéo thắng họ đây? Nam thì thấy mấy bạn nữ là muốn buông dây luôn rồi, mấy mấm nữ thì tay chân như mềm nhũn, cứ như vậy mà lớp 12a1 của tụi nhỏ nhà mình suông se rinh luôn cái giải nhất mà ko tốn 1 chút sức lực.

Về phần văn nghệ, lớp 10a2, 11a1, 11a6, 12a1 và 12a5 và 12a6 được lọt vào vòng trong sẽ được tổ chức vào đêm chủ nhật tuần tới

/

_ “giờ tôi chờ cô về hay sao?” Phi

_ “ko, anh cứ đến bệnh viện thăm bạn đi rồi chờ tôi về”

_ “ừ, vậy đến 1 lát rồi tôi chờ cô về”

Phi và Chi cũng cùng nhau đến bệnh viện, Khang và Liên cũng vậy.

/

Bệnh viện T

Cạch....

Cánh cửa phòng bệnh của NHím được mở ra, Phi và Chi bước vào, nhìn xung quanh thì chẳng thấy ai

_ “alo, Trang hả?” Phi lấy điện thoại ra gọi cho Trang

_ ”Trag nè, có gì ko Phi?”

_ “Ý đâu rồi?”

_ “Ý mới vừa trong phòng mà, Trang mới xuống căn tin mua nước”

_ “ko thấy Ý ở trong phòng”

_ “hay Khang đến đưa Ý đi dạo rồi”

Cạch.....

Phi quay lại nhìn

_ “Cậu ta vừa mới đến đây. BẠN mau lên đây”

_ “ừ, Trang lên liền”

Cúp điện thoại, Phi nhìn lại xung quanh căn phòng rồi lại quay lại nhìn Khang và Liên vừa đến

_ “Ý đâu rồi?” Liên

_ “ko biết” Phi nói với vẻ lạnh tanh

_ “sao lại ko biết, rồi Trang đâu?” Khang có vẻ lo lắng

_ “Trang đang ở dưới căn tin lên”

Cạch.....

_ “Ý đâu rồi” Khang chạy đến hỏi Trang khi cô nàng vừa bước vào

_ “Trang vừa mới xuống căn tin mua nước cho Ý thôi mà, sao Ý lại đi đâu được chứ?” Trang

_ “có khi nào là Nam ko?” Liên

“lần trước cũng chính do Nam bế Ý đi đó”

_ “có ai có số điện thoại Nam ko?” Trang

_ “em có nè” Chi lên tiếng

Định lấy điện thoại ra gọi thì

Cạch.....tiếng mở cửa, mọi người quay lại nhìn, người bước vào chính là Nam, ai nấy thờ phào, nhưng nhìn lại thì tại sao Nam lại đi có 1 mình cơ chứ

_ “Ý đâu?” Khang

_ “sao. Chị Ý ở đây với chị Trang mà” nghe câu trả lời của Nam mà mọi người như sét đánh, đứng hình, NHím có thể đi đâu được khi chân bị bó bột thế kia, nỗi lo lắng và sợ hãi đang dâng trào trong lòng mỗi người, Ý đâu còn nhớ gì, mà bạn của NHím đều ở đây cơ mà

_ “chị Ý đâu?” Nam

_ “ko biết nữa” Trang

_ “sao lại ko chứ?” Nam có vẻ hơi tức giận

_ “mau chia ra đi tìm nhanh” Phi

Cả đám cùng nhau đi tìm NHím

/

_ “cậu lại là bạn tôi hả?”

_ “đúng rồi, chị quên luôn cả em hả?”

_ “tôi có nhớ ai đâu”

_ “mà chị mất trí thì cũng có lợi đó chứ”

_ “lợi gì?”

_ “thì em thấy chị vui vẻ, ko lạnh lùng và.....”

_ “và gì? Mà hồi trước tôi lạnh lùng lắm hả?”

_ “ờ. Lạnh như tảng băng ấy,hìhì”

_ “mà hồi nãy cậu định nói vàgì vậy?”

_ “hìhì, đâu có gì”

_ “thôi xạo quá, cậu nói đi chứ”

_ “mà nè, sao chị ko nhớ em là ai mà lại để cho em đẩy chị ra đây vậy? ko sợ em bắt cóc chị hả?”

_ “hình như câu hỏi này có người hỏi tôi rồi nè?”

_ “trời. vậy là có người đến trước em hả?”

_ “thôi đừng có đánh trống lảng, hồi nãy định nói và.....cái gì?”

_ “xì, chị nhớ dai quá”

_ “mà cậu là bạn gì của tôi nữa đây?”

_ “em tên là Nguyễn Nhật Lâm, lớp 11a6, là bạn ngoài lề của chị, hìhì »

_ “là sao?”

_ “nói chung em với chị là bạn, vậy đi”

_ “mà bạn sao vậy? tôi có được mấy người bạn rồi đó”

_ “nói sao đây.....”(lấy tay dò đầu bức tóc)

_ “trời, làm gì thấy ghê vậy?”

_ “mà chị nè, vài bữa chị để hình dáng này đi học nha”

_ “là sao?”

_ “thì để hình dáng thế này nè, đừng trang điểm xấu đi”

_ “trang điểm xấu đi?”

_ “dạ, em đã nói chị nhiều lần rồi, mà lần nào chị cũng tránh mặt em hết, ghét ghê”

_ “hả?”(vẻ mặt ko hiểu)

_ “thôi, coi như em nói nhầm đi”

_ “vô duyên”

_ “hihi, em vô duyên hồi đó giờ”

_ “kỳ lạ”

_ “em kỳ lạ hồi đó giờ,hihi”

_ “bó tay”

_ “thôi chị, đừng bó tay, chân chị bị bó là đủ rồi, tay chị mà bó nữa là xấu xí lắm, ko ai thương nữa đâu”

_ “xì, con người kỳ quái”

_ “hihi, cảm ơn đã quá khen”

_ “a.....”(mặt tức)

_ “suyt. chị đừng có la, người ta tưởng em ăn hiếp chị, người ta quánh em rồi sao?” Lâm nói khi mọi người đang nhìn về phía cả 2

_ “ờ, đánh đại đi, cái con người kỳ cục, khó ưa”

_ “trời, chị cứ khen em hoài, hihi, hồi trước , đến nhìn mặt em mà chị còn ko thèm nhìn luôn”

_ “sao dạ?”

_ “tại chị thấy em xấu trai quá nên ko thèm nhìn em đó,hihi”

_ “xạo, có nước,cậu nói chuyện vô duyên quá nên tôi mới ko nhìn mặt cậu đó”

_ “hổng dám đâu, ai cũng nói em nói chuyện dễ thương hết đó”

_ “nhưng thương ko dễ chứ gì?”

_ “hổng dám đâu, thương dễ lắm mà tại người ta ko chịu chứ bộ”

_ “xì, nhầm quá đi”

_ “hihi, được nói nhầm như thế này với chị thật là như 1 giấc mơ vậy đó”

Cốc..(tg lỏng tiếng đó)

_ “đau, sao chị cốc đầu em?”

_ “ồ, biết đau mà ko phải mơ đâu nhá,hehe”

_ “mất trí mà chơi khôn dễ sợ luôn” cậu ta lấy tay xoa xoa cái chỗ cô bé vừa cốc

_ “mất trí chứ đâu có bị khủng mà ko biết”

_ “ồ, thấy em hiền cứ ăn hiếp em hoài”

_ “ơ, hay quá nhỉ, nãy giờ ai ăn hiếp ai à, cậu to xác như thế ai dám động đến cậu”

_ “có chị đó, ngoài trừ chị chưa 1 ai dám nói nặng em đâu”(mặt nghiêm túc)

_ “thôi, về phòng để mọi người tìm à”

_ “mới có 13h mà chị, ở với em chút nữa nha”

_ “thôi, chắc nãy giờ mọi người đi tìm tôi rồi đó, muốn nói chuyện thì bữa khác cậu lại đến”

_ “chị cho em đến hả?”

_ “ừ, sao lại ko?”

_ “yeh.” cậu bé nhảy cẫng, vẻ mặt rất vui mừng, Nhím nhìn thấy vẻ mặt đó thì vừa thấy lạ mà vừa thấy vui

_ “cậu đẩy tôi lên phòng đi”

_ “ko cần đẩy”

Nói rồi Lâm bế xốc cô bé lên

_ “thôi, khỏi khỏi, đẩy tôi lên được rồi” cô bé cố vùng vẫy

_ “đừng lo, em ko làm ngã chị đâu, mà chị cứ vùng vẫy hoài là em ném chị luôn đó.”(vẻ mặt nghiêm túc), cô bé đành im lặng, cậu ta mới nở 1 nụ cười

_ “vậy mới ngoan”

Các bạn đoán biết cô bé đó là ai rồi chứ, chính xác là Nhím nhà ta á

Nhím tựa đầu vào lồng ngực cậu ta và ngủ lúc nào cũng chẳng biết, chắc có lẽ vì ngồi nói chuyện quá lâu, sức khỏe thì chưa khỏi hẳn nên Nhím có vẻ mệt mỏi, cảnh này thoáng giống như Nam vừa xuất hiện tại bệnh viện này vậy đó

‘chị đã thay đổi, đến mức em ko còn nhận ra được, chỉ có vẻ bề ngoài là vẫn như vậy. chị à. em mãi là người dõi theo chị, chị nhá, em chỉ vắng mặt ko bao lâu mà chị đã trở nên thế này rồi, em hứa sẽ ko để chị xảy ra bất cứ chuyện gì nữa đâu, dù em biết rằng chị ko cần em bảo vệ hay ở gần chị, nhưng vì chị em có thể làm tất cả, chị biết ko?’

/

Đưa Nhím về đến phòng, đặt cô nàng lên giường, đắp chăn và lại ngồi ngắm nhìn cô bé,

“chị rất đẹp, chị biết ko? Lần đầu em gặp chị cũng chính là lần đầu có 1 người con gái.” chưa nói dứt câu

Cạch. tiếng cửa phòng mở ra, Lâm quay lại nhìn thì thấy Trang bước vào, đảo mắt nhìn thấy Nhím đang nằm trên giường, Trang chạy lại và thấy cô nàng đã yên giấc, thở phào nhẹ nhõm, nhìn Lâm, ko nói gì rồi lấy điện thoại gọi cho mọi người, cúp máy

_ “cậu ra ngoài với tôi”

Cả 2 bước ra

_ “sao cậu lại ở đây? Cậu là người đưa Ý đi sao?” Trang bực dọc

_ “là em”

_ “cậu với Ý có quan hệ gì? Hay cậu có ý đồ gì hả?” Trang

_ “em thấy chị ấy buồn nên em mới dẫn chị ấy ra ngoài dạo thôi”

_ “Ý đâu rồi” Khang chạy đến hỏi Trang

_ “ngủ rồi” Trang

Khang cũng thở phào rồi nhìn qua Lâm

_ “ai đây?” Khang

_ “Ý đâu” Phi cũng vừa đi tới

_ “ngủ rồi” Trang

Phi cũng giống như Khang, nhìn tên Lâm như muốn hỏi điều gì đó

_ “cậu ta là người đã dẫn Ý đi đó” Trang nói như giải đáp thắc mắc cho cả nhóm

_ “là cậu sao Lâm” Nam từ sau cũng đi đến

_ “phải, là tôi.” Lâm lên tiếng, vẻ mặt lạnh lùng ko kém gì Phi

_ “sao cậu lại về đây?” Nam

_ “tôi vẫn tiếp tục học tại đây” Lâm

_ “nhưng.....” Nam định nói cái gì đó rồi lại im lặng

_ “cậu có quan hệ gì với Ý, sao dám tự tiện dẫn cô ấy ra ngoài mà ko xin phép tụi này” Khang

_ “xin lỗi, tôi làm việc trước giờ chưa hề xin phép ai. Tôi đi đây” nói rồi Lâm quay lưng bước đi để lại sau lưng bao nhiêu là ánh mắt bất ngờ, tò mò và tức giận.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

“cậu ta là ai vậy?” Khang

_ “cậu ta là Lâm, lớp 11a6” Nam

_ “sao cậu ta lại đến đây? Sao lại đưa Ý đi như vậy ? » Liên

_ “ko biết nữa” Trang

_ “từ mai tôi sẽ ở lại đây, tránh để người khác đến quấy rầy Ý” Khang nói, cả nhóm im lặng

Nói chuyện 1 lúc, Phi lại đưa Chi về. Nam cũng xin về trước chỉ con lại 3 người kia ở bệnh viện.

/

Tính tong.....tính tong.....

_ “vào đi” 1 thanh niên ra mở cửa

_ “sao lại về đây?”

_ “ngồi đi” cậu ta ngồi xuống, chân vắt chéo

_ “tôi hỏi sao cậu lại về đây?”

_ “ko có gì, chỉ là thích thôi”

_ “khi nào cậu lại trở lại bên đó”

_ “tôi ko đi nữa”

_ “tại sao?”

_

_ “vì chị ta”

_

_ “quả thật là như vậy, nhưng làm thế cậu sẽ ko yên ổn đâu”

_

_ “đúng là có cháp”

_ “cậu ko hiểu được đâu”

_ “phải tôi ko giống cậu, ko nhu nhược và yếu đuối như cậu, vì một người con gái mà lại đánh mất bản thân”

_

_ “tôi ko quan tâm nữa, tôi đi đây”(đứng dậy, bước đi)

_ “cậu đừng làm tổn hại đến chị ấy, ko thì đừng trách”

Cậu trai kia dừng lại, sau khi nghe xong những lời nói đó rồi đi tiếp.

‘ko làm hại à? cậu đã đi quá đà rồi’

/

_ “cám ơn” Chi xuống xe

_ “ừ”

_ “mai anh ko cần phải đến nữa” nói rồi Chi đi thẳng vào nhà

Phi đứng lặng người 1 lát rồi cũng trở về.

/

Tại bệnh viện T

16h

_ “Ý. Sao bạn cứ sử dụng laptop suốt vậy ? » Khang lên tiếng khi thấy Nhím sử dụng laptop từ khi thức dậy đến tận bây giờ

_ “đâu có gì, Ý chỉ xem vài thứ thôi à”

“ủa mà Trang về rồi hả?”

_ “ừ, nhà Trang có việc, tối nay Khang với Liên sẽ ở đây với Ý”

_ “ờ” Nhím vẫn tiếp tục làm gì đó bên trong cái laptop

_ “Ý ko có gì nói với Khang sao?” Khang

_ “việc gì?”(mắt vẫn giáng vào màn hình)

_ “ừ thì.....”

Cạch.....

_ “có người gọi hoa nè” Liên bước vào, trên tay vẫn đang ôm 1 bó hoa

_ “ai tặng vậy?” Khang

_ “1 đứa bé đến đưa cho Liên nói có người nhờ đưa cho Ý nè” Liên đưa bó hoa cho Nhím, Nhím đặt laptop xuống giường và nhận lấy.

_ “hình như có thiệp nữa đó” Liên nói, Nhím tìm và giờ ra đọc

_ “là ai vậy?” Khang

_ “ko thấy đề tên, chỉ ghi “chúc Ý buổi chiều vui vẻ, mau hết bệnh”” Nhím

_ “mà ai ngộ vậy ta, sao ko tặng hoa hồng mà lại tặng hoa hướng dương” Liên

_ “hoa hướng dương, đúng là hoa hướng dương, sao nhìn quen quá... quen quá... hoa hướng dương này.....a...đau.....đau.....” Nhím làm rơi bó hoa, 2 tay ôm lấy đầu

_ “Ý.....Ý..... mau đi gọi bác sỹ nhanh....” Khang nắm lấy tay Nhím kéo ra

“bình tĩnh lại,..... bình tĩnh lại..... Ý.....”

_ “đau.....hoa hướng dương.....hoa.....hoa.....đau.....đau.....mẹ.....”

_ “Ý.....ý.....” Khang lúng túng, Nhím cảm thấy đau, có cái gì đó đang ẩn hiện trong tâm trí của Nhím, hoa hướng dương, 1 người phụ nữ và 1 bé trai, NHím ko thấy rõ mặt, Nhím thấy nhớ, Nhím thấy sợ và nước mắt đã rơi, rơi,

_ “ý.....”

_ “để con bế ngủ đi” My vừa tiêm xong một mũi an thần cho Nhím

“tại sao con bế lại kích động như vậy?”

_ “tại doá hoa hướng dương đó” Khang chỉ về phía bó hoa, My nhìn theo

“tại Liên đem lên đó, vài bữa đừng nhận quà của người lạ nữa”

_ “Liên đâu có ý”(mặt buồn)

_ “ừ, con bế ko có ý mà, với lại giờ bé Nh,.....” My định nói NHím nhưng chợt sựng lại

“bé Ý cũng ko sao rồi, đừng trách Liên nữa. bây giờ đi đi, có gì thì cứ gọi đi nha” My bước ra ngoài

Đề lại Nhím Khang và Liên ở trong phòng

‘chẳng biết ai lại gửi hoa đó cho Ý?’

‘chẳng lẽ Khang ko nghĩ gì đến cảm nhận của Liên sao?’

Suy nghĩ của cả 2

Buổi tối hôm nay chẳng có gì là đặc biệt, chỉ có vài người thiếu ngủ mà thôi, cùng điểm danh và xem họ đang nghĩ gì nhá

‘mai có nên đón cô ấy ko? Đón...ko đón... Mà cô ta kêu khỏi đến mà, lỡ mình đến rồi cô ta hỏi tại sao thì biết trả lời thế nào đây? Mất mặt quá. Mà nếu ko đến thì ông nội sẽ hỏi cho mà xem, mà cô ta hứa là sẽ giải thích cho ông nội rồi mà, nhưng...chắc mình nên đến..lý do là gì nhỉ, hay mình cứ nói là nhiệm vụ đi...ờ...mà ko đến thì ko đến, cần gì mình phải rước cô ta(trùm chần lại). mà ko(mở chần ra) phải rước. ko được(trùm lại)ko rước.....
á.....ngủ ngủ(trùm chần, nhắm mắt),,,,,a,,,,,(mở chần ra, ngồi dậy)..... nằm xuống, nhắm mắt, lăn qua, lăn lại, lấy gối đè lên đầu, nằm sấp, nhưng tóm gọn, ko ngủ được. đây là suy nghĩ và hành động của ai đây ta, chàng Phi nhà mình đó, đây là lần đầu tiên Phi nghĩ về 1 người con gái mà ko phải là Nhím hay mẹ mình.

‘cái con người kỳ cục à, vừa lạnh lùng vừa đáng ghét, kêu ko tới rước cái cũng im ru à...á...tôi ghét anh’

‘sao lại có hình của anh ta, mình và anh ta có quan hệ gì sao? Bạn. chắc ko đơn giản như vậy. nhưng.....ko...ko được suy nghĩ...thả lỏng...mình phải hết bệnh...mình phải nhớ lại.....’

‘sao Ý lại có nhiều vệ tinh thế kia, từ lúc nào? Sao Ý chưa hề nhắc với Khang về những người con trai đó, rồi con ai nữa ko? Khang sợ sẽ mất Ý lắm, Ý biết ko hả?’

‘Khang đúng thật là người ác độc, ko biết tình cảm của Liên giành cho Khang sao? Sao làm tổn thương Liên như vậy. Liên đau lắm, Khang biết ko hả? người đã gây ra vết thương cho Liên chính là Khang đó, Khang biết ko?’

/

_ “ông chủ”

_ “ừ. Công việc thế nào?”

_ “đang được tiến hành thưa ông”

_ “tốt, làm cẩn thận và nhanh chóng”

_ “dạ rõ”

_ “nếu có người cản trở, bất kỳ ai cũng ko để sống sót”

_ “rõ”

_ “cậu về đi”

_ “dạ”

/

_ “mẹ tìm con?”

_ “ừ, con khoẻ chứ?”

_ “dạ”

_ “bàn cờ của chúng ta thế nào?”

_ “vẫn đang trong tầm kiểm soát”

_ “tốt, cứ như vậy, chúng ta là người chơi cờ nên muốn bên nào thắng cũng là do chúng ta”

_ “dạ,nhưng con thấy tài sản chúng ta cũng quá dư dả rồi sao mẹ.....”

_ “con đừng hỏi, đây chỉ là 1 thú vui thôi, bàn cờ này thắng hay thua đều ko có hại đến chúng ta mà”

_ “dạ, con hiểu”

_ “con về đi”

_ “dạ”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54

Thứ 2

Hôm nay là ngày đầu tuần đây và cũng là ngày mà.....

Tại trường Sun

Những nhóm trai có, gái có, vẫn như thường ngày, chỉ tám với tám, nhưng đột nhiên họ lại im lặng 1 cách bất ngờ, mắt thì mở hết cỡ, miệng thì ko khép lại được luôn, bất ngờ, ngạc nhiên, hay đồ kỳ. nhưng họ đang nhìn thấy thứ gì mà kinh khủng vậy? quái vật? yêu tinh? Ma cà rồng? tất cả những thứ đó chỉ là tưởng tượng thôi, họ đang nhìn thấy thứ mà họ gọi là “kinh thiên động địa hơn”. Hoàng tử lạnh lùng Hoàng Phi đang bế 1 cô gái xinh đẹp vào trường, như thể thì cũng chỉ là 1 phần thôi, nhưng ở đây lại thêm nữa là hầu hết các nam thanh nữ tú nhất của trường đang đi cùng nhau tức là đang đi phía sau Phi. Khang, Quân, Nam, Liên, Ly, Trang và cả Chi nữa, những hoàng tử và công chúa sánh bước cùng nhau, họ như những viên ngọc đang phát sáng, là tâm điểm của mọi người, rồi nhìn cô gái được Phi bế nữa chứ, nhìn cô ta vui vẻ ghê chưa

_ “cô gái đó là ai vậy? ước gì người bế cô ấy là tao ? » b1

_ “ước gì tôi được thay thế con nhỏ đó, được anh Phi bế như vậy(ánh mắt mơ màng)” g1

Như vậy đây cả nhóm cùng tiến thẳng đến lớp 12a1, và ánh mắt của các học sinh thì vẫn ko thể rời mắt khỏi nhóm của họ.

_ “em về lớp trước nha” Chi ghé lớp mình đầu tiên

/

Lớp 12a1

Mọi ánh mắt đang đổ dồn về nhóm của mấy đứa nó, đa phần là ngạc nhiên vì chẳng ai biết đang có chuyện gì đang xảy ra

_ “cám ơn nha”(mặt cười), Phi đặt cô gái xuống

_ “mọi người về chỗ đi”

_ “chị thấy ổn chứ?” Nam

_ “chị bình thường mà, đâu có gì, về lớp đi”

_ “nhưng.....”

_ “thôi cậu về đi” Trang

_ “bà cũng về đi”

_ “ừ, thì tôi về, ai thêm ở đây đâu” Trang

Thế là Nam và Trang rời đi, mọi người đã biết cô gái xinh đẹp được Phi bế là ai rồi chứ, Nhím nhà ta đó, nhưng tại sao Phi lại bế Nhím, rồi tại sao cả nhóm lại cùng đi chung, quay ngược thời gian xiu nào

< Lúc 6h

_ “hôm nay Ý muốn đi học”

_ “ko, Ý chưa khoẻ hẳn mà học gì?” Khang

_ “ko, Ý muốn đi học(mặt nũng nịu)”

_ “thôi, đợi Ý khoẻ rồi hãy đi” Liên

_ “ko, Ý muốn đi”

Cạch...

_ “Ý muốn đi đâu?” Trang bước vào

_ “Ý muốn đi học”

_ “trời !chưa khỏi bệnh mà học gì nổi, lỡ bà xiu giữa lớp ai khiến bà nổi”

_ “ko dám đâu, tôi khoẻ rồi chứ bộ(chu mỏ)”

_ “thôi, ko đi được đâu” Trang

_ “nhưng tôi muốn đi học”

Cạch.....

_ “chị muốn đi đâu nữa” Nam bước vào

_ “chị muốn đi học à”

_ “chị chưa khỏi mà đi gì?”

_ “chị muốn đi, ko biết chị muốn đi học, kêu Phi đến đây cho chị”

_ “sao lại gọi Phi?” Khang

_ “ko biết, gọi Phi đến đây cho Ý đi mà”

_ “bà muốn gì mà phải gọi Phi” Trang

_ “tôi muốn gặp Phi”

“ko gặp Phi tôi sẽ ko uống thuốc luôn”

Mọi người nhìn Nhím mà đành phải lắc đầu, tại sao NHím lại có tính trẻ con đến thế trong khi trước đó Nhím là 1 táng băng, buồn hay vui đây? Trang đành phải lấy điện thoại ra gọi cho Phi, anh chàng nghe máy nhưng lúc đó Phi đang đứng trước nhà của Chi(suy nghĩ cho lắm cuối cùng cũng rước con người ta, hihi), Phi đã vội vàng bấm chuông cổng, rồi kéo Chi lên xe và phóng thẳng đến bệnh viện, Chi vừa bất ngờ vừa cảm thấy có chút gì đó vui vui, tưởng đâu là Phi ko đến rồi chứ, nhưng lại có gì đó hơi buồn buồn vì tại sao lại chở Chi đến bệnh viện T cơ chứ?

Tại bệnh viện T, Phi và Chi cùng nhau bước vào phòng Nhím

_ “chuyện gì vậy?” Phi

_ “Ý muốn đi học kìa” Trang

_ “tại sao?” Phi

_ “tại Ý muốn đi học” NHím

_ “hồi này giờ tui này khuyên biết bao nhiêu lời rồi mà ko chịu nghe đó” Trang

_ “Ý ở đây buồn lắm, Ý muốn đến trường, biết đâu ở đó Ý lại nhớ được điều gì rồi sao?” Nhím

_ “được, vậy thì đi” Phi

_ “ko được.” Khang phản ứng

“Ý chưa khoẻ lắm sau đi được, chân Ý còn bị đau nữa chứ”

_ “phải rồi, tưởng ông tới đây khuyên nó, ai ngờ ông cũng điên theo nó luôn hả?” Trang

_ “uống thuốc rồi đi” Phi như ko quan tâm lời nói của những người xung quanh. Mọi người đành bó tay với cả hai luôn

_ “bây giờ sao đi?” Trang

_ “Trang đi bằng gì?”

_ “xe hơi” Trang

_ “ok, vậy Trang với Ý đi cùng là xong chuyện” Phi

_ “ko, Ý muốn đi với Phi à” Nhím

_ “nhưng Phi đi xe máy làm sao chở Ý?” Phi

_ “vậy đi cùng xe Trang luôn” Nhím

_ « nhưng... » Phi ngập ngừng nhìn qua Chi, nhưng rồi chợt nhớ đến điều gì đó, Phi lấy điện thoại ra

_ “dì My hả? hôm nay đi cho cháu mượn xe 1 buổi được ko đi”

_.....

_ “dạ, chỉ 1 buổi sáng thôi, đi gọi tài xế lấy xe ra cổng bệnh viện liền nha đi”

_.....

_ “dạ”

Phi cúp máy,

_ “được rồi, Phi với Ý và Chi sẽ đi cùng xe” Phi

_ “xe của dì My hả?” Trang

_ “ừ”

_ “vậy Khang với Liên đi cùng với Trang luôn nha” Trang

_ “ừ”

_ “còn Nam?” Trang

_ “em đi xe máy, em sẽ chạy sau mọi người mà” Nam

_ “vậy là xong, nhưng còn đồng phục và sách vở nữa” Liên

_ “hôm nay cho 3 người khỏi mặc đồng phục đi” Phi

_ “nhưng đang trong đợt thi đua mà, bị thầy giám thị bắt thì ko hay đâu” Liên

_ “chuyện đó để Khang nói thầy cho” Khang

_ “vậy mọi chuyện xong rồi, mình đi thôi” Trang

_ ”để em bế chị xuống nha” Nam

_ “ko, để tôi” Khang giành lấy

_ “ko..ko...Ý muốn Phi à” Nhím đang suy nghĩ gì đây? Sao Nhím cứ đòi Phi suốt vậy chứ, mọi người nhìn Phi với ánh mắt dò xét, nhưng chẳng thèm để ý, Phi tiến thẳng đến và bế Nhím xuống xe, thế là cả đám cùng nhau đến trường, mọi chuyện tiếp theo thì mọi người đã biết, quay lại hiện tại>>

_ “mà...mà khoan, để tôi hỏi cái này nha” cô bạn lớp trưởng bước xuống bàn Nhím

“bạn này là ai, sao lại vào lớp mình vậy, ko mặt đồng phục nữa, cả Liên và Khang”

_ “tôi là Ý” Nhím nhanh nhẹn

_ “sao?” lớp trưởng ngạc nhiên, rồi chợt nghĩ lại “chắc tên trùng tên đó mà”

_ “bạn học ở đâu? Sao lại đến lớp này, ko phải là mình khó khăn gì, nhưng tại đang trong đợt thi đua, giám thị thấy rồi tưởng bạn trong lớp này ko mặt đồng phục là bị điểm trừ cho lớp đó”

_ “là Ý lớp mình đó lớp trưởng” Ly lên tiếng

_ “sao?” bây giờ là mặt của lớp trưởng, à ko là của toàn bộ thành viên của lớp đều đang mở to mắt hết cỡ, vì từ khi Ý có mặt trong lớp này thì cô nàng đã trở thành tâm điểm của mọi người, những ánh mắt trái tim của mấy anh chàng, rồi nhiều ánh mắt ghen tỵ khác, ghen tỵ vì Nhím được Phi bế và ghen tỵ vì cái vẻ đẹp của Nhím, tính ra, nhìn kỹ lại thì vẻ đẹp của Nhím ko thua bất kỳ 1 vị tiểu thư nào, kể cả mấy đứa nhóm nhà mình như Liên, Ly,,,.... Có thể nói hơn là đẳng khác

_ “là...là Ý hả?” lớp trưởng

_ “Phải rồi” Quân vui vẻ

_ “sao là Ý. Ý.....”lớp trưởng ko biết mình phải nên nói cái gì nữa đây

_ “đây là Ý thật đó lớp trưởng” Liên cũng lên tiếng, Lớp Trưởng nhìn qua Khang như chờ đợi 1 câu trả lời, Khang chỉ gật đầu, như vậy chắc là đúng thật rồi vì Liên, Khang và nhím hay đi cùng nhau mà, nhưng tại sao Nhím bây giờ lại khác xa với Nhím của trước đó? Đây vẫn là 1 câu hỏi to đùng dành cho mọi người.

Reng.....

Rất may mắn là tiếng chuông báo hiệu giờ học cũng đã đến, Nhím thì rất hào hứng cho việc học này, còn mọi người thì mang những sắc thái tâm trạng riêng

‘sao Ý có vẻ lại mến cậu ta như vậy? chẳng lẽ Ý thích cậu ta..ko.....ko thể... Ý chỉ là của Khang thôi’

‘sao Ý lại có được sự quan tâm của mọi người vậy chứ? Mình đang ghen tỵ sao? Ko...ko được...Ý là bạn mình...ko được ghen tỵ với bạn...nhưng, khi yêu là phải ích kỷ mà...nếu Ý ko tôn trọng người ấy thì hãy để người ấy cho Liên’

‘em à, thật ra em đang nghĩ gì, lúc nãy anh thấy em nhìn anh với ánh mắt khác lạ lắm, chúng ta là anh em...chắc có lẽ trong em cũng đang tràn ngập thứ tình cảm mà em chưa biết đó là loại tình cảm gì đúng ko? Giống như lúc Phi chưa biết em là em gái anh vậy đó, anh cũng đã lầm tưởng....nhưng Phi ko mong em lầm tưởng thứ tình cảm đó đâu...vì chúng ta là anh em....hãy cố gắng nhớ lại nhà Nhím’

‘con nhỏ đó xinh thật, ko...ko được....mình đã có Thanh rồi, mình chỉ có Thanh thôi, phải nhanh chóng lấy lại lòng tin của gia đình mới được, phải làm cho Thanh thấy mình ko vô dụng’

‘thú vị thật, cô thật sự là như thế nào? Bộ dạng xấu xí trước kia, bây giờ thì thành 1 công chúa à. chẳng biết cô có thể giúp cho mình được gì ko nhi?’

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55

Vào học mà ngoại trừ NHím thì chẳng có ai mà hướng thú cả, mọi người cứ nhìn NHím suốt. và cuối cùng

Reng....giờ ra chơi cũng đã đến, và cái tin Phi bế người con gái lạ đã vang đi khắp cái trường này, vừa bàn tán việc đó thì thân phận người con gái lạ ấy chính là Ý tiếp tục được lan truyền, mọi người ai cũng ngạc nhiên sùng sốt cả, vệt con xấu xí bỗng nhiên biến thành một con thiên nga lông lẩy, bây giờ vấn đề về NHím là nóng nhất trường rồi.

Lớp 12a1

_ “Ý muốn xuống căn tin” NHím

_ “muốn ăn gì, Khang mua, chứ chân đau mà cứ đi xuống đi lên cầu thang ko tốt đâu” Khang

_ “Nhưng Ý muốn xuống căn tin để xem mình có nhớ gì ko à” Ý

_ “ko được, Ý phải ở lại đây, khi nào chân khoẻ lại rồi hả đi” Khang. NHím nhìn qua Khang rồi lại nhìn xuống Phi như đang cầu cứu vậy đó, Phi nhìn thấy ánh mắt của NHím nên

_ “được rồi, để tôi bế Ý xuống dưới, 1 lát rồi mình lên” Phi đứng lên

_ “ko cần, nếu muốn thì tôi sẽ là người làm việc đó” Khang cũng đứng dậy, 2 ánh mắt nhìn nhau.

_ “2 anh khỏi lo, bà xã của em thì để em bế” Nam từ ngoài bước vào, mọi người tập trung vào anh chàng, bước xuống bàn NHím

_ “để em bế chị nha” Nam. NHím nhìn Nam rồi quay lại nhìn Khang và Phi, ba chàng trai đang nhìn chăm chăm vào cô nàng. Biết chọn ai đây? Biết nói gì đây, sao mà khó xử quá.

_ “Phi nha,hihi” NHím cười hiền, thế là Phi bước lại và nhận nhiệm vụ bế NHím xuống căn tin, còn mấy người kia thì lại tràn đầy những cảm xúc khó tả, nhưng rồi họ cũng theo sau. Suốt dọc đường đi, từ hành lang, đến cầu thang rồi vào đến căn tin ai ai cũng thấy hình ảnh 1 người con trai đang bế 1 người con gái theo sau là những người khác(sao giống hoàng tử, công chúa và đoàn tùy tùng quá, hihi. Mà tùy tùng gì mà đẹp trai đẹp gái thế ko biết nữa).

Tại căn tin. Bây giờ cái bàn của tụi nó đang đông kín những ánh mắt, chỉ là ánh mắt thôi,mọi người chỉ dám nhìn chứ chẳng ai dám lại gần cả.

_ “Ý ăn gì?” Khang

_ “Khang mua dùm Ý ly nước là được rồi” NHím

Bây giờ bàn của tụi nhỏ nhà mình gồm những ai đây. Ko phải 1 mà là 2 bàn luôn, tụi nó kéo lại sát nhau rồi, Khang, Phi, Nam, Quân, Liên, NHím, Ly

_ “ừ, để Khang mua cho, đợi xíu” nói rồi Khang đi vào, nhưng suy đi , nghĩ lại thì sao Khang lại quên mất bàn này có bao nhiêu người vậy chứ? Sao hỏi có mình NHím à. hơi bất lịch sự rồi nha.hi

_ “hi.” Trang cùng bước đến rồi ngồi vào bàn

“sao bà lại xuống đây vậy?”

_ “đi xuống cho biết căn tin(mặt cười)” NHím

_ “a...ha.....xin chào vệt con xấu xí.....” từ đâu 1 cô gái đi lại, theo sau là vài đứa con gái khác, mọi người ngược mặt nhìn bọn đó, chẳng ai nói gì

_ “vệt con xấu xí nay bỗng thành thiên nga sau khi đi 1 vòng từ môn quan hả? haha” cô gái đó cười

_ “thế này có muốn cũng biến thành thiên nga ko” Trang nói nhưng vẫn ngồi tại chỗ

_ “haha, tiểu thư đây xinh đẹp sẵn rồi, đâu như vịt con xấu xí kia, ko biết đã trít trét bao nhiêu lớp phấn lên mặt mà được như thế này đây” nói rồi cả đám cười rộ lên

_ “bộ trước kia mình xấu lắm hả?” Nhím lên tiếng, gương mặt vẫn bình thản, vẫn ko có 1 vẻ gì gọi là tức giận, cái kính cận dỏm đã bị tháo gỡ để lộ đôi mắt lúc nào cũng có cảm giác vui vẻ. đám người kia nghe Nhím hỏi mà ngưng cả cười, nhìn NHím, chắc bọn chúng đâu biết Nhím đã bị mất trí rồi.

_ “ề, nhỏ này bị điên hay sao hỏi tao kỳ vậy này” con nhỏ cầm đầu hỏi nhỏ kế bên

_ “chắc vậy, bữa nó bị trúng đầu, nay điên chắc”

Vậy là rõ, đám người này có mặt trong vụ việc đám hội đồng Nhím lần trước đây mà.

_ “thì ra là tụi bây à? Hung thù đánh Ý » Trang tức giận, đứng dậy, 2 tay nắm lại. mọi người trong bàn cũng nhìn bọn đó với ánh mắt cực kỳ là khát máu

_ “mấy người là fc của ai? » Nam

_ “họ là fc của Khang chứ à?” Thanh ở bàn bên cạnh đột nhiên lên tiếng

_ “các người đã hại Ý” Khang bước ra, đặt trên bàn ly nước rồi nhìn đám người đó, vừa thấy Khang bọn họ liền tắt ngay nụ cười, đồng thời gương mặt bỗng tối sầm lại

_ “anh...anh Khang.....” cô gái đó ấp úng

_ “chính các cô đã hại Ý” Khang hỏi lại 1 lần nữa

_ “ko...ko.....”

_ “cô còn chối sao?” Trang

Khang nhìn đám người đó

_ “ko phải...ko phải...còn có nhóm người kia nữa”

_ “À?” Khang. Nghe Khang hỏi mà cả đám rùng mình

_ “là bọn bên fc của Phi với Nam nữa”

_ “các cô giỏi lắm bắt đầu từ hôm nay giải tán ngay cái fc quái quỷ của các cô, tôi ko xứng và từ đây sắp tới ko được động đến Ý, ko thì.....”
Khang bỏ lửng câu nói

“và sẵn đây, tôi xin tuyên bố Nguyễn Nhật Khang tôi đây chính là bạn trai, người yêu của Ý, nếu bất kỳ ai có ý xấu với cô ấy thì tôi sẽ ko tha thứ 1 ai”

Tin động trời, lại thêm 1 tn động trời nữa, mọi người đang nhìn Khang, đặc biệt là Nhím kia, cô nàng chẳng nhớ gì, Nam thì cứ kêu NHím bằng bà xã, rồi cái hình ở trong laptop của Nhím nữa, NHím và anh chàng ta có quan hệ gì? Nhím chưa tìm hiểu được thì lại đến chuyện Nhím trở thành bạn gái Khang, trời ơi. Biết phải làm sao đây?

_ “ông điên hả Khang. Ông muốn đem rắc rối đến cho Ý đến khi nào hả?” Trang

_ “bà im đi. Tôi sẽ bảo vệ Ý” Khang gắt

_ “ông.....” Trang tức đến nghẹn họng, Trang đã nói rồi, Ý sẽ ko đầu lại bọn tiểu thư nhà giàu kia đâu, vậy mà Khang cứ muốn lôi Ý vào cuộc chiến này là sao? Cần khoa trương vậy ko? Nói cho mọi người biết như vậy chẳng khác nào trực tiếp khiêu chiến với họ

_ “Khang....” Nhím định nói gì đó

_ “Khang sẽ bảo vệ Ý, bằng bất cứ giá nào. Ý hãy yên tâm” Khang

_ “Nhưng.....” Nhím

_ “chuyện gì?” Khang

_ “nhưng bây giờ Ý ko có tình cảm với Khang” NHím nói lý nhí, đủ mọi người nghe.

Thất vọng, vui mừng, khinh bỉ, đủ mọi cảm xúc xuất hiện trên những gương mặt có ở đây

_ “Ý quên những kỷ niệm giữa 2 chúng ta rồi hay sao?” Khang quay lại nhìn vào mắt Nhím. 2 tay đặt lên vai, nắm chặt làm cho Nhím có 1 cảm giác hơi đau và sợ nữa.... Thật sự NHím ko nhớ gì cả, những mảng ghép của ký ức từng chút, từng chút 1 hiện lên trong đầu Nhím, nhưng Nhím chưa thể ghép

lại được. rồi hiện tại, những sự việc đang diễn ra với Nhím, chỉ toàn là chuyện tình cảm thôi.

— “Ý, Thật sự Ý..... (“mẹ ơi. Sách y của con đâu?”)..... « hoa hướng dương này đẹp quá 2 hé »..... “ko. Mẹ ko bao giờ bỏ Nhím của mẹ đâu, ko bao giờ bỏ rơi 2 đứa đâu, ngoan nha”.....ông nội. ...bà nội. ...mẹ hết thương Nhím rồi... huhu.”..... “tôi tên Khang, Nguyễn Nhật Khang, 10 tuổi, tôi ở đây 1 mình à. còn bạn”..... “em đã nói là ko đi mà. Sao anh lại chống đối em như thế, ghét 2 nhất..... »..... “cô nên đưa cô bé ra khỏi căn nhà này để tránh cô bé làm hại đến những người xung quanh, nếu ko, đúng vào năm 10 tuổi, con bé lại sẽ gây ra 1 hậu quả không lường được nữa đấy”..... đúng vào năm 10 tuổi, con bé lại sẽ gây ra 1 hậu quả không lường được nữa đấy”..... đúng vào năm 10 tuổi, con bé lại sẽ gây ra 1 hậu quả không lường được nữa đấy”..... “đừng chạy nữa... nguy hiểm... coi chừng.....Á.....”).....Á.....” Nhím ôm lấy đầu mình, ngã xuống

Mọi người hốt hoảng.....

— “mẹ.....hướng dương.....mẹ.....mẹ.....m.....” và Nhím đã ngất luôn tại chỗ, Khang nhanh tay nhất bế Nhím lên, Trang lấy điện thoại gọi ngay cho tài xế, cả đám vội vàng đưa Nhím đến bệnh viện. Nhím đã ngất nhưng trog con mê vẫn nói “mẹ.....mẹ.....tại con.....mẹ.....”. chắc đây là nỗi đau vặt lớn nhất trong lòng Nhím mà bấy lâu nay cô nàng ko thể nào quên được.

— “Ý... Ý đừng có chuyện gì nha.....tại Khang tất cả” Khang nói khi mà cõi lòng Khang đang tan nát, hơi thở của Nhím sao yếu thế, rồi vết thương trên đầu sao lại chảy máu thế kia

“Yến...Nhím...Nhím của 2 đừng có chuyện gì nha,,,.....đừng làm 2 sợ mà.....Nhím....Phi ko thể chịu thêm 1 cú sốc nào nữa đâu.....em phải cố gắng cố gắng nha.....hãy giống mẹ của chúng ta.....” tư tưởng của Phi cũng đang gào thét thật lớn, em gái Khang đã ra đi 1 lần tưởng chừng ko gặp lại, nhưng trời cao đã sắp đặt cho anh em gặp nhau, vậy mà bây giờ lại tạo ra hoàn cảnh trở trêu như thế.....

“chị.....chị ko được có chuyện gì nha.....thật sự em đã.....”

Bệnh viện T

Phi đã gọi điện cho My lúc trên đường đến đây, xe vừa tới là My và 1 số bác sỹ, y tá khác đang đứng chờ, đưa Nhím thẳng vào phòng cấp cứu,mọi người ở ngoài mà đứng ngồi ko yên

Bụp.....1 cú đâm bay thẳng vào mặt Khang

— “tất cả tại cậu, Ý mà có chuyện gì cậu sẽ ko yên với tôi đâu” Phi nói mà 2 mắt đỏ rực như muốn ăn tươi nuốt sống Khang vậy đó, 1 Hoàng Phi trầm tĩnh, lạnh lùng bỗng chốc biến thành một con quỷ dữ. Khang bị ngã nhào xuống

— “Khang đâu cô ý” Liên đỡ Khang đứng lên

— “đã nói là Ý ko chịu được kích động mà, cậu vui rồi chứ gì? Ý là bạn gái cậu, cả trường biết rồi, chẳng ai dám giành Ý với cậu nữa rồi đó.....Cậu vui chưa...haha....vui thì hãy cười lên đi...sao lại ủ dột thế kia...haha” Phi nói, cười, nụ cười đau khổ...nụ cười ra nước mắt, Phi quay mặt vào tường, 2 hàng nước mắt tự nhiên lại rơi, sao lúc này Phi yếu đuối quá, đến mức Phi ko thể kiềm chế được

— “mày bình tĩnh lại nào.....” Quân vỗ vai Phi, chưa khi nào thấy thằng bạn mình kích động đến như vậy.

— “đúng là tại tôi, cậu hãy đánh, hãy đánh tôi đi” Khang cúi mặt

— “Khang ko có ý, Khang chỉ muốn bảo vệ Ý thôi mà” Liên

— “bảo vệ hay ích kỷ, cậu ta chỉ sợ người khác giành mất Ý mà thôi” Phi nói trong tức giận.

— “ông yên tâm, di My sẽ cố gắng mà...” Ly cũng vỗ vai Phi

Chờ đợi, sốt ruột, lo lắng, rối bời, tức giận, hối hận,.....

Chỉ vòn vện 1 tiếng đồng hồ là phòng cấp cứu vụt tắt, My bước ra, cả đám đứng xung quanh My, đặc biệt là Phi, nhìn MY với ánh mắt hết sức là bi thương

— “con bé đã qua cơn nguy kịch”

Cả đám thở phào nhẹ nhõm

“máu cũng đã được cầm lại” My tiếp. cả nhóm như đang trút bỏ được tảng đá trong lòng thì

“nhưng.....”

Lại nín thở, chỉ 1 từ “nhưng” của My thôi là đã làm cái ko khí trở nên u ám hẳn lên

— “nhưng Ý sẽ rơi vào tình trạng hôn mê, tức là vẫn sẽ có cơ hội tỉnh lại, nhưng đến khi nào thì di ko chắc được”

Nghe như sét đánh ngang tai, My nói mà nước mắt My lại tuôn rơi, thương cho đứa cháu bé bỏng của mình, rồi nghĩ đến những gì đã và đang xảy ra cho gia đình của chị gái, sao ông trời lại bất công như vậy chứ, ko phải ở hiền gặp lành sao? Xu giúp biết bao người mà nói, thế mà.....

Bụp.....Khang đột nhiên lại nhận được 1 cú đấm nữa, nhưng lần này ko phải là từ Phi mà chính là từ Nam, Khang 1 lần nữa bị té nhào...Nam định nhào đến đánh Khang nữa nhưng bị Quân cản lại.

_ “mấy đứa thôi đi” My lên tiếng, cả đám im lặng.

“đừng gây thêm chuyện nữa”

“con bé sẽ được chuyển vào phòng chăm sóc đặc biệt, nên mấy đứa cứ về đi”

Nói rồi My bước đi, để lại cả đám còn bỏ ngớ để chấp nhận đây là sự thật, nỗi buồn và thất vọng lấn áp cả vùng của chúng nó đang đứng

/

/

11h.

Chưa ai chịu rời khỏi bệnh viện

/

/

13h

Vẫn như mấy khúc tượng ngồi đó

Reng.....

_ “alo....”

_.....

_ “được.tôi về liền”

Nam cúp máy, chào mọi người rồi về trước, chẳng ai còn tâm trạng mà để ý đến người xung quanh nữa cả

/

/

_ “ông gọi tôi đến có việc gì?”

_ “công việc đến đâu rồi”

_ “mọi chuyện có thay đổi”

_ “là sao?”

_ “cô ta đã bị thương rất nặng, ko biết qua nổi ko?”

_ “như vậy là ko thực hiện được mục đích sao?”

_ “phải”

_ “tiếc thật, nhưng nếu trừ được cô ta thì chúng ta cũng đỡ 1 phần lo lắng, chỉ có điều thật đáng tiếc.....”

_ “vậy tôi về trước”

_ “ừ. Nếu cô ta còn sống thì phải thực hiện nhiệm vụ, hiểu ko?”

_ “hiểu”

_ “cậu đi đi”

—

/

/

16h

Phi đứng dậy đi về phía phòng của My

/

— “vào đi”

“ngồi đi”

“cháu muốn hỏi về NHím”

— “dạ”

— “đi đã nói tất cả”

— “vậy Nhím có thể tỉnh lại ko?”

— “đi ko chắc.nhưng đi sẽ có hết sức”

— “ko lẽ Nhím sẽ giống như mẹ cháu..bỏ rơi cháu một mình vậy sao?” Phi cuối đầu

— “ko...ko...sẽ ko như thế đâu” My bước lại ôm lấy Phi vào lòng, Phi khóc ngay trên vai My, My thật sự đang đóng vai trò của 1 người mẹ, thay chị mình lo lắng cho con trai. Chỉ 1 chút thôi, Phi gạt đi những giọt nước mắt rồi xin phép My ra về, lần này Phi đã về thật, bọn nhóc kia cũng vậy, vì là phòng chăm sóc đặc biệt thì chỉ có bác sỹ và y tá mới được vào thôi.

/

18h

— “Phi à, ông có chuyện muốn nói”

— “con đang mệt lắm, khi khác đi ông”

— “nhưng.....”

— “con đang mệt lắm”

— “vậy hôm khác ông sẽ nói”

Phi vẫn đang ngâm mình trong nước lạnh, chẳng muốn ra, suy nghĩ về những gì đang xảy ra, được và mất chỉ trong tầm tay, cảm thấy trong lòng bất an quá, có 1 cảm giác thật khó tả

/

Khang từ hồi về đến giờ vẫn ngồi suốt trên giường, suy nghĩ và suy nghĩ, chẳng biết cậu ta đang suy nghĩ gì nữa, Liên thấy rất lo lắng vì cái vẻ thất thần của Khang, hỏi gì cũng ừ...và ừ.....

/

20h

Phi đang nằm trên chiếc giường của mình, nhìn lên trần nhà và lại suy nghĩ

/

Khang đã bước vào nhà tắm để tắm rồi, nhưng cậu ta vẫn chưa muốn ra, cậu ấy muốn những dòng nước lạnh sẽ làm cho tâm trạng cậu đỡ hơn

/

ở 1 ngôi nhà khác

_ “đợi em”

/

/

21h

Mọi chuyện vẫn chưa có thay đổi gì cho lắm.

Khang đã lên giường nằm, nhưng ko tài nào nhắm mắt ngủ được

/

Phi cũng chẳng hơn gì Khang

/

23h

Mọi người dần dần đã mệt mỏi hơn, nhưng khoảng cách đến giấc ngủ còn khá xa

/

_ “em đến rồi đây”

_.....

_ “yên tâm, em sẽ ở cạnh chị”

_.....

_ “chúng ta đi thôi”

_.....

_ “tạm biệt”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56

13h

Sau khi tan học Khang và Liên lại đến bệnh viện T để hỏi thăm về Nhím nhưng chỉ nhận được từ My 1 câu trả lời duy nhất là khi nào Nhím khỏi bệnh sẽ đưa Nhím về, Khang với Liên trở về nhưng trong lòng Khang lại có 1 cảm giác thật bất an, khó có thể diễn tả được

/

Cùng thời điểm đó, Phi và Trang đang ở trước nhà của Nam thì nhìn thấy Nam bước ra và lên 1 chiếc taxi, cả 2 bám theo thì thấy Nam đang vào 1 khách sạn lớn, cả 2 nhìn nhau rồi tiếp tục dõi theo

Phòng 301

Cốc cốc...cốc.....

_ “vào đi”

_ “chào ông”(cuối đầu)

_ “mọi chuyện thế nào rồi”

_ “cô ta đã bị người khác bắt đi rồi”

_ “ai?”

_ “ko biết. nhưng nếu bị bắt đi như vậy chắc mạng sống của cô ta ko thể giữ được đâu”

_ “tiếc thật, chưa tìm được bí quyết của cô ta mà đã.....tiếc thật....”

_ “như vậy là nhiệm vụ của tôi xem như đã hoàn thành?”

_ “được, nhưng lần này cậu làm ko tốt lắm”

_ “tôi xin lỗi”

_ “ko sao. Bây giờ ko còn cô ta xem như là ko có đối thủ, chúng ta vẫn mạnh nhất.”

_

_ “bây giờ cậu phải tìm tên phản bội Lâm, nói với nó nếu đồng ý trở lại làm việc thì ta sẽ xem như chưa có việc gì, bằng ko.....cậu hiểu chứ”

_ “rõ”

_ “cậu có thể về”

_(cuối đầu chào)

.

.

.

‘cả 2 đều là tai sai đặc lực của ta, nhưng nếu phản thì 1 con đường.....’

/

Bên ngoài phòng 301

_ “cậu ta lúc này có phải nói về Ý ko?” Trang

_ “chắc vậy”

_ “cậu ta tiếp cận Ý về nhiệm vụ, nhưng sao cậu ta nói Ý ko giữ được mạng” Trang

_ “có vẻ như cậu ta muốn bảo vệ Ý, ko muốn thực hiện nhiệm vụ nữa thì phải.” Phi

_ “Lâm nữa, Lâm nào, chẳng lẽ là người đã đến bệnh viện thăm Ý, cậu cũng làm việc ở đây sao?” Trang

_ “Nam, Lâm, cả 2 người này thật khả nghi, mau tìm người điều tra về người tên Lâm kia đi” Phi

_ “ừ”

_ “chúng ta về,”

Reng.....reng.....

_ “ạ cháu nghe nè ông”

.....

_ “ạ, hôm nay cháu bận nên ko đi rước cô ấy được”

.....

_ “ạ. cháu biết rồi”(mặt khó chịu)

“chuyện gì vậy?” Trang

“à, chuyện riêng thôi, tôi phải đi 1 lát. Trang có về trước đi”

« ừ. Có gì liên lạc tôi nha » Trang

« Trang cũng vậy nha » Phi

« ừ »

/

/

“hôm nay bọn họ lại ko đi học”

“Thanh nói nhóm của bọn thằng Phi hả?”

“ừ. Đúng rồi”

“chẳng biết, Son ko quan tâm”

“bạn bè gì mà ko quan tâm gì hết”

“Bây giờ Son chỉ quan tâm đến Thanh thôi”(ôm eo)

“đéo miêng quá à”(nép vào người Son)

“Son nói thật đấy”

“Vây Son chứng minh đi”

“hôm nay Son sẽ chứng minh nè. (buông eo ra), ba mẹ xuống rồi kìa”

“Ba, mẹ”(mặt cười)

“ạ, cháu chào 2 bác”(đứng dậy cuối đầu chào)

“chào cháu, cháu ngồi đi” mẹ Son, Thanh ngồi xuống, Ba với mẹ Son cũng vậy

“con xin giới thiệu với ba mẹ đây là Thanh, người yêu của con” Son rất hào hứng, nhưng khi nghe đứa con trai cưng nói mà vẻ mặt cả 2 dường như hơi khó chịu, cả Son và Thanh đều nhìn thấy cả

“lần này con nghiêm túc đó, ba mẹ đừng nghi ngờ con vậy chứ”

“cháu ở đâu, ba mẹ cháu làm gì và làm sao cháu lại quen được thằng con nhà bác?” mẹ Son lên tiếng

“mẹ, sao mẹ cứ như tra hỏi vậy chứ”(mặt khó chịu)

“ko sao mà Son”

“ạ. cháu tên Lý Thanh là con gái ông Lý Thắng, cháu với Son học cùng lớp ạ”

“Lý thắng, tập đoàn Lý thị sao?” ba Son giờ mới lên tiếng

“ạ phải”

Mẹ và ba Son cùng quay lại nhìn nhau rồi nhìn cả 2 đứa

“thật ra bác ko cấm cản 2 đứa quen nhau nhưng bây giờ việc quan trọng là cho 2 đứa học xong đi, rồi còn phải tập tành làm việc nữa, con trai nhà bác nó vẫn còn ham chơi lắm, chưa chừng chặc để xứng đáng cho cháu nương tựa đâu” Mẹ Son

“ạ, cháu biết cả 2 đều còn nhỏ nên cháu với Son sẽ học và sẽ tập làm việc ở công ty, 2 bác yên tâm đi ạ” Thanh

_ “con dù gì cũng tốt nghiệp đại học ở nước ngoài rồi còn gì, tại con ko muốn làm thôi. Bây giờ con sẽ sửa đổi, sẽ tiếp quản công ty của gia đình mình mà” SOn

Ba với mẹ Son lại nhìn nhau, chẳng biết nên nói gì nữa đây.

_ “chuyện tiếp quản công ty để sau nha, bây giờ 2 đứa ở chơi, ba với mẹ đến giờ đi họp rồi”

_ “ạ. 2 bác đi”

_ “ạ” SOn

Thế là ba mẹ Son cùng nhau đi, để lại Son và Thanh ngồi đó

_ “Son nè”

_ “chuyện gì vậy cục cưng”

_ “hình như ba mẹ Son ko thích Thanh thì phải?”

_ “đâu có đâu, đừng nghĩ bậy mà”

_ “nhưng sao Thanh thấy thái độ hai bác có vẻ ko vui khi biết Thanh và con của ba Thắng vậy?”

_ “ko có đâu”

_ “rồi ko phải Son nói ba mẹ Son rất muốn Son về công ty sao, nhưng bây giờ Son muốn thì lại từ chối...ko lẽ.....”

Son nhìn Thanh

“ko lẽ họ sợ Thanh có âm mưu gì hại Son sao?”(cuối mặt, có vẻ như muốn khóc)

_ “làm gì có chuyện đó, vớ vẩn”(ôm vào lòng)

_ “hay là.....”

_ “sao..”

_ “hay là do Quân với Ly nói xấu Thanh với ba mẹ Son hả? chứ lý do nào khiến ba mẹ Son có cảm giác đề phòng Thanh vậy chứ”(nói như muốn khóc)

_Son im lặng như đang suy nghĩ 1 điều gì đó

_ “ko lẽ Thanh lại đáng ghét vậy sao? Thật sự Thanh yêu Son mà, sao họ lại nói xấu Thanh như vậy chứ”(nước mắt rơi)

_ “thôi...thôi...Son biết mà, Son hiểu mà.....Thanh yêu Son và Son cũng vậy.....đừng lo.....nếu họ là người nói xấu Thanh thì Son sẽ ko tha cho họ đâu.....đừng lo nha”(Son ôm Thanh vào lòng)

_1 nụ cười nửa môi

_ “đừng khóc nữa, xấu lắm.để Son đưa Thanh đi chơi nha....”

_ “ừ”(ngồi dậy, lấy 2 tay quệt đi 2 giọt nước mắt còn đọng lại)

/

/

Tính tong....._

_ “là cậu nữa sao”

_ “Chỉ có nhà ko cô? »

_ “có, cậu muốn gặp cô chủ à?”

_ “ạ,”

_ “cậu vào nhà đi”

_ “ko cần đâu cô. Cô vào gọi Chi giúp cháu nói có Phi đến tìm à”

_ “ừ, vậy cậu đợi 1 chút”

_ “ạ”

.cô giúp việc đi vào, chừng 5 phút sau Chi bước ra với chiếc quần sọt, áo thun in hình đô rê mon, buộc tóc cao, nhìn rất ư là dễ thương, vẻ mặt thì tươi rói

_ “làm gì nhìn tôi ghê vậy?” Chi hỏi khi thấy Phi cứ nhìn chằm chằm vào mình

_ “ơ...ờ.....ko có gì?”

_ “hả? ko có gì. Vậy anh đến đây chi?” Chi

_ “à...ờ.....tôi muốn nói chuyện với cô”

_ “ừ. Chuyện gì. Anh nói đi”

_ “mình quán nước gần đây ngồi 1 lát được ko?” Phi

_ “ừ” Chi gật đầu rồi Phi chờ Chi đến 1 quán nước cũng bình dân cách đó chừng 50m à. cả 2 gọi 2 ly nước rồi bắt đầu vào vấn đề chính

_ “anh muốn nói gì?” Chi

_ “tôi ko muốn nói dài dòng”

_ “vậy anh nói đi”

_ “có phải cô đã gọi điện nói với ông nội tôi là hôm nay tôi ko đón cô đi học ko?”

_ /.....

_ “chẳng phải chính cô nói ko cần tôi đến đón và cũng chính cô nói sẽ ko mách với ông nội tôi mà”

_

_ “tôi đã tin cô, thật ko ngờ đấy, ko ngờ cô miệng thì nói như vậy nhưng hành động thì lại khác”

_ “anh nghĩ là tôi nói sao?” (về mặt lạnh nhạt, pha lẫn 1 chút xót xa và bất ngờ)

_ “tôi.....”(chợt thấy lạnh ột khi nghe)

_ “hi(cười nhạt)...anh nghĩ tôi là hạn người đó sao? ờ.....vậy thì tôi là người như thế đấy...anh làm gì được tôi”

_ “cô.....chính là cô thật sao?” Phi

_ “hi(lại cười nhạt)...câu hỏi có dư thừa ko khi anh đã khẳng định chính tôi là người đi mách với ông nội anh”

_ “tôi.....”

_ “anh chỉ muốn hỏi thế thôi sao? Như vậy tôi sẽ trả lời cho anh biết, tôi đã nói cho ông nội anh biết đấy, anh có thể cãi lời ông nội mình ko? Hi...và tôi sẽ làm nhiều hơn thế nữa.....”(đứng dậy, bước đi)

Phi như đứng hình vì những lời nói của Chi, cô ấy nói như vậy nghĩ là sao? ‘cô ấy nói thật sao, nhưng ánh mắt nhìn mình sao lại đau xót thế kia, nhưng ko cô ấy nói thì là ai nói’

‘đau thật đấy, sao nghĩ mình như vậy chứ.....hi(cười nhạt) sao tự nhiên lại khóc thế này(ngước mặt lên, lấy 2 tay lau 2 dòng lệ), đáng ghét.....sao nước mắt lại ko nghe lời thế này(ngước mặt lên).....hi(cười nhạt)....đúng là nực cười.....người ta có thích mày đâu mà lại cố bám lấy vậy chứ.....ngu ngốc.....’

/

/

17h

_ “đến giờ uống thuốc rồi...chị mau tỉnh dậy nha”

_.....

_ “dù em biết nếu chị cứ mãi như thế này thì em sẽ được ở cạnh chị, nhưng em ko nỡ, thật sự ko....em muốn chị được vui vẻ kia...em sẽ đánh đổi tất cả để được nhìn thấy chị cười mà thôi”

_.....

/

/

_ “sao rồi? Trang điều tra được gì rồi?”

_ “ừ. Trang chỉ điều tra được Lâm đã từng là thành viên trong tổ chức đó cùng với Nam, nhưng hiện tại thì cậu ta đã rời khỏi đó rồi” Trang

_ “còn 2 người?”

_ “ừ, bọn tôi được biết Nam là trợ thủ đắc lực nhất của ông Hùng” Ly

_ “rồi người của Trang theo dõi Nam cho biết từ khi từ khách sạn về thì Nam ko hề ra khỏi nhà. Trang cũng điều tra nơi ở của Lâm rồi, cũng chẳng thấy cậu ta ra khỏi nhà luôn” Trang

_ “nếu nghi ngờ là 2 người họ thì phải tìm cách vào nhà họ thử 1 phen” Quân

_ “bây giờ làm sao vào đây. Nếu bị phát hiện chúng ta sẽ gặp rắc rối đấy” Ly

_ “để tôi đi cho” Trang

_ “ko. Để tôi » Phi

_ “đi nhiều quá sẽ bị phát hiện đấy” Quân

_ “2 người thì ở nhà là cái chắc rồi, làm sao đi ban đêm được đây?” Phi

_ “ừ. Biết rồi, bọn này là con hư, sao đi ban đêm được, hic” Ly

_ “ko có tâm trạng đâu mà đùa với bà” Phi

_ “vậy đêm nay, Phi sẽ đột nhập vào nhà của Nam, còn Trang thì vào nhà của Lâm. Ok” Phi

_ “ok”

“mà ko nói cho Khang và Liên thật sao?” Trang

_ “ừ, đừng để họ phải lo lắng, dù sao năm nay cũng là năm cuối cấp của họ rồi, chúng ta thì khác” PHI

_ “ừ” Trang

_ “Quân với Ly về đi, có gì tôi sẽ gọi điện” Phi

_ “ừ” Quân, Ly đồng thanh.

/

/

_ “bà chủ mới về”

_ “ừ. Con bé Chi về chưa chị”

_ “cô chủ về rồi, nhưng khi gặp bạn về thì cô ấy vẫn ở trên phòng suốt”

_ “bạn nào vậy chị”

_ “cậu ấy tên Phi”

_ “à, để tôi lên xem con bé”

.

.

.

Cốc cốc cốc,

_ « mẹ đây. Mở cửa cho mẹ vào với »

_ « có chuyện gì vậy mẹ, con đang ngủ mà »

_ « mở cửa ra đi mẹ có chuyện muốn nói với con »

Cạch...

_ « chuyện gì vậy mẹ »(ngồi lên giường)

_ « sao mắt con lại đỏ thế kia »

_ « dạ, chắc tại con ngủ nhiều quá »

_ « con có chuyện gì giấu mẹ sao ? »

_ « dạ ko có mà, »

_ « con nói cho mẹ nghe đi..... »

A.....

2 mẹ con đang nói chuyện thì từ căn phòng ở trên lầu, cả 2 liền chạy lên

Cạch.....

« ba..... »

« anh..... »

_ « a.....đau....đau quá..... »

_ « ba....ba.....mẹ mau gọi bác sỹ nhanh »

_ « ba..... » Chi ôm chầm lấy người đàn ông, sau khi mẹ Chi gọi điện xong thì lập tức cùng với người con gái ôm lấy người đàn ông đến khi bác sỹ đến

.

.

« ba cháu sao rồi bác »

« đã tiêm thuốc giảm đau cho ông ấy nhưng bệnh tình có vẻ trở nặng, tôi lại khuyên nên đưa đến bệnh viện lớn để điều trị thì tốt hơn »

Chi nhìn qua mẹ mình

_ “để tôi tiễn bác sỹ”

_ “được”

.

.

.

_ “cám ơn bác sỹ, nhờ ông đừng nói ai biết về bệnh tình của chồng tôi”

_ “tôi biết, nhưng tôi khuyên bà nên đưa ông ấy đi điều trị càng sớm càng tốt”

_ “chuyện đó để tôi suy nghĩ, cảm ơn ông”

_ “ko có gì, chào bà”

_ “chào ông”

.

.

.

_ “ba con ngủ rồi à”

_ « dạ »

« mẹ. sao mẹ lại ko chữa bệnh cho ba chứ ? từ nhỏ đến lớn con đã chứng kiến ba đau khổ đến dường nào khi mà mỗi lúc phát bệnh. Mẹ ko thấy thương ba sao ? mẹ..... »

_ « ko được. có gì chúng ta nói sao ? bây giờ để ba con nghỉ ngơi đi »

_ « sao lần nào nhắc đến vấn đề trị bệnh cho ba, mẹ cũng ko muốn là sao chứ ? mẹ giấu con điều gì sao ? từ lúc con biết chuyện đến bây giờ mẹ chưa hề cho ba ra khỏi phòng dù chỉ 1 bước, lý do là sao hả mẹ ? rồi bất cứ những thứ gì, công ty, nhà cửa mọi thứ đều chỉ có tên mẹ và con là sao ? con đã hỏi mẹ hàng trăm lần rồi, mẹ cũng ko trả lời con là sao ? mẹ nói đi chứ »

_ « mẹ xin lỗi.mẹ chưa thể nói cho con biết.... »

_ « vậy đến khi nào ? đến khi nào mẹ mới nói hả mẹ.....bệnh của ba đã trở nặng lắm rồi.mẹ.....con ghét mẹ..... » Chi ôm mặt khóc rồi chạy ra khỏi phòng

_ « xin lỗi anh.....em/..... »

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57

20h

Trang cùng với Phi đã gặp nhau tại căn nhà ngoại ô của Phi, chuẩn bị cho hành động sắp diễn ra của mình

_ “chuẩn bị xong chưa?” Trang

_ “ok” Phi

_ “nhớ cẩn thận nha” Trang

_ “Trang cũng vậy đó” Phi

Thế là cả 2 chia nhau hành động, Phi thẳng tiến đến nhà Lâm còn Trang thì nhà Nam

/

/

Tại 1 căn phòng khác

_ “chị Em có thể đưa anh ấy đến bệnh viện để chữa bệnh ko?”

_ “ko thể”

_ “nhưng bệnh tình anh ấy ngày 1 nghiêm trọng rồi”

_ “chưa đến thời cơ”

_ “vậy đến khi nào? Em sợ anh ấy sẽ ko chịu nổi”

_ “cũng như lời bà thầy trước đây đã nói, em thấy có đúng ko? Ngày xưa em chỉ là 1 con người ko tên tuổi, địa vị, nhưng nhờ ai mà em đã nên sự nghiệp thế này? Bà ta nói em sẽ nhờ anh ta mà ăn nên làm ra, đúng chứ? Rồi bà ta cũng giúp em trừ chướng ngại của con gái em rồi, tất cả đều giống như lời bà ấy nói, vậy mà bây giờ em muốn phá hủy toàn bộ sao? Con gái em sẽ mất tất cả nếu em ko nghe lời bà ta đưa chồng em đi chữa bệnh”

_ “nhưng, bệnh của anh ấy.....”

_ “thời cơ chưa đến chứ đâu phải ko chữa, đợi bà ta xuất hiện và chỉ dẫn em nên làm gì thì hãy làm”

_ “vậy khi nào bà ấy lại xuất hiện?”

_ “chỉ khi thời cơ đến mà thôi”

_ “em sợ....”

_ “còn sợ gì nữa, gia đình em đang rất hạnh phúc mà, con gái em cũng đang rất là vui vẻ”

_ “em biết rồi”

_ “thế em về trước đi”

_ “vậy em về, khi nào bà ta xuất hiện chị hãy nói cho em biết với”

_ “ừ.....”

Người phụ nữ bước ra khỏi cánh cửa kia, để lại căn phòng 1 người với bao nhiêu mưu toan và’bà ta đòi đòi ko bao giờ xuất hiện nữa đâu.....chỉ có ta đang là chủ của ván cờ này mà thôi.haha’

.

.

Cạch.....

_ “mẹ.”

_ “ừ.chuyện gì?”

_ “Thanh đã bắt đầu hành động”

_ “tốt, con nhỏ đó giao cho con. Mọi chuyện vẫn trong tầm tay chứ”

_ “vâng, chỉ có 1 điều.....”

_ “điều gì?”

_ “cô gái bị đánh mấy hôm trước, mẹ nhớ ko?”

_ “rồi sao?”

_ “cô ta ko biết có thân phận thế nào mà lại được nhiều người lo lắng lắm, kể cả Trương Hoàng Phi”

_ “thế à, vậy con hãy điều tra xem cô ta là người thế nào? Và cho người theo sát cô ta”

_ “con điều tra rồi, lý lịch rất bình thường, hiện tại cô ta đã bị mất tích rồi”

_ “mất tích?”

_ “phải”

_ “sao lại mất tích?”

_ “con cũng chẳng biết nữa, chỉ biết cô ta mất tích ở bệnh viện T”

_ “bệnh viện T mà lại để bệnh nhân mất tích sao?”

_ “ạ. rồi còn 1 chuyện nữa”

_ “chuyện gì?”

_ “Trương Hoàng Phi và Thái Gia trang, tiểu thư tập đoàn Thái thị, cùng với Nguyễn Yến Ly và Bùi Quốc Quân, hôm nay cứ cho người điều tra về tổ chức của ông Hùng, đồng thời con còn nhận được thông tin là tối nay Thái tiểu thư và trương Hoàng Phi sẽ xâm nhập vào nhà của 2 người”

_ “à?”

_ “chính là cánh tay trái và tay phải đắc lực của ông Hùng, Lâm và Nam”

_ “Lâm”

_ “phải, cậu ta đã rời khỏi đội của ông Hùng rồi. theo con suy đoán chắc chắn họ đang tìm tung tích của người con gái kia, bởi lẽ hệ thống của bệnh viện rất phức tạp, chỉ có những cao thủ hacker mới có thể phá vỡ”

_ “vậy à. thế thì chúng ta hãy vào cuộc 1 chút đi”

_ “ý mẹ là.....”

_ “phải.....con hãy đi chuẩn bị”

_ “ạ”

.

.

.

‘TRương Huỳnh Tuấn Kiệt, Trần Đăng Khoa và Trần Kim Hồng Thuỷ, tất cả sẽ phải trả giá, gia đình nhỏ của chúng bây sẽ từ từ mà tàn lụi.....haha’

/

/

21h

Tại nhà Lâm. Trang đã đột nhập qua hàng rào và tiến thẳng vào trong, nhưng quan sát xung quanh thì Trang chẳng thấy cái gì gọi là lạ hay nghi ngờ được. ‘có thể có mặt thất chăng?’ suy nghĩ của Trang làm cô nàng càng phải tìm cách lục tung những căn phòng trong ngôi nhà này mới được,

Cạch

Lâm từ trong phòng tắm bước ra, ôi thôi...tội nghiệp Trang nhà ta, chui xuống ngay gầm giường để trốn luôn rồi chứ.....

Lộc////cộc..... Lâm vẫn với cái bộ dạng mặc quần sọt, cời trần, đi tới đi lui trong phòng, chẳng biết làm gì nữa. Trang thì gần như nín cả thở để có thể ko để phát hiện ra tiếng động, và rồi.....

Cạch...tiếng công tắc đèn đã lên tiếng, Lâm ngã người xuống giường, nhắm mắt lại, Trang cố gồng đợi khoảng 10 phút khi ko thấy động tĩnh gì liền chui khỏi gầm giường, cố mở to mắt nhìn xung quanh để kiểm cánh cửa của phòng

‘ngủ gì mà ko bật đèn gì hết, tối thui, sao mà thấy đường để ra đây...cái thằng nhóc đáng chết này.....’ đầu tranh tư tưởng của Trang, cô nàng cố rón rén, rón rén...bò...từ từ....từ từ.....

“bên trái.....”

“đi thẳng.....”

“bên trái.....”

“đứng lên.....”

“mở cửa.....”

‘a....há.....tìm được cửa ra rồi(nhảy dựng và la hét trong tư tưởng).....a....mà.....ơ.....nãy giờ.....’(quay mặt lại)

ực.....cổ gắn nuốt khang 1 cái.....

“ko cảm ơn em sao?”

— “cậu...cậu.....”

— “ko cảm ơn em khi em đã chỉ cho chị được đường ra đến cửa à?”

— “cậu...cậu.....”

— “phải đền đáp em thế nào đây?”(tiến sát lại gần Trang, cô nàng ko còn đường lui nữa rồi, đằng sau là 1 bức tường)

— “sao...sao....cậu...biết.....”

— “ban đêm ban hôm, 1 người con gái lại đến nhà 1 người con trai thế này.....ko lẽ chị muốn.....”(nụ cười gian xảo)

— “tôitôi....”(lấy tay che lại)

— “như vậy để em giúp chị thực hiện tâm nguyện nha”(lấy tay ôm eo Trang, kéo về phía mình)

— “a.....”(Trang đẩy ra)

— “xin...xin lỗi.....” thoát khỏi vòng tay rồi

“tôi biết tôi đến đây như thế này là ko đúng” Trang cố gắn lấy lại vẻ bình tĩnh

“thôi thì tôi nói thật”

— “được thôi. Chị muốn gì?”

— “tôi chỉ muốn biết Ý có phải do cậu bắt đi?” Trang

— “nếu em nói có thì sao? Mà ko có thì sao?”

— “nếu có, tôi mong cậu đưa Ý trở lại bệnh viện để điều trị”

— “còn ko thì sao?”

— “ko thì.....”

— “thì thôi, vậy em nói cho chị biết em ko bắt chị Ý. Ok. Chị có thể về, từ rài về sao, nhớ là đừng đến nhà người khác như thế này nữa nha, đặc biệt là nhà của 1 người con trai”(cười gian xảo)

— “tôi.....” Trang vừa ngượng vừa thấy xấu hổ thật

— “chị có thể về, hay cần em tiễn”

— “ko cần, xin lỗi đã phiền” Trang bước ra khỏi phòng với 1 tâm trạng ko thể nào tả nổi, thất bại trần trệ, ko những ko điều tra được gì mà ngược lại còn cảm thấy mất mặt quá chừng luôn.

/

/

Về phần Phi thì sao. Cùng thời điểm với Trang

Phi đã ở trước nhà quan sát Nam rất kỹ càng, Nam chỉ toàn ở trogn nhà, cũng chẳng biến mất khỏi tầm mắt của Phi 1 phút nào cả. từ đó, Phi có thể suy đoán Nhím ko nằm trogn tay Nam, hoặc Nam đã đưa Nhím ra ngoài chứ ko ở nhà của Nam nữa

22h

Phi ra về, nhưng trên đường đi thì

— “muốn tìm bạn à?” có 1 nhóm đàn ông đi lại đứng trước mặt Phi

— “các người là ai?”

— “muốn tìm bạn thì hãy theo ta”

_ “các người là ai? Muốn gì?”

_ “bạn người vừa bị hôn mê, vừa bị băng bó, nếu đến trễ người sẽ ko thể gặp cô ta nữa đâu”

_ “thật ra các người là ai? Sao lại bắt bạn tôi»

_ “người có muốn cứu cô ta ko? Cô ta đang ôm đầu kêu la rất thảm thiết”

“Nhím...họ là ai? Họ nói thật ko? NHím...đang nằm trog tay họ thật sao?” bây giờ suy nghĩ của Phi rồi rồi, có thể đó là 1 cái bẫy, nhưng Phi vẫn muốn thử 1 lần xem sao. Bây giờ mọi tin tức có liên quan đến Nhím, Phi đều đưa lên hàng đầu

_ “nếu ko đi sẽ ko kịp nữa đâu”

_ “được. tôi theo các người”

_ “chúng ta đi” đám người đó đi trước, Phi tiếp bước theo sau. Đúng là Phi đã bị mất hết lý trí rồi. đám người kia chưa biết thân phận là người thế nào, có biết về NHím hay ko mà Phi đã vội theo bọn chúng rồi, lỡ như.....Phi là 1 người biết suy nghĩ, điềm đạm, thế mà hành động bây giờ có thể xem là lỗ mẫn ko ? ko suy nghĩ kỹ gì cả.

/

/

Cùng thời gian đó

_ “cô gái.....cô gái.....” 1 ông cụ chạy đến gần Trang khi cô nàng vừa rời khỏi nhà của Lâm

_ “chuyện gì vậy ông?”

_ “tôi thấy có người bị đánh.....”(giọng hoảng sợ)

_ “ai...sao lại bị đánh”

_ “ko biết....tôi thấy nguyên 1 đám người áo đen đang đánh 1 cô gái bị băng bột ở chân, trên đầu cũng quấn khăn nữa, máu nhiều lắm.....rồi có 1 cậu con trai lại chịu đòn thế cô gái đó.....”

_ “sao? Cô gái....ko lẽ.....ông dẫn cháu đến đó nhanh nha”

_ “được....được.....đi.....” ông lão cố gấn chạy trước, Trang cũng chạy theo sau

/

/

Trở lại với Phi

_ “cô gái đó đâu?”

_ “sắp tới rồi...đừng nôn nóng chứ...”

.

.

.

_ “kia....có phải người cậu cần tìm ko?” người đàn ông chỉ tay về phía 1 thân cây to, đang có 1 người con gái bị treo lơ lửng 2 tay lên nhánh cây, trên đầu còn băng bó và dưới chân cũng vậy..

_ “Nhím.....” bất chợt Phi thốt ra rồi chạy lại gần đó, nhưng đột nhiên người con gái ấy rơi xuống. Phi chạy đến ôm cô ấy vào lòng, xoay mặt lại thì, ko.....đó ko phải là Nhím...nhưng đã quá muộn rồi.....

a.....tiếng la nhỏ vừa xuất phát từ Phi và cũng là lúc có 1 vật nhọn vừa cắm vào lồng ngực Phi.....

_ “Phi.....” Trang từ xa đã nhìn thấy, Phi ôm lấy ngực mình rồi ngã xuống. Trang cố chạy đến nhưng liền bị mấy tên kia chặn đường lại, đánh nhau khoảng vài phút, bọn đó giống như chỉ muốn đùa giỡn với Trang chứ ko dùng hết sức lực

“rút thôi. Chi tiểu thư chỉ muốn xử hấn thôi” 1 tên trong đó nói rồi cả đám cùng nhau rút lui.

“Chi tiểu thư” Trang lảo lảo rồi chạy lại nâng đầu Phi lên, gọi tên nhưng Phi vẫn im lặng, hoảng loạn và sợ hãi, Trang gọi ngay xe cấp cứu và đưa Phi thẳng đến bệnh viện T

/

23h30

Bệnh viện T

Phi đã được đưa thẳng vào phòng cấp cứu, chính My là người trực tiếp thực hiện ca phẫu thuật này, Trang ở bên ngoài mà lòng rối như tơ...

Ko dám thông báo cho người nhà Phi, và cũng chẳng dám nói cho Quân và Ly. Trang cứ đi tới đi lui, rồi lại nhớ đến lời nói của bọn chúng lúc này ‘Chi tiểu thư.....Chi tiểu thư.....’. người này là ai? nhưng nhanh chóng gạt bỏ suy nghĩ ấy, tiếp tục chờ đợi cuộc phẫu thuật của Phi.

Mãi cho đến 3h sáng

Cánh cửa phòng cấp cứu được mở, My bước ra với vẻ mặt mệt mỏi nhưng cũng ko quên nở 1 nụ cười với Trang, chỉ cần nhìn thấy nụ cười ấy là Trang đã thờ phào nhẹ nhõm lắm rồi

_ “vết thương đã ổn, máu đã được cầm rồi” My

_ “ạ...tốt...thật tốt....quá....” Trang cũng nở 1 nụ cười

_ “nhưng chuyện gì đã xảy ra. Đến phòng đi”

_ “ạ”

2 dì cháu cùng nhau đến phòng My, MY rót cho 2 dì cháu mỗi người 1 ly nước rồi ngồi xuống

_ “chuyện gì đã xảy ra?” My

_ “ạ. thật ra là cháu, Phi, Quân và Ly đang điều tra xem ai là người bắt Ý đi.”

_ “cháu biết việc Ý bị bắt à?” My

_ “ạ”

_ “rồi điều tra thế nào? Sao Phi nó lại bị thương như thế”

_ “tụi cháu điều tra được 1 tổ chức.....và nghi ngờ.....2 đứa đã hành động.....” Trang kể lại tất cả cho My nghe

_ “Chi tiểu thư sao?” My

_ “ạ, cháu nghe bọn chúng nói thế”

_ “vậy người đó là ai? Cháu biết ko?”

_ “cháu biết 1 người. nhưng ko chắc...vì cháu ko có bằng chứng”

_ “mọi chuyện sao lại phức tạp thế này cơ chứ. Cháu về trước đi. Ngày mai đợi Phi tỉnh dậy rồi hỏi xem chuyện gì đã xảy ra”

_ “ạ. vậy cháu về. sáng mai cháu lại đến”

_ “ừ”

Trang đứng dậy, chào My rồi bước ra về.

_ “chị nè.....”

_ “tại sao gia đình chị lại có nhiều sóng gió thế kia”

_

_ “biết khi nào mọi chuyện mới ngừng lại đây chứ.....tội nghiệp bọn trẻ”

_.....

_ “phải chi chị.....bởi chị giỏi hơn em và có thể xử lý mọi chuyện mà”

_

_ « chị nghe em nói ko hả ? bọn trẻ cần chị lắm, chị biết ko hả? mau.....hãy mau.....”(nước mắt tuôn ra)

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58

Thứ 4

Ngày mới, việc mới. mọi chuyện sẽ mới.

Đối với các học sinh thì hôm nay vẫn là 1 ngày vô cùng bình thường, chỉ có việc đến trường rồi học tập, nhưng các cô cậu nhà ta thì sao? Họ lại gặp những hoàn cảnh thật ko thể lường trước được.

Nói về Khang và Liên. Hai người họ vẫn phải đến trường, nhưng tâm trạng cả 2 ko mấy tốt, Khang thì lo lắng cho NHím, Liên 1 phần vì NHím và 1 phần vì thấy Khang như vậy nên cô nàng cũng ko mấy vui.

Trang nhà ta khi về nhà nghỉ ngơi, nói là nghỉ ngơi chứ thật sự cô nàng có nghỉ hay ngủ được gì đâu. Sáng sớm là lại đến bệnh viện sớm xem tình hình của Phi ra sao nữa, sẵn tiện cũng báo cho Ly và Quân biết luôn.

Bệnh viện T

6h30

Phòng bệnh của Phi, hiện tại đang có Trang Quân và cả Ly đang đứng đó, đợi Phi tỉnh lại.

_ “cậu chịu tỉnh rồi sao?” Trang lên tiếng khi thấy mắt của Phi dần dần hé mở, Phi đảo mắt nhìn xung quanh, nhìn mọi người, và có 1 cảm giác đau buốt hiện diện trong thân thể mình, Phi dường như ko còn sức để gượng dậy

_ “chuyện gì vậy?” Phi hỏi nhỏ

_ “cái này tao hỏi mày mới đúng đó” Quân

_ “ông uống chút nước đi” Ly đỡ Phi

_ “cậu bị người khác đâm” Trang nói, Phi lại suy nghĩ, dần dần anh chàng cũng nhớ lại những gì đã xảy ra với mình vào đêm hôm qua

_ “bạn có tìm thấy manh mối gì ở nhà Lâm ko?” Phi hỏi Trang

_ “ko có. Còn cậu, sao lại bị rơi vào bẫy của bọn người đó, cậu biết họ là ai ko?” Trang

Phi chỉ lắc đầu rồi từ từ kể lại cho mọi người biết.

_ “nhóm người đó biết chúng ta đang tìm Ý. Họ là ai? Sao lại hại cậu” Trang

Bao nhiêu câu hỏi cứ vây lấy mọi người. Nhất là Trang, bây giờ cô nàng có nên nói về việc “Chi tiểu thư” nào đó hay ko? Nếu thật sự là Chi vậy Phi sẽ làm sao? Đến đó để đòi người à. ko bằng ko chứng, sao có thể? Nhưng rồi TRAng cũng

_ “thật ra tôi có nghe bọn người đó nói Chi tiểu thư sai họ lắm, nhưng tôi ko biết Chi tiểu thư mà họ nói là ai” Trang

_ “Chi tiểu thư.....ko lẽ/.....” Quân

_ “Chi.....” Phi cũng suy nghĩ

_ “tôi ko biết, ko chắc có phải là Chi ko?” Trang

_ “chúng ta phải điều tra cho kỹ, ko được vu oan cho người khác” Ly

_ “Phải, tôi cũng nghĩ vậy” Trang

“bởi vì động cơ của Chi là gì? Hai được cậu cô ấy có lợi ích gì đâu?”

Phi im lặng, đứng là im lặng.manh mối tất cả chỉ là mơ hồ, mờ mờ...ảo ảo....chẳng có cơ sở nào để có thể dự đoán chính xác được

_ “vậy hay chúng ta cho người theo dõi cô ta đi” Quân

_ “ừ. Cũng được đó. Nhưng phải thật cẩn thận, vì mẹ cô ấy mà biết có người theo dõi con gái mình, chắc chắn sẽ ko ổn đâu” Ly

_ “được. để tôi lo cho. Tôi sẽ cho người theo dõi thật kín đáo” Trang

_ “ừ. Ông phải đường thương cho thật tốt, mọi việc cứ để bọn này lo.” Ly

_ “3 người lo nổi ko?” Phi

_ “tôi có 1 ý kiến này” Quân

_ “chuyện gì?” Ly

_ “hay chúng ta nhờ thêm Kỳ Kỳ giúp đỡ đi, nếu trước đây thì có thể nhờ thằng Sơn nhưng bây giờ....” Quân

_ “ừ. Ông thấy sao Phi?” Ly

_ “ờ. Thêm 1 người sẽ tốt hơn. Mà nhớ đừng nói việc tôi bị thương cho Ông bà nội tôi nha” Phi

_ “biết rồi” Ly

_ “bây giờ thế này. Tôi sẽ cho người theo dõi Chi, 2 người tiếp tục cho người theo dõi Lâm và Nam, còn Kỳ Kỳ thì nhờ cô ấy đến lo cho Phi” Trang

_ “ok” cả nhóm đồng thanh rồi chia ra hành động

/

/

_ “anh thấy khỏe chưa?”

_

_ “xin lỗi anh. Tất cả em chỉ muốn tốt cho con gái của mình thôi”

_

_ “khi con bé tìm được người mang lại hạnh phúc và chăm lo cho con bé thì em sẽ trả nợ lại cho anh, tất cả.”

/

/

_ “mọi chuyện đang diễn ra rất tốt thưa mẹ”

_ “được. cứ để xem bọn chúng sẽ làm gì tiếp theo”

_ “ạ.”

_ “ừ, cố gắng, khi làm xong mọi chuyện thì con và nhỏ đó sẽ đường đường chính chính đến được với nhau, mẹ ko cản cả 2 nữa”

_ “ạ. con biết. con cảm ơn mẹ”

_ “ừ. Con hãy tìm cho được con nhỏ mà bọn người kia đang tìm nhanh hơn bọn chúng”

_ “ạ”

_ “con ra ngoài đi”

_ « ạ..... »

·
·
·
« mọi chuyện sẽ kết thúc sớm thôi »

/

/

Tĩnh tòng.

_ “cậu lại đến đây làm gì?”

_ “chị Ý đâu?”

_ “sao lại hỏi tôi”

_ “tôi chắc chắn là cậu. chị ấy đâu?”

_ “cậu tìm chị ấy làm gì? Hoàn thành nhiệm vụ à?”

_ “tôi.”

_ “hi(cười khẩy). Ko trả lời được à? Cậu sợ ko thực hiện được nhiệm vụ của mình nên cứ đến đây à ? »

_ “tôi.”

_ “nếu cậu đến đây vì chuyện của chị ấy thì hãy ra về đi, tôi chẳng biết gì đâu. Còn nếu đến đây vì tôi thì.”

_ “Lâm. Thật ra tôi đến đây vừa vì chị Ý và cũng vì cậu đấy”

_ “ông ấy muốn cậu xử lý kẻ phản bội này sao?” Lâm

_ “Lâm.”

_ “Nam à? tôi với cậu lớn lên cùng nhau, cậu hiểu tôi và tôi cũng vậy? tôi đã quyết định rời khỏi tổ chức, rời khỏi ông ta thì tôi biết tôi sẽ có kết cục thế nào, tôi sẽ trả lại cái mạng này cho ông ấy, nhưng ko phải bây giờ. Cậu hiểu ko? “

_ “CHị Ý đang trong tay cậu đúng ko?” NAm

_ “Phải. tôi ko ngại nói cho cậu biết, đúng là chị ấy đang ở cạnh tôi. Nhưng tôi chỉ muốn giúp chị ấy thôi. Cậu muốn bắt chị ấy để thực hiện nhiệm vụ thì tôi sẽ ko tha thứ cho cậu đâu”

_ “tôi biết. bởi.(ngập ngừng).bởi tôi cũng ko nỡ lợi dụng chị ấy” Nam

_ “cậu.” Lâm

_ “hi.cậu gì mà cậu.chắc tại tôi sống với cậu từ nhỏ đến lớn nên tính tình cũng hơi hơi giống cậu rồi”

_ “Nam.”

_ “đúng là ông ấy muốn tôi khuyên cậu trở lại tổ chức.nhưng tôi biết quyết định của cậu sẽ là Ko.nhưng cậu nói Ko thì tôi phải.”

_ “ông ấy muốn cậu khừ tôi chứ gì?”

_ (gật đầu)

_ “hi.đúng. .như vậy mới là ông ta.ko sao đâu.tôi ko làm cậu khó xử.khi chị Ý hoàn toàn khỏi bệnh, tôi sẽ giao cái mạng này cho cậu.bởi.thật ra cái mạng của tôi là do ông ta nhặt về mà.(mặt buồn)”

_ “nếu có 1 ngày chúng ta là đối thủ.thật sự tôi ko biết phải làm thế nào đây nữa.”

_ “hi.Nam. .cậu yên tâm.nếu có ngày đó,,...tôi sẽ giải quyết cho.chúng ta mãi mãi là anh em ko cùng cha, khác mẹ mà...hihi”

_ “hi...phải,,.....mình vẫn là anh em.....”

_ “cậu muốn gặp chị Ý ko?”

_ “có”

_ “vậy đi theo tôi”

.

.

.

.

Cạch.....cửa 1 một căn phòng được mở ra, bên trong đang có 1 cô gái đang ngủ rất say

_ “chị Ý.....”

_ “chị ấy vẫn chưa tỉnh lại.....nhưng tôi nghĩ chị ấy sẽ sớm tỉnh lại thôi....”

_ “cậu đang chữa bệnh cho chị Ý sao?”

_ “ừ. Tôi đã mời 1 chuyên gia mà lúc du học tôi đã quen được, ông ấy hứa sẽ trị khỏi cho chị ấy và đồng thời sẽ trị luôn căn bệnh mất trí của chị”

_ “vậy thì tốt, rồi nếu chị Ý nhớ lại tất cả thì sao?”

_ “như vậy là tốt rồi. tôi ko muốn xen vào cuộc sống của chị ấy, chỉ mong chị ấy được hạnh phúc và bình an »

_ “cậu đã yêu chị ấy mất rồi. phải ko Lâm”

_.....

_ “đúng là vậy.”

_ “thôi. Ko còn gì thì chúng ta ra thôi. Khi nào chị ấy tỉnh lại tôi sẽ trả chị ấy về với mọi người, ko làm xáo trộn cuộc sống của chị nữa”

_ “cậu ngốc lắm”

_ “hihi.....”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59

Nguồn bị nhảy chương. Mời các đọc chương tiếp theo!

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Nguồn bị nhảy chương. Mời các bạn đọc chương tiếp theo!

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 61

Cùng thời điểm 15h

Tại quán nước khá là sang trọng đang có 3 con người đang ngồi cùng nhau, Thanh, Son và 1 người con gái khác

— “đây là Son.....” Thanh chưa nói dứt lời thì

— “là bạn trai của Thanh đây” Son cướp lời, gương mặt tươi rói, nhưng Thanh thì lại có vẻ thật là ngượng ngùng nhìn người con gái kia

— “tôi là Tiên, bạn của Thanh” cô gái đó cũng nở 1 nụ cười, nhưng nụ cười ấy lại có 1 chút gì đó gọi là bí ẩn lắm

— “nghe nói em giúp Thanh trog việc làm ăn hả?” Son vẫn rất thoải mái

— “à...ừ...” Tiên nhìn liếc qua Thanh rồi quay lại mỉm cười với Son

— “em ko phiền khi anh theo Thanh đến đây chứ?” Son

— “hi...sao lại phiền.....Thanh dẫn bạn trai đến giới thiệu là vui lắm ấy chứ” Tiên

— “ừ...hihi”

— “mà có vẻ 2 người ko thân thiết lắm hả? sao lại ít nói vậy?” Son

— “à...tụi này cũng mới quen đây thôi, ko thân lắm...phải ko Thanh” Tiên nhìn qua Thanh

— “à...ừ.....” Thanh

— “Thanh ko khỏe hả? sao vẻ mặt nhọt nhọt vậy?” Son

— “à...đâu...đâu có....Thanh khỏe mà”

— “thật ko?” Son

— “Tiên ghen tỵ với Thanh ghê, có 1 người bạn trai quan tâm đến mình hết sức luôn.....chẳng như Tiên.....”

— “hihi. Tiên chưa có bạn trai sao? Hay để son giới thiệu cho nha, Son có nhiều bạn con nhà cũng ok lắm” Son

— “Tiên có người yêu rồi....mà chẳng biết người ta sao nữa.....người đó ít ở cạnh Tiên lắm, sợ lâu ngày thay lòng đổi dạ” mắt nhìn qua Thanh

— “yêu xa hả?” Son

— “đã gọi là yêu rồi thì xa gần gì cũng vẫn là yêu thôi” Thanh lên tiếng

— “nhưng bên cạnh người ta có người khác, chẳng biết người đó có giữ vững được ko?”

— “người đó đi xa là vì ai cơ chứ? Nếu người đó vì Tiên mà rời xa Tiên để làm việc thì đừng có mà ghen tuông bậy bạ, tội nghiệp người ta.”

— “ừ, là vì Tiên...mà tại Tiên thấy người ta đi với người khác nên Tiên ghét...”

— “Nhưng...” Thanh

— “khoan...khoan.....đã.....2 người nói gì mà Son ko hiểu gì hết vậy?”

— “à...mà thôi...đâu có gì.....Son nên đưa bạn gái mình về trước đi, Tiên thấy cô ấy có vẻ mệt rồi đấy”

— “à...ờ...cũng được.....Son đưa Thanh về nha”

— “Nhưng.....”

— “Son thấy Thanh có vẻ mệt lắm...thôi mình về trước...khi khác mình lại đến gặp Tiên sau”

_ “phải đó....bạn trai Thanh nói đúng đó....về trước nghỉ ngơi đi, khi khác mình lại gặp”

Thanh nhìn Tiên, ánh mắt như thiêu trụi cả người cô nàng....lập tức đứng dậy...hàng học bước đi, ko thèm chào Tiên 1 tiếng. Sơn thấy thái độ của Thanh kỳ lạ, anh chàng cũng đứng dậy và chào Tiên rồi theo Thanh.....

“xin lỗi em....tình yêu ngang trái thì phải có trắc trở thôi.....phải để em trở thành người thế này.....thật xin lỗi.....nhưng hãy cố gắng vì hạnh phúc cả 2.....em nhé.....”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62

5h

Điện thoại Thủy reo lên

_ “muốn cứu con mày thì đến nghĩa trang M. 1 mình”

Tút...tút...tút.....

Thủy hạ điện thoại xuống

_ “ai gọi vậy?” Nhi

Bây giờ Thủy có nên nói hay ko? Có nên cho Long và Nhi biết, hay làm theo lời người đó, đến 1 mình thôi.....

/

5h

Điện thoại Khoa reo lên

_ “alo”

_ “muốn cứu con trai hãy đến nghĩa trang M. một mình»

Tút tut.....

Khoa lập tức chạy thẳng đến nơi đó

/

5h

Điện thoại của 1 người khác cũng reo lên

_ “alo”

_.....

_ “sao lại mất, anh ấy làm gì mà biết đường đi”

_.....

_ “được...tôi về ngay”

.

.

_ “chuyện gì vậy mẹ?”

_.....

_ “à. ko có gì đâu con.con ở đây. Mẹ về 1 chút mẹ vào”

_ “mà có việc gì?”

_ “ko có gì. Con yên tâm”

Nói rồi người phụ nữ rời đi, để lại sự nghi ngờ cho cô gái trẻ

/

Nghĩa trang M

6h

ở dưới góc cây lớn đang có 3 người đang bị trời lại, ko ai khác chính là mấy đứa trẻ nhà ta Quân, Sơn và Ly

_ “quân...Quân.....” Ly mở mắt ra trước, nhìn thấy Quân vẫn đang bất tỉnh, nhìn lại thì thấy Sơn nữa

_ “Sơn....Sơn.....2 người tỉnh dậy đi”

_ “um....” Sơn cự mình, dần dần mở mắt, Quân cũng vậy

_ “đây....đây...là đâu.ura...” Quân nhút nhích làm sợi dây cửa trúng vết thương

_ “ông sao rồi” Ly lo lắng

_ “sao chúng ta lại ở đây?” Quân

“sao mà cũng vậy?” Quân nhìn Sơn

_ “hồi khuya chúng ta bị nhò Thanh bắt đi, ông ko nhớ sao?” Ly

Quân lục lại trí nhớ của mình

<< Cách.....cánh cửa phòng được mở ra, Quân ngược mặt lên nhìn, Ly quay mặt lại, bất ngờ.....

_ “sao cô đến đây?” LY vừa hỏi dứt câu thì bị 1 cú đánh vào cổ, ngất ngay lập tức, tiếp theo là Quân cũng vậy, cô ta đánh trúng vào vết thương của Quân nên máu đỏ chảy ra, dính xuống sàn nhà, cứ tưởng như Ly bất tỉnh thật nhưng trong mơ màng, ý thức LY vẫn còn giữ được, lấy điện thoại nhấn thật nhanh cái tên THANH rồi bỏ lại, mong là mọi người sẽ tìm được mình...>>

_ “nhưng đây là đâu?” Quân

_ “nghĩa trang” Sơn lên tiếng

_ “sao?” bây giờ Quân và Ly mới nhìn xung quanh, hình như họ đang bị cột ở 1 góc của nghĩa trang thì phải, xung quanh chỉ thấy mấy cái cây lớn...à...1 cái mộ kia.....sao nó lại nằm cách biệt như vậy.....một người con gái.....đứng là ngôi mộ của 1 người con gái, xinh đẹp.....

_ “tỉnh rồi à?” 1 người trog số khoảng 10 người khác bước đến

_ “các người là ai? Sao bắt chúng tôi” LY

_ “hãy đợi đi, lát nữa chúng bây sẽ biết.....”

“màu đưa bọn chúng vào vị trí”

Tên đó nói dứt lời thì Quân và SƠn lại bị trời cùng nhau, treo lại 1 cái cây, riêng Ly thì được đưa đi nơi khác. Vết thương của Quân và Sơn càng nặng hơn, máu cứ chảy ra ko ngừng.....mất máu...mất sức.....

/

6h

Thủy vừa đến cửa vào của nghĩa trang thì Khoa cũng đến, cả 2 bất ngờ nhìn nhau

_ “sau anh/em ở đây?”

_ “thằng Quân bị người ta bắt đến đây, còn anh”

_ “thằng Sơn cũng vậy”

Cả 2 đã hiểu, nghĩa trang này thuộc dạng cũ kỹ, nằm ở ngoại ô thành phố, những ngôi mộ ở đây thường vô danh, nơi đây cũng rất ít người lui tới. cả 2 bước vào.....

_ “xin chào mừng đến với vương quốc của chết chóc” 1 giọng nói của 1 người đàn bà vang lên nghe mà rợn cả người. ...Khoa và Thủy nhìn xung quanh thì ko thấy ai.....tiếp tục bước vào.....

_ “đi về phía bên phải” giọng nói lại vang lên, Khoa và Thủy làm theo.đi hết con đường đó thì đập vào mắt cả 2 là hình ảnh Quân và Sơn đang bị treo lơ lửng, máu đã thấm ra ngoài áo, định chạy đến giải thoát cho con, nhưng cả hai liền dừng lại khi nghe

_ “đứng yên nếu ko muốn 2 đứa đó chết sớm”

“chỉ cần 1 cái búng tay của ta sẽ khiến 2 đứa đó chết ngay lập tức”

“ngươi muốn gì?” Khoa lạnh lùng

_ “từ từ đã, hãy nhìn xung quanh xem. ...” Nghe theo lời của bà ta, Khoa và Thủy nhìn, thì chỉ thấy duy nhất có 1 ngôi mộ này là kỳ lạ nhất, vì những ngôi mộ khác được xây rất sơ sài, còn riêng ngôi mộ này thì lại rất khang trang, tiền đền, cả 2 cùng nhìn đi ảnh của chủ ngôi mộ. 1 người con gái, đang mặc đồng phục của trường cấp 3, nhìn kỹ thì là đồng phục của trường MOON ngày xưa đây mà.....Khoa và Thủy nhìn nhau

_ “các ngươi thấy quen ko?”

_ “thật ra ngươi muốn gì?” Thủy

_ “rất đơn giản. tao muốn chúng bây hãy đi theo người con gái dưới ngôi mộ đó.haha”

_ “thật ra ngươi là ai?”

_ “các ngươi ko biết ta nhưng ta lại biết rõ các ngươi, từng tên 1.....

Trương Huỳnh Tuấn Kiệt, Trần Đăng Khoa và Trần Phương Hồng Thủy..... »

Khoa với Thủy lại nhìn nhau. Sao lại nhắc đến Kiệt nữa, mọi chuyện như thế nào cơ chứ.

_ “các ngươi ko nhớ người con gái kia à? vậy các ngươi nhớ người này chứ” bà ta vỗ tay 3 cái, 2 tên đàn ông dẫn thêm 1 người ra nữa.

_ “nhìn kỹ vào”

Khoa và Thủy cố nhìn thật kỹ, người đàn ông kia trông rất quen, nhưng gương mặt thì hoàn toàn bị phá hủy.....

_ “sao? Nhận ra chưa?”

“haha.....kể cả người bạn chí cốt của mình cũng ko biết à? hahaha”

_ “sao?”

Khoa với Thủy lại nhìn nhau

_ “Kiệt” cả 2 đồng thanh

_ “haha, thông minh đấy.....cuối cùng cũng biết rồi à?”

_ “sao Kiệt lại ở trong tay cô, cô là ai? Mau lộ diện đi” Thủy

_ “từ từ các ngươi sẽ rõ, gấp gấp gì? Haha.....”

_ “Kiệt....Kiệt...phải anh ko?” Thủy cố gọi nhưng người đó vẫn ko trả lời.....

_ “mày sao vậy Kiệt?” Khoa

_ “a....a.....đau....a.....” người đàn ông đó, ôm đầu, nằm lăn lộn dưới đất rồi lấy tay đánh vào đầu mình. Khoa và Thủy định tiến lại nhưng ko được

“đứng im đó, nếu ko ta giết luôn hần”

_ “cô là ai? Cô đã làm gì anh ấy?” Thủy

_ “haha, hẳn đâu cần ta phải ra tay, ông trời đã có mắt...haha...hắn bị quả báo...đúng là quả báo.....”

_ “thật ra cô là ai?” Khoa

_ “Ta là ai ư....các người muốn biết, vậy hãy chịu khó mà chờ đợi”

_ “chờ gì nữa....cô đang muốn làm gì?” Thủy

_ “haha....các người đưa hắn ta vô” người đàn bà đó ra lệnh cho đàn em đem người đàn ông đó trở vào.....

_ “đợi có mặt đông đủ rồi chúng ta sẽ có chuyện để nói thôi...haha.....”

Khoa với Thủy nhìn nhau, đợi 1 lúc sao ko nghe thấy tiếng của bà ta nữa, cả 2 bước lại gốc cây, định giải cứu cho Quân và Son nhưng chỉ mới đi được 3 bước thì

Đoàn.....

Đoàn.....

tiếng động phát ra....cả 2 giật mình....nhìn kỹ lại thì, 2 đứa con của họ vừa bị trúng 2 phát súng.bất tỉnh.....

_ “Son/ Quân” Khoa, Thủy đồng thanh

_ “đã bảo đứng yên mà....các người ko biết nghe lời gì cả” giọng người phụ nữ lại vang lên

_ “có gì cô ra đây, đấu với chúng tôi, đừng hại đến bọn trẻ” Thủy

_ “haha...người đau lòng sao? Như vậy ta thấy vui lắm....người biết được nỗi đau đó rồi sao?haha” nói rồi giọng nói lại lặng im, lần này cả 2 ko dám mạnh động, vì địch trong bóng tối, ta ở ngoài sáng, bây giờ chỉ còn cách là chờ đợi, chỉ sợ là 2 đứa trẻ kia ko thể chờ nữa thôi...nhìn mà đau lòng.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

7h30

Thời gian tích tắc trôi qua.....

_ “nhanh lên.... mau thông báo cho chủ tịch....giá cổ phiếu đột ngột giảm giá...bây giờ làm sao?”

_ “ko liên lạc được.....”

_ “tính sao đây.....”

/

_ “nhanh lên.... mau mau thông báo cho chủ tịch....”

_ “ko được....gọi ko được”

/

_ “nhanh lên.... mau thông báo cho chủ tịch người đã đánh cắp bảng kế hoạch rồi”

_ “được rồi....chủ tịch đến liền”

_ “sắp phải giao bảng kế hoạch cho đối tác nếu ko có chúng ta sẽ rắc rối lớn”

_ “chủ tịch sẽ có cách mà”

/

_ “Phi à. mau đến công ty nhanh. . . có chuyện rồi”

_ “dạ được. cháu đến liền”

Tút. . .tút.

_ “chuyện gì vậy anh?”

_ “Kỳ Kỳ, bây giờ em mau đưa tìm người kiếm cho bằng được cô ta, công ty có chuyện, anh phải đến đó”

_ “được rồi,,để em đi..”

_ “nhớ cẩn thận nha”

_ “dạ”

/

7h30

Tại nghĩa trang M

Lại xuất hiện thêm 1 nhân vật nữa, đang bước vào

_ “chào mừng cô em..” 1 giọng nói vang lên

_ “là chị sao?”

_ “haha, đúng vậy, em đến tìm chồng mình à?”

_ “người gọi điện cho em là chị sao? Anh ấy đâu rồi?”

_ “haha.rẽ phải, đi thẳng..”

Nghe theo lời, người phụ nữ đi đến thì chạm mặt Khoa và Thủy đang đứng ở đó. Hình như họ vẫn chưa biết chuyện gì đã xảy ra, vì cả 3 chỉ biết mặt nhau qua những bữa tiệc sang trọng khi gặp đối tác thời.

_ “đông đủ chưa nhỉ.” giọng người phụ nữ lại vang lên

_ “chồng em đâu?”

_ “chồng à? có phải hần ta là chồng cô ko?”

_ “em.”

_ “haha.dám nhận 1 người đàn ông xa lạ làm chồng, dám nhốt người đàn ông ấy trong nhà để lợi dụng tài năng mà làm giàu,,...vậy mà dám gọi người đó là chồng sao?”

_ “nhưng tất cả những việc đó đều do chị bảo em làm mà”

_ “haha,bởi...1 người ngu ngốc như cô mà làm nên trò trống gì.haha...thế cô hãy cùng với người chồng tạm bợ của cô sang thế giới bên kia luôn đi.....”

_ “chị có ý gì? Anh ấy đâu?”

_ “cướp chồng người ta, rồi còn bài kế hại con gái người ta, bây giờ cô còn giả ơn giả nghĩa gì ở đây?”

_ “chị nói gì vậy? em ko hiểu?”

_ “haha,vậy trước khi các người ra đi mãi mãi.ta sẽ kể 2 câu chuyện cho các người nghe nhé, cho tất cả các người chứ ko phải riêng 3 người(có nói lớn).....”

Thứ 1<< Và con cò đầu tiên được tìm thấy Trần Lê Phương.chính là cô....

Haha.....ko ngờ cô lại là con cò của tôi.cô còn nhớ cuộc nói chuyện đầu tiên khi chúng ta gặp và có 1 bà lão đã đến trước mặt tôi và cô nói gì?

<“chào cô.....nhìn gương mặt cô cho thấy cô sắp có 1 may mắn lớn, chuyện vui đó....nó có thể làm thay đổi cả cuộc đời của cô”

“chuyện gì vậy bà?”

“haha. Cô sắp có chồng rồi....người ấy sẽ mang lại sự thay đổi lớn đến cho cô”

“có chồng sao? Mà cháu chưa có người yêu mà”

“haha, người ấy ko yêu cô, cô cũng ko yêu người ấy, nhưng người ấy lại mang đến hạnh phúc cho cô và và con cái sau này”

“hihi...chuyện khó tin quá”

“em tin bà lão này đi, chị quen bà ấy mà...bà ấy lâu lâu mới xuất hiện mà nói đâu là trúng đó á”

“nhưng.....”

“ko sao. Cô cứ đợi giờ đến tối....cô sẽ biết tôi nói đúng hay sai”>

Haha...cô nhớ rồi chứ....ngày hôm đó...con cò Phương đã gặp thêm con cò khác do người phụ nữ kia sắp đặt.....con cò Phương đã tin lời bà lão đó.....đã chấp nhận người đó làm chồng....dù hẳn ta vừa bị hủy hoại gương mặt, vừa mất trí và lại vừa mắc bệnh khó trị, lâu lâu lại lên cơn. Đúng là lòng dạ con người mà.....con cò Phương cũng biết tận dụng trí thông minh của chồng mình lắm.....chỉ vài năm là công ty đã nằm trong top đứng đầu.....người phụ nữ kia xem như đã nắm chắc con cò này rồi.....và 1 ngày nọ...bà lão kia lại xuất hiện....haha.....cô còn nhớ ko.lần đó bà ta nói gì.....

“Có 1 cô gái sẽ ảnh hưởng đến số mệnh của con gái cô”..đúng chứ...như vậy mà cũng tin...haha....ngu ngốc.....vậy là chính cô đã nhờ bà ta đi làm hại đứa bé đó..đúng ko?.....đúng là con người...cô lòng tham ko đáy mà.....? bây giờ tôi cũng có thể nói cho biết...bà lão đó do tôi sai đến....cũng chính do tôi kêu bà ta nói như vậy.....và 1 điều vui hơn nữa kia.....haha.....người chồng của cô chính là người ba của đứa bé gái cô muốn hại đó...haha....ba ruột.....haha,,...cô đã phá hại gia đình của người ta...chính là cô đó/.....câu chuyện vui ko?.....câu chuyện quá hoàn hảo.....TRương Huỳnh Tuấn Kiệt.....haha.....anh cũng có ngày hôm nay>>>

_ “chị.....chị.....tất cả là do chị sao?”

_ “Phương à? cô quá non nớt trong những cuộc chiến, cô chỉ thích hợp làm con cò cho tôi thôi,haha...”

_ “chị.....” người tên Phương kia như khụy xuống, nãy giờ Khoa và Thủy đều nghe thấy tất cả và cũng đã hiểu được 1 phần nào của sự việc

_ “đó chỉ là câu chuyện thứ 1, bây giờ đến câu chuyện thứ 2 nào.....” người phụ nữ vẫn chưa xuất hiện

◇

Khoa và Thủy lại nhìn nhau

_ “haha....còn cô.....Trần Phương Hồng Thủy, cô có nhớ ngày xưa mình đã hạ nhục 1 cô gái trẻ thế nào ko? Hay là cô đã làm với quá nhiều người mà ko nhớ nổi?”

< Tại ngôi trường mang tên MOON

1 cô gái trẻ với vẻ bên lên, đang cầm 1 hộp com đến trước cửa lớp 12a1.....

Khi chàng trai bước ra cùng với 2 người khác....(3 người đó chính là Kiệt, Khoa và Thủy)

_ “anh Kiệt.....em tặng anh.....” cô gái ấy đưa hộp com ra trước mặt. Kiệt vẫn gương mặt lạnh tanh, ko đáp trả, cũng chẳng phản ứng gì.....cô gái đó cảm thấy sợ hãi.....lo lắng và ngại ngùng/.....

_ “chà...chà.....nhìn ngon nhỉ....được rồi....để mình nhận đùm thăng Kiệt nha”

Rồi ghé sát tai “thằng Kiệt nó thích em lắm nhưng tại nó ngại đó”

“cám ơn em nha”

Nói rồi cả ba bước đi, để lại gương mặt vui vẻ của cô gái đó

Hôm sau, rồi hôm sau nữa, cô ấy vẫn đến...vẫn đưa quà và người nhận vẫn là Khoa.....

Nhưng rồi 1 hôm.....chẳng biết tình cờ hay định mệnh.....cô gái trẻ đã nghe được 1 cuộc nói chuyện

_ “mày đừng nhận quà của nhỏ đó nữa. tao ko thích”

__ “gì đâu mà ko thích, có nhiều em theo như vậy mới vui, mà công nhận com nhỏ đó làm ăn ngon thật”

__ “tao nói là tao ko thích nó. mày đừng có lấy danh nghĩa của tao mà nhận quà nữa”

__ “có gì đâu, nhỏ đó tự nguyện mà, đừng lên tận miệng phải biết hưởng chứ.mà nhìn nhỏ đó cũng xinh.mày ko muốn thì để tao thử trước..hehe....”

__ “cho mày...tao ko cần.....”

Tuổi trẻ bông bột, hành động và lời nói thiếu suy nghĩ, đã từng là kẻ đào hoa, lăng tử, đã từng 1 thời ăn chơi hết mực....nhưng...hậu quả để lại là ko thể nào lường trước được.....những gì quá khứ đã gây ra thì bây giờ phải trả giá.....Lời nói ấy như rất bình thường, nhưng nó đã làm tan nát tình cảm và tâm hồn của 1 cô gái trẻ.....đau lòng và bất ngờ.....Khoa nhận quà....nhưng Kiệt ko lấy, Kiệt và Khoa xem cô bé như 1 món hàng, có thể nhường cho nhau sao?.....thất vọng và đau đớn.....nếu ko thích thì hãy nói 1 câu....đừng im lặng và đừng gieo cho người khác 1 tia hy vọng rồi lại cướp đi tia hy vọng ấy, như thế là tàn nhẫn và đau khổ lắm.....cô bé chạy ra khỏi trường,,nhưng chỉ đi được 1 quãng.....thì lại bị chặn lại bởi 1 đám côn đồ.....

“cô em chạy đâu mà giữ vậy nè?”

__ “các người...các người...muốn gì?”

__ “haha....em nghĩ bọn anh muốn gì?”(tiến tới)

__ “các người....a.....bớ.....” cô bé định la lên nhưng bị 1 tên đó bịch miệng lại.....

__ “bọn bây canh chừng cho tao...tao xử nó trước.....haha”

Thế là bọn kia làm theo lời hấn...còn hấn thì giống như 1 con hổ dữ.....xé toạt những mảnh vải có được trên người cô bé...cổ vùng vẫy...cổ la lên...cổ gấn...cổ gấn.....nhưng tất cả đều chìm vào tuyệt vọng.....những giọt nước mắt lăn dài trên khóe mi...những tiếng nấc ko thành lời.....tuyệt vọng...nhục nhã.....cô đành để cho hấn muốn làm gì thì làm.....cô đã ko còn cách nào nữa rồi....Tại sao cùng là con người với nhau mà lại đem đến khổ đau cho nhau như vậy? tại sao ông trời đã tạo ra con người thì ko tạo cho họ được 1 hạnh phúc trọn vẹn? tại sao lại tạo ra những hoàn cảnh trớ trêu như thế....với 1 người con gái mới lớn.....một người con gái hồn nhiên.....

Hấn ta đã đạt được khoái cảm mà mình muốn, đứng dậy và cười mỉa mai.....chưa khi nào cô gái cảm thấy nhục nhã thế này...vẫn nằm im trên mặt đất, vẫn ko 1 mảnh vải che thân.....vẫn cố nhắm mắt lại...vẫn cố nhủ rằng đây chỉ là 1 giấc mơ.....nhưng.....sự thật lại đánh thức cô ấy.....khi giọng nói 1 cô gái vang lên

__ “anh làm tốt lắm....đây là phần thưởng.....”

__ “cám ơn tiểu thư”

__ “dám đeo bám anh Kiệt à? kiếp sau đi”

Nghe những lời nói cay nghiệt ấy, cô bé cố hé mắt.....trời.....ko tin được.....tại sao chứ? Sao lại đối xử với cô như vậy? cùng là con gái với nhau mà? “Thùy”...cái tên khắc sâu vào tâm trí của cô gái.....

1 lúc sau, bọn chúng đi tất cả. cô gái từ từ ngồi dậy, nhặt những mảnh vải mặc vào.....bước về đến nhà....cô lặng lẽ đi lên phòng, ko cho mẹ cô hay biết.....vào nhà tắm.....cô cứ để nước xối từ trên xuống dưới...cô muốn quên đi những cảnh tượng ấy.....cô cảm thấy mình nhuốt như quá.....tắm bao lâu cũng ko sạch nổi.....khóc.....bây giờ cô chỉ biết khóc.....tại sao lại đối xử với cô như vậy chứ? Yêu 1 người là có tội vậy sao? Cái giá mà cô phải trả là quá đắt.....mất lòng tin.....cô bước ra khỏi nhà tắm.....tối đó, cô đã cùng mẹ mình ăn cơm rất vui vẻ.....rất hạnh phúc.....tương chừng cô đã rũ bỏ, quên đi mọi thứ để làm lại từ đầu...ngồi đầu.....tâm hồn cô quá yếu đuối, ko thể vượt qua được...ko thể quên đi được...những hình ảnh nhuốt như ấy cứ hiện lên trong tâm trí của cô...ko thể chịu đựng được.....và thà là cô chọn cái chết, cái chết thật êm ái.....cô nghĩ chết rồi thì mình sẽ khỏi phải suy nghĩ nữa....nhưng...đó chỉ là 1 suy nghĩ ích kỷ mà thôi.....cô thì khỏe rồi đó, thế cô có nghĩ đến gia đình mình ko? Người mẹ yêu dấu của cô...khi đứa con gái của bà đột ngột ra đi, bà có chịu nổi ko chứ? Ngu ngốc. đúng là ngu ngốc. khi tạo hóa tạo ra chúng ta thì tạo hóa cũng sẽ ban cho ta những cơ hội mới.....cơ hội là do chúng ta tạo nên mà.....cô đã ra đi mãi mãi khi tự mình cắt lấy cổ tay...máu chảy ra...nước mắt chảy ra.....tất cả đều chìm vào bóng tối.....

người mẹ ấy đã bị con sốc quá lớn...đến nỗi đã ngã bệnh...cuối cùng...bà cũng đành ra đi cùng với đứa con gái của mình.

Đau thương và tan tóc....

/

Quyển nhật ký

Ngày....tháng....năm.....

.....

Mọi chuyện đã xảy ra quá đột ngột, mình muốn quên đi tất cả, nhưng sao hình ảnh ấy lại cứ quanh quẩn đầu mình. Mình mệt mỏi quá.có lẽ mình sẽ chọn 1 phương án tốt hơn.

.....

/

1 bức thư

Gửi chị của em. ...

Em gái bất hiếu rồi chị à? khi chị đọc được những dòng chữ này chắc là lúc em đã rời xa mẹ, rời xa chị, rời xa nơi mà em sinh ra và lớn lên, nơi có những kỷ niệm buồn và vui của chị em mình. Nhưng em ko biết phải làm như thế nào nữa? Em đang rối lăm, phải chị có chị ở đây bây giờ..em sẽ nói hết cho chị biết.nói tất cả. em ko muốn mẹ buồn và lo lắng cho em(tg.vậy mà đi tự vẫn.hic), nhưng.thật sự em phải xin lỗi.xin lỗi mẹ.người đã mang con đến và bang cho con cuộc sống này, vậy mà con đã phụ đi lòng mong mỏi của mẹ.con xin lỗi..ngàn lần xin lỗi mẹ..nếu có kiếp sau. Kiếp sau nữa...con vẫn muốn là con của mẹ...con yêu mẹ rất nhiều...còn chị...em cũng rất xin lỗi chị...mong chị hãy chăm sóc mẹ thêm phần của em...hãy sống dùm em...vui dùm em và hạnh phúc dùm em.vì em ko thể nữa rồi.em phải đi...chị à, em phải đi...đi một nơi thật xa...em sẽ luôn cầu nguyện cho gia đình mình được hạnh phúc và an lành.

CON YÊU MẸ

EM YÊU CHỊ

Con xin lỗi...

Con yêu gia đình mình

Tuyệt bút

/

Sự ra đi của 1 người em, một người mẹ, dẫn đến 1 sự đau thương, 1 sự mất mát to lớn, cùng với 1 quyển nhật ký, 1 bức thư.tất cả đã hòa quyện để tạo nên một mối thù sâu nặng.mối thù của 1 đứa con, của 1 người chị.mọi chuyện đều có nguyên nhân của nó...đúng và sai...đáng trách hay ko?tất cả là do chúng ta quyết định>>

Trở lại với hiện tại bây giờ.Khoa và Thủy dần dần đã rõ và nhớ lại mọi chuyện.thật ko ngờ chuyện của ngày xưa mà lại đem đến những sự việc của ngày hôm nay.nhận tội hay ko? Sai là phải sửa.nhưng sự trả thù này có quá lớn.đúng là người khởi nguồn chính là Kiệt và Khoa, nếu ko nghe được cuộc nói chuyện của cả 2 thì cô gái đó đâu cần chạy ra khỏi trường vào lúc đó để gặp bọn côn đồ. Nhưng cũng chẳng đúng, phải trách Kiệt chẳng...nếu Kiệt dứt khoát thì sẽ ko gây hiểu lầm giữa Thủy và cô gái đó. Thủy sẽ ko cần nhờ người đến để hại cô gái.Ko? tất cả là do Thủy. lòng hèn ghen và ích kỷ đã khiến cho 1 cô gái phải mất mạng.nhưng cũng chẳng phải? là do cô gái...nếu ko suy nghĩ bông bột thì đâu dẫn đến có sự ngày hôm nay.Vậy. do ai? Tại ai tất cả?nguyên nhân là sao? Ai là người có lỗi và ai phải là người đền tội bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64

Người phụ nữ đầu mặt đã bước ra, Khoa, Thủy cùng với Phương đều hướng về người đó. Nhìn kỹ lại thì gương mặt kia, hình dáng kia, có nét rất giống với bức hình trên ngôi mộ, chỉ có điều là nhìn lớn hơn và già dặn hơn, gương mặt có vẻ như được trao chuốt chứ ko hồn nhiên như bức ảnh ấy

— “haha.các người quen ta chứ.nhìn ta có quen mặt ko?” người phụ nữ

“đưa người ra” bà ta lại ra lệnh, người được bà ta nói là Kiệt được dẫn ra...

— “Anh” Phương lên tiếng

— “haha. Chồng cô đó...cứu hẩn đi”

— “chị muốn gì?”

— “chẳng có gì.chỉ muốn cô.giết 2 người bên cạnh cô...tôi sẽ tha cho hẩn”

— “chị.” Phương nhìn qua Khoa và Thủy

_ “cô chọn đi....tôi giết hẳn được và cũng sẽ làm điều đó với con gái đang ở bệnh viện của cô”

_ “chị ko được hại con tôi” Phương giận dữ

_ “haha...cô nghĩ tôi có nghe lời cô ko?”

_ “chị....”

_ “còn 2 người....1 là chọn con, 2 là chọn bạn....muốn cứu bạn....thì mất con....có con sẽ mất bạn...haha.....nếu 2 người giết được cô ta(chi Phuong) thì ta thả 2 đứa con của 2 người, nhưng hẳn ta(chi Kiệt) sẽ chết...và ngược lại.....hãy chọn đi.....”

_ “cô đúng là đồ rắn độc” Thủy cũng tức giận

_ “haha, quá khen.....quá khen.....”

_ “các vị khách ko mời cũng hãy bước ra đi” người phụ nữ đó lên tiếng. Khoa, Thủy nhìn nhau, chốc lát, ở 1 góc thì 3 người bước ra.chính là Nhi, Long và An

_ “xin chào.....” Người phụ nữ cười, nụ cười khinh người

“như vậy cũng xem là đông đủ rồi, bây giờ các người tính sao?”

_ “đây là ân oán của người lớn, đừng đem bọn trẻ vào cuộc, hãy tha cho chúng nó” An

_ “haha.....bây giờ người có quyền lên tiếng chỉ có tôi....chủ vấn còn là tôi”

_ “cô đừng mạnh động, người của chúng tôi đã bao vây cả rồi” Nhi

_ “haha.....ta sợ quá.....”

“đem ra đây.....” Người phụ nữ đó lại lên tiếng, người con gái khác bước ra với 1 người con gái đang bị trói.....

_ “Ly” Nhi, Long đồng thanh

_ “haha.....sao? bây giờ các người sẽ làm được gì ta”

_ “cô.” Nhi

Ko khí căn thẳng bao trùm, lâu lâu lại có cơn gió thổi đến.....lạnh, buồn và ảm đạm.....

_ “cô sẽ ko thoát đâu....hãy mau quay lại, làm lại từ đầu đi” Nhi

_ “haha, làm lại từ đầu sao? Các người hãy làm cho đứa em gái đáng thương của ta sống lại, vui vẻ và hạnh phúc như ngày xưa đi.....haha. hôm nay là ngày mà em gái của ta đã ra đi, hơn 20 năm rồi.....và hôm nay cũng là ngày mà bọn chúng bây cũng phải trả lại những gì đã nợ em gái ta.....haha” người phụ nữ nhìn lên bầu trời, có giọt nước mắt khế rơi nhưng rồi lại nhanh chóng biến mất.....

_ “mau thả người ra” giọng 1 người khác lại vang lên, từ phía ngoài bước vào, mọi người quay lại nhìn,

_ “Kỳ Kỳ....”

Thì ra là Kỳ Kỳ, cô bé đi cùng với vài người nữa, nhưng sự chú ý được nhất chính là cô gái khác bị trói

_ “Thanh...” giọng của cô gái vừa áp giải Ly ra lên tiếng

_ “tiên” Thanh cũng lên tiếng

_ “mau thả họ ra” Kỳ Kỳ

_ “lý do? Vì con bé này à?” người phụ nữ ấy lại cười mỉa

_ “cô ta là người của bà mà?” Kỳ Kỳ

_ “haha, mày quá ngây thơ rồi bé à, nó chỉ là 1 con cò trong trò chơi của ta thôi” người phụ nữ

_ “Mẹ...” người tên Tiên lên tiếng

_ “con im ngay, đừng phá hỏng chuyện lớn của ta” người phụ nữ lạnh lùng

_ “nhưng cô ấy.....”

_ “ko là gì cả. con đứng im đó cho ta”

_ “nhưng.....”

_ “im ngay” người phụ nữ gắt lại

Kỳ Kỳ nhận thấy người con gái bên kia có vẻ như đang rất lo lắng cho Thanh

_ “được....nếu cô ta ko quan trọng thì tôi sẽ kết liễu cô ta sớm hơn” Kỳ Kỳ với vẻ mặt vô cảm, rút trong người ra 1 con dao, những người lớn vẫn đứng nhìn vì họ đều tin tưởng vào những gì Kỳ làm. Con dao được đưa kề sát vào cổ của Thanh, từ từ lướt nhẹ qua làn da trắng muốt ấy, nhẹ nhàng nhưng nó đã làm rướm máu.....

_ “ko được” giọng của Tiên vang lên.....bỏ lại Ly cho 2 người khác canh giữ, Tiên bước đến cạnh người phụ nữ

_ “Mẹ. hãy cứu cô ấy” giọng nói như nài nỉ

_ “tại sao? Con nhỏ đó chẳng có gì quan trọng bằng mối thù của di con cả?”

_ “nhưng người con gái ấy quan trọng với con”

_ “ko được.....mẹ sẽ đồng ý cho con đến với nó, nhưng trong hoàn cảnh này thì.....mẹ ko bao giờ.....thà hy sinh nó”

_ “mẹ.....sao mẹ có thể.....”

_ “sao lại ko? Mẹ có thể bất chấp tất cả. nếu con ko nghe lời, mẹ cũng có thể hy sinh cả con”

_ “sao?(bất ngờ)....hy sinh cả con.....haha(cười như muốn khóc).....thật sự mẹ có xem con là con của mẹ ko? Mười mấy năm.....con ko sống cùng mẹ.....nhưng được mẹ đào tạo trở thành 1 “con cò” của mẹ.....haha(nước mắt rơi), con làm tất cả....đủ mọi chuyện xấu....vì mẹ....vậy mà.....(nói như nghẹn lại).....vậy mà.....hy sinh cả con.....câu nói đó mẹ cũng nói ra được sao?.....mẹ đã làm gì cho con chứ?”

_ “ta đã nuôi con lớn bằng này,nhờ ta mà con mới tồn tại đến ngày hôm nay, ta đã cho con cuộc sống giàu sang và sung sướng”

_ “haha...(nước mắt vẫn rơi), con ko cần....ko cần.....con chỉ muốn có 1 người mẹ, yêu thương con....cuộc sống ko giàu sang nhưng hạnh phúc là đủ....con cũng muốn có 1 tình yêu thật sự.....”

_ “haha....tình yêu sao? Tình yêu bệnh hoạn của cả 2 đứa con gái sao?”

Lời nói ấy như nhát dao cắt ngang vào tim Tiên

“bệnh hoạn, mẹ.....sao trước kia mẹ đã chấp nhận, đã hứa sẽ chấp nhận 2 đứa con....còn bây giờ...mẹ lại.....”

_ “chẳng có gì cả, 2 đứa hãy dẹp bỏ cái tình yêu bệnh hoạn đó đi.....”

_ “mẹ.....(gắt lên).....con kính trọng, con yêu thương và con biết ơn mẹ rất nhiều.....con cũng biết con ko phải con ruột của mẹ.....”

_ (giương mặt bất ngờ của người phụ nữ nhìn Tiên)

_ “nhưng...nhưng con vẫn làm theo lời mẹ.....được.....mạng sống của con nhờ mẹ mà có.....con sẵn sàng trả lại nó cho mẹ.....con mong.....ko? con xin mẹ.....xin mẹ hãy cứu lấy Thanh.....con sẽ làm tất cả....bất cứ điều gì...kể cả mạng sống của con.....”

_ “ko được” Thanh lên tiếng

“ko được.....nếu chị có chuyện gì làm sao em sống nổi”

Từ này giờ Ly vẫn bị bịt kín miệng, cô gấn và cô gấn...cuối cùng miếng vải cũng rơi xuống

_ “mọi người chạy mau.....trên người con có bom” lời nói của Ly như đánh thức tất cả

_ “haha.....quá trẻ...haha.....” người phụ nữ cười lớn

_ “Bom...” Mọi người đều ngạc nhiên

_ “ba mẹ.....mọi người chạy mau.....chạy mau.....chắc chỉ còn 7 phút nữa thôi.....nhanh lên” Ly nói giọng hối thúc.....

Lúc này ko thể nào chần chừ được nữa, mọi người phải ra tay thôi, Khoa, An, Thủy, Long, Nhi đều ra tay mong cứu được tụi trẻ.....

_ “lên” người phụ nữ cũng ra lệnh cho đàn em, cản đường họ.....

Long và Nhi cố gắng tiến đến giải cứu con gái của mình. Nhưng lại bị người phụ nữ ấy và Tiên chặn lại..... Khoa, An và Thủy chạy đến gốc cây nhưng bị cản đường bởi bọn đàn em, nhưng đó ko phải là vấn đề đối với họ, vấn đề lớn nhất chính là, sợi dây trói Quân và Sơn đang dần dần bị 1 ngọn lửa đốt cháy,sắp lìa rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65

Bứt.....sợi dây đứt ra.....nhưng cũng may.....Khoa chạy đến kéo lại.....nếu để cả 2 bị rơi xuống thì mạng sống sẽ khó giữ khi mà bên dưới đang là 1 cái hồ chong..... Thủy và An nhanh chóng hạ gục bọn chúng để giúp Khoa.....

Đoàn.....

a.....Khoa buông tay.....nhưng rồi chợt cố giữ lấy.....

máu đang chảy ra.....tay phải của Khoa.....máu///máu ra rất nhiều

tích tắc.....

5phut.....chỉ còn 5p///đồng hồ đang đếm ngược.....

.

.

Đoàn.....Kỳ Kỳ cũng rút trong người ra 1 khẩu súng.....bắn.....đích đến là người phụ nữ.....nhưngviên đạn lại cắm sâu vào lưng của Tiên

_ “Chị.....” Thanh hét lên

_ “con....con.....” người phụ nữ ôm lấy Tiên.....khụy xuống

“sao con lại.....” bất chợt nước mắt lại rơi.....bất chợt cảm xúc đau đớn nhói lên.....bất chợt nhận ra 1 điều.....hãy trân trọng những thứ của hiện tại chứ ko phải là cứ sống trong những kỷ niệm của quá khứ.....tha thứ cũng là cách tốt nhất./.....

_ “vì con là con của mẹ.....” nói vừa dứt lời cũng là lúc cô ấy buông xuôi.....

Hồi hận cũng đã quá muộn màng.....

_ “Tiên.....con gái.....mau.....tỉnh lại.....đừng bỏ ta”

_ “Chị.....” Thanh cố vùng vẫy ra, Kỳ ra hiệu cho người của mình buông Thanh ra, cô nàng chạy đến bên cạnh Tiên, vuốt mặt Tiên....nước mắt trực trào.....ôm lấy Tiên từ tay người phụ nữ ấy.....

_ “chính là mày.....đã giết con tao” người phụ nữ đứng dậy, chỉ thẳng vào Kỳ.....vẫn khuôn mặt lạnh tanh

Tích tắc....

4phut.....

Long và Nhi đang bên cạnh con gái, cời trói...và cố tháo quả bom kia ra.....

_ “ba mẹ đi đi.....đừng lo cho con.....” Ly

_ “ko được.....ba mẹ sẽ đưa con ra khỏi đây...đừng sợ” Long

Người ở ngoài ồ ạt chạy vào.....người trong đội điều tra của Nhi và nhóm người khác nữa....chạy đến phụ kéo Sơn và Quân lên, giải thoát cho cả 2

_ “mau đưa họ ra khỏi nơi này” Kỳ Kỳ vẫn vẻ mặt lạnh tanh...

Chuyên gia tháo bom đang ở bên cạnh Ly để có thể tháo bỏ nó.....

Người phụ nữ đang bị bao vây

_ “mau đầu hàng đi...bà ko thoát đâu.....”

_ “haha.....ta đâu cần mạng sống này nữa”

Kỳ và người đầu với bà ta bằng tay ko.....đánh và ra tay.....

Tích tắc.....

2phut30

_ “sao rồi, tháo được ko?” Nhi hỏi chuyên gia,

_ “ổ khóa đặt chế, ko tháo ra được...bom cũng là tự chế....ko có công thức phá giải.....chỉ cần cắt sai 1 dây thì lập tức sẽ phát nổ”

_ “ba mẹ đi đi.....đừng lo cho con” Ly

_ “ko được...ông hãy cố gắng đi chứ” Nhi

_ “được được....” vừa nói chuyên gia phải cố gắng để tìm cách tháo gỡ

Quân và Son sau khi được đưa xuống thì lập tức chuyển đến bệnh viện.....mất máu quá nhiều,cả 2 gần như ko còn hơi thở....yếu ớt.....mệt mỏi.....

/

Từ này chúng ta còn chưa nhắc đến ai? Phương...đúng...Phương đang ở đâu? Cô ấy đã chạy đến người tên Kiệt kia và đưa đi lập tức khi mọi chuyện bắt đầu phức tạp.....

/

Tích tắc.....

1phut40

_ “sao rồi?” Kỳ Kỳ lên tiếng

_ “đã tháo được rồi, thưa đội trưởng” chuyên gia trả lời Kỳ

_ “đội trưởng?” cả Long và Nhi đồng thanh, nhưng bây giờ nó ko còn quan trọng nữa, quan trọng là sự an toàn của mọi người.....

_ “mau đưa họ ra.....” Kỳ

_ “đi thôi” Nhi đỡ Ly dậy, vẻ mặt của Ly ban đầu có vẻ như mừng rỡ, nhưng khi nhìn thấy quả bom được vô hiệu hóa đang nằm dưới đất

“một quả thôi sao?”

Ly vẫn ko chịu đi, ôm lấy Nhi và Long...hôn lên má của 2 người.....cả 2 người đang bất ngờ với hành động của Ly

_ “sao vậy con.....” Nhi

_ “con yêu ba mẹ nhiều.....mau chạy đi.....” Nói vừa dứt câu, Ly lùi lại, lượm 1 con dao của tên đàn em của người phụ nữ cầm lên

_ “con làm gì vậy”

_ “mọi mọi mau chạy đi.....còn 1 quả bom nữa... ..hãy chạy đi.....” Ly lấy dao đâm thẳng vào ngực mình....”chạy đi.....ở đây cũng ko cứu được con đâu.....” Ly khụy xuống

Long và Nhi chạy đến, đỡ lấy.....” Ly.....” cả 2 rơi nước mắt.....

“ba mẹ chạy đi.....nếu ko con đi ko yên đâu” Ly mỉm cười.....

Nụ cười ấy, chua xót.....đau lòng.....ai có hiểu được tấm lòng của người cha, người mẹ....khi thấy đứa con do mình đứt ruột sinh ra đang dần lìa xa mình.....

_ “haha.....chết hết đi.....chết hết đi.....” người phụ nữ cười lớn.....khụy xuống.....khi bị Kỳ hạ gục bằng 1 phát súng.....

_ “mau ra lệnh cho các anh em rút lui” Kỳ Kỳ

Những người trog đội lập tức, nhanh chóng rút đi.....

_ “2 bác.....” Kỳ Kỳ....

_ “ko được...bác phải cứu con mình” Nhi nói trong hoảng loạn, ôm lấy Ly

Còn Thanh vẫn ôm lấy xác Tiên, người phụ nữ thì cứ ngược mặt lên trời...cười.....

Bất đắc dĩ.....ko còn thời gian..... Kỳ Kỳ đành đánh bất tỉnh cả Nhi lẫn Long, nhanh chóng đưa cả 2 rời khỏi đó, giữ được mạng của 1 người vẫn đỡ hơn là phải mất toàn bộ.....Thanh vẫn ko chịu rời đó.....Kỳ hứa sẽ trở vào để cứu Ly, dù còn 1 giây.....Nhưng.....Khi đưa ra đến ngoài thì.....

Đừng.....đừng.....đừng.....tiếng nổ phát ra.....kết thúc tất cả.....giọt nước mắt rơi trên gương mặt lạnh tanh của Kỳ.....sao lại như vậy? chẳng phải còn 1 phút sao? Sao lại ko đợi Kỳ trở lại?.....những người trong đội lần đầu thấy đội trưởng của mình như vậy.....KỶ là ai? Mọi chuyện thật sự đã kết thúc...hay lại mở ra 1 trang mới?.....

Đội cứu hỏa được gọi đến lập tức.....dập tắt ngọn lửa.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66

Long và Nhi cũng được đưa đến bệnh viện

11h

Đám cháy hoàn toàn được dập tắt. nhưng, bất ngờ thay.....

/

Bệnh viện T

Quay lại

Vào lúc 9h

Quân và Son được đưa đến bệnh viện nhưng nào ai có ngờ được, người viện trưởng mang tên My lại ko thể thực hiện được ca phẫu thuật, chữa trị cho cả 2, với nguyên nhân hết sức là bất ngờ. Viện trưởng My bị người khác ám sát, đã bị thương ở tay, ko thể sử dụng được dao..người ra tay cũng đã bị bắt, tên đó đã khai người đứng đằng sau chính là.....

Nếu như vậy thì mọi việc còn lại chỉ còn cách nhờ vào sự giúp đỡ của các bác sỹ khác trong bệnh viện thôi, My đành bất lực mà đứng bên ngoài để chờ đợi tình hình.....Quân và Son...mất máu quá nhiều, hơi thở yếu ớt.....2 phòng cấp cứu...2 người...

9h30 phút, ca phẫu thuật đã được tiến hành nửa tiếng rồi....

Bên ngoài vẫn đang là các bậc phụ huynh với tâm trạng hết sức rối bời

Y tá phòng của Quân chạy ra... mất máu quá nhiều, phải lấy thêm máu

Thùy dường như chết lặng....thật là lo lắng, lo lắng đến tột cùng, nếu có thể đổi trao thì Thùy nguyện ý chịu tất cả nỗi đau của con trai mình, miễn sao Quân khỏe mạnh là được...tâm lòng người mẹ, tình thương người mẹ, bao la và rộng khắp.....dù la, dù mắng, nhưng tình thương ấy mãi mãi ko bao giờ thay đổi được....

Vết thương của Quân có vẻ nặng hơn Son,...My dần đang hiểu tình hình đang nguy hiểm đến mức nào.....My cũng đang hết sức là lo lắng thì đột nhiên.....1 người....à ko, là 2 người đang chạy đến, đứng trước mặt My....cuối chào

_ “chào viện trưởng, cháu là Tân. Có người nhờ cháu đến để phụ giúp ca phẫu thuật này ạ”

_ “sao?”My vẫn đang bất ngờ

“nhưng cậu là ai? Sao lại thực hiện ca phẫu thuật này được, cậu đâu phải bác sỹ của bệnh viện,?”

_ “đây là bằng bác sỹ của cháu” người con trai đưa ra trước mặt My, 18 tuổi, chỉ với cái tuổi 18 sao lại có được bằng đại học y, ko những vậy mà còn là của nước ngoài nữa, bất ngờ, My đứng hình.

_ “đi oi. Bây giờ cứu người là quan trọng”

My vẫn đang nghi ngờ, làm sao có thể tin 1 người xa lạ bây giờ. Quy định của bệnh viện nữa, nhưng với tấm bằng trong tay thì chắc hẳn người này có năng lực thật sự, suy nghĩ, đắn đo và quyết định

_ “được, tôi sẽ cùng vào với cậu” My nói, đi thay đồ và lập tức vào phòng cấp cứu của Quân

Người con trai ấy, rất chuyên nghiệp, rất thành thạo, từng nhát dao rất chuẩn xác và cẩn thận.

/

/

Ngược lại xúi nữa

Lúc 8h

Đồng loạt các công ty nhà của Quân, Sơn, Trang, Phi và cả Thanh đều bị khủng hoảng, những cổ đông loạt ra đi, nhưng khi đi thì những cổ phần mà họ nắm giữ đang ở đâu? Mọi người ko biết, chỉ biết bây giờ đang trong tình trạng hết sức nguy kịch

Công ty nhà Quân và Sơn thì lại ko có chủ tịch ở đó, chỉ còn lại nhân viên cấp thấp hơn, họ ko có quyền quyết định

Công ty nhà Phi gặp rắc rối nhẹ nhất, chỉ có bảng kế hoạch bị đánh cắp, đó ko thể gây khó được Phi. Khi giải quyết xong Phi cùng ông nội phải qua 2 công ty nhà Quân và Sơn để giúp

Công Ty Sơn

Phi đã đến tận phòng họp, nhưng...Phi cứ nghĩ rắc rối sẽ nhẹ như công ty nhà mình, ngờ đâu mọi chuyện có vẻ.....1 người đàn ông, mang danh là đại diện hợp pháp của ai đó đến để đưa ra bảng hợp đồng chuyển nhượng cổ phần của công ty.....Phi, xem qua...bảng hợp đồng này là thật, họ đã mua được 45% cổ phần. điều làm cho Phi bất ngờ hơn nữa, khi thấy 15% số cổ phần của Sơn cũng được nằm trong tay hắn ta...và chính xác hơn là nó đã có chữ ký của Sơn.....tổng số cổ phần của gia đình Sơn là 55%, như vậy hiện tại chỉ còn 40%(mất đi số cổ phần của Sơn)

Mọi chuyện tính sao bây giờ....Phi cũng bàng hoàng, bởi lẽ, bây giờ chủ tịch phải có mặt để xử lý,

Nhưng rồi suy nghĩ lại thì số cổ phần cả 2 cộng lại chỉ mới có 85%, 15% còn lại đang ở đâu?

Đang lầy hoay tìm cách thì 1 người con gái cùng với 1 chàng trai lạ bước vào, cả 2 đều mặc vest đen, nhìn giống dân công sở chính gốc

_ “xin chào. Tôi cũng là đại diện của thân chủ, đem giấy chuyển nhượng 15% cổ phần của thân chủ cho ông Trần Đăng Khoa...và đây là giấy chuyển nhượng”

Người con gái ấy đưa cho mọi người xem, Phi cũng đang rất là bất ngờ, mọi chuyện đang nằm ngoài sự kiểm soát của Phi

_ “như vậy các ông chỉ nắm trong tay 45%, chúng tôi vẫn hơn các ông, xin hãy trở về nói lại với bên kia” Phi lên tiếng

Bọn người kia có vẻ hơi tức tối, bỏ đi. Chỉ lát sau 2 người mới vào cũng có ý muốn đi

_ “xin lỗi, tôi có thể biết mặt thân chủ của 2 vị được ko?”

_ “xin lỗi, người ấy muốn giấu mặt. chúng tôi xin đi trước”

2 người đó bỏ đi, Phi đứng nhìn theo

“Nguyễn Trường Loan”, cái tên nghe cũng đặc biệt đó chứ, người này chính là người đã nhượng lại số cổ phần đó..Phi suy nghĩ hồi lâu rồi lại đến công ty của Quân

ở đây cũng xảy ra trường hợp tương tự như vậy.

Cũng có 2 người đến để nhượng lại số cổ phần, nhưng được biết với cái tên “Trần Trọng Hoàng”

ở công ty nhà Trang cũng ko ngoại lệ, có người giấu mặt giúp đỡ, chỉ có công ty của Thanh là bị phá sản hoàn toàn

Mọi chuyện tạm thời được giải quyết, tại sao gọi là tạm thời, bởi vì mọi chuyện dường như vẫn là 1 ẩn số, người muốn cướp đoạt công ty họ là ai? Người giúp họ là ai?

9h30, mọi chuyện bên Phi đã ổn, anh chàng lập tức gọi cho Kỳ, Khi rút điện thoại ra mới phát hiện Kỳ đã nhắn tin cho mình “nghĩa trang M”, Phi tức tốc chạy đến đó, nhưng khi đến nơi, mọi chuyện đã rồi, đám cháy bùng lên, mọi người đang cố dập tắt nó.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

Cũng may, rất may mắn, đúng lúc đó, bác sỹ đến, phụ kéo ông ta ra và tiêm cho ông ấy 1 mũi an thần, làm cho ông thiếp đi, và cũng chính lúc đó, Phi khụy xuống vì vết thương lại bị rỉ máu, bác sỹ cũng băng bó cho Phi rồi..

_ “người nhà nên đưa cả 2 đến bệnh viện để có đầy đủ thiết bị chăm sóc tốt hơn” bác sỹ

_ “được, vậy mau gọi cấp cứu đi mẹ” Chi

_ “ko được” bà Phương gắt, rồi lấy lại bình tĩnh

_ “ko được, ba con ko tiếp xúc được với người lạ, để từ từ mẹ sẽ tìm cách, còn bây giờ mẹ sẽ cho người đưa cậu Phi đến bệnh viện” bà Phương

_ “nhưng.....” Chi định nói gì đó

_ “quyết định vậy đi, chị Tư(người giúp việc), gọi tài xế đưa cậu Phi đến bệnh viện nhanh”

_ “dạ”, cô giúp việc làm theo lời bà Phương, Chi nhìn Phi

_ “anh thấy ổn chứ?”

_ “ko sao, anh ko sao, đừng lo” Phi cố cười trấn an, khi thấy gương mặt Chi có vẻ lo lắng lắm

Tài xế được gọi lên để đỡ Phi xuống

_ “chào cô cháu về”

“tôi về nha!”

_ “cậu về, cảm ơn cậu” bà Phương

_ “anh nhớ cẩn thận” Chi

Bây giờ trong phòng chỉ còn có 4 người

_ “để mẹ đỡ con về phòng”

_ “mẹ có thể nói rồi chứ?” Chi

_ “con muốn nói gì?” bà Phương nhìn Chi

_ “lúc này có Phi nên con ko hỏi nhiều, mẹ. tại sao mẹ lại ko muốn đưa ba đến bệnh viện, đây ko phải lần đầu, lý do là gì hả mẹ?”

_ “con đang nói gì đó”

_ “mẹ nói lý do đi, mẹ đừng có giấu con nữa, con đủ lớn để hiểu rồi, mẹ nói đi”

Bà Phương im lặng nhìn Chi rồi quay qua nhìn người đàn ông đang nằm trên giường, rồi lại quay qua nhìn vị bác sỹ

_ “bác sỹ có thể về được rồi”

Vị bác nghe thấy liền chào rồi bước ra

_ “mẹ sẽ đưa ba con đến bệnh viện để chữa trị”

_ “thật ko?” về mặt Chi có vẻ vui hơn

_ “Thật, ngay sáng mai, mẹ muốn con cũng cùng đi theo”

_ “đi theo?”

_ “phải. mẹ sẽ đưa ba con sang Mỹ, mẹ muốn con cũng đi, chứ để con lại mẹ ko yên tâm”

_ “nhưng tại sao lại sang Mỹ, ở đây, bệnh viện T rất có tiếng, có thể chữa cho ba được mà”

_ “mẹ ko tin tưởng, mẹ muốn chữa bệnh cho ba con với điều kiện tốt nhất”

_ “nhưng.” Chi có vẻ ngập ngừng

_ “con ko muốn đi sao?”

_ “con.” Chi dường như đang phân vân, đúng là như vậy, mối quan hệ giữa Phi và Chi vừa mới bước đầu có tiến triển tốt, thế mà.nhưng nếu ko đi, mẹ Chi lại ko yên tâm

_ “chúng ta đi vài tháng thôi, sau khi ba con bình phục sẽ trở về đây mà”

Nghe mẹ mình nói như vậy, dù muốn, dù ko. Nhưng thôi, vì chữa bệnh cho ba mình, Chi gật đầu đồng ý. Bà Phương gọi điện đặt vé máy bay, chuyến bay sẽ cất cánh vào 7h sáng ngày mai.

/

Tài xế muốn đưa Phi đến bệnh viện T, nhưng anh chàng ko đồng ý, nhờ ông ấy chở đến ngôi nhà ở ngoại ô của mình, Phi ko muốn mọi người lại lo lắng thêm cho mình, mọi chuyện cũng quá đủ rắc rối rồi

/

18h

Tại nhà của bạn Nhím

Tiên đã tỉnh lại, nhìn xung quanh thì thấy khung cảnh xa lạ quá

_ “tỉnh lại rồi sao?” giọng nói của 1 cô gái, người đó ko ai khác chính là Nhím

Tiên nhìn Nhím, cô gái ko quen biết

_ “cô ko biết tôi thật hay giả?” Nhím lên tiếng

_ “tôi.”

_ “ko sao, tôi cũng chẳng cần cô trả lời đâu” Nhím lấy tay bắt mạch cho Tiên, rồi sờ trán

“Ồn rồi, tình trạng phục hồi rất tốt”

_ “cô cứu tôi?” Tiên

_ “cô nghĩ sao?”

_ “vậy còn mẹ...mẹ ..tôi đâu”Tiên lại nhìn xung quanh

_ “bà ta đi rồi”

_ “đi rồi?” Tiên hỏi lại

_ “Phải. đã đi mãi mãi rồi”

_ “sao...ko thể....mẹ....ko thể.....” Tiên nấc lên thành tiếng, nước mắt chảy ra

_ “sống chết có số, muốn thì cứ khóc, nhưng khóc nhiều ko tốt cho vết thương của cô đâu” vẫn giọng nói vô cảm, đều đều vang lên

Tiền ko nói gì cả, vẫn nằm đấy, nước mắt vẫn đang rơi

— “nếu ko muốn vết thương nặng hơn thì nên nín ngay đi, và nếu ko muốn người cô yêu đau lòng thì hãy cố mà giữ gìn sức khỏe”. Nhím đã nhắc đến người mà Tiên yêu và người yêu Tiên sao? Phải. đúng như vậy. Tiên ko dễ dàng gục ngã như thế được, vẫn còn người ấy mà

— “người tôi yêu. Phải....đúng rồi.Thanh.....cô ấy....”

— “ko sao cả”

— “ko sao là tốt, nhưng cô ấy đâu rồi?”

— “về rồi”

— “về rồi sao?”

— “về để dọn cái tàn cuộc mà mẹ con cô đã gây ra”

— “sao? Cô đang nói gì?” Tiên vẫn ko hiểu

— “công ty nhà cô ta đã bị phá sản hoàn toàn, bây giờ có lẽ ba và mẹ cô ta đang nằm trong bệnh viện đấy”

— “sao? Sao có thể. Nhưng ai? Ai lại.....”

— “ko phải mẹ cô thì còn ai?”

— “ko thể nào, mẹ tôi ko hại Thanh đâu, ko thể nào”

— “phải, ko thể”

— “tôi phải đi gặp Thanh” Tiên cố ngồi dậy

— “muốn chết sớm thì ngồi đi” ko ngăn cản bằng hành động, Nhím vẫn đang cầm trên tay 1 ống tiêm, thân nhiên bơm thuốc vào. Tiên nghe thấy thế liền ngừng ngay động tác của mình lại, ko phải Tiên sợ chết, mà Tiên ko thể chết lúc này, Tiên phải sống, phải làm chỗ tựa cho người yêu mình, bây giờ là lúc cô ấy cần Tiên nhất.Tiên nghĩ vậy

Nhím ko nói gì, tiến lại và tiêm mũi thuốc vào cho Tiên

— “nghỉ ngơi cho mau bình phục, cô ấy sẽ ko sao đâu”

Tiền xong Nhím quay mặt bước đi

— “cám ơn” Tiên vẫn hướng mắt lên trần nhà, Nhím hơi sựng lại rồi bước tiếp

/

< _ “con ngồi đi”

— “ạ. bác gọi con đến đây có việc gì ạ?”

— “ừ. Bác biết con Tiên nhà bác đã yêu cháu”

— “Dạ?(bất ngờ)”

— “đừng lo lắng, ta sẽ chấp nhận cái tình yêu kỳ lạ của cả 2, nhưng.....”

— “nhưng sao vậy bác?”

— “bây giờ bác muốn cháu chứng minh là cháu yêu con của bác, vì bác ko muốn để nó bị người khác lừa gạt”

— “ạ.bác muốn cháu làm gì ạ?”

— “cháu có thể để toàn bộ số cổ phần trong tay cháu cho Tiên nắm giữ ko?”

— “sao? Cổ phần của cháu?”

— “sao? Ko đồng ý à. bác biết ngay mà”

— “cháu. Ko phải....”

_ “chứ sao?”

_ “số cổ phần này rất quan trọng với nhà cháu, nếu lọt ra ngoài thì nhà cháu sẽ ko còn là cổ đông lớn của công ty nữa”

_ “cháu ngốc quá, bác đồng ý cho 2 đứa quen nhau, tức là người 1 nhà rồi, cháu còn sợ gì nữa.....hay là.....hay là cháu nói yêu con bác chỉ là giả dối.bác đã bảo với con Tiên rồi, dẹp cái tình yêu bệnh hoạn đó đi, làm gì mà có kiểu tình yêu nữ với nữ chứ...thế mà nó vẫn ngu ngốc ko tin”

_ “ko...cháu...thật sự cháu yêu chị ấy....được rồi, cháu đồng ý...cháu sẽ nhường lại toàn bộ số cổ phần của cháu cho chị ấy”

_ “ừ. Vậy mới tốt, bác sẽ luôn ủng hộ 2 đứa”

_ “ạ, cháu cảm ơn bác”

_ “ừ. Cháu có thể về”

_ “ạ, cháu chào bác”

Cuộc nói chuyện kết thúc, vài ngày sau, Thanh ký kết bản chuyển nhượng cho Tiên, nhưng Tiên lại ko hề biết điều này. Nhưng, nếu số cổ phần đó rơi vào tay của mẹ Tiên thì lý do sao nó lại rơi vào tay người khác nữa, hay đó là sự sắp xếp của mẹ Tiên, hay mẹ Tiên chỉ là 1 con cờ trong ván cờ của ai đó????>>

/

/

19 h

Khang và Liên về đến phòng trọ, Liên đã trông thấy bức thư lạ, mở ra xem thì mới biết đó là của Nhím, Liên lập tức chạy qua báo cho Khang liền, bức thư chỉ ghi vài dòng

“Gửi Liên, Khang

Là Ý đây, Ý vẫn đang rất ôn, Ý nhớ lại mọi chuyện rồi, cả 2 ko cần lo lắng cho Ý đâu, Ý sẽ sớm trở về thôi.

Ký tên”

Nét chữ của Ý, đúng, cả 2 nhận ra, vẻ mặt vui mừng đã lộ rõ, nhưng tại sao Ý lại chưa về chứ. Nhưng ko sao, có tin của Ý là Khang và Liên đã yên tâm lắm rồi

/

/

20h

Tại bệnh viện T

Son và Quân được đưa vào cùng 1 phòng nên các bất phụ huynh cũng đang ở cùng nhau

2 anh chàng ấy sao khi uống thuốc đã ngủ cả rồi, 3 vị phụ huynh liền ra ngoài để ngồi nói chuyện

_ “mọi chuyện thật ko ngờ đến” Thủy

_ “phải. ko thể ngờ, chuyện khi xưa lại ảnh hưởng đến bọn trẻ như vậy” Khoa

_ “cô ta đúng thật là....” Thủy

“ơ. Mà hình như chúng ta đã quên mất 1 chuyện....”

_ “chuyện gì?” An

_ “Kiệt....phải..hôm qua là Kiệt...nhớ ko?” Thủy

_ “ờ hé.....chúng ta quên mất, sao lại vô ý như vậy chứ?” An

_ “phải rồi, thằng Kiệt, hôm qua là ai đã đưa nó đi?” Khoa

_ “hôm qua có Phương nữa, nhưng cô ấy đi trước chúng ta, ko lẽ.....” Thủy

_ “đúng vậy, chắc chắn cô ấy...như vậy chúng ta phải tìm cô ấy để hỏi tin tức, phải xác định xem đó có phải thằng Kiệt ko?” Khoa

_ “hôm qua người đàn ông đó, gương mặt đã bị hủy hoại, và dường như ko biết chúng ta là ai” Thủy

_ “nhưng nếu là anh Kiệt thật thì sao? Chúng ta phải thử tìm hiểu chứ” An

_ “phải. Phương đã đưa con gái mình về rồi. sáng mai chúng ta sẽ đến đó” Thủy

_ “có nên báo cho mọi người biết ko?” An

_ “để mai chúng ta đến đó xem thử tình hình rồi sẽ báo cho mọi người biết, vì chúng ta chưa biết thực hư ra sao, đừng để mọi người hy vọng rồi lại thất vọng” Thủy

_ “ừ. Như vậy để mai Khoa đến đó” Khoa

_ “ừ, quyết định vậy đi”

/

/

23h

_ “chị Ý, đây là bệnh viện mà? sao chúng ta lại đến đây vậy chị?”

_ “cứ đi theo chị, cẩn thận, đừng để bị nghi ngờ đó”

Tân theo lời Nhím, cả 2 đang tiến thẳng lên lầu của bệnh viện T, đứng nép bên vách tường xem xét tình hình khoảng 5 phút,

_ mọi chuyện có vẻ ổn hơn, chúng ta có 15 phút thôi đó, vào nhanh.

Nhím đi trước, Tân bước theo sau, vào 1 phòng bệnh, Nhím bước vào và đứng bất động nhìn người đang nằm trên giường, thấy thái độ kỳ lạ của Nhím, Tân...

_ “chị...chị...”

_ “ơ...ừ...cậu xem bệnh tình của người này xem sao?” Nhím lấy lại bình tĩnh, dù thấy lạ nhưng cũng làm theo lời Nhím, khám cho người bệnh và nhìn vào hồ sơ bệnh án theo dõi hằng ngày được ghi

_ “người này hôn mê khá lâu” Tân

_ “có chữa được ko?” Nhím

_ “được. nhưng cần có thời gian”

_ “bao lâu?”

_ “em cũng ko chắc lắm, có tháng 1 tháng 2 tháng hay hơn nữa”

_ “là như vậy sao?”

“thôi, chúng ta đi, quá 15 phút thì camera sẽ hoạt động lại bình thường đó”

_ “dạ”

Cả 2 nhanh chóng rời khỏi bệnh viện và về nhà, cả 2 lên thẳng phòng của Nhím

_ “người phụ nữ đó là ai vậy chị?” Tân

_

_ “chị ko muốn nói cũng ko sao? Em đi thay đồ đây, tối nay em ngủ ở mật thất cho, chị ngủ trên đây đi” nói rồi Tân tiến thẳng vào nhà tắm để thay quần áo.

Tân từ nhà tắm bước ra

_ “chị ngủ ngon” Tân định xuống mặt thất thì

_ “tôi muốn cậu xin đến bệnh viện T để làm việc” Nhím lên tiếng, Tân xoay mặt lại, nhìn Nhím

_ “Lý do?”

_ “tôi nhờ cậu hãy cứu người phụ nữ ấy” Nhím nói mà mắt vẫn nhìn ra cửa sổ

_ “được thôi.” Tân quay mặt bước đi, nhưng ko hỏi lý do tại sao

“chị có gương mặt rất giống người phụ nữ đó”

Nói xong là Tân cũng khuất sau cánh cửa mặt thất, Nhím quay lại nhìn về hướng của Tân, ánh mắt đượm buồn, tâm trạng và cảm xúc đang hỗn độn...

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.